GL SANS 891.21 BAN

> 125555 BSNAA

ो राष्ट्रीय प्रशासन अकादमी .cademy of Administration

मसूरी MUSS**OOR**IE

> पुस्तकालय LIBRARY

अवाप्ति संख्या
Accession No.
वर्ग संख्याद्वा ८०००

Class No.

पुस्तक संख्या
Book No. BAN

श्राशुतोष प्रन्थ-मालायाः प्रथमंपुष्पम् ।

महाकविश्रीबागाभट्टविरचितम्।

* श्रीहर्षचरितम् *

*** आद्यमुच्छ्**वासचतुर्थकम् *

करनाल मण्डलान्तर्गत समीक (सींख) ग्राम वास्तव्येन पं० र।मस्वरूपशास्त्रिगा "विरचिनया" श्राशुतोषिण्या-व्याख्यया

समलंकृतम् ।

प्रथम संस्करणे सहस्रं] सम् १६३६ [मूल्यं रूप्यकद्वयम्

पुनर्भुद्रशाद्यधिकारः प्रकाशकायत्तः

प्रकाशक---

पं० नारायणदत्त शर्मा श्रध्यत्त श्राशुतोष पुस्तकालय सींख (करनाल) ब्रांच—लाहोर ।

गुद्रक— सरदारीलाल शारदा मैनेजर दी सनातन धर्म ऐजुकेशनल प्रिंटिंग प्रेस, लिमिटिड, लाहोर ।

*** नम्रनिवेदनम्** *

श्रीमाननीयाः ?-विद्वान्स:---

श्रीहर्षचरित "श्राशुतोषिण्यायाः" प्रथमेस्मिन्संस्करणे श्रद्धर-संयोजकानां प्रकाशकानांचानवधानतया, कार्यान्तर संलग्ने च मिय जातानां यन्त्राद्यशुद्धीनां कृते खेदो महान् मनिस मे, तद्र्थं सानुरोधं-प्रार्थ्यन्ते मया विद्वान्सः— यन् कृपया तत्र तत्र तच्छंशोधनं विध।यपठन्त-पाठयन्तश्चमिय महान्तमनुष्रहंविधास्यन्तीति, किं बहुना— मनुष्य जन-सुलभप्रमाद हेतोर्यत्र कुत्रापि काचिबुटिरुपलभ्येत, तन्मांप्रति लेख हारा सूचयेयु:-बुधाः, येनाग्रिमेसंस्करणेतिश्वराकरणां करिष्येत । किं वा स्वयमपि तत्र तत्र तत्पूर्ति करणेन मत्साहाय्यमाचरन्तो मयाशतशो-धन्यवार्देर्भुष्येरित्रिति बद्धाञ्जलिः प्रार्थयते ।

कर्मेण्यस्मिन् मत्साहाय्यकराणां पं० जगन्नाथशास्त्रिणां (प्रो० चीफकालिज़), म० म० पं० माधव भाग्डारी शास्त्रिणां (प्रो० च्रोरि-यण्टल कालिज़), पं० रामचन्द्र "कुशल" शास्त्रिणां (प्रो० च्रोरि-यण्टल कालिज़), पं० सूर्यनारायणशास्त्रिणां (प्रो० शीतला महा-विद्यालय) पं० ज्ञानचन्द्र वेदान्तशास्त्रिणां (लवपुरम्) पं० च्रमर-नाथशास्त्रिणां (वामनौली) च कृते शतशःधन्यवादाः । यैर्मत्साहाय्यं मनसा वाचा कर्मणा चाकारि।

श्रीविश्वेश्वरानन्द वैदिक श्रनुसंघानात्तय डी॰ ए॰ वी॰ कालिज साहोर विदुषामनुचरः-श्रावर्गी —सं० १६६६ **रामस्वरूपः**

🞇 प्राक्रथन 💸

१—वाए का जीवन संस्कृत के किवयों में बाए कुछ भाग्य-वान् हैं। इनकी जीवन कहानी झौर तिथि के बारे में हमें निश्चय पूर्वक जितना मालूम है उतना कदाचित् किसी अन्य किव के विषय में नहीं। अपने हर्षचरित् के पहिले दो उच्छ्वासों एवं कांद्बरी के आरम्भ में अपनी कथा स्वयं लिखी है।

सरस्वती के पुत्र सारस्वत थे। इनके चचेरे भाई वत्स के कुल में कुंबेर उत्पन्न हुए। कुंबेर के पड़पोते (चित्रभानु) ही बागा के पिता थे। इनकी माता का नाम राजदेवी था। बागा अभी चौदह वर्ष के ही थे, कि इनके माता पिता स्वर्ग सिधारे। उदास होकर ये देशाटन करने लगे। इससे इन्हें बहुत अनुभव प्राप्त हुआ। कुछ समय पश्चात् ये अपने घर (प्रीतिकूट) लौट आए। एक दिन एक राजदूत इन्हें लेने आया। पहले तो बागा डरे, फिर साहस करके हर्ष के द्वीर में उपस्थित हुए। महाराज ने इनकी कविता से प्रसन्न हो बड़ा सम्मान किया, ये अब राज किव कहलाने लगे, तथा इनकी कीर्ति चारों और फैलने लगी।

कदाचित् उसी वर्ष पतभढ़ के आने पर ये अवकाश लेकर अपने देश को आए। भाई बन्धुओं के कौतुक से हर्ष के विषय में पूछे जाने पर इन्होंने जो कहा— वही हर्षचरित् है।

श्रागे इन्होंने श्राने विषय में कुछ न कह कर श्रपने राजा की ही महत्त्व पूर्ण जीवनी के दर्शन कराये हैं। इन्हें श्रपने दोनों प्रन्थ समाप्त करने का श्रवसर नहीं मिला। "कादंबरी" इनके पुत्र (पुलिन्द) ने इनके बाद पूर्ण की हर्षचरित् श्राभूरा ही रहा। ये शाहबाद (श्रारा) प्रान्तवर्ति प्रीतिकूट प्राम के निवासी तथा थानेश्वर श्रोर कन्नीज के महाराज हर्षवर्धन के प्रधान सभा परिष्टत थे।

- २—बाए का वटा श्रोर बाएा—कादंबरी को पूर्ण करने का सेहरा किव के सुयोग्य पुत्र पुलिन्द के सिर पर है। पुलिन्द ने यह कार्य कर संस्कृत प्रिमियों पर विशेष श्रमुकम्पा की है। डाक्टर बुह्लर के कथनानुसार बाएा के पुत्र का नाम भूषएबाएा श्रथवा भूषणाभट्ट है, यह बात श्रब श्रसत्य सिद्ध की जा चुकी है, क्योंकि—
- (क) कादंबरों के पुराने लेख मिने हैं जिन पर पुलिन्द नाम लिखित है।
 - (ख) कवि धनपाल ने भी अपनी सुिक्तमुकावली में लिखा है—
 केवलोऽपि स्मृतो बाग्गः करोतिविमदान् कवीन् ।
 किम्पुनः क्युप्तसंधानपुिलन्दकृतसंनिधिः ।।
- ३—वाण त्रौर मयूर—वाण त्रौर मयूर दोनों हर्ष के दर्बार की शोभा थे। कहते हैं, मयूर वाण के श्वप्तर थे। मयूर का लिखा सूर्यशतक त्राव भी पढ़ा जाता है। संभव है कि उन्हों ने त्रौर भी लिखा होगा। पर समय के चक्र में वह नष्ट हो गया हो।
- ४—बागा की तिथि—इस बिषय में हमें दो जगह से सहायता मिलती है। एक तो काव्य-प्रन्थों से। दूसरे द्यूनश्याँग के यात्रा-वृत्तान्त से, बागा ने हर्षचिरित् के प्रारम्भिक श्लोकों में कुछ कियों की स्तुति की है। कुछ श्रन्य कियों की सूचि के निरीच्चण ने जहाँ बागा की तिथि नियत करने में सहायता दी है, वहाँ साहित्य के श्रनेक ऐतिहासिक पहलुओं पर भी प्रकाश-प्रचेपन किया है।

चीनी यात्री ह्यूनश्याङ्ग सातवीं शताब्दी के पूर्वार्ध में भारत में स्राया। उसने भी हर्ष का बर्धन किया है। स्रतएव बागा की तिथि सातवीं शताब्दी ईस्वी के पूर्वार्ध में ही मानी जाती है।

५-- त्राख्यायिका ऋौर कथा-संस्कृत काव्य के तीन मुख्य भाग

हैं—गद्य, पद्य, ऋौर मिश्र । गद्य के ऋागे दो भाग हैं—ऋाख्यायिका ऋौर कथा ।

- (१) त्र्याख्यायिका में किव के कुल इत्यादि का संचेप से गद्यरूप में विस्तार से वर्णन होता है। कथामें पद्यरूप में ऐसा किया जाता है।
- (२) त्राख्यायिका में नारी-हरण, युद्ध, नेता का वियोग-त्र्यादि का वर्णन होता है, कथा में नहीं।
- (३) त्राख्यायिका में नेता ऋपने किए कार्य्यों का वर्णन करता है कथा में दूसरे व्यक्ति करते हैं।
- (४) त्र्याख्यायिका को उच्छ्वासों में बाँटा जाता है। कथा में साधारणतः कोई भाग नहीं होते। यदि हों तो उन्हें लंबक कहते हैं। बस्तुतः इन दोनों में कोई विशेष भेद नहीं होता। हर्षचिरत् एक आख्यायिका है और कादम्बरी, एक कथा।

६-टीका टिप्पणी

संस्कृत साहित्य में बागा एक चमकता हुन्ना तारा है। गद्य काव्य में इसका स्थान बहुत ऊँचा है।

अनेक बातों में इसका हर्षचिरत् निराला है। यही आख्या-यिका है जो आजकल मिलती है। मुख्य बातों पर यह ह्यूनश्याङ्ग के विवरण से मिलता जुलता है। आगे चलकर हम देखेंगे कि सामयिक भारत के विषय में बाण हमें क्या २ बतलाता है। पहले हम इसकी शैली को लेते हैं।

बागा पाख्राली तथा गोड़ी शैली में लिखिता है। पहली बात जो साफ़ तौर पर नज़र आ जाती हैं, वह है इसकी श्लेष प्रयोग करने के लिए उत्सुकता। प्रायः वे पौरागिक विषय पर होती है। पढ़नेवाला थक जाता है किन्तु अर्थ फिर भी गृढ़ रखने का यक्न करते प्रतीत होता है। दूसरे, यह लम्बे समासों का प्रयोग करके भाषा को जटिल बना देना है। वास्तव में यह इसका श्रपराध नहीं। उस समय इन बानों को ही गद्य का श्रोजस श्रथवा प्राग्ण समका जाता था। यदि यह ऐसा न करता तो पिएडत मण्डली इसे सराहती—इसमें सन्देह है। परन्तु कहीं २ इसकी लेखनी से जो सीधे-सादं श्रोर सुन्दर पद निकले हैं, वे श्रमर हो गए हैं। इसके पात्र नेसिंगक श्रतः प्रभाव-पूर्ण भाषा बोलते हैं। किन्तु जब यह किव उड़ने लगता है तो इसकी कल्पना-कल्पना नहीं मालूम होती वह एक जीती जागती वस्तु दीखती है।

बाग्ग का शब्द-परिचय भी बहुत है। श्रमेक शब्दों का अर्थ श्रपनी बुद्धि से घड़ना पड़ता है।

यह ऐसे शब्द लाना चाहता है जिनकी श्रावाज़ में जीभ को खूब मोड़ना पड़े—इसे श्रनुप्रास कहते हैं। यह खूबी समभी जाती थी।

उत्प्रेत्ता, विरोध, निदर्शन, व्यतिरेक, विषम, उपमा रूपक श्रौर व्याघात । बागा ने प्रायः इन—श्रलङ्करो का प्रयोग किया है—

बाग् शब्द ऋथवा समानार्थ भाव को दुहरात रहता है जो प्रायः भला मालूम होता है, किन्तु कहीं २ पाठक उबने लगता है।

इसका प्रकृति-वर्णन सिद्ध करता है— कि यह प्राकृतिक सौंदर्ज्य को समम्भने श्रौर प्यार करने वाला था।

सारांश यह है कि इसके काव्य का, चाहे किसी रस में वह लिख रहा हो, पढ़ने वाले पर प्रभाव पड़े बिना नहीं रह सकता। इसका चित्रण सजीव खोर ख्रपूर्व है। भाषा में लचक पैदा करना इसे खूब खाता है, खोर क़ाबू करना भी, ताकि जिधर चाहे मोड़ सके। महाराज हर्ष ने इसे "वश्यवाणी कविचकवर्ती" के नाम से ख्रलंकृत किया, इसकी शेली में छिद्र भी है, पर जैसा हम कह आए हैं, वे समय के प्रभाव के कारण थे, इसकी धवल कीर्ति के चन्द्र मण्डल पर वे केवल धब्वं कहे जा सकते हैं। अब हम उस समय के "वाग् द्वारा" इंगित रीति-रिवाज पर कुछ प्रकाश डालते हैं।

मुख्य मत दो थे—हिन्दृ ऋौर बौद्ध । कभी कोई सांप्रदायिक भेगड़ा न होता था । राजगृह ही में ऋलग २ मातानुयायी थे । हर्ष के पिता सूर्य भक्त थे । उनके बड़े भाई, राज्यवर्द्धन, पक्के बौद्ध, ऋौर हर्ग स्वयं ऋपने ऋापको परमेश्वर कहते थे । राजा किसी विशेष धर्म की प्रशंसा न करता था । सव श्रेष्ठ लोग एक सा ही मान पाते थे ।

त्राजकल की भांति पुरागों की कथाएँ प्रायः होती थीं। इससे पुरागों की प्राचीनता सिद्ध होती है, बागा ने रामायगा ऋौर महाभारत का भी उल्लेख किया है।

मूर्ति-पूजा ख्रोरे देवालय होते थे। कादंबरी से पता चलता है, कि उन दिनों ब्रह्मा ख्रोरे कार्तिकेय की पूजा का भी रिवाज था। तथा सती प्रथा भी थी। हर्षचरिन् में रानी यशोवनी ख्रपने पति की मृत्यु के पूर्व ही चिता में जलकर प्राया त्याग करती है किन्तु ऐसा प्रतीत होता है कि जनता इस बान को बहुत पसन्द न करती थी।

ब्राह्मस्य वेद शास्त्रों का ऋध्यन किया करते थे। उत्सव के अवसर पर उँचे घरों के स्त्री पुरुषों में नृत्य का भी रिवाज था।

७--बाण की कृतियाँ

निम्नलिखित प्रन्थ बागा के कहे जाते हैं:-

(१) हर्षचिरत्। (२) कादंबरी। (३) चॅडीशतक। (४) पार्वतीपरिगाय। चौथा प्रनथ नाटक है यह किन की असफल कृति कही जा सकती है। कोई पंडित लोग तो इसे बागा का लिखा नहीं मानते। दो तीन श्रौर प्रनथ भी बागा ने लिखे, परन्तु वे श्रव नहीं मिलते। रामस्वरूप:

श्रीहपंचरितम्

आशुतोषिण्यासमेतम् प्रथम उछुवासः

चतुर्मुख मुखाम्भोज वनहंसवधूर्मम ।
 मानसे रमतां नित्यं सर्वशुक्ला सरस्वती ॥१॥

* आशुनोषिणी *

वृन्दारकैर्वन्दितपादपीठो गौर्येकद्न्ताग्निभवेकपेतः। सदाश्चतोषः करुगापयोधिरिशवंप्रतन्याद्गिरिजापतिर्नः॥

१ — अथ श्रीमन्महा कविर्वाणभट्टः चिकीर्षितस्य स्व निवंधस्य निविध-परिसमाप्त्यर्थ वाग्देवता स्मरण रूपं मङ्गलं श्रन्थादें। शिष्यशिजायें निव-धनाति । चतुर्मुग्वेति चतुर्मुखस्य, ब्रह्मणः, चत्वारि, आननान्येव, (अम्मो-जानां, कमलानां), वनानि, तत्र या हंसवश्रूः, मरालस्त्री, (श्रजापतेः मुखकमल वनविहारस्तबहंसवध्स्वरूपेत्यर्थः) सर्वेशुक्का, सर्वेतःशरोर

- अप्रामिदं हलायुध वृत्तिकारेण महाकविद्गिडना स्वसंदर्भकाव्या-दशें श्रलेग्वि, केषुचिद्-हर्षचरित पुस्तकेषु लभ्यतं, नसर्वत्र ।
- त्र्योंकारश्चाथ शब्दश्च द्वावेती त्रह्मणः पुरा।
 कण्ठंभित्वा विनिर्यातौ तस्मान्माङ्गलिकावुभौ।

नमस्तुंगशिरश्चम्वि चन्द्रचामरचारवे । त्रैलोक्यनगरारम्भ मृलस्तम्भाय शम्भवे ॥२॥

वसनादिना, (पत्ते) च्युतसंस्कारादिदाषरिहता, शुक्रा, श्वेतवर्णा, (पत्ते) परिशुद्धा, सरस्वर्ता, वाग्देवी, (पत्ते) संस्कृतभारती च, मम मानसे, चित्ते, (पत्ते) मानसाख्ये सरिस यथा हंसी मानसंविद्यायस्वर्गसुखमप्यनुभवितुं नेच्छिति, तस्यव सरसःशाभामितितरांप्रकाशयति, तथेव विदुषां मानसकलहंसी भगवर्ता भारती मन्मानसं प्रविश्यसदर्थजातं प्रकाशयतु, इति श्लेषताप्तर्यार्थः) नित्यं, सर्वदा, रमतां, विहरतु । कमलकानने मानसाख्ये सरिस हंसीव या प्रजापतेः मुखकमलवने नित्यंश्वृति रूपेशा विहरति, साऽतिविशुद्धस्वरूपा सरस्वती मम मानसे नित्यं निवसतु, इति भावार्थः। हंस वधूरूपेशा भगवत्या वर्णनत्वाद्भूरूपकमलंकारः, अनुष्टुव्वृत्तम् ॥१॥

ऋथेद।नो जन्मान्तर्रामेहिकवा विघ्न निचयमाशङ्कय स्वादिष्टदवं शिवं स्तोति।

नमस्तुङ्गिति तृङ्गं, समुन्नतं, शिरः, उत्तमाङ्गं, तं चुम्बित, स्पृशिति, (तत्र संलग्न इत्यर्थः) यश्वद्रः, शशीः, स एव, चामरं, व्यजनं, (चमर्थाः गोः पुच्छसं मृतःव्यजनिविशेषः) तेन, चारुः, मनोहरः, त्रेंलोक्यं, त्रिभुवनं, (भूःभुव-स्वः) एवं नगरं, पुरं, तस्य य श्रारम्भः, निर्माणोपकमः, तस्य, मृलस्तम्भः शुभ्रशिलामय स्थ्णाविशेषः, तस्में, शम्भवं, शंकराय, नमः, प्रणितरस्तु ।

यथा महानगरी निर्माणे पुरतो गोपुर विरचश्य महतींस्थूणा च निवेश्य श्वेतपताकां निवधाति जनः, तथैव त्रैलोक्य नगरारम्भे पताकारूपेणाशुस्रं

श्र्यस्तियदापि सर्वत्र नीरं नीरज मिर्ण्डतम्।
 रमते न मरालस्य मानसं मानसं विना।।

हरकण्ठ ग्रहानन्द मीलिताक्षीं नमाम्युमाम् । कालकूट विष स्पर्श जात मूर्छा गमामिव ॥३॥

चंद्रमसं नियुज्य स्थृगारूपेगा स्वयं भगवान शंकरः ऋतितरां शोभते तस्में शम्भवे नमः इतिताप्तर्यार्थः । भरम्परित रूपकमत्रालंकारः । ऋनुष्टुपृ ॥२॥

त्रथ श्राभूतभावनंसंस्तृत्य तदद्धीङ्गनीं श्रीपार्वतीं स्ताति— हर कराठप्रहेति हरस्य, शंकरस्य, कराठप्रहे, कराठाश्लेषे, य:-त्रानन्दः, सुक्ष विशेषः, तेन मीलिते, संकुचिते, त्राचिर्ताा, नेत्रे, यस्यास्ताम् (त्राश्लेषसुक्ष शिथिलगात्रीमित्यर्थः) त्रात एव ²काल कृटस्य, हलाहलस्य, (त्रात्र काल कृट शब्देनेव विषत्व सिद्धेः पुनर्विषशब्दप्रयोगः पौनरूक्त्यमावहति परं गो वलीवई न्यायेन कविसम्मतत्वाच नाशङ्कनीयोऽयंदोषः) स्पर्शेन, सम्पर्केगा, जातः, सम्भूतः, मृर्ङ्कागमः, मोह्यवंशः; यस्याः पार्वत्याः (तथाभृतामिव) उमां, पार्वतीं नमामि, वन्दे ।

यथेव विष संसर्गे हि श्वासप्रश्वास योगेनपार्श्ववर्तिन:मूर्च्छांगमः सम्भाव्यते. तथेंव विषसंयुतेमहादेवकराठे वाहोस्संसर्गे-आनन्देन निर्मालिताद्याः पार्वत्याः विषोपहतामिव नेत्र निर्मालनमितशय प्रग्णय दर्शनाय पितकराठ प्रहानन्द इते विष सम्पर्क जनित मूर्च्छांगम इत्युत्प्रेचितम् । उत्प्रेचालंकारः—श्रनुष्टुप् वाशा

श्रथ कविकुल शिरोमिंग भगवंतं श्रीकृष्णद्वैपायनं प्रथमं स्ताति— नमः, इति—सर्वविदे, सर्ववेदादिकं वेत्तीति सर्ववित्, (सर्वज्ञायत्यर्थः)।

यत्र कस्य चिदारोपः परारोपण कारणम् ।
 तत्परंपरिताश्लिष्टाश्लिष्ट शब्द निबंधनम् ॥ इति साहित्यदर्पेगो ॥

२. काकोल काल कृटहलाः हलाः विषमेदा श्रमीनव-इति कोषः।

श्लोकेषष्ठं गुरुक्षेयं सर्वत्र लघुपंचमम् ।
 द्विचतुष्पादयोर्हस्वं सप्तमं दीर्घ मन्ययोः ॥ श्रुतबोधे ॥

नमः सर्वविदे तस्मै व्यासाय कविवेधसे । चक्रेपुण्यं सरस्वत्या यो वर्षमिव भारतम् ॥४॥

¹ कविवेधसे, कवीनां. काब्यकर्तृणां, वेधाः, विधाता, (कविभ्यः-र्ग्यासनव काब्य रचनामार्ग प्रदर्शनेन शिक्तयितारमित्यर्थः) (ब्यस्यिति, विभजति, वेदा-दीनिति व्यासः) तस्में व्यासाय, नमः, प्रणतिः, योऽसी कवि वेधाः व्यासः तदाख्य महाकाब्यं, भारतवर्षमिव, भरतराज्ञः, स्थानिमव (ग्रात्र-भारतं इत्येकस्येव पदस्य श्लेषनिवन्धेने।भयार्थे वर्षोमव इत्यनेनान्वयं ज्ञेयम् । सर-म्वत्या वार्गाधव्राव्यादेव्याः, (पत्ते) तदाख्यया नद्या, पुर्ग्यंचके, पवित्रं कृतवान ।

प्रथमं वेदशास्त्रमांत्रमक्षमासीत् तं पराशरसृतोच्यासः (द्वेपायनः) ऋग्यजुन्नामाथर्वरूपं मन्त्रब्राह्मणात्मकमेदद्वयं विभाज्य पद्यमंदेदभृतं महाभारतं पुराणा-दीना च विभागं चके तदास्य नाम व्यासेति प्रसिद्धिमगात् । भावः—प्रजापितः स्वकर्म कीशनं सर्वर्तु मनोहरं रत्ननिचयमेकत्रप्रदर्शियतुं भारतवर्ष-श्राखल दुश्तिनाशाय यथा पवित्र प्रवाहिण्या सरस्वत्या नद्या पवित्रीचकार, तथेव व्यासोऽपि विद्याप्रकाश रूपंकीशलं योगवलेन श्रान्तर्निगृहभावं लोकाति शायिनं महाभारतं वाग्देव्याः कला विलासेन पवित्रतामनयदिति—श्रत्रत्र महाभाग्यस्य भारतवर्षेण सह श्रवेधम्यत्वादुपमालंकारः तादात्म्य संबंधेन च व्यज्यते व्यासोऽयं विधाता—श्रतः-उपमालंकारेण रूपकालंकारःवनिरिति² श्रेयम्॥४॥

कवानां स्वभावं-पर्यालोचयन्नाहश्लोकषट्केन । प्राय-इति—इह लोके रागः, ग्रमदिभिनेवेशः, तेन, श्रिविष्ठिता, श्राकान्ता, दृष्टिर्ज्ञानं, येषां ते, तथाभृताः, श्रतःएव कुकवयः, कुल्सिताः. ष्ट्रणास्पदाः, कवयः, (श्रमत्संदर्भ-निर्मातार इति यावत्) प्रायः, वाहुल्यन, लके, जगति, दश्यन्ते इति शेषः।

श्रपारे काव्य संसारे कविरेवप्रजापितः।
 यथास्मै रोचते विश्वं तथेदं परिवर्तते ॥
 र रूपकं रूपिताद्वोपादिषये निरपन्हवे । साहित्य दर्पेगो ॥

प्रायः कुकवयो लोके रागाधिष्ठित दृष्टयः। कोकिला इव जायन्ते वाचालाः कामचारिणः॥५॥

(श्रज्ञानान्धतयात्र कुकवीनां यानि हि भृयांसि काव्यानि दृश्यन्ते नोके तानि श्रालंकारिकमार्ग रहितानि केवलमसारतरिवषयकानि काव्यान्ध्येतृगामनिष्ट कारकाणि सर्वेश त्याज्यानि—इति भावः । तथंव ते तु केवलं कोकिलाइव, परभृत इव, वाचालाः, श्रुतिमधुरयावाचा, मूर्खाणां चित्ता-कर्पकाः (श्रमंबद्ध प्रलापिन इतियावत्) कामचरिणः, शास्त्राननुशीलाः, यथेन्छ्या विचरन्तः, (श्रनभिज्ञाहित-इत्यर्थः) कुकवयः, जायन्ते, उत्पद्यन्ते, कुकविनिन्दात्र—

यथेंव कोकिलाः स्व कुहुरवेण प्राकृतानां जनानां मनांसि वशीकुर्वन्ति, तथेंव पूर्व कवीनांमार्ग मननुसरन्तः स्वेच्छ्या काव्यकान्तार पर्यटनशीलाः, ये केवलं वाङ्माधुर्येण हि जनानां चेतांसि प्रीणियतुं यतन्ते, परमध्येतृग्णां श्रेष्ठ काव्येषु प्रवृत्ति स्रसत् काव्येषु निवृत्तिं च कर्तुमन्तमास्तेषां काव्यालाप वर्जनीय एवेतिमावः।

कोकिल पत्ते-त्वेवं — रागः, लोहित्यं, तेन, श्राधिष्टिता, व्याप्ता, दृष्टः, चन्तुः, येषां तथा विधाः, वाचालाः, प्रलपनशीलाः, वाचा, वार्या, (स्वकीय कुहुरवेरोत्यर्थः) श्रालाः, श्रासमन्तात्, लान्ति, श्रावर्जयन्ति, वशी कुर्वन्ति (मानसमितिभावः) येते तादशाः कामचारिगः, कामोत्तेजनकराः, जायन्ते । (काममुद्दीपयन्तीत्यर्थः) ।

"वाचाला इत्यत्र त्रवाचालाः 'इति पठान्तरे" केचित् कवयः कोकिला इव त्रवाचालाः मधुरभाषिषाः कामचारिषाः, स्वप्रतिभानुसारमभिनव संदर्भ कुर्वाणाः, सुकवि प्रशंसात्रज्ञेया । श्रात्रकविषु कोकिलानामवैधर्म्यत्वात् श्रिष्ठ विशेषणा प्रतिपादितः । श्रेषानुप्राणितोऽपमाऽलंकारः ॥४॥ सन्ति श्वान इवासंख्या जातिभाजो गृहे गृहे । उत्पादका न वहवः कवयः श्वरभा इव ॥६॥ अन्यवर्ण परावृत्या वन्धचिह्ननिगृहनैः । अनाख्यातः सतां मध्ये, कविश्चौरो विभाव्यते ॥७॥

सन्तीति गृहेगृहे, प्रतिगृहम्, श्रसंख्याः, संख्यातीताः, (गरायितु मराक्या इति यावत्) जातिः जन्म, तन्मात्रं भजन्ते, इत्येवंभ्ताः, सामान्यसामर्थ्यकाः । (निह श्रभिनव रचनया किमिप जगतः-उपकर्तुं समर्था इति भावः) श्वानइव, कुक्कुरा इत्र, सिन्त, विद्यन्ते, ते हि यथा भुक्तोद्रीर्ण भोजनिप्रयाः, श्रमेध्य भोजनेप्सया यथाकामं विचरन्तः, श्रगणनीयाः, कुक्क्वयः, श्रसत् काव्यरचनया कालंनयन्तः, एवं भृताः, निंदास्पदाः, (सततं-निन्दनीयाः-एवेतिभावः) (उक्तकवयः निन्दाः परं के श्रीनन्द्या इत्यपेत्तान्यामाह । उत्पादकाः, इति—किन्तु वहवः, भ्यांसः, कवयः, कवित्वख्याति मिच्छया काव्यकत्ता प्रणयनोत्सुकाः, शरभाइत, श्रष्टापदमृगविशेषा इत्य, न उत्पादकाः, नाभिनवकाव्यरचना निपुणा इत्यर्थः । सन्तीति पूर्वेणसंबंधः । श्रत्यत्था एव विद्यन्ते इति तात्पर्यम् ।

यथैंव ¹शरभागांकुत्रचिदेवावस्थानं निह सर्वत्रलभ्यन्ते तथैंब सत्काव्य निर्मातारः सुकवयः ऋष्पसंख्याका एव विद्यन्ते संसारे इतिभावः । ऋत्र कुकविषु शुनां सुकविषु च शरभागां ऋवैधर्म्यसाम्यप्रतिपादनात् उपमाद्वयं—— ऋन्योऽन्यनैरपेद्य तथा स्थितेश्वानयोः संस्रष्टिः ॥६॥

श्चन्येति—श्चन्यस्य श्चपरस्य, कवेः, काञ्यकर्तुः, वर्णानां, श्रज्ञ-राणां, (रचितानां संदर्भाणामितिभावः) परावृत्तिः, विपर्यासेन, परिवर्त-

१. गंधर्वः शरभो रामः सृमरो गवयो शशः-इत्यमरः।

२. जाति सामान्य जन्मनोः "

श्लेषप्रायमुदीच्येषु, प्रतीच्येष्वर्थमात्रकम् । उत्त्रे क्षा दाक्षिणात्येषु, गौडेष्वक्षरडम्बरः ॥८॥

नेनेत्यर्थः । प्रथनं (पत्ते) अन्येवर्णाः कृष्णा गौरादयः तेषां परावृत्तिः, वर्णा न्तरेणगृहनं तिरोधानं तथा वंधानां गौड़ी पाञ्चालां वैदर्भ्यादीनां, चिह्नानां, श्राप्रमृति लिङ्गादीनां च, गृहनः, गोपनेः (पत्ते) वन्धचिह्नस्य शृंखलादेः, निगृहनेः । अनाख्यातः, अप्रकटितः, अथ च नना अनाः, अपुरुषः, (का पुरुषः इतिभावः) एवं ख्यातः, प्रसिद्धः, कविः, काव्यनिर्माता सतां, सहृद्यानां, सज्जनानां मध्ये (सज्जन संसदीत्यर्थः) चौरः, तस्करः, विभाव्यते, ज्ञायते, योहि अपर कवीनां संदर्भादाकृष्यरचयति रचनां तस्करकृपेणासोहि सहृदय समाजे चौरां गग्यते ॥७॥

इदानी दशमेदन रचना शैली दर्शयति—रलेषे ति उदीच्येषु उत्तर पथ वासिषु, श्रदेशेषु, तत्रत्यानां कर्वानां रचनायामितिभावः । रलेषप्रायं, षह विचयकत्वं, रलेष प्रयोगः, श्राधिक्येन दश्यते, उदीच्याः हि कवयः रलेषा-लंकाराश्रयेण काव्यं रचयन्तीतिभावः । प्रतीच्येषु, पाश्रात्येषु, पश्चिम देशे-विवर्यर्थः । अर्थमात्रकं, अर्थस्येव प्राधान्यं, नच शहालंकारादीनामित्यर्थः । तथाच प्रतीच्यांदिशि अर्थस्येव विशेषादरः नोदीच्यादीनामिव तेषां शब्दा-लंकारादिषु मात्रशहेनायं व्यज्यते । दान्तिणात्येषु तदेशोद्धवेषु-उत्येन्तायाः संशय मूलकप्रकृतस्यालंकारस्यंविवशेषादरः गोहेषु वङ्ग देशादारभ्य उत्कल देश पर्यन्तेषु, जनपदेषु, प्राच्येषु श्रक्तराणां, वर्णानां, डंवरः, श्रोजगुणवतांस-मासभृयिष्टानांपदानामेव रचना सौकर्यमित्यर्थः ।

सर्वत्रैव देशेषु कविभिरेकेकोहि गुगाः समादितः परंनहि-सहृदयानां-संतोषकरः, श्रतःगुगानिचय मेव हि श्रेयानितभावः ॥=॥

साम्प्रतं सहृदय प्रीति जनकं रचना प्रकारं वर्णयति—नव इति नवः,नृतनः,

नवोऽर्थो जाति रग्राम्या श्लेषोऽक्किष्टः स्फुटो रसः । विकटाक्षरबंधश्च कृत्स्नमेकत्र दुष्करम् ॥९॥ किं कवेस्तस्य काव्येन सर्ववृत्तान्तगामिनी । कथेव भारती यस्य न व्याप्नोति दिगन्तरम् ॥१०॥

श्रन्यैः, किविभिरनिवदः, श्रर्थः, श्रभिधेयः, (श्रविधा प्रतिपाद्योवाच्यार्थःइतियावत्) श्रम्राम्या, नीच जनोचारितवाग्जालः श्राम्यः सचदोषविशेषः
तद्रहिता, जाितः, रचनाशेली, यवश्लेषः शहार्थोभयन्निरलंकारः, श्रक्षिष्ठः,
सहद्यवेद्यः (श्रद्धवेधि इति यावत्) रसः श्रंगारादि स्पुटः, मुब्यक्रः,
विकटः, (विकटत्वंपदानां न्यासविशेषः) तद्गुणा गुक्तः, बन्धः, प्रबन्धः,
श्रोज गुणा प्रकाशकं राडम्बर विशेषः गोडी रीति वंधनं रचनयागुम्फनामत्यर्थः।
एतत्सर्व कृत्वं कठिन्येनहि एकत्र, एकिमन्किवतरीति शेषः। दुष्कारं
(दुर्लभिमिति यावत्) एतेहि गुणाः एकिस्मन्सन्दर्भं न दस्यन्ते, एतच सर्व गुणा
सौष्टवत्वं सहद्य प्रीति करमित्यर्थः। श्रथं च नृतन-श्रर्थः प्राम्यत्वादि दोष
रिहतः, श्रेषादिऽलंकारैः शोभितः, श्रक्ठिनः, स्पुटः, श्रज्ञर विन्यासादिभिरलंक्रतोष्ठ संदर्भः सहद्यानांप्रीतिसुद्भावयित॥६॥

ये हि कवयः पूर्वोक्त गुणायुक्तां रचनां कर्तु मसमर्थास्तेषां काव्यकरणं निर्धिकत्विमत्याशयेनाह । किमिति यस्य कवेः, कवित्वख्यातिप्राप्तुमिच्छो, कथा, संदर्भविशेषः, तस्यवाक्, सर्ववृत्तान्तगामिनी, सर्वविषयप्रकाशिनी. प्रागुक्त नवार्थादिगुणोद्धासिनीत्यर्थः । अथवा सर्वाणि यानि वृत्तानि मात्रिक वार्णिकादीनि छंदांसि तेषामध्ययन परायण सहृदयानन्दकारीणीत्यर्थः । (पत्ते) भारतीव, महाभारतिमव (भगवतो व्यासस्यमहाकान्यंसर्वेः कवि-भिराद्वीयते) दिगन्तरं, दिग्भागपर्यंतं (सर्वत्रेति भावः,) नप्राप्नोति, 'कथा

उच्चासान्तेऽप्यखिन्नास्ते येषां वक्रे सरस्वती । कथमाख्यायिकाकारा न ते वंद्याः कवीक्वराः? ॥११॥ कवीनामगलद्दर्षो नूनं वासवदत्तया । शक्तयेव पाण्डपुत्राणां गतया कर्णगोचरम् ॥१२॥

नगच्छिति, स्वकीयया प्रतिभया भिटिति जनानां हृदयानि न व्याप्नोति, तस्य-कवै:, काव्येन, संदर्भेण किं-न किमिप प्रयोजनं जनानामित्यर्थः, (वेंफल्य मेव तस्य जगतीतिभावः) पूर्व निर्दिष्टरचनाशैंलीमनुस्तत्य महाभारत कथामिव यस्य संदर्भः दिगन्तरं न प्राप्तस्तस्य काव्येन किं प्रयोजनमिति भावः ॥१०॥

साम्प्रतं नमस्करोति कवीन् । उछ्ज्वासेति — येषां कवीनां वके, मुखे, सरस्वती वागिविष्ठातृदेवी, विलसतीतिरोषः, उछ्जागस्येव, श्वासप्रश्वास मारूत-त्यागेनेव, यद्वा वाग्विश्रान्तिस्थानस्य प्रकरणसमाप्तेरिति भावः । श्रान्ते, श्रव-सानेऽपि, श्राखिन्नाः, कवित्व शक्तेःप्रभावाद्वचनायामनिवृत्ताः, श्राख्यायिका-काराः, श्राख्यायिका इतिवृत्तं तं कुर्वन्ति तथोक्ताः, संदर्भरचियतारः, ते प्रसिद्धाः, लब्धख्यातिकाः, कवीश्वराः, कविश्रेष्ठाः, कथं न वंद्याः, श्रापितु वंदनार्हाः, एवित भावः, श्राख्यायिकाकारान् सर्वानेव कवीन् थंदे इतितात्पर्यार्थः । धेषां कवीनां वदने विहरति सर्वदेव सरस्वती ते श्राख्यायिकाकाराः कविवराः पूजनीया इति भावः ॥१९॥

श्रधुना तद्रचित संदर्भ प्रशंसया महाकविं सुबधुंस्तौति । कवीनामिति—कर्णस्य, स्तपुत्रस्य, दुर्योधनसुहृदः, स्वनामविख्यातस्य वीरस्येतियावत् । एव गोचरः स्थानं (पच्ने) कर्णः, कवीनां स्वीयं २ गोः, इन्द्रियं, श्रवणं, तस्य चरं, विषयं, कवीनांश्रवणपथवर्तिनमित्यर्थः (कर्णसमीपेएकपुरूषाधातिनी

नारदोऽआवयद्देवानसितो देवल: पितृन् । गंधर्वयत्तरत्तांसि आव-यामास वैशुकः

पदवन्धोज्वलो हारी जितवर्णक्रमस्थितिः। भट्टारहरिचन्द्रस्य गद्यवन्धो नृपायते॥१३॥

शक्तिरस्तीि पाण हुन् त्राणां श्रवणकालिमितियावत्) गतया, प्राप्तया, (पत्ते) श्रुतिविषयंनीता, वासवः, इन्द्रः, तेन दत्ता तया (पत्ते) वासवानुष्रहेण प्राप्ता स्त्री वासवः ता, तदिविष्ट्रन प्रत्यः, तया शक्तया, तदाख्य स्त्रश्रविरोपेणेत्यर्थः । पाण्डुपुत्राणां, यृधिदिरादीनामित्र, वासवः त्त्रया, तदाख्य गद्यकालेन, कत्रीनां दर्पः, अशंकारः, नृनं निश्चयेन, अगलत ननाशः । इन्द्रप्रदत्तांएकपुरुषा- घातिन शिक्तिनिशम्य पाण्डवाः यथा विजयाशा रिद्धताः हतदप्रश्रिक्षासन्, तथेव वासवः तत्राया संदर्भ सीव्यत्यम् अलक्ष्य सर्वे कत्रयः स्रतः परसिक्षमुक्ष्णं जनकक्ष्यं कर्नु मन्नाः सहंकारप्रस्थाः— स्रमविद्यर्थः । उपमाऽलंकारः ॥१२॥

महाकतेः हरिचन्द्रस्य गद्यकाव्यस्य प्राधान्यं दर्शयति—पदेति— पदानां, मुक्तिङ्ग्तानां, वंधः, रचनाचातुर्थः (पत्ने) स्वस्थानपरायसाश्च, तेन उज्ज्ञवतः, दीष्यमानः, हारी, मनाहरः, (पत्ने) हारालंकारशोभीच । अथवा (''श्रहारा'' इति पाठे) न हरित कस्यापि धनादिकमित्याहारी । कृता, स्थापिता, वर्णानां, श्रत्तरासां (पत्ने) ब्राह्मसादानां च क्रमेस्स मर्यादानुसारेस्स च स्ितः येन यस्मिन्वा, एवंभूतः भद्यरः, प्रभुः, हरिचन्द्रः तन्नाभकश्चिन्त्कावः, तस्यगद्यवंधः, गद्यश्वर्थः, नृपः, राजा, स इवाचरतीति नृपायते, नृपत्रत् शोभते इत्यर्थः । हरिचन्द्रकवः काव्यं सर्वातिशायिनमिति व्यज्यते । यस्मिन्गद्यकाव्यं पदानां वर्णानां च स्तितिक्रमः, श्रतीव शोभनः-श्चर्सौ हरिचन्द्रस्य गद्यत्रेथः नृप इव विराजते—इति ताप्तर्यार्थः ॥१३॥

श्रपर कविं सातवाहनं, स्तिति । श्रविनाशिनमिति सातवाहनः, तदाख्यःकवि विशुद्धाः, निर्दोषा, जातिः, श्रलंकारादिर्येषु, तथाभृतैः, सुभा-वितैः, शोभना-भाः-कान्तिः, येषांतैः, शोभनैर्वाक्यैः, स्तैरिव, श्रविनाशिनं अविनाशितमग्राम्यमकरोत् सातवाहनः । विशुद्धजातिभिः कोषं रत्नैरिव सुभाषितैः ॥१४॥ कीर्तिः प्रवरसेनस्य प्रयाता क्रमुदोज्वला । सागरस्य परं पारं कपिसेनेव सेतुना ॥१५॥

अनश्चर, अभिरमणीयं, स्थायिनं चेत्यर्थः, अभाम्यं, आम्यत्वादिदोषरहितं, कोषं, काव्यनिधि अकरोत्।

्यथा च शोभनेः रस्तेः स्वकीयनिधिः पूर्वते जनेन तथैव सातवाहनेन कविचा काव्यनिधिः विशुद्धैश्शब्दरत्नैः-श्रापुरी | उपमालंकारः | ''साम्यं वाच्य मवैधर्म्य वाक्यैक्य उपमाद्वयोः' ॥१४॥ ॰

प्रवरसेननामानं कविं प्रशंसयित । कीर्तिरिति—प्रवरसेनस्य, तदाख्य-कवेः (पत्ने) प्रत्ने, अवने, (कूर्दने-इस्पर्थः) रसः, रागा, थेपां ते प्रवरसाः, वानराः, तेपां, इनः, स्वामा, "इनः पत्र्यो चपार्क्याः" सुश्रीवः, तस्य वानर राजस्य, कवेल, कीर्तिः, काल्यरचना समुद्धवं यशः, "यशः कीर्तिः समला च— इत्यमरः" कुमुद वत, उज्वला, प्रदीप्ता अथवा कुः, पृथिवी, तस्या-मुद स्थानन्यः, तया उज्वलः, यह। कुमुदेन, तदाख्येन वानरसेनापितना, उज्वला, प्रश्रस्ता, सेतुना, तदाख्य-काल्यश्रंथेन, (पत्ते) तन्नाम मर्गेषा नल्नील निर्मितन, किपेनेलेव, वानरवाहिनीव, सागरस्य समुद्रस्य परंपारं प्रयाता, गता, यथेव वानर सेना लेतुवंधेन सागरं समुत्रोर्थ सागरपारस्थितां लङ्कां प्राप्ता, तथेव प्रवरसेनस्य यशः तदीय अन्यस्य प्रचारेण सागरमिसमुनीर्थ देशान्तरं गतमितिनिक्वर्षार्थः ॥१४॥

दश्यकाव्यप्रणेतारंभासकविं प्रशंसित । सूत्रेति—भासः, तदाख्यकविः, स्त्रं, वृत्तं धारयतीति स्त्रधारः, नाटकमुख्यपुरुषः, ''नाट्योपकरणादीनि स्त्र-मित्यभिधीयते, स्त्रंधारयतित्यर्थे स्त्रधारो निगद्यते।"

सृत्रधारकृतारम्भैर्नाटकैर्बहुभूमिकैः । सपताकैर्यशो लेभे भासो देवकुलैरिव ॥१६॥ निर्गतासु न वा कस्य, कालिदासस्य सूक्तिषु । प्रीतिर्मधुरसान्द्रासु मञ्जरीष्विव जायते ? ॥१७॥

(पन्ने) स्थपितश्च, तेन इतः, श्चारम्भोयेषांतैः वह्नीभूमिका श्चनुकरणा-वस्था, वेशपिरवर्तनादिकं (पन्ने) कच्या च । येषु तथोक्तेः, सपताकैः पताका-स्थानिवरोषैः, "यत्रार्थेचिन्तितेऽन्यिस्मिस्तिक्षिङ्गोऽन्यःप्रयुज्यते, श्चागन्तुकेन भावेन पताकास्थानकं तु तत्" । देवकुलंग्विन, देवमन्दिरंग्विन, नाटकैः रूपकभदं "नाटकं स्थातवृत्तंस्यात् पंचसंधिसमन्वितम्" । यशो लेभे, कोर्तिमवाप । नाट्य-रचनाकुशालः भासो नाम कविः स्वकीय नाटकप्रन्थेः देवकुलंग्वि यशो लेभे ।

यथा मन्दिरनिर्माता देवमंदिरं निर्माय्य पताकां च स्थाप्य यशभाग्भवति तथैव भासोऽपियशमवाप ॥१६॥

महाकविं कालिदासं स्तांति—निर्गतािष्विति—निर्गतासु उचिरितासु, नवार्थप्रतिपादिकासुच, मधुराः, मनाहारिएयः, सान्द्राः, धनाः, निविज्ञाः (सुरसा इतियावत्) (पन्नं) मधु विद्यते यासु ताः मधुराः, मकरन्दवाहिन्यः, सान्द्राः, घनाः, पूर्णावस्थां प्राप्ता इत्यर्थः । तथाविधासु मंजरीिष्वव, कुसुम-वन्नरीिष्वव, कालिदासस्य कवेः स्िकृषु, मनोहरेषुवाक्येषु, कस्य जनस्य वा प्रीतिः प्रेम न जायते, नोत्पद्यते, त्र्रिषतु सर्वस्यैव सहृदयस्य जनस्यप्रीतिर्भवत्ये-वेत्यर्थः, निहं कश्चिदपि जनःयस्य कालिदासकाब्येषु नास्ति प्रीतिरितिभावः—उपमाऽलंकारः ॥१०॥

समुद्दीपितेति —समुद्दीपितः, उत्तेजितः, कंदर्पः, कामो यया बहूनां कामिजनानां कथाश्रवरोनन तदुत्पत्तेरित्यर्थः, उपवनगमनविहारैः श्रंगाररसः समुद्भवतीति । तथोक्का (पत्ते) समुद्दीपितः नेत्रानलेनः दग्धः, कंदर्पः, कामः

समुद्दीपितकंदर्पा कृतगौरीप्रसाधना । हरलीलेव नो कस्य विस्मयाय वृहत्कथा? ॥१८॥ आढचराजकृतोत्साहेँ हृदयस्थैः स्मृतैरपि । जिह्नवान्तः कृष्यमाणेव न कवित्वे प्रवर्तते ॥१९॥

यस्यां तथोक्का, अथवा कृतं, विहितं, गौर्घ्याः ईश्वर्याः, प्रसाधनं, पूजनं, नायेकन, नरवाहनदतेनेतिभावः । यस्यां तथाभृता (यद्वा) कृतं गौर्घ्याः पार्वत्याः, प्रसाधनं, अराधनं, हरस्येतियावत्-यद्वा, गौर्घ्याः,(कर्मभृतायाः,) प्रसाधनं अलंकरगांहरेण (कर्त्रेति भावः) यस्यां तथा भृता, वृहत्कथा, तदाख्यइतिहास काव्यं, हरलीलेव शम्भोः कंतुकमिव, कस्य जनस्य आश्वर्याय विस्मयाय न, अपितु सर्वस्यंव सहृदय जनस्य विस्मयायेतिभावः । उपमाऽलंकारः ॥१०॥

त्राट्यराजनामानं कविं प्रस्तेति । श्राट्यराजेति श्राट्यराजः, तन्नाम कविः तेन कृताः, रचिताः, य उत्साहाः, प्रंथविषेशाः, तैः, हृदयस्ंः, चित्तः- निर्हितः, श्रालोचितंरितभावः । श्रापि किं वा स्मृतः, स्मरणतांनीतः, विद्वद्धिः, जिह्वा, रसना (मम बाणभट्टस्येति भावः) श्रान्तः कृष्यमाणेव, श्राकृष्टा इव (वृथा तव प्रवर्तनमेतेषामुत्साहानां पुरस्तादित्याशयेनेत्यर्थः,) कवित्वे, कवित्व- शिक्तं प्रकटियतुं न प्रवर्तते नोत्सहते । सुमनोरमा श्राट्यराजकृताः-उत्साहाः तेषां पुरस्तान्नहि कस्यापि कवित्वशिक्तः प्रशरित एतदेव हि उत्साहाना- मुत्साहत्वमितिभावः । उत्येत्ताऽलंकारः । भवत्संभावनोत्येत्ता प्रकृतस्य परात्मनः "दर्पणे" ॥१६॥

एवंबहूनां कवीनां सन्ति काव्यानि परं नृपतेर्भक्त्या किमिप जिह्वा चापल्यंकरोम्येवेत्याशयेनाह । तथापीति—तथापि जिह्वायो श्रन्तःकृष्य-माणोऽपि नृपतेः, राजः,श्रीहर्षस्य ममवंशोद्भवस्येति यावत् । भक्त्या,श्रनुरा-गेणा, निर्वहणे, परिसमाप्ती, श्राकुलः, संदर्भसमाप्तिर्भवेष वा-इत्येवंशंक्य-

तथाऽपि नृपतेर्भक्त्या भीतो निर्वहणाकुलः । करोम्याख्यायिकाम्भोधौ जिह्वाष्ठवनचापठम् ॥२०॥ सुखब्रबोधलिता सुवर्णघटनोज्वलैः । शब्दैराख्यायिकाऽऽभाति शब्येव प्रतिपादकैः ॥२१॥

मानः । अतं एव भोतः, वस्तः, सहृद्यसंसदि-अप्रतिभशंकयादृत्यर्थः आख्या-यिका, इतिवृत्तं । "आख्यायिका कथावत् स्यान् कवेर्वशानुकोर्तनम् । अस्या-मन्यकवीनां च वृतंपद्यं क्वचित् क्वचित् ॥

तदेव यम्भोधिः, समुद्रः, तस्मिन् जिह्नया, रसनया, प्रवनं, संस्तरगां, तदेवचापलं चाळल्यं, कोभि । उडुपेन समुद्रतरणोत्माहवता जनेनेव किंचित-मार्थेण जिह्नासंस्तरणोन व्याख्यायिकाम्भोधि संतरितृमिच्छामीति भावः । स्पक्तमलंकारः ॥२०॥

दर्शकानमध्येतृगां च त्राख्यायिकायां प्रयृति जनियतुं संकर्यदर्शयति । सुग्वेति—सुन्तस्य, त्रालोचनाजनितस्य, प्रवोधः ज्ञानं, यद्वा सुन्तेन बोधः, "काव्यं यशसेऽर्ध कृते व्यवहार विदे शिवेतरक्तत्रे । सद्यपरनिर्वतये. कान्ता सिम्मित्तयोपदेशयुत्रे"भम्मदः । तेन लिलता, सुभगा, मनोहारिणीत्यर्थः (पत्ते) सुखात्, सुखस्वापात्, प्रवोधः, जागरगं, तवलिता, मनोरमा, त्राख्यायिका, इतिहासकाव्यम, सुवर्णानां, सुप्रयुक्तानां,, "एकःशब्दः सुप्रयुक्तः सम्यग्जातःस्वरंलांके कामधुगुभवित"।

वर्गाःनां, छत्तरासां, (पत्ते) मुवर्गाानां, हेम्नां, घटनया, योजनया, (पत्ते) कारुकर्मनेपुग्येन, उज्वलेः, प्रदीप्तेः, प्रतिपादकैः, विविद्यार्थयोध-कैः शब्दैः, (पत्ते) प्रतिपादकैः, सोपान विशेषैः, चरसस्यासपीठैर्वा, शब्येव, पर्यकद्व, आभाति, विराजते । ष्त्रेषानुप्रासितोऽपमाऽलंकारः ॥२५॥

साम्प्रतं प्रन्थनायकं श्रीहर्षमाशिषा संवर्धयति । जयतीति ज्वलत्,

जयति ज्वलत्प्रतापज्वलनप्राकारकृतजगद्रक्षः । सकलप्रणयिमनोरथसिद्धिश्रीपर्वतो हर्षः ॥२२॥

एवमनुश्र्यते—१ पुरा किल भगवान्स्वलोकमधितिष्ठन्परमेष्ठी विकासिनिपद्मविष्टरे समुपविष्टः सुनासीरप्रमुखैर्गीर्वाणेः परिवृतो ब्रह्मोद्याः कथाः कुर्वब्रन्याश्च निरवद्या विद्यागोष्टीभवियन्कदाचिदासाक्चके ।

दीप्यमानः, प्रताप एव ज्वलन्, प्रतापानलः, स एव प्राकारः त्यावरसः "प्राकारा वरसः सालः—इत्यमरः" (केष्टविशेषः) तेन कृता जगतांरज्ञा येन तथाभृतः (कंष्टिविभेता हि पुरी शक्यते-स्रनायासेन रज्ञियतुमितिभावः,) सकलानां, ख्राधिलानां, प्रपाधिनां, ख्राधिनां, मनोरथस्य, इष्मितस्य, गिद्धं, द्यर्धजातंनृर्धितुं, पृरगो, श्रियां, सम्पदां, विभृतीनां, पर्यतः, गिरिः, (हर्ष-यति ख्रानन्दयति जनानिति हर्षः) तदाख्यः हपतिः, जयति, सर्वोत्कर्षेण वर्तते-इत्यर्थः । ख्राधिकश्रतायेन विराजमानः श्रोहर्षः नृपतिः जगहज्ञकः सम्पूष्णनोरथिनिद्धदः जयति सर्वदेव जयतु इति भावः । निरङ्गरूपकमलंकारः । ख्रार्य्यावृत्तम् ॥२२॥

एविमिति—एवं, अनेनप्रकारेण, अनुश्र्यते, परम्परया आकर्ण्यते । पुरा किल भगवान स्वलंके विद्यागोण्ठी कुर्वन् आसाझके-इत्यनेन संवन्धः । पुरा-इति—पुराकिल भगवान पूर्व समय भगवान, भगं, कल्याणां, विद्यते यस्यस भगवान, कल्याणकरः, स्वस्य, आत्मनः, लोकं, व्रव्यलोकं, अधितिष्टन, स्थितंकुर्वन, परमे, सर्वोत्कृष्टे, स्थाने निष्ठतीति परमेष्टी, पितामहः, ब्रह्मा, विकासिनि, विकसिते, पद्ममेव, कमलमेव, विष्ठरं, आसनं, तिस्मन्पर्धावष्टरे, सुनासीरप्रमुखेः, "वृद्धश्रवाः सुनासीरः पुरुहृतः पुरंदरः—इत्यमरः" इन्द्रादिभिः गीर्वाणः, "गार्वोणाः दानवारयः " इत्यमरः" देवैः, परिवृतः, चतुर्तः परिवृद्धितः, ब्रह्मोद्याः, "वेदस्तत्वं तपो ब्रह्मा—इत्यमरः" वृद्धे वदः, ईश्वरो वा "ब्रह्मोद्या सा कथा यस्यामुच्यते ब्रह्मशाधतम् ।" उद्यते कथ्यते कीति विषयं

तथाऽऽसीनं च तं त्रिभुवनप्रनीच्यं मनुद्वचा तुषपभृतयः प्रजा-पतयः सर्वे च सप्तर्षिपुरः सरा महर्षयः सिषेविरे । केचिटचः स्तुति-चतुराः समुदाचरन् । केचिदपचितिभाञ्जि यजूंष्यपठन् । केचि-त्प्रशंसा सामानि जगुः ।

श्रपरे विवृतकतुक्रियातन्त्रान्मन्त्रान्ज्याचचित्तरे । विद्याविसं-वादकृताश्च तत्र तेषामन्योन्यस्य विद्याविवादाः प्रादुरभवन् । श्राथाति

नीयते इतियावत् । याभिः, तथाभृताः, कथाः, कुर्वन् , अन्याश्च वेदवाह्या इतिहास पुराणादीनाभित्यर्थः । निरवयाः, अनिन्याः, प्रशंशाहां इतियावत् । विद्यागोष्ठीः, ज्ञानसमालोचिती, विद्वत्परिषदित्यर्थः "यागाष्ठी सर्व विद्विष्टा या च स्वर विसर्पिणी । पर हिंसात्मिका या च न तामवतरेद्वुधः ल क चित्तानुवर्तिन्या कीडा मात्रेक कार्यया । गोष्ट्या सह चरन् विद्वान् लोक सिद्धि निथच्छति ॥ भावयन्, सम्पादयन्, आसांचके, स्रवतस्थे ।

तथाऽऽसीनमिति—तथा पूर्वोक्तप्रकारेण, श्रासीनम्, उपविष्टं, विभुवनप्रतीच्यं, "प्रतीच्यः प्र्यः-इत्यमरः।" (त्रयाणां भुवनानां समाहारः त्रिभुवनम्) तेन प्रतीच्यं, पूर्वं, लोकत्रय पूर्जनीयमितिभावः। मनुदच्च चानुषप्रभृतयः, श्रादयः, प्रजापतयः सर्वे च सप्तिर्षपुरःसरा-सप्तिषे सिहेता इतिभावः। महर्षयः, तं ब्रह्माणं सिपेविरे, सेवित्वन्तः। केचित्स्तुति चतुराः स्तुतिषु स्तोत्र पाठेषु चतुराः, दचाः, ऋचः, ऋग्वेदान्, सुमुदाचर्न्, उक्कवन्तः। उदात्तादि स्वरभेदेन सम्यक् उच्चारितवंत, इत्यर्थः। "केचिदपिच-तिभाक्षि,"पूजानमस्यापचितिः-इत्यमरःः। श्रापचिति, पूजा, तां भजन्तीति, श्रापचितिभाक्षि पूजा सन्वन्धीनीतिभावः। यज्ञीष, यज्ञवेद गतान्मंत्रभागान्, श्रापठन्, पेठः, केचित्प्रशंसा सामानि, स्तुतिगर्भितानि, सामानि, सङ्गीत मयानि वेद भागानि। जगुः, गीतयंतः, सामगायनमञ्जवित्तत्वर्शः।

अपरे-इति--अपरे, अन्ये, विवृतानि, प्रकटितानि, कतुकियाणां,

रोषगाः प्रकृत्या महातपा मुनिरत्रेस्तनयस्तारापतेश्राता नाम्ना दुर्वासा द्वितीयेन मन्द्रपालनाम्ना मुनिना सह कलहायमानः साम गायन कोधान्धो विस्वरमकरोत्।

सर्वेषु च शापभयप्रतिपन्नमौनेषु मुनिषु, श्रन्यालापलीलया-श्रवधीरयति कमलसम्भवे च कुमारी किश्चिदुन्मुक्तवालभावे भूषितन-

यज्ञादिकर्मणां, तन्त्राणि, प्रकरणानि, यंः, येषु वा, तान् मंत्रान् व्याचचित्तरे, कथयामासः । विद्या विसंवादकृताः, विद्यानां वेदशास्त्रादीनां, यः, विसंवादः, मतमेदः, तेनकृताः, जिनताः, (गतुरागमात्सर्यादिनेत्यर्थः) तत्र, तिस्मन्स्थाने तेषां, ऋषाणां, श्रन्योन्यस्य, परस्परस्य, विद्याविवादाः, प्रश्लोत्तररूपाः, प्रादुरम्भवन्, उत्पन्नाः । श्रथ सामगायन् कोधान्धोदुर्वासा विस्वरमकरोदित्यनेनसं-वंधः । श्रथेति—श्रथ प्रादुभ्तिविवादे, श्रातरोषणः, श्रातकोपनः, प्रकृत्या स्वभावनेव (श्रन्यथाबद्धसंसदि कोषोऽयमयुक्तः) महातपाः, श्रातिपस्वी, मुनिः, श्रातेस्तनयः, पुत्रः, तारापतेः, चन्द्रमसः, श्राता, नाम्ना दुर्वासाः, द्वितीर्धन, श्रपरेण, मन्दपालनाम्ना, मन्दपालाभिधेयेन, मुनिना सह, कलहायमानः, कलहं-कुर्वन, सामगायन्, सामवेदं, सङ्गीतस्वरेण पठन् कोधान्धः, कोधेन, मात्सर्येण, श्रन्थः, विवेकश्रून्यः, विस्वरम्, विकृताः, स्वराः, उदात्तादयः यस्मिन् तथाः भूतं-श्रकरोत् ।

शापेति शापभय प्रतिपन्नमौनेषु, शापादभयंशापभयं तेन त्रस्ताः, त्रत-एव प्रतिपन्नं, स्वीकृतं, मौनं, यैस्तथाभृतेषु-सर्वेषु मुनिषु, त्र्यन्यालापलीलया, (त्रपर कथाव्याजेनेतिभावः) त्र्यवधीरयति, तिरस्कृविति, दुर्वाससमितिभावः। कमल सम्भवे, कमलात् सम्भवोजन्मयस्य स कमलसम्भवः, तिस्मन्कमलसम्भवे, (पद्मयोनावित्यर्थः) कुमारी, कौमार व्रतं विद्यते यस्या सा कुमारी, त्र्यनृद्धावाला, (सामान्यवयस्का इत्यर्थः) किश्चिदुन्मुक्कबालभावे, ईषदुज्भितरशेशवे, भूषितनव-यौवने, नवयौवनेनालंकृता-इत्यर्थः, नवे वयसि वर्तमानान्तनामवस्थां-प्राप्ता, वयोवने नवे वयसि वर्त्तमाना गृहीतचामरप्रचलद्भुजलता पितामह्मुप-वीजयन्ती ।

निर्भर्त्सनताड्नजातरागाभ्यामिव स्वभावारूणाभ्यां पादपक्ष-वाभ्यां समुज्ञासमाना शिष्यद्वयेनेव पदक्रममुखरेण नूपुरयुगलेन वाचा-लितचरणा, मदननगरतोरणस्तम्भविश्रमं विश्राणा जङ्घाद्वितयं, सलीलम्-उत्कलकलहंसकुलकलालापिनि मेखलादान्नि विन्यस्तवाम गृहीतचामरप्रचलद्भुजलता, गृहीतेन, धारितेन, चामरेण, चमरीगोपुच्छनि-मितेनब्यजनविरोषेण, प्रचला, चलन्ती भुज-एव लता यस्या एवंभृता, पितामहं, ब्रह्माणं, उपवीजयन्ती, ब्यजनं स्पन्दयन्ती।

निर्भर्त्सनेति—निर्भर्त्सनाय, विस्वरपाठतयातिरस्करणाय, यत्ताइनं, प्रहरणं, रोषोद्भृतहननमितिभावः । तेन जातः, उत्पन्नः, रागः, लाँहित्यं, ययोः, एवंभृताभ्यां स्वभावारणाभ्यां, सहजरक्राभ्यां पादपक्षवाभ्यां समुद्धासमाना, पदकममुखरेण, पादयोः यकमः, पादविन्यासः, तेन मुखरं सशब्दं, रणदितिभावः । तेन वाचालितचरणाः वाचालितो नदन्तो, चरणो, यरयास्तरोक्ता । भदनेति—मदननगरतोरणस्तम्भ विश्रमं, मदनस्य, कामस्य, यन्नगरं, पुरं, निवासस्थानं, तस्ययत्तोरणं वहिद्धारं, तस्य स्तम्भां, स्थूणा, तयोविश्रम इवविश्रमः, विलासः, यस्यास्तथा विधं, जङ्घाद्वितयं, उरुयुगलंविश्राणा, धारयन्तो । (मदन नगरे तस्याः जङ्घाद्वितयं, उरुयुगलंविश्राणा, धारयन्तो । (मदन नगरे तस्याः जङ्घादित्यंस्तम्भरूपेणवर्तते-इत्यर्धः) उत्केति—उत्कानां, उत्सुकानां कलहंसानां, कुलस्य, समृद्धस्य, यः कलः, मधुररवः, सुं एव श्रालापः, भाषणविशेषः, तद्वन्प्रलापिनि, सान्दशब्दकर्वात्यर्थः । मेखलादान्नि, काश्विश्रजि, मालारूपधारिणीत्यर्थः । विन्यस्तः, स्थापितः, किसलयः, नवपक्षवः, तद्वत्वाम इस्तो यया—विद्वन्मानसेति—विद्वन्मानस निवासत्वप्नन, विदुषां, शास्त्राध्ययनकृत परिश्रमाणां, मानसं, चित्तं, तत्र यो निवासः, श्रवस्थानं, तेन लगं, संसक्तं,

हस्तिकसलया, विद्वन्मानसिनवासलग्नेन गुण्कलापेनेवांसावलिन्बना ब्रह्मस्त्रेण पवित्रीकृतकाया, भास्वन्मध्यनायकम्-श्रनेकमुक्तानुयातम् श्रपवर्गमार्गमिव हारमुरसा समुद्रहन्ती, वर्नप्रविष्टसर्वविद्यावधूचरणा-लक्तकरसपाटलेन इव स्फुरतादशनच्छदेन विराजमाना, संक्रान्तकम-लासन कृष्णाजिन प्रतिमां मधुरगीताकर्णनावतीर्ण् शशिहरिणाम्-इव कपोलस्थलीं द्याना, तिर्थ्यक्सावज्ञम् उन्नमितेकभूलता श्रोत्रमेकम्,

गुराकलापेनेव, चातुर्यादिगुरा समृहेनेव, श्रंसावलम्बिना, स्कंघे विलम्बमानेन, ब्रह्मसूत्रेण, यज्ञोपवीतेन "श्रमोंक्रमसीवर्ण, ब्राह्मणानां विभृष्णम्। पितृगां च भागो येन प्रदीयते ॥" पवित्रीकृतकाया, पवित्रीकृता, शुर्द्धिनीताः काया, शरीरं यस्याः, भास्वनिति-भास्वन्मध्यनायकं, भास्वन्, भाः, कान्तिः विद्यतेयस्य स भास्वन्, देदीप्यमानः, उज्वलः मध्यनायको, मध्यमणिर्यस्य (पत्तं) भास्वतः, सूर्यस्य, अनेकमुक्रानुयातं, अनेकैः, मुक्राफलैः, अनुयातं, प्रथितम् (पच्चे) श्रानेकैं:, मुक्कें:, ''मोच्चमार्गगामिभिः,'' श्रानुयातं, सेवितं श्रापवर्गमार्ग-मिव, मुक्ति पथमिव, (त्रापवर्गमार्गस्य-मुक्ताजालस्य च विशुद्धत्वादुरप्रेच्चितम्) हारं, मुक्ताकलापं, उरसा, वत्तःस्थलेन, समुद्रहन्ती, धारयन्ती, वदनेति-वदने, त्रानने, प्रविष्टानां, सर्वासां, विद्यानामेव, वधूनां, स्त्रीणां, चरणेषु पादेषु, यः श्रलक्ककरसः, लाज्ञाद्रवः, तेनेव पाटलः, ईषद्रकः, तेनस्फुरता, विलसता, दशनच्छदेन, श्रधरेेेेेेंग, विराजमाना, शोभमाना (सर्वाविद्याएवनार्यस्तासां मुखप्रवेशेनालक्कक रसेन त्र्योष्टयोःस्वभावारुणयोरुत्येचितम्) संक्रान्तेति— संकान्ता, संलग्ना, कमलासनस्य, ब्रह्मणः, कृष्णाजिनस्य, कृष्णमृगचर्मणः, प्रतिमा, कान्तिः, यस्यास्तथाविधा । त्रात एव, मधुरस्य, मनोहरस्य, गीतस्य, गानस्य, त्राकर्णनाय, श्रवणाय, त्रवतीर्णः, उपस्थितः, शशिनः, चन्द्रस्य, हरिगाकलंकरूपो मृगो यत्र तादशीं, कपोलस्थलीं, गंडप्रदेशं, दधाना, धार-तिर्यगिति—तिर्यक्, कुटिलं, यथास्यात्तथा सावज्ञं, श्रवज्ञया,

विस्वरश्रवणकलुषितं प्रचालयन्तीव श्रपाङ्गनिर्गतेन लोचनांशु जल-प्रवाहेण इतरश्रवणेन च विकसित सिन्धुवार मञ्जरीजुषा हसतेव प्रक-टिनविद्यामदा, श्रुतिप्रण्यिभिः प्रण्वेरिव कर्णावतंसकुसुम मधुकरकुलै-रुपास्यमाना, सूच्मविमलेन प्रज्ञाप्रतानेनेवांशुकेनाच्छादितशरीरा, वाङ्मयभिव निर्मलं दिच्च दशनज्योत्स्नालोकं विकिरन्ती देवी सरस्वती श्रुत्वा जहास।

तिरस्कृतभावेन, विस्वरपाठकं, दुर्वाससमित्यर्थः । उन्निसंतकभूलता, उन्न-मिता, ऊर्ध्वभागंनीता, एका भ्रलता इव, वन्नरीरूपा, भ्रूलता थया, एवं-भूतया, श्रोत्रभेकं, कर्णमेकं, विस्वर श्रवणेन, अगुद्धस्वराकर्णनेन, यत्— कन्नुषितं, दृषितं, (कालुष्यतां नीतमिति यावत्) अपाङ्गनिर्गतेन, नेत्र प्रान्त च्युतेन, लोचनस्य, नेत्रस्य, अंशवः, किरणा एव जलानि तेषां यः प्रवाहः, स्रोतः, तेन, इतर श्रवणेन, कर्णेन, प्रज्ञालयन्तीव, शुद्धतांनयन्तीव । विकसि-तेति—विकसिता, प्रकुङ्गिता, या सिन्धुवारस्य सम्भलतरोः, मझरो, वन्नरी, तद्जुषा, तद्वद्कान्त्या, इसतेव, हास्यं कुर्वाणा-इव, अतएव प्रकटितविद्यामदा-प्रकटितः प्रकाशनीतः, विद्यामदः, विद्याजनितः, अहंकारः । यया एवंभूता ।

श्रुतिप्रण्यिभिरिति — श्रुतिप्रण्यिभिः, श्रुतिवेंदशास्त्रं, तत्र प्रण्यिभिः, प्रेमकर्तृभिः, प्रण्वेरिव, उो कारैरिव, कर्णंषु, श्रोत्रेषु, यानि, श्र्यवतंसानि, कर्ण्-भूष्णानि, तान्येव कुसमानि, पुष्पाणि, मधुकरकुलैंः, श्रमरैः, उपास्यमाना, (मधुर ध्वनिना श्रुतिसुखंजनयद्भिरित्यर्थः) स्चमेन, हस्वेन, श्रतएव, श्रातिविमलेन, परिशुद्धेन, प्रज्ञाप्रतानेनेव-प्रज्ञाप्रतानः, बुद्धिवेचित्र्यं, स एव प्रतानः, प्रसरः, तनेव-श्रंशुकेन, वसनेन, पटेनेत्यर्थः (श्रर्थात् बुद्धिवेचित्र्यमेव वस्त्रंयस्था-एयंभृता) तन-श्राच्छादितशरोरा, श्रच्छादितं, श्राविशुद्धं, दशनानां, वाङ्मयेति—वाङ्मयमिव-विद्यामिव (शास्त्रं) निर्मलं, श्रतिशुद्धं, दशनानां, या ज्योत्स्ना, कान्तिः, तस्याः, यद्-श्रालोकं, द्योतं, तं-इतस्ततः, दिज्ञु, दिरभागेषु, विकिरन्ती, प्रसारयन्ती, देवी सरस्वती, श्रुत्वा, श्राकर्पं, जहास ।

दृष्ट्या च तां तथाहसन्तीं स मुनिः-श्राः पापे १ दुर्गृहीतविद्यालवा-वलेपदुर्विद्ग्धे १ मामपि-उपहससि । इत्युक्त्वा शिरः कम्पविशीर्यमाग्य-बन्धविशरेः उन्मिषत्तिङ्क्तिन्तुपिङ्गलिस्रो जटासस्त्रयस्य रोचिषा सिख्न-न्निव रोषदहनद्रवेगा दश दिशः कृतकालसन्नियानामिवान्धकारितललाट-पट्टाष्टापदाम् , श्रन्तकान्तः पुरमण्डनपत्रभङ्गमकरिकां श्रुकुटिमावस्नन् ,

ह्या-इति-स मुनिः तां हमन्तीं वीच्य शापजलं जबाह इत्यननान्वयः। तथेति—पादताइनभुर्कृटसंचरणपूर्वक्षमत्यर्थः। स सुनिः, दुर्वासाः, त्राः इति कोधाभिन्यञ्जकमन्ययम्। पापे,? पापकारिशा, त्र्यनिष्टकर्वात्यर्थः। दुर्गृहीतेति । दुर्गृ हीतः, दुष्टभावनाभ्यस्तः, यः, विद्यालेशः, (श्रत्यल्पविद्येति-भावः) तेन यः, अवजेपः, अहंकारः, तेन दुर्विदरधा, दुर्विनीता तत्सम्बुद्धौ, दुर्विदग्धे ? मामपि, लेकित्रय प्रसिद्धं दुर्वाससमपीति भावः । उपहससि, हास्यास्पदं विद्धासि । इत्युक्तवा, एवमाभाष्य । शिरःकम्पेति— शिरसः, कम्पेन, विभूननेन, विशीर्थमाणाः, विकीर्थमाणाः, ये बन्धविशराः, बन्धनिचयाः, तैः । उन्मिषद्ति--- उन्मिषन् , उद्यन् , तांडत्तन्त्नां , विद्य-त्स्रजां, पिङ्गलित्रा, पिङ्गत्वं, पिङ्गलवर्णत्वंयस्य, तथाभृतस्य, जटासंचयस्य, जटानिचस्य, रोचिषा, कान्त्या ''रोचि शोचि रुभे क्लीवे, इत्यमरः।" सिम्ब-न्निव, वर्षन्निव, दशदिशः रोषदहनद्रवेरा, क्रोधामित्रसतस्वेदेन । **कृतेति**—कृतं, विहितं, कालस्य, यमस्य, कृष्णवर्णस्य वा, सुन्निधानम्, उपस्थितिर्यस्यांतथा भृताम्, इव । अन्धकारितेति-- अन्धकारितं, आकुखनेनदुष्प्रेच्यं, ललाटप-हमेव, मस्तकप्रदेशमेव, ऋष्टापदं, सुवर्गा, यया ताहशीं (ऋनेनभू विच्तेपेणाप्रका-शित स्वरूपेगास्यादर्शनीयत्वंस्पष्टं) श्चन्तकेति-श्चन्तकस्य, यमस्य, श्चन्तः-पुरं, श्रवरोधगृहम्, तस्य मगडनाय, श्रलङ्करगाय, पत्रभङ्गस्य मकरिकां, पत्रस्य यःभङ्गः, त्रुटनं, तद्वत् मकराकारधारिएां किसलयमितिभावः। ताम् अुकुटिं, भ्रविच्लेपं, त्राबधन् । धारयन् त्रातिलाहितन, त्रातिरक्केन, चतुषा, नेत्रेण, त्रामर्ष-

श्रतिलोहितेन चत्तुषामर्षदेवताये रूधिरोपहारिमव प्रयच्छन् , निर्दयदृष्ट्र दशनच्छदोदंतांशुच्छलेनभयपलायमानांवाचिमव रून्धन् , श्रांसावस्रंसिनः शापशासनपट्टस्येव प्रंथन् प्रन्थिम श्रन्यथाकृप्याजिनस्य, स्वेदकगाप्रति विभिवतेः शापभयात्-शरगागतेरिव सुरासुरसुनिभिः प्रतिन्नपसर्वावयवः कोपकम्पतरिलताङ्गुलिनाकरेगा प्रसादनलग्नामत्तरमालामिवान्तमाला-मान्निप्य कामण्डलवेन वारिगा ससुपस्पृश्य शापजलं जमाह ।

देवतायें,त्र्यमर्षः, कोधः, तस्याधिष्ठात्री या देवता तस्यें । रूधिरोपहारमिव, रक्तपूजासाधनमिव, प्रयच्छन, ऋर्पयन् । निर्देशेति । निर्देशं, दशारहितं, यास्यात्तथा दष्टः, दंशितः, दशनच्छदः, श्रोष्टः, (दन्तानिदशदयित, श्रावृग्गोति,-इति दशनच्छदः) येन तथाभूतः, दन्तांशुच्छलेन, दन्तिकरगाव्या-जेन भयपलायमानां, भयात् (शाप) देशान्तरंगम्यमानां, इव, वाचं, रूध्नन्, श्रवरोधयन् । श्रंसेति-श्रंसस्रंसिनः, स्कंधावलम्बिनः, कृष्णाजिनस्य, मृग-चर्मगाः, शापस्य, यःशासनपद्दः, फलकं, तमिव, तस्य हरिय, बंधनं, अन्यथा, वैपरीत्येन, प्रन्थन, बन्धन् । (शापशासनं हि स्वभाव शुङ्गंलिपि कृष्णं च भवति श्रत्रापि श्वेतकृष्णवर्णस्य कृष्णाजिनस्यसाम्यत्वात् , (उत्प्रेज्ञालंकारः) स्वेदेति—स्वेद करोषु, कोधोद्भवेपुघर्मबिन्दुपु, प्रतिविम्बितः, प्रतीयमानैः, प्रति पन्नसर्वावयवः, प्रतिपन्नानि, स्फुटिभृतानि, सर्वाणि, समग्राणि, श्रवयवानि, देह भागानि, येषां तैः शापभयात्, शरणागतैः शरणाप्राप्तैः, सुरासुर सुनिभिः (स्वेदविन्दुपृदश्यन्तेहिसर्वे मुनिप्रभृतयः, तत्रोत्प्रोक्तितं कविना यदेते शापभया-दस्य शररामागता-इति) कोपकम्पतरिलताङ्गुलिना, कोपेन, कोथेन, यःकम्पः, तेन तर्रालताः, प्रचलिताः, श्रङ्गलयो यस्य एवं विधेन करेगा, हस्तेन । प्रसा-दनलमां, प्रमन्नतार्यं, लमां, श्रागतां ताम्। श्रज्ञरमालामिन, वर्णावलीमिन (भारतीसंबंधेनैतदुक्कम्) श्रज्ञमालां, रूद्राज्ञजपमालां, श्राक्तिप्य, परित्यज्य, कामगडलवेन, कमगडलौभवः कामगडलवः तेन स्वकरस्थितेनजलपात्रेग,

श्रत्रान्तरे स्वयम्भुवोऽभ्यासं समुपविष्टा देवी मूर्तिमती पीयूष-फेनपटलपार्ग्डरं कल्पद्रु मदुकूलवल्कलं वसाना । विसतन्तुमयेनां-शुकेनोन्नतस्तनमध्यबद्धगात्रिकाप्रन्थिः, तपोवलनिर्जितन्निभुवनजयप-ताकाभिरिव तिस्तृभिर्भस्मपुरग्ड्कराजिभिर्विराजितललाटाजिरा, स्क-न्धावलम्बिना सुधाफेनधवलेन तपःप्रभावकुरुडलीकृतेन गङ्गास्रोत-सेव योगपट्टकेन विरचितवैकच्यका, सब्येन ब्रह्मोत्पत्तिपुरुडरीकमुकुल-

वारिगा, जलेन, समुपस्पृश्य, त्राचम्य शापजलं, जप्राह, गृहीतवान् ।

त्र **त्रात्रान्तरे-इति**—त्रात्रान्तरे मृतेश्वतुभिवेदेःसह सावित्रीसमुत्तस्थौ, इत्य-नेनान्वयः । स्वयम्भुवोऽभ्याशे, प्रजापतरन्तिके, समुपविष्टा, स्थिता, देवी, भगवतो, मूर्तिमतो, (निश्वला इतिमावः) पीयूपेति—पीयूपं, अमृतं, तस्य यत् फेनपटलं, फेनिनचर्यं, तद्वत् , पाराडरं, शुश्रम् । कल्पद्रमेति कल्पद्व-मस्य, सुरतरोः, दुकूलं, वसनं, इव, तस्वल्कलं, छालं, वसाना, वस्नस्येगाधार-यन्तीत्यर्थः । विसतन्तुमयेन, कमलतन्तुनिर्मितेन, श्रंशुकेन, सुविमलवस्त्रेण । उन्नतेति उन्नतयोः, प्रवृद्धयोः स्तनयोः, कुचयोः, मध्ये बद्धा, गात्रिकाप्रन्थिः, बन्धनविशोषः, यया (सच स्वस्तिक।कारःस्तने।देशोभवतिर्स्वाणां) तपोवलेति— तपसां, चान्द्रायगादित्रतानां, वलंन, निर्जितस्य, नितरांवशीकृतस्य, त्रिभुवनस्य, जयपताकाभिरिव, जयभ्वजैरिव, तिस्रभिः, भस्म पुराड्क राजिभिः, भस्मतिलर्केः, विराजितललाटाजिरा, विराजितं, शंभितं, ललाटाजिरं, ललाटाङ्गरां, यस्याः तथाभूता । स्कन्येति — स्कन्धें।, श्रंसों, तदवलिम्बना, तत्संलग्नेन, सुधाफेनधवलंन, श्रमृतफेन पागडरेगा, तपः प्रभावकुगडलीकृतेन, तपसां प्रभावन, बलेन, कुराडलीकृतेन, कुराडलवत् वर्तु लाकारेगा । योगपट्टकेन, तदाख्य उपवीता-कारेगा, वसनेन, विरचित वैंकच्यका,''तिर्यग्वच्चिस विच्चिप्तं वैंकच्यकमुदाहृतम्"। विरचितं, निर्मितं, वैऋद्यकं, कुत्त्ं।निहित तिर्थग्हारिवशेषः, यया, सब्यन, वामेन, ब्रह्मोत्पत्तिपुराडरीकमुकुलमिव, ब्रह्मणः उत्पत्तिःयस्मात् तत्पुराडरीकं, श्वेतपद्मं.

मिव स्फटिककमण्डलुं करेगा कलयन्ती, द्विगामस्तमालाकृतपिर सेपम्, कम्बुनिर्मितोर्मिकाद्न्तुरितं तर्जनतरित्तर्जनीकम्, उत्झि-पन्तीकरम्, द्याः पाप् ? क्रोधोपह्त ? दुरात्मन् ? स्त्रज्ञ ? स्त्रनात्मज्ञ ? ब्रह्मबन्धो ? मुनिग्वेटकापमद्गिराकृत ? स्त्रात्मस्खलितविलस्त् ? कथं सकल सुरासुरमुनिमनुज्ञ वृन्द्वन्द्नीयांत्रिभुवनमातरं भगवतीं सरस्वतीं शप्तुमभिलपिस ? इत्यभिद्याना, रोपविमुक्तवेत्रासनेरोङ्कारमुखरितमुखैः

तस्य मुकुलभिव, कुड्मलभिव, स्फटिकं शुत्रं कमग्डलुं, जलपात्रं, करेगा, हस्तेन, कलयन्ती, धारयन्ती । दिज्ञिणमञ्जमालाकृतपरिच्नेपम् , दिज्ञिणेन, दिन्गा करेगा. अनुमालया, रुदानुजपमालया, कृतः परिन्नेपः, वष्टनं, यस्य-च तम् । कम्बुनिर्मितोनिकादंतुरितं, कम्बुः, शंखः, तेन निर्मिता, या उर्मिका, ऋहूर्तायकं, तेन दंतुरितः, दशनवदकृतः, (युक्त इतियावत्) तम् तर्जने, भर्त्यमं, तरिलता, प्रचित्ता, तर्जना, तर्जनाडु लीयकं, करं हस्तं, उत्स्तिपन्ती, ऊर्ध्वाधोनयन्ती । त्याः पाप ! त्यानात्मज्ञ ! त्र्यात्मानं न विजानाति, इति, श्रनात्मज्ञः, तत्सम्बुद्धौ । ब्रद्धबन्धो ! निकृष्टबाह्मण !, मुनिवेटक !, मुनिषु ये खेरकाः, अधमाः, तेषु अपसदाः, नीचाः, तैः निराकृतः धिक्कृतः, तत्सम्बुद्धौ (नीचकृत निरादर इतिभावः) श्रात्मस्खलितेति—श्रात्मनः, स्वस्य, स्खलितं, दोषः (विस्वरपाठजनितमित्यर्थः) तेन विलन्नः, लिजितः, तत्सम्बुद्धौ । सकलेनि—सकलैः, सर्वैः, सुराहरमुनिमनुज-वृन्दैः, समृहैः, वन्दनीयां, पूज्यां, त्रिभुवनमातरं, जननीं, भगवतीं, कल्याग्र-कारिसीं, सरस्वतीं, वाग्देवीं, कथं शास्तुमभिलपिस, इच्छसि । इत्यभि-दधाना, कथयन्ती। रोपेति-रोषेण, कोधेन, विमुक्तानि, त्यक्तानि, वेत्रासनानि, वेतसनिर्मितानि स्रासनानि, यैं: तथाभृतें: । स्रोङ्कारेण, प्रणवेन, मुखरितं, ध्वनितं मुखं, येषां तैः (सततं, डों डों, इत्येवमुचरद्भिरित्यर्थः) ऊरुद्दोपेति-उत्व्रिपेण-उत्थानेन, दोलायमानैः, प्रकम्पमानैः, (चलद्भिरित्यर्थः)

उत्तेपदोलायमानजटाभारभरिनशिरोभिः परिकरबन्धश्रमितकृष्णा-जिनच्छायाश्यामायमानदिवसैः, श्रमर्थनिश्रासदोलाप्रेङ्कोलितश्रद्धालोकैः सोमरसमिव स्वेद्विसरव्याजनस्वद्धिः-श्रप्निहोत्रपवित्रभस्मस्मेरलला-टैः कुशतन्तुचारूचामरचीरचीवरिभिः- श्राषाढिभिः प्रहरणीकृत-द्र्यक्मण्डलुमण्डलेः मृतेश्रतुभिवेदैः सह वृषीमपहाय सावित्री समु-त्तस्थो। ततो मर्षय भगवन् १ श्रभूमिरेषा शापस्य इत्यनुनाथ्यमानोऽपि-

जटाभारै:, जटासमूहै:, भरितानि, पृरितानि, शिरांसि, थेषां तैं: ।

परिकरेति- परिकरबन्धः, कटिबन्धः, तेन, भ्रमिनं, आवर्तितं, यत्, कृष्णाजिनं, मृगचर्म, तस्य छ।थया, प्रभया, श्यामायम।नाः, कृष्णत्वमापद्यमानाः, दिवसाः, ऋहानि, यैः, तथाम्तैः । ऋमर्पेति-- ऋमर्पेण, कोपेन, यः निश्वासः, श्वसनम्, तदेव दोला, दोलनयंत्रं (पूरकरेचन भयरूपत्वा निश्वासस्यत्यर्थः) तेन प्रद्धोलितः, प्रकम्पितः, ब्रह्मलोकः, यैः तथाभूतेः सोमरसमिव, संमल-तारसमिव, स्वद्विसरव्याजेन, धर्मप्रसरच्छलेन, स्रवद्भिः, चरद्भिः,। ऋगिनहोत्रेति—अप्रिहोत्रस्य, होमस्य, पवित्रं, शुद्धं यद् भस्म, तेन स्मेराः, विकसिताः, ललाटाः, मस्तकानि, येषां तैः। कुशोति—कुशानां, दर्भानां, तन्तवः, स्त्राणि, एव चार्हाण, मनोहराणि, चामराणि, व्यजनविशेषाणि, तथा, चीराणि, वस्त्राणि, चांवराणि, कौपीनानि, येषी तथोक्काः, तैः श्राषादिभिः. पालाशदराडधारिभिः "त्राषाढ संज्ञो दराडस्तु पालाशो वतचारिसाम् " ब्रह्मचारिभिः । प्रहरणीकृताः, प्रहरणाय उत्थापिताः (क्रोधादित्यर्थः) दराडा:, पालाशा:, कमराडलुमराडलानि, कमराडलुसमूहा: यै: । मूर्ते: देह धारिभिः, चतुर्भिवदैः, सह वृषीम्, त्र्रासनं, "व्रतीनामासनंवृषी, इत्यमरः त्र्राप-हाय, त्यत्तवा, सावित्री समुत्तस्थी, उत्थिता । ततो मर्थय इत्यतः तच्छापोदकं विससर्ज इत्यनेनान्वयः । ततः, तस्मादनंतरं, मर्षय, चमस्व, एषा सरस्वती, शापस्य, ग्रभृमि:, ग्रस्थानं (श्रयोग्येतिभावः) एवं, विबुधे:, विद्वद्भि:, त्रानु

विबुगैः-उपाध्याय ? स्विलितमेकं ज्ञमस्वेतिबद्धाञ्जलिपुटैः प्रसाद्यमानो-ऽपिस्वशिष्यैः, पुत्र ? माकृथास्तपसः प्रत्यूह्मितिनिवार्यमाणोऽप्य- त्रिणा, रोषावेशविवशो दुर्वासा दुर्विनीते ? व्यपनयामि ते विद्यालवा- वलेप विशेषजनितामञ्जतिमिमाम्, श्रधस्ताद्वच्छमर्त्यलोकम्, इत्युक्त्वा तच्छ।पोदकं विससर्ज । ततः प्रतिशापदानोद्यतां सावित्रीं सिख ? संहर रोषम्, श्रसंस्तुतमतयोऽपि जात्यैव द्विजन्मानोमाननीयाः इत्यभिद्धाना सरस्वती एव न्यवारयत् । श्रथतां तथा शप्तां सरस्वतीं दृष्ट्वा पितामहोभगवान् कमलोत्पत्तिलग्नमृणालसृत्रामिव धवलयज्ञोपवीतिनीं-

नाथ्यमानः, प्रसाद्यमानः । उपाध्याय ? श्राचार्य ?, स्वलिनं, श्रपराद्धम्, एकम् । बद्धाञ्जलिपुर्टैः, बद्धानि, श्रञ्जलिपुटानि, यैः एवंभृतैः स्वशिष्यैः, प्रसाद्यमानोऽपि, प्रसन्नतांनीयमानोऽपि । पुत्र ? तपसः, प्रत्यूहं, विष्नं, माक्तृथाः, माकुरू,(शापदानेन तपसः नाशसंभवादित्यर्थः) एवं श्रात्रिणा स्विपत्रा, महातपसा, निवार्यमाणोऽपि र्वार्जतोऽपि । रोषस्य, कोपस्य, यः, श्रावेशः तेन विवशः, पराधीनः, दुर्वासाः, दुर्वि-नीते? दुष्टे ! ते, तव, विद्यालवः, विद्यालेशः, (स्वल्पमात्र विद्याधारिसीत्यर्थः,) तेन यः, श्रवलेपः, गर्वः, तज्जनितां, तदुरपन्नाम् , उन्निनिमिमाम् , व्यपनयामि, दूरीक-रोमि । श्रथस्ताद् , नीचैः मर्त्य लोकं, गच्छ , बज , । इत्युक्तवा , एवमुक्तवा , तत्-शापो-दकं, पूर्वगृहीतशापजलं विससर्ज, त्यत्याज । ततः, शापदानानन्तरं, प्रतिशापदानो-द्यतां, शापप्रतिकारकरणायोत्थितां, सावित्रीं, स्वसखीं, सखि ? संहर रोषम्, कोपं माकुरू । श्रसंस्तुतेति-न संस्तुता, श्रसंस्तुता, श्रविशुद्धा, मितः बुद्धिः, येषां ते, श्रासंस्कृतमतयः, इतिभावः (श्रापि) जात्येव, द्विजन्मानः, बाह्मणाः, माननीयाः, पूजार्हा: । इत्यभिदधाना, कथयन्तो, सरस्वती एव न्यवारयत् न्यवेधयत् । श्रथेत्या दित:पितामह:, सुधीरमुवाच इत्यनेनान्वय: । तथेति-तेन प्रकारेगा, (निर्दोषां सर-स्वेतीमित्यभिप्रायः) शप्तां सरस्वतीं, स्वपुत्रीं, दृष्ट्वा, त्र्यवतीक्य, पितामहः, ब्रह्मा, कमलोत्पत्तिः, कमलात्, नाराय**णनाभि**पद्मात्, यद्, उत्पत्तिः, जन्म, तथा

तनुमुद्रहन्, उद्गच्छद्च्छांगुलीयकमरकतमयूखलताकलापेन त्रिभुव-नोपस्रवप्रशमकुशापीड्धारियोव द्वियोन करेया निवार्य शापकल-कलम्, श्रुतिविमलदीर्धेर्भाविकृतयुगारम्भसूत्रपातमिव दि्चुपातयन् दशन किरयोः सरस्वतीप्रस्थानमङ्गलपटहेनेवपूरयन्नाशाः स्वरेगासुधीर-मुबाच-ब्रह्मन् ? न खलु साधु सेवितोऽयं पन्थाः येनासिप्रवृत्तः, निह-न्त्येषपुरस्तात् । उद्दामप्रसृतेन्द्रियवाजि समुत्थापितं हि रजः कलुषयति

कारणाभूतया, लग्नं, संसक्तं, मृणालस्त्रं, कमलदन्तुं, इव यज्ञोपवीदिनीं, ब्रह्म-स्वयुक्तं, ततुं, शरीरं, उद्वहन् , धारयन् । **उद्गच्छिन्ति**—उद्गच्छत्, उदय-मानः, श्रच्छस्य, शुभ्रस्य, श्रम्भलायकमरकतस्य (मरकतमशिनिर्मिताङ्गुली-यकस्येत्यर्थः) मयुखलताकलापः, किरणनिचयः, यस्मात् , तथाभूतेन । त्रिभुवनस्य, त्रिलेक्स्य, यः उपप्रवः, संज्ञयः तस्य प्रशमाय, शान्तिकरणाय, कुशापीडं, दर्भतन्तुसमूहं, धारयतीति, तथोक्नेनेव (माङ्गलिकत्वं हि कुशानामम-इलनाशायत्यर्थः) दित्तराकरेरा, इस्तेन, शापकलकलं, शापजनितकेला-हलं, निवार्य, दूरोकृत्य । ऋतिविमलें: ऋतिशुक्रैं:, भाविन:, भविष्यत:, कृत युगारम्भस्य, सत्ययुगस्य, त्रारम्भे, पूर्वरूपे, यः, सूत्रपातः, विन्यासः, तिमव, दिल्., दिरभागेषु, दशनिकरणं:, दन्तमयूर्वं:, पातयन्, निक्षेपयन्, सरस्वतीति - सरस्वत्याः, वाग्देव्याः, (शप्तायाः-इतियावत्) यत् प्रस्थानं, ब्रह्मलोकात् मर्त्यलोकगमनं, तस्य यः मङ्गलपटहः, माङ्गलिकवाद्यविशेषः। तेनेव, त्राशाः, दिशाः, पूरयन् , स्वरेण, शब्देन, सुधीरं, गम्भीरं यथा-स्यात्तथा, उवाच, उक्तवान् । **ब्रह्मनिति**-ब्रह्मन्, न खलु साधुसे वितोऽयं पंथाः, साधुभिः, सज्जनैः, निह मार्गिमदं सेव्येत, येनासिप्रवृत्तः, येनपथाभवान् प्रच-लितुसुद्यतः । निहन्त्येषः, एषःपन्थाः, मार्गं, पुरस्तात् , श्रप्रतः, निहन्ति (गच्छन्तमितिभावः) उहामेति—उद्दामं, उद्धतं, यथा तथा, प्रस्तानि प्रवृ-त्तानि, इन्द्रियाएयेव, वाजिन:, अक्षाः, तैः समुत्थापितं, समुश्दतं, रागः,

दृष्टिमनज्ञजिताम्। कियद्दृरं वा चजुरीज्ञते। विशुद्धया हि धिया पश्य-न्नि कृतबुद्धयः, सर्वानर्थानसतः सतो वा। निसर्गविरोधिनी चेयं पयः पाव-कयोरिव धर्मक्रोधयोरेकत्रवृत्तिः। त्रालोकसपहाय कथं तुमसि निम-ज्ञसि। ज्ञमा हि मूलं सर्वतपसाम्। परदोषदर्शनः ज्ञा दृष्टिरिव कुपिता बुद्धिनं ते त्रात्मरागदोषं पश्यति। क महातपोभारवैवधिकता। क पुरोभागित्वम्। त्रातिरोषगाश्चज्ञुष्मानन्थ एव जनः। नहि कोपकलुषिता विमृशति मतिः कर्तव्यमकर्तव्यं वा। कुपतिस्य हि प्रथम मन्धका-

"धूलिश्र" श्रमक्जिताम् , श्रकाणि, इन्द्रियाणि, जयन्तीति श्रक्जितः ते न सन्तीति त्रमज्ञाजिताः, तेयां, ऋजितेन्द्रियासाम्, दृष्टिं, नेत्रं ''ज्ञानंच'' कलुष-यति, मलिनयति । कियद्दरं वा चनुरीच्ते, कियद्दरं हि दश्यते चन्नुषा । (श्रलंपमेवेतिभाव:) कृतवुद्धयः, संस्कृतमत्यः, विशुद्धया हि थिया, परिशुद्धम-तिना, सर्वान्, अनर्थान्, उत्पातान्, असतः सतो वा, शुभान्यशुभानि वा, पश्यन्ति, त्र्यवलोक्यन्ति । निसर्गेति--निसर्गविरोधिनी, स्वभाववेरिग्री, पयः पावकयोः, जलाग्न्योः, इव, धर्मकोधयोः, पुगयपापयोः, एकत्रवृत्तिः, एकत्रा-वस्थानम् । त्रालोकमपहाय, श्रालोकं, प्रकाशं, त्रपहाय, त्यत्तवा, कथं तमिन, श्चन्धकारे, निमज्जिस, पतिम । परेति-परस्य, श्वन्यस्य, दोषदर्शने, दोषाव लोकने, दत्ता, चतुरा, दृष्टिरिव, कृषिता, कंषंप्राप्ता, वुद्धिः, मितः, ते, तव, त्र्यात्मरागदोषं, स्वकीयदोषं (त्र्यात्मस्वलनमित्यर्थः) न पश्यति । महातपो भारवैवधिकता, महतां, तपसां भारस्य, वैवधिकः, वाही, धर्ता, तस्यभाव त्तत्ता वव । पुरोभागित्वं, दोपंकदर्शित्वं, क्व श्रातिरोषणः, श्रातिकोपरः, चत्तु-ष्मान्, नेत्रसहितः (श्रापीतिशेषः) जनः, श्रान्ध एव (ज्ञानशूर्न्यत्वादित्यर्थः) कुपितस्य, क्राधितस्य, हि, निश्चयेन, (हीतिनिश्चयबोधकमव्ययम्) प्रथमत् विद्या, ज्ञानं, अन्धकारिणी, अन्धवारान्छन्ना भवति, (ज्ञानशून्या इत्यर्थः) ततः, तदनन्तरं, भ्रुकृटिः, भ्रूभङ्गः (भवतीतिशेषः) त्रादीं, पूर्वं, इन्द्रियाणि,

रिगो भवित विद्या, ततो अकृटिः। आदौ इन्द्रियागि रागः समास्कंदति चरमं चत्तुः। आरम्भे तपो गलित पश्चात्स्वेदसिललम्, पूर्वमयशःस्फुरित अनन्तरमधरः। कथं लोकविनाशायते विषपादपस्येव वल्कलानि जानानि । अनुचिता खलु-अस्य मुनिवेशस्य हारयष्ट्रिरिव वृत्तमुक्ताचित्त-वृत्तिः। शेलूप इव वृथा वहसि कृत्रिममुपशमश्न्नयेन चेतसा तापसाकल्पम् अल्पमपि न ते पश्यामि कुशलजातम्। अनेनातिलिधिम्ना-अद्याप्युपर्येव सबसे ज्ञानोदन्वतः। न रवलु अनेड्मूकाः एडा जडा वा सर्वे एते महर्ष्यः। रोपदोपनिपदो स्व हृद्ये निप्नाह्ये किमर्थमिस निगृहीतवाननागस्रं

रागः, समासिकः, लाहित्यंच, समास्कंदिति, आश्रयति, चरमं, पश्चात् चत्तुः, नेत्रं, (समास्कन्दतीत्यर्थः) आरम्भे (केपस्येति भावः) तपागलिति, नश्यति, पश्चात् स्वेदसिलितम्, स्वेदजलम् (कृषितस्यिहि स्वेदप्रस्ववर्णस्वभावः) पूर्वं, प्राक्, आश्रयः, आर्कितः, अनन्तरं, पश्चात्, आधरः, ओष्टः, स्फुरित, कम्पते । कथिमिति—लोकविनाशायः, विषयादपस्येव, विषय्चत्तस्येव, ते, तव, वल्कलानि, मुनिवस्नागि, (त्वकृह्णाणीतिभावः) जातानि, उत्पन्नानि ।

श्रनुचितंति—श्रस्य, पुरोदृश्यमानस्य, मुनिवेशस्य, हारयष्टिरिव, मुक्ताहारमिव, वृत्तमुक्ता, सुचरितच्युता, "परिवर्तु ल मुक्ताफला च"। श्रनुचिता, श्रयुक्ता, चित्तवृत्तिः, मनसङ्कल्पः। श्रोत्नृपेति—शेल्प इव, नट इव, उपशमश्रन्येन, शान्तिरहितेन, चेतसा, तापसाकल्पं, मुनिवेशं, कृत्रिमं (नतु-यथार्थेनेतिभावः) वृथंव, वहिस, धारयसि, श्रल्पमिप, किंचिदिप, ते, कुशल्जातं, मङ्गलं, न पश्यामि। श्रतेन श्रतिलिधित्रा, श्रतिलाघवेन, श्रद्यापि, श्रधुनापि, ज्ञानोदन्वतः, ज्ञानसमुद्रस्य, उपरि एव, अवसे, संतरिस (नतु मध्ये प्रविश्वसीतिभावः) न खतु, श्रानेदम्काः श्रंत्वकृंचासर्थाः। "कथिता श्रनेड मूकाः श्रोत्वकृंच खतु न ये शकाः। एडास्तुश्रुतिहीनाः जडास्तुमूर्काः बुधैः श्रोकाः। एडाः, श्रुतिहीनाः, जङ्गः, मूर्काः, सर्वे-एते महर्षयः, (पुरः स्थिताः-इतिभावः)

सरस्वतीम् । एतानि तानि त्रात्मस्खलितवैलच्याणि यैर्याप्यतां याति त्रविदग्धो जनः, इत्युक्त्वा पुनराह्-वत्से सरस्वति ? विषादं मागाः ।

एषा त्वामनुयास्यति सावित्री । विनोद्यिष्यति चास्मद्विरहि-ताम् । श्रात्मजमुखकमलावलोकनाविधश्चतेशापोऽयंभविष्यतीति । एता-वद्भिधाय विसर्जितसुरासुरमुनिमनुज मण्डलः ससम्भ्रमोपगतना-रद्मकन्थविन्यस्तहस्तः समुचितान्हिक करणाय-उद्तिष्ठत् सरस्वत्यपि

रोषेति—रोषः, क्रोधः, एव दोषः, तस्य, निर्धादित-श्रस्थामिति निषया, श्रापण गृहं, तत्सम्बुद्धं, (श्रथवा) रोष, एव दोषः, तस्य निषया, श्रावासः, यत्रताहरो स्वहृदये, चित्ते, निप्राह्ये, (निप्रह्यंतुं योग्य-इत्यर्थः) श्रनागसां, निरपराधाम्, सरस्वतीं, क्रिमर्थनिगृहीतवानिस, शप्तवानिस । एतानीति—एतानि, श्रात्मनः, स्वस्य, स्वितितानि प्रमादाः, तः, वैत्तद्याणि, तज्जास्पदानि, (साधुसंसिद मुखावनितिविधायकानीतिभावः) यः, याप्यतां, गर्हणीयतां, याति, प्राप्नोति, श्रविदग्धः, श्रजः, जनः, इत्युत्त्वा, पुनराह, पुनः कथयामास, वत्से ? पुत्रि ? सरस्वित ? विषादं मा गाः, मा दुःखमनुभव, ।

एषा त्वां सावित्रां अनुयास्यांत, अनुगमनं करिष्यात (त्वयासार्धंगमिष्य-तीत्यर्थः) अस्मिद्विरिहतां, वियोगितां, च त्वां, विनादायण्यांत, सुखयिष्यति । (पुत्र मुखदर्शनपर्यंतं हि ते शापः) एतावदिभधाय, एवमुक्तवा, विसिजितः, प्रोषितः, सुराः, देवाः, असुराः, राज्ञसाः, तेषां, मुनिमनुजादोनां च, मरण्डलः, समूहो येन, तथाभूतः । ससंश्रमं, सहसेव, उपगतः, प्राप्तः, नारदः, नारदिधः, स्कंथे, अंशप्रदेशे, विन्यस्तः, स्थापितः, हस्तः, करो येन, समुचितान्हिक करणाय, समुाचतं, युक्तं, यत्, आनिहकं, दिवसकार्यं (संभ्यावंदनादिकमिति-भावः) तस्य यत्, करणं, कार्यक्षेण परिणयनं, तस्मं उदितष्टत्, उत्थितः । सरस्वत्यपीत्यादितः सावित्यासमंग्रहमगादित्यनेनान्वयः । शप्ताकिंचिदवनत-मुखी, धवलेति—धवल कृष्णशारां, धवलः, शुभ्रः, कृष्णः, नीलः, ताभ्यां, शप्ता किंचिदधोमुखी धवलकृष्णशारां कृष्णाजिनलेखामिव तपसेदृष्टि मुरसि पातयन्ती, सुरभिनिःश्वास परिमललग्नैर्मूर्तैःशापाच्चरैरिव पट्चरण्चकैराकृष्यमाणाशोकशिथिलितहस्ताधोमुखीभूतेनोपदिश्यमान्तमर्त्यलोकावतरणमार्गेव नखमय्यवज्ञालकेन नूपुररवव्याहार हतैः भवनकलहंसकुलेःब्रह्मलोकनिवासिहद्यैरिवानगम्यमाना समं सावित्र्याणृह-मगात्। श्रत्रान्तरे सरस्वत्यवतरण् वार्तामिव कथियतुं मध्यमंलोकमव ततार श्रंशुमाली। कमेण् च मन्दायमाने मुकुलित विसिनी विरह

शारा, शवला, ताम्, शारशवलां (धवलकृष्णामित्यर्थः) (शारप्रहर्णेन वर्णद्वयप्रतीतेरितिभावः) कृष्णाजिनलेखामिन, कृष्णामृगचर्म श्रेणीमिन, तपने, तपः कर्तुः उरिस, हृदये, दृष्टिं पातयन्ती, श्रवलोकयन्ती।

सुरिभतं, सुगन्धितं, यत्-निश्वासं, तस्य परिमलेन, गंधेन, मृतैं:, देइ-विद्धः, लग्नैं:, संलग्नैं:, शापाचरैरिव, शापवर्णैरिव, षट्चरणचकैः, अमरैं:, श्राकृष्यमाणा, श्राकिति—शोकेन, शापाद्भवेन दुःखेन, शिधिलिती, तेजरिहती, हस्ती, करी, यस्याः सा । श्रधोमुखीभूतेन, श्रधोमुखतांगतेन, उपदिश्यमानं, उपदेशंदीयमानं, मर्त्यलोकावतरणमार्गा इव, मर्त्यलोके, भूलोके, यद्, श्रवतरणं, गमनं, तत्रदिशतमार्गा, इव । नखमयूरवा नां, नखिरुरणानां, जालकेन, समृहेन । नृपुरयोः रवाः, नृपुराः, पादाभूषण-विशेषाः तेषां, रवाः, निस्वनाः, एव व्याहाराः वचनानि, तैः हताः, श्राकृष्टाः, भवन कलहंस कुलैः, ब्रह्मसद्धाहंससम्हैः, ब्रह्मलोकनिवासोहदयैः, ब्रह्मलोके, निवासः, स्थितिः, येषां, तेषांहदयैं चिनैः, इव, श्रनुमम्यमाना, श्रनुकरणं कियमाणा (सदैव कृतगमना इत्यर्थः) सावित्र्यासमं, सार्ध, गृहमगात्, सद्मिगता । श्रत्रान्तरे, श्रतः परं, सरस्वत्यवतरण वार्तां कथियतुं, सरस्वत्या यत् श्रवतरणं, मुःगमनं, तस्य या वार्ता तां, कथियतुं वक्तुं, मर्त्यलोकं, भूलोकं, श्रंशुमाली, स्र्यः, श्रवततार, उदयं लेमे । (पूर्वमागमनात् दूता गमनं संभा-

घ्यसनविषण्णसरसि वासरे, मधुमदमुदितकामिनीकोपकुटिलकटाच-चिष्यमाण् इव चेपीयः चितिधरशिखरमवतरित तक्णातरकपिलपन लोहिते लोकेकचचुपि भगवित सवितरि प्रस्नुतमहिष्युधः चरत्चीरधारा धवितितेषु, श्रामन्नचन्द्रोदयोद्दामचीरोदचालितेषु-इव दिव्याश्रमोप-शल्यकेषु-श्रपराह्णप्रचारप्रचलिते चामरिणि चामीकरतटताडन-

व्यमेत्रेति भावः) क्रमेगोत्यादितः सावित्री सरस्वतीमवादीत् , इत्यनेनान्वयः । कमेरा, कमशः, मन्दायमाने, मन्दतांगते. (स्र्यें इतियावत्) मुकुलितानां, संकचितानां, विसिनानां, पश्चिनीनां, विरहः, वियोगः, (कान्तस्य सूर्यस्य-विच्छेदादितिभावः) तदव व्यसनं दुःखं, तेन, विषरएां, दुःखितं, (निजकन्य-कानामिवपद्मिनीनां दर्शनादितिभावः) सरः, सरोवरं, यस्मिन्, तथाभृतं, वासरे, दिवसे, मधुमदेति—मधुमदेन, मद्यपानसमुद्भवनोत्साहेन, मुदिताः, सन्नातकामाः (संभोगाभिलाधिगय इतियावत्) याः कामिन्यः, स्त्रियः, तामां कोपेन, (कथमथमधुनापि नास्तमेति अन्तराय भूतः, इति कोधेन) कुटिल:, वक:, य: कटाच:, तिर्यगीचर्गा, तेन, चिष्यमाण इव, प्रचिप्त इव, चैपीयः, त्र्यतिचिप्रं, त्र्यतिसत्वरं, चितिधरशिखरं, त्र्यस्ताचलप्रदेशं, त्र्यवतरित, अवर्तार्यमारो, तरूरोति--तरूरातरः, अतियुवा, यः कपिः, वानरः, तस्य यत्, लपनं, मुखं, तद्दत् लोहित:, रक्तवर्ण:, तस्मिन्, लोकैकचन्त्रिष, लोकानां, जगतां, एकं, ऋदितीयं चतुः, नेत्रं, तस्मिन्, भगवित, कल्याराकरे, सवितरि, सूर्ये । प्रस्तुतंति-प्रस्तुतात् , प्रस्रविणात् , महिष्याः, ऊधसः, स्तनात् , चरन्ति, यानि चीराणि, दुग्धानि, तेषां, धारावत् , स्रोत इव, धवलितानि, शुत्रवर्णानि, तेषु । त्रासन्नेति-त्रासन्नः, पार्श्ववर्ता, यश्चनद्रोदयः, तेन, उद्दामः, उच्छलितः, यः, चीरोदः, समुद्रः, तेन चालितानि, घोतानि, तेषु, इव । दिन्याश्रमोपशल्यकेषु, दिन्याः, भन्याः, ये त्राश्रमाः, तेषां उपशल्य-कानि, प्रान्तभागानि, तेषु । ऋपराइ गो, द्वितीय प्रहरे, यः प्रचारः, प्रकर्षेण

रिणतरद्देन रदित, सुरस्रवन्तीरोधांसि स्वेरमेरावते, प्रस्तानेकविद्याधरा-भिसारिकासहस्रचरणालक्तकरसानुलिप्त इव प्रकटयति च तारापथे पाटलताम, तारापथप्रस्थितसिद्धदत्तदिनकरास्त्रमयार्घ्यार्वाजते रिञ्जतक-कुभि, कुसुम्भभासि स्रवित पिनाकिप्रणति मुद्तिसंन्ध्यास्वेद्सिलल इव

चरणं (प्रयंटनमितियावत्) तस्मै प्रचलितः, प्रवृत्तः, तस्मिन्, चामरिणि, चामर्युक्ते । चार्माकरस्य, सुवर्णपर्वतस्य (सुमेरोरित्यर्थः) तटेषु, प्रान्त-भागेषु, यत्, ताङ्नं, वप्रकीडाकरणं, तेन, रिणताः, शिद्वताः, रदनाः, दन्ताः, यस्य तथाभृते, रदित, शद्वायमाने, सुरेति—सुराणां, देवानां, या स्रवन्ती, मन्दाकिनी, गंगा, तस्याः रोधांसि, तटानि, तत्र, स्वेरं, यथेच्छम्, ऐरावतं, (स्वेच्छया विचरणशीले इत्यर्थः) इन्द्रवारणे । प्रसृतेति प्रसतानां, प्रचलितानां, (कान्तं प्रति श्राभसरणायेतिभावः) श्रने-कासां, बह्बीनां, विद्याधराभिसारिकाणां, विद्याधरसुन्दरीणां, ''या दूतिका गमन काल मपाहरन्ती सोद्धं स्मर ज्वर भरातिपिपासितेव, निर्याति वस्नभ जना-धर पानलोभात् , साकथ्यतं कविवरंरभिसारिकेति । सहस्रस्य, चरणालक्कक-रसै:, चरणलाचादवै:, श्रनुलिप्त इव, इतलेप इव, प्रकटयित ! प्रकाशयित, तारापथे, नज्ञमार्गे (त्राकाशे-इति यावत्) पाटलतां, ईषदक्कतां, ताराप-थेति—तारापथेषु, गगनमार्गेषु, प्रस्थितैः, प्रचलितैः, सिद्धैः, देविवशेषैः, दत्तानि, ऋषितानि, दिनकराय, सूर्याय, यानि, ऋस्तमयाः यीगि, ऋस्तसमया पितानि, ऋर्थात्या, तेभ्यः, ऋावजितः, युक्तः, तरिमन् , रञ्जितवकुभि, रक्तीकृत दिशि । कुसुम्भांसि, कुसुम्भपुष्पाणि, तद्वत् , भाः, कान्तिः, यस्य तादशे, (रक्तवर्णे इत्यर्थ:) स्रवति, च्तरति, सति, पिनाकिने, पिनाकं, धनुः विद्यते इस्य इति पिनाकी, तस्मै शंकराय या प्रणितः, प्रणामः, तत्र मुदिता, उल्लासिता, या, संभ्या तस्याः, स्वेदसलिल इव, धर्मोद्भवजल इव. रक्तचन्दनद्रवे, चन्दनरसे, वन्दारु-इति--व-दारुभिः, वन्दनशीलैंः.

रक्तचन्द्नद्रवे, वन्दारुमुनिवृन्दारकवृन्द्बध्यमानसन्ध्याञ्चलिवने, ब्रह्मो त्पत्तिकमलसेवासमागतसकलकमलाकर इव राजित ब्रह्मलोके, समुचा-रितवृतीयसवनब्रह्मिण्ब्रह्मिण, ज्वलितवेतानज्वलनज्वालाजटाला-जिरेषु, ब्रारव्धधर्ममाधनशिविरनीराजनेष्विव सप्तर्षिमन्दिरेषु, ब्राधम-र्षग्मुपितिकिल्विपगदोक्षाधलघुषु यतिषु सन्ध्योपासनामीनतपिस्वपंक्ति पृत्पुलिने सवमानपद्मयोनियानहंसहासदन्तुरोर्मिणि मन्दाकिनीजले,

(पूजनीवैरित्यर्थः) मुनिवृत्दारकाणां, मुनिव्येष्टानां, वृत्देः, समृद्दैः, वश्यमानं, संयम्यमानं, संध्यायां, संध्यासमये, ऋजलिवनं, ऋजलियम्हः, यम्मनं, तथा~ भृते (सन्त्रा समये सुनिभिः कियमाणाजनिषुद्रे-इत्यर्थः) व्रह्मेति - व्रह्मणः, प्रजापतः, उत्पत्तः, जन्म यरमाद् तत् कमलं (नारायणनाभिकमलमित्वर्थः) तस्य तेवायैं, समागताः, प्राप्ताः, सकलाः, सर्वे. कमलाकराः, पद्मनिचयाः, यस्मिन्। राजित, शोभमाने, समुचारितेनि---समुचारितं, प्रांत पादितं, तृतीयसवनं, सार्यकालिक्सनानं, तत्र, ब्रह्म, वेरा येन तथाभूते ब्रह्मणि. भदेवे. ज्वलितस्य, प्रदीप्तस्य, वैतानु<u>ञ्वल</u>नस्य, य<u>ज्ञासेः,</u> ज्वालाभिः, शिखाभिः, जटालानि, व्याप्तानि, ऋजिरासि, यङ्गसानि येषां तादशेषु । श्रार-ढ्येति—ग्रारच्यं, कृतारम्भं, धर्मसाधनाय, धर्मसंचयाय, शिविरस्य, स्कंधा-वारस्य (मेनानिवासस्थानस्यत्यर्थः) नीराजनं, शांतिकर्म, येषु, तथोक्रोषु, (विव्वरांकयाकृतशान्तिकर्मिष्वत्यर्थः) सप्तर्षिमन्दिरेषु, सप्तर्षिसद्मम् । ऋष-े मर्पगोति-अघानि, पापानि, मर्धयति, परिमार्जयति. इति अघमर्पणः वैदिक मंत्रः, तेन मुषितानि, हतानि, किल्विषाणि, पापानि, गदाः, रोगाश्च, तै:, उल्लाघा:, स्वस्था:, (नीरोगा: इति यावत्) श्रतएव लगव:, सुदेहा:, शोभनो देहो, शर्रारं, येषां ते सुदेहाः, तेषु यतिषु, ब्रह्मचारिषु । सन्ध्येति— सम्ब्योपासनाय, श्रासीनानां, उपविष्टानां, तपस्विनां पंक्तिभिः, तापसावितिभिः, पृतानि, पविवितानि, पुलिनानि, सैंकतानि, यस्य तादशे । सवमानेति—सव-

जलदेवनानपत्रे पत्रस्थकुलकलत्रान्तः पुरसीधे, निजमधुमधुरामोदिनि कृ-नमधुपमुदि मुमुदिपमार्गो कुमुद्वने, दिवसावसाननाम्यत्तामरसमधुरमधु-सपीतिव्रते सुपुप्ति मृदुमृगालकण्डकाण्डूयनकुण्डलितकन्थरे, धृतप-क्तराजिवीजितराजीवरजसि, राजहंसयूथे, नटलताकुसुमधूलिधूसरितस-

मानः, संतरन्, यः पद्मयोनेः, प्रजापतेः, यानहंसः, वाहनः, तस्ययद्हासः हास्यं तेन दन्तुराः, उत्पन्नदशनाः, इव, उम्मीयः, तरङ्गाः, यस्य, तथोक्ते। जलदेवतेनि-जलदेवनायाः, जलाधिष्टत्र्यादेव्याः, यत्, त्र्यातपत्रं, छत्रं, र्तास्मन् , पत्ररथानां, पत्रं, पत्तं, एव, रथं, वाहकं, येषां ते पत्ररथाः तेषां पुत्र-रथानां, पित्त्रणां, कुलं, समूहः, तस्य कलत्राणि, कलेन मधुरशहेन त्रायते रद्यतं याभिस्ता, कलत्राणि स्त्रियः तेषामन्तः पुरस्य सौधं, सद्म, तस्मिन्, निजेति--निजेन, स्वकायन, मधुरसन, मकरन्दन, श्रामोदत, उन्नसति। मध्विति-मधुना कृतः, मधुपानां, पट्पदानां, मुद्, आनन्दो यत्र तथाभूते, श्रथवा, निजमधुना, मकरन्दंन, मदोन वा, मधुरः, मनोहरः, श्रामोदः, उत्साहः, यस्यतथोक्के, कृता मधुपानां भ्रमराणां, मद्यपानां वा, मुद् यत्र मुमुदिषमाणे, विका<u>शंप्राप्य</u>मार्गो, (पर्ने) मोदितुमिच्छति, इच्छितगानवाद्यादि गोष्ठिगते, कुमुदवनं, कमलवने । दिवसंति--दिवसस्य, दिनस्य, श्रवसानेन, श्रन्तेन, ताम्यन्ति दुःखमनुभवन्ति, यानि, तामरसानि, रक्तक्रमलानि, तेषां, मधुरसस्य, सौरभस्य, पीतिः, पानं, तेन, त्रतं, नियमः, यस्य तथाभूते । सुषुप्सित-निद्रामि-च्छति, मृद्धिति — मृदुना, क्रोमलेन, मृगालकागडस्य, पद्मनालदगडस्य, कगट-केन (तृरोनेत्यर्थ) यत् करहूयनं, रवर्जनं, तेन कुराडलिता, समीकृता, कन्धरा, श्रीवा येन तादशे। धुतेति धुताभिः कम्पिताभिः, पन्नराजिभिः, पत्तपंक्तिभः, वीजितं, व्यजनितं, राजीवानां,श्वेतकमलानां, रजः, धृ्लिः येन तादशे, राजहंसयूथे, तदाख्यहंससमृहे। तटेति—तटेषु, प्रान्तभागेषु, याः, लताः, वक्कर्यः, तासां, कुसुमानि, पुष्पाणि, तेषां, धूलिभिः, रजोभिः, धूस-

रिति सिद्धपुरपुरिन्त्रयम्मिज्ञमिल्लकागन्धप्राहिणि सायन्तने तनी-यिस निशानि:श्वासिनभे नभस्वति, सङ्कोचोद्ख्यदु बकेसरको-टिसङ्कटकुरोशयकोशकुटीकुटिलशायिनि षट्चरण्चके, नृत्योद्धृत-धूर्मटिजटाटवीकुटनकुड्मलिनभे नभस्तलं स्तवकयित तारागणे, सन्ध्यानुबन्धताम्रे परिण्मत्तालफलित्विषि कालमेघमेदुरे, मेदिनीं निमीलयित नववयसि नमसि नम्ल्णतरितिमरपटलपाटनपटीयसि

रिताः, धूसरवर्णतांनोताः, सरितः नगः येन तथा पूते । सिद्धेति-सिद्धानां, देवयोनिविशेषाणां, पुरे, नगरे, याः पुरन्ध्यः, स्त्रियः, तासां, धम्मिक्नेपु, संय-तकेशेषु, या:, मिल्लका:, मिल्लकापुष्पाणि, तेषां गंधवाही, गंधं, सीरमं, गृह्णाति स्वोकरीति-इति ग्रंधप्राही, तिस्मन् , सायन्तने, सायंकालभवे । तनीय-सीति—तनीयसि, सुद्दे (मंदसंचारिणीत्यर्वः) निशा निः श्वासनिमे, निशा, रात्रिः (नायिकेतिभावः) तस्याः निधामं, धमनं तिन्नभे, तत्सहरो, नभस्त्रति, श्राकारो । प्रावेणात्र उत्प्रेज्ञाऽलंकारः । सङ्कोचेति—सङ्कोचे, निमीलने, उद्धताम् उद्गच्छताम् , उचकेसराणां , किञ्जल्कानां , कोटिभिः , श्रप्रभागेः , सङ्क-टानि, व्याप्तानि, यानि कुरोशयानि, पद्मानि, तेषां कोशाः, आभ्यन्तरभागाः, एव कुखः, कुटीराणि (जुदसद्मानीत्यर्थः) तेषु कुटिलं, यथा तथा शायिनि, शयनशीले, षट्चरणचके, श्रमरसमूहे,। नृत्येति-नृत्येषु, नर्तनेषु, उद्ध-तानि, उत्पन्नानि, धूर्जटे:, शंङ्करस्य, जटाऽटव्याः, जटा एव श्रप्टवी, श्ररएयं, तस्मोत् जटाजुटात् , कुटजानां, गिरिमिक्किश्वपुष्पाणां, कुझलानि, कोरकाणि, तिन्नभे, तत्सदशे । नभस्ततं, त्राकाशं, स्तत्रकयति, (पुष्पगुच्छमिवाचरती-त्यर्थः) तारागणे, नज्ञत्र मण्डले । सन्ध्येति —संध्यायाः श्रनुत्रं धेन, श्रनु-गमनेन, ताम्नं, रक्तवर्णं, तास्मन् , श्रत एव, परिणमत्, पक्वावस्थां प्राप्तं यत् तालफलं, तस्य, त्विट्, इव, त्विष:, प्रभा: यस्य, तादशे, कालमेघमेदुरे, कालमेघ:, कृष्णवर्णमेघ:, तद्वत् मेदुर:, चिक्कण:, तस्मिन् , मेदिनीं, पृथ्वीं, समुन्मित्रति, यामिनीकामिनीकर्णपूरचम्पककलिकाकदम्बके प्रदीपप्रकरे, प्रतनुतुहिनकिरण्किरणलावण्यालोकपाण्डुन्याश्याननीलनीर-मुक्तकालिन्दीकूलवालपुलिनायमाने शातक्रतवे कृशयति तिमिरमाशा-मुखे, खमुचि मेचिकितविकचितकुवलयसरिस, शशयरकरनिकरकचप्रहा-

निमोत्तयति, त्राच्छादयति, नववयसि, (सद्योत्पन्ने-इत्यर्थः) तमसि, त्रन्य-कारे, तरुगोति—तरुगतरागां, पक्ववयसां, तिमिरपटलानां, श्रन्थकार-चयानां, पाटने, द्रीकरणे, पटीयान्, चतुरः, तस्मिन्, समुन्मिपति, ज्वलति (ईषत्प्रकटनां गते-इत्यर्थः) यामिनीति—यामिनी, रात्री कामिनी, स्त्रीः, तस्याः, कर्रापूरः, अवतंतः, एव चम्पकस्य, चम्पकाख्य पुष्पस्य, कितकायाः, डोडिकायाः, कदम्यकं, गुच्छं, तस्मिन् , (तत्सदृशेति-भावः) प्रदीपप्रकरे, प्रदीपसम्हे, प्रतन्त्रित-प्रतनुभिः, त्रात्वर्णः, तुहिनिक-रणस्य, चन्द्रस्य, किरणानां, रश्मीनां, यत् , लावग्यं, चारूत्वं, तस्य, त्रालेकं:, प्रकाशैंः, तैंः, पारादुनि ईवद्यीते, तस्मिन, त्राश्यानम् , ईवत्शुप्कम् , नीलनीरैंः, कृष्णजलै:, मुक्तं, त्यक्तं, कालिन्दीकृलस्य, यमुनातटस्य, बालपुलिनं, सद्योत्थि-तसैंकतं, (तद्वदाचरतीति तादशे) शतानि कतवः, यज्ञाः, यस्य सः, शतकतुः, इन्द्रः, तस्यद्दं, (श्रथवा) स ऋधिष्ठाता, यस्य तत् शातकतवं, ऐन्द्रं, तस्मिन्, कृशयति, कृश्यतांनयति, (खराडयतीतिभावः) तिमिरं, ऋषकारं, त्राशामुरवे, विग्भागे, खमुचि, रवं, त्राकाशं, मुद्धति त्यजित तथाभूते (त्राकाशं-परित्यज्यभूमएडलमाच्छादयतीतिभावः) मेचिकितेति—मेचिकेतं. स्नि-ग्धतांनीतं, विकचितानां, विकशितानां, कुवलयानां, नीलोत्पलानां, सरः, सरो-वरं, वेन तथाभूते, शशधरेति-शशधरस्य, चन्द्रस्य, करनिकरै:, किरणस-म्है:, (हस्तंरित्यर्थ:) यः कचप्रहः, केशप्रहणं, तेन श्राविलं मालिन्यं, म्ला-नतां, नीतं, प्राप्तं, तस्मिन् , श्रत एव विलीयमाने, निलयंप्राप्यमार्गे, (श्रन्योऽ पिकेशाकर्षणेनावनतमुखोल जया अदर्शनं गच्छतीत्यर्थः) मानिनीनां, मानवतीनां,

विले विलीयमाने मानिनीमनसीव शर्वरीशवरीचिकुरचये चापपच्चित्विप तमस्युदितेभगवत्युद्यगिरिशिखरकुह्रह्रिखरनखरनिवह्द्द्विनिहृतनिज-हरिग्रागलगलितक्षियरिनचयिनचित मिव लोहितं वपुरुद्यरागधरम-धरमिव विभावरीवध्वा धारयित श्वेतभानो, श्रचलच्युनचन्द्रकान्तजल-धाराधीत इवध्वस्तं ध्वान्ते, गोलोकगलिनदुग्धविमरवाहिनि दन्तमयम-करमुखमद्दाप्रगाल इवापूर्यितुं प्रवृत्ते पयोधिमिनदुमण्डले, स्पष्टे प्रदोष

(कान्तं प्रतिकृषितानामित्यर्थः) नार्थगाां, स्त्रीगाां, मनसीव, चित्तइव, शर्वर्यां, रात्रों, शवर्रागां, शवरस्त्रीगां, चिकुरचंप, केशसमृद्दे, चापपत्तृत्विपि, चाषोनाम पित्तिविशोषः, तस्य पत्त्वतः, व्विषः, कान्त्यः, यस्य तादशो, तमिन, अंधकारे, उदिते, प्राद्धम्ति, उद्यगिरीति—उद्यगिरेः, उद्याचलस्य, शिखरेषु, प्रान्तमागेषु, यानिबुहरागि, गहरागि, तेषु ये हरयः सिद्धाः, तेषां, खराः, तीच्णाः, ये नखाः, तेषां ये नखरनिवद्यः, तीच्यानस्वसमृहाः, एव हेतयः, अस्त्राणि, तैः निहतः, मारितः, यो निजहरिगाः, स्वोत्मङ्गागतमृगः, तस्यगलात्, कगठ-देशात् , गांल्केः, च्युकेः, रुधिरानचर्यः, रक्तसमृद्देः, तेः, निचितमिव, व्याप्त-मिव, त्रात एवं निहितं, रक्तम् , वपुः, शरीरं, उदयरागधरं, उदयसमये योरागः, लौहित्यं तं घरतीतिधरं, श्रधरं, श्रोध्ठं, इव, विभावरीवध्वा, विभा-वरी, रात्रिः, एव, वधूः, वधूरी, तस्याः, श्वेनमानौ, चन्द्रमसि धारयति । **अच**लंति-- अचलात् , पर्वतात् , च्युतानां, पतितानां, चन्द्रकान्तानां, चन्द्र-कान्तमणानां, जलवाराभि:, जलस्रोतें:, यौतमिव, प्रज्ञालितमिव, ध्वान्ते, अन्वकारे, गोलोकेति-गोलोकात्, गोस्थानात् , (गोष्टादित्वर्थः) मयूखसमृहाद्वा, गलितान, नि:मृतान्, दुग्धविसरान्, दुग्धप्रस्रवान्, बहति, धारयति, तथा-भूते । दन्तमयं, गजदंतिनिर्मितं यत् मकरमुखं, मकराननं, (मकर:जल-जलजन्तु विशेषः) तदेव महान् प्रणाल, जलानिष्कासन वर्त्म, तस्मिन्नव, पूरियत्, भरितुं, प्रवृत्ते, सन्नद्धे, पयोधिं, समुद्रं, गर्वभृते, इन्दुमग्डले, चन्द्र-

समये सावित्री शृन्यहृद्यामिव किमिष ध्यायन्तीं साधां सरस्वतीम-वादीत् सिव्तः त्रिमुवनोपदेशदानदृज्ञायास्तव पुरो जिह्वा जिहेति मे जलपन्ती । जानासि एव यादुर्वश्याः विसंष्ठुलाःगुगावत्यिष जने दुर्जन-वित्रदीचिण्याः ज्ञामङ्गिन्यो दुरितक्रमणीया न रमणीया देवस्य वामा वृत्तयः निष्कारणा च निकारकणिकाषि कलुपयित मनिस्वनोऽपि मानसमसदृश जनादापतन्ती । अनवरतनयनजलिसच्यमानश्च तरुरिव विपल्लवोऽपि सहस्रधा प्ररोहित ।

मगडले, स्पष्टे प्रदोप समये, जातेप्रदोपकाले, सावित्रीं शूर्यहदयामिव, रिक्तित्तासिव, किमपि ध्यायन्ति, विचारयन्ते, साम्बां, ब्र्धुमुखीं सरस्वती, ध्यवादीत , ब्रक्थ्यत् ।

सिख ? त्रिभुवनोपंदशदानदत्तायाः, भुवनत्रय उपदेशदाने, दत्तायाः, चतुरायाः, तवपुरः, असे, जल्पन्ती, कथयन्ती, मे, मम, जिह्ना, रमना, जिह्नोति,
लक्षते । दुर्वश्याः, परवश्यतां आपादिवितुमशययाः, विसंप्रुलाः, मर्यादा
रिहताः, गुणवत्यिपजने, दुर्जनवत , निर्दात्तिक्याः, निर्द्धरः, द्वणमंगिन्यः,
नण्यायाः, दुरतिक्रमणीयाः, दुःषेनातिक्रमितृशवयाः, न रमणीयाः, श्रमनोज्ञाः,
दैवस्य, भाग्यस्य, (अद्यप्टस्येतियावत्) वामाः, कृटिलाः, (विहद्धाः)
वृत्तयः व्यवहाराः, "दुर्जनवद्गुणवत्यिपजने पतंन्त्यवं, जानास्येव, इतिपृर्वेणा
न्वयः", निष्कारणा, कारणरिहता निकारकणिका, निकारः, तिरस्कारः,
(विकारद्ध्यर्थः) तस्य कणिका अपि, लेशमात्रमपि (श्रपीति संभावनायाम्)
श्रमदश्यजनात्, अयोग्यजनात्, आपतन्ती, मनिस्वनः, श्रेष्टजनस्य, मानसं,
चित्तं, कलुषयित, व्यथयित । अनवरतेति—श्रनवरतं, निरंतरं, नयनजलेन,
त्रश्रुजलेन, सिस्यमानः, तरुरिव, वृद्धमिव, विपत्, आपत्, तस्य लवः, लेशः,
(पद्धे) पत्रश्र्यश्र, सहस्रभा, सहस्रक्षेण, प्ररोहति, वर्धतं ।

संतापपरमारावः, दुःखलेशाः, सम्यक् तापःसंतापः, उष्गात्वं, च,

त्रतिसुकुमारं च जनं संतापपरमाण्वो मालतीकुसुमिव म्लानिमानयन्ति । महतां चोपि निपतन्नणुरिप सृणिरिव करिणां क्रेशः कद्र्यनायालम् । सहजस्त्रेहपाशप्रन्थिवन्धनाश्च बान्धवभूता दुस्त्यजा जनमभूमयः । दारयित दारुणः क्रकचपात इव हृद्यं संस्तुत-जनविरहः । सा नार्हस्येवं भिवतुम् । त्रभूमिः खल्विस दुःखच्वे- डांकुरप्रसवानाम् । त्रापि च पुराकृतेकमिण् वलवित सुभेऽसुमे वा फलकृति तिप्रत्यिध्यातिर प्रष्ठे पृष्ठतश्च कोऽवसरो विदुषि सुचाम् । इदं च ते त्रिभुवनमङ्गलेककमलममङ्गलभूताः कथिमव मुखमपवि-

मालतांकुमुमिन, मालतांपुष्पमिन, श्रितमुकुमारं जनं, कोमलं जनं, म्लानिमानयन्ति, दुःखयन्ति, । श्रणुरिष, श्रणुमात्रमिप, क्लेशः, दुःखं, स्रिणिरिव, श्रंकुश इव, करिणां हस्तिनां, कदर्थनाय, पीइनाय, महतां सज्जनानां, च, उपिर, निपतन्, श्रलम् । सहजेति — सहजं, स्वाभाविकं, यत् स्नेह, प्रेम, एव पाशः, रज्जुस्तेन, प्रन्थिवंन्धनं यासां, तादशाः, वान्धवम्ताः, कुटुम्बतांगताः जन्मभूमयः, दुस्त्यजाः, त्यक्तुमशक्याः । संस्तुतजनिष्दः, संस्तुताः, प्रण्यिनः, तेपां विरदः वियोगः, दारणः, कठोरः, ककचः, करपत्रं, (दास्विदारण लोहनिर्मितं करपत्रं) तस्यपातः, श्रक्तेपातनं, तद्वदिव, दारयित (शकलतां विभजतीत्यर्थः) नार्हसि, श्रयोग्या । दुःखमेव च्वेडः, विधं, तस्य श्रंकुराः, प्ररोहाः, तेषां, प्रसवानां, उत्पन्नानाम्, (फलानामितिभावः) श्रभूमिः, श्रस्थानं, खलु श्रसि । श्रपिच, पुराकृते, पूर्वजन्मिन, कृते, कर्मिण, बलवित, फलकृति, शुभाशुभफलदातिर, श्राधान, शोकानाम्, कोऽवसरः, कःसमयः, (न कोऽपीतिभावः) (शुभाशुभ कर्माणि, ईश्वरेच्छया सर्वेदंवानुभूयन्ते, न हात्र विद्वांसः शोचन्तीतितात्पर्यम्) ।

इदमिति-इदं त्रिभुवनमङ्गलंकक्ष्मलं भुवनत्रय मङ्गलभूतं, ते मुखं,

त्रयन्त्यश्रुविन्द्वः । तदलम् । ऋधुना कथय कतमं भुवोभागमलङ्कर्तु-मिच्छसि । कस्मिन्नवितिषिति ते पुरुष्यभाजि प्रदेशे हद्यम् । कानि वा तीर्थान्यनुप्रहीतुमभिलपि केषु वा धन्येषु तपोवनधामसु तपस्यन्ती-स्थातुमिच्छसि । सज्जोऽयमुपचरणचतुरः सहपांशुक्रीडापरिचयपेशलः प्रयान्मय्वीजनः जितिनलावनरणाय ।

अनन्यशरणा चार्येवप्रभृति प्रतिपद्मस्य मनसा वाचा क्रियया च सर्वेविद्याविधानारं धानारं च स्वश्रेयसाय स्वचरणारजः पविज्ञितज्ञिदशा-

त्राननं, त्रमङ्गलभृताः, त्रमाङ्गलिकाः. त्रश्रुविन्दवः, अश्रुकशिकाः. वश्मिवः, अपविवयन्ति, म्लानयन्ति । कथ्यः, अधुनाः, साम्प्रतं, कतमं, कं, भुवोभागं पृथ्वातलं, अलंकतृमिन्छिमः, सृशोभियतृमीहिषे । किस्मन्, पृण्यभिज्ञिदेशे, पृण्यभिज्ञतीति पुण्यन्तेत्रमः ते, हृदयं, चित्तं, अवितिपिति, अवतित्विपिति, अवतितिपिति, अवतितिपिति, अवतितिपिति, अवतितिपिति, अवतितिपिति, अवतितिपिति, अवतितिपिति, अवतितिपिति, अवित्विष्ठिते । कामि वा, तार्थानि, पुण्यस्थानानि, अनुप्रहीत्, अपुन्रदृष्ठते, अभिन्त्विमः । कषु वाः धन्येषु, धन्यवादाहिषु, तपोवनधामम्, स्थानेषु, तपस्यन्ती, तपःपुर्वन्ती, स्थानुभिन्छिमः । उपचरणाचतुरः, उपचरणां, सेवा, तत्रचतुरः, निषुणाः, सहः, सार्थः, पांष्ठुकोडायां, धूक्तिङ्गे, यः परिचयः प्रण्यः, तेन पेशलः, परवशः (बाल्यकाले वालाः, कोइन्ति धूक्तिः, सहज स्वभावमेतत् बालानां, तवमैवित्वमधिगच्छिन्तं च तेनेवमैविप्रेम्णा परवशः इत्यर्थः) प्रेयान् सखाजनः, (प्रियसखां सावित्रातिभावः) सजः, प्रस्तुतः, जितितलावतरणायः, पृथ्वातलमवतरितं ।

अनन्यशरसा, नास्ति अन्यंशरसां यस्याः, एवंभृता, अयोव प्रसृति, साम्प्रतमेव, मनसा वाचा कर्मसा च. सर्विवद्याविधातारं, सर्वासां विद्यानां, जन-यितारं, धातारं, रिज्ञतारं, स्वश्रेयसाय, कल्यासाय, (स्वस्य) चरसारजसा, पदरेसाुना, पित्रिविताः, पृताः, त्रिदशानां, देवानां, असुरासां, राज्ञसानां च, मौलयः, किरीटाः, येन, एवभृतं । सुधेति—सुधा, अमृतं, स्ते, उत्यवते, सुरमौतिं सुधासूतिकलिकाकित्पतकर्णावनंसकं देवदेवं त्रिसुवनगुरूः ज्य-म्बकम् । श्राल्पीयसेव कालेन स ते शापशोकविरतिंवितरिष्यति, इति ।

एवमुका-मुक्तमुकाफलधवललोचनजललवा सरस्वती प्रत्यवादीत् , प्रियसिख ? त्वया सह विचरन्त्या न मे कांचिदिप पीड़ामुत्पादियष्यित ब्रह्मलोकविरहः शापशोको वा । केवलं कमलासनसेवासुखमाईयिति मे हृदयम् । श्रापि च त्वमेव वेत्सि मे भुवि धर्मसाधनानि सर्वयोगयोग्या-नि च स्थानानि स्थातुम् , इत्येवमभिधाय विरराम । रण्रणकोपनीत प्रजागरा च उन्मीलितलोचनेव नां निशामनयन् ।

श्चरमात्, इति मुधास्तिः, चन्द्रः, तस्य कला एव, किलका, कुद्रालका, तया किल्पतः, कृतः, श्चवतंमकः, कर्णभूषणं, धेन, तं, देवदेवं (देवानामिषदेविमिति यावत्) त्रिभुवनगुरुं, भुवनत्रयाचार्यं, त्र्यम्बकं, महादेवं, प्रतिपद्यस्त्र, भजस्व, (इत्यन्यनेनान्वयः) स, एव, भगवान्, (इत्याध्याद्यर्यम्) श्चल्पायसेत्र, कालेन श्चल्पसमयेनेव, ते शापशोकविरितं, शापजनितं, यत्, शोकं, तस्य विरितं, नाशं, वितरिष्यति, करिष्यति ।

मुक्तेति—मुक्ताः, त्यक्ताः, (पातिता इतियावत्) मुक्ताफलवत्, धवलाः, शुश्रवर्षाः, लोचनजललवः, अश्रुविन्दवः, यया, एवंभ्ता, सरस्वती, वाग्देवी, प्रत्यवादीत्, प्रत्युत्तरमदात् । प्रियमित्व ? त्वयासहिवचरन्त्या, विहर्ण्या (निवसन्त्या, इति यावत्) कांचिदिपिपीक्षां, किमिपेदुःखं, ब्रह्मलोक विरद्दः, वियोगः, शाप शोको वा, दुर्वासादत्तरापोद्भवःशोको वा, नोत्पादियष्यति, न जनियष्यति । केवलं, (एतदेवेति भावः) कमलासनस्य, ब्रह्मणः, सेवार्मुखं, सेवयालभ्यमानन्दं, चित्तं, आर्द्रयति, स्तेहयति, (प्रेमभावं प्रकटयतीत्पर्थः) अपि च त्वमेव वेत्सि, जानासि, मे, मम, (मदर्थमितिमावः) स्थातं, स्थिति-करणाय, भुवि, प्रथिच्यां, धर्मसाधनानि, धर्मच्तेत्राणि, सर्व योगयोग्यानि, "योगिश्वत्त वृत्तिनिरोधः," तद्योग्यानि, उचितानि । रण्ररण्केति—रण्ररण्केन

त्रपरेवुक्तिने भगवित त्रिभुवनशेखरे तुरङ्गमुख खण्खणायितखर स्वलीनकर्पगाचतच्चरत्चतज्ञेनेवपाटिलतवपुष्युदयाचलचूड़ामणो जर-त्कृकवाकुचृड़ाकणाकणपुरः सरे विरोचने रोचमाने नातिदृरवर्ती पिता-मह विमानहंसकुलपालः पर्यटन्नपरवक्तमुच्चैरगायत्—

''नरलयसि दशं किमुत्सुकामकलुषमानसवासलालितं'' ? अवनर कलहंसि ? वापिकां, पुनरपि यास्यसि पङ्कजालयम् ॥२२॥

उक्कमठया, उपनीतः, जातः, प्रजागरः. जागरणं, यस्याः तथाभृता, उन्मीलितं, देपद्विकितितं, लोचनं, नेत्रे, यस्याः, एवंभृता, एव, तां, निशां, रात्रं, व्यन्यत् । व्यपरेयुित्यादितः विमानदं सवुलपालः-उचैः, व्यगायत-इत्यनेनान्वयः । व्यपरेयुः, व्यपरिदने, विभुवनशेखरे, विभुवनिलिके, भगवित, कल्थाणकरे, तुर्गाणां, व्रक्षानां (सप्तानामितियावत्) मुलेपु, व्याननेषु, खराखणायिताः, व्याप्त्रगाशव्दंकुर्वन्तः, खराः, तीच्णाः, खलीनाः, किवकाः, तेषां कर्षणेन, व्याकर्णगंन, यः च्रतः, व्याप्तः, (व्रलोतियावत्) तेन च्रत्, निःसरत्, (घोटकानां मुलेभ्य इतिभावः) च्रतजं, रक्षं, तेनेव, पाटिलतवपुषि, ईषद्रक्र कलेवरं, उदयाचलचूड़ामणों, उदयगिरिमस्तके, जरत्, वृद्धो यः कृकवादुः, ताप्रचृटः, तस्य चृद्धा, मस्तकं, तद्वत्, व्यस्त्राः, रक्षवर्णः, यः व्यस्त्राः, तन्नाम सारिथः, यस्य तथाभूते, विरोचने, सूर्यं, रोचमाने, शोभमाने, नातिदृर्वतां, व्यनिद्रस्थः (पार्श्वस्थिन एवेतिभावः) पितामहस्य, ब्रह्मणः, विमानहंसस्य, वाहनभृतमरालस्य, पालः, रच्चकः, पर्यटन, श्रमन्, व्रपरवकं, तदाख्यं वृत्तं, (व्याख्यायिकाषुप्रयोज्यंक्चन्द इतिभावः) उचैः, तारस्वरेण, व्रगायत्।

तरलयसीति अकलुषं, श्रम्लानं, मानसं, तन्नामसरः, यद्वा, श्रकलुषं निर्मलं, मानसं चित्तं, यस्य सः, ब्रह्मा, तिसमन् श्रथवा, श्रकलुषं मानसं, येषां ते श्रकलुषमानसाः, विद्वांसः, तेषु वासेन, निवसनेन, लालिता, विनोदिता, तत्सम्बुद्धी, हे अकलुषमानसवासलालिते ? किं, कथम्, उत्सुद्धां, उत्करटा

तच्छ्रहत्वा सरस्वती पुनरचिन्तयन् स्ष्रह्मिद्यानेन पर्यनुयुका । भवतु । मानयामि मुनेर्वचनम् , इत्युक्त्वोत्थाय कृतमहीनलावनरमा सङ्कल्पा परित्यज्य वियोगविक्तवं स्वपरिजनं झातिवर्गमवगणय्य विः प्रद्विगाकृत्य चतुर्मुखं कथमण्यनुनयन्ती निवर्तिनाऽनुयायिव्रतिव्राता ब्रह्मलांकृतः सावित्री द्वितीया निर्जगाम ।

व्यक्तिग्नं, (कातरामितिभावः) दशं, दष्टिं, तरन्तर्यास, चश्चनयिस, हे कन-हेसि ! वापिकां, दार्विकाम् (पन्ने) उप्यन्ते कर्माणि, अस्यां इति वापिका, कर्म-मुसिः, तां (मर्त्यन्तेकमितियावत्) अवतर, यादि ।

यत्र हि न तविचरिविविविविवारायाशे नाह । पुनरिप, पङ्कानां, (लच-गया) हेमकमलानां, याल्यः, स्थानं, तं मानसं, सरः (पचे) पङ्कालयं, प्रयोगिं, (ब्रद्धाणांमते यावत्) यास्यिम, प्राप्त्यांम । यत्र हि श्रिष्ट विशेषणेः कलहंस्या वापिकावतरगारुपात्, अप्रस्तुतात्, सरस्वत्याः मर्यालेकावतरगास्य प्रस्तुतम्य वर्णनातः, अप्रस्तुतप्रशंसा, अलङ्कारः, अपरवकं वृत्तं । तत्त्र्व्रस्त्वा, तद्वप्रवकंनिशम्य, पुनः, अविव्ययम् । स्वहमिवेति —अनेन, यानहंसपालेन, यहं, (सरस्वता) पर्यनुयुक्तेव, व्यङ्गयेन प्रतिबंधितेव । भवतु, यस्तु । मुनेर्वचनं, (शापवाक्यमितियावत्) मानयामि, स्वाकरोमि । इत्युक्त्वा, कृत महातलावतरणाय, मर्त्यलंकगमनाय, सङ्ग्यः, निव्यते, ययः, एवंभता । विययोन, विच्छदेन, विक्कवं, दुःखितं, स्वपित्रनं, स्वस्थाजनं, परित्यज्य, त्यक्त्वा ज्ञातिवर्ण, वास्यसमूहं च, श्रवगण्यय, अग्यायायावा, प्रहित्तिणाकृत्य, वास्त्रयं प्रहित्तिणाविधाय, चतुर्भुखं, ब्रह्माणं क्यमिप, अनुनयन्ता, सान्त्वयन्ता । निवितितेति—निषद्धाः, (मयासहनागन्तव्यमिति यावत्) श्रनुयायिनः, श्रनुगमन शीलाः, व्रतीनां, वाताः, समूहाः यया, एवंभृता ब्रह्मलेकाः; स्वर्णतः ।

ततः क्रमेरा, इत्यतः त्रारभ्यमन्दाकिनीमनुसरन्ती मर्त्यनोकमवततार इत्य-

ततः क्रमंगा ध्रुवपदप्रवृत्तां धर्मधेनुमिवाधोधावमानधवलपयो-धराम्, उद्धुरध्विनमन्धकमथनमोलिमालतीमालिकाम्, श्रालीयमान वालिख्ल्यरुद्धरोधसमरून्धतीधौततारवत्वचम् त्वङ्गत्तुङ्गतरङ्गतरत्तरल-तरतारतारकाम्, तापसवितीर्गातरलित्लोदकपुलिकतपुलिनाम्, श्रास-वनपूत पितामहपानितपिनृपिण्डपाण्डुरितपाराम्, पर्यन्तसुप्रसप्तर्षिकुश-

नेनान्वयः । क्रमेगा, क्रमशः, <mark>ध्रुवेति-</mark>-ध्रुवस्य, नित्यस्य, वस्तुनः (विष्णोरिति-यावत) पदात, चरगात्, त्रथवा, पदात्, तृतीयपदस्थापरस्थानात्, (त्राकाशा-वितिभावः) प्रवृत्तां, निःसतां, धर्मधेनुमिव, धर्मायधेनुः, धर्मधेनुः, (होमधेनु-रितिभावः) तामिव, त्रश्रोशावमानं, नीचौः, निः सरत्, धवलं, शुत्रं, पयः, जलं, दुग्धम, यस्यास्ताम्, (पच्ने) त्राधोधावमानाः, त्राधोमुखाः, धवलाः, शुभ्रवर्गाः, पर्योधराः, स्तनाः, यस्यास्ताम् । उद्धरध्वनिं, उद्धराः, उत्कटाः, खनयः, शब्दाः यंस्यास्ताम्, श्रन्थकेति-श्रन्थको नाम कश्चि दसुरः, तंमथयति नाशयति, (शिव, इतियावत्) तस्य मांलिः, जटाजूरं, तस्य या मालती-मालिका, मालती पुष्पमाला, ताम् । आलीयमानेति—आलीयमानैः, (अति-नुद्रत्वाद नश्यद्भिरित्यर्थः) वालिखल्यैः, मुनिविशेषैः रुद्धं, संश्विष्ट रोधः, तरं यस्यास्ताम् । अहन्धर्ताति—अहन्धत्या, विषष्टपतन्या, घाँता प्रचालिता, तरारियं, तारदी, (वृत्तसंबन्धिनीत्यर्थः) त्वक् यस्यां तथाभूताम् । त्वङ्गोति— त्वङ्गत्सु, प्रचलत्सु, त्वङ्गेषु, उन्नतेषु, तरङ्गेषु, लहरिकासु, तरन्त्यः, तर्गा-शीलाः, तरलतराः, ऋतिचपलाः, ताराः, महत्यः, तारकाः, नज्ञत्राणि, यस्यां ताम् । तापसंति--तापसंः, तपस्विभः, वितीर्षानि, दत्तानि, तरलानि (तरङ्ग सम्पर्कात्) चन्नलानि, तिलोदकानि, तिलमिश्रिततर्पराजलानि, तै:, पुलकितानि, उन्नसितानि, पुलिनानि, सैकतानि, यस्यास्ताम् । श्रासवनेति— त्राप्नवनेन, स्नानेन, पूत:, पवित्र:, य:, पितामहः, ब्रह्मा, तेन पतिते:, पितृ ापिएडें:, पितृभ्य:, (ऋप्रिष्वातादिभ्य:) ऋपितें:, पिएडें:, (तिलोदकमिश्रि

शयनसूचितम्र्येप्रह्णासृतकोपवासाम् , श्राचमनशुचिशचीपतिमुच्यमा-नार्चनकुसुमनिकरशाराम्, शिवपुरपतितनिर्माल्यमन्दरदामकानादर-दारितमन्दरदरीहषदम्, अनेकनाकनायककामिनी कुचकलशिवलु-लितवित्रहाम् , प्राह्मावप्रामम्बलनमुखरितबहु स्रोतसम् , सुपुम्नास्त्र-तशशिसुधाशीकरस्तवकतारिकततीराम्, धिषणाग्निकार्यधूमधूसरित तैर्यवान्ननिर्मितै: पिएडैं:) पागडुरितः, पागडुवर्णतांनीतः, पारः, तटप्रदेशः. यस्यास्ताम् । पर्यन्तेति पर्यन्तेषु, प्रान्तभागेषु, सुवेन, सुप्तानां, शयन सुख मनुभवतां. सप्तानां ऋषीराां, मरीच्यादीनां, कुशा एव शयनानि, पर्यङ्कास्तैं:, स्चितः, प्रकटितः, स्र्येप्रहरास्य, स्तकेन, त्राशोचन, (गहुकेतुप्रसितस्य-भानोरित्यर्थः) उपवासः, श्रनशनम्, यस्यास्ताम् । श्राचमनेति-श्राच-मनेन, शुचिः, पवित्र:, यःशचीपतिः, इन्द्रः तेन मुच्यमानैः, त्यक्रैः (दीय-मानैरितियावत्) त्र्यचनकुसुमनिकरं:, पूजापुष्पनिचर्यः, शारां, (चित्रविचित्र वर्गातां प्राप्तेत्यर्थः) शिवेति-शिवपुरात् , (कैलाशादितियावत्) मन्दा-रदामकं, मन्दारपुष्पस्नजं, यस्यां तथाभृतां । श्रनादरेति श्रनादरेगा श्रप-मानेन, दारिताः, खरिडताः, (श्रातिवेगेनेतिभावः) मन्दरदःयः, मन्द-राचल गुहायाः, दृषदः, पाषासाः, यया, ताम् । अनेकेति अनेकेषां, बहुनां, नाकनायकानां, सुरागां, या:कामिन्य:, स्त्रिय:, तासां, कुचकलशें:, स्तनकुम्भैं:, विलुलित:, प्रकम्पित:, (त्र्यालोड़ित इत्यर्थ:) विष्रहं, शरीरं (जलरूपकमितियावत्) यस्यास्तथोक्कां । **प्राहेति**—प्राहा**गाां,** जलजन्तु-विशेषाणां, प्रावप्रामाणां, पाषाणसमृहनाञ्च, स्वलितेन, इतस्ततःनिपतनेन, मुखराणि, सशब्दानि, बहुनि, स्रोतांसि, जलनि:सरणमार्गाणि यस्यास्ताम् । सुषुम्नेति—मुपुम्नाख्यसूर्यरश्मेः, ख़ूतः, निसृतः, यःशशिः, चन्द्रः, तस्य, मुधानां, पीयुषानां, (अमृतमयकिरणानामितिभाव:) शीकरस्तवकैं:, विन्दु-च्छेंगुः, तारिकतं, नच्त्रपंक्तिमिव, तीरं, तटं, यस्यास्ताम् । धिषशोति-धिष

सैकताम् , सिद्धविरचितबालुकालिङ्गलङ्घनत्रासविद्रुतविद्याधराम् , निर्मी-कमुक्तिमिव गगनोरगस्य, लीलाललाटिकामिव त्रिविष्टपस्य विकय-वीथिमिव पुरुषपरयस्य, दत्तार्गलामिव नरकनगरद्वारस्य, श्रंशुको-ष्णीषपट्टिकामिव सुमेरूनृपस्य, दुकूलकद्दलिकामिव केलासकुञ्जरस्य, पद्धतिमिवापवर्गस्य, नेमिमिवऋत युगस्य, सप्तसागरराजमहिषीं मन्दा-गास्य, वृहस्पते:, यत्, अभिकार्यं, अभिहोत्रकर्म, तस्य धूमेन, धूसरितानि, धुमरवर्णतां प्राप्तानि (म्लानानि, इत्यर्थः) सैकतानि, पार्श्वभागानि, यस्यास्ताम् । सिध्देति—सिध्दैः, देवयोनिविशेषैः, विरचितानि, पूजार्थैनिर्मितानि, यानि बालुका लिङ्गानि, बालुका मर्याशव ।लङ्गानि (चिन्हानि) तेषां लंघनात् , उक्कं-घनात्, त्रातेन, भयेन (सिन्दाः साशापं दद्युरितिभयेन) विद्वताः, पत्तायिताः, विद्याधराः, देवयोनिमेदाः, यस्यां ताम् । निर्मोकेति-निर्मोकमुिक्तमिव, निर्मोकस्य, कञ्चुकस्य, मुक्तिः, उज्कानं, तामिव, गगनं, त्राकाशं, एव, उरगः, (उरसा गच्छतीत उरगः,) सर्पः, तस्य (कृष्णवर्णत्वादाकाशस्य शुक्क वर्णत्वाच निर्मोकस्य, इत्युत्प्रेज्ञितम्) लीलेति—त्रिविष्टपस्य, स्वर्गस्य, लीला त्तुलाटिकामिव, विनादार्थमस्तक भृषणामिव । विकयवीथिमिव, विकयस्थानमिव, पुग्य प्रायस्य, व्यवहारार्थ पुग्य सञ्चयः एव विक्रयद्रव्यं, तस्य पुग्यं विक्रय-स्थानं, तमिव। दत्तार्गलामिव, दत्ता, स्थापिता, श्रर्गला, द्वारावरोधकाः दराडाः, तामिव, नरकनगरस्य,नरकमेवनगरं, पुरं, तस्य, द्वारं, मुखं, तस्य। श्रंशुकेति-सुमेरुतृपस्य, राज्ञः, ख्रंशुकं, सूद्रमवसनं, तेन, निर्मिता रचिता, उष्णीष-पिंहका, शिरोवेष्टनपटी, तामिव । कैलासकुजरस्य, कैलासादिवारणस्य, दुकूल कदिलकामिव, बस्नरिचत वैजयन्तीमिव (स्रगिवेतिभावः) श्रपवर्गस्य, स्वर्गस्य, पद्धतिमिन, मार्गिमिन ऋतयुगस्य, सत्ययुगस्य, नेमिमन, चक्राधारमिन । सप्तसा गर राजमहिषीं, सप्तानांसागाराणां समाहारः, तस्य. यद्वा, सप्त च ते सागराः, सतसागराः, तेषां, ''श्रथवा'' सप्तसागरराजः, ज्ञीरसमुद्रः तस्य, महिषीं,

किनीमनुसरन्ती मर्त्यलोकमवततार । ऋपश्यच्चाम्बरतलस्थितेवहार-मिव वरूणस्य, ऋमृतनिर्भमिव चन्द्राचलम्य, शशिमणितिष्यन्दमिव विन्ध्यस्य, कर्ष्र्द्रुमद्रवपवाहमिव द्रुष्डकारण्यस्य, लावण्य रस प्रस्न-वर्ण मिव दिशाम, स्फटिकशिला पृष्टुशयनिमवाम्बरश्चियाः, स्वच्छ शिशिरसुरसवारिपूर्ण भगवतः पिनामहस्यापत्यं हिर्ण्यवाह नामानं महानदम् यं जनाःशोण इति कथयन्ति । दृष्ट्रा च तं रामणीयकंहत-हृद्या तस्येव तीरं वासम्बय्यत् । उवाच च माविवीम्—स्यि,

पत्नीं, मंदाकिनी, गंगा, अनुसरन्ती, अनुसरगांकविन्तो, मर्त्यलेखं, भूलीकं, त्र्यवततार, त्र्यवतीर्सा, (प्रायेग्गात्र, उत्प्रेचालंकार:) त्रम्बरतलभ्यितेव, त्र्याका-शस्थितैव, बरूणस्य, जलाथिपतेः, हार्मिव, मुक्तास्रगिव । अमृतिनर्फरमिव. संवास्रोतिमवः चन्द्राचलस्यः, चद्राख्य पर्वतस्य । शशिमणि निप्यन्द्रीमवः, चन्द्रकान्त मणिखवन्निव, विन्थ्यस्य, विन्थ्यपर्वतस्य । कपूरेति -कप्रे रद्वमस्य. कर्परवृत्तस्य, य द्रवः, स्वदः, तस्य प्रवाहः, स्रोतः, तमित्र, दगडकारण्यस्य, दगडकवनस्य । लावगयस्य, सौंदर्यस्य, य रसः, तस्य यत्, प्रस्रवर्णा, वहनं, तिमव, दिशाम् । स्फटिकशिला, स्फटिकमिणाः, तस्याः पृष्टमेवशयनं, पर्यञ्चं, तदिव, अम्बरिथयाः, आकाशलचम्याः । स्वच्<mark>छेति—स्वच्छानि,</mark> निर्मलानि, शिशिराणि, शीतलानि, मुरसानि, मधुराणि, वारीणि, जलानि, तैः पृर्णः. भरितः, भगवतः, पितामहस्य, ब्रह्मणः, श्रपत्यं, संतर्ति, हिरग्यवाह नामानं, तन्नाम प्रसिद्धं, महानदम् , त्रपश्यत् , त्र्यवलोकयत् , इति पूर्वेगाान्वयः । यं नदं जनाः, मानवाः शोरा इति, नाम्ना, कथयन्ती, वदन्ती । दृष्ट्वा च. ग्रव-लोक्य च तं, (नदमितियावत्) (तस्वेत्याध्याहार्यम्) तस्य रामणीयकं, मनोहारित्वं, तेन हृतं, स्ववशीकृतं, हृदयंयस्या तादशी, तस्येव तीरे तटे, वासं, स्थितिं, द्यरचयत् । सखि ? मधुरा:, मुग्धकरा:, मयूराणां, बर्हाणां, विरुतयः, शब्दाः । कुसुमेति-कुसुमानां, पुष्पाणां, पांशुपटलंः, धृ्लिसमृहैः, सिक-

मधुरमयूरविरुतयः कुसुमपांशुपटलसिकतिलतरुतलाः परिमलमत्तमधुप-वेग्गीवीगा रिगतरमग्गीया रमयन्ति, मां मन्दीकृतमन्दाकिनी चतेर-स्यमह।नदस्योपकएठमुमयः । पत्तपानि च हृद्यमत्रैव स्थातुम्मे इति । श्रभिनन्दितवचना च तथेति तया तस्य पश्चिमे तीरे समवातरत्। एकस्मिश्च शुचौ शिलानलमनाथं तटलनामण्डपं गृहबुद्धिवबन्ध । च नातिचिरादुत्थाय सवित्र्यासार्धमुच्चितार्चनकुसुमा-सस्त्रो । पुलिनपृष्ठप्रतिष्ठित सैकतशिवलिङ्गा च भक्षया परमया पञ्चत्रह्म-पुरः सरां सम्यङ्मुद्रांबबन्ध, विहितपरिकरा ध्रवागीतिगर्भामवनिपवन तिला सैकतवन्तः, तरुणां, वृदाणां, तलाः, अधोभागाः, परिमलेन, सुग-न्धिना, मत्तानां, उन्मत्तानां, मधुपानां, षट्चरणानां, वेणीससृह:, सेंववीणा, तन्त्री, तस्या:रिंगतेन, रेग रेग शब्देन, रमगीया:, शोभना:, मन्दीकृता, मन्दाकिन्या: गंगाया:, दातिः. कान्ति:, येन तथोक्रस्य, श्रस्य महानदस्य, शोरास्य, उपकर्ठभुमयः, पार्श्व प्रदेशाः, मां रमयन्ति, प्रारायन्ति । मे हृह्यं, अत्रैवस्थात, अस्मिन्नेव तटेस्थितं कर्तु, पत्तपाति, प्रणयी । अभिनन्दितेति-श्रभिनंदितं, समर्थितं, वचनं यस्यास्तथोक्षा, तस्य पश्चिमे तीरे, पश्चिमत्रहे, समावतरत् । एकस्मिश्च, शुचैः, पवित्रे, शिलावलसनाथे, शिलातलयुक्को. तट-लतामगडपे, तटपार्श्ववित्तिलनागृहं, (कुंज-इत्यर्धः) गृह बुद्धिं, इदमावयोः गृहं, इति बुद्धिं, मितं बबंध, चकार (कृतवतीत्यर्थः) विश्रान्ता च मार्गश्रमं द्रीकृत्य, च नातिचिरात्, (सद्येवितिभावः) उत्थाय, सावित्र्यासार्धं, स्वस-क्यासह, उचितानि, एकत्रिकृतानि, यानि, अर्चनकुसुमानि, पूजापुष्पाणि, तः, सला, स्नानंकतवता । पुलिनेति—पुलिनस्य, सैकतप्रदेस्य, पृष्टे, उपरि, प्रतिष्ठितं, स्थापितं, सैकतं, वालुकामयशिवलिङ्गं, यया सा परमया भत्तया, श्रद्भया, पञ्चन्रह्माणि, (सद्योजात वामदेवाघोर तत्पुरूपेशानरूपाणि) पुरः सराणि, अप्रगण्यानि, यस्यां तादशीं, मुद्रां, कराङ्ग्लिसंयोग

गगनदहननप नतुहिनिकरणयज्ञमानमयीर्मृतीरष्टाविप ध्यायन्ती सुचिर-मष्टपुष्पिकामदान् । श्रयत्रापनतेन फलमूलेनामृतरममप्यतिशिरायिप मागोन च स्वादिन्ना शिशिरेण शोगावारिणा शरीरस्थितिमकरोत् । श्रातिवाहितदिवमा च तम्मिल्लतामण्डपशिलातले कल्पित पल्लव-शयना सुष्वाप । श्रान्यद्यरूपयेनेनेव कमेगानकंदिनमत्यवाह्यन् ।

एवमनिकामत्सु दिवसेषु गच्छनि च काले याममात्रोद्दने च रवा-वुत्तरस्यां ककुभि प्रतिशब्दपृरितवनगह्वरं गम्भीरतारतरम्, तुरङ्ग हेषित-सम्यक् , विधिपवेशं, बबन्धं, कृतवर्ता । प्रथमंसद्योजातपंजामार्भ्य क्रमशः, वामदेव, त्रायोर, तःपुरूप इशानपूजाविधाधिनात्वैवंपसमुद्रा विधानन पञ्चब्रह्माणि च्यप् जयदिनिभाषः) विहितपरिकरा, कृतपृजानिधाना, ध्रुवाख्या-तन्नाम गीति वयञ्चन्द्रविशेषः, अस्ति गर्मेमध्ये, यरयास्ताम्, अन्तरान्तरगीति-पूर्विकां, पुष्पाञ्जलिमदादिन्यनेनान्वयः । श्रवनिः, पृथ्वां, पवनः, वायुः, गगनं, श्राकाशं, तपनः, सर्यः, तुहिनकिस्माः, चन्द्रः, दहनः श्रक्षिः, सलिलंजलं, यजमानः, याज्ञिकः, एताः व्यवन्याद्यात्मकाः, ताः, श्रप्टीं, मृतीः (शंकरस्ये-त्यर्थः) ध्यायन्तां, ध्यानंकुर्वन्तीं, ऋष्टपुष्पिकां, ऋष्टेंपद्मान, ऋदात्, दत्तवर्ता । त्रयत्रोपनतेन, त्रानायासप्राप्तन, फलम्लेन, कन्दादिना, त्रामृतमपि, पीयुष्मपि, त्रातिशिवयिपमार्ग्नेन, त्रातिशयितुर्मिच्छता, स्वादिम्रा, त्र्यतिस्वादयुक्तेन, शिशि-रेसा, शांतेन, शांगावारिसा, शांसानदजलेन, शरीरस्थिति (नत्वातृप्तभाजन-मितिभावः) त्र्यतिवाहितदिवमा, त्र्यतिकान्तदिना, तस्मिन्ततामङपे, त्रतागृहे, शिलातले, प्रस्तरखगडे, कन्पितं, निर्मितं, पत्नवानां, शयनं, शय्या, यया, ण्वंभ्ता, मुष्वाप, पर्णशयनेण्व निद्रालेमे इतिभावः । अन्येद्र्रिति-अन्येद्रुः, श्रपरदिने, श्रपि श्रनेनैवकमेरा, कमशः, नक्रंदिनं, श्रह्मिशं, श्रत्यवाहयत्। एवं अतिकामत्सु, गच्छत्सु, दिवसेषु, दिनेषु, गच्छति च काले, समये, याममात्रमिव, प्रहरमात्रामेव, उद्गुगते, उदिते, रवी, सूर्ये, उत्तरस्यां, उदीच्यां,

हार्मशृगोन् । उपजातकृतुहला च निर्गत्य लतामण्डपादिलोकयन्ती त्रिकचकेतकोगर्भपत्रपारुडुरं रजः संघातं नातिद्वीयमि सम्मुखमापतन्त-मपश्यत्.क्रमेगा च सामीप्योपजायमानाभिव्यक्तिःतस्मिन्महति शफरोद-रश्रसरे रजमिपयमीव मकरचक्रं सवमानं पुर: प्रधावमानेन, प्रलम्बकुटि-ल अचपल्लवघटिनललाटजुटकेन, धवलद्न्तपत्रिकाद्यनिहसिनकपोलिभ-कर्काम, दिशि, प्रतिशब्देन, प्रतिध्वनिना, प्रितर्शन, पृर्णानि, वनगहराणि, काननकन्द्राः, येन तं गम्भीरतारतरं, श्रातिशयित गम्भीरं, शब्दं, तुरङ्गमासां, अश्वानां, यानिह पितानि, शब्दविशोषाः, तेषां, हादः, निनादः, तं अश्रुगोत्, कर्णकृहरतामनयत् । उपजातकृतृहुला, च, उपजातः, उत्पन्नः, बुतुहुलः. त्रीतम्क्यं, यया एवंभता, लतामगडपात् लतागृहाद्, निर्भत्य. विलोकयन्तो । विकचेति--विकचं, विकस्तिं, केतकांगर्भपत्रं, तदाख्यपुष्पप्रस्नवं, तद्वत्, पाराहुरं, ईषच्छुश्रम्, रजःसंघातं, धूलिसमृहं, नातिद्वीयसि, अनितदूर्वातीने, (पार्श्वर्जानेन्येयेतिभातः) सम्मुचात्, पुरोयायिमार्णात्, आपतंतं, आगच्छंतं, त्रपश्यत । क्रमेशा च, क्रमशः, सामिप्येति -- सामीप्येन, नैंकटथेन, उपजाय-माना, प्रादुर्भ ता, त्राभिव्यक्तिः, स्फुरता यस्य तादशं, त्रश्ववृन्दं, त्रश्वसमूहं, ददर्श, त्रवलोकयत् , इत्यनेनान्वयः । तस्मिन् , (त्रश्ववृन्देत्यर्थः) शफरोदर धूसरे, शफरस्य, मन्स्यस्य, उदरवत् धूसरं, धूसरवर्णकं, तस्मिन्, रजसि. पांशां, पयसीव, जलमिव, मकरेति--मकरचक' मकराः, जल जन्तवः, तेषां चकं, मएडलं, तदिव, प्रवमानं तरमाएं, पुरः, ऋश्रे, प्रधावमानेन, (शीघ्र-गमनेनिति भावः) प्रलम्बेति-प्रलम्बनेन, लम्बमानेन, कृटिलेन, कुश्चितेन, कच:, केश: (चिकुर: कुन्तलो बाल: कच: केश: शिरोरुह: इत्यमर:) पहावइव, नवपत्रमिव, तेन, घटिता, बद्धो, ललाटे, मस्तके, जूटकेन, केशबंधेन, एवं-भूतेन । धवलेति-धवलायाः. शुश्रायाः, दन्तपत्रिकायाः, गजदन्तरचित कर्णाभरणायाः, या, यतिः, कान्तिः, तया हसिता, उद्भासिता, कपोलभित्तिः.

त्तिनाः पिनद्धकृष्णागुरुपङ्कच्छुरणाकषायकञ्चकेन, उत्तरीयकृतशिरोवेष्ट नेन, वामप्रकोष्टनिविष्टहाटककटकेन, द्विगुगापट्टपट्टिकागाढ़प्रन्थिप्रथिता-सिधेनुना, त्र्यनवरतव्यायामङ्गराकर्कशशरीरेण, वातहरिण्यूथेनेवमुहु-र्मुंहुः खमुद्दीयमानेन, लङ्घितसमविषमावटविटपेन, कोर्णधारिगा, कृपार्गापागि्ना, संवागृहोत्विविववनकुषुमकत्तमूलपर्गोन, ''चल चल याहि याहि, त्र्रापसपीपसर्प पुरःप्रयच्छ पन्थानम्" इत्यनवरतकृतकल गंडस्थलं, यस्य तेन । पिनद्धेति-पिनद्धः, धारितः, कृष्णागुरुपङ्कस्य, गंध-द्रव्यविशेषद्रवस्य, च्छुरर्णेन, र्ञाधवासनेन, कषाय, सुरभिः, कञ्चुकः, वारवाराः, येन, तथाभ्तेन, उत्तरायेगा, तद् वस्त्रेगा, कृतं, शिरोवेष्टनं, उष्णीषं, थेन, द्विगुरोति—द्विगुरा।, द्विरावृत्ता, या, पट्टपश्कि, वस्त्रखराडं, (पेटिका इति-प्रसिद्धा) तस्या, गांडेन, कठिनेन, अंथिना, प्रथिता, निवद्धा, ऋसिघेनुका, छ्रिका, येन तथोक्केन । अनवरतेति—अनवरतेन, निरन्तरेख, कृतः, व्या-यामः, ब्रङ्गचालनं, तेन, कृशं, हस्वं, कर्कशं, कठिनं, एवं भृतेन शरीरेण, विश्रहेरा । वातहरिराा, वाताभिमुरवंधार्वान्त तं, तेषां यः यूथः, समृहः, तेनेव, मुहुर्मुहु: वारम्यारं, खं, श्राकाशं, उड्डीयमानेन, श्रति वेगनधावमानेने-त्यर्थः । लङ्कितेति —लङ्कितः अतिकान्तः, समानां, समतलानां, विषमाणां, विषमप्रदेशानां, त्रवटानां, उन्मार्गाणां, विटपः, विस्तरः, (प्रसरेतिभावः) यन तथा भृतेन । केराधारिसा, लगुड़धारिसा, (कोसा वाद्य प्रभेदेस्यात् वीसादीनां च वादने, एक देशे गृहा दीनामश्री च लगुड़े Sपि च इतिमेदिनीं) क्रपारापाणिना, धृतासि हस्तेन, च । सेवेति—सेवार्य, स्वामिनः, स्वाभिष्ट-देवस्य वा, नेवार्थं, गृहीतानि, विविधानि, नानाविधानि, वनस्य, कुसुमानि, पुष्पाणि, फलानि, मृलानि, कन्दानि, पर्णानि, प्रत्राणि, च, थेन, तथाभूतेन, चल, चल, याहि, याहि, श्रागच्छ, श्रागच्छ, श्रपसर्पापसर्प, श्रपणच्छ, पुरः, श्रप्रतः पन्थानम्, मार्ग, प्रथच्छ, देहि, इति, एवं, श्रनवरतं, निरन्तरं, कृतः, कलेन, युवप्रायेगा, सहस्रमात्रेगा पदातिवलेन सनाथमश्रवृन्दं सन्ददर्श ।

मध्ये च तस्य सार्धचन्द्रेशा मुक्ताफलजाल मालिना विविधस्त्र खण्डखचितेन शङ्कचीर फेन पाण्डुरेशा चीरोदेनेव स्वयं लच्मीं दातु-मागतेन गगन गतेनातपत्रेशा कृतच्छायम्, अच्छाच्छेनाभरशाद्युतीनां निवहेन दिशामिव दर्शनानुरागलग्नेन चक्रवालेनानुगम्यमानम्, आनि-तम्ब विलन्बिन्या मालतीशेखरस्रजा सकलभुवनविजयार्जितया रूपप-

विहितः, कल कलः लं।लाहलः, येन तथाक्केन, युव प्रायेगा, तरूगाबहुलेन, सहस्रमात्रेगा, (सहस्र परिमितेन) पदातिवलेन, पद चारिसेन्येन, सनार्थ, सिंहर्ग, त्रश्चवृदं, त्रश्चसमृहं, ददर्श।

मध्ये इत्यादितः, अष्टादश वर्षायंकिश्वद् युवानमद्वाचीत् , इत्यनेनान्वयः । मध्येच तस्य (अश्ववृन्देत्यर्थः) सार्थ चन्द्रेरा, अर्द्वशिशना, (इवितिशेषः) मुक्ताफल जाल मालिना, मुक्ताफलानां, मौक्तिकानां, जालं, समूहः, तस्य माला स्रक्, तद्वत् । विविधेति—विविधानां, नानाविधानां, रत्नानां खराडें, शकलैंः, खितं, तन, शङ्कः, कम्युः, चीरं, दुग्धं, तस्य यः फेनचयः, डिराडीर निचयः, तद्वत् , पाराडुरं, श्वेतं, तेन, चीरोदेनेव, चीरोदरागेरोव, (लच्मी जनकेत्यर्थः) स्वयं, लच्मीं, रमां, दातुमागतेन, प्राप्तेन, रागनगतेन, आकाश-स्थितेन, आतपत्रेरा, छत्रेरा, कृतच्छायम्, कृता छाया, अनातपं (आतप निवाररामित्यर्थः) कान्तिश्व, यस्य तं । अच्छाच्छेन, स्वछेन, आभररायुतीनां, भूषराप्रभारााम् , निवहेन, समूहेन, दर्शनानुरागलग्नेन, दर्शने, अवलोकने, यः अनुरागः, प्रेम, तेन लग्नं, आसक्कं, तेन दिशां चक्र वालेन, मराडलेन, अनुगम्यमानं, अनुसतं, आ नितम्बं, नितन्वपर्यन्तं, बिलम्बिन्याः, लम्बमानायाः, मालतीशेखरस्रजा, मालतीलतायाः यत् शेखरं, पुष्पं, तेन रचितया शिरोमालया, सकलानां, सर्वेषां, भुवनानां, (भूःभुवःस्वः स्वरूपाराां) विजयाय, जेतुं, आर्जितया, एकत्रितया (प्राप्तमा इत्यर्थः) रूपपताकेव, सीन्दर्य वैजय-

ताकयेव विराजमानम् , समुर्त्सार्पिभिः शिखण्डकपद्मरागमगोरकगौरेश-जालैरहश्य मानवनदेवताविधृतैर्वालपल्लवेरिव प्रमृज्यमानमार्गरेगापुरुप-वपुषम् वकुलकुड्मलमण्डलीमुण्डमाल मण्डनमनोहरेगा कुन्तलम्त बकमालिना मौलिना मीलितातपं पिवन्तमिव दिवसम्. पशुपित जटामुकुटमृगाङ्क द्वितीयशकलघटितस्यव, महजलच्मोसमालिङ्गि तस्य ललाटपदृस्य मनः शिलापङ्कपिङ्गलेन लावएयेन लिम्पन्तमि-न्त्येव. विराजमानम् . शोभंतम् , समुत्यपिभिः. समुद्रच्यद्भिः. शिखण्डकपद्मरा-गमर्गोः, शिखंडकं, शिरो भृष्ण, यः, पद्मरागमर्गाः, तदाख्यमाणः (स्त्रं) तस्य, श्रम्रणैः, रक्कें:, श्रंशुजालैं:, किरणानिचर्यः । श्रदृश्यमानेति- - श्रदृश्य-मानया, ऋदर्शनया, वनदेवतया, वनाधिप्राच्यादेव्या, विश्वताः, धारिताः, तैः, वालपल्लवेरिव, नविकसलयैरिव, प्रमुज्यमान मार्गरेगार्, प्रसृज्यमानाः. ऋपर्ना-यमानाः, मार्गरेगावः, गमनादङ्गलग्नाधृलयः, यस्य तादशं, श्रष्टगावपुर्यं, रक्न-शरीरं । बकुलेति—ववुल बुडमलानां, बबुलमुकुलानां, मगडली, मालाइब. मुग्डमाला, घण्डमाला, तया मण्डनं, शोभा, तेन, मनोहरेगा । कुटिले-ति—कुटिलः, भङ्गिमान् , यः कुन्तलानां, कचानां, स्तवकः, गुच्छः, तेषां माला, समृहः, तहता, में लिना, किराटेन, (शिरोभूषरों नेतिभावः) मीलिता-त्रपं, दूरीकृतघममें (किरोट प्रभावादित्यर्थ:) दिवसं, दिनं, पिवंतिमव, पानंकृ-तवंतिमव । पशुपतीनि-पशुपतःः शङ्करम्यजटासु, यत् , मुकुटं, शिरोभूष-राभृतं, यः मृगाङ्कः, ऋद्वचन्द्रः, तस्य द्वितीयं, ऋन्यं, शकलं, खगडं, तन, घटितस्येवः रचितस्येव, (अर्द्धचन्द्राकृतेरित्यर्थः) सहजेति—सहजा, नैसर्गिकी, या लद्मी:, शोभा, यहा, सहजा, सहोत्पन्ना, या लद्मी:, रमा,(श्रितिसौभाग्य-त्वात् , श्रीः निरन्तर मेव सहोद्र प्रेम्णा नावसदितिभावः) तया समालिङ्कितः, युक्तः, तस्य ललाट पश्रस्यः मस्तकप्रदेशस्य । मनः शिलेति-मनःशिलाः रक्तवर्गाः, (मैनसिलधानुविशेषः) तस्य पङ्कः, द्रवः, तद्वत् , पिङ्कलः, गौर-

वान्तरिच्नम् , श्रमिनवयौवनारम्भावष्टमभप्रगल्भदृष्टिपाततृग्गीकृतित्रभु-वनस्य चत्तुषः प्रथिम्रा, विकच कुमुद्कुवलय कमलसगः सहस्र संछा-दिनदशदिशं शग्दमित्र प्रवर्तयन्तम् , श्रायतनयननदीसीमान्तसंतुब-न्धेन, ललाटनट शशिमिण शिलानलगलितंन कान्तिमलिलस्रोतसंब-द्राचीयसा घोगावंशन शोभमानम्, ऋतिसुरभिसहकारकर्पृर कल्लोल पारिजातक परिमलमुचा, मत्तमधुकर कुलकोलाहल खरेगा मुखंन सनन्दनवनं वसन्तमित्रवसन्तम्, त्र्यसुत्रसुहत्परिहास-वर्षाः. तन लावगयेन, सान्द्यमा, लिम्पन्तांमव, लपन कुवेन्तामव, ब्रान्तांरज्ञं, दिग्भागम् । **श्रभिनवेति** ः श्रभिनवस्य, नूतनस्य, यौवनारम्मे, यः, श्रवष्टम्भः, गर्वः, तेनप्रगल्भः, चतुरः, यः, दष्टिपातः, अवलोकनं, तेनतृशी कृतं, तुच्छतां-नीतं, त्रिभुवनं, त्रिलोकं, पेन, तथोक्कस्य, चन्नुपः, नेत्रस्य, प्रथिम्ना, विस्तारेण । विकचेति—विकचनां, विकसितानां, युवलयानां, नीलोत्पलानां, युसुदानां, कमलानां च, सरः सहस्रेः, सरोवरसंघैः, संद्वदिता, दशदिशो येन, तथाभूतन, शरदभिव, शरत्कालभिवप्रवर्शयन्तम, प्रकटयन्तं । स्त्रायतेति-स्त्रायते, विशाले, त्यने, नेत्रे, एव नयो, तपोः, सीमान्तेषु, प्रान्तमागेषु, "यः" सेतु-वंधः, पुलिनमीगां, तेन । ललाटेति--ललाटतटं, मस्तकं, एव शशि मीगा शिलातलं, चन्द्र कान्त मणें प्रस्तर तलं, तस्मात् गलितं, निःसृतं, तेन, कान्तिसलिल स्नातसेव, मान्दर्यजल प्रवाहरोव, द्रापीयमा, त्रातिदीर्घेरा, घोणा वंशेन, नासादगडेन, शोभमानम् । श्रातिसुरभीति—श्रातिसुरभिः, श्राति-शयन सुगंधवत्, अतएव, सहकारः, आम्रः, कपूरं, कल्लालकं, लवङ्ग (लोग) पारिजातं, तेषां पुष्पविशेषासां, परिमलं, सुगर्धं, मुखतीतिपरिगल मुचा, तेन । मत्तानां, मधुकराणां, षट्पदानां, कोलाहलं, शब्दं, तेन मुखरं, सशब्दं, एवं-भूतेन, मुखेन, सनन्दन वनं, नन्दन काननं, वसन्तमिव, ऋतुमिव, वसन्तं, तष्टंतं । श्रासन्नेति-श्रासन्नेन, पार्श्ववर्तिना, सुहृदा, मिन्नेण, यः परिहासः,

भावनोत्तानित मुखमुग्धहसितैर्दशनज्योतस्त्रास्त्रपितदिङ्मुखैः पुनःपुन-र्नभिस सञ्चारिगां चन्द्रालोकिमिव कल्पयन्तम्, कदम्बमुकुल स्थूल-मुक्ताफल युगलमध्याध्यामितमरकतस्य त्रिकण्टककर्गाभिरण्एस्य प्रेङ्कतः प्रभया समुत्सर्पन्त्या सङ्गसुमहरित कुन्दपल्लव कर्गावितंसिमवोपलच्य-माण्म त्रामोदितमृगमदपङ्कलिखितपत्र भङ्ग भास्वरम्, भुजयुगलमुद्दा-समकराकान्त शिखरिमव सकरकेतुदण्डद्वयं द्धानम्, धवलब्रह्मसूत्र

हास्यं, तस्य भावना, भावावबाधः, तरिमन्, उत्तानितं, उन्नामितं, यत् , मुखं, त्र्याननं, तस्य मुख्यानि, मनोज्ञानि, 'यानि, हिमेतानि, हिमेतानि, ते: । दश-नेति-दशनानां, दन्तानां, ज्योत्त्रया, कान्त्या, स्निपितानि, घौतानि, दिज्ञा-खानि, दिग्भागानि, येषु तथाभूतैः । पुनः पुनः, बारंबारं, नभिन, ब्राकाशे संचारिंगां, प्रयटनशीलं, चन्द्रालोकमिव, शशिकिरण शुभ्रत्वमिव, कल्पयन्तं, विस्तारयन्तं । **कद्मवेति**---कदन्वमुकुलवत् , स्थृलं, पीनं, यत् , मुक्काफल युगलं, मैं।क्रिकयुग्मं, तस्य मध्ये, श्रध्याधितं, श्राधितं, मरकतं, तन्नामरत्नं, यस्य, यत्र वा, तथाक्तस्य, त्रिकगटककर्णाभरणस्य, त्रीणि, कण्टकानि, (कगटक सदश्य:, शलाका:, इतिभाव:,) यत्र तादशं, यत् , कर्शाभरगं, कर्णभृषरां, तस्य प्रेङ्खतः, दीप्यमानस्य, प्रकम्पतो वा, समुत्सर्पन्त्या, समुद्रच्छ-न्त्या, स कुसुमं, पुष्पसहितं, हरितं, हरिहर्र्णं, कुन्दपल्लवं, कुन्दारूय वृत्त पत्रं, तदेव, कर्णावतंसं, कर्णभृषणं, तिमव, उपलच्चमाणम्,प्रतीयमानं, श्रामोदीति-धामोदी, सौरभवान् , यः, स्रगमदपङ्कः, कस्तुरिकारसः, तेन तिखितः, चित्रितः, यो पत्रभङ्गः, पत्ररचना, तेन भास्वरं, दीप्यमानम्। उद्दामेति— उद्दासेन, उद्भटेन, मकरेसा, (बाहुस्थितमकाराकार, मांस पिण्ड विशेषः) तेन, त्राकान्तं, व्याप्तं, (त्राधिष्ठितं) शिखरं, त्राप्रभागं, यस्य, तादशं, भुजयुगलं, बाहुयुग्मं, मकरकेतुदगडद्वयं, मन्मथदगडयुगलम्, दधानं, धारयंतम् । धवलेति - लवलेन, सितेन, बह्मसूत्रेण, यज्ञोपवीतेन,

सीमन्तितं सागरमथनसामर्षगङ्गास्रोतः संदानितमिव मन्दरंदेहमुद्धहन्तम्, कर्पृरक्तोदमुष्टिच्छुरणपांशुलेनेव कान्तोच्चकुःचचक्रवाकयुगल-विपुलपुलिनेनोरःस्थलेनस्थूलभुजायामपुश्चितम्, पुरो विस्तारयन्त-मिव दिक्चकम्, पुरस्तादीषद्धोनाभिनिहितेककोणकमनीयेन पृष्ठतः कच्याधिक्तिपल्लवेनोभयतसंवलनप्रकटितोरुविभागेनहारीतहरितानिबि-इनिपीडितेनाधरवाससाविभक्ततनुतर मध्यभागम्, अनवरतश्रमोप-

सीमन्तितं, सन्नद्भम् । सागरेति-सागरस्य, समुद्रस्य, मथनेन, सामर्षा, सकोपा, (पतिद्वेषादित्यर्थः) या गङ्गा, भागीरथी, तस्याः, स्रोतसा, प्रवाहेरा, सन्दानितमिव, बद्धामेव, मन्दरं, मन्दराचलम्, इव, देहं, शरीरं, उद्वहंतम्। कर्पूरेति-कपूरस्य, ज्ञोदः, चूर्णं, तस्य मुष्टिः, (मुष्टिनिहित कपुरामितभावः) तस्य च्छुरणं, लेपनं, तेन, पांशुलं, शुभ्रं, तेन । कान्तेति-कान्तायाः, स्त्रियाः, उच्च कुचावेव, स्तर्नो, एव, चकवाकयुगलं, चकवाकमिथुनं, तस्य विपुलं, वृहत् . पुलिनं, सेंकतं, तेनेव, उरःस्थलेन, वज्ञःस्थलेन । स्थू-लेति—स्थूलेन, पीनेन भुजयो:, त्रायामेन, विस्तारेण, पुङ्जितं, समाहृतं, दिक्चकं, दिब्बागडलं, पुरः, श्रय्रे, विस्तारयन्तमिव, प्रसारयन्तमिव। **त्र्यानाभीति** नामेरधः त्र्यधोनाभिः, तत्र, निहितः, स्थापितः, एकः, कोराः, श्रंशः, तेन, कमनीयं, लावएयमयं, तेन पृष्टतः, पश्चात् । कच्येति-कच्या-याः, काञ्च्याः, "कच्या वृहतिकायां स्यात् काञ्च्यांमध्येभवन्धनं" इति मेदिनी" त्राधित्तिप्तः, वद्धः, पह्नवः, प्रान्तभागो यस्य तेन, उभयतः, उभयोः, भागयोः, संवलनेन, सङ्कोचनेन, प्रकटितः, प्रकाशितः, उर्वीविभागः, थेन, तथाभूतेन, (ऊरुशब्दोऽत्र पाद मात्राभिन्यज्ञकः) हारीत हरिता, हारितः, पिच्चित्रशेषः, तद्वत् हरिद्वर्णं तेन, निविड निपीड़ितेन, सुदृद्गिबद्धेन, श्रथर वाससा, परिधान वस्त्रेण, विभक्तः, प्रकटितः (विभाजितो वा) तनुतरः, श्रातिकृशः, मध्यभागः, कटिप्रदेशः, यस्य, तम् । अनवरतेति-अनवरतं, निरन्तरं, कृतः, यः, श्रमः

चितमांस कठितविकटमकरमुखसंलग्नजानुभ्यां विशालवन्नःस्थलोपल-वेदिकोत्तम्भत शिलास्तम्भाभ्यां चारचन्द्रनस्थासकस्थूलकान्तिभ्या-मुरुद्एडाभ्यामुपह्सन्तिमित्रेरावतकरायामम्, श्रातिभरितोकभारवह्नग्वं-देनेव तनुनरजङ्गाकाएडं, कल्पपादपपञ्चवपाटलस्योभयपाश्चीवलिम्बनः पादृहयस्य दोलायमानैर्नेखमयृखेरश्वमएडनचामरमालामिव रचयन्तम्, श्राभमुखमुच्चेकद् इङ्गिहरितिचिरमुपरिविश्राम्यिङ्गिरिव विलितविकटम्, पत-

व्यायामः, तेन, उपचितं, प्रवृद्धं, यत् मांसं, तेन, कठिनं, हडं. विकटं, बृहत, मकरमुखं, जानुनोरुपरि प्रदेशं, तेन, संयते, संलग्ने, जानुनी, ययोः, ताभ्याम् । विशालेति—विशालं, वृहत्, यत् वत्तः स्थलं, उरुतदं, तदेव उपलेबेदिका, प्रस्तररचितंबदिका, तस्याः, उत्तम्भनाय, धारणाय, शिला स्तम्भाः, पाषाण स्तम्मों, (तत्स्वरूपावितिभावः) ताम्याम् । चार्विति—चारूणा, लावगय-वता, चन्दनस्थासकेन, बिन्यस्तमलयजन, स्थ्ला, त्रातिशया, कान्तिः, प्रभा, ययोः, ताभ्यां, उरूदगडाभ्यां, जङ्गाप्रदेशाभ्यां, ऐरावत कराऽऽयामम् । इन्द्र वारण शुगडादगड विस्तारम् , उपहसन्तिमव, हास्यं कुर्न्नान्नव । स्त्रितिभरि-तेति—ऋति, ऋत्यर्थं, भरितयोः, पूरितयोः, उत्रोंः, भारस्य, बहनेन, धार-सोन, यः लेदः, परिश्रमः, तेनेव, तनुतरः, स्रातिक्रशः, जङ्गाकागडः, जान्, श्रधोभागः, यस्य तं । कल्पपाद्पेति-कल्पपादपस्य, कल्पतरोः, पल्लवः, किसत्तयः, तद्वत्, पाटलं, ईपद्रक्षं, तस्य, उभयपार्धावर्त्ताम्बनः, उभयोः, हयोः, पार्श्वयोः, पार्श्वभागयोः, त्रालम्ब्यते, इति तादशस्य, पादद्वयस्य, पाद-युगलस्य, दोलायमानैः, प्रकम्पमानैः, नखमयूकैः, नखकिरसौः,ः । ऋश्वेति-त्रथस्य, तुरगस्य, (स्व वाह्नस्येति भावः) मंडनं त्र्रलंकरणं, चामरमाला, तामिव, रचयन्तम् , कुर्वन्तम् । **श्रमिमुखंति** — श्रभिमुखं, सम्मुखं, उचैः, उदन श्रद्धिः, उत्पतद्धिः, श्रतिचिरं, श्रतिसमयं, विश्राम्यद्भिरिव, विश्रामं कुर्वद्भि-रिव, वित्तिनं, गतिबिशेषः, तेन, विकटं, उद्भटं यथा स्यात्तथा पतिङ्कः, उच-

द्भिः खुरैः खिएडतभुवि प्रतिच्चादशनविमुक्तखण्यणायितखरखलीने रीर्घवार्णालीनलालिकेललाटलुलितचारुचामीकरचक्रके शिञ्जानशात-कौम्भजयनशोभिनि मनोरंहसि गोलाङ्गूलकपोलकालकायलोम्नि नील-सिन्धुवारवर्गे वाजिनीसमारूढम् , उभयतः पर्याग्रपट्टाश्रिष्टहस्ताभ्यामा-सन्नपरिचारकाभ्यांदोधूयमानधवलचामरिकायुगलम्, अप्रतः पठतो लिद्धः, खरैः, शफैः, खिगडतभुवि, खागडता, खगडशः कृता, (उत्पाटितेति-भावः) मृः, पृथ्वा, येन, तादृशेन, प्रतिज्ञ्णं, वारम्वारं, दशनैः, दन्तैः, विमुक्तः, त्रपसारितः, तेन खगाखगायितः, खगा खगा शब्दवत् , इतः, खरः, कर्कशः, खलानः, कविका, (चिवित्तेतिभावः) येन तथामृते । दीर्घेति— दांघायां, वृहत्यां, घ्रामायां, नामिकायां, र्लानः, लग्नः, लालिकः, कविकारां-खरं थस्य तादशे, ललाट, मस्तके, लुलितं, चर्चालतं, (वरानेतिभावः) चारु:, सुन्दरं, यत् , चामाकरचकं, सुवर्णवलयं, यस्य, तथाक्रे । शिञ्जा-नेति—शिजानं, यत्, शानकेम्भजयनं, "जयनं स्यातुरङादि सन्नाहं दित मेदिनीं ' स्वर्ण रचित श्रश्ववर्म, तेन शोभिते, मने रहिस:, मन इव रहि, वेग:, यस्य तादशे । गोलाङ्गृलेति—गं लांगृलः, कृष्णमुखवानरः, (लंगृर इति प्रसिद्धः) तस्य कपोलवन् , गगडध्देशवन् , कालाः, कृष्णवर्णाः, कायलेमानि, शरीररोमाणि, यस्य तादशे । नीलेति—नीलं, यत् , भिन्धुवारं, तदाख्य पुष्पं, तस्येव वर्णां, यस्यतथाभृते । वाजिनि, श्रश्वं, समारुटम् , स्थितं, उभ-यतेति—उभयतः (उभयोः पार्श्वयोरित्यर्थः) पर्यागोति—पर्यागपटः, অগ্রपূত্তিংখনামন:, तरिमन् , আঞ্ছিত্ত;, संयत:, हस्त:, (वामकर:, इतिभावः,) याभ्यां, तथोक्राम्यां, श्रासन्नपरिचारकाभ्यां, पार्धवर्तिभ्यां, दोधू-यमानं, बीज्यमानं, धवलं, शुत्रं, चामरिकायुगलम्, चामरयुग्मम्। त्रावतः, पुरस्तात् , पठतः, पठनशीलस्य, वन्दिनः, ग्तुनिपाठकस्य, सुभा-पितेम, सुभाषगोन, अकराटिकते, रोमािबते, कपोलफलके, गगडतटे, यत्र विन्दनः सुभाषितमुत्कण्टिकतकपोलफलकेन लग्नकण्णित्पलकेसरपचम-शकलेनेव मुखशिशना भावयन्तम् ,श्रनङ्गयुगावतारिमव दर्शयन्तम् ,चंद्र-मयीमिव सृष्टिमुत्पादयन्तम् , विलासप्रायमिव जीवलोकं जनयन्तम् , श्रवुरागमयमिव सार्गान्तरमानयन्तम् , श्रङ्गारमयमिव दिवसमापादय-न्तम् , रागराज्यमिव प्रवर्तयन्तम् , श्राकर्षणाञ्जनिमव चत्तुषोः, वशी-करणमन्त्रमिव मनसः, स्वस्थावेशचूर्णमिवेन्द्रियाणाम् , श्रसन्तोषमिव कौतुकस्य, सिद्धयोगिमिव सौभाग्यस्य, पुनर्जनमदिवसमिव मनमथस्य,

तथाभूतेन । लग्नेति — लानानि, संसक्तानि, कर्णात्पलस्य, कर्ण भूषणभूतस्य, कुमुदस्य, केसराणि किंजल्कानि, पद्माणि, नेत्ररोमाणि, (तेषां) शक-लानि, खराडानि, यस्मिन्, तेनेव, मुखशशिना, मूखचन्द्रेरा, भावयन्तं. चिन्त-यन्तं । श्रानङ्गेति —श्रानङ्गस्य, कामस्य, युगे, समाने, श्रावतारः, श्रावतारणं, (जन्मग्रहणामितियावत्) तमिव, जीवलोकं, मत्येलोकं, दर्शयन्तं, चन्द्रमयी-मिव, चन्द्रप्रायमिव, सृष्टिं, सर्गं, उत्पादयन्तम् । विलासप्रायमिव, कामोद्भवा-नन्दमिव, जीवलोकं, जनयन्तम् । श्रनुरागमिव, प्रेमातिशयमिव, मार्गान्तरं, पन्थानं, तद्भागं च, त्रानयंतं, प्रापयन्तम् । श्रंगारमयमिव, श्रगाराख्यरस-मिव, दिवसं, दिनं, श्रापादयन्तम् , दुर्वन्तम् । रागराज्यमिव, रागः, स्तेहः, तस्यराज्यमिव, एकाधियत्यमिव, प्रवर्तयन्तम् । आकर्षणाञ्जनमिव, कशीकरण-कज्जलमिव, चत्तुषोः, नेत्रयोः, मनसः, चित्तस्य, वशीकरणमंत्रमिव, वशी-कर्तुं मंत्रप्रयोगमित, इन्द्रियाणां, ज्ञानकर्मेन्द्रियाणां, (चत्तुरादीनामित्यर्थः) स्वस्थावेशचूर्णमिव, (स्वस्ययथास्थात्तथा त्र्यावेशयतीति तथाभूतं) चूर्णं, वशीकरणद्रव्यं, तदिव । असंतोषिमव, अतृप्तिमिव, कौतुकस्य, आध्यर्यस्य । सौभाग्यस्य, सौजन्यतायाः, सिद्धयोगिमव, सिर्ध्यं, (कार्यागामित्यर्थः) योगः, उपायः, तमिव । मन्मथस्य, कामस्य, पुनर्जन्म दिवसमिव, अपरजन्मदिन-मिव। यौवनस्य, रसायनिमव, श्रीषधिमव, (गुगान्तराधानिमुखर्थः) रसायनिमव योवनस्य, एकराज्यिमव रामणीयकस्य, कीर्तिस्तम्भिमव रूपस्य, मूलकोषिमव लावण्यस्य, पुण्यकर्मपरिणामिमव ७सारस्य, प्रथमाङ्करिमव कान्तिलतायाः, सर्गाभ्यासफलिमव प्रजापतेः, प्रताप-मिव विश्वमस्य, यशः प्रवाहिमव वेदग्ध्यस्य. श्रष्टादशवर्ष देशीयं युवा-नमद्र।चीत्।

पार्श्वे च तस्य द्वितीयमपरसंश्चिष्टतुरङ्गम्, परंप्रांशुमुत्तप्तपनीय स्तम्भावदातं, परिण्यतवयसमि व्यायामकितिकायम्, नीचनखरमश्रुकचम्, शुक्तिखलितम्, ईधन्तृन्दिलम्, रोमशोरः स्थलम्,
रामणीयकस्य. संन्दर्यस्य, एकराज्यमिय, श्रद्धितीयमिव । कीर्तिस्तम्भिमव,
यशस्तम्भिमव, रूपस्य । मृलकोषिमव, प्रधाननिधित्तेत्रमिव, लावर्यस्य,
सोन्दर्यस्य, संवारस्य, प्रजायाः, पुर्थकर्मपरिणामिमव, पुर्यप्रकलिमव, कान्ति
लतायाः, प्रभावङ्गर्याः, प्रथमाङ्क् रिभव, प्रराहिभव, प्रजापतेः, ब्रह्मणः, सर्गाभ्यासफलिमव । सर्गस्ययत् कर्गां, निर्माणं, तत्र यः, श्रभ्यासः, (श्रभ्यसनमभ्यासः,) कर्मणि प्रेट्तं तस्य यत् फलं, तिमव । विश्रमस्य, विलासस्य,
प्रतापिमव, कान्तिप्रवाहिमव । वैद्यस्यस्य, नैपुर्यस्य, यशः प्रवाहिमव, यशसां,
यत् प्रस्रवर्णं विस्तारं तिमव । श्रष्टादश वर्षं देशीयं, श्रष्टादशवर्षवयस्यं,
युवानं, प्रौढं, पुरुषं श्रदान्तीत, श्रपस्यत् ।

पार्श्वंच तस्य, (दधीचस्येत्यर्थः) द्वितीयं, द्यपरं, द्यन्यं, संश्विष्टतुरङ्गम्, संसक्कं, (द्यश्वाक्दिमित्यर्थः) परं, द्रिथिकं, प्रांशुं, उन्नतशरीरकमितिया- वत् । उत्तप्तिति उत्तप्तं, प्रज्वितितं, यत् , तपनीयं सुवर्णं, तस्य स्तम्भवत् , स्थूणवत् , द्र्यवदातः, गौरवर्णः, तं, परिणातवयसमिष, परिणातम्, परिपाकतां- गतम्, वयः, द्र्यवस्था, यस्य तं, तथाभूतमिष, (बृद्धमपीति यावत्) व्यायामेन, निरन्तरश्रङ्गप्रचालनपरिश्रमेण, काठिन्यतांप्राप्ताकाया, शरीरं, यस्य तं, नीचाः, निम्नाः, (तम्बमानाः, इतिभावः) नखाः, रमश्रवः, मुखवाला

अनुल्बस्रोदारवेशनया जरामपिविनयिमव शिक्तयन्तम्, गुस्रानपि ग-रिमास्सिवानयन्तम्, महानुभावनामपि शिष्यतामिवजनयन्तम्, आ-चारस्याचार्यकमिवकुर्वासम्, धवलवारवास्यासिस्सम्, धौतदुकूलपिट्ट-कापरिवेष्टिनमोलि पुरुषम्।

अथ स युवा पुरोयायिनां यथा दुर्शनं प्रतिनिवृत्य विस्मयमानम-नसां कथयतां पदानीनां सकाशादुपलभ्यदिव्याकृति, तत्कन्यायुगल-कचाः, केशाश्र यस्य, तं, तथाविधं, प्रक्तिखलतिं, प्रक्तिवत्, शंवृक वत् , खलतिं, खलबाटम् , ईपत् , किंचित् , तुन्दिलं , स्थ्लोदरं , रौमशं , बहु लामयुक्तं, उरःस्थलं, वत्तःस्थलं, यस्य तथामृतं । श्रानुल्बगोति-त्रानुल्वर्णं, त्रानुत्कटः, (सं।मंत्रतिभावः) उदारः, विशुद्धः, वेशो, (सं।म्य वस्र परिधारसमित्यर्थः) यस्य, तस्य भावः तत्ता, तथा, जरामपि, वृद्धत्वमपि, विनयमिव, श्रातिनम्रभावमिव, शिक्तयन्तं, (पाठयन्तमित्यर्थः) गाँख मिव, गरिमार्गामव, गुणानपि, दाच्चिण्यादीनपि, गरिमार्गा, गीख तां, त्रानयन्तं, प्रापयन्तं । महानुभावतामपि, उदारतां (महत्वतामितियावत्) शिष्यतां, छात्रतां, जनयन्तं, उत्पादयन्तं, त्राचारस्य, त्राचार्यकं, (त्रध्यापकत्व मित्यर्थः,) कुर्वारां, कुर्वन्तं, (विद्यानिपुणान्वादितिभावः) धवल वारवारा धारिएां, धवलं, सितं, यत् वारवाएां, (वारयतिदूरीकरोतिबाएां शरमिति बारवाएां,) कवचं, तं, धारिएा, धोतेति—धातया, प्रज्ञालितया, दुक्ल पहिक्या, वस्रखिएडकया, परिवेष्टितः, परिश्विष्टः, मोलिः, चूडा यस्य पुरुषं, ददशंतिशेषः ।

श्रथेति—स युवा, पूर्वनिर्दिष्टस्तरूषाः, पुरोयायिनां, श्रयमामिनां, यथा-दर्शनं, (पूर्वोक्तशिलातलेस्थितां, दृष्ट्वेत्यर्थः) प्रतिनिवृत्य, पुनरागत्य, विस्मयमानं, श्राश्रयीन्वितं, मनः, येषां तथोक्तानां, कथयतां, वदतां, पदातीनां, पदसंन्य चारिखां, सकाशात्, पार्श्वतः, उपलभ्य, ज्ञात्वा, मुपजात कुतृह्लः प्रतृयांतुरगो दिहन्नुस्तं लतामण्डपोद्दशमाजगाम । दृगदेव च तुरगादवतनार । निवारिनपरिजनश्च, तेन द्वितीयेन साधुना-सह चरणाभ्यामेव सविनयमुपससर्प । कृतोपसंप्रह्णो तो सावित्री समं सरस्वत्या किसलयासनदानादिना कुसुमफलार्घ्यावसानेन वनवासो-चितंनातिथ्येन तथाक्रममुपजप्राह । श्वासीनयोश्च तयोरासीना नातिचिरमिव स्थित्वा तं द्वितीयं प्रवयसमुद्दिश्यावादीत्—'श्रार्य, सहजलज्ञा धनस्य प्रमदाजनस्य प्रथमाभिभाषण्यमशालीनना, विशेषतो वनमृगीमु-

दिव्या, दर्शन योज्या, आकृतिः, मृतिः-एवं मृतंतत् कन्यायुगलम् , दष्टकन्या-युग्मं, उपजातकृत्हलः, उपजातः, उत्पन्नः, कृत्हलः, (दर्शनाभिलाष इत्यर्थः) प्रतृर्णतुरगः, विद्वताश्वः, दिहन्तु, द्रष्ट्रुमिच्यु, तस्यपृर्ववर्णितस्य, लतामग्रडप-स्य. उद्देशं, प्रान्तभागं, श्राजगाम, श्रागत:, दूरादेव च, दूरत:, तुरगात्, त्रश्वात् , त्रवततार, निवारितपरिजनश्च, निवारितः, निपंधितः, परिजनः, पार्श्व वर्तीजनः येन तथाभृतः, तेन द्वितीयेन, अपरेरा, साधुना सह वृद्धेनसार्धं, चर-साम्यामेव, पादाभ्यामेव, सविनयं, अथा स्या-तथा, उपसंसर्प, श्रामत्। (चरणाम्यामेवंत्यत्राति विनयं,स्च्यते) कृतोपसंग्रहणं, कृतं, विहितं, उपसं-ग्रहर्गं, सममानेनग्रहर्गं, प्रणामादिकं वा ययोः, तथाभतौ । किसल्यासन दानादिना, पल्लवनिर्भितव्यासनदानादिना, कुसुमफलार्ध्या वसानेन, कुसुमेन, पुष्पेगा, फलेन च, यत् ऋर्घ्यं, ऋर्घ्यंदानं (पृजनिमत्यर्थः) तदेव, अवसानं, श्चन्तं, यस्य, तेन, वनवासोचितेन, वनवासयोग्येन, (नहिवनवासे नगर वस्त्रनि लभ्यन्ते ऋतः) ऋातिथ्येन, अतिथिसत्कारेण, यथाकमं, यथानियमं, उपजग्राह, त्रादरं चकार (त्रादत वतीतिभावः) त्रासीनयोः, उपविष्टयोः, तयोः, त्र्यासीना, स्थिता:, किंचिचिरं विलम्ब्य, तं द्वितीयं, प्रवयसं, स्थविरावस्थाकं, उद्दिस्य, उद्देश्यमभिनीय, त्र्यवादीत् , **सहजेति**—सहजा, स्वाभाविका, लज्जा-तद्रुष धर्न, यस्य एवंभूतस्य प्रमदाजनस्य, कुलस्त्रीजनस्य, प्रथमाभिभाषगां,

ग्धस्य कुलकुमारीजनस्य । केवलिमयमालोकनकृतार्थीय चत्तुषे स्पृह-यन्ती प्रेरयत्युदन्तश्रवण्कुतूह् लिनीश्रोत्रवृत्तिः । प्रथमदर्शनेचोपायन-मिवोपनयति सज्जनः प्रग्एयम् । श्रप्रगल्भमपि जनं प्रभवता प्रश्रयेग्गापितं मनोमध्वित्र वाचालयति । ऋयवेनेव चातिनस्रेसाधौ धनुषीव गुगाः परां कोटिमारोपयति विस्तम्भः। जनयन्ति च विस्मियमतिधीरिधयामदृष्टपूर्वा दृश्यमाना जगति स्रष्ट्ः सृष्ट्यतिशयाः । यतिस्रभुवनाभिभावि रूपिमद प्रथमं, प्राक्, अभिभाषमां, आलापनं, अशालीना, धृष्टता, (चापल्यमिति भावः) विशेषतः, प्रायेशा, वनमृगीमुग्धस्य, वनस्यमृगी, हरिशी, तद्वत् मुग्धः, सरल: तस्य, (वनमृगी इत्यत्र जनसम्पर्क राहित्यं व्यज्यते) कुल-कुमाराजनस्य, (प्रथमाभिमापणाता नीचित्यमेवत्यर्थः) केवलं, इयंश्रोत्रवृत्तिः, श्रवर्गोन्द्रियव्यापारः, त्र्यालोकनेन दर्शनेन, (युवयोरितियावत्) कृतार्थाय, मनोरथसिर्ध्यं, चत्तुषे, नयनाय, स्प्रहयन्ती, स्प्रहां कुर्वन्ती, (नेत्रवद् स्वय-मापि कृतार्थनां गंतुमिच्छन्तीत्यर्थः) उदन्तस्य, वृत्तस्य, (युवयोरितिभावः) श्रवर्षो, श्रोत्रविषयी करणो, कुत्हृत्तिनी, उत्पन्नकुत्हृत्वा, प्रेरयति, नियोजयति, (त्रालापयितुंमामिति शेषः) प्रथमं, त्रपृवीमत्यर्थः । दर्शनं, त्र्यवलोकनं, तस्मिन्, उपायनमिव, उपहारमिव, प्रणयं, स्नेहं, सज्जनः, साथुजनः, उपनयति, प्रकटयति । श्रप्रगल्भमपि, मुग्धमपि, जनं, प्रभवता, महता, प्रश्रयेस, विनयेन (विश्वासेनेत्यर्थ:) त्र्यर्पितं, दत्तं, (सज्जनायत्तीकृत-मितिभावः) मनः चित्तं, मधु इव, मद्यमिव, वाचालयित, वाचालं करोति । अयत्नेति-अयत्नेनंव, परिश्रमंविनेव, अतिनम्रेसाथो, विनीतसाधुजने धनु-षीव, कांमुकेइव, गुराः, विनयादि, (मौर्वीच,) परां कोटिं, परममुत्कर्षं, (धनुषः शिखाञ्च) श्रारोपयति, स्थापयति, विश्रम्मः, विश्वासः, ऋतिधीरिधयां, अतिधोराधीः, बुद्धिर्येषां तथा विधानां, श्रदष्टपूर्वाः, पूर्वमनवलोकिताः, दश्य-मानाः, दृष्टिपथं प्राप्ताः, स्नष्टः, विधातुः सृष्टिः, सर्गः, तस्यात्रातिरायाः,

मस्यमहानुभावस्यकुमारस्य । सौजन्यपरतन्त्रा चेयं देवानांप्रियस्याति-भद्रता कारयति कथां, न तु युवतिजन सहोत्था तरलता । तत्कथयागम नेनापुण्यभाकतमोविकमजृभ्भित विरहव्यथयाशून्यतां नीतो देशः । क वा गन्तव्यम् । कस्य वायमपहतहरहुङ्काराहंकारोऽपर इवानन्यजो युवा ।

उत्कर्षाः (सर्वश्रेष्ठ वस्तुनीतिभावः) यतः, त्रिभुवनाभिभाविरूपमिदं, त्रिभुवनस्य, भू:भुवः स्त्रः, इत्यस्य, श्राभिभावितं, तिरस्कृतं, रूपं येन, तथोक्रस्य, महानुभावस्य (योग्यस्येत्यर्थः) कुमारस्य (दधीचस्येति) विस्मयं, त्रार्थ्यं, जनयन्ति, उत्पादयन्ति । सौजन्येति—सौजन्यस्य, सौभा-ग्यस्य, परतन्त्रा, पराधीना, इदं, देवानां, गीर्वाणानां, (पूज्यानामित्यर्थः) श्रतिभद्रता, शिष्टाचारः, (तवसमीपे इतिभावः) कथां कारयति, (वद-तीत्यर्थः) (देव।नांप्रियः, इति मूर्खं केचिद् ब्याहरन्ति परंनात्र मूर्खशब्दवाच-कोऽयं शब्दः प्रणयातिशय बोधकोयमत्र) युवतिजन सहोत्था, युवतिजनानां, प्रौढस्त्रीणां, सहोत्था, नंसिंगंकी, तरलता, चाञ्चल्यं, नतुकथां कारयतीति पूर्वेण-सम्बंधः । अधमुनिशापं विचित्य सरस्वत्याः, भर्तृयोग्यतां दधीचस्य च मनिम निधाय परिचयं पृच्छति । तत्कथयेति —तत् , तस्मात् , कथय, वद, श्रागम-नेन कतमोदेशः, त्रपुरायभाक् , पुरायरहितः, कृतः, विक्रमजृभ्भितविरहव्य-थया, विक्रमेरा, वलेन, जृम्भिता, उद्दीपिता, या बिरहव्यथा, वियोगपीड़ा, (युवयोरितर्थः) तया, शून्यतांनीतः (यस्मादेशाद्भवन्तावागती सदेशः सां प्रतं युवयोः विच्छेदेनातितरंदुःखमनुभवति एतदेव तस्यापुरायभाकृत्वमित्यर्थः) क्ववा गमनं युवयोः कस्येति—(कस्यापत्यिमत्यर्थः,) अपहृतेति—अपहृतः, नाशितः, हरस्य, शिवस्य, हूङ्काराहंङ्कारः, गर्वः, येन, तथाभूतः (हर कोधा-नलेनादग्धइत्यर्थः,) श्रानन्यजः, नास्ति श्रान्यस्माज्जनम यस्यसोऽनन्यजः, त्रात्मभूः, कामः, एबंभृतोऽयं युवा, तरूणः, कस्येति पूर्वेगान्वयः । किलान्नः, किं नामाभिधेयस्य, समृद्धः, प्रवृद्धः, तपः, यस्य, पितुः (पातिरक्ततीति पिता)

कि नाम्नः समृद्वतपसः पितुरयममृतवर्षी कौस्तुभमिणिरिवहरेई दय-माह्नाद्यति । का चास्य त्रिभुवननमस्याः प्रभातसन्ध्येव महतस्तेजसो-जननी । कानि वास्य पुण्यभाञ्जि भजन्त्यभिष्यामत्तराणि, आर्थ परि-परिज्ञानेऽप्ययमेव क्रमः कौतुकानुरोधिनोहृद्यस्य' इत्युक्तवत्यां तस्यां प्रकटितप्रभ्रयोऽसो प्रतिव्याजहार 'आयुप्मिति, सतां हि प्रियंवदता कुल-विगा । न केवलमाननं हृद्यमि च ते चन्द्रमयमिव सुधाशीतलेरान-न्द्यति वचोभिः।सोजन्य जन्मभूमयो भूयसाशुभेन सङ्जननिर्माण्शि-

तस्य अमृतवर्षा, अमृतं, पीयृपं, वर्षति, सिम्नतीति, अमृतवर्षा, कौस्तुभमिण-रिव, तदाख्यरत्नामव, हरे:, विष्णो:, हृदयं, चित्तं, त्राल्हादयति, त्रानन्दयति, (यथा के स्तुभमणिः हरेः, हृदयमानन्दयति, तथैंवायमपि श्रानन्दयति जनानां चेतांसीत्यर्धः) (कौंस्तुभमगोरमृतप्रस्रवर्गं प्रसिद्धम्) का चास्य (पुरोदश्य-मानस्येतिमावः) त्रिभुवननमस्या, त्रिलोक्तीपृज्या, प्रभातसंश्येव, प्रातः काली-नसंध्येव, महतरोजसः, समृद्धकान्तेः, जननी, माता (संध्या समये सर्वेऽपि प्राणिनः भगवद्स्मरणं कुर्वन्ति, श्रतः त्रिलोक्षापूज्येतिभावः) तामिव । (उपमा) कानि वास्य, पुरायभाजिपुरायवन्तीत्यर्थः । श्रिभिष्त्यां, संज्ञां, भजन्ति, कथय-न्तीत्यर्थः, श्रज्ञराणि, वर्णाः, (किंनामधेयोयमितिभावः) श्रार्थपरिज्ञानेऽपि, श्रयं साधुरितिज्ञानेऽपि, कौतुकानुरोधिनः विशेषपरिचय कर्त्रः, हृदयस्य, चित्त-स्य, श्रयमेवकमः, नियमः (ज्ञानपरम्परा, इत्यर्थः) इत्युक्तवत्यां, एवं कथयन्त्यां, तस्यां, (सावित्र्याभित्पर्थः) प्रकटित प्रथयः, दर्शितसौजन्यः, त्र्यसौ, प्रतिव्या-जहार, प्रत्युत्तरमदात् । सतामिति —सतां, सज्जनानां, प्रियंवदता, मधुरभाषित्वं, कुलविया, वंशपरम्परागतकला, (नैसर्गिकीवियेत्यर्थः) न केवलमाननं, मुखं, श्रपितु हृदयमपि, चित्तमपि. ते, चन्द्रमयमिव, शशित्वमिव, सुधाशीकर शीतलै:, श्रमृतविन्दुवच्छिशिरे:, बचोमि:, बचनै: (मधुरालापैरित्यर्थ:) श्रानन्द्रयति. ग्रीणयति । मौजन्येति—सौजन्यस्य, सदाचारस्य, जन्मभूमयः, ल्पक्रला भवादृश्यो जायन्ते । दूरे तावद्न्योन्यस्यालापनमभिजाते सह् दृशोऽपिमिश्रीभूतामहर्ती भूमिमारोपयन्ती । श्रूयताम् श्रयं खलु भूष-ग्यांभागववंशस्य भगवतो भूर्भुवःस्विष्तितयतिलकस्य, श्रद्धप्रभावस्त-म्भितजम्भारिभुजस्तम्भस्य, सुरासुरमुक्कटमणिशिलातलशयन दुर्ललि-तपादपङ्केरहस्य, निजतेजः प्रसरसुष्ट्रपुलोक्सस्च्यवनस्य वहिर्वृत्तिजीवितं

उत्पत्तिस्थानानि, भूयसा, वहुलेन, शुभेन, पुरुयेन, सजाननिर्माणे, रचेन, शिल्पकला, शिल्पविद्या, इव, भवादश्यः, भवत् शदशाः, जायन्ते, उत्पद्यन्ते । दूरे-इति--श्रन्योन्यस्य, परस्परस्य, (सज्जनानामितिशोपः) श्रालापनं, भाषणं, दूरे, तावत्, (तिण्ठन्त्वत्याध्याहार्यम्) ऋभिजातैः, सत्कुलोत्पन्नैः, सह, सार्ध, मिश्रीमूताः, संमिश्राः, दशोऽपि, दष्टयोऽपि, महतामूमि, स्थानं, (स्वर्गमितियावत्) आरोपयन्ति, नयन्ति । अयंखलु, भूषणं, अलङ्कारणं, भार्गववंशस्य, मृगोरयंभार्गवः, तस्य, वंशं, कुलं, तस्य, । भगवतः, भूः, पृथिवी, भुव:, श्रन्तरीचं, स्व:, स्वर्ग:, तेषां त्रितयं, तस्य तिलकं, शिरोभूषणं, तस्य । ऋद्भ्रेति-- ऋदभ्रः, महान् , प्रभावः, तेनस्तम्भितः, रुद्धः, जम्भारेः (जम्भः तदाख्यः, श्रमुरस्तस्यारिशत्रुः) इन्द्रः, तस्य, भुजएवस्तम्भः, येनतथोक्कस्य, (पुरा अश्विनी कुमाराभ्यां, यज्ञभागभुजां-करू, इति प्रार्थितोऽयं तथा ताभ्यांभागं द दत् , कुद्धेन इन्द्रेशा रोषित, ततश्रास्यसत्रज्ञहस्तः, स्तम्भितोऽभूदितिपुराणो त्र्यवधयम्) सुरासुरेति— सुराणां देवानां, त्र्रमुराणां, राज्ञसानां, "च" मुकुटेषु, मी लेषु, यानि मणि-शिलातलानि, रत्नप्रस्तराः, तेषु, शयनेन, दुर्ललित, दुर्गम्यं, (ऋत्यादतिमिति-भावः) पादपङ्केरहं, चरणकमलं, यस्य, तथाभूतस्य, (सुरासुर वन्यस्थे-त्यर्थः) निजेति—निजानां, स्वकीयानां, तेजसां, प्रसरेण, विस्तारेणा, सुष्टः, दम्धः, पुलोमा, तदाख्यराच्नसः, येन, तथाभूतस्य, (पुरा गर्भवतीमृगोः पन्नी पुलोम्नाराचसेन हता, तदानीं गर्भस्थोऽसौ मुनिर्गर्भाचुच्योत, ततश्चान्वर्थना_{म्ना} द्योचो नाम तनयः। जनन्यस्यजितजगतोऽनेकपार्थिवसहस्रानुयातस्य शर्यातस्य सुता राजपुत्री त्रिभुवनकन्या रत्नं सुकन्यानाम। तां खलु देवीमन्तर्वत्रीं विदित्वा वेजनने मासिप्रसवाय पिता पत्युः पार्श्वात्स्वगृह-मानाययन्। त्रासून च,सा तत्रदेवी दीर्घायुषमेनम्। त्रानेहसावर्धतं तत्रे-वायमानिदितज्ञातिवर्गो बालस्तारकराजद्दव राजीवलोचनो राजगृहे। भर्नृभवत मागञ्जन्त्यामपि दुहितरिनासेचनक दर्शनमिमममुञ्जन्माता-महोमनोविनोदनं नप्तारम्। त्राशिचतायं तत्रेवसर्वा विद्याः सकलाश्च-

नेनच्यवतेन राज्ञसद्यथः पुराग्रे ऋतुसंधेयाचैषावार्ता) च्यवनस्य, च्यवननःम्रः बहिः. बहिर्प्रदेशे, वृत्तिः, श्रवस्थानं यस्य तादशं, जीवितं, जीवनाश्रयः, दधीची-नाम, तनयः, पुत्रः, जितजगतः, जगद्विजयिनः, श्रानेकानि, वहूनि, पार्थिवानां, चपाणां, सहस्राणि, तैं:, श्रनुयातः, श्रनुगम्यमानः, (सोवेतइत्यर्थः) तस्य-शर्घ्यातस्य, तदाख्यराज्ञः, त्रिभुवनकन्यारत्नं, त्रिभुवने याः, कन्याः, तासु, रत्नभृता, सुकन्यानाम, सुकन्याभिषेया, श्रस्यजननी, माता । तांखलु, (सुकन्यामितियावत्) देवीं, श्रम्तर्वर्त्नीं, विदित्वा, ज्ञात्वा, वैजननेमासि, प्रसवाय, पिता, (शर्यातः) पत्युः, (च्यवनस्य) पार्धात् , स्वगृहं, स्वोरम, त्रानाययत् , त्रानेहसा, कालेन, त्रानन्दितः, ज्ञातिवर्गः, कुटुम्बिजनः, वालस्तारक राज इव, बालचन्द्रइव, राजीवलीचन:, कमलाच:, तत्रैंव, राजगृहे, मातामह्येश्माने, भर्तृभवनमागच्छन्त्यामपि मातरि, (च्यवनः पार्श्वसमागनामपिसुकन्यामित्यर्थः) त्रासेचनकं, त्रातितृप्तिकरं, दर्शनं यस्य, तदासेचनकंतृप्तेर्नास्त्यन्तो यस्य दर्शने । तथाभृतं, मनोविनोदं, मनसः, त्रानन्द जनकं, इमं, मातामहः, शर्यातः, नप्तारं, दाहित्रं, (दुहिता दूरेहिता दोग्धेर्वा पितुः सकाशात्) न, श्रमुखत् , न प्रोपेतवानितभावः । सर्वाविद्याः, सकलाः, सम्पूर्णाः, कलाः, चतुषच्ठयात्मकाः, तत्रैव, श्रशिज्ञत, शिज्ञां-लेमे । कालेति-कालेन, समधेन, उपारुद्यीवनं, जातयीवनं, इमं,

कलाः। कालेन चोपारुढ योवनिमममालोक्याहमिवासावप्यनुभवतु मुख कमलावलोकनानन्दमस्येति मातामहः कथंकथमप्येनंपितुरन्तिकम-धुना व्यसर्जयत्। मामपि तस्य देवस्य सुगृहीतनाम्नः शर्यातस्याज्ञा-कारिगां विकुचिनामानं भृत्यपरमागुमवधारयतु भवती। पितुः पादमू-लमायान्तं मया साभिसारमकोरोत्स्वामी। तद्धि नः कुलकमागतं राजकुलम्। उत्तमानां च चिरंतनता जनयत्यनुजीविन्यपि जने किय-नमात्रमपि मन्दाचम्। श्रचीग्यः खलु दािच्यकोशो महताम्। इतश्चगव्यूति मात्रमिव पारेशोगां तस्य भगवतस्च्यवनस्य स्वना-

त्र्यालोक्य, दृष्ट्वा, त्र्याह, उवाच, त्र्यहमिव (मत्सदशमित्यर्थ:) त्र्र्यसाविष, (ऋस्यिपताच्यवनोऽपि,) ऋस्य, मुखकमलावलांकनसुखं, मुखपद्मदर्शने यत्सुखं, त्रानन्दः, तं, त्रनुभवतु, नयतु । (इतिविचार्यंतिभावः) मातामहः, शयतिः, कथंकथमि, अतिकृत्रुं गा, पितुरन्तिकं, पितुः पार्श्वगमनाय, अधुना, साम्प्रतं, एनं, व्यसर्जयत् , प्रेषितवान् । मामपि, तस्यदेवस्य, नृपतेः, सुगृहीतनाम्रः, सुगृहीतंनाम यस्य तथोक्कस्य, (प्रात: स्मरणीयस्थेतिभाव:) शर्यातस्य, तदा-ख्यस्य, त्राज्ञाकारिणं, सेवापरायणं, विकृत्तिनामधेयं, मृत्यपरमाणुं, नुद्रतरं किंकरं, भवती, अवधारयतु, जानातु । पितुः पादमृलं, पितुः पार्श्वं, आयान्तं, त्रागच्छन्तं, (एनिमितिशेषः) मया साभिसारं, ससहायं, स्वामी, प्रभुः, श्रवन रोत् । (त्राज्ञापयदित्यर्थः) तद्भीति—तत्राजकुलं नः, त्रस्माकं, कुलकमा-गतं, (वंश परम्परासेवितमित्यर्थः) हीति (निश्रयार्थः) उत्तमानां, सज्ज-नानां, चिरंतनता, (चिरानुगत्यिमत्यर्थः) ऋनुजीविनि, सेवके कियन्मात्रमिप, त्रालपमात्रमपि, मन्दाचं, लाजां, (चिरकालसेवके महतांलाजा जायते, इति मामनुजीविनमपि स्वदौहित्र सहचरं कृतवानित्यर्थः) खलु, निश्चयेन, महतां दान्ति एयकोशः, ऋौदार्यनिधिः, ऋचीराः, (नन्तरं प्राप्नोतीत्पर्थः) (स्वदान्नि-रयादेवंकृतवानितिभावः) इतश्च, श्रस्मात् स्थानात् , पारेशोणं, शोणस्य, नद- स्नानिर्मितव्यपेदेशं च्यावनं नाम चेत्ररथकल्पं काननं निवासः । तद्विधिरेवनौयात्रा । यदि च गृहीतत्त्रणं दाित्त्रिस्यमनवहेलं वा हद्यमस्माकमुपिर भूमिर्वा प्रसादानामयं जनः श्रवणाहीं वा ततो न विमाननीयोऽयं नः प्रथमः प्रण्यः कुतृह्लस्य । वयमिप शुश्रूप्वो वृत्तान्तमायुष्मत्योः । नेयमाकृतिर्दिव्यतां व्यभिचरित । गोत्र नामनी तु श्रोतुमभिलषित नौ ह्ययम् । तत्कथय कतमोवंशः स्पृह्र-णीयतां जन्मना नीतः । का चेयमत्रभवती भवत्याः समीपे समवाय

स्य पारेइति पारेशोणम्, गन्यृतिमात्रं, कोशयुगं (इव) तदेवतन्मात्रं, तस्मिन् , तस्य भगवतः, स्वनाम्ना, निर्मितः, कृतः, व्यपदेशः, संज्ञा यस्य तथोक्नं, चैत्ररथ-कल्पं, चैत्ररथं नाम कुवेरोद्यानं, (तत्सदशमित्यर्थः) काननं, उद्यानं,तस्मिन्, निवास:, स्थिति: । नौ, त्र्यावयो:, यात्रा, गमनं, तदविधरेव, तद्पर्यन्तमेव, गृहीतेति -गृहीतं, स्वीकृतं, च्रापदाचिरायं, स्वल्प कालीन चातुर्यं, येन तथाभूतं, त्रानवहेलं, नास्ति त्रावहेला, त्रावज्ञा, (त्रापमानं) यस्य तादशं, त्रासमार्बहृदयं प्रसादानां, त्र्यनुप्रहाणां, भूमिः, स्थानं, श्रवणार्हः, श्रोतुंयोग्यः, त्र्रयंजनः, न, विमाननीय:, श्रनादरणीय:, (नोपेक्तणीय इतिभाव:) नः, श्रस्माकं, श्रयं, प्रथमः, त्राद्यः, प्रणयः, स्तेहः, कुतुहत्तस्य, कौतुकस्य, (श्रवणौत्मुक्यस्ये-त्यर्थः) त्रायुष्मत्योः, युवयोः, वृत्तान्तं, इतिवृत्तं, शुश्रूषवः, श्रोतुमिच्छावः । (वयमिप'' इत्यत्र द्विवचनपदवाच्ये, श्रादरार्थंबहुवचनम् नाशङ्कनीयोऽयंदोषः) इयमाकृति, दिव्यतां, देवत्विमत्यर्थः, न व्यभिचरति, नातिकामित, (निह एतादशी त्राकृतिर्दिन्यतांविनाभवितुशक्यते) गोत्रनामनी, गोत्रं, वंश प्रवर्तकं; नाम, श्रामिषयं, च, श्रोतुं, कर्णविषयीकर्तुं, नौ, श्रावयोः, हृदयं, श्रामलपति, इच्छति । तत्कथय, वद, कतमोवंशः, कुलं, जन्मना, जन्मप्रहर्णेन, स्पृहर्णीयतां, स्पर्धायोग्यतां, नीतः, (किस्मन्कुले श्रस्या जन्म इतिभावः) इयं, पुरोदश्यमाने-त्यर्थः, त्रत्रत्रभवती, पूज्या, भवत्याः, तव, समीपे, पार्श्वे, विरोधिनां, परस्पर विरु-

इव विरोधिनां पदार्थानाम् । तथाहि । संनिहितबालान्धकारा भास्वन्मू-र्तिश्च, पुण्डरीकमुखी हरिग्णलोचना च, बालातपप्रभाधरा कुमुदहा-सिनीच, कलहंसस्वना समुत्रतपयोधरा च, कमलकोमलकरा हिम-

द्धानां, पदार्थानां, वस्त्नां, समवायइव, नित्यसंबंधइव, का, (एषाइतिशेषः) तथा-हि, तमेवार्थमवगच्छेत्यर्थः । सन्निहित बालान्धकारा, सन्निहिताः, बालाः, नवाः, श्रन्थकाराः, तमांसि, भास्वन्मृतिश्र, भास्वतः, सूर्यस्य, मूर्तिः, (सूर्यमूर्ति-सकासे त्र्यन्धकाराः नसम्भाव्यंते, त्र्रातः-विरोधः) सन्निहिताः, सङ्गताः, बालाः, केशा:, श्रान्धकारा तमांसि, इव यस्या: सा, भास्वन्मृतिः, भास्वती, दीप्य-माना, मृर्तिर्यस्यास्तथोक्का, इतिपरिहार: । पुग्डरीकमुखी, पुग्डरीकः, तदाख्य-दिग्गज:, सिहो वा, तस्येव, मुखं, यस्या:, हरिणलोचना च, हरिण इव, मृग-इव, लोचने, वत्रे यस्याः, तथोक्ना, (या च व्याघ्रमुखी सा हरिएा लोचनाक्यं, इति विरोध:) पुरुडरीकं, श्वेतपद्मं तद्वद्मुखंयस्याः, तथाभूता, हरिराखोचनाच, (याहि कमलमुखी सातुहरिंग लोचनाभिवतुं शक्या एवेतिपरिहार:) बालात-पेति-वालातपस्य, सूर्यस्य, प्रभां, धरतीति, तथोक्ना, कुमदहासिनी च, कुमु-दवत् हासोविद्यतेयस्याः, तथाभृता, (यत्र हि वालातपः, तत्र कृमुद हसनं, नैंवसंभवति तस्य रात्रों विकसन शीलत्वात् त्र्यतः विरोधः) बालातपः नव-स्यांत्रोकः, (ईषद्रक्रमित्यर्थः) तस्यप्रमेव, प्रमा, कान्तिः, यस्य तथाभूतः, श्रथरः, श्रोष्टः, यस्याः, तथाभूता, इति परिहारः। कलहंसेति कलः, मधुरः, हंसस्य, स्वनः, शब्दः, यस्याः, तथाभूता, सनुन्नतपयोधरा च, समुन्नताः, समुजदाः, पयोधराः, मेधाः, यस्यां तथोक्ता (प्रावृहित्यर्थः) (निह प्रावृट् काले हंसानां स्वनःश्रूयते, यतः ते मानसं प्रयान्तितत्समये, श्रात-विरोधः) कतः, मधुरः, इंसस्येव, स्वनो यस्यास्तथोक्का, समुन्नताः, प्रवृद्धाः, पयोधराः, स्तनाः, यस्यास्तथोक्का, इतिपरिहारः । कमलेति --कमलं, पद्मं, तद् कोमलौ, करौ हस्तौ, यस्या:, तथोक्ना, हिमगिरे:, हिमालयस्य, शिलावत्, प्रथु:,

गिरिशिलापृथुनितम्बा च, करभोरुर्विलिम्बतगमना च, श्रमुक्तकुमा-रभावा स्निग्धतारका च, इति । सा त्ववादीत्-श्रार्थ, श्रोष्यिसकालेन । भूयसो दिवासानत्र स्थातुमभिलषित नौ हृद्यम् । श्रल्पीयांश्चायमध्वा । परिचय एव प्रकटीकरिष्यित । श्रार्थेण न विस्मरणीयोऽयमनुषङ्ग दृष्टोजनः, इत्यभिधाय तृष्णीमभूत् । द्धीचस्तु नवाम्भोभारगम्भीराम्भो

महान् , नितम्बः, कटकं, यस्याः, तथोक्ना, (याहि कोमलकरा साक्यंहिमशिला पृथुनितम्बा तस्याश्वकाठिन्यत्वात् विरोधः । सादृश्यात् , यथाहिमगिरेः शिला प्रवृद्धाशुभाचभवति तथैवास्याः नितम्बमपिभाति, इतिपरिहारः। करभोरुः, करभस्य, उष्ट्रस्य, उरु इव उरु:-यस्याः तथाभूता, वित्तम्बितं, श्रितिमंदं, गमनं, यस्याः, तथोक्का, (याउष्ट्रवद्गच्छति साकर्थवित्तम्बितगमना इतिविरोधः) करभः, करप्रान्तभागः तद्वत् , उरुः, जङ्घायस्याः सा, (त्र्यतिकोमल जङ्घा श्रतएव विलम्बित गमना इति परिहारः । श्रमुक्तकुमारभावा, नमुक्तः, नत्यक्तः, कुमार भावः, वाल्यं (शेशविमत्यर्थः) स्त्रिग्धतारका, स्निग्धा, स्नेह प्रका-शिका, (प्रणयप्रकाशिनीत्यर्थः) तारका, श्रद्भणः कनीनिका, यस्यास्तथोक्का (यथा वालभावः नत्यक्तः सानहिजानातिप्रेमबंधनं, इतिविरोधः। कुमारे, कार्तिकेये, भावः, भिक्कर्यस्याः तथोक्का, इति परिहारः । स्निग्धः, प्रेमपात्रं, तारकः, तन्नाम देत्यः, (कुमार भक्तायाः कुमार शत्रुंप्रति स्नेहोविरूदः, इति पूर्वार्थेपरिहार:) इति, एवं, सातु, ऋवादीत् , ऋकथयत् । ऋार्य ? कालेन, समयेन, श्रोष्यति, (श्रस्याः वृत्तमितियावत्) भूयसः, बहून्, दिवसान् , श्रत्र स्थातुं, नौ, त्रावयो:, हृदयं, त्राभिलषित, इच्छिति । त्राल्पीयान् , त्रात्यल्पः, श्रभ्वा, मार्गः, परिचयः, संस्तवः, प्रकटीकरिष्यति, प्रकाशिय्यति । श्रनुषङ्ग दष्टः, श्रनुषङ्गेरा, कार्यान्तर संलग्ने, दष्टः, श्रवलोकितः, श्रयंजनः (सरस्वती-रूपः) त्रार्थेण, भवता, नविस्मरणीयः, स्मृतिपथंनेयः, रावेतिभावः, इत्य-भिधाय, इत्युक्ता, तूष्णीमभूत, मीनं दधार । नवामभोभारेति-नवानां,

धरध्वानिभया भारत्या नर्त्तयन्वनलताभवनभाजो भुजगभुजः सुधी-रमुवाच त्रार्य, करिष्यिन प्रसादमार्याराध्यमाना । पश्यामस्तावत्ता-तम् । उत्तिष्ठ, व्रजामः, इति । तथेति च तेनाभ्यनुज्ञातः शनकेरुत्थाय कृतनमस्कृतिरुच्चचाल । तुरगारुढं च तम् प्रयान्तं सरस्वती सुचि-रमुत्तम्भितपद्मगा निश्चलतारकेगा लिखितेनेवचज्जुषा व्यलोकयत् । उत्तीर्य शोगामचिरगोवकालेन दधीचः पितुराश्रमपदं जगाम । गते च तस्मिन्सा तामेविदशामालोकयन्तीसुचिरमतिष्ठत् । कृच्छ्रादिव च संजहार दशम् श्रथ मुहूर्नमिवस्थित्वा स्मृत्वा च ता तस्य रूपसंपदं पुनः

नृतनानां, (सद्यसिवतानाभित्यर्थः) श्रम्भसां, जलानां, भारेण, गम्भीरोयोऽ म्मोधरध्वानः, पयोधरनादः, तित्रभया, तत्सदृशया, भारत्या, वाएया, नर्तयन्, वनलता:, वहार्यः, एव, भवनानि, सद्मानि, भजन्ते, त्राश्रयन्ते, तथोक्कान् (भुजगान् , सपान् , भुजते इति भुजगभुजः) तान् , मयूरान् । तैरिवयथा-स्यात्तथा, मुर्वारं, घैर्यावष्टम्भपूर्वकं, उवाच, त्र्यगादीत् । त्रार्य ! त्र्यार्या, श्रेष्टा, (एषा, इतिभावः) त्र्याराध्यमाना, सेव्यमाना, (सेवितेत्यर्थः) प्रसादं, त्र्यनु ग्रहं, करिष्यति । पश्यामस्तावत्तात, पितरम् । उत्तिष्ठं, व्रजामः, गच्छामः । तथा, तेनप्रकारेगा, तेनाभ्यनुज्ञातः, त्र्यनुमोदितः, शनकः, शर्नः, उत्थाय, कृत-नमस्कृतिः, विहितनमस्कारः, उच्चचाल, प्रतस्थे । तुरगारूढं, श्रश्वारूढंचतं, प्रयान्तं, गच्छंतं, उत्तम्भितेन, निश्वलेन, पद्मारा, निश्वलतारकेरा, स्थिरिकनीनिकया, च, लिखितेनेव, चित्रितेनेव, चत्तुषा, नेत्रेरा, सुचिरं, त्र्यतिसमयं, व्यलोक्यत् , ददर्श । शोरामुत्तीर्यं, शोरामदावतररां विधाय, त्र्याचरेर्णव, सत्वरमेव, कालेन, समयंन, दधीचः, पितुराश्रमपदं, पितुः पाद-मूलं, जगाम, गतः। गते च तस्मिन्, (दधीचगमनानन्तरमित्यर्थः) सा-तामेवांदेशं, तमेवदिग्भागं, त्र्यालोकयन्ती, पश्यन्ती, सुचिरं, वहुकालं, त्र्यति-ब्टत्, स्थितवती । कुञ्जात् , काठिन्येन, च, दशं, दृष्टिम् , संजहार, न्यवर्तयत् ।

पुनर्न्थस्मयतास्याः हृद्यम् । भूयोऽपि चत्तुराचकाङ्च तदर्शनम् । स्रव-शेव केनाप्यनीयत तामेव दिशं दृष्टिः । स्रप्रहितमपिमनस्तेनेव सार्थम-गात् । स्रजायत च नव पल्लव इव बालवनलतायाः कुतोऽप्यस्या स्रानु-रागश्चेतिस । सालसेव शून्यव सनिद्रेव दिवसमनयत् ।

त्रस्तमुपयाति च प्रत्यक्पर्यम्तमण्डले लाङ्गलिकास्तवकताश्र-त्विषि कमलिनीकामुके कठोरसारसशिरः शोगाशोचिषि सावित्रे त्रयीम-

य्यय, श्वस्मादनतरं, मुहुर्तमिव स्थित्वा, श्रल्पकालंस्थित्वा, तां, तस्य (द्रिथी-चस्प्रेतियावत्) क्रायंपदं, कपनित्रिं (लावस्थिमत्यर्थः) स्मृत्वा, च, स्मरसं विधाय, धुनः पुनः, वारंवारं, श्रस्याहद्द्यं, चितं, व्यस्मयत, विस्मयमगच्छत् भूपंऽिष, पुनरिष, चत्तुः, नेत्रं, तद्र्शनं, श्राचकाङ् ज्ञ, ऐच्छत् । श्रवशेति—श्रवशेव, पराधानेव. केनािष, केनिचदिष, तामविद्शं, दिग्भागं, दृष्टिः, श्रनीयत, न्यप्रहितेति —श्रप्रहितमिष, श्रप्रेरितमिष (श्रिन्युक्तमपीत्यर्थः) मनः, चितं, तेनेवसार्थं, (द्र्याचेनसहेत्यर्थः) श्रमात्, श्रममत् । बाल वनलतायाः, वनवल्नर्याः, कृतोऽिष, नवपल्लव इत्र, नृतनपत्र इत्र, श्रस्याः, (सरस्वत्या इतियावत्) चेतसि, मनिष्, श्रनुरागः, स्नेदः, श्रज्ञायत, उत्पन्नः, श्रह्मेव, रिक्तेव, सालनेव, श्रालस्ययुक्तेव, सनिद्रेव, निद्रितेव, दिवसं, दिनं, श्रमयत्, श्रत्यवादयत् ।

यस्तमुपयाति, यस्तंगच्छिति, प्रत्यक् पर्यस्तमंडले, प्रतीच्यां, पिश्वमायां-दिशि, पर्यस्तं, पिततं, मंडलं, यस्य तथाभृते । लाङ्गलिका, यौपथिवशेषः, तस्याः, यत् , स्तवकं, गुच्छं, तद्वत् , ताम्नाः, रक्तवर्णाः, त्विषः, प्रभाः, यस्य तथाभृते । कमिलनीकामुके, (विकाशशीलेत्यर्थः) कठोरेति—कठोरः, कठिनः, (वृद्धत्वमुपगत इस्यर्थः) यः सारसः, पित्तविशेषः, तस्यशिरइव, शोणा, रक्तवर्णा, शोचि, कान्तिः, यस्य, एवंभूते, सावित्रे, सवितुरिदं सावित्रं, तिस्मन् (सर्ये) त्रशीमये, (ऋग्यजः सान्नांत्रितयं न्रयी) तदात्मके, तेजिसं, येतेजसि, तरुगातर तमालश्यामले च मिलनयतिव्योमव्योमव्यापिनि ति-मिरसंचये, संचरितसद्धसुन्दरी नृपुररवानुसारिगि च मन्दंमन्दंमन्दा-किनीहंसद्दव समुत्सपिति शशिनि गगनतलम्, कृतसंध्याप्रगामानिशा-मुख एव निपत्य विमुक्ताङ्गी पल्लवशयने, तस्थो । सावित्रयपि कृत्वा यथाक्रियमागां मायंतनं क्रियाकलापमुचिते शयनकाले किसलयशयन-मभजत । जातिनिद्रा च सुष्वाप ।

इतरा तु मुहुर्मुहुरङ्गवलनेविंलुलित किसलयशयनतला निमीलित-

(प्रभायुक्तं इत्यर्धः) तरुगोति—तरुगातरः, नृतनः, तमालः, तदाख्यवृद्धः, तद्वत्, रयामलः, ईएक्लिलवर्णः, तिस्मन्, व्योम, त्राकाशं, मिलनयित, मिलनयित, मिलनयित, व्योमव्यापिति, त्राकाशमाच्छादिति, तिमिरसंचये, त्रम्धकार पटले सम्बरिति—सश्चरतीनां, इतस्ततः गच्छन्तीनां, सिद्धसुन्दरीगां, सिद्धसुन्दरीगां, सिद्धसुन्दरीगां, दिद्धसुगां, सिद्धसुन्दरीगां, व्याप्ति, त्रमुद्धस्ति, त्रमुद्धिते, गगन्तलं, त्राकाशो, शिशिति, चन्द्रे । कृतिति—कृतः, संध्यायां, संध्यायें वा, प्रगामः नमस्कारः, यथा तथोक्षा, (उपासितसंध्येतिभावः) निशामुखनेव, प्रदोषसमय एव, (निद्देशस्त्र कालेइत्यर्थः,) निपत्य (नच यथाशयनिमितिभावः) विमुक्ताङ्की, निहितशरीरा, (निःसहाया इतियावत, व्यज्यतेविमुक्काङ्कीशब्देन) पक्षवशयने, किसलयशयने, तस्थो, स्थितिचकार । साविच्यपि, यथाकियमागां येनकेन प्रकारेगा विहितं, सायंतनं, संध्यादिकमें, यथा एवंभृता, उचिते, युक्के, शयनकाले, समये, किसलय शयनं, पत्रशस्यां, त्रमजत, प्राप, जातिनद्रा च, प्राप्तिद्वा च, सुप्वाप, शयनमकरोत् ।

इतरातु, (सरस्वतीत्यर्थः) मुहुर्मुहुः, वारं वारं, श्रद्भवलनेः, श्रद्भचा-लनेः, (इतस्ततः, श्रद्भप्रदेषेरित्यर्थः) विलुलितेति— विलुलितं, श्रवगाहितं, किसलयशयनतलं, पक्षवशय्या, ययाः, तथाभूता, निमीलित लोचनापि, निमी लोचनापि नाभजत निद्राम् । श्रचिन्तयच्च—'मर्त्यलोकः — खलु सर्व-लोकानामुपरि, यिन्मिन्नवं विधानि संभवन्ति त्रिभुवनभूषणानि सकल-गुण्यामगुरूणि रत्नानि। तथाहि । तस्यमुख लावण्यविनदुरिन्दुः । तस्य च चत्तुषो वित्तेषा विकचकुमुद्कुवलयकमलाकराः । तस्य चाधरमणे-दीधितयोविकसितवन्धूकवनराजयः । तस्य चाङ्गस्यपरभागकरण्म-नङ्गः । श्राः! पुण्यभाञ्जि नानि चत्त्तंषि चेतांसि योवनानि वा स्त्रेणानि, येषाममौ विषयोदर्शनस्य । त्त्रगं नु दर्शयना च तमन्यजन्मजनिकृते

लिने, संकृचिते, लाचने, नेत्रे, यया, तथाभुतापि, निद्रां, नाभजत, न, प्राप । श्रचिन्तयच, चिन्तयामास, च, मर्त्यलोकः, भलोकः, सर्वलोकानां, खर्गपाता-लादीनां, उपरि, श्रेष्ठः । यस्मिन् (मर्त्यलंकि, इतियावत्) त्रिभुवनभूषणानि, (भः-भुवः स्वः, श्रलंकरणानि, सकल श्राम गुरूणि, सकलाः, गुणाः, दाच्चि-एयादयः, तेषां प्रामः, ससूद्रः, तेनगुरुणि, महान्ति, एवंविधानि, एतादशानि, रत्नानि, सम्भवन्ति, उत्पद्यन्ते । नस्य (दधचीस्रेत्वर्यः) मुखस्य, वदनस्य, यत् , लावगयं , चारुत्वं , (संंन्दर्यमितियावत्) तस्य , बिन्दुः , कराः , (ऋल्प मात्रलावरायमित्यर्थः) इन्दुः, चन्द्रः, । तस्य, चज्जुयोः, नयनयोः, विच्नेपाः, निपाताः, ते, एत्र, विक्रचानां, विकसितानां, कुमुद्रानां, कैरवासां, कुवलयानां, नीलोतपलानां, कमलानां, पद्मानां, च, त्राकराः, निचयाः । त्राधरमणेः, त्राध-रोष्टस्य, दीधितयः, किरणाः, (एवेतिशोषः) विकसितानां, प्रकुल्लितानां, बन्धू-कानां, पादपविशेषाणां, यत् वनं, काननं, तस्य राजयः, पंक्रयः । तस्य, च, श्रङ्गस्य, शरीस्य, परभाग करणं, (श्रन्यावयवमित्यर्थः) श्रनङ्गः, कामः । (त्रस्य, दर्भाचस्यकाम: द्वितीयंशरीरमितिभाव:) त्रा:, इतिहर्षविषादयो: । पुरायभाञ्जि, पुरायानिभजन्ते इति तानि, स्त्रीणानि, स्त्रीणां, नारीणां, इमानि (तत्सम्बन्धीनि-इत्यर्थः) श्रथवा, स्त्रीणां समृहाः, स्त्रैणानि, नारिजातयः । येषां, (चत्तुरादीनामितिभावः) असौ (पृर्विनिर्दिशेयुवा) दर्शनस्य, अवलोक

नेव मे फिलतमधर्मेगा। का प्रतिपित्तिरिदानीम्' इति चिन्तयन्त्येव कथं कथमण्युपजातिनद्राज्ञग्यमशेत। सुप्ता च तं दीर्घलोचनं दद्शे। स्व-प्रासादितद्वितीयदर्शना चाकर्णाकृष्टकार्मुकेगा मनिस निर्दयमताड्यत मकरकेतुना। प्रतिबुद्धाया मदनशरताङ्गितायाश्च तस्या वार्तामिवोपल-ब्धुमरितराज्ञगाम। तथा हि। तनः प्रभृति कुसुमध् लिधविताभिवेनल-ताभिरताङ्गिताऽपि वेदनामधत्त। मन्दमन्दमारुतविधुतैः कुसुमरजोभिः

नस्य, विषयः, गोचरः, (दर्शनपथि गत इत्यर्थः) च्रागं, च्राणमात्रं (निमेष-मात्रमितियावत्) नु, (इतिवितर्के) दर्शयता, त्र्यवलोकयन्त्या, च, त्र्यन्येति— श्रन्यजन्मिन, पूर्वजन्मिन, यः, जिनः, जन्म, (निन्दित कर्मणामित्यर्थः) तत्कृतेनव, तदुद्भवंनव, मे, मम, श्रथमेंशा, पापेन, फलितं, (५वंजन्मकृतक-र्मणा ईदशीविकृतिर्जाता, इतिभावः) इदानीं, साम्प्रतं, का प्रतिपत्तिः, इति कर्तव्यता, (किमनुष्ठेयमितिभावः) इति चिन्तयन्त्येव, विचार्यमाणा एव, कथं कथमपि, केनापिप्रकारेगा, (अतिकृछादितिभावः) उपजातनिद्रा, प्राप्तनिद्रा, चरां, चरामात्रं, (नत्वधिकमित्यर्थः) त्रशेत, सुप्ता (च) तं, दीर्घलोचनं (दधीचमितियावत्) ददर्श, ऋपश्यत् । स्वप्नेति—स्वप्ने, निद्रावस्थायां, श्रासादितं, प्राप्तं, द्वितीयं, श्रपरं, दर्शनं, (तस्येत्यर्थः) यया एवंभृता । त्राकर्णाकृष्टं, कर्णपर्यन्तं, त्राकृष्टं, कर्षितं, कार्मुकं, धनुः, येन, एवं भूतेन, मनसि, हृदि, निर्दर्य, दयारहितं यथास्यात्तथा, (निष्ठरभावेनेत्यर्थः) मकर केतुना, कामेन, श्रताब्यत, ताड़िता । प्रतिबुद्धायाः, जागरितायाः, मदनशर ताड़ितायाः, कामबागापीड़ितायाः, तस्याः, (सरस्वत्याः, इतिभावः) वार्ती, वृनं, उपलब्धुं, ज्ञातुं, त्रारतिः, वस्तु वैराग्य कामदशा । त्र्याजगाम, प्राप्तः । ततः प्रश्ति, तदारभ्य । कुसुमेति—कुसुमानां, धूलिभिः, परागैः, धवलिता. शुभ्रतांनीता, ताभिः, वनलताभिः, श्रताङ्तिाऽपि, श्रपीङ्तिाऽपि, वेदनां, व्यथां, त्रधत्त, त्रानुबभृव । (लता स्पर्शे सुखमनुभव एव जनानां परं त्रास्या-

श्रदृषित लोचना श्रपि श्रश्रुजलं मुमोच । हंसपचनालवृन्तचय विधुतैः शोगाशीकरैः श्रसिकाऽपि श्राद्रैतामगात् । प्रेङ्खन्कादम्बमिथुनाभि-रन्द्राऽप्यघूर्ग्त वनकमलिनी क्लोलट्रोलाभिः । विघटमानचक्रवाक युगलविसृष्टेः श्रस्पृष्टाऽपि श्यामनाम् त्रानतान विरहनिश्वासघूमैः । पुष्पधूलीधूसहैरदृष्टाऽपि व्यचेष्टत मधुकर कुलैः । स्रथ गर्गारात्रापगमे निवर्तमानस्तंनैव वर्त्मना नं देशमागत्य तथैव निवारित परिजनश्छ-स्तुविपरीतमेवत्यर्थः) मन्दं मन्दं, शनैः शनैः, यथास्यात्तया, मारूत विधुतैः, वायु प्रकम्पनैः, वृत्मुमरजोभिः, पुष्पधृलिभिः, श्रदूषित लोचना, श्रक्लुषितनेत्रा त्र्यपि, (त्र्यपीति संभावनायाम्) त्र्रप्रुजलं, मुमोच, त्यत्याज । हंसेति-हंसानां, पद्माएव तालवृन्तचयाः, व्यजन समृहाः, तैः, विश्वताः, विन्नाः, तैः, शोगाशांकरैं:, शंगास्य, तन्नाम नदस्य, शांकराः, जलकगाः, तैः, ऋसिक्काऽपि, य्रलेचिताऽपि, यार्दतां, जाड्यं, यगात् । प्रे**ङ्कदिति**—प्रेङ्कन्ति, सञ्चरन्ति, कादम्बानां, कलहंसानां, मिथुनानि, युग्मानि, यासु, तथोक्ताभिः, वन कर्मालनी कल्लोल दोलाभिः, वनेषु, याः, कर्मालन्यः, पद्मिन्यः, ताः, एव, कल्लोलदोलाः, लहरि ह्या:, दोलन यंत्रासि, ताभि:, अन्टाऽपि, अनुपर्वशिताऽपि, अध्रुर्णत, प्रकम्पत । निघटमानेति--विघटमानैः, विरहंप्राप्यमार्णः, चक्रवाकानां, युगर्लः, मिथुनैः, विरम्रप्राः, त्यक्ताः, तैः, विरहनिश्वासधूमैः, विरहे, वियोगे, ये, निश्वासाः, ते धूमाइव, तैः, ऋस्पृष्टाऽपि, ऋस्पर्शिताऽपि, स्यामतां, कालुप्यं, (श्रंङ्गाररसमलिनताज्ञापकमितिभावः) त्र्याततान, विस्तारितम्। पुष्पेति—पुष्पाणांधृलिभिः, रजैः, धूसराः, कपिशाः, तैः, मधुकरवृत्तैः, षट्पदसम्हें:, ऋद्ष्टाऽपि, ऋदंशिताऽपि, ब्यचेष्टत (तेपांरवै:पींड़िताभूमोे वितु लित वतीत्यर्थः) **ऋथेति—**गरारात्रापगमे, वन्ह्योनिशाः, गरारात्रं, तस्यापगमे, त्रातिकान्ते, तेनैव वरर्मना, मार्गेरा, निवर्तमानः, प्रतिनिवृत्तः, तं देशं, (शोराप्रपान्तिमितियावत्) त्रागत्य, तथैंव (पूर्वेनिर्दिष्टमिव) निवारितः,

त्रधारद्वितीयो विकुत्तिर्डुहोके । सरस्वती तु तं दृरादेव संमुखमाग-च्छन्तं प्रीत्या सम्यक्समुत्थाय वनमृगीवोद्ष्यीवा विलोकयन्ती मार्गपरि आन्तमस्त्रपयदिवधवितद्शदिशा दृशा । कृतासनपरियहं तु तं प्रीत्या सावित्री, पप्रच्छ—आर्य, कचित्कुशली कुमारः' इति । सोऽब्रवीत्— आयुप्मति, कुशली । स्मरति च भवत्योः । केवलममीपुदिवसंपु तनी-

परिजनः, सहचरजनः, धन, तथामृतः, छत्रधार द्वितीयः, (छत्रधारेशासहे-त्यर्थः) विकृत्तिः, तन्नामद्धीचसहचरः हुर्होकं, प्राप्तः, (आगत इतियावत्) सरस्वती तु , तंदूरादेव, दूरतः, एव, सम्मुखं त्रागच्छंतं, त्रायान्तं, श्रीत्या, प्रेम्णा, सम्प्रक्, यथास्यात्त्रथा, उत्पाय, वनमृगीव, हरिग्गीव, उद्धीवा, ऊर्ष्व-नीता श्रीवा ययातथाभृता, विलोकयन्ती, पश्यन्तो, मार्गपरिश्रान्तं, क्किनं, धव-लिता, शुभ्र नंनीता, दशदिशः यया तथाभृतया, दशा, हप्ट्या, खन्नपयत् , इव, (स्नापितवतोत्यर्थः) कृतेति—कृतासनपरिश्रहं तु, (तिष्टन्तमितियावत्) तं, (विकृत्तिर्णं) प्रांत्या, प्रेम्णा, पप्रच्छ, अपृच्छत् । आर्यकुशलंकुमारस्य । इति । केवलं, त्र्यमीपुदिवसेषु, दिनेषु, तर्नीयसीं, (त्र्यतिक्रशमितियावत्) तनुः शरीरं, विभर्ति, धारयति । त्रविज्ञायमानां, त्रज्ञातां, त्रानिमत्तां, कारणारहितां, रह्न्यतां, ऋभावं, इत्र, ऋाधक्ते, ऋनुभवति । (सर्वदाभवत्योः स्मर्रामेवकरो-तीत्यर्थः) त्रान्वक्, मत्पश्चात् , (सत्वरमेवेत्यर्थः) वः, युष्माकं, वार्तां, वृत्तं, विज्ञातुं, ज्ञानाय, मालतीतिनाम्ना, मालतीनामधेया, वाि्गानी, दूती, त्रागीम-ष्यति । सा, मालत्रां, कुमारस्य, दर्धाचस्य, उछ्वसितं, जीवनम्, (प्राग्णसद्द-शीलर्थः) तच्छ्रत्या, तदाकग्र्यं, सावित्री, पुनः, स्रभापत, उवाच । खलु, (खिल्विति निश्रयार्थवोधकमव्ययम्) कुमारः, त्र्रातिमहानुभावः, त्र्रात्यौदार्य-शोलः, यत् , त्रविज्ञायमाने, त्र्यविज्ञातकुलर्शाले, चुराष्टेऽपि जने, परिचितिं, परिचयं, अनुबंधाति, दंधाति । (महानुभावा हि स्वपरभेदरहिताः विश्वभेवस्वं मन्यन्ते-इतिभावः) तस्य हि (हीतिनिश्चयार्थवोधकमव्ययम्) यदच्छ्या, स्वे-

यसीमिव तनुं विभित्तं । अविज्ञायमानां चानिमित्तां शून्यतामिवाधत्ते । अपिच । अन्वकसमागमिप्यति मालनी तिनाम्ना वाणिनी वर्ता वो विज्ञातुम् । उच्छ्वसिनं सा कुमारस्यं इति । तच्छ्र्रत्वा पुनरिप सावित्री
समभाषत— 'अतिमहाऽनुभावः ख शुकुमारः यदेवमिवज्ञायमानेज्ञण्दृष्टेऽपि जने परिचितिमनुबन्नाति । तस्याहि गच्छतो यद्दच्छया कथमप्यंशुकमिव मार्गलतासु मानसमस्मासु मुदूर्वमासक्तमासीत् । अमूल्यं हि
सौजन्यमाभिजात्येन वः स्वामिस्नोः । अलसः खलुलोको यदेवं सुलभसौहार्दानि येनकेनिचन्न कीस्याति महनां मनांसि । सोऽयमोदार्यातिशयः कोऽपिमहात्मनामितरजनदुर्लभो येनोपकरस्यी कुर्वन्तित्रिभुवनम्

च्छया, गच्छतः गतवतः, कथं कथमपि, केनापि, प्रकारेगा, मार्गालतासु, मार्गान्तिरिपु, (लप्नमितिशेषः,) द्रांशुकिमव, वस्त्रमित्र, व्यस्मासु, मानसं, चित्तं, सुद्दूर्तं, घटिकाद्वयं, व्यासकं, व्यनुरुक्तं, व्यासित् । (मार्गचलनशीलस्य व्यनवधानतया लतासु वश्वलमंसंभाव्यते तथेव मार्गगतः, वह्नरीक्ष्यासु व्यस्मासु हृदयवस्त्रमासक्तमभृदित्यर्थः) वः, युप्माकं, स्वामि स्नोः, प्रभु कुमारस्य, सद्धंश प्रस्तत्वन, सीजन्यं, हृदयग्राहिता, व्यमूल्यंहि, (निहकेवलं वाचिकं व्यान्तरभावेनापिसीहाईता विद्यतेतस्यमनसीत्यर्थः) व्यालेसेति व्यलसः, चेष्टारहितः, (मूर्खोवा) लोकः, संसारः । सुलभेति सुलभानि, सुप्राप्याणि, सौहार्दानि, मित्रताः, येषां, तानि, महतां, सज्जनानां, मनांसि, चित्तानि, येन, केनचित् (साधारणेन वस्तुनेत्यर्थः) नकीणाति, नकेतंप्रभवति । सोऽयं, व्याविचनियदितयावत्) इतर जनदुर्लभः, खुद्रजनदुर्लभ्यः, येन, त्रिभुवनं उपकरणीकुर्वन्ति, व्रलंकुर्वन्ति (वशीकुर्वन्तीतियावत्) विकुत्त्वः, उच्चावचैः, नानाविधैः, व्यालापैः, वचनैः, सुचिरं, चिरकालं, स्थित्वा, यथाभिलिपतं, इित्वतं, प्रदेशं, स्थानं, व्रयासीत् , जगाम । (सुचिरं वार्तालापंविधायग-

इति । विकुत्तिरुचावचैरालापैः सुचिरमिवस्थित्वा, यथाभिलिषतं देशम-यासीत् ।

श्रपरेद्युक्तदिते भगवितद्युमणावुद्यामद्युतावभिद्रुततारके तिरस्कृ-ततमिस तामरसञ्यसनिनि सहस्ररश्मो शोणमुत्तीर्यायाननी, तरलदंह-प्रभावितानच्छलेनात्यच्छं सकलं शोणसिललिमवानयन्ती. स्फुटिता-तिमुक्तककुसुमस्तवक समित्विप सटाले महित मृगपताविव गोरी तुर-ङ्गमेस्थिता, सलीलमुरोवधारोपितस्य तिर्यगुत्कर्णातुरगाकर्ण्यमाननूपु-तवानित्यर्थः।

त्रपरेवरिखतः मालतीयमदृश्यत, इत्यनेनान्वयः । उदिते, उद्यंप्राप्ते, भगवति, कल्यारा करे, द्यमर्गो, आकाशरत्ने (सूर्येइल्र्यः) उद्दामद्युती, उद्दामा, उत्कटा, बुतिः, कान्तिः, यस्य तम्मिन् , श्रमिद्रताः, ताडिताः, (तिरे-हिता इतियावत्) तारकाः, नक्त्रार्गा, धेन तथाभुते, तिरस्कृततमसि, विमानिता न्धकारे, (द्रीकृतेइत्थर्थः) तामरसन्यासन्यसनिनि, तामरसस्य, रक्षोत्प-त्तरय, "यत्ं व्यासः विकासः, तत्र व्यसनिनि, त्रासक्ते, महस्वरश्मों, सूर्ये, शोरां, पूर्वोह्ननदं, उत्तीर्य, अवतरगं विधाय, आयोग्तीं, आगच्छन्तीं । तर-लेति—तरलाः, चञ्चलाः, याः, देहप्रभाः, तासां, वितानः, विस्तारः, स, एव, छलं, तस्य वा, तेन, ऋत्यच्छं, ऋतिशुद्धं, (अमलमितियावत्) सकलं, सम्पूर्णं, शोणसलिलं, जलं, इव, श्रानयन्ती, सहचररूपेण श्राकर्षयन्ती। स्फुटितेति—स्फुटितः, विकाशंगतः, यः, अति मुक्तककुमुमस्तवकः, अति-मुक्तकः, माधवीलता, तस्या, पुष्पगुच्छः, तत्, समाः, सदशाः, त्विषः, कान्तयः, यस्य तथाभृते, सटाले । जटावति मृगपताविव, सिंह इव, गौरी. गौरवर्णा, (पार्वतीच) तुरङ्गमे, त्रश्चे, स्थिता, सलीलं, लीलयासहितं, यथा-स्यात्तथा, उरोवधा, श्रश्वारूढस्य चरण स्थापनाय द्रव्य विशेषः (रकेव इति प्रसिद्धः) तत्र त्रारोपितस्य, स्थापितस्य, (पाद युगलस्येतियावत्) । तिर्च्य-

रपदुरिणतस्यातिबङ् नेन पिण्डालक्तकेन पल्लवितस्य कुंकुमिपिञ्चरितपृ-ष्ठस्यचरणयुगलस्य प्रसरिद्धरितलोहिनैः प्रभाप्रवाहेरुभयतस्ताडनदो-हदलोभागतानि किसलयितातिरिक्तरकाशोकवानानीवाकर्षयन्ती, सक-लजीवलोकहृद्यहठह्ररण्योषण्ययेवरशनया शिञ्जानज्ञयनस्थला, धौत-धवलनेत्रनिर्मितनिनमीकलघुतरेणाप्रपदीनेनकंचुकेन तिरोहिनतनुलता,

गिति—तिर्यक्, वहं, यथास्यात्तथा, उत्कर्णन, ऊर्वनीतेन कर्णन, तुरगेण, श्रक्षेन, त्राकर्ण्यमानं, श्रूयमार्गं, (श्रुतिमधुरत्वादित्यर्थ:) न्पुरयो:, पाद-भूषणयोः, पट्टः, स्पष्टं, रिणतं, शब्दं, यस्य, तथाविधस्य, त्रातिवहलेन, श्रिधि-केन पिगडालक्ककेन, लाज्ञारसेन, पक्तवितस्य, किसलय इवाचरतः । कुंकुमेति— कुंकुमेन, (तदाख्यरक्तद्रच्य विशेषेण), (कुंगू इत्याखोन) पिन्नरितं, ईषदक्कतां-नीतं, पृष्टं यस्य, तथाभूतस्य, चरणयुगलस्य, पादयुग्मस्य, प्रसरद्धिः, चलद्भिः, त्रातिलं।हितंः, रक्तवर्णेः, प्रभाप्रवाहैः, कान्तिप्रसरैः, । ताडुनेति—ताडुनं, प्रहारः एव, दोहदः, गर्भाभिलापः, तत्र, यः लोभः, इच्छा, तेन, श्रागतानि, किसल-यानि, पल्लवानि, त्रात एव, त्रातिरिक्कानि, विस्तानि, रक्काशोकवनानि, काननानि तानि, श्राकर्षयन्तो, त्राकृष्यनयन्ती, इव । सकलेति—सकलानां, जीवलो-कानां, हृदयानि, मनांसि, तेषां, हठेन, सहसा, (श्रीद्वत्यपूर्णात्वमितियावत्) यत् , हरणं , स्ववशीकरणं , तस्य , घोषणा , वाद्यविशेषानुगता (वचनानीत्यर्थः) तयेव, रशनया, काञ्च्या, (मेखलयेतिभावः) शिजानं, रणत्, (सशब्दमिति-यावत्) जघनस्थलं, यस्थाः, तथाविधा । धौतेति —धौतं, प्रकालितं, श्रतएव, धवलं नेत्रं, वसनविशेष:, तेन, निर्मितः, रचितः, निर्मोकः. सर्पकञ्चकः, तद्वत्, ल उतरः, सूचमः, तेन, श्राप्रपदीनेन, प्रपदं, पादाष्रं, प्रपदात् , श्रा, (समन्ता-दित्यर्थः) त्राप्रादं, पादाप्रपर्यन्तं, (पादाप्रमाच्छा।देतमित्यर्थः) कञ्चुकेन, वारबार्गेन, तिरोहिता, त्राच्छादिता, तनुरेव, शरीरमेव, लता, बह्मरी, यया, तयाभूता । आतेति - ज्ञातः, सूच्मः, कञ्चुकस्य, वर्मणः, (शरीराल्जादनस्येति-

छातकञ्चुकान्तरदृश्यमानैराश्यानचन्द्नधवले खयवे: स्वन्छसिल्लाभ्य-न्तरिवभाव्यमानमृणालकाण्डेव स्रसी, कुसुम्भरागपाटलं पुलकबन्ध-चित्रंचण्डातकमन्त: स्पुटं स्पटिकभूमिरिव रक्षनिधानमाद्धाना, हारेणामलकीपल निस्तुलमुकापलेन स्पुरितस्थूलप्रह्णाशारा, शार-दीव श्वेतविरलजलधरपटलावृता द्यो:, कुचपूर्णकलशयोरुपरि, रक्षप्रा-लम्बमालिकामरुणहरित किरणिकस्लियनीं वस्यापिपुण्यवतो हृद्य-

भावः) श्रन्तरे, मध्ये, दश्यमानाः, दृष्टिंगताः । श्राश्यानेति--श्राश्यानानि, इषत्-शुष्काणि, चन्दनानि, मलयजानि, तैः, धवलाः. शुभ्राः, तैः, श्रवयदैः, श्रद्धे:, (शरीरभागैंरित्यर्थ:) स्वच्छेति—स्वच्छानि, श्रमलानि, सांललानि, जलानि, तेषां, श्रभ्यन्तरेषु, मध्यभागेषु, विभाव्यमानः, लद्द्यमाराः, मृरा।ल-कारडः, पद्मलता, यरयाः, यस्यां वा, सरसीव । कुसुम्भेति-वुसुम्भ-रागेण, कुसुम्भः, पुष्पविशेषः, तस्वरागेण, वर्णन, पाटलं, ईषद्रक्लं, पुलक-वन्धेन, नानावर्ण निर्मित्बन्दुविन्यासेन, चित्रं, (मनेक्सितियावत्) चएडा-तकं, श्रद्धांरुकम्, (उरोरधः पातिवस्त्रविशोषः) श्रन्तः स्फुटं, (श्रम्यन्तरो ज्वलनमिति यावत्) रत्ननिधानं, कोशं, त्रादधाना, धारयन्ती । हारेण, मुक्का फलस्रजा । श्रामलकीति-श्रामलकीफलोनि, (श्रामलाइति प्रसिद्धं) निस्तु-लानि, तुलारहितानि, (उपमारहितानीत्यर्थः) मुक्काफलानि, (यत्र तादरीन-त्यर्थः) । स्फुरितेति- स्फुरितैः, राजितैः, स्थ्लैः, (मुस्पष्टैरितियावत्) ब्रह-गर्णः, नस्त्रत्रमराडलें:, शारा, विचित्रा, शारदीव, शरत्समयिमव । श्वेतेति-श्वेतः, शुश्रेः, (जलापगमादितियावत्) विश्लेः, ऋत्यल्पैः, जलश्राणां, मेघानां, पटलं:, समृहै:, त्रावृता, श्रच्छादिता, दौ:, श्रन्तरीचम् । कु.चे।त---कुचाँ, स्तनौं, पूर्णकलशाविव, कुम्भाविव, तयोरुपरि, रत्नप्रालम्ब मालिकां, रत्न- स्रजं । श्रक्तगोति—श्रक्तगोन, रक्तवगोन, हरितेन, श्यामलेन, किरगंन, मद्रदे-नन, (मरकतमणीनामिति यावत्) विसलयाः, पह्नवाः, सन्ति ऋरयां, तादशी

प्रदेशवनमालिकामिव बद्धां धारयन्ती, प्रकोष्टनिवष्टस्यैकैकस्य हाटक-कटकस्य मरकतमकरवेदिकासनाथस्य हरितोक्कतदिगन्ताभिर्मयूख-सन्तितिभः स्थलकमिलनीभिरिव लच्मीशङ्कयानुगम्यमाना, बहलता-म्बूलकृष्णिकान्धकारितेनाधर संपुटेन मुखशशिपीतं ससन्ध्यारागं ति-मिरिमव वमन्तीं, विकच नयनकुवलय कुतृहलालीनयालिकुलसंहत्या

(सञ्जातपत्रामित्यर्थः) कस्यापिषुग्यवतः, पुग्यभाजः । हृदय प्रवेशेति-हृद्यं, चिनें, प्रोशः, तस्में, वनमालिका, पत्रपुष्पर्राचता माला, तामिव, (पूर्णकलतो वनमःला प्रदानं लोकेप्रसिद्धम्) वद्धां, प्रथितां, धारयन्ती,। (कश्चित् पुरस्यान् जनः, श्रास्याः हृदयं प्रविशतीति मङ्गलाय पूर्णकुम्भस्थापन मि यर्थः) प्रकोष्ठेति—प्रकोष्टः, मरिशवन्धपर्यन्तहस्तावयवः, तस्मिन्, निविष्ठः, धृतः, तस्य, हाटककटकस्य, सुवर्णकङ्कणस्य, मरकतंति—मरक-तस्य, मरकतमर्गः, मकरवेदिका, मकराकृतिप्रन्थिः, तया सनाथः, युक्तः, तस्य, (तद्भ्वितस्येति यावत्) हरिती कृतेति — हरिती कृताः, श्यामतांप्राप्ताः दिगन्ताः, दिग्मागाः, याभिः, तथाभूताभिः, मयूखसंतितिभिः, किरणसमृहैः, स्थल क्रमलिनीभिरिव, भूपश्चिनीभिरिव, (पत्रपुष्यसहिताभिरित्यर्थः) लक्ष्मीः शङ्कया, लद्मिरियंकमलहस्ता (पद्मविलासिनीतिभावः) इति बोधेन, श्रातु-गम्यमाना, अनुस्रियमाणा, बहलेति—बहलेन, बारम्बारं (चर्वितेनेतियावत्) ताम्बूलेन, या, कृष्णिका, कृष्णावर्ण रेखा, तथा, श्रम्धकारितः, सञ्जाततमः, र्तन, अधर संपुटेन, अधरोष्ठेन । मुखंति—मुखमेव, शशी:,चन्द्रः, तेन, पीतं, कृत पानं, यद् संध्या रागं सन्ध्यासमय लाहित्यम् (तेन सहवर्तमानं) (स्वभावा-रुणस्याधरस्य ताम्बूलयोगादुत्प्रेचितम्) तिभिरं, अन्धकारं, इव, वमन्ती, उद्गि रन्ती (भुक्कोद्वीर्णभोजनं वमनं, तमित्यर्थः) विकचेति—विकचे, विकस्वरे, नयने, नेत्रे, कुवलपे, नोले.रपले, इव, तयो:, कुत्हलात् , काँतुकात् , श्रालोना, सक्का, तथेव, श्रालि कुलसंहत्या, भ्रमरसंतत्या, नीलांशुक जालिकया, नीला, नीलांशुक जालिकयेवनिरुद्धार्थवद्ना, नीलीरागनिहित नीलिम्ना शिति-गलिशितिना वामश्रवणाश्रियणासादन्तपत्रेण कालमेघ पह्नवेनेव विद्यु-दिवद्योतमाना, वकुलकत्तानुकारिणीभिस्तिस्भिर्मुकाभिः कल्पितेन वालिकयुगलेनाघोमुखेनालोकजलवर्षिणा सिम्बन्नीवातिकोमले भुज-लतं, दित्तिणकर्णावतंसितया केनकीगभेपलाशजेखया रजनिकर जिह्वयेव लावण्यलोभेन लिह्यमानकपोलनला, तमालश्यामलेन मृग-मदामोदनिष्यन्दिना तिलकविन्दुना मुद्रतमिवमनोभवसर्वस्वं वदन-

र्नालवर्गा, या, त्रंशुकजालिका, वसनव्यत्थिका, तया, निरुद्धं, त्राच्छादितं, त्र्यर्द्धवदनं, मुखं, यया, तथाविधा । (मार्गेचचुषि कीटादर्पतनभयादित्यर्थः) नीलीति--नीलीरागेण, (नील' इतिप्रसिद्धः) तस्य, रागेण, वर्णन, निहितः श्रापितः, नीलिमा, नीलन्नं, यत्र, तथाभृतेन । शितिगलेति शितिगलः, नीलकएठ:, (शङ्कर इत्यर्थ:) तद्वत्, शिति:, नीलं, तेन, वामश्रवणाश्रविणा, वामकर्णाश्रितेन, दन्तपत्रेण, कुन्दपुष्पाकारालङ्कारविशेषेण, कालनेघपस्नवेन, नीलनेघविस्तारेण, विद्यदिव, तत्डेदिव, द्योतमाना, दीप्यमाना । वकुलेति— वकुलफलानुकारिस्मीमिः, अनुकर्तृभिः, (तद्दाचरस्रशालेरित्यर्थः) तिस्रभिः, त्रिभिः, मुक्ताभिः, मुक्ताफलैंः, कल्पितन, रचितन, वालिकायुगलेन, वलयद्दर्यन, श्रश्रोमुबेन, नताननेन । श्रालोकेति-शालोकः, उद्योतः, एव, जलं, पानीयं, तं वर्षतीति, तेन, श्रतिक्रोमले, भुजएव लते, ते, सिश्चर्ताव, सेचनकुर्वाणा, इत्यर्थः । दिन्तगोति-दिन्नगोकर्णो, श्रवतंसितया, श्रतंकृतया । केतकीति-केतक्यागर्भपलाशः, मध्यपत्रं, स, एव, लेखा, रेखा, तया, रजनीकर जिह्नयेत्र, रजनीकरस्य, चन्द्रस्य, जिह्ना, रसना, तयेव, लावरायलोभेन, सौन्दर्यलोमेन, लिश्चमानं, चुप्यमा**गं, कपोलतलं, ग**रडस्थलं, यस्याः, तथामूता । तमाल-श्यामलेन, तमालवत् श्यामलः, कृष्णवर्णः, तेन । मृगमदेति एगमदस्य, कस्त्रिका गाः, त्रामोदः, सौरमं, त, निष्यन्दतं, स्रवतीति तथा विधन, विन्दुना

मुद्रहन्ती, ललाटलासकस्य सीमन्तचुन्त्रिनश्चदुलतिलकमगोरुदञ्चता चटुलेनांशुजालेन रक्तांशुकेनेवष्टतशिरोवगुण्टना. पृष्ठप्रेङ्कदनादर संयमन शिथिलजूटिकाबन्धा, नीलचामरावचृिलनीव चूडामिग्मिक-रिकासनाथा, मकरकेतुकेतुपताका, कुलदेवतेव, चन्द्रममः, पुनः संजी-वनौषधिरिव पुष्पधनुषः, वेलेवरागसागरस्य, ज्योत्स्नेव यौवन चन्द्रो-

कराकेन, मुद्रितं, चिन्हितं, इव, मनाभव सर्वस्वं, कामसर्वस्वधनं, वदनं, मुखं, (मुखस्य सर्वोत्क्रप्टेन, कामोद्दीपकत्वादित्यर्थः) उद्वहन्ती, धारयन्ती । लला— टेति—लल.टे. मस्तके, लासकः, नर्तकः, (स्फुरन्नितियावत्) तस्य, सीमन्त-चुम्बिनः, सीमन्तः, केशपाशमध्यवर्तिरेखा (सीमन्तो केशवरो) कौसीमान्तोऽ न्यः) तं, चुम्बति, स्पृशति, तस्य, (सीमन्तस्पर्शिन इतियावत्) चटुलः, चम्रतः, यः, तिलकमणिः, तिलकाकार पद्मरागमणिः, (मस्तकभूषणिमत्यर्थः) तस्माद्, उदञ्चता, उद्गच्छता, चर्रलेन, चञ्चलेन, (तरलेनेत्यर्थः) ग्रंशुजालेन, किरणसमूहेन, रक्तांशुकेनेव, रक्तवसनेनव, कृतं, रचितं, शिरसः, श्रवगुग्ठनं, त्रावरणं, यया, तथाभूता । पृष्टेति--पृष्ठे, पृष्ठदेशे, प्रेह्वत् , लम्बमानः, त्रानादरसंयमनेन, हलावन्धनेन, शिथिलः, स्वलितः, यः, जूटिकावन्धः, केशजालः, यस्याः, तथाविधा । नीलेति—नीलं, नीलवर्णं, चामरमेव स्रव-चूलं, पताकाधोर्वार्तं वसनं, चिन्हं वा, त्रियते Sस्याः, तथाभूता । चूड़ाम-गीति-चूड़ायां, मस्तके, या मिंग मकरिका, मकराकारमिंगः, तया सनाथा, युक्का, (सिहतेत्यर्थः) त्र्यतएव मकरकेतीः, मदनस्य, केतुपताकेव, ध्वजकेतन-मिव, कुलंदवतेव, कुलस्य, वंशस्य, या, देवता, ऋधिष्ठातृदेवीव, चन्द्र-मसः, इन्दोः, पुष्पधनुषः, कामस्य, पुनः, सञ्जीवनं, हरकोधाग्नि जलितस्यपुन-र्जन्मप्राप्तिः, तस्यौषधिरिव, सर्जावनाख्यलतेव । रागेति—रागः, प्रेम, (स्नेहातिशय इत्यर्थ:) सैव सागर:, समुद्रः, तस्यदेलेव, तीरमिव, यद्वा, प्रवाहमित, (यथैवसमुद:-- त्रेलामितकम्यनप्रसरित, तयैव, सीन्दर्यातिशयाच्ना

दयस्य, महानदीव रतिरसामृतस्य, कुसुमोद्गतिरिव सुरततरोः, बालविद्येव वैदग्ध्यस्य, कौमुदीपकान्तेः, धृतिरिव धैर्यस्य, गुरुशालेव गौरवस्य, वीजभूमिरिव विनयस्य, गोष्ठीवगुणानाम्, मनस्वितेव महानुभा-वतायाः तृप्तिरिव तारुण्यस्य, कुवलयद्लदामदीर्घलोचनया पाटला-धरया कुन्दकुड्मलस्फुटदशनया शिरीपमाला कुसुमारभुजयुगलया दृष्टिर्नान्याषुर्खापुप्रसरति. त्रास्यामेवस्थितत्यर्थः) ज्योतस्नेवेति-यां।वनं, प्रौंढावस्था, तदव, चन्द्रोदयः, तस्य ज्योत्स्नेव, कान्तिरिव । (यथा चन्द्रोदयेऽ पि यावन्निह ज्योत्न्ना विकसति, तावन्निकमपि विलसति, तथैवतां विना यौवन सुपमा न कुत्रापि शांभमाना दश्यते इतिभावः) रतिरसामृतस्य, रत्यायद्रसं, तदवामृतं, तस्य, महानदीव, महासारिदिव । सुरततरो:, सुरतं, स्त्री पुरुष संगमं, तदेव, तरु:, वृद्धः, तस्य, कुमुमोद्गनिरिव, पुष्पोद्गम इव । वैदम्ध्यस्य चातुर्यस्य, बालविरोव, नवशिक्तितेव, (बालक्राज्ञे पठिता मिर्वातेभावः) (वाल्य संस्कारः नहि त्यक्तुं शक्यते कदापि, तर्वेवेतां, वैदाध्यमपि) कान्ते:, प्रभाया:, कौमुदीव, चन्द्रिकेव । घैर्ध्यस्य, घीरताया:, वृतिरिव, धारण कवींव। गौरवस्य, उत्कर्षस्य, गुरुशालेव, गुरुगृहमिव, यहा, गुवी महती, शाला, गुरुशाला, सेव । विनयस्य, नम्रतायाः, बीजभूमिरिव, वपनच्चेत्रमिव । गुगानां. सौजन्यादिनां. गोष्ठीव, समाज इव । महानुभावतायाः, महद्गीर-वस्य, मनस्वितेव, प्रशस्तमनशालित्विमव । तारुगयस्य, यौवनस्य, तृप्तिरिव, संतोषमिव । कुत्रलयेति कुत्रलयदलदाम, नीलकमलदलमाला, तद्वत् , दीर्घ, श्रायते, लोचने, नेत्रे, यस्याः, तथाभृतया । पाटलाधरया, ईषद्रकाध-रोष्ठया । कुन्देति-कुन्दानां, माध्य पुष्पाणां, कुब्जलानि, मुकुलानि, तानीव, स्पुटाः, उज्ज्वलाः, दशनाः, दन्ताः, यस्याः, तथोक्रया । शिरीषेति-शिरी-षाणां, तन्नाम कुसुमानां, मालावत् , स्निव, सुकुमारं, क्रोमलं, भुजयुगलं, वाहुयुग्मं, यस्याः, तथभूतया । कमलेति-कमलं, पद्मं, तद्वत् कोमलौ, करी,

कमलकोमलकरया बकुलसुरभिनिःश्वसितया चम्पकावशतया कुसुम-मय्येवताम्बूलकरङ्कवाहिन्या महाप्रमाणाश्वतराह्नदयानुगभ्यमाना, क-तिपयपरिचारकपरिकरा मालनी समदृश्यत । दुरादेव च द्धीच प्रेम्सा सरस्वत्या लुग्ठितेव मनोरथैः, आकृष्टेव कुतृहलेन, प्रत्युद्रतेवोत्क-लिकाभिः, त्रालिङ्गितंबोत्कएठया, त्र्यन्तः प्रवेशितंब हृद्येन, स्निपिते-वानन्दाश्चुभिः विलिप्तेव स्मितेन, वीजितेव उच्छवसितैः, त्र्याच्छादिनेव चत्तुषा, त्र्यभ्यचितेव वदनपुण्डरीकेगा, सम्बीकृतेवाशया, सविधमुप-हस्तों, यस्याः, तथोक्तया । **वकुलेति**---वकुलवत् , तदाख्यपुष्पवत् , सुरभिः, सुगन्धिः, निश्वसितं. श्वसन, यस्याः, ताविधया । चम्पकावदातया, चम्पक पुष्पवत् . त्र्यवदातया, गौर वर्षाया, त्र्यतण्व, कुसुममय्येव, पुष्पमय्येव, ताम्बृल करङ्क वाहिन्या, ताम्बूलानां, करङ्कः, पात्रं, तं, वहति, धारयतीति, तथोक्कया । महेति महत् श्रथिकं, प्रमार्गां, परिमार्गां, यस्य तादशः, (अत्युन्नतमितियावत्) योऽश्वतरः, अश्वायांगर्दभेनजातः, अश्वाकारः पशुः (सम्बर इतिप्रसिद्धः) यद्वा, तरूराः, प्रेंढः, अधः, तुरङ्गमः (वत्से चाश्वर्षभेभ्यश्वतनुत्वन् । ५ । ३ । ६१ । पा॰ इतितनुत्वे तरपू । तं, श्रारूढा, श्राक्षिता, तथा, श्रनुगम्य, माना, त्र्रमुश्रिता । कतिपयेति कतिपयाः, केचनः, परिचारकाः, सृत्याः, परिकरा:, (परिवारा:, सहचरा इत्यर्थ:) यस्या:, तथोक्का मालती समदृश्यत् द्रादेवच, रदृत एव, दधीच प्रेम्णा, स्नेहेन, सरस्वत्या (कर्तृभृतयेत्यर्थः) ल्पिठतेव, हतेव, मनोरथैं:, इच्छितै:, कुत्हलेन, खौत्सुक्येन, खाक्रप्टेव, त्र्याकिषतेन, उत्कल्तिकाभिः, त्रौत्सुक्यैः, प्रत्युद्गतेन, उद्गच्छदेन, उत्कर्ण्या, स्पृहया, त्र्यालिङ्गितेव, कृतालिङ्गनेव, हृद्येन, चंतसा, त्र्यन्तः, त्र्र्यस्तरं, प्रवे-शितेव, कृतप्रवेशा इब, स्निपितेव, कृतस्नानिमव, त्यानन्दाश्रुभिः, त्यानन्दाश्रु जलैं:, स्मितन, ईषद्धास्थेन, विलिप्षेव, कृतलेपनेव, उद्यूवासितैं:, निश्वासैं:, वाजितेव, कृतव्यजनेव, चनुषा, नेत्रेरा, ग्राच्छादितेव, त्रावृतेव, वदन पुग्ड-

ययो । श्रवतीर्य च तुरगाद्दृरादेवावनतेन मूर्ध्ना प्रणाममकरोत् । श्रालिङ्गिता च ताभ्यां सविनयमुपाविशत् । सप्रश्रयं ताभ्यां संभाषिता च पुण्य भाजमात्मानममन्यत । श्रवस्थयच दधीच संदिष्टं शिरसि विनिहितेनाञ्जलिना नमस्कारम् । श्रगृह्णाचाकारतः प्रभृत्यप्राम्यत्या तैस्तैरपि पेशलैरालापैः सावित्री सरस्वत्योर्भनसी ।

क्रमेण चातीतेमध्यंदिनसमये शोगमवतीग्रायां साविज्यांस्ना-तुमुत्सारितपरिजना साकूता मालती कुसुमप्रस्तरशायिनीं समुप-रीकेण, मुखकमलेन, अभ्यर्चितेव, पूजितेव, आशया, रपृहया, सर्खाकृतेव, कृतसींहदेव, सविधं, पार्श्व, उपययों, प्राप्ता । अवतीयेंति— द्रादेव, दूरत एव, तुरगात् , ऋश्वात् , ऋवतार्यं, ऋवतरगांविधाय, ऋवनतेनमूर्धा, नतशिरसा, प्रणाममकरेत् , प्रणतिं चकार । ताभ्यां, (सरस्वतीसावित्रीभ्यां) त्रालिङ्गिता, कृतालिङ्गना, सविनयं, यथास्यात्तथा, उपाविशत्, उपविष्टा । सप्रश्रयेति-स प्रथ्रयं, सविनयं, ताभ्यां, संभाषिता, कृतवार्तालापा, त्रात्मानं, रवं, पुराय-भाजं, पुरायवंतं, (कृतार्थं मितियावत्) ग्रमन्यत, । शिरसि, मस्तके, विनिहितः, कृतः, श्रज्ञालः, यया, एवंभूता, दधीचसंदिष्टं, संदेशं, नमस्कारं, श्रकथयत् , उवाच । श्राकारेति—श्राकारतः प्रमृति, श्राकारात् , तथाविधात् पूर्वोक्कात् , (सोम्यादित्यर्थः) प्रशृति (दर्शनादारभ्येत्यर्थः) श्रवाम्यतया, (ग्राम्यत्वदोष रहितयेतिभावः) श्रतिपेशत्तेः, श्रतिसुबुमारेः (सीजन्यपूरी-रित्यर्थः) त्र्यालापैः, वचनैः, सावित्रीसरस्वत्योः (द्वयोरित्यर्थः) मनसी, चित्ते श्रगृह गात् , स्व, वशर्वातनमकरोत् ।

क्रमेश व श्रतीते, मध्यन्दिनसमये, मध्यान्हकाले, शे.शं, तन्नामनदं, स्नातुं, स्नानाय, श्रवतीर्शायां, श्रवतिरतायां, सावित्र्यां, उत्सारितपरिजना, दूरीकृतसेवका, साकृता, साभिप्राया, (हृदयान्तरित निगृहभावा) मालती, कुसुमेति— बुसुमं, पुष्पं, एव, प्रस्तरः, शयनं, (प्रस्तीर्यतेऽसावितिप्रपर्वकात,

सृत्य सरस्वतीमावभाषे—'देवि' विज्ञाष्यं नः किंचिद्स्ति रहसि । श्रतो मुद्द्र्नमवधान दानेन प्रसादं क्रियमाणि मच्छामि' इति । सरस्वती तु द्यी च संदेशाशिङ्कती, किं वच्यतीति स्तनविनिहितवामकरनखिकरण-दन्तुरितमुद्भियमानकुत्हलांकुरिनकरिमवहृद्यमुत्तरीयदुकूलवलक लेंक-देशेन संद्रादयन्ते, गलतावतंसपञ्चवेन कुत्तृहलात् श्रोतुं श्रवणेनेव धाव-मानेनानवरतश्वाससंदोहदोलायिनां जीविताशामिव समासन्नलतामव-

हतरतः कर्मएयल्) तत्रशेते या इति तथाभृताम् । सरस्वती समुपस्टत्य, पार्श्व वर्तिनीभूय, श्रावभाषे, श्रवादीत् । देवि ? रहिस, एकान्ते, किश्चित् , विज्ञाप्यं, क रनीयं, श्रस्ति । श्रतः, श्रनेनकार सोन, मुहुर्त, घटिकाद्वयं, श्रवधान रानेन, सावधानेन, प्रसादं, प्रसन्नतां, कियमाणं, संपाद्यमानं, इच्छामि, ईहे । सरस्व-तीतु, (वार्यवी) दथीच संदेशं, वृत्तं, (वाचिकं वा) तदाशिङ्किनी, श्राशङ्क-युमारा, किंवच्यतीति, किंकथयिष्यतीति । स्तनेति - स्तने, पयोधरे, विनि-ं हितस्य, दत्तस्य, वामकरस्य, वामइस्तस्य, नखानां किरराः;, कान्तिभिः, दन्तु-रितं, सञ्जातदंतं (इव) (वर्तमानमितियावत्) **उद्भिगमानेति**—उद्भिग्न-माना, उच्छेद्यमानाः (कर्म कर्तरिशानच्) कृत्हलां कृराणां, कौतुकप्ररोदाणां, निकराः, निचयाः, यस्य, तथाभूतं, हृदयं, चिनं, उत्तरीयेति—उन्तरीयं, यत् दुकूलं, वसनं, तदेववल्कलं, तस्य, एकदेशः, एकांशः, तेन, संब्रादयन्ती, श्राच्यादयन्ती, गलता, स्वलता, श्रवतंशपत्नीन, कर्णालङ्कारपत्रेण, (इत्थं-म्मूतलाजार्गो इत्यनेनतृतीया) श्रोतु, कर्णाविषयीकर्तु, श्रवरोन, इव, श्रोत्रेन्द्रिये-रोत, धावमातेन, प्रवावना । श्रनवरतेति—श्रनवरतानां, निरन्तराणां, श्वा-सानां, मंदोह:, समृहः, एव, दोला, दोलनयंत्रं, तां, श्रापिता, प्राप्ता, तां, (यथा दोलनयन्त्रं स्वस्थानादपगच्छतिपुनरागच्छतिच्, तथैवनिश्वासः शरीरा-न्तराद् गच्छिति पुनश्रोत्रवास रूपेण शरीराभ्यन्तरमागच्छिति, इति दोलास्थि-तामित्यर्थः) जीविताशामिव, समासन्नलतां, सन्नि हेत वन्नरीं, खवलम्बमाना,

लम्बमाना, समुत्पुल्लस्य मुखशशिनो लाक्ण्य प्रवाहेगा शृंगाररसंनेव सावयन्ती जीवलोकम्, शयनकुसुमपरिमललग्नेमेधुकरकदम्बकेमेदना-नलदाहश्यामलेमेनोरथेरिव निर्गत्य मृतेँकृत्विष्यमागा, बुसुम शयनी-यात्स्मरशरसंज्वरिग्णी, मन्दं मन्द्मुदगात्। 'उपांशु कथय' इति कपोलतल प्रतिबिम्बतां लज्ज्येव कर्णमूलं मालतीं प्रवेशयन्ती मधुरया गिरासुधीरमुवाच।

'सिवि! मालिति! किमर्थमेवमिमिद्धासि। काहमवधानदानस्य शरीरस्य प्रणानां वा। सर्वस्याप्रार्थितोऽपि प्रभवत्येवातिदेलं चत्तुप्यो जनः। सा न काचिद्या न भवसि मेस्वसा सखी प्रणायनी प्राणसमा

आश्रयन्ती । लावर्य प्रवाहेण, सौन्दर्यक्षांतसा, श्रद्धार रसेनंव, (रितिश्र्धानोहि रसः श्रद्धारः) तेनेव, जीवलोकं, प्राणिजातं, प्रावयन्ती, उत्प्रवनंकारयन्ती । श्रयनेति—श्रयनकुसुमानां, परिमलेन, सुगन्धिना, लग्नानि, संसक्कानि, तंः, मधुकरकदम्बकंः, श्रमरसमृहैः । सद्नानलेति—मदनानलेन, कामाग्निना, यः, दाहः, ज्वलनं, तेन, श्र्यामलाः, कृष्णवर्णाः, तंः, मृतें, मृतिमद्भिः, उत्तिप्यमाणा, प्रक्षिप्यमाणा, कुसुमशयनीयात्, पुष्पपर्यद्कात् । स्मरेति—स्मरस्य, कामस्य, शरेः, बाणेः, (शरप्रहारेरित्यर्थः) (संमृतेतिशेषः) यः, संज्वरः, सन्तापः, तद्वती । मन्दं, मन्दं, शनैः, शनैः, उदगात्, चचाल । उपांशु, सुगृढं, (सत्यमितियावत्) कथय, वद । कपोलेति—कपोलतले, गएडस्थले, प्रतिविम्बता, प्रतिफलिता, तां, लज्ज्येव, बीडेव, कर्णभृलं, आत्रतं, मालतीं, तन्नाम दूतिं, प्रवेशयन्तीं, श्रभ्यन्तरं नयन्तीं, मधुरयागिरा, मधुरवाग्या, सुधीरं, यथास्यात्तथा, उवाच, जक्कवती ।

श्रभिदधासि, कथयसि श्रप्रार्थितोऽपि, प्रार्थना रहितोऽपि, श्रातिवेलं, श्रातिमात्रं, चत्तुष्यः, नयनरञ्जनः, जनः, सर्वस्य, प्रभवति, योग्यः। सा न काचित्, कापि, या, मे, मम, स्वसा, भगिनी, सस्वी, प्रणयिनि, प्रेमास्पदा, च । नियुज्यतां यावतः कार्यस्य त्तमं त्तोदीयसो गरीयसो शरीरक-मिर्म् । श्रनवस्करमाश्रवं त्विय मे हृदयम् । प्रोत्या प्रतिसरा विथेया-स्मि ते । व्यावृणु वरवर्णिनि ! विवत्तितम्' इति । सा त्ववादीत् देवि जानास्येव माधुर्य विजयाणाम् , लोलुपताँ चेन्द्रियमामस्य, उन्मादिनां च नवयौवनस्य, पारिस्रवतां च मनसः । प्रख्यातैव मन्म-थस्य दुर्निवारता । श्रवो न मामुपालम्भेनोपस्थातुमईसि । न च बालिशना चपत्तना चारणाना वा वाचालतायाः कारणम् । न

प्राणसमा च, प्राण सदशी च। नियुज्यतां, नियोक्तव्यं, जोदीयसः, त्रातिज्ञु-दस्य, गरीयस:, ऋतिगृहुगा:, कार्यस्यक्तमं, योग्यं, इदं, शरीरकं, देहं । ऋन-वस्करं, त्रवस्करः, मलः, तद्रहितः, (परिशुद्धमितियावत्) त्राश्रवे, वचने, स्थिते, मे, मम, त्विय, हृदयं, चिनं, (श्रकपटत्वेनकर्तव्यं त्वद्वचोमचेत्यर्थः) पीत्या, प्रेम्णा, प्रतिसरा, नियोज्या, (श्रनुकूलर्वार्ननीतियावत्) ते, तव, विश्वेया, विश्वीयते, दीयते, (श्राज्ञा इतियावन्) यया, सा, (वश्या) (श्राज्ञाकारिर्णातियावत्) श्राह्म, इत्यनेनान्वयः । वरवर्णिनि ?, सुन्दरि ! च्यावृणु, प्रकाशय, विवित्तितं, कथनार्ह, (इच्छितमितियावत्) देवि ?, विष-याणां, स्नक् चन्दनायुपभोग्यवस्त्तां, माधुर्यं, मनोहारित्वं. इन्द्रियप्रामस्य. चत्तुरादीन्द्रिय समूहस्य, लोलुपतां, लालसतां, जानासि. वेरिस, एव । नव-यात्रेतनस्य, प्रीढावस्थायाः, उन्मादितां, उन्मादकारित्वं, च, मनसः, चेतसः, पारिप्रवतां, चाञ्जन्यं, जानास्थेवंति पूर्वेषा सम्बन्धः । मन्मथस्य, कामस्य, दुर्निवारता, त्र्यवाश्यता, प्रख्याता, प्रसिद्धा, एव, त्र्यतः, माम् , (मासती-मितियाक्त्) उपासम्मेन, उपासम्भदानेन, (तिरस्कारेशोत्यर्थ:) उप-स्थातुं, प्रहीतुं, न, ऋहसि, योग्यासि । बालिशता, ऋज्ञता, चपलता, चाबन्यं, चारणता, दौत्यं, (यश:-गोषणशीस्तेतियाक्त्) वाचाल-तायाः, बहुभाषितायाः, कारणं, हेतुः. न, च, (त्वद्येयदहंविच्म तज्जमम

किक्किन्न कारयत्यसाधारण स्वामिभक्तिः। सात्वं देवि, यदैव दृष्टा-सि देवेन, तत एवारभ्यास्य कामो गुरूः, चन्द्रमा जीवितेशः, मलय-मरुदुच्छ्वास हेतुः, त्र्याधयोऽन्तरङ्गस्थानेषु, धंतापः परमसुहृत्, प्रजा-गर श्राप्तः, मनोरथाः सर्वगताः, निःश्वासा विष्रहाप्रेसराः, मृत्युः पार्श्व-वर्ती, रगारगाकः सञ्चारकः, संकल्पाबुद्धयुपदेशवृद्धाः । कि वा वि-वालिशतादयः, नेव हेतवरितिताप्तयार्थः) किंतदित्यपेत्तायामाह । नेति-त्रसाधारणा, त्रानन्यसदशी, स्वामिभिक्तः, प्रभी त्रानुरागः, किंचित् . किंमिपे, न, कारयतोति न, श्रिपितु सर्वमेव कारयतीतिभावः । सा त्वं, (सरस्वतीरूपा) यदा, एव. देवेन दधीचेन, दश्रसि. त्रवलं कितासि, तत एवारभ्य, ततः प्रमृति श्रस्य, कुमारस्य, कामः, मन्मयः, गुरुः श्राचार्यः (उपदेष्टा इति यावत्) यथैवाज्ञापयति तथैव करोति, वशवर्तित्वादित्वर्थः। चन्द्रमा, जीवितेशः, प्रारोधरः, (शिशिरतया कामाप्ति निर्वापरा कारणत्वात्, अमृतमयत्वेन च जीवन रक्तरा चमत्वादित्यर्थः) यद्वा. जीवितशः मृत्युः (चन्द्रोदयसमयेका-मिनां सततमुपास्यमानाः कामाभिवर्द्धकतया मृत्युंदिशन्तीतितात्पर्यार्थः) मलयमहत्, मलयबायुः, उत्र्वास हेतुः, उत्र्वास कारणं, (यदाहिमलयमहृद्ध-हतितदंबासौनिश्वसितीत्यर्थः) ब्रान्तरङ्गस्थानेषु, ब्राभ्यन्तरस्थानेषु, ब्राधयः, मानसीव्यथाः. (स्वजनाः यथासर्वदा परिचरन्ति तथैवाधयः एनंनिरन्तरमाश्र-यन्तीत्यर्थः) सन्तापः, परमसुहृत् , मित्रं, (सतत सहचरमितिभावः) यद्वा-परम्-त्रसुहृत् . प्राणहरः । प्रजागरः, जागरणं, श्राप्तः, विश्रम्भभाजनः, (श्रात्मीयइत्यर्भः) नैनंत्यजतीतिशेषः । मनोरथाः, श्रभिलाषः, सर्वगताः, सर्वगामिनः, निश्वासाः, श्वसनानि, विश्रहात्रेसराः, विश्रहस्य, विशिष्टज्ञानस्य, देहस्य वा, श्रव्रगामिनः, शरीरं परित्यज्य गन्तुमिच्छन्तीत्यर्थः, मृत्युः, मरणं, पार्श्ववर्ता, पार्श्वचर: (त्वदनङ्गी क्रियमारो, मरगांनिश्चितमितिताप्तर्यम्) रणरणकः, उत्करठा, एव, सञ्चारकः, प्रेरकः । सङ्कल्पाः, मनसो कल्पनाः,

ज्ञापयामि । अनुरूपोदेवोदेव्या इत्यात्म संभावना, शीलवानिति प्रक्रम विरूद्धम् , धीरइत्यवस्था विपरीतम् , स्थिरप्रीतिरिति निपुणो-पन्नेपः, जानाति सेवितुमित्यस्वामिभावोचितम् , इच्छति दासभाव-मामरणात्कर्तुमितिधूर्तालापः, भवनस्वामिनी भवसीत्युपप्रलोभनम् , पुग्य भागिनी भजतिभर्तारं तादृशमितिस्वामिपन्नपातः, त्वं तस्य मृत्यु-रित्यप्रियम् , अगुण्ज्ञासीत्यधिन्नेपः, स्वप्नेऽस्यबहुशः कृतप्रसादासी-

वुद्धे:, ज्ञानस्य, उपदेश: "इदं कुरु" एवंकरणीयं" इत्येवंरूप:, तस्मिन्. वृद्धाः, महान्तः, स्थविराश्च । किं वा, विज्ञापयामि, कथयामि, श्रनुरूपः, सुयोग्यः, देवः, दधीचः, (उक्नेइतिशेषः) (एवं सर्वत्रवक्रेयम्) इति, श्रातम-संभावना, त्रात्मश्लाघा । शीलवान् , सुशीलः, (त्र्रसावितियावत्) प्रक्रम-विरूदं, प्रसङ्गविपरीतम् (ईदग्व्यापारवतः वृतः शीलवत्वमित्यर्थः) घीरः, धैर्यवान् , इति, त्रवस्था विपरीतम् , त्रवस्थाकामजनितदशा, तस्याः, विपरीतं विरूद्धं, (धीराः नहार्वं विलपन्तीत्वर्थः) स्थिरप्रीतिः, श्रचलप्रेमा, इति, निपुणोपच्चेप:, निपुणास्य, चतुरस्य, (यथाकथश्चित् कर्माण दच्चस्येत्यर्थ:) उपत्तेपः, उपक्रमः (त्र्यालापइतियावत्) (स्थायित्वकीर्तनं विना नास्य कार्य-सिद्धिरित्येव मुक्तिः युज्यते इत्यर्थः) सेवितुंपरिचरितुं , जनाति (प्रणया-नुगमनमितियावत्) त्र्रस्वामिभावोचितं, स्वामित्वानुपयुक्तं, (नहिसेवन्तस्वा-मिनः ,सेवकान् प्रत्युतः सेवकैरेव स्वामी सेव्येते) श्रामरणात् , श्राजीवनं , दास-भावं, सेवकत्वं, इच्छति, इति, धूर्तालापः, प्रतारकवचनं, (धूर्तेः स्वकार्य-सिध्येरेवं, कथ्यते इत्यर्थः) भवनस्वामिनी, गृहकर्त्रा, भवसि, इति, प्रसोभनं, बोभप्रदर्शनं । पुरायभागिनी, धन्या, ताहरां, (सुयोग्यमित्यर्थः) भर्तारं, पतिं भजति, इति, स्वामि पच्चपातः, स्वामिनि (यदर्थमहमागता) तस्मिन्, प्रभौ, इतिभावः । पत्त्रपातः, अतिप्रणयः । त्वं, तस्य, मृत्युः; (त्वां विना-मरिष्यत्यसावित्यर्थः) इतिः ऋप्रियः निष्ठरवचनं । ऋगुराज्ञाः गुरा परिज्ञाने-

त्यसाचिकम् , प्राण्यरचार्थमर्थयत इति कातरता, तत्रागम्यतामित्याज्ञा, वारितोऽपि बलादागच्छतीति परिभवः । तेदवमगोचरे गिरामसीतिश्रु-त्वा देवी प्रमाणम्' इत्यभिधाय तूष्णीमभूत् ।

श्रथ सरस्वती प्रीति विस्फारितेन चचुषा प्रत्यवादीत् 'श्रवि' नशक्तोमि बहु भाषितुम्। एषास्मि ते स्मितवादिनि वचसि स्थिता। गृह्यन्ताममी प्राग्णाः, इति। मालती तु 'यदाङ्गापियस्यित प्रसादः' इति श्रसम्थां, इति, श्रिधवेपः, श्रपमानः, स्वप्ने, निद्रावस्थायां, बहुशः, बारं बारं, कृतप्रसादा, कृतः, विदितः, प्रसादः, श्रनुम्रहः, यया, तथाभृता। (त्वां स्वप्ने, दृष्ट्वा, श्रसं।महत्तं प्रीतिमत्तभतेत्वर्थः) इति, श्रसाचिकम्। साचिरिहतं, (स्वप्नेसाचिग्णामभावादित्वर्थः) प्राग्णरचार्थं, जीवनरिच्तं, श्रथ्यते, प्रार्थयते, प्रव्यते, प्रत्यत्वर्थः) इतिकातरता, दैन्यं, (दीनानामेवालापमेतदितिभावः) तत्र, तत्पार्श्वं, श्रागम्यतां, इति, श्राज्ञा, श्रादेशः। बारितः, निषिद्धः, (मागन्तव्यंत्वयाम-समीपं, इति) श्रिपं, संभावनायां, वलात, दशत्, श्रागच्छतीतिपरिभवः तिरस्कारः। तत् , तस्मात्, गिरां, वाचां, श्रगोचरे, श्रविषये, श्रिसं, (निद्दिक्तमिवचतं समर्था इतिभावः) इतिश्रुत्वा, निशम्य, देवी, भवती, प्रमागां, (प्रमीयते, श्रनुमीयते, इतिप्रमागां। इत्यमिधाय, कथित्वा, तृष्णी मभत्, मौनं लेमे।

श्रथ, श्रानन्तरं, श्रीतिविस्फारितेन, श्रीत्या, श्रेम्णा, विस्फारितं, विस्तारि-तं, (उन्मीलिन्सिस्पर्थः) तेन, चतुषा, नेत्रेण, प्रत्यवादीत्, उक्कवती श्रापि ? बहु, श्राधिकं, माधितुं, कथियतुं, नशक्रोमि (श्रसमधीस्म) स्मितवादिनि ? मधुरमाधिणि ?, एषा, श्रहं, ते, तव, वचिस, श्राज्ञायां, स्थिता, श्रास्मि श्रमीप्राणाः, (मदीयं जीवनिमित्यर्थः) गृहहान्तां, स्वीकुरू । मालतीतु, यदाः ज्ञापयिम, श्राज्ञां करोसि, श्रातिष्रसादः, श्रनुप्रहः, (भवत्या इतिशेषः) इति, व्याहत्य, कथियत्वा, प्रहर्षः, श्रानन्द विशेषः, तेन, पस्तशा, पराधीना, (सुक्षे-

व्याहृत्यप्रहर्षपरवशा प्रणम्य प्रजावना तुरगेशा ततार शोशाम् । ऋगाम द्धीचमानेतुं च्यवनाश्रमपदम् । इतरा तु सखी स्नेहेन सावित्रीमिप विदित वृत्तान्तामकरोत् । उत्कर्ण्ठाभारभृता च ताम्यता चेतसा कल्पायितं कथंकथमपि दिवसशेषमनेषीत् । ऋस्तमुपगतवित भगवित गभस्तिमृति, स्तिमिततरमवतरित तमसि, प्रहसितामिव सितां दिशं पौरन्द्रीं द्रीमिव केसरिशिमुख्यति चन्द्रमसि, सरस्वती शुचिनि चीनांशुकसुकुमारे तरिक्विशा दुकूलकोमले, शयन इव शोशासैकते

नेतियावत्) प्रणम्य, नत्वा, प्रजविना, द्वतगामिना, तुरगेण, अक्षेन, शोणं, नदं, ततार, त्रवतीर्गा । दधीचमानेतुं, त्रानयनाय, च्यवनाश्रमपदं, च्यवन-स्थानं, त्रागात् , च, त्रागमत् । इतरातु (सरस्वती) सस्त्रीरनेहेन, प्रेम्णा, सावित्रीमपि, स्त्र सहचरीमपि, विदित वृत्तान्तां, विदितः, ज्ञातः, वृत्तान्तः, (दर्धांचेसरस्वत्याः त्रजुरागवृत्तं यस्यास्ताम्) एवं भूतां, त्रकरोत् । चकार (सावित्रीसविषेसर्ववृत्तमकश्यदितिभावः) उत्कराठाभारमृता, उत्कराठानां, श्रीत्सुक्यानां, भारः, श्रातिशयः, तं, विभर्ताति, तेन, ताम्यता, क्लिश्यता, चेतसा, मनसा, कल्पायिनं, ब्राह्मंदिनं कल्पः, तद्वदाचरित, तं, (कल्प शदश-मितिभावः) कथंकथमपि, केनापि प्रकारेगा, दिवसं, दिनं, अनैषीत्, व्यतीत यत् । गभस्तिमति, विरणशालिनि (सूर्ये इतियावत्) भगवति, कल्याणकरे, श्रस्तं, श्रस्ताचलं, उपगतवित, प्राप्ते, (श्रस्तंगते इत्यर्थः) स्तिमिततरं, मन्दं मन्दं, अवतरित, आविभविति, प्रहसितामिव, प्रकर्षेण, कृद्धारयामिव, सितां, शुभ्रां, पौरन्दरीदिशं, पुरन्दरस्य, इन्द्रस्य, इयं, यद्वा, पुरन्दरः, ऋधिप्ठाता, यस्याः, सा पौरन्दरी, त, दिशं, (पूर्वामितिभावः) दरीमिव, गुहामिव, केस-रिणि, सिंहे, मुस्रिति, त्यजिति, (उदयमाने इत्यर्थः) चन्द्रमसि, शशिनि । सर-स्वती-शुचिनि, स्वच्छे, चीनांशुकं, चीनदंशोद्भवं बस्त्रं, तद्वत् , सुवुमारः, श्राति क्रोमलः, तस्मिन्, तरङ्गणि, (प्रतिदिवसच्चीयमाणोनजलेन कृतरेखेल्यर्यः)

समुपविष्ठास्वप्रकृतप्रार्थनापादपतनलमां द्धीचचरणनखचिन्द्रकामिव ललाटिकां द्धाना, गण्डस्थलाद्शे प्रतिबिम्बितेन, "चारहासिनि ?", श्रयमसावाहतो हृद्यद्यितो जनः' इति श्रवणसमीपवर्तिना निवेद्यमान मद्न सन्देशवेन्दुना, विकीर्यमाणनखिकरणचन्नवालेनबालव्यजनी-कृतचन्द्रकलाकलापेनेवकरेण्यीजयन्ती स्वेदिनं कपोलपट्टम्, 'श्रत्र द्धीचाहते न केर्नाचत्प्रवेष्टव्यम्' इति तिराश्चीनं चित्तभुवापिततां विला-

दुकुलकामल, दुकुलवत् सुकुमारे, शयन, शय्याया, इव, शांगसंकते, शांगनद-पुत्तन, समुपविष्टा, स्थिता । स्वप्नेति—स्वपन, स्वपनावस्थायां, कृता, या, प्रार्थना, "मामनुगृहारा," इल्यम्यर्थना, तस्या, यत्, पादयोः, (दधीचस्येल्यर्थः) पतनं, तेन, लग्ना, संसक्का, ताम् । द्धीचेति—द्धीचस्य, यः, चरणनखः, तस्य, या, चिन्द्रका, ज्योत्स्ना, तामिव, ललाटिकां, शिरोभृषणं, (तिलक-मितियावत्) दधाना, धारयन्ती । गण्डेति--गण्डस्थलं, कपोलतलं, एव, त्रादर्शः, दर्पणः, (त्र्रातिस्वच्छमितियावत्) तत्र, प्रतिबिम्बितः, प्रतिफल्तिः, तेन, चारुहासिन ?, मधुरभाषि ए ? श्रयमसी, (पूर्वनिर्दिष्ट:) हृदयद्यिती-जनः, हृदयवल्लभः, त्र्याहृतः, त्र्यानीतः, (मथेतिशेषः) ''इति'' श्रवणसमीप वर्तिना, कर्ण पार्श्ववितेना, निवेद्यमानेति-निवेद्यमानः, विज्ञाप्यमानः, मदन-स्य, कामस्य, सन्देशः, वाचिकं, यस्यें, तथोक्का, इन्दुना, चन्द्रेण । विकीर्य-मागोति-विकीर्यमाणं, इतस्ततः प्रसार्यमाणं, नखिकरणानां, मयुखानां, चकवालं, मराडलं, यस्य तथोक्षेन ऋतएव, वालव्यजनीकृतः, नवचामस्त्वनवृतः श्रथवा, बालकृतं व्यजनं, चामरं, तत्कृतः, चन्द्रकला कलापः, चन्द्रकलानिचयः, येन, तथोक्केन, स्वेदिनं, (कामोद्भूत घर्माक्कमितियावत्) कपोलपृष्टं, गग्ड-स्थलं, करेरा, इस्तेन, उपबीजयन्ती, व्यजनं कुर्वन्ती। स्रत्र (हृदये इति यावत्) दधीचाहते, दधीचंविना, न, केनचित् , केनापि, प्रवेष्टव्यं । इति, तिरश्चीन, तिर्थक्यधास्यात्तथा, चित्तभुवा, कामेन, पातितां, निचिप्तां, विलास

सवेत्रलतामित्र बालमृगािलकामधिस्तनं स्तनयन्ती कथमपि हृद्येनव-हन्ती प्रतिपालयामास । श्रासीच्चास्यामनिस—'श्रहमिप नाम सर-स्त्रती यत्रामुना मनोजन्मना जघन्येव परवशीकृता । तत्र का गगाने-तरासुनपिस्त्रनीष्त्रति तरलासु तरुगोषु' इति ।

श्राजगाम च मधुमास इव सुरभिगन्थवहः, हंस इव कृतमृणा-लधृतिः, शिखएडीव धनप्रीत्युन्मुखः, मलयानिल इवाहितसरसचन्दन वेवलतामिव, विलासाय वेवयष्टिमिव, (द्वारपालः श्रान्यप्रतेशनिवारणाय वेवयष्टि तिरश्चीनं स्वाप्यतीतिलोक प्रसिद्धः) वालमृणालिकां, नव मृणाललतां, (विरहसन्ताप शान्त्यं धारितामित्यर्थः) श्रावित्तनं, स्तनोपरि, स्तनयन्ती कलयन्ती । कथमपि, हदयेन, चेतसा, वहन्ती, धारयन्ती, प्रतिपालयामास, प्रतिक्तां चकार । श्रासीदिति —श्रस्याः, सरस्वत्याः, मनिस, हृदि, श्रासीच, श्रहमपि (श्रातिधीरादेवताऽपीति यावत्) नाम, यत्र, श्रमुना, श्रमेन, मनोजनमा, कामेन जघन्येव, नीचेव, परवशी कृता, परवशतांनीता । तत्र, का गणाना, गणानं, (किंकथनीयमित्यर्थः) इतरामु, श्रन्यामु, तपस्वनीषु, तप्रशीलाषु, श्रातिरस्तामु चञ्चलामु तरुणीषु, युवतीषु । (श्रान्ययुवतीनांतुक्किन्थमं, यद्यंकिकरोतीति)।

श्राजगामेति आजगाम इत्यतः मालतीदितीयोदधीचः, इत्यनेनान्वयः ।
मधुमासइव, वसन्तइव, सुरिमः, सौरभशालिनं, गंधंवहित, धारयतीति,
तथोक्कः (पन्ने) सुरिमः, सौरभवान्, गन्यवहः, पवनः, यवत्याभृतः ।
हंसइव, कृता, विहिता, मृणालेन, (कामसन्ताप निवृद्धर्यमितिभावः) वृतिः,
धर्यं, येन, तथाभृतः, यद्वा, कृता मृणालेन, वृतिः, जीवन रच्चणं, येन, तथोक्कः,
शिखणडीव, मयूर इव, घना, सान्द्रा प्रीतिः (स्नेहातिशयः) तस्यां, उन्मुखः
(तत्प्राप्तिले.लुप इतियावत्) (पन्ने) घने, मेघे, (तद्दर्शने इतिभावः) या, प्रीतिः,
प्रेम, तस्यं, उन्मुखः, ऊर्वमुखः । मलयानिल इव, मलयमहदिव, आहितः,

धवलतनुलतोत्कम्पः, कृष्यमाण इव कृतकरकचप्रहेणप्रहपितना, प्रेर्य-माण इव कंदपींद्दीपनद्त्तेण द्त्तिणानिलेन, उद्यमान इवोत्कलिका-बहलेन रितरसेन, परिमलसंपातिना मधुपपटलेन पटेनेव नीलेनाच्छा-रिताङ्गयष्टिः, श्रन्तःस्फुरता मत्तमदनकरिकर्णशङ्खायमानेन प्रतिमे-न्दुना प्रथमसमागमविलासविलत्तस्मितेनेव धवलीकियमाणेककपोलो-दरो मालतीद्वितीयो द्धीचः।

जनितः, सरसेन, सान्द्रेण, (घृष्टेनेतियावत्) चन्दर्नन, धवलायाः, शुभ्रायाः, तनुलतायाः, ब्रङ्गयष्टेः, उत्कम्पः, कम्पनं (कामज्वरेगोत्यर्थः) यस्य, तथा-भूतः (पत्तें) स्राहितः, जनितः, सरसानां, स्निग्धानां, चन्दनानां, धवाः, वृद्ध-विशोषाः, तान्लान्ति, त्राश्रयन्तीति, तथाभ्ताः । याः, तनुलताः, सूच्मवस्तर्यः, तासाम्रज्यत्कम्पः, कम्पनं, येन, तथाविधः । कृष्यमारा इव, त्राकृष्ट इव, कृतः, करेण, हस्तेन, मयूबेन च, कचप्रहः, केशप्रहर्ण, चेन, तथाभूतेन, प्रहपतिना, चन्द्रमसा । प्रेर्यमाण इव, प्रेरित इव, कंदपों द्वापनदत्त्रेण, कन्दर्पस्य, कामस्य, उद्दी-पने, उत्तेजने, दत्तेण, चतुरेण, दित्तिणानिलेन, दित्तिण वायुना । उह्यमान इव, नीयमान इव, उत्कलिका, वहलेन, रणरणवःभूयिष्टेन, रतिरसेन, रत्यास्वादेन। परिमलेति-परिमलेन, गात्रसौरभेरा, सम्पतित, निपततीति तथाभूतेन । मधुप पटलेन, भ्रमर समूहेन, पटेनेव, वसनेनेव, नीलेन, मीलवर्शन, त्राच्छादिता, मावृता, मझ यष्टिः, शरीर, यस्य, तथाभूतः । श्रन्तः रफुरता, श्रन्तर्विराजमा-नेन, मत्तः, दुर्मदः, मदनः, कामः, एव, करी, इस्ती, तस्य, कर्रो, श्रवरो, यः, राङ्कः, (शङ्क्कनिर्मितभूषणविशेषः) स इवाचरतीति, तेन, प्रतिमेन्दुना, प्रतिबिम्ब-तराशिना, प्रथमेति-प्रथमः, श्राद्यः, समागमः, सङ्गः, तस्मिन् , यः, विलासः. तेन, विलत्तं, सलज्जं, यत्, मृदु हास्यं, तेन इव, धवलीकियमाणं, शुभ्रतांनीय-मानं, एकस्य, कपोलस्य, गगडप्रदेशस्य, उदरं, श्रभ्यन्तरं, यस्य, तथाभूतः, माल-तीद्वितीयः, (मालत्यासहेत्यर्थः) दधीचः,(पूर्वनिर्दिष्टःकुमारः) श्राजगाम, प्राप्तः ।

त्रागत्य च हृद्यगतद्दियानूपुरस्विम प्रयेव हंसगद्भद्या गिरा कृत संभाषणां यथा मन्मथः समाज्ञापयित, यथा यौवनमुपिद्शित, यथानुरागः शिच्चयित, यथा विद्ग्धनाध्यापयित, तथा तामभिरामां रामा-मरमयत् । उपजातविश्वम्भा चात्मानमकथयद्स्य सरस्वती । तया तु सार्थमेकं दिवसिमवानयत्संवत्सरमिधकम् ।

श्रथ देवयोगात् सरस्वती बभार गर्भम् । श्रसूत चानेहसा सर्व लज्ञगाभिरामं तनयम् । तस्मे च जातमात्रायेव 'सम्यक्सरहस्याः सर्वे-

हृदयेति—हृदयंगता, (मनसिप्रविष्टा इति यावत्) या, द्यिता, प्रिया, तस्याः, नृपुररवः, रणरणक शब्दविरोपः, तेन, मिश्रा, मिलिता, (एकत्वंगते-त्यर्थ:) तयेव, इंसगद्रस्या, (इंसशब्द मधुरयेतिमात्रः) गिरा, वाचा, कृत-सम्भाषणः, विहित वार्तालापः, (देवि ? ते कुशल विविधमालपन्) यथेति-यथा, येनप्रकारेगा, मन्मयः, कामः, समाज्ञापयति, त्राज्ञांकरोति । यंविनं, उप-दिशति, श्रनुशाशित । श्रनुरागः, प्रेम, शित्त्वाति, शिज्ञां ददाति । विदग्धता, चतुरता, त्राध्यापयति, पाठयति । तथा, तां, (सरस्वतीं) स्राभिरामां, मना-रमां. रामां, प्रियां, श्ररमयत् । (श्रानोचित्यं हि देवता विवयक श्रङ्गारप्रदर्शन मतः नात्र विस्तारेण प्रदर्शितं) कुमारात्ये गान्यर्व विवाह वर्णनौचित्यऽिपनात्र-तद्वर्णनं, शापावसान मात्रपरत्वादाख्यायिकायाः. श्रन्यथा. तथा. निन्दनीयः पतिपरित्यागः कथमकारि, इत्यादिकृतर्कप्रसङ्गात्) उपजात विश्रम्मा, समुत्पन्न विश्वासा, त्र्यस्य, दधीचस्य, त्र्यात्मानं, (स्वीयं माविमर्ख्यः) सरस्वती, त्र्राकः थयत् । तया, सरस्वत्या, (शापादिकमिति यावत्) सार्ध, सह, श्रिधिकंसम् । त्सरं, वर्षमेकं, एकंदिनमिव, वासरमिव, श्रानयत्, व्यतीतयत् । श्रायेति — श्रथ, श्रनन्तरं, देवयोगात्, भाग्यात्, सरस्वती, गर्भ, बभार, दधार । श्रने-इसा, कालेन, सर्वल ज्ञणाभिरामं, मनोशं, तनयं, पुत्रं, श्रसूत । तस्मै, तनयाय जातमात्राय, (उत्पन्नायेत्यर्थः) सम्यक्, यथास्यात्तया, सरहस्याः, रहस्यं,

वेदाः सर्वाणि च शास्त्राणि सकलाश्च कलाः मत्प्रसादात्स्वयमाविभवि-प्यन्ति' इतिवरमदात् । सद्भृतृश्वाघया दशियतुमिव हृद्येनादाय दधीचं पितामहादेशात्समं सावित्र्या ब्रह्मलोकमारुरोह् । गतायां च तस्यां दधीचोऽपि हृद्ये ह्वादिन्येवाभिह्तो, भागववंशसंभृतस्य श्रातुर्ब्राह्मणस्य जायामचमाला भिधानां मुनिकन्यकामात्मसूनोः सम्बर्धनाय नियुज्य विरहातुरस्तपसं वनमगात् । यस्मिन्नेवावसरे सरस्वत्यसूत तनयं तस्मिन्ने-वाचमालापि सुतं प्रसूतवती । तो तु सा निर्विशेषं सामान्यस्तन्या शनैः शनैः शिशू समवर्धयत् । एकस्तयोः सारस्वताख्य एवाभवत् , द्वितीयो-

उपनिषत , तेन, सहवर्तमानाः, सर्वेवेदाः, ऋग्यजुः सामाथर्वाणः, सर्वाणि च, शास्त्राणि, मीमांसादीनि, कलाः, चतुः षिष्टसंख्याकाः कामविद्याः। मत्प्रसा-दात्, स्वयं, त्राविभविष्यन्ति, प्रकटिष्यन्ति । इति, एवं, वरमदात्, वरंद-त्तवती । सद्भर्तृश्वाघया, सत्, उत्तमः, यः, भर्ता, पतिः, तस्मिन्, श्वाघा, गौरवं, तया, दर्शयितुं, प्रदर्शनाय, इव, दधीचं, हृदयेन, चेतसा, श्रादाय, नीत्वा, पितामहादेशात् , (पुत्र मुखदर्शनानन्तरं ते शाप विरति:, इत्यादेशात्) सावित्र्यासमं, ब्रह्मलोकं, पितामह स्थानं, ब्राहरोह, गता । गतायां च तस्यां, (सरस्वत्यामितिभावः) दधीचोऽपि, हृदये, चेतसि, हादिन्या, वज्रेण, इव, श्रमिहतः, ताडितः, भार्गववंशसम्भृतस्य, भार्गवकुलोद्भवस्य, श्रातुः, ब्राह्मणस्य, जायां, दियतां, त्राचमालाऽभिधानां, त्राचमाला, नाम्नी, मुनिकन्यकां, पुर्ति, त्र्यात्मसूनोः, स्वतनयस्य, संवर्धनाय, वर्धितुं, नियुज्य, विरहातुरः, विरह पीड़ित:, तपसे, तप: कर्तुं, वनम्, श्रगात् , गतवान् । यस्मिनेवावसरे, समथे, सरस्वती, तनयं, पुत्रं. श्रस्त, तस्मिन्नेव, (समये-इतियावत्) श्रज्ञमालापि, सुतं, पुत्रं, प्रस्तवती, प्रसवंचकार । तौ तु, वालकौ, सा, श्रज्ञमाला, निर्विशे-षम् , (स्वपुत्रादभिषा भावेनेत्यर्थः) सामान्यस्तन्या, (उभयोः साधारण मितियावत्) स्तन्यं, दुग्धं, यस्याः, तथोक्षा । शनैः शनैः, समवर्धयत् ,

ऽपि वत्सनामाभवत् । श्रासीच तयोः सोद्ययोरिव स्पृह्गाीया प्रीतिः । श्रथ सारस्वतो मातुर्मिह्न्ना यौवनारम्भ एवाविर्भृताशेषविद्या संभारस्तिमन्सवयिस श्रातरिप्रेयिस प्राग्णसमेसुहदि वत्से वाङ्मयं समस्तमेव संचारयामास । चकार च कृतदारपरिष्रहस्यास्य तस्मिन्नेवप्रदेशे प्रीत्या प्रीतिकूटनामानं निवासम् । श्रात्मनाप्याषाद्री, कृष्णाः जिनी, वल्कली, श्रच्चवलयी, मेखली, जटी च भूत्वा तपस्यतो जनयितुरेव जगामान्तिकम् । श्रथ तस्मात्प्रवर्थमानादिपुरुषात्जनितात्मचरणोन्नति-

पालितवती । तयोः (पूर्वनिर्दिष्टयोः) एकः, सरस्वतीपुत्रः, सारस्वताख्यः, सारस्वत नामा, श्रभवत् । द्वितीयः, श्रज्ञमाला पुत्रः, वत्सनामा, वत्साभिधेयः, तयोः, वालकयोः, सोदर्ययोः, एक-उदरोद्भवयोरिव स्पृहरागिया, प्रशंशनीया, प्रीति:, प्रेम, त्र्यासीत् । त्र्यथ, त्र्यनन्तरं, सारस्वतः, मातुः (सरस्वत्याः) महिन्ना, प्रभावेरा, यौवनारम्भएव, प्रौढावस्थायामेव, त्राविभूताः, प्रादुर्भृताः, श्रशेषाः, सकलाः, विद्याः, तासां, संभारः, सन्धः, तस्मिन् , सवयसि, समान वयस्के, भ्रातरि, प्रेयसि, प्रारासमे, सुहृदि, मित्रे, वत्से, वाड्ययं, शास्त्रं, सम स्तं, सम्पूर्णं, एव, संचारयामास । प्रवेशयामास, (सर्वास्ताविद्याः वत्समशिच यदित्यर्थः) कृतदारपरिग्रहस्य, कृतविवाहस्य, श्रस्य (वत्सस्येत्यर्थः) तस्मिन्, एव, प्रदेशे, स्थाने, प्रीत्या, प्रेम्णा, प्रीतिकृट नामानं, तदाख्यं, निवासं, स्थितिं, चकार, त्रकरोत् । त्रात्मना, स्वयं, (त्रपीतिसंभावनायां) त्राषाढी, पालाश दराडधारी, कृष्णाजिनी, कृष्णाशार मृगचर्मावरणमितिभावः । वल्कली, वल्कलं वृत्तत्वक्, तद्वान् (तरुत्वग्धारीत्यर्थः) श्रज्ञवलयी, रहाज्ञ जपमालाधारी, मेखली, मेखला, कास्री (मुझतृरारचित तड़ागी) तद्वान् । जटी, जटा, रुच्च संहतकेशः, तद्वान् । (जटिल इति यावत्) भूत्वा, एवं मुनिवेषंविधाय, तप-स्यतः, तपस्यां कुर्वतः, जनयितुः, पितुः (दधीचस्थेतियावत्) ऋन्तिकं, पार्थं, जगाम, श्रगमत् । अथेति—तस्मात् , प्रवर्धमानात् , वृद्धिगच्छतः,

निर्गतप्रघोषः, परमेश्वरशिरोधृतः, सकलकलागमगम्भीरः, महामुनिमा-न्यः, विपत्तत्त्रोमत्तमः, ज्ञितितललब्धायितः, श्वस्खलितप्रवृत्तोभागी-

श्रादिपुरुषात् , पूर्वपुरुषात् , (वत्सादितियावत्) श्रथवा, प्रवर्धमानात् , सन्त-लावृद्धिगच्छनः, स्रादि पुरुषात्, पूर्वजात्, (भार्गवादित्यर्थः) (पत्ते) नारायणात्। जनितेति--जनिता, वृद्धिनीता, त्रात्मचरणेन, त्राज्ञानेन, या, उन्नतिः, अभ्युदयः, तया, निर्गतः, (दिगन्तगत इत्यर्थः) प्रघोषः, ष्वनिः, (कीर्तिरिखर्थः) यस्य, तथोक्षः । श्रथवा, जानिता, कृता, श्रात्मनां, स्वेषां, (स्वबंशीयानामितियावत्) चरणानां, कठादि शाखाध्यायिनां। उन्नति:, उत्कर्षः, तया, निर्गतः, प्रयोषः, यशः यस्य, तथाभूतः (पत्ते) जनितस्य, उत्पादितस्य, श्रात्मचरणस्य, (वलि ब्रुलनसमये, स्वकीयतृतीयपाद-स्पेतिभावः) उन्नत्या, उर्ध्वगत्या, निर्गतः, प्रयोषः, कलकल शब्दः, यस्य, तथोकः । (तदानीतचरण स्पर्शेन, ब्रह्मकटाहमेदादित्यर्थः) ब्रह्मकटाहस्थिता गङ्गा भगवचरण स्पर्शात् कडाहभङ्गे महीतले पपात, इत्यस्या विष्णोश्वरणोद्ध-वेति प्रसिद्धिः) परमेश्वरशिरोष्टतः, परमेश्वरः, सत्राट्, तेन, शिरसाष्टतः, (सम्मानित इतियावत्) (पत्ने) परनेश्वरेण, शङ्करेण, शिरसाञ्चत, धारितः, (हरशिरश्चारीत्यर्थः) सकलेति—प्रकलाः, सर्वाः, कलाः, विद्याः, तासां, त्रागमेन, प्राप्तेन, (ज्ञानेनेतियावत्) गम्भोरः, पूर्णः, (पत्ते) सकलकत्तेन, शब्दविरोषेण, सह, यः, श्रागमः, प्रवहणं, तेन, गम्भीरः, । महा मुनिमान्यः महान्तश्च ये मुनयः, तैः, मान्यः, श्रादरणीयः, श्रयवा, महामुनिवत्, मान्यः, मानाई: (पत्ते) महामुनि:, जन्हु:, तेन, मान्य:, सेव्य:, (पवित्र बुध्या उदरेण धृतत्वादितियावत्) विपत्तेति—विपत्तत्वांभव्नमः, विपत्वाणां. शत्रृणां चोमे, पराजये, चमः, समर्थः । (पच्चे) विपद्धाः, पद्धरहिताः, (पर्वता इति यावत्) तेषां, ज्ञोमे, तरङ्गाचातेन, खरडने, ज्ञमः, शक्तः । ज्ञितितलेति-चितितलेषु, पृथ्वी भागेषु, लब्धा, प्राप्ता, त्र्यायतिः, प्रतिष्ठा, (पच्चे) त्र्यायतिः, रथीप्रवाह इव पावनः प्रावर्तत विपुलो वंशः । यस्मादजायन्त वात्स्या-यना नाम गृहमुनयः, श्राञ्जितश्रौता, श्रप्यनालम्बिनालीकवककाकवः, कृतकुकुटत्रता, श्रप्यवेडालवृत्तयः, विवर्जितजनवृत्तयः, परिहृतकपट-

विस्तारः, येन, तथाभृतः । त्र्यरक्षांत्तप्रवृत्तः, नास्तिरक्षांत्ततं, सदाचारभ्रंशः, यस्मिन् , तद्, यथारयात्तथा, प्रवृत्तः, ख्यातः, (पत्ते) ऋरखलिनं, अनिरुद्धं, प्रवृत्त:, प्रवहरां, यस्य, तथाभृत: । भागीरथी प्रवाहइव, गङ्गास्रोतइव, विपुल:, महान् , पावनः, पावतः, वंशः, बुलं, प्रावर्तत (ख्यातिलेभे-इतिभावः) यस्माद् (वंशादितियावत्) वात्स्यायननाम, वत्सदंशे द्भवाः, गृहसुनयः, गृहस्थिताः, मुनयः, (मुनिवदाचरन्त इतिभावः) श्राश्रितश्रौताः, श्राश्रितः, श्रवसम्बतः, श्रीतः, वेदविहितः, श्राचारः यैः, तथोक्का, (कपटभावं परित्यज्यवेदानुष्ठानक-र्तार इतिभावः) पत्ने, श्रौतं, श्रुतौ, कर्षोएव, त्र्याश्रितं, स्थितं, (चिरवृत्तमिति-भाव:) त्रालम्बितः, स्वीकृतः वकस्य, पित्तिवशेषस्य, काकुः, ध्वनिः, (भिन्न-कराठध्वनिर्धारे :काकु रित्यभिर्धायते) ये :, तथाभूताः, । (ये : वकवृत्तिः (छद्म) स्वीकृता तै:कथं वेदमार्गमनुसर्यते) इतिविरोधः । परिहारे-श्रलीकं, तुल्लद्म परि-छन्नं अनालम्बितः, अस्वीकृतः, वकस्य काकुः, ध्वनिः, यैः तथोक्काः, । कृतेति - कृतं, कुक्कुटानां त्रतं, भच्तां, यैं: तथोक्काः, श्रापि, श्रवेड।लवृत्तयः, नास्ति वैडाली, विडाल सन्वशीनिवृत्तिः, व्यवहारो थेषां तथाभूताः,। यैं: कुक्कुटभन्नणं कृतं ते कथं, श्रवैडालवृतयः, इतिविरोधः, परिहारे, कुक्कुटव्रतं, कुक्कुटाएडप्रमाणं प्रासभोजनं, एवंभूताः । चान्द्रायणादि बतेषु कुक्कुटाएड प्रमाएां ग्रास भोजनं कियते, एव । विवर्जितेति— विवर्जिता, जनानां, दुर्जनानां, त्रथवा, जनेषु, दुराचारपुरुषेषु, वृत्तिः, व्यवहार:, यै:, तथोक्षा: । परिहृतेति—परिहृतं, परित्यक्षं, कपटकीरस्य. दुष्टशुकस्य, कुचीकूर्चाकूतं, ''किचरमिचिर'' इति अव्यक्त शब्दोः, यैः, तथाभृताः, यद्वा, परिहृतं. कपटं, व्याजस्तुतिः, (निन्दास्तुतिरितियावत्)

कीरकुचीकू चीकूताः, ऋगृहीतगह्नराः, न्यकृतनिकृतयः, प्रसन्नप्रकृत यः, विगतविकृतयः, परपरिवादपराचीन चेतसः, वर्णत्रयव्यावृत्तिविशुद्धा-न्धसः, धीरधिषगावधूताध्येषगाः, श्रसङ्क सुकस्वभावाः, प्रगतप्रग्रायनः शमितसमस्तशास्त्रान्तर संशीतयः, उद्घाटितसमस्त्रप्रंथार्थप्रन्थः, कवयः,

कोराणां, कुर्चाकूचाः, श्रनर्थकशब्दालापाः, तेषु, श्राकूतं, श्राभिप्रायः येः, तथोक्ताः । (यथापाठिताहिशुकाः, रज्जयन्तिलोकानां मनांसि, परं नहि तेषां तादशी प्रवृत्तिः, परमतेबाह्मणास्तुसमन्यवहारिणानकापटिका वाचाला इति-भावः) अगृहीतेति—अगृहातगह्नराः, न गृहीतं, भृतं. गह्नरं, पाप. येः, तथोकाः । न्यक्कृतेति--न्यक्कृता, तिरस्कृतां निकृतिः, शाठ्यं, यैः, तथा-भूताः । प्रसन्नेति-प्रसन्ना, शुद्धाः प्रकृतिः, स्वभावः, येषां (सौम्या इति-यावत्) विगतेति—वगता, विकृतिः, विकारो येषां ते, (श्रविकृतिचत्ता इतिभावः) परेति-परेषां, परिवादं, निन्दायां, पराचीनं, पराङ्मुखं, चेतः, येषां (पर्रानन्दा रहिता इलार्थः) वर्गोति-वर्णत्रसाणां, चत्रिय, वैश्य. शूद्रागां, व्यावृत्त्या, विवर्जने (प्रतिष्रहादि वेमुख्देनेतिभावः) विशुद्धान, पवित्राणि, अन्धांसि, अन्नानि, वेषां तथाभूताः । धीरेति— घोरा, धैर्यशाल-नी, या, धीषणा, बुद्धिः, तया, श्रवभूता, तिरस्कृता, श्रधीषणा, याखा, यैः, तथाभूताः, (परित्यक्रयाचनमित्यर्थः) श्रसङ्कसुकस्वभावाः. श्रसङ्कसुकः, स्थिरः मृदुश्च, स्वभावः, येषां, तथोक्काः । प्रणात प्रणयिनः, प्रणातेषु, नम्रेषु जनेषु, **अनुरागिणाः । शमितेति**—शमिता, शान्तिनीता, (सिद्धान्तेन निराकृतेत्वर्धः) समस्ताः, समप्राः, शाखान्तराणां, कठादि वैदिक शाखाविशेषाणां, शंशोति, संशयः, यैः, तथाभृताः । उद्घाटितेति—उद्घाटिताः. स्फुटिकृताः, (व्याकृ-ताइतियावत्) समप्राणां, सम्पूर्णानां, प्रन्थानां. शास्त्राणां, ऋर्ध्रनथयः, ग्ढार्थाः यैः, तथोक्काः, (शास्त्र संशयदृत्तिकरणशीला इतियावत्) कवयः, काव्यनिर्मातारः, वाग्मिनः, सुवक्रारः, विमत्तराः, वि-विगतः, मत्तरः, द्वेषभावः

वाग्मितः, विमत्सराः, सरसंभाषितव्यसनिनः, विद्यथपरिहासवेदिनः,परि-चयपेशलाः,नृत्यगीतवादित्रेष्ववाद्याः, ऐतिद्यस्यावितृष्णाः, सानुक्रोशाः, सत्यशुच्यः, साध्तंमनाः, सर्वसत्वसौहाईद्रवार्द्रहृद्याः, तथा सर्वगुणो-पेता राजसेनानभिभूता:, ज्ञमाभाज त्राश्रितनन्द्नाः, त्र्यनिश्चिशा वि-द्याधराः, श्रजडुाः कलावन्तः; श्रदोषास्तारकाः; श्रपरोपतापितो भास्व- ^ह ग्रेषां तथे क्वाः । **सरसेति**—सरसं, रस**युक्तं**, भाषितं, वचनं, तत्र, व्यसनिनः, (सद्भाषेण इतियावत्) विद्राधेति—विद्राधः, चतुरः, यः, परिहासः, केलिः तद्वेदिनः, ज्ञातारः । परिचयपेशलाः, परिचयेषु. संस्तत्रेषु (सज्जनंरितियावत्) पेशलाः, निपुग्ताः । त्रत्यवादिघेषु, नर्तनग।नादिषु, श्रवाद्याः, वहिर्भाव रहिताः, (सर्वज्ञ इतिभावः) ऐतिस्थस्य, इतिहासस्य, श्रवितृष्णाः, श्रासक्ताः, (इति-वृत्र ज्ञानिन इतिभावः) सानुकोशाः, सदयाः । सत्यशुचयः, सत्येन शुचयः, प्रताः । साधुसम्मवाः, सज्जनमान्याः । सर्वेति सर्वेषु, सत्वेषु, जीवेषु, सीहा-र्द्रहर्षेण, मंत्रीभावन, आर्ड, क्रिप्थ, हृदयं, येषां तथाभृताः । सर्व गुणोपेताः, सर्वेक्ष् गुर्गोः, दाक्तिण्यादिभिः, उपैताः, गुक्ताः, राज्ञः, रूपस्य, सेनया, सैन्येन, श्चनभिभूताः, । श्रमाकान्ताः, (ये तु सर्वेर्गु सः सत्तरजस्तमादिभिर्यु हास्ते राजसेन रजः सम्बिधगुर्णनदम्भाइंकारादीना इतिभावः) अनिभभूताः, श्रपरा-जिताः, रजोगुरा रहिता भवन्ति इति विरोधः । परिहारस्तुप्राकः । ज्ञमाभाजः, समा, पृथ्वी, तां, भजन्ते, ते, श्राश्रितरन्दनाः, श्राश्रितं, सेवितं, नन्दनं, तदास्यं मुरोद्यानं ये: तथाम्ताः । पृथ्वी स्थितानां नन्दनाश्रयणमिति विरोधः श्रमाम्यत्वात् । परिहारे, समा, शक्तीं सहिष्णुता, तद्भाजः (तद्वन्त इतियावत्) श्राश्रितनन्दनाः, श्राश्रितान्, श्रनुगतान् जनान्, नन्दयम्ति, श्रामोदयन्ति, तथाभूताः । ऋत्विशाः, खङ्गवर्जिताः, विद्याधराः, देवयोनिविशेर्षाः, इति-विरोधः, तेषांखङ्गसामिप्यत्वात् । परिहारे-भ्रानिस्त्रिशाः, श्रानिर्देयाः, विद्याधराः, विद्वांन्सः । श्रजङाः, श्रशीताः, (उष्णोइतियावत्) कलावन्तः वन्द्राः ।

न्तः, श्रनुष्माणो हुतभुजः, श्रकुसृतयो भोगिनः, श्रस्तग्भाः, पुरयालयाः, श्रलुप्तकतुक्रिया दज्ञाः, श्रद्यालाः कामजितः, श्रासाधारणा द्विजातयः ।

(ये उप्साभवन्तितेवधं चन्द्राः, इतिविरोधः, तस्य शीतरास्मत्वात्) परिहारे-त्रजडा:, त्रमूर्खा:, बलावन्तः, चल्यगीतादिपुनिषुरणाः । त्रदोपाः, दोषारात्र-स्तद्रहिताः, तारकाः, नक्तत्राणि, इतिविरोधः, रात्रिविना तारकोद्गमत्वात् । परिहारे-अदोषा: दोषरहिता: तारक:, तारयन्ति, उद्धरन्त लोकानिति, तथा-भूताः (उपदेष्ठार इतिभावः) त्र्यपरोपतापिनः, नपरान् , उपतापयन्ति, सन्ताः पयन्ति, इति, तथाभृताः, भास्वन्तः, सूर्याः, (ये, सूर्यास्तेकथं नापरसंताप कराः.) इति विरोधः । सूर्यस्यतापहेतुत्वात् । यरिहारे-ग्रपरे पतापिनः, परान् न उपतापयन्ति, पीड्यन्तीति तथाभूताः । मास्वन्तः, प्रभाशालिनः, (लोक समाजेषु दीप्यमाना इतिभावः) श्रनुष्माराः, शीताः, हुतभुजः, श्रग्नयः, इति विरोधः, श्रानेः, उष्णात्वात् । परिहारे श्रनुष्मार्गः, उष्मरहिता, (श्रीरवाइति-यावत्) हुतभुजः, हुतं, यज्ञेषु देदेभ्योदत्तं, तं भुज्जते, इति तथाभूताः (यज्ञा-वशिष्टाशिनइतिभावः) त्र्यकुसतयः, नास्ति, को, पृथिव्यां, विवरे वा, स्रतिः, गतिः, स्थितिः, वा येषां, तथा मृताः, भोगिनः, सर्पाः, इति विरोधः, (सर्पाणां-विवरेष्ट्रथिन्यां वा अनवस्थानमसम्भवत्वात्) परिहारे-श्रकुसृतयः, श्रवु-श्रकु-सिता, छति:, गति:, श्राचार:, येषाँ, तथाभूता:, भोगिन:, संसार सुरूभोग-वन्तः । श्रस्तम्भाः, स्तम्भः, स्थूणां, तद्रहिताः, पुगयालयाः, पुगयस्थानानि (मन्दिराणीतिभावः) इति विरोधः । "स्तर्मीवना गृहस्थित रसम्भवात् । परिहारे-स्तम्भः, कामजनित सात्विकभावः, तद्राहैताः, पुरुयालयाः, पुरुयवन्तः। अलुप्तेति—न लुप्ता, अनष्टा, ऋतुकिया, यज्ञानुष्ठानं, येषा तथाभूताः, दत्ताः दत्तः, प्रजापतिः, सः, इतिविरोधः, (हरकोपेन तस्य यज्ञ विर्ध्वासतत्वात्) परिद्वारे-दत्ताः, चतुराः । श्रव्यालाः, सपरिद्विताः, कामजितः, रुद्धाः, इतिवि-रोधः, महादेवेसततंसर्पसान्निभ्यात् । परिहारे-त्र्यन्यालाः, त्र्यहिस्राः. कामजितः,

तेषु चेवमुत्पग्रमानेषुः संसरित संसारे, यात्सुयुगेषुः श्रवतीर्गे कलो वहत्सु वत्सरेषु, त्रजत्सु वासरेषु, श्रितिकामित च काले, प्रसव-परम्पराभिरनवरनमापनित विकासिनि वात्स्यायनकुले, क्रमेगा कुवेर नामा वेनतेय इव गुरुपचपातीद्विजो जन्म लेभे। तस्याभवन्नच्युत ईशानो हरः पाशुपतश्चेति चत्वारो युगारम्भा इव ब्राह्मतेजो जन्यमान-

कामजिथनः, (िनरभिलाष, इत्यर्थः) श्रासाधारणाः, श्रासामान्याः, द्विजातयः ब्राह्मणाः, द्विजन्मानः, द्वाभ्यां गर्भसंस्काराभ्यां जायते इति द्विजन्मा। तेषु च, एवं, त्रानेनप्रकारेगा, उत्पद्ममानेषु, जायमानेषु, संसरति, चलति, संसारे, जगित, यात्सु, गच्छम, सत्यद्वापर त्रेतादिषु, श्रवतीर्से, प्रादुर्भ्ते, कलो, कलियुगे, बहरस्, श्रातिकामत्सु, वत्सरेषु, व्रजन्सु, गच्छसु. वासरेषु, दिवसेषु, त्र्यातिकामति, गच्छति, च, काले, समये, (प्रागभिहिते इतियावत्) प्रमव परम्पराभि:, श्रापत्यजनमप्रवाहै:, श्रानवरतं, निरन्तरं, श्रापतित, परि-वर्द्धमाने, विकासिनि, विराजमाने, वात्स्यायनकृत्ते, वंशे, क्रमेगा, जनपरम्पर या, वैनतेय इत्र, 'विनतायाः श्रपत्यं पुमान् वैनतेयः'' गरुहः, स इव, गुरू पद्मपाती, गुरी, श्राचार्ये, पितरि वा, पद्मपातः, भक्तिः, विद्यते श्रस्येति तथा-भतः, (पत्ते) गुरूभ्यां, महद्भयां, पत्ताभ्यां, पतित, उद्गच्छतीति तथाभृतः, द्विजः, (द्वास्यां जन्म संस्कारास्यां जायते इति द्विजः, ब्राह्मगाः) (पन्ने) द्वास्यां जन्मागड जाभ्यां जायते इतिद्विजः, पत्नी । कुवेरनामा कुवेराभिधेयः, जन्म लेमे, श्रजायत । तस्य, कृषेरस्य, युगारम्भा इव, युगानां, सत्यादीनां, चतुर्गां, श्रारभ्भाः, प्रथम प्रवृत्तयः, ते, इव । ब्राहमेति-ब्राह्मं, वैदिकं, तेजः, तेन, जन्यमानः, उत्पद्यमानः, प्रजानां, सन्ततीनां, विस्तारः येषां, तथोक्ताः, (पत्ते) ब्राह्मणः, विधातुरिदं ब्राह्मं, यत् तेजः, तेन, (मनः प्रभविणोतिभावः) जन्यमानः, प्रजाविस्तारः, येषु, तथाभूताः । युगारौ ब्रह्मणः सनकसनन्दना-दीनां चतुर्गांपुत्राशां मानमसृष्टिः, ततः जन्म हास कारगात् , सङ्कल्पान्मे-

प्रजाविस्तारा नारायण्वाहृद्ग्डा इव सम्बक्षनन्द्कास्तनयाः । तन्न पाशुप्तस्येक एवःभवद्भूभार इवाचल कुलिरथितिश्चतुरुद्धिगम्भीरोऽर्थ-पतिरितिनाम्ना, समप्राप्रजन्मचक्रचूडामिण्मिहात्मा सूनुः ।

सोऽजनयद्भृगुं हंसं शुचि कवि महीदत्तं धर्म जातवेदसं चित्रभानुं त्र्यत्तम् । श्रहिदत्तं विश्वरूपञ्चेति—एकादश रूद्रानिव सोमामृतरसशीक-

धुनःचस्रष्टि रिति शास्त्रेऽवधेयम् । नारायग्रस्य, विष्णोः, वाहुदग्डा, भुज-दग्डा, इव, (विष्णोश्वतुर्भु जत्वात्) सचकनन्दकाः, सतां सज्जनानां, चकं, समाजं, नन्दयन्ति, ब्राह् लादयन्ति, इति तथाभृताः, (पच्चे) सत्, तिष्ठत्, चकं, सृदर्शनं, नन्दकः, खङ्गः येषुतथोक्काः । तनयाः, श्र्यच्युतादयः, एकादश-पुत्राः, श्रमवनः, बभ्वः । तत्र (कुले इतियावत्) पाशुपतस्य, एकः-एव, भुभार इत्र, भुवः पृथिव्याः, भार इत्र, श्रय्चल कुलस्थितिः, श्रय्चला, स्थिरा, कुलस्यः वंशस्य, स्थितिः, यस्य, तथाभृतः (पच्चे) श्रय्चलानां, पर्वतानां, कुलः, सम्हेः (सप्तिः, यस्य, तथाभृतः (पच्चे) श्रय्चलानां, पर्वतानां, कुलः, सम्हेः (सप्तिः, भूमेः नमनोक्तमन निवृत्यर्थे परितः पर्वतानामवस्थापनादिन्तिभावः) चतुरुद्धिगम्भीरः, चत्वारः, उद्ध्यः, समुद्राः, तद्वत् गम्भीरः (महाप्रभावत्वादिवकार्यस्य) (पच्चे) चतुभिः, उद्धिभिः, समृहैः, गम्भीरः, वेष्ठितः, इतिभावः । श्रर्थपतिनाम्ना समग्रेति—समग्राणां, श्रप्रजन्मनां, श्राद्माणां, चकस्य सन्दुस्य, चूहामिणः, श्रिरोरक्रभूतः (श्रप्रगण्य इतियावत्) महात्मा-स्नुः, पुतः श्रभवत् , बभव ।

सः, त्रर्श्यविः, सृगुंहंसादीनेकादशास्द्रानिव, सोमेति—सोमः, तशाम लताः, तस्य, त्रमृतमिवरसः, (यज्ञशिष्ट इत्यर्थः) तस्य, शीकरः, विन्दुभिः, ह्युरितं, (पूर्णिमितियावत्) मुखं, येषां, (यज्ञकर्तृत्वात् सोमरस पायिन इति-भावः) (पत्ते) सोमस्य, चन्द्रस्य, श्रमृतरसानां, निः सत किरणद्रवाणां, श्रीकरें:, ह्युरितमुखान्, श्रावृतवदनान्, पवित्रान्, विशुद्ध प्रवृत्तीन्, प्रुत्रान्, रच्छुरितमुखान्पवित्रान्पुत्रान् । श्रलभत च चित्रभानुः स्तेषां मध्ये राज-देव्यभिधानायां श्राह्मण्यां वाग्मात्मजम् । स वाल एव विधेर्वलवतो वशादुपसम्पन्नया व्ययुज्यत जनन्या । जातस्त्रेहस्तु नितरां पितैवास्य मानृतामकरोत् । श्रवर्धत च तेनाधिकतरमेघीयमानघृतिर्धाम्नि निजे । कृतोपनयनादिकियाकलापस्य समावृत्तस्य चतुर्दशवर्षदेशीयस्य पिता-पि श्रुतिस्मृतिविहितं कृत्वा द्विजजनोचितं निखिलं पुण्यजातं काले-नादशमीस्थ एवास्तमगात् । संस्थिते च पितरि महता शोकेनाभी-

त्नयान् , अजनयत् । तेषां (पुत्राणांमध्ये) चित्रभानुः, तदाख्यः, राजदेव्य-भिधानायां, राजदेवी समाख्यायां, बाह्मस्यां, बार्स, बारा नामानं, त्रात्मजं, पुत्रं, त्र्यलभत, प्राप्तवान् । सबागाः, विघः, दंवस्य, बलवतः, प्रवलस्य (महा-दुर्भाग्यस्येतिभावः) वशात् , प्रभावात् , उपसम्पन्नया, सृतया, जनन्या, मात्रा, व्ययुज्यत, वियोगितः । जातेति-जातः, उत्पन्नः, स्नेहः, प्रेम, एवंभूतः, पिता एव, त्रस्य (वाणस्य) मातृतां, मातृभावं, त्रकरंत् , चकार । तेन, (चित्रभानुना) अधिकतरं, वहुविधं, यथास्यात्तथा, एधीयमाना, (इध्यते-श्रक्षिरनेनेतिएधः, श्रक्षिशञ्वालन काष्टं, तद्वदाचर्यमाना, उद्दीप्यमाना, धृतिः, धैर्यं, यस्य, तथाभृतः, स. निजंधाम्नि, स्वकीयेगृहे, ऋवर्धत, ऋपालयत् , (च-इंतिसमुचयार्थ वोधकमव्ययम्) कृतेति-कृतं, विहितं, उपनयनादि, किया कलापं, किया समूहं, यस्य, समावृत्तस्य, स्नातकस्य, (वेदाध्यथनात्वरं समावर्तनंनामसंस्कार संस्कृतस्येतिभावः) चतुर्दशवर्षदेशीयस्य, चतुर्दशवर्षा-यस्य, श्रुति स्मृति विहितं, श्रुति:, वेद:, स्मृति:, धर्मशास्त्रं, तद् विहिनं, कथितं, द्विजजनोचितं, ब्राह्मराजन योग्यं, निखिलं, सम्पूर्णं, पुरायजातं, (श्रीतस्मार्तिकयानिचयमितिभावः) त्र्यदशमीस्थः, "शतायुर्वेपुरूषः," इत्युक्तेः, त्रायुषो दशधाविमागे दशमीनाम अन्तिमावस्था, तत्र, तिष्ठतीतिदशमीस्थः, स न विद्यते श्रम्येति-श्रदशमीस्थः (श्रपूर्णावस्थायामेवेतिभावः) श्रस्तमगात्,

लमनुप्राप्तो दिवानिशं दद्यमानहृदयः कथंकथमपि कतिपयान्दिवसाना-त्मगृहे एवानैषीत् । गतं च विरलतांशोके शनैः शनैरविनयनिदारतया स्वातंत्र्यस्य, कुतूहलबहलतया च बाल भावस्य, धैर्यप्रतिपत्रतया च योवनारम्भस्य, शेशवोचितान्यनेकानि चापलान्याचरन्नित्वरो बभूव। श्रभत्रंश्चास्य वयसा समानाः सुहदः सहायाश्च । तथा च । श्रातरौ पारशवो चन्द्रसंनमातृषेग्गौ, भाषाकविरीशानः परंमित्रम् , प्रग्यिनौ परलोकमगमत् । संस्थितं, मृतं, पितरि, महता शोकंन, श्रातिदुः बेन, श्राभीलं, कष्टं, श्रनुप्राप्तः, पतितः, दिवानिशं, नक्षं दिनं, दश्यमानहृदयः, प्रज्विति-चित्तः, करंक्यमपि, केनापिपकारेण, कतिपयान्दिवसान् , दिनान् , श्रात्मगृहे, स्वारमनि, एव, खनैषीत् , व्यतीतयत् । विरत्ततां, खल्पतां, गते, प्राप्ते, शोके, शर्न: शर्न:, मन्दं मन्दं, श्रविनय निदानतया, श्रविनय:, दुराचार:, (मदौद्ध-त्यभितियावत्) तस्य, निदानं, मूलकारणं, तस्यभावः, तत्ता, तया, स्वातन्त्र्य-स्य, स्वाधीनायाः, कुतुहलं, ऋाश्चर्यं, तस्य, वहलतया, ऋाधिक्येन, बालभावस्य शिशुत्वस्य, वैर्यप्रति पज्ञतया, वैर्यविरोधि ।या, यीवनारम्मस्य, प्रीढावस्थायाः। शंशवोचितानि, वाल्योचितानि, त्रानेकानि, वहनि, चापलानि, त्राचरन् , इत्वरः गमनशील:, वभूव, अभवत्। अभवंश्वेत्यादिना आत्मन: सर्वविध कला विशारदत्वं प्रकटयति । श्रास्य, बागास्य, वयसा समानाः, समान वयस्काः, (ब्राह्मणात् शहू कन्याया मृहायां जाती पारशवी) सुहदः, मित्राणि, सहा-याश्च, श्रभवन् , बभुबु, । भ्रातरी, पारशवी, चन्द्रसेनमातृषेगी, तन्नामाभि-धेयों, भाषाकविः, भाषायां. (संस्कृतादिवाक्ये इति यावत्) कविः, काव्यर-चियता, यद्वा, भाषाः, गेयवस्तुवाचः, तासु कविः, गाथादिषुगीतिनिर्माता, ईशानः, तन्नामधेयः, परं, उत्कृष्टं, मित्रं, सुहत् । रुद्र नारायणीं, तन्नामकी, यद्वा, विष्णु महेशाँ, प्रणियनाँ, प्रेमपात्री, वार बाण बासबाणीं, तदाख्यीं, विद्वांसी, परिडती, वर्णकवि:, वर्ण रचनायां कवि:, वेणीभारत:, तदाख्य:।

रूद्रनारायगो, विद्वांसोवारवाणवासवाणो, वर्णकविवेंग्रीभारतः, प्राफ्ठतकृत्कुलपुत्रो वायुविकारः, बन्दिनावनङ्गवाणसूचीवाणो, कात्यायनिका चक्रवाकिका, जांगलिकोमयूरकः, ताम्बूलदायकश्चण्डकः, भिषक्पुत्रो मन्दारकः, पुस्तकवाचकः सुदृष्टिः, कलादश्चामीकरः, हैरिकः सिन्धुषेगाः, लेखकोगोविन्दकः, चित्रकृद्वीरवर्मा, पुस्तकृत्कु-मारदत्तः, मार्दङ्गिको जोमूतः, गायनौसोमिलमहादित्यो, सेरिन्ध्री कुर-ङ्गिका, वांशिको मधुकरपारावतौ, गान्थवोंपाध्यायो दर्दुरकः, सवाहिका केरलिका, लासकयुवा ताण्डविकः, श्चान्तिक श्चावण्डलः, कितवो

प्राकृतकृत् , प्राकृतभाषानिर्माता, वायुविकारः, तन्नामा । वन्दिनी, स्तुतिपाठकी, वारासूचीबार्गो, तदाख्यों । कात्यायनिका, विभवास्त्री । चक्रवािकका, तदाः ख्या । जाङ्गुलिकः, विषवैद्यः, मयूरकः, तदाख्यः, ताम्बूल दायकः, पर्णविकेता चन्द्रकः, तदाख्यः । भिषकपुत्रः, वैद्यसुतः, मन्दारकः, तन्नामा । पुस्तकचवाकः वक्का, सुदृष्टिः, तदाख्यः । कलादः, स्वर्णकारः, (स्वर्णकारः कलादः स्यात्तध्य-चस्तु हैरिकः) चामीकरः, तमामा । हैरिकः, हीरकपरयोपजीवी, सिन्धुषेराः, तदाख्यः । लेखकः (पुस्तकस्येतियावत्) गोविन्दकः, तन्नामधेयः । चित्रकृत त्रालेख्यकर्ता, वीरवर्मा, तन्नामा । पुस्तकृत् , प्रन्थकर्ता, यद्वा, पुस्तं, लेप्यादि शिल्प कर्म, तत्कृत्, शिल्पकर्मकारी, कुमारदत्तः, तदाख्यः। मार्दक्षिकः, मृदङ्गवादकः, जीमूतः, तन्नामा, गायनी, गायकी, सोमिलप्रहादिखी, तन्नामानी मैरिन्ध्री, प्रसाधनोपचारज्ञा, कुरङ्गिका, तन्नन्नी। वांशिको, वंशीवादको, नधुकरपारावती, तन्नामानी, गान्धर्वोपाध्यायः, गान्धर्व सङ्गीतशास्त्री, तस्य, उपाध्यायः, पाठकः, दर्दुरकः, तदाख्यः। संवाहिका, सेविका, केरलिः।, तजाम कापि स्त्री । लासकः, नर्तकः, स च, श्रसी, युवा, तरुणः, तागडविकः, तदाख्यः । श्राविकः, श्रवैः, पाशकैः, दीव्यति, कीड्तीति, श्राविकः, यूत-करः, त्राखराडलः, तदाख्यः। कितवः, धूर्तः, भीमकः, तन्नामा। शंनाली,

भीमकः, शैलालियुवा शिखण्डकः, नर्तकी हरिग्गिका, पाराशरी समितिः, चपणुको वीरदेवः, कथको जयसेनः, शैवो वक्रघोणः, मन्त्रसाधकः करालः, श्रसुरविवरव्यमनी लोहिताचः, धातुवादविद्विहङ्गमः, दार्दु-रिको दामोदरः, ऐन्द्रजालिकश्चकोराचः, मस्करी ताम्रचुडः । स एतैश्चान्यैश्चानुगम्यमानो वालतया नित्रतामुपगर्ना देशान्तरालोकन कौतुकाचिप्तहृद्यः सत्स्वपि पितृपितःमहोपात्तेषु ब्राह्मसाजनोचितेषु स्वयंनर्ीकः, सचासौ युवा, तथोक्तः, (तरुगाशैल्व इति यावत्) शिखगडकः, तन्नामा । हरिणिका, तदाख्या, नर्तका । सुमतिः, तन्नाम्नी, पारशरी, भिन्तुः । वीरदेव:, तदाख्य:, चपणक:, भिच्न: जयमन:, तन्नामा, कथक:, पुराणव्या-खाता । वक्तघोगाः, तदाख्यः, शैवः, शिवभक्तः । कगलः, तन्नामा, मन्त्र साधकः, साधित मन्त्रः । ले.हिताज्ञः, तन्नामा, त्रमुर विवर व्यसनी, त्रमु-राणां, विवर, पातालमितिभावः । अथवा-अनुराणां, विवरं, रन्धं, (दोष इति यावत्) तस्मिन्व्यसनीं, (तज्ज्ञानानुशीलकद्गिभावः) विहन्नमः, तदा-ख्यः, धातुवादविद्, धातवः, स्वर्णे रजतादयः, तेषां, उद्यते श्रानेनितवादः, गुणः, तं वेत्तीति तथाभृतः । (रसायन ज्ञाता इतिभावः) दामोदरः, तदाख्यः दार्दु रिकः, वाद्यविशेष वादकः, अधवा-दर्दु राः, भेकाः, तान् वर्त्ताति, दार्दु-रिकः, (भेकगुराज्ञ इतियावत्) चकोराज्ञः, तदास्यः, ऐन्द्रजालिकः, इन्द्र जालविद्यावित् । ताम्रचृहः, तन्नामा । मस्करां, परिवाट्, (सन्यासीति यावत्) सः, बाराः, एतेः, प्वाक्तैः, (सहचरेरितियावत्) अन्यैध, अनुगम्यमानः, **श्रमुसर्थमाणः, बाल**तया, शेंशवत्वेन, निम्नतां, वश्यतां, उपगतः, प्राप्तः । **देशान्तरेति—देशा**न्तराणां, विभिन्नदेशानां, श्रवलोकने, दर्शने, यत्, कंतुकं, श्रींत्सुक्यं, तेन, त्रान्निप्तं, त्राकृष्टं, (नचधनले भादित्यर्थः) हृदयं, यस्य, 🖣 तथाभूतः । सत्सु, विद्यमानेषु, त्रापि, पितृ पितामहोपत्तेषु, पात्रकपु, बाह्मए। जनोचितेषु, योग्येषु, विभवेषु, सम्पत्सु, श्रविन्छिन्नं, श्रवृधितं, विद्या प्रसङ्गे,

विभवेषु सति चाविच्छित्रे विद्याप्रसङ्गं गृहान्निरगात् । श्रगाच निरवप्रहो प्रहवानिव नवयोवनेन स्वेरिणा मनसा महनामुपहास्यनाम् ।

श्रथ शतेः शनैरत्युद्दारव्यवहृतिमनोहृन्ति वृहृन्ति राजकुलानि वीच्यमाणः निरवद्यविद्याविद्योतितानि च गुरूकुलानिसंवमानः,महार्होऽ लापगम्भीर गुणवद्गोद्य उपतिष्ठमानः, स्वभावगम्भीरधीर्धनानि विद्ग्ध-मण्डलानि च गाहमानः, पुनरपि तामेव वेपश्चितीमात्मवंशोचितां प्रकृतिमभजन्। महतश्च कालात्तामेव भूयो वात्स्यायनवंशाश्चयामात्मनो जन्मभुवं ब्राह्मणाधिवासमगान्। तत्र च चिरदर्शनाद्भिनवीभूतस्नेह-

विद्याऽनुशीलने, सित, गृहात्, निरगात्, श्रगमत् । निरवप्रहः, स्वतन्त्रः, प्रह्यानिव, भृताविष्ट इव, स्वैरिणा, स्वेच्छाचारवता, मनसा, चेतसा, महतां, सजनानां, उपहास्यतां, उपहास पात्रतां, श्रगात्, प्राप, च,।

ऋशेति—शनें: शनें:, कमेण, ऋत्युदारा, महती, या, व्यवहृति, व्यवहृत्रा, (आचारङ्गिनावः) तया, मनोहृन्ति, यानि, तद्धन्ति, वृहृन्ति, राजकृत्तानि, राजकानि, वीच्यमाणः, पश्यन , निरवद्येति—निरवद्याभिः, श्रिनन्द्रनायाभिः, विद्याभिः, कौशत्तादिभिः, विद्योतितानि, शोभमानानि, गृहन् कुलानि, अध्ययनस्थानानि, सेवमानः । महाहृति—महाह्यः, मधुराः, आलापाः, वचनानि, तेंः गम्भीराः, प्रदीप्तः, गुरावत्यः, विविधगुराशातिन्यः गेष्ट्रयः, समाजाः, ताः, उपितष्टमानः सेव्यमानः । स्वभावेति—स्वभावेन, प्रकृत्या, गम्भीराणि, धीराणि, धीर्थनानि, प्रज्ञाधनानि, येषां तानि, विद्यधन्मगडतानि, विद्रज्जनसम्हानि, गाहमानः, आश्रयन् । गाहमानः इत्यनेन, मृचितमात्मनस्तेजस्त्वम् । पुनर्रि, पुनश्च, तामेव, वेपश्चितीं, विद्रज्जनोचितां, प्रकृतिं, स्वभावं, अभव्यत् , सद्धत् । महतश्च कालात् , आति समयानन्तरं, भृयः, पुनः, तानेव, वात्स्यायन वंशाश्रयां, वात्स्यायन वंशाश्रयां, वात्स्यायन वंशाश्रयां, वात्स्यायन वंशाश्रयां, वात्स्यायन वंशाश्रयां, वार्यायन वंशाश्रयां, वार्यायनं वंशायां वार्यायनं वंशायां विद्यायं, विद्यायनं वंशायां विद्यायं विद्यायनं वंशायां विद्यायं विद्यायनं वंशायां विद्यायं व

सङ्गवैः ससंश्रमप्रकटितज्ञातेयैराप्तेकत्सबदिवस इवानन्दिताभिगमनो बालमित्रमण्डलस्य मञ्यगतोमोत्तसुखमिवान्वभवत् ।

> इति श्रीबाणाभद्रकृते हर्पचरिते वात्स्यायन, वंशवर्णानंनाम प्रथम-उच्छ्वासः।

तत्र, पुरे, चिरदर्शनात् , कालान्तरावलोकनात् । श्रामिनवाभृताः, नृतनतांयाताः स्नेहसद्भावाः, येषां, तथाभृतेः । ससंस्तवंति ससंस्तवं, सपरिचयं, (सादर् मितियावत्) प्रकटितं, प्रकाशितं, ज्ञातेथेः, कृदुम्बिजनैः, श्राप्तेः, श्राप्तायेः, (पत्ते) योगिमिः, उत्सवदिवस इव, श्रानन्दितः, श्राल्हादितः, श्रामिगमनः, सहचराः, येन, एवंभृतः, वालमित्रमण्डलस्य, शेशवसखमृहस्य, (पत्ते) वाल-इव (निस्तेजस्त्वादितियावत्) यः मित्रः, नवसूर्यः, तस्यमण्डलं, विम्बं, तस्य, मध्यगतः, मोत्तमुखमिव, निर्वाणानन्दमिव, श्रन्वभवत् , श्रनुभूत् वान् । श्राख्यायिकामुकविभिनिजवंश वर्णानंकियते, श्रतः पूर्वप्रसङ्गेन, वाणेन्नार्राण, हर्षचरित पूर्व प्रसङ्गेकिमप्यालेखि स्वकीयं वृत्तमिति । इति श्रीबाणाभृ कृतहर्षचरित व्याख्यायां, श्राशुतोषिएयां प्रथम-उच्छ्वासः ।

श्री कृष्ण जी

* श्रीहर्षचिरतम् * द्वितीय-उच्छ्वासः

द्यतिगर्म्भारं भूपे कृप इव जनस्य निरवतारस्य। दथितसमीहितासिद्धं गुणवन्तः पार्थिवा घटकाः॥१॥ रागिणि निस्त्रने रुद्मीं दिवसो निद्धातिदिनकर प्रभवाम्। श्रनपेत्तित गुणदोषः परोपकारः सतां व्यसनम्॥२॥

त्र्यनुकूलमुपायमाश्रित्याशङ्कते श्रीहर्षात् स्वभिप्सितम्— **अतिगम्भीरेति**—अत्यधिकं यद् गाम्भीर्ये, तस्मिन, एवं भूते ''पत्ते'' दुरवगाहत्वं, यत्र, भूपे, राजनि, कूपइव, निरवतारस्य, निः-नास्ति, त्रवतारः,त्र्ववतरगां, सुसहायकादीनामाश्रयो यस्य, तथाभूतस्य, "पत्ते" सोपानादि विरहितस्य, जनस्य, लोकस्य, गुगावन्तः, गुगाः विद्याविनयादयस्तैर्युक्ताः, (पत्ते) रज्जुवन्तः, पार्थिवाः, राजनः, एव, घटकाः, योजकाः, (सहायभूता इतिभावः) (पत्ते) पार्थिवाः, पृथिव्या, भुवः सम्भूताः (मृष्मया इतिभावः) घटाः, एव, घटकाः, कलसाः, समीहितसिद्धि, राजभवनेप्रवेशरूपिमष्टसाफल्यं (पत्ते) सलिलोत्तोलन रूपमिष्टसिद्धि, द्धाति, सम्पादयन्ति । त्र्यवतरिणकादि-रहितेनाति दुरवगाहादतिगम्भीरादपि कूपात् रज्ज्वादिमुक्तेन कुम्भेन यथा जलमधिगम्यते, तथैवातिगम्भीरतया दुरिधगम्यादिपराज्ञोगुणवतां सहायकानां सम्पर्केण जनस्याभिवाञ्छितसिद्धिजीयते इतिभावः। एतेन भूपतौ गुणवान ऋष्ण एव सहाय भूतो वाणास्येष्टसिद्धि सम्पादयिष्यतीतिध्वनितम् । भूपे कूपस्यावैधम्यसाम्यप्रतीतेरत्र, श्लेषोपमालङ्कारः । श्र्ययावृत्तम् ॥ १ ॥

परोपकार प्रिया हि मानवाः गुर्गादोषाननवलोक्येवपरेषामुप कुर्वते । रागिणीति—दिवशः, (दिवाभागे इतियावत्) रागिणि, त्रथ तत्रानवरताध्ययनध्वनिमुखराणि, भस्मपुण्ड्रक-पाण्डुरछछाटैः कपिछशिखाजाछजटिलैः छशानुभिरिव क्रतु-

रागमिस्मन् अस्ति रागिणि, लोहितरागवित, (पन्ने) अनुरागयुते, निलने, कमले दिनकरप्रभवां, दिनङ्करोतीति दिनकरः सूर्यस्तस्य, प्रभोत्पन्नां, लद्मीं, श्रियं, (शोभामितिभावः) (पन्ने) सम्परं, निद्धाति, द्दाति, तथाहि, अनपेन्नितौ, श्रविचारितौ, गुगा दोषौ यत्र, तथोक्तः, परोपकारः, परेषामुपकृतिः, सतां, सज्जनानां, व्यसनं, (व्रतमितिभावः) भवति। साधवः न विचारयन्ति गुगादोषान् परेषामुपकृतिरेवाश्रयते तेः। अनेन परोपकारीकृष्णः—एवं विध गुगासम्पन्ने बागोराजसम्पदमाधास्यति-इति-सूचितम्। पूर्वाधेंचात्र अप्रस्तुतस्य निलनेदिनकृत लद्मी निधानस्योपन्यासेन, बागाभृष्टं कृष्णविहिनायाः, श्रीहपेस्य सभापिष्डतसोभाग्यलद्मीः निधानरूपस्य प्रस्तुतस्य प्रतीतेर प्रस्तुतप्रशंसाऽलंकारः, "अप्रस्तुत प्रशंसास्यात्सायत्र प्रस्तुताश्रया।" उत्तरार्धे च सामान्यत्या प्रथमार्धगतस्य सोपपत्तिकत्व विधानात् सामान्येन विशेषसमर्थनकृषोऽर्थान्तरन्यासोऽलंकारः, अत्रयोश्चाङ्काङ्किभावत्वेनसंकरः।। २॥

ऋथेति—श्रथ-त्राह्मणाधिवासगमनानन्तरम्, तत्र (त्राह्मणाधि-वासं) अनवरतेति—श्रनवरतं, निरन्तरं, यत्, श्रध्ययनं, श्रधीतिः, तस्य, या ध्वनिः, शब्दः, तेन, मुखराणि, शब्दायमानानि, (बान्ध-वानां भवनानि, इत्यनेनान्वयः) भस्मेति—भस्मपुण्ड्केण, भस्मना कृतं यत् पुण्ड्कं तिलकं, तेन, पाण्डुराणि, धवलानि, ललाटानि, मस्तकानि, येषां, तथोक्तेः, (बटुमिरित्यनेनान्वयः) कपिलेति— कपिलाः, पिङ्गलाः, ये, शिखाजालाः, चूड़ासमूहाः, (पन्ते) शिखा-जालाः, श्रर्चिसङ्घाः, तैः, जटिलाः, जटावन्तः, तैः (पन्ते) युक्ताः तैः लोभागतैर्बटुभिरध्यास्यमानानि, सेकसुकुमारसोमकेदारिका-हरितायमानप्रधनानि, कृष्णाजिनविकीर्णशुष्यत्पुरोडाशीयश्या-माकतग्डुलानि, बालिकाविकीर्यमाणनीवारबलीनि, श्रुचि-शिष्यशतानीयमानहरितकुशपूलीपलाशसमिनिध, इन्धन गोमय-पिगडकृटसंकटानि, आमित्तीयकीरत्तारिणीनामित्रहोत्रधेनूनां खुरवलयैविलिखिताजिरवितदिकानि, कामग्डलव्यमृतिग्रड-

कृशानुभिरिव, अग्निभिरिव, क्रतोः, यत्तस्य, लोभात्, मिषात्, त्र्यागतैः, समुपस्थितैः, वदुभिः, ब्रह्मचारिभिः, ऋध्यास्यमानानि, ऋधि-ष्ठीयमानानि । सेकेति संकेन, सलिलसेचनेन, सुकुमारा, मृदु (स्निग्धा वा) सोमकेदारिका, यज्ञार्थरोपितंसोमवल्ल्याः स्वल्पंचेत्रं, यत्र तया, (प्रयनेषु - अल्पनेत्रसम्भवत्वादितिभावः) हरितायमानानि, श्यामायमानानि, प्रवनानि, श्रङ्गगानि, येषां, तानि । कृष्णाजिनेति कृप्णाजिनेषु, त्र्रासित हरिणचर्मम्, विकीर्णाः, प्रचिप्ताः, शुप्यन्तः, शोषमाप्नुवन्तः, ये, पुरोडाशीयाः, ह्व्याः, श्यामकाः धान्यविशेषाः, तरुडुलाः, येषु, तानि । बालिकेति - बालिकाभिः, कन्यकाभिः, विकीर्यमाणाः, प्रचिप्यमाणाः, नीवाराः, धान्यविशेषाः, एव, वलयः, पूजार्थ द्रव्यागा, येषु तानि । शुचीति—शुचयः, पूताः, ये, शिष्याः, अन्तेवासिनः, तेषां, शतैः, शतसंख्याकैः, श्रानीयमानाः, श्राह्रिय-माणाः, हरिताः, श्यामवर्णाः, ये, कुशानां, दर्भाणां, पूल्यः, समूहाः, पलाशसमिधः, काष्टानि, येषु तानि । इन्धनेति इन्धनानां, काष्टानां, गोमयपिएडानां, उपलानां, च, ये कूटाः, राशयः, तैः, सङ्कटाः, सङ्कुलाः, येषु, तानि । आमिर्चायेति आमिन्ना, दुग्धद्धियोगः, (छाना इति प्रसिद्धा) तस्यै, हितानि, श्रामित्तीयाणि, यानि त्तीराणि, दुग्धानि, तानि, चरन्ति, तासां ऋष्रिहोन्न धेनूनां, ऋतवेपालितानांगवां, मर्दनव्यप्रयतिजनानि, वैतानवेदीशङ्कव्यानामोदुम्बरीणां शा-खानां राशिभिः पवित्रितपर्यन्तानि, वैश्वदेवपिएडपंक्तिपाएडुरि-तप्रदेशानि, हविधू मधुसरिताङ्गनविटपिकिसलयानि,वत्सीयबा-लकलालितललत्तरलतर्णकानि, क्रीडत्कृष्णशारच्छागशावकप्रक-स्तुरवलयैः, शफसमृहैः, विलिखितानि, कुट्टितानि, श्रजिरेषु, श्रङ्गन वसुधासु, वितर्दिका, वेदिका, येषां, तानि। कामएडलब्येति-कमण्डलुः, मुनीनांजलपात्रं, तद्र्थिमिदं, कामण्डलव्यं, यत्, मृत्पिण्डं, तस्य, मर्दने, पेषगो, व्यप्रः, संलग्नः, यतिजनः, संन्यासिसमृहः, येषु तानि । वैतानेति—वितानः, ऋतुः, तस्मै, इयं, वैतानी, यज्ञीयाप्रिभूः, तादशा, या, वेदिः, तत्र शङ्कव्यानां, शङ्कवः, कीलकाः, तेभ्यो हिनानां, (शंकुसम्पादिनीनामितिभावः) श्रोदुम्बरीगां, तदाख्यवृज्ञागां (जन्तुफलकानामितियावत्) याः, शाखाः, तासां, राशिभिः, समृहैः। पवित्रेति—पवित्रितानि, पूतानि, यानि, पर्यन्तानि, प्रान्तभागाः, येषां तानि । वैश्वदेवेति-विश्वेभ्योः, देवेभ्यः, देयानि, पिण्डानि, श्रन्नानि, तेषां, पंक्तिभिः, राजिभिः, पार्र्डुरिताः, धवलिताः, प्रदेशाः, येषु, तानि । हविरिति हिविषां, कतूनां, धूमैः, धूसरिताः, धूसरतांनीताः, श्रङ्गनविटिपनां, श्रजिर बृत्तार्गां, किसलयाः, पल्लवाः, येषु तानि । बृत्सीयेति ब्त्सीयाः, वत्सेभ्योहिताः, (वत्ससेवाकुशला इतिभावः) ये बालकाः, मुनिशिशवः, तैः, लालिताः, श्रमेगापोषिताः, ललन्तः, लम्फन्तः, तरलाः, चक्चलाः, तर्गाकाः, सद्योजातावत्सा, येषु तानि । क्रीड्रदिति—क्रीडन्तः, चरन्तः, कृष्याशाराः, कृष्यावर्गाः, येह्यागाः, (पशुविशेषाः) तेषां, शावकैः, शिशुभिः, प्रकटितः, प्रकाशितः, पशुबन्धः, (पशवो बध्यन्ते -यस्मिन् तथा भूतोयज्ञः) तस्य प्रबन्धः (सातत्यमितियावत्) येषु

टितपश्चबन्धप्रबन्धानि, शुकसारिकारव्धाध्ययनदीयमानोपाध्या-यविश्रान्तिसुखानि, साचात्रयीतपोचनानीवचिरदृष्टानां बान्ध-वानां प्रीयमाणो भ्रमन्भवनानि, बाणः सुखमतिष्ठत् ।

तत्रस्थस्य चास्य कदाचित्कुसुमसमययुगमुपसंहरम्नजृम्भत ग्रीष्माभिधानः संफुल्लमल्लिकाधवलाट्टहास्रो महाकालः । प्रत्यग्रनिजितस्यास्तमुपगतवतो वसन्तसामन्तस्य बालापत्ये-

तानि। शुकेति—शुकशारिकाभिः, कीरशारिकाभिः, त्रारब्धं, प्रकान्तं, यद् त्रध्ययनं, वेदानांपठनं, तेन, दीयमानं, सम्पाद्यमानं, उपाध्यायानां त्राचार्यागां, विश्वान्ति, सुखं, येषु तानि। त्रयी, ऋग्यजुः साम्नांत्रितयं, येषु तानि। तपोवनानीव। चिरदृष्टानां, बहुकालेनावलोकितानां, बान्धवानां, कुटुन्विनां, प्रीयमाणः, श्रत्यन्तप्रीतिमुपागतः, ध्रमन्, परिभ्रमन्, भवनानि, गृहाणि, सुखं, श्रतिष्ठत्, तस्थौ। तत्रेति—तत्रस्थितस्य, श्रस्य, बाणस्य, कदाचित्, कस्मिश्चित्समये, कुसुम-समयस्य, वसन्तस्य, युगं, युग्मं, (मासद्वयमितिभावः) उपसंहरन्, दृरीकुर्वन्, प्रीष्माभिधानः, धर्मसमयः, श्रजृम्भत, प्रादुर्वभूव।

सम्फुल्लेति सम्फुल्ला, पुष्पिता, मिल्लिका, तदाख्या, लता एव, धवलाः, शुभ्राः, अहहासाः, हासिवशेषाः, यत्र, तथाभृतः, महाकालः, ग्रीष्मः (पन्ते) भयङ्करः । प्रत्यप्रनिर्जितस्य, श्रिचरिविजितस्य, श्रस्तं, न्त्रयं, उपगतवतः गच्छतः, वसन्तः कुसुमाकरः, एव, सामन्तः, सम्राट्, तस्य, वालापत्येषु, शिशुतनयेषु, इव, पयः पायिषु, सिललपान योग्येषु (पन्ते) दुग्धपायिषु । नवोद्यानेषु, विहारेषु, (पन्ते) नवं, नवीनं यदुद्गमनं येषां, तेषु (पृर्वमेव संसारे श्रागमन प्रवृत्तिवितभावः) दिशितस्नेहः, दिशितः, प्रकटितः, स्नेहः, प्रीतिः, येन, सः, मृदुः, कोमलः (पन्ते) सदयः (ग्रीष्मसमयेनूतनानि, ज्यानानिसिच्यन्ते-इतिभावः)

ष्विव पयः पायिषु नवोद्यानेषु दर्शितस्नेहो मृदुरभूत्। श्रिभनवोदितश्च सर्वस्यां पृथिन्यां सकलकुसुमबन्धनमोत्त-मकरोत्प्रतपन्नुष्णसमयः। स्वयमृतुराजस्याभिषेकार्द्राश्चामरक-लापा इवागृह्यन्त कामिनीनां चिकुरचयाः कुसुमायुधेन। हिमदम्धसकलकमलिनीकोपेनेव हिमालयाभिमुखीं यात्रामदा-दंशुमाली।

श्रथ छहाटंतपं तपित तपने चन्दनछिखितछहाटिका-

श्रभिनवोदितेति — श्रभिनवोदितः, सद्योजातः; सर्वस्यां, श्रियिलायां; पृथिव्यां, भूमो; सकलानां, सर्वेषां, कुसुमानां, पृष्पानां; (वासन्तिकानामितिभावः) वन्धनमोत्तं, वृन्तस्वलनं, उष्णसमयः प्रीष्मकालः, प्रतपन्, (नवाभिषिक्तो हि नृप श्रानन्दातिशयात्कारासु पूर्वनिकद्वानां वन्धनमोत्तं सम्पादयति) स्वयं, श्रात्मनः ऋतुराजस्य, श्रीष्मस्य, श्रभिषेकार्त्रः, श्रभिषेकेन, स्नानेन; श्रार्द्रः, (पत्ते) माङ्गलिकसलिलसिद्धनसबन्धादार्द्रत्वम् । चामरकलापाः, चामर वालव्यजनसमृहाः, इव, कुसुमायुधेन, कामेन, कामिनीनां, युवतिनां, चिकुरचयाः, केशकलापाः, श्रगृह्यन्त । (ग्रीष्मसमये स्नानार्द्रतया श्रमंयमनात् श्रतिकोमलत्वेन प्रतीयमानाः युवतिनां विशेषेण काममुद्दीपयन्तीति भावः) हिमेन, तुषारेणः, दग्धः, भस्मीकृतः; सकलानां, सर्वासां; कमिलनीनां, पद्मिनीनां; कोपेन, क्रोधेन; इव, हिमालयाभिमुग्वीं, तदाख्यपर्वतानुगामिनीं, यात्रां, गमनं; श्रंगुमाली, सूर्यः; श्रदान् (उत्तर दिशिमगमदितिभावः)

श्रथेति—ललाटं, मस्तकं; तपित, पीड़ग्रति, तस्मिन् (कठोरे—इति यावत्) तपने, सूर्ये तपित, द्योतमाने । "श्रसूर्य-ललाटयोर्ट शितपोः" श्रनेन खच्। चन्दनेन, लिखितः, रचितः,

पुगड्कैरलकचोरचीवरसंवीतैः स्वेदोद्धिन्दुमुक्ताद्मवलयवाहि-भिर्दिनकराराधननियमा इवागृद्यन्त ललनाललाटेन्दुभिः। चन्दनधूसराभिरसूर्यपश्याभिः कुमुदिनीभिरिव दिवसमसुप्यत सुन्दरीभिः। निद्रालसा रत्नालोकमपि नासहन्त दशः, किमुत जरठमातपम्। अशिशिरसमयेन चक्रवाकमिथुनाभिनन्दिताः सरित इव तनिमानमानीयन्त सोडुपाः शर्वर्यः। अभिनवपटु-

ललाटिका, भालालंकार एव, पुरुड्कं, तिलकं येषु तैः अलकाः, केशाः, एव, चीरचीवरं, वसनं, तेन, संवीताः; वेष्टिताः, तैः । स्वेदोदकस्य, धर्मजलस्य, विन्दुवः, कणाः, एव, मुक्ताच्चवलया, मौक्तिक जपमालिकाः, तान , वहन्ति, धारयन्ति, तैः । दिनकरस्य, यद्, त्राराधनं, पूजनं, तस्य ये नियमाः, विधयः, (व्रतानि वा) ललनानां, स्त्रीगां, ललाटेन्दुभिः मस्तकचन्द्रेः, अगृह्यन्त, इव। (गृहीतमितियावत्) (धृत् पुण्डूको जपमालां गृह्णतीतितत्साम्यम्) चन्दनेति—चन्दनेन, यद्वा, चन्दनवत्, धूसराः, ताभिः, सूर्यं न पश्यन्तीति, ताभिः, (सूर्योदयादारभ्यास्तसमयान्तंकामिन्य आतप भिया स्वपन्ति सद्मसु कुमुदिन्यस्तुदिवा संकुचिता इत्युभयोः साम्यम्) स्वापाधिक्ये त्रावस्थां वर्णयति-निष्ट्रति-निष्ट्रया त्रालसा, दृशः, रत्नालोकं, रत्नप्रकाशं, श्रपि, (इति संभावनायाम्) नास-हन्त, न सोढुं सक्ताः। किमुन, जठरं, कठोरं, आतपं, धर्म । त्रशिशिरसमयः श्रीष्मः, तेन, चक्रवाकमिथुनैः, चक्रवाकयुगलैः, श्रभिनन्दिताः, स्तुताः (तेषां रात्रिषु वियोगात्स्वल्प रात्र्यभिनन्दनं युक्तमेव) सोडुपा:, स चन्द्राः (नत्तत्राणि) सनौकाश्च । (नदीषु जलाभावाञ्गे सहिता नद्यः च्रयंयान्तीतिभावः) शर्वर्यः, रात्रयः, तनिमानं, त्रालपतां, त्रातीयन्त, नीयन्ते । अभिनवेति-स्त्रभिनवः,

पाटलामामोदसुरभिपरिमलं न केवलं जलम् , जनस्य पवनमपि पातुमभृदभिलाषो दिवसकरसंतापात् ।

क्रमेण च खरखरमयूखे, खिएडततिडच्छ्रैश्वे, शुष्यत्सरिस, सीद्त्योतिस, मन्द्रिर्भरे, भिल्लिकाभांकारिणि, कातरकपोत-कृजितानुबन्धबिधिरितिवश्वे, विश्वसत्पतितिणि, करीषंकषम-नृतनः पट्टः, प्रसरन्, पाटलामोदः, पाटलस्याति निर्हारी परिमलः, तेन, सुरिभः, सुगन्धिः, परिमलः सुवासः, यस्य तत् न केवलं जलं, पयः, पवनं, वायुं, अपि, पातुं, पानाय, जनस्य, प्राणिनः दिवसकर-सन्तापान्, सूर्यतापान्, अभिलाषः अभिलषनं-अभिलाषः, (घव्यपापुंसि) ईच्छा अभृत्।

क्रमेण इत्यतः—प्रावर्तन्तोन्मत्ता मातिरिधानः—इत्यनेनान्वयः। क्रमेण, खरखर मयूरवे,—खरः, तीच्णः, खरमयूरवः, सूर्यः, यिस्मन, तथाभूते, (निदाधकाले) इत्युत्तरिस्थितेन संबंधः। खिएडतेति—खिएडतं, निर्जितं, तिइतां, विद्युतां, शैशवं, बाल्यं, (शिशु चापल्य-मितिभावः) येन, तथाभूते। (विद्युदालोकाद्पि द्यतितीच्णालोक-शालिनीत्यर्थः)। शुष्यदिति—शुष्यन्ति शोषं गच्छन्ति, सरांसि, तड़ागानि, यिस्मन् तथोके। सीददिति—सीदन्ति, श्रवसादंगच्छन्ति, स्रोतांसि, यिस्मन् तादृशे। मन्दिनभरि मन्दाः, स्वल्पाः, निर्भराः, प्रस्रवणानि, यत्र तथाभूते। भिल्लिकेति—भिल्लीकाः, जुद्राः कीट-विशेषाः, तासांभङ्कारो विद्यते यस्मिन् तथोके। कातरेति—कातराणां, श्रीप्मार्त्तान।मित्यर्थः। कपोतानां, कूजितानुबन्धेन, कूजनसात्त्येन, बिधिरतं, बिधरीकृतं, विश्वं, जगत्, येन तथाभूते। (श्रतीवमेदोमयन्त्व।त् दुःसहः प्रीष्मतापः कपोतानांकृते, श्रतः पतित्रत्वेऽपिपृथग्यहण्मितेषां) विश्वसत्पतित्रिणि-विशेषेणाश्रसन्तः, क्रान्ततयेतिभावः, पत-

रुति, विरलवीरुधि, रुधिरकुत्इलिकेसरिकिशोरकलिह्यमान-कठोरधातकीस्तबके, ताम्यत्स्तम्बेरमयूथवमथुतिम्यन्महामही-धरनितम्बे, दूयमानद्विरददीनदानाश्यानश्यामिकालीनमूकमधु-छिहि, छोहितायमानमन्दारसिन्दूरितसीम्नि, सिछिलस्यन्दसं-त्रिगाः, पित्तगाः, (कपोतेभ्योऽन्येइतिभावः) यस्मिन् तथोक्ते। करीधङ्कषेति-करीषाणि, गोमयानि, कषन्ति, शोषयन्तीतितादृशाः, मरुतः, वायवः, यस्मिन् , तथाभूते । विरत्नवीरूधि, विरत्ताः, श्राल्पाः, वीरूथः, लताः यत्र तादृशे । रुधिरेति- रुधिरेषु, रक्तेषु, कुतृह् लिनः, लोलुपाइतिभावः । ये केशरिकिशोरकाः, सिंहशिशवः, तैः, लिह्य-मानः, त्रास्त्राद्यमानः, (रक्तिथियेतिभावः) कठोरः, परिणतः, धातकी-स्तबकः, धातकीलतायाः पुष्पगुच्छः, यस्मिन् तथोक्ते । ताम्यदिति— ताम्यताम् , त्र्यातपतापेनक्तिश्यतामितियावत् । स्तम्बरमयूथानां, हस्तिसङ्घानां, वमथुभिः, उद्गारैः, (करशीकरैरित्यर्थः) तिम्यन्तः, आर्द्रीभवन्तः, महतांमहीधराणां, पर्वतानां, नितम्बाः, कटप्रकदेशाः यस्मिन् तथाभूते । दूयमानेति—दृयमानानां, ताम्यतां, द्विरदानां, हस्तीनां, दीनस्य, चीरातांगतस्य, दानस्य, मदस्य, त्राश्याना, इंषच्छुप्का, या श्यामिका, मङ्लेखा, तस्यां लीनाः, अतितर्षात् संसक्ताः, मूकाः, त्रार्ततयानिःशब्दाः, मधुलिहः, भ्रमराः, यस्मिन् तथोके । छोहितायमानेति—लोहितायमानैः, त्र्यालोहिता लोहिताः भवन्तः तैः (पुष्पविकासात् रक्तायमानैरित्यर्थः) मन्दारैः, पारिजाता-रूयतरुविशेषैः, "मन्दारः पारिजातकः" इत्यमरः । सिन्दृरिताः, सञ्जातसिन्दूराः, (दत्तिसिन्दूराइवेत्यर्थः) सीमानः, प्रान्तभागाः, (प्रामायामितिरोषः) यस्मिन् तथोके । सिछलेति—सिललानां, जलानां, स्यन्दाः, स्रवाः, तेषां सन्दोहः, समृहः, तस्य सन्देहेन,

दोहसंदेहमुद्धान्महामहिषविषाणकोटिविलिख्यमानस्फुटत्स्फटि-कट्टपदि, धर्ममर्मरितगर्मुति, तप्तपांशुकुकूलकातरिविकिरे, विवरशरणश्चाविधि, तटार्जुनकुर्रकृटज्वरिववर्तमानोत्तानशफर शारपङ्कशेषपत्वलाम्भसि, दावजवितजगन्नीराजने, रजनीराज-यद्मिण, कठोरीभवित निदाधकाले, प्रतिदिशमाढौकमाना

भ्रमेगा, मुह्यद्भिः, चित्तविकृतिंगच्छद्भिः, महद्भिः महिषेः विषागानां, श्रृङ्गगां, कोटिभिः, श्रमभागैः, विलिख्यमानाः, संघृष्यमागाः, स्फु-रन्त्यः, (सौरातपेन उद्घासमाना इति यावत्) स्फटिकदृपदः, स्फटिक-शिलाः यस्मिन् तथाभृते ।

धर्मति-धर्मेण, उप्मणा, मर्मरिताः, शुष्कत्वेन मर्मर ध्विनयुक्ताः, गर्मुतः, लताविशेषाः यस्मिन् ताहशे। (गर्मुन् स्त्री स्वर्णनड्योगीपति शिवपण्डयोः, नृपभास्करयोः पुंसि, इति मेदिनी) तप्तेति—तप्ताः पांशवः, रजांसि एव कुकूलाः, तुषानलाः, तैः कातराः, विकिराः, कुकुटादिपिच्चभेदाः यस्मिन् ताहशे। विवरेति—विवराणि-गर्ता एव शरणम् श्राश्रयः येपां ते श्वाविधः-शल्याः (मृगविशेषाः) यस्मिन् ताहशे। तटेति—तटेपु-तीरेषु ये श्रर्जुनाः-तरूभेदाः तेषु ये कुरराः-पिच्चभेदाः (कूंज इति हिन्दी भाषायाम्) तेषां कूटज्वरेण् श्रुति-कटुरवसन्तापेन, विवर्तमानाः उत्सवमानाः उत्तानाः-उर्द्रमुखाः ये शफराः-मत्स्याः तैः शाराः-शवलाः, पङ्काः-कर्दमा, एव शेषाः येषु तथाविधानां पल्वलानां चुद्रजलाशयानाम्, श्रमभांसि-जलानि, यस्मिन् तथोके। दावेति—दावेन-वनाग्निना, जनितं-उत्पादितं, यन् जगतां नीराजनम् श्रारात्रिकारव्यं शान्ति कर्मविशेषः, यस्मिन् तथाविधे। रजनीति—रजन्याः निशायाः राजयचमा-च्चरोगः यस्मिन् । कठोरी भवति वृद्धिगच्छति, निदाधकाले-प्रीष्मावसरे

इवोषरेषु प्रपावाटकुटीपटलप्रकटलुग्ठकाः, प्रपक्रकपिकच्छू-गुच्छुच्छुटाच्छोटनचापळैरकाग्डकग्डूळा इव कर्पन्तः शर्करिळाः कर्करस्थलीः, स्थूलदृषच्चूर्णमुचः, मुचुकुन्दकन्दलदलनदन्तुराः, समन्ततः पतन्मुखरचीरीगणमुखशीकरशीक्यमानतनवः, तरु-णतरतरणितापतरले तरन्त इव तरङ्गिणि मृगतृष्णिकातरङ्गिणी-प्रतिदिशम्-दिशिदिशि । त्राढौकमानेति उपरेषु-मरुभूमिषु, श्राढौकमाना इव गम्यमाना इव । प्रपेति-प्रपा-पानीयशाला, बाटः-पन्था, कुटी-चुद्रगेह्म , पटलम्-छदिः, एतेषां प्रकटं-प्रकाशम् , यथा स्यात्तथा लुग्ठकाः-ऋपहारकाः, इति यावत् । प्रपक्वेति—प्रपका-पक्रतांगता या कपिकच्छुः मर्कटी (मर्कट सदृश लोमत्वान् कपि-कच्छुरि मर्कटी भवति) (ऋष्यप्रोक्ता शूकशिंविः कपिकच्छुश्च मर्कटी) तस्याः गुच्छछटाः-स्तबकराशयः, तासां छोटने-लूने, चापलैः। श्रकारडं-श्रनवसरे करडुलाः-खर्जनरोगप्रस्ता इव । कर्षन्तेति-शर्करिलाः-पाषाग्यकग्गिकायुताः, कर्करस्थलीः-पाषाग्य-खण्डयुतामहीः (कंकरभूमी) कर्पन्तः-कण्डुं कुर्वन्तः । स्थृलेति — स्थूलानि-विपुलानि, दृषदां-शिलानां चूर्गानि-किग्वकाः तानि मुख्रन्ति-प्रचिपन्ति इति तथोक्ता । मुचुकुन्देति मुचुकुन्दानां-माध्यपुष्पागाां, कंदलानां-तन्नामपुष्पागाम् । दलनेन, दन्तुराः-संजातदन्ता इव। समन्ततः-चतुर्दित्तु । पतदिति--पतन्तः-उडडीय-मानाः, मुखराः-कणन्तः, ये चीरीगणाः-पित्तभेदाः (चील या ईल) तेषां मुखशीकरै:-त्र्याननजलकर्गोः शीक्यमानाः सीच्यमानाः तनवः-शरीरागा येषां तथा विधाः।

तक्रणेति—तरुणेन-श्रतिप्रोदेन, तरिणतापेन-सूर्यातपेन, तरिङ्गिणि-संजाततरङ्गे, मृगतृष्णिकाः-मरीचिकाः (मृगतृष्णा मरीचिका इत्य-

नामलीकवारिणि, शुष्यच्छमीर्ममरमारवमार्गलङ्गनलाघवजव-जङ्घालाः, रैणवावर्तमण्डलीरेचकरासरसरभसारब्धनर्तनारम्भा-रभटोनटाः, दाचद्ग्धस्थलीमषीमिलनमिलनाः, शिन्तितन्तपण्-कवृत्तय इव वनमयृरपिच्छचयानुचिन्वन्तः, सप्रयाणगुञ्जा इव शिञ्जानजरत्करञ्जमञ्जरीवीजजालकैः सप्ररोहा इवातपातुरवन-महिषनासानिकुञ्जस्थूलनिः श्वासैः, सापत्या इवोड्डीयमानजवन-मरः) एव तरङ्गिएयः-नद्यः, तासाम् त्र्यलीकवारिणि-त्र्यलीकजले, तरन्त इव-सवमाना इव । शुष्यदिति—शुष्यन्ती-शुष्कतांयान्ती, शमीवत्-तरुविशेषवत्, मर्मरः-विशेषव्वितयुक्तः, मारवः-मरुदेशीयः, मार्गः-पन्था तल्लंघने, लाघवं यस्य तथाविधेन जवेन-वेगेन, जंवाला:-जंघायुक्ताः । रेेेेेेेेेेंगुवेति रेेगावी-तत्सम्बन्धिनी, त्रावर्त्तमण्डली, तस्याः रेचकस्य (रेचयति वहिकरोति तथाभूतस्य) लासकस्य-नर्त-कस्य, रसरभसेन-रागवंगेन, श्रारब्धं यन्नीनं तस्यारम्भे, श्रार-भटीत्राराश्च = भटाश्च तेषामियमारभटी-वीररसप्रधानविशेषः, तन्न नटाः, ताग्डवावसानेनिपुगा इत्यर्थः । दावेति—दावेन-वनानिलेन, दग्धा स्थली एव मसी तस्याः मिलनेन मलिनाः। शिचितेति— शिचिता-श्रभ्यस्ता, चपगाकानां वृत्ति:-व्यवहारो, यैः एवंभूताः, मयूरपिच्छचयान् , उिन्दन्तः-धारयन्तः (पुच्छार्थकत्वलाभात् मयृरपद्मत्राधिकम्) (ज्ञपण्काश्चिपि निजशास्त्राज्ञया मलिनपुच्छधार-यन्ति) प्रयागो-यात्रायां, गुञ्जाः ढकाः तैः सह वर्तमाना इत्यर्थः। शिञ्जानेति-शिञ्जानाः-शब्दवन्त्यः, जरतां-प्राचीनानां, करञ्जानां-तरुभेदानां, मंजर्यः, तासां बीजजालकैः बीजसमृहैः, सप्ररोहा इव-सांकुरा इव । आतपेति — आतपेन-संतापेन, आतुरागाम् आत्तीनाम्, वनमहिषागां, नासाभ्यः निकुञ्जेभ्य इव-लतापिहितोदरेभ्य इव निर्गतै:-

वातहरिणपरिपारीपेटकैः, सभुकुटय इव दह्यमानखलधानबुस-कूटकुटिलधूमकोटिभिः, सावीचिवीचय इव महोष्ममुक्तिभिः, लोमशा इव शीर्यमाणशात्मलिफलतूलतन्तुभिः, दद्गुला इव शुष्कपत्रप्रकराकृष्टिभिः, सिराला इव त्रुणवेणोविकिरणैः, उच्छ्याश्रव इव धूयमाननवयवश्रक्षशकलशंकुभिः, दंष्ट्राला इव

स्थूलिनश्वासेः, सापत्या इव ससन्ताना इव । उड्डीयमानेति—उड्डीय-मानानां-उत्पततां, जवनतराणाम्-श्रतिवेगिनाम्, हरिणानां, परिपा-ट्यः-पर्थ्यायाः । तासां पेटकाः-समृहाः तैः सश्रुकुटय इव-सश्रूभङ्गा इव । द्द्यमानेति—द्द्यमानानाम्-श्रातपेन दग्धानाम्, खलधानानां-धान्या-नाम्, ये वुसकुटाः तुपराशयः, कुटिलाः-कुटिलगामिन्यः, धूमकोटय इव- धूमराजय इव, तैः, सावीचिबीचय इव-श्रवीचिः-नरकविशेषः, तस्य वीचयः-तरङ्गाः-ज्ञाला वा तैः सहवर्तमाना इव, महोष्ममुक्तिभिः-महान्तः उष्माणः तेषां मुक्तिभिः-त्यागैः-वृष्टिभिरित्यर्थः ।

स्रोमशेति लोमशा इव-रोमपूर्णा इव। शीर्यमाणेति-शीर्य-माणानां-विदीर्यमाणानाम्, शालाम्लिफलानाम्, तृलतन्तुभिः-तृलस्त्रेः, दद्रुला इव-दद्रुवन्त इव। शुष्केति-शुष्काणां, पत्राणां, प्रकराः-समृहाः, तेषांम्, त्राकृष्टयः-स्राकर्षणानि, ताभिः, शिराला इव-शिरासमृहशालिन इव। तृणेति — तृणानां, वेणी-राजिः, तस्याः विकिरणेः-विकेपेः, उच्छ्राया-स्रविरतानि, स्रश्रूणि-नयन जलानि, येषां तथा भूता इव। धूयमानेति — धूयमानानां, कम्पमानानां, यवानाम्, शूकाः-शुङ्गाः, (शिखासूचय-इत्यर्थः) (शूकोऽस्त्री शुङ्गद्ययोः इति मोदिनी) तेषां शकलाः-खण्डाः, शङ्कवः-कीलाः तैः दंष्ट्रालाः-दंष्ट्रावन्तः इव। चिस्तिति — चिलतानां-चलतां, शलला-नाम्-शल्यकीनाम्, सूचीशतैः-सूक्त्माप्रभागैः, (श्वावित्तु शल्यस्त- चित्रशललसूचीशतैः, जिह्वाला इच वैश्वानरशिखाभिः, उत्सर्पत्सर्पकञ्चकचूडाला ब्रह्मस्तम्भरसाभ्यवहरणाय कवल- ब्रह्मिवोष्णैः कमलमधुभिरभ्यस्यन्तः सकलसिल्लोच्छोषघर्म- घोपणापटहैरिव शुष्कवेश्ववनास्फोटनपटुरचे स्त्रिभुवनिबभीषि- कामुद्भावयन्तः, च्युतचलचापदचश्रेणीशाग्तिस्तयः, त्विषिम- नमयुखलतालातप्तोषकल्मापवपुष इव स्फुटितगुआफलस्फुलि-

ल्लोम्नि शलली शललं शलम्-इत्यमरः) जिह्वाला इव-रसनावन्त वैश्वानरेति – वैश्वानरशिखाभिः – श्रिप्तिशिखाभिः, अत्सर्पदिति -- उत्सर्पद्धिः - उद्गच्छद्भिः, सर्पागां कञ्चकैः - निमोकैः, चूडलाः-शिखावन्तः । ब्रह्मेति- ब्रह्मस्तम्भस्य-ब्रह्मखण्डस्य रसाभ्य-वहरगाय-रसशोषगाय-रसानां-मधुरादीनांभोजनाय वा कवलप्रहं-प्रासप्रह्णाम् , उप्णेः कमलमधुभिः, त्र्रभयस्यन्तः-पुनः पुनः कुर्वन्तः । सकलेति-सकलनां, सलिलानाम्-जलानाम्, उच्छोषः-स्रातिशयेन शोषकः यो धर्मः-त्र्यातपः, तस्य घोषगा-प्रचारः तस्याः पटहाः, तैरिव । शुष्केति—शुष्काणां, वेगुवनानां, स्कोटनस्य-विदारगास्य, पटुरवाः-महानिनादाः ते रिव । त्रिभुवनेति---त्रिभुवनविभीषिकाम्। त्रिलोकभीतिकाम् , उद्भावयन्तः-जनयन्तः । च्युतेति—च्युताभिः-स्विलिताभिः, अतएव चिलिताभिः, उत्पतन्तीभिः, चाषपित्रश्रेशिभिः-नीलकरठपत्रिपङ्कितभिः, शारिता-त्याप्ता, सृतयः-मार्गाः यैः तथाविधाः (मृतिः स्त्रीगमने मार्गे इति कोषः) त्विषिमदिति— त्विषिमतः-सूर्यस्य, मयूखलतानां-किरगाज्वःलानाम्, त्र्यलतस्य ज्वल-दङ्गारस्य यः स्रोषः-दहनम्, तेन कल्मार्ष-चित्रमित्कृष्णारक्तम्, वयुः-शरीरं येषां तथाविधाः । स्फुटितेति—स्फुटितानि-विकसितानि, गुञ्जाफलानिवत् ये स्फुलिङ्गाः-श्रमिकगाः तेषां श्रंगारैः श्रङ्किताङ्गाः,

ङ्गाङ्गाराङ्किताङ्गाः, गिरिगुहागम्भीरभांकारभोषणभ्रान्तयः, भुवनभस्मीकरणाभिचारचरुपचनचतुराः, रुधिराहुतिभिरिव पारिभद्रदुमस्तवकवृष्टिभिस्तर्पयन्तस्तारचान्वनिभावसून्, श्रशिशिरिसिकतातारिकतरंहसः, तप्तशैळिविळीयमानशिळाजतुरसळविळप्तदिशः, दाचदहनपच्यमानचटकाण्डखण्डखचिततरुकोटरकीटपटळपुटपाकगन्धकटवः, प्राचर्तन्तोन्मत्ता मातरिश्वानः।

प्लुषिताङ्गाः । गिरि-इति —गिरिगुहासु-पर्वतकन्दरासु, गम्भीरक्तंका-रेगा, भीषगा, भ्रान्तिः-घूर्गानं येषां ते । **भुवनेति—भुवनस्य**-जगतः, भस्मीकरगां-दहनं, तदेवाभिचारः-वेदविहितनिष्ठुरकर्म, तत्रचरुपचने-हविपाके, चतुराः-पटवः, रुधिराहुतिभिरिव रक्ताहुतिभिरिव, परिभद्र-नामप्रुमस्य, स्तबकानां-गुच्छानाम्, वृष्टिभिः-पातैः, तारवान्-वृत्त्न-सम्बन्धिनः, विभावसून्-दावानलान् , तर्पयन्तः-प्रीगायन्तः । ऋशिशि-रेति - ऋशिशिराभिः-उष्णाभिः, वालुकाभिः, तारिकतम्, रहः, वेगो येषां तथोक्ताः। तप्तेति—तप्तेपु-शैलेषु, गिरिषु, विलीयमानानां-गलतां, शिलाजतूनां-धातुभेदानाम्, रसलवै:-जलकर्णै:, लिप्ताः-दिशो यै: तथोक्ताः । दावेति—दावदहनेन-वनाग्निना, पच्यमानानां-दग्धानां, चटकानां-पिचिविशेषासाम्, त्र्रमण्डलएडै:-डिम्बशकलैः, रविचतेपु-व्याप्तेषु, तरुकोटरेषु-वृज्ञगुहासु यानि कीटपटलानि-तद् भज्ञगार्थ-मागतानि, पिपिलिकावृन्दानि, तेषां पुटपाकस्य-श्रभ्यन्तरपाकस्य, गन्धेन कटव:-उद्वेजका इत्यर्थ: । उन्मत्ताः उच्छुङ्खलाः, मातरिश्वानः-वायवः, प्रावर्त्तन्तः । सर्वतेति—पुनर्तानेव दावाग्नीन विशिनष्टि भूरि त्यादिभिः । जरठानां वृद्धानां, श्रजगराणां, सर्पाणां, गम्भीराः गलाः, करुटप्रदेशाः एव गुहा ताभ्यः, वाहिनः, वहिनिःसरन्तः, वायवः येषु तथा भूताः । श्रतएव-भूरिभिः, वृह्द्रिः, भस्नाणां, श्रप्निसंधूचण्यंत्राणां सहस्रेः, सन्धुच्चग्रेन, समुद्दीपनेन, चुभिताइव, समुत्तेजिताइव।

सर्वतश्च भूरिभस्त्रासहस्रसंघुत्तणज्ञुभिता इव जरठाजगरग-म्भीरगलगुहावाहिवायवः कचित्स्वच्छन्दतृणचारिणो हरिणाः, कचित्तरुतलविवरविवर्तिनो बभ्रवः, कचिज्जटावलम्बिनः कपिलाः, कचिच्छकुनकुलकुलायपातिनः श्येनाः, कचिद्विलीन-लाचारसलोहितच्छवयोऽभ्रराः, कचिदासादितशकुनिपच्छत-

स्वच्छन्देति स्वच्छन्दं स्वैरं, तृगोषु, चरन्ति-प्रसरन्ति, (पत्ते) तृगानिभन्तयन्ति हरिगाः-पाग्डुवर्गाः, (पत्ते) मृगाः। तरुतलेति-तरुतलेषु यानि विवराणि-गर्त्तानि तेषु वर्त्तिनः, विभ्रवः-पिङ्गलाः (पत्ते) नकुलाः। शदुनेति— शकुनकुलानां-पत्तिविशेषा-ग्णाम् , कुलायान्-नीडानि, पातयन्ति-दहन्ति इति यथोक्ताः श्येनाः शुक्रवर्गाः, (पत्ते) पत्तिसमृहकुलायास्थितघातकाः पत्तिभेदाः। जटेति-जटाऽवलम्बिनः-जटाः-मृलानि, श्रवलम्बन्ते-श्राश्रयन्ति इति तथोक्ताः (पत्ते) जटाधारिगाः, कपिलाः-पिङ्गलाः (पत्ते) कपिलमुनिविशेषत्रतथारिगाः तापसाः । विर्छानेति-विलीनः-द्रवीभृतः, यो लाचारसः-त्र्रलक्तऋद्रवः तद्वत् , (त्र्रथवा) तेन लोहिताः-रक्ताः छवयः-कान्तयः, येषां, तथा भूताः, श्रधराः-धर्तुमशक्याः, निम्नोष्टाः वा (पत्ते) धराः-पर्वताः । आसादितेति—आसादितेषु-प्राप्तेषु त्रवसादंगतेषु, वा शकुनिनां-पिन्नगां, पत्तेषु, कृता-लब्धा पटुगतिः, सम्यक् प्रसरगां यैः श्रन्यत्र-श्रासादिता-प्राप्ता, शकुनि-पत्तेगा-पत्तिगरुता, कृता-जनिता, पदुगति:-सत्वरगमनं यैः तथोक्ताः। वि-विविधा, शिखा ज्वाला येषां तथोक्ताः (पत्ते) शराः । दग्धेति दग्धाः-भस्मीकृताः, निष्शेषाः-समस्ताः, जन्महेतवः-स्वो-त्पत्तिकारणानि, तृणकाष्टादीनि यैः (पत्ते) दग्धाः-चयिताः समस्ताः पूर्वपूर्व जन्ममर्जिताः संसारागमनकारगानि, पापपुरुयानि पटुगतयोविशिखाः, कचिद्दग्धिनःशेषजन्महेतवो निर्वाणाः, कचित्कुसुमवासिताम्बरसुरभयो रागिणः, कचित्सधूमोद्दारा मन्दरुचयः, कचित्सकळजगद्ग्रासघस्मराः सभस्मकाः, कचिद्देखशिखरळग्नमूर्तयोऽत्यन्तवृद्धाः, कचिद्चळोपयुक्तशिळा-जतवः चियणः कचित्सर्वरसभुजः पीवानः, कचिद्दग्धगुग्गुळोव रोद्दाः, कचिज्ज्वळितनेत्रद्दनदग्धसकुसुमशरमदनाः कृतस्थाणु

यै: तथोक्ता निर्वाणाः शान्ताः (पद्मे) मुक्तिगताः । कुसुमेति-कुसुमैः-धूमैः (पत्ते) पुष्पैः वासितं-छादितं (पत्ते) सुरभितम् , यत् त्रम्बरं नभः (पर्च) वस्त्रम् , तेनसुरभयः-शोभनदर्शनाः (पर्च) सौरभशालिनः । रागिणःरक्तवर्गाः (पद्मे) रागवन्तः । सधूमेति सधूमोद्गाराः-धूमनिर्गमेनसहवर्तमानाः अमन्दाः अतिप्रवृद्धाः, रूचयः कान्तयः येषां, (पन्तं) धूमनामकरोगंगा मन्दारुचि -इच्छा, भोजना-दिषु येषाम् ते । सकलेति सकलं, जगदेवशासः-कवलम्, तद् घस्मराः, भच्नकाः, सभस्मभूरिकाः भस्मनां, भूरिभिः सहवर्तमानाः । वेिष्वति-वेगा्ना, वशांनां, शिखरेषु, लग्नाः-संसक्ताः, (पद्ते) वेगाुख-रुडाप्रेषु, लग्नाः कृतभराः पूर्तयः श्रङ्गानि येषां यथोक्ताः । श्रत्यन्तवृद्धाः त्र्यतिप्रवलाः, त्र्यतिस्थविराश्च (वृद्धा हि वंश लगुडेन सहगच्छन्ति) अचलेति अचलेषु पर्वतेषु, उपयुक्तानिभित्ततानि, दंग्धानीति-भावः, शिलाजतूनि-शिलाजत्वाख्या धातुविशेषाः यः, पत्ते अचलम् ऋविच्छिन्नम्, यथा तथा-उपयुक्तम्, संवितम्, श्रौषधरूपंगोतिभावः शिलाजतुः यैः तथोक्ता। चयिगाः निर्मागांगताः-ज्ञयरोगिगाशच सर्वानिति-सर्वाणि श्रन्नानि,रसान् , जलादीं भुज्जते इति तथोक्ताः श्रतएवपीवानः स्थूलकलेवराः । कचिदिति -- दग्धगुग्गलवः - भस्मीकृतगन्धद्रव्याणि, यैः तथोक्ताः, रौद्राः-भीषग्गाः-(पत्ते) शिवसेवकाः । ज्वलितेति-ज्वलि-

स्थितयः, चटुलशिखानर्तनारम्भारभटीनटाः क्वचिच्छुष्कका-सारस्रितिभः स्फुटन्नीरसनीवारबीजलाजविषिभिज्वालाञ्जलि-भिर्र्चयन्त इच घर्मघृणिम्, ऋघृणा इव हठहृयमानकठोरस्थल-कमटवसाविस्नगन्धगृष्नवः, स्वमिष धूममम्भोदसमुद्भूतिभि-येव भन्नयन्तः, सितलाहुतय इव स्फुटद्बहलबालकीटपटलाः

तानां, नेत्रा- गाम्-मूलानाम्, दहनेन दग्धाः,सकुसुमाः-सपुष्पाः,शराः-त्रण्मेदाः, मदनाः-वृज्ञभेदाश्च यैः तथोक्ताः । (पन्ने)-ज्वलिततृतीयनय नाग्निना भस्मीकृतः कुसुमशरसहितः मद्नः-कामः यैः तथोकाः मद्राः। कृतेति-कृताः स्थागुपु-छिन्नशाखापु स्थितिः यैः, (पन्न) स्थागो -हरस्य स्थितयः-व्यवहारा येः । चटुलेति चटुलशिखाः-चंचल-ज्वालाः, येषाम् , (श्रन्यत्र) चूड़ाः येषाम् । नर्तनारम्भे यः श्रारभटी-प्रधानवीररसविशेषः तत्र नटाः उभयत्रतुल्यम् । शुष्केति शुष्केपु-कासारंपु तडागेपु, सृतिः प्रसारो येपां तैः । स्फुटदिति स्फुटन्ति निर्-रसानि यानि निवारवीजानि-धान्यविशेषाः तेपां लाजान् वर्षन्ति तथोक्तैः। ज्वालाऽञ्जलिभिः-शिखाऽञ्जलिभिः। घर्मघृशिम्-उप्रा-रिमम्, त्र्रघृगा इव त्रजुगुप्सा इव त्र्यचयन्तः-पूजयन्तः । हठेति— हठात्-बलात् , हूयमानाः-दह्यमानाः, कठोराणां, स्थलकमठानां-स्थलवर्त्तिकच्छपानाम्, याः वसाः-मेदांसि तासां यो विस्नगन्धः-श्रामगन्धः तस्यगृञ्जवः-लोलुपाः । श्रम्भोदेति—श्रम्भोदानां पयो-दानां, समुद्भूतिभिया-समुत्पत्तिभयेन, धूमं भन्नयन्तः । सलिलाहुतय इव-जलाहुतय क्व । स्फुटदिति—स्फुटन्ति-निर्गच्छन्ति, बहलानि-भूरीिया, वालानि चुद्रािया, कीटपटलानि, चुद्रप्राियावृन्दानि, यथा तथोक्ताः श्वित्रिगाः कत्तेषु-वहल कृमिवृन्दानि, निसरन्ति । सोषेति-सोषेगा-दहनेन, विचरन्ति-चटत् चटत् इति कुर्वेन्ति,यानि बल्कलानि-

कच्येषु, श्वित्रिण इव प्रोषिवचटद्वर्करुधवरुशम्बूकशुक्तयः शुष्केषु सरःसु, स्वेदिन इव विरुगियमानमधुपटरुगोरुगरित-मधूच्छिष्टबृष्टयः काननेषु, खलतय इव परिशीर्यमाणशिखासंह-तयो महोषरेषु, गृहीतशिलाकवला इव ज्वितिसूर्यमणिशकलेषु शिलोच्चयेषु, प्रत्यदृश्यन्त दारुणा दावाग्रयः।

तथाभूते च तिसम्बत्युत्रे त्रीष्मसमये कदाचिदस्य स्वगृहा-विस्थितस्य भुक्तवतोऽपराह्मसमये भ्राता पारशवश्चन्द्रसेननामा प्रविश्याकथयत्—'एष खलु देवस्य चतुःसमुद्राधिपतेः सकल-गाजचकचूडामणिश्रेणीशाणकोणकपणिनर्मलीकृतचरणनखमणेः

तरुत्वचः तैः धवलाः शम्वृकाः शंखाः, शुक्तयः मुकास्फोटाख्याजलज-न्तुविशेषाः येषां तथोका स्वेदिन इव घर्मिण इव। शुष्केषु नीरसेषु सरःस् ^{*}तडागेषु । विळीयमानेति – विलीयमानेभ्यः-विलयंगच्छद्भ्यः, मधुप-टलगोलेभ्यः-मधुचक्रेभ्यः, गलिता-निःसृता, मधुच्छिष्टानां, बृष्टिः, यैः नथोक्ताः । खलतय इव-खल्वाटा इव । महोपरंषु-मरुभूमिषु, परीति--परि-प्रान्तभागे, शीर्यमाणाः-प्रसरन्तः, शिखासंहतयः-ज्वालासमृहाः (पचे) चूडासमूहाः येपां ते तथोका । गृहीतेति गृहीतं, शिला एव शक्लं प्रासो येः तादृशाः । ज्वलितसूर्यमणिशकलेषु-दीप्तसूर्यकान्त-मिण्खरडेपु, शिलोचयेपु-गिरिपु, दारुगाः भयानकाः, दावाग्नयः-वना-नलाः, प्रत्यदृश्यन्तः । देवेति—देवानां-राज्ञां, देवस्य-राज्ञः, चतुःसमुद्रा धिपतेः, चतुः सागरस्वामिनः । सकलेति सकलानां, समस्तानां, राजचकार्गाः-नृप-मण्डलानाम् , याः चूड़ामग्गिश्रेण्यः-शिरोरत्न पंक्तयः, द्भा एव शाखाः, निकषपापाखिवशेषाः, तेषां कोर्योषु, प्रान्तभागेषु, थत्कषरां, घर्षग्म्, तेन निर्मलीकृताः, विशदीकृता, चरग्योः, नखा एव मगायः, रत्नानि यस्य तथाविधस्य ।

श्रीहर्षचरितं

सवचकवितां घौरेयस्य महाराजाधिराजपरमेश्वरश्रीहर्षदेवस्य भ्राता छणानाम्ना भवतामन्तिकं प्रक्षाततमो दीर्घाध्वगः प्रहितो द्वारमध्यास्ते' इति । सोऽव्रवीत्—'श्रायुष्मन्,श्रविलिम्बतंप्रवेश-यैनम्' इति । श्रथ तेनानीयमानम् ,श्रतिदूरगमनगुरुजडजङ्गम् , कार्दमिकचेलचीरिकानियमितोचगडचगडातकम् ,पृष्ठप्रेष्ठतपटचर-कर्पटघटितगलितग्रन्थिम् ,श्रतिनिबिडस्त्रबन्धनिम्नितान्तराल-क्तव्यवच्लेदया लेखमालिकया परिकलितमूर्धानम् , प्रविशन्तं लेखहारकमद्रात्तीत् । श्रप्रात्तीच दूरादेव —'भद्र, भद्रमशेपभुवन-निष्कारग्रबन्धोस्तत्रभवतः रुष्णस्य' इति । सः 'भद्रम्'

सर्वेति सर्वेषां, चक्रवर्तिनां सार्वभोमानां, धोरेयस्य श्रयगएयस्य । महेति महतां, राजाधिराजानां, परमेश्वरस्य-सर्वनियन्तुः,
श्रीहर्षदेवस्य । प्रज्ञाततमः श्रानिप्रनीतः, (श्रानिशयेन विज्ञात इत्यर्थः)
दीर्घाध्वगः-दीर्घम्, श्रध्वानं-मार्ग गच्छनीति तथोकः । प्रहितःप्रेषितः । श्रातिदृरेति श्रातिदृरगमनेन, गुरू भारवत्यो, जडे-चलनाशक्ये, जङ्गे, यस्यतम् । कार्दमिकेति कार्दमिकस्य-कर्दमेनिलिप्तस्य,
चलस्य, चीरिकया-खण्डेन, नियमितं संयमितम्, उञ्चण्डम्-कर्कशम्,
चल्डान्तकम्-श्ररूपद्धोर्यन्तव्यापकम् वसनं येन तम् । पृष्टेति पृष्टे,
प्रेङ्खन्-चलत्, पटचरं-जीर्णवसनम्, कर्पटम् घममञ्जेनार्थवस्त्रभागम् च
ताभ्याम्, घटितः-रचितः, गिलतः-शिथिलः, प्रन्थः-वस्त्रसिधः येन
तम्। श्रातिनिविडेति श्रातिनिविडेन-श्रातिघनेन, सूत्रवन्धेन, निन्नितः
निमतः, श्रन्तराले-मध्ये, कृतः, व्यवच्छेदो यस्याः, तया, लेखमालिकया-लिपसञ्चयेन, परिकछितेति परिकलितः-वेष्टितः, मूद्धा-मस्त्रस्
कम्,येन तम्, लेखहारकम्-पत्रवाहकम् । श्रद्वाचीत्-श्रपश्यत्- (दृशिरप्रेच्निणे) श्रप्राचीत्-श्रपृच्छत् । भद्र, साधो ! श्रशेषेति श्रशेषाणाम्,

→ इक्युक्त्वा प्रणम्य नातिदूरे समुपाविशत्। विश्रान्तश्चात्रवीत्
'एष खलु स्वामिना माननीयस्य लेखः प्रहितः' इति विमुच्य

चार्पयत्। श्रथ बाणः सादरं गृहीत्वा स्वयमेवावाचयत्—

'मेखलकात्संदिष्टमवधार्य फलप्रतिबन्धी धीमद्भिरपहरणीयः

कालातिपात इत्येतावदत्रार्थजातम्। इतरद्वार्तासंवादनमात्रकम्'।

श्रवधृतलेखार्थश्च समुत्सारितपरिजनः संदेशं पृष्टवान् ।

मेखलकस्त्ववादीत्—'पवमाह मेधाविनं स्वामी—जानात्येव

मान्यः यथैकगोत्रता वा, समानजतिता वा, समं संवर्धनं वा,

एकदेशनिवासो वा, दर्शनाभ्यासो वा, परस्परानुरागश्रवणं

वा, परोत्तोपकारकरणं वा, समानशीलता वा, स्नेहस्य

हेतवः। त्विय तु विना कारणेनादृष्टेऽपि प्रत्यासन्ते बन्धाविव

बद्धपत्तपातं किमपि स्निद्यति मे हृद्यं दूरस्थेऽपीन्दोरिव

•कुमुदाकरे। भवन्तमन्तरेणान्यथा चान्यथा चायं चक्रवर्ती

सर्वेषाम्, भुवननाम्-जगताम्, निष्कारगाः- श्रहेतुकः, बन्धुः, तस्य । प्रिहेतः प्रेषितः श्रवाचयत्-श्रपपठन्, मेखलकः, तदाख्यः प्रागुकः पत्रवाहकः । सन्दिष्टम्-वाचिकम्, फलप्रनिवन्धी-फलंकार्यम् वध्नानि । श्रपहरग्रीयेति-कार्यव्याघातकः । कालातिपातः, समयविलम्बः, वार्तासम्बादनमात्रकम्, वृतान्तालोचनमात्रम्। श्रवश्रतलेखार्थः, ज्ञातलिपिनिवद्धोदन्तम् । समुत्सारितपरिजनः, परिवर्जितपरिजनः । मेखलकः, पत्रवाहकः । श्रवादीत्-प्रोवाच । एकगोत्रता, एककुलोत्पत्तिः । समानजातिता, तुल्यजातित्वम्, दर्शनाभ्यासः, पुनः पुनः साचात्करग्रम्, परम्परानुरागश्रवग्रम् श्रव्योऽन्यसद्भावाकर्णनम् । परोच्चोपकारकरग्रम् प्रत्यचाभावेऽपि उपकारकरग्रम् । प्रत्यासन्ने, समीपे, सुमुदाकरे, करवोत्पत्तिभुवि ।

दुर्जनैर्फ्राहित ग्रासीत्। न च तत्तथा । न सन्त्येव ते येषां सतामिष सतां न विद्यन्ते मित्रोदासीनशत्रवः । शिशुचापछा-पराचीनचेतोवृत्तितया च भवतः केनचिद्सहिष्णुना यित्कचि-दसहशमुदीरितम्। इतरो छोकस्तथैव तद्गुह्णाति विक्त च। सिळ्ळानीव गतानुगतिकानि छोळानि खलु भवन्त्यविवेकिनां मनांसि। वहुमुखश्रवणिनश्चळीछतिनश्चयः किं करोतु पृथिवी-पितः। तत्त्वान्वेषिभिश्चास्माभिर्द्रस्थतोऽपि प्रत्यचीछतोऽसि। विज्ञप्तश्चकर्तां त्वदर्थम् —यथा प्रायेण प्रथमे वयसि सर्वस्यैव चापछैः शैशवमपराधीति । तथेति च प्रतिपन्नं स्वामिना। श्रतो भवता राजकुळमछतकाळचेपमागन्तव्यम्। श्रवकेशीवा-दृष्परमेश्वरो वन्धुमध्यमधिवसन्नासि मे बहुमतः। न च सेवा-

चकवर्त्तासार्वभोमः । प्राहितः-श्रववोधितः । मित्रेति मित्राणि सुहदः, उदासीनाः, मध्यस्थाः शत्रवः-वेरिणः, न विद्यन्ते न तिष्टन्ति । शिशिविति शिशोश्चापलम् - शेशवचापल्यम् , तत्रपराचीना, श्रपराङ्मुखी, चित्तवृत्तिर्यस्य तत्ता, तया । श्रसहिष्णुना, सोहुम-शक्नुवता, श्रद्यसम् , श्रयुक्तम् , उदीरितम् उक्तम् । गतानुगतिकानि, गतं गमनम् ,श्रनुगतिः, पश्चाहमनम् ,श्रविवेकिनाम् , ज्ञानरहितानाम् । विश्विति - बहुनां, सुखानाम् , श्रवणेन निश्चलीकृतः निश्चयः, श्रवधारणम् यस्य, तथाभृतः । प्रत्यचीकृतः, साचात्कृतः । चापलेः, चपलकर्मभः । श्रपराध्यतीति, श्रपराधि, सदोषं भवति इति यावत् । प्रतिपन्नम् विदितम् । श्रक्षतकाल चेपम् , समयविलम्बमकृत्वा ।

श्रवकेशीच--निष्फलतरुरिव श्रदृष्टपरमेश्वरः-नदृष्टः, परमेश्वरः-राजाधिराजः रविश्च येन तथाभृतः । श्रदृष्टरिवस्तरुमध्यगतछायाप्रधानः श्रवकेशी श्रपि न कस्यचित् प्रियः । बन्धुमध्यम्-बन्धूनां ज्ञातीनां वैषम्यविषादिना परमेश्वरोपसर्पणभीरुणा वा भवता भवित-व्यम् । यतो यद्यपि—

> स्वेच्छोपजातविषयोऽपि न याति वक्तुं देहीति मार्गणशतैश्च ददाति दुःखम्। मोहात्समुत्त्विपति जीवनमप्यकाराडे कप्टं मनोभव इवेश्वरदुर्विदग्धः॥३॥

मध्यम् , अधिवसन् अधितिष्ठन मे मम बहुमतः, बह्वादृतः । सेवेति-संवायां, परिचर्यायां, यद् वैपम्यं तेन विषीदतीति तेन । दुष्टात्प्रभोः मर्यादाऽभावमाशङ्कमानाय बागाय उपदिशन कृष्णः स्वकीय स्वामिनं प्रशंसितुं प्रसङ्गान् दुर्विनीतप्रभोः स्वरूपमुपवर्णयन्नाह् । स्वेच्छेति ईश्वरदुर्विदग्धः, दुर्विदग्धः, त्र्रपिष्डतः, ईश्वरः, प्रमुः (निग्रहानुग्रह-त्र्यसमर्थः, इत्यर्थः) (पत्ते) ईश्वरेगा-हरेगा दुर्विद्ग्धः-दुः-दुखं कष्टकरं यथा तथा (विवेकरहित इतियावत्) तथा वि-विशेषेगा दग्ध:-भस्मीकृतः नेत्रजबिह्ननेतिभावः, मनोभव इव, काम इव कष्टं (क्लेशहेतुरित्यर्थः) ऋल्पबुद्धेः प्रभोः संवा क्लेशकरीतिभावः। ऋथ च पादत्रयेगा दुःशक्यत्वमुपपादयितुमाह । स्वेच्छ्रेति—स्वेच्छया, निजंच्छया, उपजाताः, उपस्थिताः, विषयाः, भोग्यवस्तृनि यस्य तथाभूतः, (पत्ते) स्वेच्छं, यथेष्टम्, उपजाताः, उपगताः, विषयाः, लच्याणि यस्य तथाभृतः। देहीति, प्रयच्छ इति वक्तुं, कथयि-तुम, न यानि न द्दाति (धातृनामनेकार्थत्वात अत्र पा धातु, दानार्थायः) (पत्ते) देहीति, कायावान् इति वक्तुं वचनं न याति न गच्छति । मार्गग्रातै:, यांचाशतैः (पत्ते) शरशतैः, (मार्गग्रो याचके शरे" इति मेदिनी) दुःखं ददाति, क्लेशं जनयति, एकत्र, त्र्यनुजीविभ्यः (पत्ते) कामिभ्य इति, अकाण्डे, सहसाकारणान्तरे, असत्यपीति यावत्,

तथाष्यन्ये ते भूपतयः, अन्य पवायम् । न्यक्कृतनृगनस्रिष-धनहुषाम्बरोषदशरथदिस्त्रीपनाभागभरतभगीरथययातिरमृतमयः स्वामी । नास्याहंकारकास्त्रकृटविषदिग्धदुष्टा दृष्यः, न गर्वगुरु-गरगस्त्रवृहगदगद्गद् गिरः, नातिस्मयोष्मापस्मारविस्मृतस्थै-

मोहान्, श्रज्ञानान्, यथायथं दोपादोपयोः बोधशृन्यात्, (पत्तं) मोहान् स्विवकारज्ञिनितमोहान् जीवनमपि प्राग्णानपि, एकत्र श्रनुज्ञीवि-नाम्, (पत्ते) कामिनामितिशेषः समुत्त्विपति, समुत्कर्षति दण्डयती-त्यर्थः (पत्ते) हरति। श्लेषानुप्राग्णितोपमालंकारः वसन्ततिलकं वृत्तं।

न्थक्कृतेति—नृगः, इच्वाकुपुत्रः, नलः, निपधाधिपः, निषधः, रामप्रपौत्र, "रामस्यतनयो जज्ञे कुश इत्यिम विश्रृतः । स्रातिथिस्तु कुशाजज्ञज्ञेनिपथस्तस्यचात्मजः । हरिवंशे" नहुपः, श्रायुषः पुत्रः, (पुरु-रवाप्रपौत्रश्च) श्रम्बरीपः ''श्रम्बरीषस्तुनाभागिः सिन्धुद्वीप पिताभवत्'' दशरथः, रामपिता, (रघुवंशे समुत्पन्नः) पिलीपः, रामप्रपितामहः, नाभागोऽम्बरीषपिता, भरतः, दुष्यन्ततनयः, भगीरथः, सगरप्रपौत्रः, (गंगया त्रानेता) ययाति:, शर्मिष्ठायाभर्ता, च, (द्वन्दसमास:) इमे नृपाः, न्यक्कृताः, तिरस्कृिताः, येन सः, (अत्र गुणाधिक्यंद्योति-तम्) श्रमृतमयः, श्रमृतविकारः, (श्रप्रिमकाल कूटादि राहित्य वर्णनममृत मयत्वादेव सर्वे युज्यते) नास्येति-श्रस्य, हर्षस्य, अहंकारः, अहंभावः, एव कालकूटविषं तेन दिग्धा, उपलिप्ता, अत एव, दुष्टा, दृष्टयः, श्रवलोकितानि, न । नेति—गर्वः, श्रभिमान एव, गुरूगरं, महाविषं, तेन जातो यो गलव्रहः, कण्ठावरोधः, (यस्य श्लेप्मा प्रकुपितातिष्टत्यन्तर्गले स्थिरः, त्राशु संजनयेस्कोपं जायते-Sस्य गलप्रहः) चरके । स एव गदः, रोगः, तेन गद्गदावाचः न ं त्रामयकारगुन वाचोऽस्पष्टत्वम्) स्त्रतिस्मयः, स्त्रतिगर्वः, तेन य र्याणि स्थानकानि, नोदामद्र्पदाहज्वरवेगविक्कवा विकाराः, नाभिमानमहासंनिपातनिर्मिताङ्गभङ्गानि गतानि, न मदादित-वक्रीकृतौष्ठनिष्ठ्यृतनिष्ठुरात्तराणि जिल्पतानि। तथा च। श्रस्य विमलेषु साधुषु रत्नवुद्धिः, न शिलाशकलेषु। मुक्ताधवलेषु

उष्मा, श्रोद्धत्यं स एव, श्रपस्मारः, (मृगिः) व्याधिः, तेन विस्मृतं, स्मरगाविषयंगतं, स्थेर्यं, स्थिरता, ये:, तानि स्थानकानि, स्थितयः न। नोहामेति- उहामः, प्रचण्डः, यः, दर्पः स एव ज्वरः, (उप्णोत्पादकत्वात) तस्य वेगेन, विक्रवाः, पीडिताः, विकाराः, न । ना मीति - अभिमान एव महासन्निपातः, (श्वासः कासी अमी मूर्च्छा प्रलापो मोहवेपथुः । पार्श्वस्यवेदना जम्भा कपायत्वं मुखस्य च वातोल्वरणस्यितिगानि, सन्निपातस्यलचयेन्) रोगः, तेन, कृतः, विहितः, श्रंगानां,श्रवयवानां,(पन्ते) स्वजनानांभंगः, येषु, तानि, गतानि, गमनानि च न। मद्ति—मदः, सौभाग्ययौवनाद्यवलपजो विकारः ''मदो विकारः सौभाग्ययोवनाद्यवलेपजः 'द्र्पेग्),'' तेन, ऋर्दितः पीडित, (श्राकान्त इति यावन्) स्रत एव वक्रीकृतः, स्रथवा मद् एव स्रर्दितः, वातव्याधि विशेषः तेन वक्रीकृतः, यः, श्रोष्टः, तस्मात् , निष्ठ्यतानि, निर्गलितानि, निष्ठुराणि, दारुणानि, कर्कशानि वा, ऋचराणि, वर्णाः (कवर्गादय इति यावत्) येपु तानि, जल्पितानि, वचनानि, न । अस्येति— श्रस्य, चक्रवर्तिनः, विमलेषु, श्रनघेषु, (श्रपापंष्वितिभावः) (पत्ते) (भास्वरतयासुच्छायेप्वित्यर्थः) साध्युषु, रत्नबुद्धिः, रत्नानि एते इति बुद्धिः (ज्ञानिमति भावः) शिला शकलेषु प्रस्तरखरुडेषु, (हीरकादिषु इति भावः) न । परिसंख्याऽलंकारः। मुक्तेति-- मुकाधवलेषु, मौक्तिकवत् विशदेषु, गुगोपु, विद्या विन यादिषु, (पन्ने) मुकाभिः धवलेषु, गुर्गोषु, सूत्रेषु, (मौक्तिक हारे- गुणेषु प्रसाधनधीः, नाभरणभारेषु । दानवत्सु कर्मसु साधन-श्रद्धा, न करिकटेषु । सर्वाग्रेसरे यशसि महाप्रोतिः, न जीवित-जरत्तृणे । गृहीतकरास्वाशासु प्रसाधनाऽभियोगः, न निजक्छत्र-चर्मपुत्रिकासु । गुणवित धनुषि सहायबुद्धिः न पिगडोपजी-विनि सेवकजने । श्रिप च । श्रस्य मित्रोपकरणमात्मा, भृत्योप-

ज्वित्यर्थः) प्रसाधनधीः, ऋलङ्कार बुद्धिः, ऋथवा, प्रसाधनं, प्रऋष्टम्, श्चर्जनं, गुणाङर्जनमेव श्वर्ङ्जनं, (नतुत्र्याभरणाङ्जेनमितिभावः) श्राभरणभारेषु, भारभूतेषु श्राभरणेषु, (त्रटककुण्डलादि समृहेषु) न । दानवत्सु, दान<mark>युक्तेषु, (</mark> पत्ते) मद्युक्तेषु (दानं गजमदे त्यागे पालन-च्छंदशुद्धिपु" मेदिनी) साधनश्रद्धा, निष्पादनानुरागः, (पत्ते) साध्यतं त्र्यनंन इति साधनं, सेन्यं (सेनाङ्गमितिभावः) तद्विपियगी-श्रद्धा, (संनाङ्गत्वेन युद्धादि कर्म सम्पादनवुद्धिरित्यर्थः) करिकटेषु, हम्तिगराडेपु, (मद्जलवर्षिण्वित्यर्थः) न । मद्मुचां हस्तिनां संग्रहानु-रागोनेतिभावः । ऋत्रेसरे, ऋत्रगामिने, यशसि, महाप्रीतिः, प्रेम, जीवितजरत्तृणे, जीवने (चराभङ्कुरे-इतिभावः) न । गृहीतेति — गृहीतः करः स्वप्राह्योभागः, याभ्यः तथाविधासु (पत्ते) गृहीतः, घृतः करः पाणिः यासां, तासु, त्राशासु दिज्ञु, (चेतसः त्र्रानधिगतविषय-तृष्णापु वा) प्रसाधनाऽभियोगः, वशीकरग्रप्रयासः (रञ्जनानुरागो वा) निजेति-- निजकलत्राणि, स्वीयभार्याः, (न परकीया इति ध्वनिः) तान्येव चर्म्भपुत्रिकाः, चर्माच्छादितपुत्तलिकाः तासु न । गुगावित, मौर्वीसमन्वितं, (पत्ते) विद्याविनयादिसम्पन्ने, पिएडोपजीविनि, (श्रन्न-दानेन भरगािये इत्यर्थः) सहायबुद्धिः, न । ऋस्य (हर्पस्येतियावत्) मित्रोपकरगां, सुहृद्रृपं, उपकरगां उपकारकं वस्तु, त्र्यात्मा, स्वस्वरू-पम् । (त्रात्मप्रभावेगोव सर्वमसौ संसाधयति, न पर्मखमपेचते इत्यर्थः) ×.

करणं प्रभुत्वम्, पिएडतोपकरणं वैदग्ध्यम्, बान्ध्रवोपकरणं छद्मीः, छपणोपकरणमैश्वर्यम्, द्विजोपकरणं सर्वस्वम्, सुकृत-संस्मरणोपकरणं दृदयम्, धर्मोपकरणमायुः, साहसोपकरणं शरीरम्, ब्रसिछतोपकरणं पृथिवी, विनोदोपकरणं राजकम्, प्रतापोपकरणं प्रतिपत्तः। नास्यालपपुर्ययेखाप्यते सर्वातिशायि-सुखरसप्रसृतिः पादपत्तवच्छाया' इति। श्रत्वा च तमेव चन्द्र-

भृत्योपकरगां, भृत्यानामुपकारसाधनं, प्रभुत्वं, प्रभावः (संवकादीनां दानादिसम्पादनमेवास्य प्रभुत्व फलमितिभावः) परिडतोपकरणं, परिडतानामुपकारसाधनं, वैदुग्ध्यं विद्यावत्वं, वैचन्नरुयं वा । बान्ध-बोपकरणां, वान्यवानामुपकारसायनं, लच्मीः, सम्पन्, (सम्पद्भिः बान्धवा उपक्रियन्ते इतिभावः) कृपगोपकरगां, कृपगानां, दीनानां, उपकर्गा, पोषगाम, ऐथर्य । (श्रस्य ऐथर्य दरिद्रागां दारिद्रथमोच-नार्थमेवेतिभावः) द्विजोपकरणं, द्विजानां, त्राह्मणानां, उपकरणं, सर्वस्वं, सर्वधनम्, सुऋतेति —सुऋतस्य, ऋतोपकारस्य, संस्मरगां, तस्य, उपकरगां,उपकारकं, हृद्यं, चित्तम् (कृतज्ञोऽयमितिभावः) धर्मी-पकरगां, धर्मोपार्जनसाधनं, ऋायुः, जीवनसमयः (धर्मार्जनायैवजीवितमि-त्यर्थः)साहसोपकरगां, सहसाप्राग् विविच्य वलेन, क्रियमागां कर्म साहसं. तस्य उपकर्गां, उपकार सावनं, शरीरं । ऋसीति - ऋसिलता, खङ्गं, तस्या उपकरगां, उपार्जनवस्तु, (खङ्गवलंनैवानेन पृथिवी त्र्यायत्तीकृता इतिभावः) वितोदोपकरगां, विनोदस्य, प्रीतेः, उपकरगां, राजकं, राजचक्रम् , (श्रनुगत राज्ञांसाहचर्येगोवायं प्रीतिमनुभवति) । प्रतापेति - प्रतापस्य, तेजसः, उपकरणाम्, ख्यापनसाधनम्, तस्य प्रतिपत्तः, शत्रुः, । ऋल्पपुर्ग्यः, लघुभागधेर्यः । सर्वेति—सर्वाति-शायी, सर्वेभ्यः उत्कर्पवान् यः सुखरसः तस्य प्रसूतिः, उत्पत्तिहेतुः ।

सेनं समादिशत् - 'कृतकशिपुं विश्रान्तसुखिनमेनं कारय' इति। श्रथ गते च तस्मिन्, पर्यस्ते च वासरे, संघट्टमानरकपङ्कज-संपुटपीयमाने इव चायिणि चामतां वजति बालवायसास्या-रुणेऽपराङ्मुखातपे, शिथिलितनिजवाजिजवे जपापीडपाटले-ऽस्ताचलशिखरस्खलिते खञ्जतीच कमलिनीकण्टकच्ततपादपन्नवे पतंगे, पुरः परापतित प्रेङ्कदन्धकारलेशलम्बालकं शशिविरह-

पादपञ्चवच्छायाः, पादपञ्चवस्य, चरण्िसलयस्य छाया, श्रनातपः, (त्राश्रय, इत्यर्थः) कृतकशियुम्, रचितशयनम्, वा सम्पादितभोजना-च्छादनव्यापारम् ,पर्यस्ते, त्र्यवसिते । संघट्टेति – सङ्घट्रमानः, सम्मीलन् यः रक्तपङ्क जसम्पुटः, रक्तकमलसम्पुटः, तेन पीयमाने इव प्रस्यमाने इव। च्चियिंग, चयोन्मुखं, चमनां, चीयातां, ब्रजति, गच्छति । बालेति— बालः, सद्योजातः, यः वायसः, काकः, तस्य श्रास्यानं, मुखं तद्वत् श्रह्मो, रक्ते। परेति-पर ङ्मुखाः, प्रतिकूलाः, श्रातपाः, मयूरवाः, यस्य तथोकः। शिथिलेति- शिथिलितः, मन्दः, निजवाजिनाम् , स्वाधानां, जवः, वंगो यस्मिन् तथोक्ते। जपेति—जपा, सूर्यप्रियकुसुभभेदः, तस्य **त्रापीडः, स्तबकः, तद्वन् पाटले, रक्ते** त्रस्ताचलशिखरस्खलिते, पश्चिम-गिरिचुडावलम्बिनि। खञ्जतीव, खञ्जइवाचरतीव। कमछिनाति-कम-लिन्याः, पद्मिन्याः, कण्टके , चतः, विद्धः, पादपञ्चवः, चरण्किस-लयः यस्य तथाभूतं पतङ्गे, सूर्ये। पुरः, पूर्वस्यांदिशि, परापतित, श्रागच्छति । प्रेह्मदिति - प्रेह्मन्तः, श्राविभवन्तः, श्रन्धकारलेशाः, तिमिरबिन्दवः एव लम्बाः, त्र्यलकाः, चूर्गाकुन्तलाः यस्मिन् तथा भूते। शशीति-शशिनः, चन्द्रस्य विरहेगा, विच्छेदेन, यः शोकः तेन श्यामे, मिलने इव श्यामा, रात्री तस्याः मुखे, प्रारम्भे । श्रत्र श्यामा स्त्री मुखे, च, वर्ने, (पतिविच्छेददुःखेन श्यामामुखोऽपि मलिनो भवति

शोकश्याम इव श्यामामुखे, कृतसंध्योपासनः शयनीयमगात्। श्राचिन्तयश्चेकाकी—'किं करोमि। श्रान्यथा संमाचिऽतोस्मिराज्ञा। निर्निमित्तवन्धुना च संदिष्टमेवं कृष्णेन। कष्टा च सेवा। विषमं च भृत्यत्वम्। श्रातिगम्भीरं महद्राजकुलम्। न च तत्र मे पूर्वजप्रवर्तिता प्रोतिः, न कुलक्रमागता गतिः, नोपकारस्म-रणानुरोधः, न बालसेवास्नेहः, न गोत्रगौरवम्, न पूर्वदर्शन-दाचिण्यम्, न प्रज्ञासंविभागोपप्रलोभनम्, न विद्यातिशयकुत्-हलम्, नाकारसौन्दर्यादरः, न सेवाकाकुकौशलम्, न विद्वदुगो-

(इति रूपकालंकारः) कृतेति कृतसम्ध्योपासनः, विहितशायंकालि-ककर्म, शयनीयम् , शयनागारम् । एकाकी, ऋदितीयः । ऋन्यथा, विरुद्धप्रकारेगा, सम्भावितः, तर्कितः, निर्निमित्तबन्धुना, श्रकारगा-मित्रेगा । कष्टा, कष्टकारी । भृत्यत्वम् , भृत्यभावः, विषमम् , असह-नीयम्। श्रातिगम्भीरम्, दुर्झेयस्वभावम्। पूर्वजेति-पूर्वजैः, पितृभि, प्रवर्तिता, जनिता प्रीतिः, प्रग्ययः । कुलक्रमागता, वंशपरम्परागता । उपकारस्मरणानुरोधः, राजकुलेन कदाचित् मयोपकारः कृतः तस्य स्मरग् तदुनुरोधः । बालसेवास्नेहः, बाल्यात्त्रभृतिसेवानिमित्तं मम-त्वम् । गोत्रगौरवम्, कुलसम्माननम्। पूर्वदर्शनदाचिण्यम्, पूर्व, दर्शनं, साज्ञात्कारः, तेन दाज्ञिण्यं, सारल्यम्। प्रक्रोति-प्रज्ञायाः, बुद्धेः, संविभागः, समालोचनम्, तस्य उपलोभनम्, लोभो पापसन्धा--नम् । विद्यातिशयकुतुह्लम् , मे विद्या त्र्यतिशायिनी भविष्यति इति कुतुहलम्, कोतुकम्। नाकारसौन्दर्यादरः, त्र्याकारस्य, त्र्यवयवस्य, सौन्द्र्ये त्राद्रः, सम्मानः । सेवाकाकुकौशलम् , सेवायां, काकुः, ध्वनि-विकार: तस्य कौशलं, पाटवम् । विद्वदिति—विदुषां, गोष्ठी, समाजः तस्याः बन्धे, त्र्रायत्तीकरणे वैदग्ध्यं, नैपुण्यम् न । वित्तव्यय-

ष्ठीबन्धवैदम्ध्यम् , न वित्तव्ययवशोकरणम् , न राजवल्लभपरि-चयः । त्रवश्यं गन्तव्यम् । सर्वथा भगवान्पुरारातिर्भुवनगुरुर्ग-तस्य मे सर्वं सांप्रतमाचरिष्यति' इत्यवर्धाय गमनाय मतिम-करोत् ।

श्रथान्यस्मिन्नहन्युत्थाय, प्रातरेच स्नात्वा, धृतधवलदुकूल-वासाः, गृहीतात्तमालः, प्रास्थानिकानि स्कानि मन्त्रपदानि च बहुशः समावर्त्य, देवदेवस्य विरूपात्तस्य ज्ञीरस्नपनपुरःसरां सुर्भिकुसुमधूपगन्धध्वजबलिविलेपनप्रदीपकवहलां विधाय पूजाम्, परमया भक्त्या प्रथमहुततरलितल्विग्विचटनचटुल-

वशीकरणम्, वित्तस्य, धनस्य, व्ययः तस्य वशीकरणम्, वाध्यता न । (श्रस्तीति शेषः) राजसेवायां प्रचुरं वित्तं लभ्यते ममापितस्य व्ययं श्रावश्यकं इति । राजवल्लभः, राजप्रियः, तस्य परिचयः, परिचितिः । पुराराति—त्रिपुरारिः, भुवनगुरुः, लोकगुरुः, महादेवः । श्रवधार्यं, विचिन्त्य । धृतधवलदुक् लवासाः, परिदित शुभ्रपट्टवसनः । गृहीतात्तमालः, जपमालाधारी । प्रस्थानिकानि, प्रस्थानकालं वकव्यानि । स्कानि, वेदमन्त्रभागानि । बहुशः, वारम्बारम् । समावत्यं पठित्वा । देवदेवस्य, महादेवस्य । विरूपाच्चस्य, त्रिलोचनस्य । चीरेति—चीरेण, दुग्धेन, स्नपनं स्नानं, पुरःसरां, पूर्वं यस्याः ताम् । सुराभिति—सुरभीणि, सुगन्धीनि, कुसुमानि पुष्पाणि, धूपाः, गन्धाः, ध्वजाः, पताकाः, विलिवलेपनानि, पूजार्थविलपनद्रव्याणि, तेः बहुला भूयिष्टा ताम् । प्रथमेति—प्रथमं, प्राक् हुतानां, देवोद्देशेनप्रचिप्तानाम् तरलानां, चप्लानाम्, तिलानां त्वचः, श्रावरणानि, तासां विघटनेन, विसरणोन चटुलाः, चंचलाः, श्रत एव मुखराः पटत्पटिदिति शब्दं कुर्वाणाः, शिरावः, ज्वालाः, श्रेत्वराणि, शिर श्राभरणानि यस्य तम् ।

मुखरशिखाशेखरं प्राज्याज्याहुतिप्रविधितद्तिणाचिषं भगवन्त-माशुश्चत्तिण हुत्वा, दत्वा खुम्नं यथाविद्यमानं द्विजेभ्यः, प्रद्व-विण कृत्य प्राङ्मुखीं नैचिकीम्, शुक्कांगरागः शुक्कमाल्यः, शुक्क-वासाः, रोचनाञ्चितदृर्वाप्रपत्नवप्रथितगिरिकणिकाकुसुमकृत-कर्णपूरः, शिखासक्तसिद्धार्थकः, पितुः कनीयस्या स्वस्ना मात्रेव स्नेहार्द्रहृदयया श्वेतवाससा साद्गादिव भगवत्या महाश्वेतया मालत्याख्यया कृतसकलगमनमंगलः, दत्ताशीर्वादो बान्धव-युद्धाभिः, श्रभिनन्दितः परिजनजरतीभिः, वन्दितचरणैरभ्यनु-ज्ञातो गुरुभिः, श्रविवादितराष्ट्रातः शिरसि कुलवृद्धैः, विधितगम-नोत्साहः शकुनैः, मौहर्तिकमतेन कृतनचत्रदोहदः, शोभने मुहूर्ते

प्राज्येति— प्राज्याहुतिभिः, प्रचुरवृताहुतिभिः, प्रविद्धिताः, वृद्धि नीताः, दिन्गादिन्गादिग्वर्तिन्यः ऋिष्णः, शिखायस्य तथोकतम् । आशुगुन् गिम्, अप्रिम् । (पावकोऽनलः रोहिताश्वाः वायुसखा शिखावाना- शुशुन्तिगः इत्यमरः । द्युस्म् प्यतम्, (युम्नं वित्ते विलेऽपि च इति मेदनी) नैचिकीं, गाम्, (उत्तमागोपु नैचिकी इत्यमरः) शुक्ताङ्गरागः, श्वेतचन्दनिद्ग्थस्नेहः । रोचनेति—रोचनया, गोरोचनाख्यमांगल्य- द्रव्येषा, ऋिष्ठताः, रिज्ञताः दृर्वाणां, कुशानाम्, अभ्रपञ्चवाः ते प्रन्थितं, गुम्फितम्, यत् गिरिकिणिकाकुसुमम्, अश्वखुरीनाम मांगिलिकी श्रोपिवः, तस्याः, पुष्पं, तेन कृतः, रिचतः, कर्गापूरः कर्णभूषणं येन तथोक्तः । शिखोति—शिखासु, चूडासु, सक्ताः, लग्नाः, सिद्धार्थकाः, रवेतसर्पपाः यस्य तथा भूतः । स्वस्ना, भिगन्या । श्वेतवाससा धवलवस्तया । महाश्वेतया, सरस्वत्या । कृतेति—कृतम्, अनुष्ठितम्, सकलं, गमनाय मंगलं यस्य तथोक्तः । दत्ताशीर्वादः, वितरिताशिः, परिजनजरतीभिः, परिजनेपु या जरत्यः, स्थितराः ताभिः । आद्यातः,

हरितगोमयोपलिप्ताजिरस्थिण्डिलस्थापितमसितेतरकुसुममाला-परिचिप्तक्षरुठं पिष्टपञ्चाङ्गुलपागडुरं मुखनिहितनवच्चूतपल्लवं पूर्णकलशमुदीचमाणः, प्रणम्य कुलदेवताभ्यः कुलुमकलपाणि-भिरप्रतिरथं जपद्भिनिजिद्विजैरनुगम्यनानः, प्रथमचलितद्विण-चरणः, प्रोतिकूटान्निरगात्।

प्रथमेऽहनि घर्मकालकप्टं निरुदकं निष्पत्रपादपविषमं-

शिरसि चुम्बिनः । शकुनैः, सुनिमित्तभूतपित्तिभः, मुहूर्त्तिकेति— मुहूर्त्त जानन्ति इति मौहूर्तिकाः, गणकाः इत्यर्थः, (देवज्ञगणकाविष-स्युमोहूर्तिक इत्यमरः) तेषां मतेन, श्रिभप्रायेण । कृतेति कृतम्, नक्तत्रेषु, अश्विन्यादिषु दोहदम, अनुरागविशेषः येन तथोक्तः। शोभनेमुहूर्ने, शुभवटिकायाम् , हरितेति— हरितेन, त्र्रशुष्केसा, गोम-येन, गब्येन, उपलिप्तम् , प्रलिप्तम् , यत् त्रजिरम् , त्रंगण्म , तद्व स्थिएडलं, परिष्कृताभूमिः, तत्र स्थापितः तम्। ऋसितेति—ऋसि-्ततराभिः, श्वेताभिः, कुसुममालाभिः, परिचिप्तः, परिवेष्टितः, कण्ठः, यस्य तथोक्तम् । पिप्टेति पिष्टानां, "पिटिली" इति प्रसिद्धानां मांगलिक द्रव्याणां पंचांगुलं, पंचांगुलाकारः प्रसाधनविशेषः, तेन पाग्डुर:, शुभ्रः (पंचांगुल गृहीतिपिष्टेन चित्रित इति भावः) तम्। मुखेति – मुखं, कलसस्येतिशेषः, निहिनः, ऋर्पितः, नवः चृतपङ्खवः, त्र्याम्रपल्लवः यस्य तथोक्तम् पूर्णकलसम् , भरितकुम्भम् , <u>उद्</u>री<u>च्यमा</u>गाः, पश्यन् । स्त्रप्रतिरथम् , नास्तिप्रतिरथः, प्रतिद्वन्दी यत्र तद् । जपद्भिः, बाग्यस्पर्द्धीकोऽपिमाभूत् , इति मंत्रं जपद्भिः, निजद्विजैः, स्वकीयैः, ब्राह्मगौः । श्रनुगम्यमानः, प्रथमं, पूर्वं चिततः, दत्तिगाचरगाः, वामे-तरपादः यस्य सः । प्रीतिकूटात् , एतन्नाम नगरात् , निरगात् ।

प्रथमेति — मल्लकूटनामानं प्राममगात् इत्यनेनान्वयः। प्रथमेऽहनि,

पथिकजननमस्कियमाणं,प्रवेशपाद्पोत्कीर्णकात्यायनीप्रतियातनं,
ग्रुष्कमिष पत्नवितमिय तृषितश्चापद्कुळलम्बितलोलजिह्नालतासहस्रैः पुलकितमियाच्छभन्नगोलाङ्गूललिह्ममानमधुगोलचित्रसम्घासंघातैः, रोमाञ्चितमिय दग्धस्थलीरूढस्थूलाभीरकन्द्लशतैः, शनैश्चणिडकाकाननमितकम्य मन्नकूटनामानं
ग्राममगात्। तत्र च हृद्यनिविशेषेण भ्रात्रा सुहृद्दा च जगत्पतिनाम्ना संपादितसपर्यः सुख्यमवसत्। श्रथापरेद्युरुत्तीर्य भगवतीं

आदिमेदिवसे । धर्मेति चर्मकाले, श्रीष्मावसरं कष्टं, दु खं यत्र तत् । निरुद्कं, जलहीनम् । निष्पत्रेति - निष्पत्रेः, पत्ररहितैः, पाद्पैः, तरुभिः, विषमं, कठोरम्। (छायाहीनाद् दुःखगाहम्) पथिकेति – पाथिकैः, पान्थजनैः, नमस्क्रियमागां, प्रगाम्यमानम्। प्रवेशोति , प्रवेशे, प्रवेशनारम्भे यः पाद्पः, तरुः तत्र उत्कीर्गाः, खोदिना काल्या-यन्याः, दशभुज्ञायाः, प्रतियातना, प्रतिकृतिः, यत्र तथोक्तम् । शुष्क-मपि नीरसमपि । पज्जवेति--पञ्जविनमिव, पत्रविदव, तृषितैः, पिपा-सितै:, श्वापदकुतै:, हिंस्रजन्तुसमूहै:, लिम्बतानि, वहिष्क्रनानि, लोलानां, चपलानां, जिह्वालनानां, रसनावल्लीनां, सहस्राणि यै:. ''इत्युत्प्रेज्ञा'' पुलिकतिमत्र, रोमाञ्चितमित्र, ऋच्छेति – ऋच्छभल्लै:, भल्जु कै:, गोलांगूलै:, किपभेरै:, (लंगूर इति ख्यातै:) लिह्यमानानि श्रास्त्राद्यमानानि, यानि मधुगोलानि, मधुचक्रािश, तेभ्यः चिलता-नाम्, उड्डीयमानानां, सरघागां, मधुमचिकागां, संघाते , समृहै:। रोमाञ्चितमिव । दग्धेति--दग्धासु, भस्मीकृतासु, स्थलीपु, उपर-भूमिषु, रूढानां, जातानाम् , ऋभीरुणां, शतावरीनामौवधविशेषाणां, किन्दलशतैः,नवाङ्कुरसमूहैः । पूर्वेगान्वयः । हृद्यनिर्विशेषेगा,हृद्यात् निर्विशेषः, अभिन्नः तेन, सम्पादितसपर्थ्यः, अनुष्टितसत्कारः।

भागीरथीं यष्टिगृहकनाम्नि वनग्रामके निशामनयत् । श्रन्यस्मि-न्दिवसे स्कन्धावारमुपमणितारमन्वजिरवति कृतसंश्रिवेशमास-साद । श्रितिष्ठच नाति दूरे राजभवनस्य ।

निर्वितितस्नानाशनव्यतिकरो विश्रान्तश्च मेखलकेन सह सह याममात्रावशेषे दिवसे भुक्तवित भूभुजि प्रख्यातानां चिति-भुजां बहुन्शिबिरसिन्नवेशान्वीचमाणः शनैः शनैः पट्टबन्धार्थ-मुपस्थापितैश्च, डिण्डिमाधिरोहणायाहृतैश्चाभिनवबद्धेश्च, विचे-पोपाजितैश्च, कौशलिकागतैश्च, नागवीथीपालप्रेषितैश्च, प्रथम-

स्कन्धावारम् , संना निवेशार्थरचितपटमण्डपादिरूपम् । उपमिणातारम् , मिणाताराख्यपत्तनसमीपं। अन्वजिरवति -अजिरवती नाम नदी तामन्, त्र्यन्वजिरवति । कृतसन्निवेशं, कृतस्थितिम् । त्र्याससाद्, प्राप । निर्वितितेति—निर्वितितः, कृतः, स्नानाशनयोः, स्नानभोजनयोः, व्यतिकरः विधिः येन तथोक्तः । विश्रान्तः, कृतविश्रामः । मेखलकेन, एतन्नामपत्रवाहकेत । याममात्रावशेष, प्रहरमात्रावशिष्टे । भूभूजि, राजनि । प्रख्यातानां, प्रसिद्धानाम् । चितिभुजां, महिभुज.म् । शिवर-संनिवेशान् , पटमण्डपानि । वीक्तमागाः, पश्यन् । पट्टबन्धार्थम् , सिंहासनमण्डप रचनार्थम् । उपस्थापितैः, श्रानीतैः । डिण्डिमाधिरोह-ग्णाय, पटहस्थापनाय, गजस्योपरि इति भावः । वित्तेपेति—वित्तेपेगा, प्रेरगोन, नृपवृन्दैः उपायनार्थमितिभावः। उपार्जिताः, लब्धाः तैः। कोशलिकम्, नैपुरुयम्, आगतैः, प्राप्तैः। नागेति-नागनीथी, गजोत्पत्तिभूमिः, तस्याः पालः, रत्तकः, तेन प्रेषितैः, प्रेरितैः । प्रथ-मेति-प्रथमं, प्राक् यत् दर्शनम् , त्र्यवलोकनम् , तस्मिन् यत् कुतू-हलम्, कौतुकम्, तेन, उपनीतैः, प्राप्तैः। दूतेति—दूतानां, राज-वार्तावहानां, सम्प्रेषग्रेन, प्रेरग्रेन, प्रेषितैः । पत्नीति—पत्नी, व्याधानां,

दर्शनकुत्हलोपनीतैश्च, दूतसंप्रेषणप्रेषितैश्च, पर्झापरिवृढढौिकतैश्च स्वेच्छायुद्धकीडाकौतुकाकारितैश्च, दीयमानैश्चाचिछ्यभानैश्च, मुच्यमानैश्च, यामस्थापितैश्च, सर्वद्वीपिजगीषया गिरिभिरिव सागरसेतुबन्धनार्थमेकीकृतैर्ध्वजपटपटुपटहशङ्खचामरांगरागर—मणीयैः, पुष्याभिषेकदिवसैरिव किष्पतैर्वारणेन्द्रैः श्यामायमानम्, श्चनवरतचिलतखुरपुटप्रहतमृदंगैर्नर्तयद्विरिव राजलक्मी-

चुद्रप्राम, नस्य परिवृढः, ऋधिपः,तंन ढोकितैः, प्रेषितैः। स्वेच्छेति— स्वेच्छया, निजेच्छया, राज्ञ इति भावः। या युद्धकीडा तस्याम् यत्कौतुकम्, ऋौत्सुक्यम्, तेन ऋाकारितैः, ऋाहूतैः दीयमानेति दीयमानैः, राजभिः, उपढोक्यमानैः । त्र्याच्छित्यमानैः, त्र्रपसार्यमार्गैः । मुच्यमानैः, बन्यनान् इति भावः । यामस्थापितैः, प्रहरकाल।वस्थितैः । सर्वेति-सर्वे, सकलाः, द्वीपाः, देशाः, तेषां जिगिषया, जेतुमिच्छया। सागरेति सागरस्य, समुद्रस्य सेतुः, पुलम्, तद्वन्धनार्थम् गिरि-भिरिव, पर्वतैरिव । एकीकृतैः, एकत्रानीतैः । ध्वजेति—ध्वजपटाः, पताकाः, पटवः, गम्भीरनादाः, पटहाः, ढक्काः, शंखाः, चामराणि, बालव्यजनानि, श्रङ्गरागाश्च, विलेपनद्रव्याणि च तैः रमणीयैः, सुदर्शनैः । पुष्याभिषेकदिवसेरिव, (पुष्यनत्तत्रयुक्तेदिने मङ्गलालङ्कृतः स्नाति तत्र ध्वजादिरम्यवस्तूनि सज्जीकियन्ते तादृशैः दिनैरिव) कल्पितैः, सज्जितैः, वारगोन्द्रैः, गजन्द्रैः, श्यामायमानम्, श्यामा, निशा तद्वत् श्राचरतीति तथोक्तम् । श्रनवरतेति-श्रनवरतं, निर-न्तरम्, चिलतं यत् खुरपुटम्, शफाप्रम्, तेन प्रहतानि, ताडितानि, मृदः, मृतिकायाः, श्रङ्गानि, श्रवयवानि, यैः तथोक्ते, नर्तयद्भिरव, नृत्यं कारयद्भिरिव । (तत्रापि वाद्यविशेषाः मृदंगाः ताडिताः भवन्ति) सम्कोति—स्कपुटम् , श्रोष्ठप्रान्तम् , (प्रान्तावौष्ठस्य सृक्कग्री "इत्य-

मुपहसद्भिरिव स्क्रपुटप्रस्तफेनाट्टहासेन जवजडजङ्घां हरिण-जातिमाकारयद्भिरिव संघट्टहेतोईर्षहेषितेनोच्छेः श्रवसमुत्पतद्भि-रिव दिवसकररथतुरगरुषा, पत्तायमाणमण्डनचामरमालैर्गगन-तलं तुरंगेस्तरंगायमाणम्, श्रन्यत्र प्रेषितंश्च प्रेष्यमाणैश्च, प्रेषि-तप्रतीपनिवृत्तेश्च, बहुयोजनगमनगणनसंख्याऽत्तरावलीभिरिव वराटिकाऽऽवलीभिर्घटितमुखमण्डनकैस्तारिकतैरिव संध्याऽतप-च्लुदेरहण्चामरिकारचितकर्णपूरेः सरकोत्पलैरिव रक्त्शालिशाले-

मरः) तस्मात् प्रसृतः, निमृतः, यः फेनः स एवादृहासः, हास्यविशेपः तेन । जवेति—जवे, वेगे, जडा, गन्तुमसमर्था, जङ्घा, यस्याः नाम् हरिगाजाति, मृगजातिम् , आकारयद्भिरिव, आह्वयमानैरिव । संघ-टेति—संघटहेतोः, परस्परसम्मेलनहेतोः। दिवसकरस्य, सुर्यस्य ये रथतुरगाः, स्यन्दनाश्चाः, तेभ्यः, रुट्, क्रोधः, तया, गगनतलं, नभ-स्तलम्, समुत्पतद्भिरिव, उड्डीयवाबद्भिरिव, पत्तेति—पत्तवदाचर-न्तीति, पन्नायमाणाः याः मण्डनचामरमालाः, भूपणार्थवृतचामररा-जयः, येषां तैः । तरंगायमानम्, तरंगवदाचरतीति तथोक्तम् । साम्प्रतम् कमेलककुत्तेः कपिलायमानं राजद्वारमिति विशिनष्टि । श्चन्यत्र-अन्यस्मिन् प्रदेशे, प्रषितैः, प्ररितैः । प्रेष्यमागौः, प्रेर्घ्यमागौः प्रेषितप्रतिनिवृत्तैः, प्रथमं प्रेषिताः पश्चात् प्रतिनिवृत्तैः । वह्निति—वहूनि योजनानि यद्गमनं, तस्य गणना, संख्या तस्याम्, श्रज्ञरावलीभिः, गणनिचह्नभूतः क्रुः । वराटिकावलीभिः —कर्पार्दकाभिः । घटितेति — घटितं, खिचतम्, मुखमण्डनकं, वदनभूषणां येषां तैः तारिकतेरिव, प्रकटिततारामरडलैरिव । सन्ध्या-शायंमुख्य , तस्याऽऽतपच्छेदैः, स्रात-पखण्डैः । ऋरुणेति — ऋरूणाः,रक्ताः,याः चामरिकाः, ताभिः रचिताः, खिनताः कर्णपूराः, कर्णाभरणाः येषां तैः सरकोत्पलैरिव, श्ररूण-

यैरनवरतभणभणायमानचारुचामीकरघुरुघुरुकमालिकैर्जरत्कर-अवनैरिवरणितशुष्कवीजकोशीशतैः, श्रवणोपान्तप्रेङ्कतपञ्चराग-वर्णोणीचित्रसूत्रजूटजटाजालैः कपिकपोलकपिलैः कमेलककुलैः कपिलायमानम्, श्रन्यत्र शर्ज्जलधरैरिव सद्यः स्नुतपयः पटल-धवलतनुभिः, करुपपादपैरिव मुक्ताफलजालकजायमानाऽऽलोक-लुप्तच्छायामग्डलैर्नारायणनाभिषुग्डरीकैरिवाश्विष्टगरुडपचैः,

कमलबद्धिरिव । रक्तानां, शालीनां, धान्यानां, शालेयाः, चेत्राणि नैः । **अनवरतेति-अनवरतं,**निरन्तरम् ,भगाभगायमानैः, एतच्छब्दंकुर्वद्रिः, चार्रभः चामीकरैः, सुवर्गोः (घटिना इति रोपः) घुरुघुरुकाः, एतच्छब्दक्रियमागाः मालाः येषां तैः । जरत्करञ्जवनैः, जीर्गा-कमलकाननैरिव । राणितेति राणितानि यानि शुष्कवीजानि येपा, कंशीनां, पद्मानां शनैः शतसंख्याकैः । श्रवणयोः कर्णयोः, उपान्तेषु, प्रान्तेषु, प्रेङ्कन्ति, चलन्ति, पंचिभः, पंचिवधैः रागैः, वर्गैः, रचिता याः उर्गाः, मेषादीनां लोमानि ताभिः चित्राग्गि, मनोज्ञनि, सूत्र-जूटा इव जटाजालानि केशत्रुन्दानि येपां तैः। कपिकपोलकपिलैः, वानरगण्डस्थलवत् पिङ्गलैः। क्रमेलककुलैः, उष्ट्रवृन्दैः। कपिलायमानम् पिङ्गलायमानम् । अन्यत्र-श्रन्यस्मिन्देशे त्रातपपत्रखण्डैः श्वेतद्वीपा-यमानम् इति राजद्वारं विशिनष्टि, शरज्जलधरेरिव, शरत्कालमेघैरिव। सद्य इति सद्यः तत्त्रगाम्, ज्ञुतानां, त्ररितानाम्, पयसां, दुग्धा-नाम् ,पटलवन् , राशिवन् धवलम् , शुभ्रम् ननुः, येषां तथाविधैः (पत्ते) सदाः स्रतैः, त्राचिर निर्गलितैः, पयसां, जलानां पटलैः समूहैः, धवलाः श्वेताश्च ते तनवः तथा भूतैः कल्पपाद्पैरिव, सुरतरुभिरिव मुक्तेति—मुकाफलानां, मौकिकानाम्, जालकैः, मालाभिः, जाय-मानः , उत्पद्यमानः, यः श्रालोकः, प्रभा, तेन लुप्तं, छिन्नम् यत् चीरोदोदेशैरिव द्योतमानविकटविद्रमद्ग्डैः, शेष्फ्णाफलकेरिव उपरिस्फुरत्स्फीत माणिक्यरवग्डैः, श्वेतगंगापुलिनैरिव राजहंसोपसेवितैरभिभवद्गिरिव निदाघसमयमुपहसद्गिरिव विवस्वतः प्रतापमाणिवद्गिरिवातपं चन्द्रलोकमयमिव जीवलोकं जनयद्गिः कुमुदमयमिव कालं कुर्वद्गिज्योत्स्नामयमिव वासरं विरचयद्गिः फोनमयोमिव दिवं दर्शयद्गिरकालकौमुदीसहस्नाणीव

द्यायामण्डलम् , त्र्यनातपसमृहः यैः तैः (पन्त) मुक्ताफलानां जालकैः, कल्पवृत्तप्रसृतैः मोक्तिकैः, अन्यत्रसामान्यम् । नारायग्एस्य विष्णोः, नाभिपुर्डरीकैः, नाभिजश्वेतकमलैरिव, त्राश्लिष्टाः,संलग्नाः, गरुडपचाः, रत्नविशेषाः (स्रन्यत्र) गरुडपत्तिगाः यत्र तैः । चीरोदोद्देशैरिव, चीरसा-गरविभागैरिव । द्योतेति ऱ्योतमानाः,दिप्यमानाः,विकटः,विषमाः,विद्रु-मर्ग्डाः, प्रवालद्रुमाः यत्र तैः शंक्फणाफलकैरिव, उपरीति—उपरि, शिखरदेशे, स्कुरत् दीप्यमानम् , स्फीतम् स्थूल माणिक्यखण्डम् , येषां तैः (पत्ते) उपरि-फणाया उपरिभागे, स्कुरत् स्कीतं माणिक्यखण्डम् , येषु तै: । श्वेतगङ्गापुलिनैरिव, धवलगंगासैकतदेशैरिव । राजहंसेति— राजानो हंसा इव तैः नृपोत्तमैः, (पत्ते) हंसविशेषैश्च । उपसेवितानि, व्यवहृतानिः; चरितानि च तैः । निदाधसमयं, ग्रीष्मकालम् , त्र्राभिभव-द्धिरिव, जयद्भिरिव, (श्रातपनिवारगान्) विवस्वतः, सूर्यस्य, प्रतापं प्रभावम् , उपहसद्भिरिव (सर्वतसूर्यदर्शनाभावात्) चन्द्रलोक मय-मिव जीवलोकम् , मनुष्यलोकम् , जनयद्भिः, उत्पादयद्भिः (तस्यातिधा-बल्यात्) कुमद्मयभिव, कैरवमयमिव कालं,समयं कुर्वद्भिः सम्पादयद्भिः । ज्योत्स्नामयमिवकान्तिमयमिव, वासरं, दिनं विरचयद्भिः, कुर्वद्भिः। फेनमयीमिव, दिवम् , अन्तरीत्तम् दर्शयद्भिः, आलोकयद्भिः । त्रकालकोमुदीसहस्रागीव,कोमुदीसहस्रागि,चन्द्रिकासमूहान् ,सृजद्भिः, सजिद्धिराव शातकतवीं श्रियं श्वेतायमानैरातपत्रखण्डैः श्वेतद्वीपायमानम् , चण्डष्टनष्टाष्ट्रदिङ् मुखं च मुण्णिद्धिरिव भुवन्माचेपोत्चेपदोळायितं दिनं गतागतानीव कारयद्भिरुत्सारय-द्भिरिव कुनृपतिकळङ्ककाळी कालेयीं स्थितिं, विकचविशदकाशवनपाग्डुरदिशं शरत्समयिमवोपपादयद्भिविसतन्तुमयिमवान्तरिचमाविभावयद्भिः शशिकरशुचीनां चळतां चामराणां सह-स्रेड्रीळायमानम् ,अपि च हंसयूथायमानं करिकर्णशङ्खैः,कल्पळतावनायमानं कदिळकाभिः, माणिक्यवृच्चकवनायमानं मायू-

उत्पाद्यद्भिः, शातक्रतवीं, ऐंन्द्रीं, श्रियम् , सम्पद्म् , उपहसद्भिरिव । श्वेतायमानैः, श्वेतइव स्त्राचरन्ति तैः, स्त्रातपत्रखण्डैः, छत्रनिवहैः, श्वेतायमानम्। चामराणां सहस्रैः,दौलायमानमिति विशिनष्टि। चर्णेति-न्नगोन,हप्टं नष्टं च, श्रष्टानां, दिशां, मुखानि यस्य तादशम् ,भुवनम् , लोकम्, मुज्याद्विरिव, हरद्विरिव। आत्तेपेति - आत्तेपः, प्रसारणम्, उत्त्रेपः, उद्धीत्वेपग्म् ताभ्यां दोलायितम् दिनं, दिवसम् गता-गतानि, यातायातानि, कारयद्भिरिव । कुनृपेति-कुनृपाः, एव कलङ्काः, श्रपवादाः, तैः, काली, मलिनातां कालेयीं, कलिसम्बन्धिनीं, स्थिति, मर्यादाम् , उत्सारयद्भिरिव, अपनयद्भिरिव । विकचेति-विकचैः, स्फुटैः त्र्यतएव विशदैः, काशवनैः, काशनामनृगाविशेषैः, पारुडुराः, धवलाः, दिशो यत्र तथा भूतम् शरत्समयम् , शरत्कालम् , उत्पादयद्भिरिव । विषतन्तुमयम् , मृगा लसूत्रमयम् , स्रन्तरीत्तं, गगन-तलम् , त्राविभावयद्भिरिव प्रकटयद्भिरिव । शशिनः, चन्द्रस्य कराः, किरगा इव शुचीनि, स्वच्छानि तेषाम् , पूर्वेगान्वयः । करिकर्णशङ्केः, हस्तिकर्णेषु भूषणार्थे, विन्यस्तशङ्खेः । हंसयृथायमानम्, हंससमूह-मिवाचरन्तम् । कद्लिकाभिः, पताकाभिः, (रम्भावृत्तेथकद्ली पताका-

रातपत्रैः, मन्दाकिनीप्रवाहायमाणमंशुकैः, चीरोदायमानं चोमैः कद्छीवनायमानं मरकतमयृष्वैः, जन्यमानान्यदिवसमिव पद्म-रागबालातपैः, उत्पद्यमानापराम्बरमिवेन्द्रनीलप्रभापटलैः, स्रार-भ्यमाणापूर्वनिशमिव महानीस्मयृखान्धकारैः, स्यन्दमानानेक-कालिन्दीसहस्रमिव गरुडमणिप्रभाष्रतानैः, श्रंगारांकितमिव पुष्परागर्शिमभिः, कैश्चित्प्रवेशमलभमानैरघोमुखैश्चरणनखपति-मृगभेद्योः) कल्पलतावनायमानम् , कल्पद्रु मवनमिव श्राचरन्तम् । मयुरातपत्रैः, मयुरपिच्छनिर्मितच्छत्रैः । माणिक्यवृत्तकाणाम् , माणि-क्यभूषित जुद्रतरूणाम् । वनायभानम् , काननायमानम् । ऋंशुकैः, वसनविशेषे:, मन्दाकिनी गंगा, तस्याः प्रवाहमिवाचरति, इति तथो-क्तम् चीरोदः, चीरसागरः सइवाचरतीति, चोमैः, श्वेतपट्टवसनैः। मरकतमयूरवैः, हरिन्मगिष्किरगैः । कदलीवनायमानम् , रम्भावनाय-मानम् , पद्मरागासाम् , पद्माख्यस्त्रानाम् , बालातपाः, ऋरुसालोकाः, तैः, जन्यमानः, उत्पद्यमानः, श्रम्यः दिवसः तमिव । इन्द्रनीलानाम्, मिग्विशंपागाम्, प्रभापटलेः, कान्तिनिचयैः, उत्पद्ममानम्, जन्य-मानम्, अपराम्बर्मिव, अन्यद्गगनिमव। गरुड्रेति गरुडमणी-नाम्, रत्रविशेषाणाम्, प्रभाष्रतानैः, कान्तिप्रतानैः । पुष्परागाणाम्, पद्मरागाणाम् , रशिमभिः, किरणैः, श्रंगारांकितमिव, श्रग्निस्फुलिंगा-ङ्कितमिव । कैश्चिदित्यारभ्यः शत्रुमहासामन्तैः, समन्तादासन्यमान-मिति विशिनष्टि । कैश्चित् , कतिपर्यैः, प्रवेशमलभमानैः, प्रवेशमप्राप्तु-वद्भिः । अतएव अधोमुखैः, अवनतवदनैः । चरणेति चरणेपु, पादेपु, नखाः तत्र पतिनानाम्, वदनप्रतिबिम्बानाम्, मुखच्छायानाम्, निभेन, व्याजेन, लज्जया,बीडया, स्वांगानीव, स्वशरीराणीव विशक्तिः, तदन्तलीयमानैः । कैश्चित् , कतिपयेः, श्रंगुलीति, श्रंगुलिभिः, लिखि-

तवदनप्रतिबिम्बनिभेन लज्जया स्वांगानीय विशक्तिः कैश्चिदङ्गली-लिखितायाः ज्ञितेविकीर्यमाणकरनखिकरणकदम्बक्याजेन सेवाचामराणीवार्पयद्भः कैश्चिदुरःस्थलदोलायमानेन्द्रनीलतरल-प्रभापट्टैः स्वामिप्रकोपप्रशमनाय कर्ण्यबद्धरुपाणपट्टेरिय कैश्चि-दुच्छ्वाससौरभभ्राम्यद्भ्रमरपटलान्धकारितमुखैरपहतलक्मी-शोकधृतलम्बश्मश्रमिरियान्यैः शेखरोड्डीयमानमधुपम्गडलैः प्रणामविडम्बनाभयपलायमानमौलिभिरिय निजितैरपि सम्मा-

तायाः, खनितायाः, चितः, पृथिव्याः, विकीर्यमागानाम्, उत्चिप्यमा-गानाम् , करनखिकरगानाम् , हस्तात्रभागमयूरवानाम् , कद्म्वकम् , समृहः, तस्य व्याज्ञन, छलेन, सेवाचामराणि इव, परिचर्ग्यावालव्य जनानीव, ऋर्पयद्भिः, दद्द्धिः । कैश्चित्, उरास्थलेति - उरास्थलेषु, वद्यःस्थलेषु, दोलायमानानाम्, लम्बमानानाम्, इन्द्रनीलानाम्, नीलकान्तमर्गाःनाम् , तरलानि, चपलानि, प्रभापट्टानि, कान्तिपट्टा-नि तै: । स्वामिनः, प्रभोः, यः प्रकोपः, क्रोधः नस्य प्रशमनाय, शान्त्यर्थम् । कग्ठेति - कग्ठेषु बद्घानि कृपागापट्टानि, त्र्रासिफलकानि, यैः तथा भूतेरिव । उच्छ्रवासेति - उच्छासस्य, निश्वासपवनस्य, सौरमेगा, सद्दन्धेन, भ्राम्यद्भिः, संचरद्भिः, भ्रमरपटलैः, त्रालिवृन्दैः, श्रन्थकारितम् , श्रन्थकार इवाचरितम् , मुखं येषां तैः । श्रपहतेति — श्रपहृतायाः, वलादुगृहीतायाः, लच्च्याः, राजश्रियः, शोकेन, धृताः, लम्बाः, श्मश्रवः यैः । शेखरेति –शेखरेभ्यः, शिरोभ्यः, उड्डीयमा-नानि, उत्पतन्ति, मधुपमण्डलानि, ऋलिवृन्दानि येषां तथोक्तैः। प्रणामेति-प्रणामे, प्रणत्याम् विडम्बनायाः, श्रवमाननायाः, भयेन पलायमानाः, मौलयः किरीटाः येषां तथोक्तैः । निर्जितैरपि, पराजितै-रपि, सम्मानितैरिव, ऋाद्दतैरिव, ऋनन्यशर्गोः, ऋन्याश्रयरिहतैः।

नितैरिवानन्यशरणैरन्तरान्तरा निष्पततां प्रविशतां चान्तरप्रती-हाराणामनुमार्गप्रधावितानेकाथिंजनसहस्राणामनुयायिनः पुरु-पानश्चान्तेः, पुनःपुनः पृच्छद्भिः 'भद्र श्रद्य भविष्यति भुक्त्वा स्थाने दास्यति दर्शनं परमेश्वरः, निष्पतिष्यति वा बाह्यां कस्याम्' इति दर्शनाशया दिवसं नयद्भिर्भुजनिर्जितेः शश्रुमहा-सामन्तैः समन्तादासेन्यमानम्, श्रन्येश्च प्रतापानुरागागतैर्ना-नादेशजैर्महोपालैः प्रतिपालयद्भिर्नरपतिदर्शनकालमध्यास्यमा-नम्, पकान्तोपविष्येश्च जैनैराईतैः पाशुपतैः पाराशिरिभर्घणि-भिश्च सर्वदेशजन्मभिश्च जनपदैः सर्वाम्भोधियेलावनवलयवा-

श्रन्तरान्तरा, मध्येमध्ये, निष्पतताम्, निर्गच्छताम्, प्रविशताम्, श्रन्तरप्रतिहाराणाम्, श्रन्तरं, मध्ये, प्रतिहाराः, रिच्चिः, येषाम् तेषाम्। श्रनुमार्गम्, श्रनुपथम्, प्रधावितानि, श्रनेकानि, श्रिर्थिजन-सहस्राणि, याचकत्रृनदानि, येषां तेषामनुयायिनः, पृष्ठगामिनः, पुरुष्यन्, जनान्। श्रश्रान्तेः, न श्रान्तं येषां तेरविरतेरित्यर्थः, पुनः-पुनः, वारम्वारं पृच्छद्भिः। भविष्यति दर्शनिमितिशेषः। स्थाने, समुचिते-प्रदेशे। परमेश्वरः, राजःधिराजः। कच्याम्, प्रकोष्ठम् (कच्याप्रकोष्ठे हम्यादेः-इत्यमरः) शत्रुमहासामन्तेः, शत्रवश्च ते महान्तः सामन्ता-श्च तेः। श्रासेव्यमानम्, उपास्यमानम्। प्रतापेति— प्रतापेन, तेजसा, श्रनुरागेण् च प्रेम्णा च श्रागताः तेः। प्रतिपालयद्भिः, प्रतीचमाणेः। श्रम्यास्यमानम्, श्रिधिशीयमानम्। एकान्तोपविष्टेः, एकदेशासनेः। श्रनेः, जेनमतावलिन्विभः। श्राहतेः, चपण्कैः। पाशुपतेः, शेवे। पाराशरेः, पराशरमुनिमतानुतृत्तिभः। विण्यिभः, श्रह्मचारिभः। सर्वदेशजन्मभः, सार्वदेशीयैः। सर्वेति— सर्वेषाम्, श्रम्भोधीनाम्, सागराणाम्, वेलावनानि, तीरकाननानि, तेषां वलयं, मण्डलम्, तस्मन्

सिभिश्च म्सेच्छ्रजातिभिः सर्वदेशान्तरागतैश्च दृतमण्डलैरुपास्य-मानम्, सर्वप्रजानिर्माणभूमिमिव प्रजापतीनां स्रोकत्रयसारोध-यरिवतं चतुर्थमिव स्रोक्षम्, महाभारतशतैरप्यकथनीयसमृद्धि-संभारम्, कृतयुगसहस्रोरिव किएतसंनिवेशम्, स्वर्गार्बुदैरिव विहितरामणीयकम्, राजस्त्रमीकोटिभिरिव कृतपरिव्रहं राजद्वारमगमत्।

श्चभवचास्य जातविस्मयस्य मनसि—'कथिमवेदिमयत्प्र-माणं प्राणिजातं जनयतां प्रजासृजां नासीत्परिश्रमः, महाभूतानां वा परिचयः, परमाण्नां वा परिच्छेदः, कालस्य वान्तः, श्चायुपो

वसन्तीति तथोक्तैः । दृत्मण्डलैः, उद्गन्तवाह्कवृन्देः । उपास्यमानम् श्राश्रीयमाण्म् । सर्वेति—प्रजापतीनाम्, विधातृणाम् । सर्वोताम्, प्रजानाम्, निर्माण्भूमिमिव, उत्पत्तिन्तेत्रमिव (निह अन्यत्र स्थित्वा प्रजापतिः सर्वान् श्रष्टुशक्तः) लोकेति-लोकानाम्, स्वर्गमर्त्त्र्यपातालानाम्, त्रयं, तस्य सारोचयः, स्थिरांशराशिः तेन रचितम् । महाभारत-शतेरपि, असंख्यमहाभारतमदृशमहाकाव्येरपि, अकथनीयः, अनिवेचनीयः, समृद्धीनां, सम्पदां सम्भारः, सञ्चयः यस्य तथोक्तम् । कृत-युगसह्वेरिव, बहुतरसत्ययुगैरिव, किल्पतः, रचितः, सन्निवेशः, स्थानं यस्य तथा भूतम् । स्वर्गार्वदेरिव, दशकोटिसंख्येः स्वर्गेरिव, विहितम्, अपितम्, रामणीयकम्, रम्यत्वं यस्य तथाभूतम् । राजेति—राजन्त्रमीणाम्, राजश्रीणाम्, कोटिभिरिव, लच्चशतेरिव, कृतपरिष्रहम्, कृताश्रयम् । राजद्वारमगमत् ।

श्रस्य बाग्यस्य, जातविभयस्य, प्रादुभूताश्चर्यस्य। प्रजासृजां, प्रजाकर्तृग्णाम् । मङ्ग्भूतानाम् , चित्यप्तेजोवायूनाम् । सृष्ट्युपादान-कारग्यभूतानामितिभावः । व्युपरमः, शेषः । परिसमाप्तिः, निःशेषेग्य- वा व्युपरमः, ब्राकृतीनां वा परिसमाप्तिः' इति मेखलकस्तु दृरादेव द्वारपाललोकेन प्रत्यभिक्षायमानः "तिष्ठतु तावत्त्त्रणमात्र-मत्रेव पुरस्मागी' इति तमभिधायाप्रतिहतः पुरः प्राविशत्।

त्रथ स मुह्तांदिव प्रांशुना, किएकारगौरेए, वीध्रकञ्च-कच्छुच्चवपुषा, समुन्मिपन्माणिक्यपदकवन्धवन्धुरशस्तबन्ध-कृशावलग्नेन, हिमशैलिशिलाविशालवत्त्रसा, हरवृषककुदकृटिव-कटांस्तटेन, उरसा चपलहृषीकहरिणकुलसंयमनपाशिमव हारं

व्ययः । प्रत्यभिज्ञायमानः। स्रोऽयमिति – श्रदगम्यमानः । श्रप्रतिहतः, श्रनिवारितः ।

श्रथंत्यारभ्य पुरुषेगानुगम्यमाना निर्गत्य श्रवोचन् इति दृरेगान्वयः। प्रांशुना, उप्रकायेन । कर्णीति क्रिंगांत्रं, तद्वास्यकुसुम-भेदः, तद्दन् गौरः, शुभ्रः तेन । वीभ्रोति वीभ्रेगा, विमलेन (वीभ्रंतु-विमलात्मकम्, इत्यमरः) कञ्चुकंन, वर्मगा, च्छन्नम्, श्रावृतं, वपुः, शरीरम् यस्य तथा विभ्रेन । समुन्मिपदिति समुन्मिपत्, सम् दीप्यमानम्, माणिक्यपदकम्, मिणामयराजाधिकारचिह्नम्, तस्य वन्धेन, प्रह्मोन, वन्धुरम्, रस्यम्, यत् शस्तम्, काञ्चनमय-कटिसूत्रम्, तस्य वन्धेन, स्थापनेन, कृशम्, चीगाम्, श्रवलग्नम्, मध्यं यस्य तेन । (मध्यमञ्चावलग्नञ्चमध्योऽन्नी-इत्यमरः) हिमेति हिमशेलः, हिमाचलः, तस्य शिलावन्, विशालं, प्रशस्तं, वच्चः यस्य तेन । हरेति हरस्य, वृषः, तस्य ककुदम्, स्कन्धपृष्ठस्थमांसपिण्डविशेषः, तस्य कृटं, शिखरम् तद्दत् विकटः, समुन्नतः, श्रंसतटः, स्कन्धदेशः यस्य तेन । उरसा, वच्चसा । चपलेति चपलानि, लोलानि, हपीकािण्, एकादशेन्द्रियािण्, हरिगाकुलानीव, मृगयूथानीव, तेषां संयमनाय, वन्धनाय, पाशः, रञ्जः, तिमव हारम्, विभ्रता, द्धानेन ।

श्विभ्रता, 'कथयतं यदि सोमवंशसंभवः सूर्यवंशसंभवो वा भूपति-रभूदेवंविधः' इति प्रष्टुमानीताभ्यां सोमसूर्याभ्यामिव श्रवण-गताभ्यां मिणकुण्डलभ्यां समुद्धासमानेन, वृहद्वद्नलावण्य-विसरवेणिकाचिष्यमाणैरिधकारगौरवाद्दीयमानमार्गेणेव दिन-कतः किरणैः प्रसादलब्धया विकचपुण्डरीकमुण्डमालिकयेव दीर्घया दृण्या दृरादेवानन्द्यता, नैष्ठुर्याधिष्ठानेऽपि प्रतिष्ठितेन पदे पदे प्रश्रयमिवाचनम्रेण, मौलिना पाण्डरमुण्णीपमुद्वहता, वामेन स्थूलमुकाफलच्छुरण्दन्तुरत्सरुं करिक्सलयेन कलयता कृपाण्म, इतरेणापनीततरुलतां ताडनीमिव लतां शातकौर्मां

सोमवंशसम्भवः, चन्द्रवंशोत्पत्तिः । सूर्यवंशसभवः, रिवकुल जन्मनः । वृहिदिति चृहताम्, महताम्, वृह्नलावण्यानाम्, मुखप्रभाणाम्, विसरः, विस्तार एववेणिका, स्रोतः, तया ज्ञिण्यमाणाः, निराकियमाणाः तैः । अधिकारति अधिकारस्य, गौरवात्, सम्मानात्, दीपमानो मार्गो, येभ्यः तथोक्तः । दिनकृतः, सूर्यस्य किरणोः, मयूर्वः, प्रसादः, प्रसन्नता, तेन लब्धा तया, विकचपुण्डरीकपुण्ड्रमालिकयेव, स्फुटितकमलस्रजेव, दीर्घया, विशालया, टण्ट्या, लोचनेन । नन्द्यता, संतोपयता । नैष्ट्रयाधिष्ठानेऽपि, निष्टुरस्यभावं नैष्टुर्यम्, तस्य अधिष्ठानं तस्मिन् । पदं, अधिकारं, प्रतिष्ठितेन, प्रश्रयमिव, विनय-मिव अवनन्त्रंण, विनतेन, मौलिना, शिरसा, पाण्डुरम्, धवलम्, उप्णीपम्, शिरोवेष्टनम्, उद्गहता, धारयता । वामेन, सब्येन, स्थूलोति करिकलयेन, हस्तपल्लवेन । स्थूलानि, यानि, मुक्ता-फलानि, मौक्तिनानि तेषां यच्छुरणम्, विकाशः, तेन दन्तुरः, संजा-कलानि, मौक्तिनानि तेषां यच्छुरणम्, विकाशः, तेन दन्तुरः, संजा-कलानि, मौकितानि तेषां यच्छुरणम्, विकाशः, तेन दन्तुरः, संजा-कलानि, इतरेण, द्विणेन । अपनीतेति अपनीता, दरीकृता, धारयता । इतरेण, द्विणेन । अपनीतेति अपनीता, दरीकृता,

वेत्रयष्टिमुन्मृष्टां धारयता पुरुषेणानुगम्यमानो निर्गत्यावोचत् पप खलु महाप्रतोहाराणामनन्तरश्चलुष्यो देवस्यपारियात्रनामा दौवारिकः । समनुगृह्णात्वेनमनुरूपया प्रतिपत्त्या कल्याणामि-निवेशीं इति । दौवारिकः समुपस्त्य कृतप्रणामो मधुरया गिरा सविनयमभापत—'आगच्छत । प्रविशत दर्शनाय । कृतप्रसादो देवः' इति । बाण्स्तु 'धन्योऽस्मि, यदेवमनुष्राद्यां मां देवो मन्यते' इत्युक्त्वा तेनोपदिश्यमानमार्गः प्राविशदभ्यन्तरम् ।

श्रथ वनायुजैः, श्रारहजैः, काम्बोजैः, भारद्वाजैः, सिन्धुदेश-जैः, पारसीकैश्र, शोर्णैश्र, श्यामैश्र, पिअरैश्र, हरिद्धिश्र, तिचिरिकल्मापैश्र, पञ्चभद्दैश्र, मिल्लकाचैश्र, कृचिकापिअरैश्र,

तरलता, चपलता ताम ताडनीम्, ताड्यतंऽनयेति ताम् लताम्, वल्लीम्, शातकोम्भीम्, स्वर्णमयीम्, उन्मृष्टाम्, अतिशयेन विशोधिताम्, धारयता । पूर्वेगान्वयः । महाप्रतीहारागाम्, प्रधानद्वारपालानाम्, अनन्तरः, चचुप्यः, प्रियदर्शनः । अनुरूपया, समुचितया, प्रतिपत्या, आदरंगा । कल्यागाभिनिवंशी, कल्यागो, शुभकर्मणि, अभिनिवंशः अस्यास्ति सः अभापन, अवोचन् । कृतप्रसादोदेवः, कृतः, विहितः, प्रसादः, प्रसन्नतायेन सः देवः, राजाधिराजः । अथंत्यारभ्य तुरङ्गेः आरचितां मन्दुरां विलोकयन् इति उत्तरंगान्वयः ।

वनायुक्तैः—वनायुदेशोत्पन्नैः । त्रारहृक्तैः, श्ररबदेशोद्भवैः । कम्बोक्तैः, तदेशक्तैः । भारद्वाक्तैः, भरद्वाक्तदेशक्तैः । सिन्धुदेशोद्भवैः । पारसिकैः, पारस्यदेशभवैः । शोगौः, रक्तवर्गौः, श्यामैः, कृष्णवर्गौः, श्वेतैः, शुक्तवर्गौः । पिञ्जरैः, पिङ्गलैः । हरिद्भिः, हरिद्वर्गौः । तित्तिरिक-ल्मापैः, तित्तिरिपत्तिविशेषवत् विचित्रवर्गौः । पंचभद्रैः, पश्चसु, श्रङ्केषु, सुखसहितेषु शफेषु, (चतुर्षु इति भाव) भद्राः, कल्याणदाः तैः ।

आयतिनर्मांसमुखः, अनुत्कटकर्णकोशः, सुतृत्तश्रक्णसुघटित-घिरकाबन्धः, यूपानुपूर्वीवकायतोद्ग्रश्रीवः, उपचयश्वसत्स्क-न्धसंधिभः, निर्भुग्नोरःस्थलः, अस्थूलप्रगुणप्रसृतैलंहपीठकि-नखुरमण्डलः, अतिजवत्रुटनभयाद्निर्मितान्त्राणीवोद्गाणि वृत्तानि धारयद्भः उद्यद्द्रोणीविभज्यमानपृथुजघनः, जगती-दोलायमानबालपन्नवः, कथमप्युभयतो निखातदृढभूरिपाश-

मल्लिकाचैः, सितनेत्रप्रान्तैः । कृत्तिकापिखरैः, (तारकाकदम्बक-कल्पानेकविन्दुकल्मापितत्वचः) इति लच्चग्युक्तेः। श्रायतेति — त्र्यायतानि, दीर्घाणि, निर्मासानि, प्रायेग्णास्थिमयानि मुखानि येषां तथोक्तैः । त्र्यनुत्कटः, कर्माकोशः, अवगा पाशः येषां तैः । सुवृत्तेति -सुवृत्तः, सद्दर्तुलः ऋत्तरगः, चिक्रगः, सुवटिनः सुनिर्मितः, घण्टिका, चुद्रघण्टाः तासां बन्धो बन्धनं येषां तैः । यूपेति—यूपः, यज्ञस्तम्भः, तस्य श्रनुपूर्वी-श्रनुरूप्यम् , तथा वका, श्रायता, विशाला, उद्ग्रा उन्नता, प्रीवा, कएठं येषां तै:। उपचयेति —उपचयेन श्वयन् , स्फीततां गच्छन्, स्कन्ध सन्धिर्येपाम् तैः। निर्भु-इति--निर्भुग्नम्, स्थूलतया वहिर्निर्गतम्, उरःस्थलम्, वज्ञः येषां तैः। श्रस्थूलाः, स्वल्पमांसा, प्रगुणा, ऋजुः प्रसृता, जङ्घा येषां तैः । स्रोहेति—लोह पठीवत् कठिनम् , खुरमण्डलं, शफगोलं येषां तैः । ऋतिज्ञवेति--श्रातिजवेन, श्रातिवेगेन, यत् त्रुटनं छेदः, तस्मात् , श्रानिर्मितानि श्रन्त्राणि, नाडीविशेषाः येषु तथोक्तानीव वृत्तानि, वर्त्तलानि उदराणि धारयद्भिः । उद्यदिति—उद्यती, उद्यंयाती, द्रोग्गी, वाजिनां शोभाविशेषः तया विभज्यमानानि व्यक्तीकीयमाणानि, पृथूनि जघनानि येषां तैः । जगतीति जगत्यां, भूमौ दोलायमानाः वालाः, पुच्छलोमानि पल्लवा इव येषां तैः । उभयत-इति - उभयतः

संयमनियन्त्रितैः, आयतैरिष पश्चात्पाशबन्धप्रसारितैकां चिन् भिरायततरैरिवोपलद्यमाणैः वहुगुणसूत्रप्रथितव्रीवागण्डकैः, आमीललोचनैः, दूर्वारसश्यामलफेनलवशबलान्दशनगृहीतमु-कान्फरफितित्वचः कग्डूजुणः प्रतीकान्प्रचालयद्भिः, सालसव-लितवालिधिभः, एकशफिविश्चान्तिस्त्रस्तशिथिलितज्ञधनार्धैः, निद्रया प्रध्यायद्भिश्च, स्वलितहङ्कारमन्दमन्दशब्दायमानैश्च, ताडितखुरधरणीरणितमुखरशिखरखुरलिखितदमातलैर्घासम-

उभयोः पार्श्वयोः, निरवातः, प्रोतः, दृढः, कठिनः, भूरिः, प्रभृतः, पाशः, रज्जुः, तेन संयभनं, बन्धनं तेन नियन्त्रिताः, किरुद्धाः तैः । श्चनायतैरपि - अविस्तरिनावयवैरपि, पश्चान पाशवन्धेऽपि प्रसा-रितः, एकः, ऋङिब-पादः येषां तैः। ऋतएव ऋायतनरैरिव, दीर्घतरैरिव, उपलच्यमार्गोः, दृश्यमानैः । बहुगुरोति -बहुगुर्गोः, स्रनेकवृत्तैः, स्र्त्रैः, प्रथितः, गुम्फितः, श्रीवासु गण्डकः, भूषण्भेदः येषां तैः । आमीले, ईपन्मुद्रितं, लोचनं येषां नैः । दुर्वति -दुर्वारसवत् , श्यामलाः, ये फेनलवाः, फेनविन्दवः, तः शवलान्, विचित्रान्, दशनैः, दन्तैः गृहोताः, घृताः, मुक्ताः, त्यक्ताः, लान् , फरफरिताः, पुनः पुनः ईवत् कम्पिताः त्वचः येपां नान् करुडुजपः, करुडुशालिनः, प्रतीकान् , श्रङ्गानि (त्र्रङ्गंप्रतीकोऽवयवोऽप्रधनः,इत्यमरः) प्रचालयद्भिः,कम्पयद्भिः। सालसेति — सालमं, लघुयथास्यात्तथा वलिनाः, कम्पिनाः, वालधयः, पुच्छलोमानि येषां तैः। एकेति --एकशफेन, एकखुरेगा, या विश्रान्तिः, तया स्त्रस्तम्, पर्यस्तं, शिथिलिनं जघनार्द्धे येषां तैः। प्रध्यायद्भिः, चिन्तयद्भिः। स्खिलितेति स्यालितेन, हुङ्कारेगा मन्दं मन्दं यथा तथा शब्दायमानैः, ननद्भिः। ताडितेति--ताडिता या खुरधरणी, खुराधोभूः, तस्याः, रिण्तिन, शब्देन, मुखरं यत् शिखरम् , श्रवम् ,

भिलपदिश्च, प्रकार्यमाण्यवसप्रासरसमत्सरोद्भृतज्ञोभेश्च, प्रकुपितचण्डचण्डालडुङ्कारकातरतरतरलतारकेश्च, कुङ्कुमप्रमृष्टिपिञ्जराङ्गतया सत्ततसंनिहितनीराजनानलरदयमाणेरिवोपरिविततवितानैः, पुरः पूजिताभिमतदैवतैः, भूपालवल्लमेस्तुरंगै
रारचितां मन्दुरां विलोकयन्, कुतृहलचित्तप्तद्दयः किंचिदन्तरमतिकान्तो हस्तवामेनात्युच्चतया निरवकाशमिवाकाशं कुर्वाणम्, महता कदलीवनेन परिवृतपर्यन्तं सर्वतो मधुकरमयीयेपां तं खुरास्तैः लिखितं, यत् चमातलम्, भूतलं यैः तथा वियेः ।
प्रकीर्यमाणिति प्रकीर्यमाणः, प्रचीप्यमाणः, यवप्रासः, धासकवलम्, तस्यरसं, स्वादं, यो मत्सरः, द्वेषः (अन्यकोऽपि तुरगो नैनमा-

लम् , तस्यरसे, स्वादं, यो मत्सरः, द्वेषः (अन्यकोऽपि तुरगो नैनमा-स्वाद्यतु इति धियेतिभावः) तेनोद्भूतः, जनितः, चोभः, येषां तैः। प्रकुपितेति प्रकुपितः, यः चएडचएडालः, चएडाश्वपालः, तस्य हुङ्कारेगा, कातरतराः, त्र्यतिदीनाः,तरला, चपलाः, तारकाः, कनीनिकाः येषां तैः । कुङ्कुमेति—कुङ्कुमैः, प्रमृष्टिः, प्रमार्जनम् , तेन पिञ्जराणि, श्रङ्गानि येषां तद्भावः तत्ता तया । सततेति—सततं, सन्निहितेन, समीपस्थेनेतिभावः, नीराजनानलेन (यात्रायां वाजिनां नीराजना क्रियते) इति शास्त्रात् नीराजनाम्निना रच्यमार्गाः तैरिव । उपरि, विततः, विस्तृतः, वितानः, उल्लोचः येषां तैः पुरइति—पुरः, ऋषे, पुजिता, अभिमता, अभिष्टा, देवता येषां तैः । भूपालवल्लभैः, राज-प्रियः, तुरंगैः, त्रारचिताम्, शोभिताम्, मन्दुराम्, त्रश्वशालाम्, विलोकयन्, पश्यन् । (वाजिशाला तु मन्दुरा, इत्यमरः) कुत्-हलेति कुत्हलेन, त्राचिप्तम्, त्राकृष्टं, हृद्यं यस्य सः। त्र्यति-कान्तः, गतः । हस्तवामेन, करवामभागेन । निरवकाशम् , श्रवकाश-रहितम्। परिवृतपर्यन्तं, वेष्टिनपर्यन्तम्। मधुकरमयोभिः, भ्रमर- भिर्मद्स्युतिभिर्नदोभिरिवापतन्तोभिरापूर्यमाणम्, स्राशामुख-विसपिणा वकुलवनानामिव विकसतामामोदेन लिम्पन्तं व्राणेन्द्रियं दृराद्व्यक्तमिभधृण्यागारमपश्यत् । स्रपृच्छ्य— 'स्रत्र देवः कि करोति' इति । स्रसावकथयत्—'एप खलु देव-स्योपवाद्यो वाद्यं हृदयं जात्यन्तरित स्रात्मा बहिश्चराः प्राणा विकमकीडासुहृद्दपंशात् इति यथार्थनामा वारणपतिः । तस्या-वस्थानमण्डपोऽयं महान्दश्यते' इति । स तमवादीत्—'भद्र, श्रूयते द्रपंशातः । यद्येवमदोपो वा पश्यामि तावद्वार्णेन्द्रमेव । स्रतोऽर्हसि मामत्र प्रापयितुम् । स्रतिपरवानसिम कुत्ह्लेन' इति । सोऽभापत—'भवत्वेवम् । स्रागंच्छतु भवान् । को दोपः। पश्यतु तावद्वारणेन्द्रम्' इति ।

गत्वा च तं प्रदेशं दूरादेव गर्म्भारगलगर्जितोर्जितैर्वियति

व्याप्ताभिः। मद्स्नुतिभिः, गजदानजलप्रवाहैः, श्रापतन्तीभिः, श्रावह-न्तीभिः। श्राशामुखिवसिपिंगा, दिशासमचेविस्तारिगा। वकुलवना-नामिव, इत्याव्यकाननानामिव। श्रामोदेन, गन्धेन। लिम्पन्तं, पृरयन्तम्, धिष्ण्यागारम्, श्रवस्थानमन्दिरम् (धिष्ण्यंस्थाने गृहे-भेऽग्नौ "इत्यमरः") उपवाद्यः, कीडाहस्ती। जात्यन्तरितः, श्रन्यां जातिं गतः। विक्रमेति—विक्रमः, वलम्, एव क्रीडा तस्यां सुहृत्-सहायः। द्पेशातः, द्पेः, श्रहङ्कारं (शत्रृग्गामिनिभावः) शातयित, नाशयित तथोक्तः। वारग्पितः, गजेन्द्रः। श्रवस्थानमण्डपः, वासग्रदम्। श्रदोषः, दर्शने न दोपः। प्रापयितुं, नेतुम् श्रतिपरवान, श्रतिशयेन पराधीनः। गम्भोरेति—गम्भीरेग्, गलगर्जितेन, कण्ठनिनादेन,। श्रर्जितानि, एकत्रीकृतानि, तैः। वियति, श्राकाशे। चातकानां, कदम्वानि, वृन्दानि, तैः। भृवि, भृतले, भवननीलकण्ठ-

⁴ चातककद्मवकैर्मुवि च भवननीलकएठकुलैः कलकेकाकलकल-मुखरमुखैः कियमाणकलकोलाहलम्, विकचकद्म्बसंवादि-मद्युरासौरमभरितभुवनम्, कायवन्तमिवाकालमेघकालम्, ऋविरलमघुबिन्दुपिङ्गलपद्मजालिकतां सरसोमिवाभ्यवगाढां दशां चतुर्थीमुत्सुजन्तम्, ऋनवरतमवतंसशंखैरामन्द्रकर्णताल-दुन्दुभिष्वनिभिः पञ्चमीप्रवेशमङ्गलारम्भमिव गायन्तम्, ऋवि-रतचलनचित्रत्रिपदीललितलास्यलयैदोलायमानदीर्घदेहाभोगतया मेदिनीविदलनमयेन भारमिव लघयन्तम्, दिग्मित्तिदेषु काय-

कुलैः, गृह्मयूरसमृ्हैः । कलाः, मधुराः, केकाः, मयूरवाचः, तासां कलकलेन, मुखराणि, शब्दायमानानि येपां नैः । क्रियमाणः, कलः, मधुरः, कोलाह्लः, यत्र तथोक्तम् । विकचेति-विकचानां, प्रफुल्लानां, ᢏ कदम्बानाम् , नीपपुष्पागाम् , संवादिना, ऋनुकारिगाा, मदः, दान जलम् स एव सुरा, मद्यम् , तस्याः, सौरभेगा, गन्धेन, भरितम् , भवनं येन तथोक्तम् । कायवन्तमिव, शरीरवन्तमिव, श्रकालमेघं, श्रविरलेति-श्रविरलाः, घनाः, ये मधुविन्दवः, मद्जलकर्गाः, तैः पिञ्चरं, पद्मानां, पद्माकरायाां (पत्ते) तन्नामपुष्पायाां, जालकं, समूहः, जातमस्यामिति तथोक्तम् । अनवरतं, निरन्तरं, आमनद्राः, ईपद्रम्भीराः, कर्मातालस्य, नियतसंचालितश्रवग्रस्य, दुन्दुभेरिव, ध्वनयः, शब्दाः तैः अवतंसशंग्वैः, कर्गाभूषग्गीकृतशंग्वैः । अविरतेति—अविरतेन, अश्रान्तेन चलनेन चित्रा, सुदृश्या या त्रिपदी, पादबन्धनी, तस्यां लितं,सुन्दरं यत् लास्यं, नृत्यं, तस्य लयाः, वाद्याद्यनेकतानताः तैः। दोलायमानेति-दोलायमानः,प्रेह्मन्,दीर्घः, महान् दंहस्य श्राभोगः, •विस्तारः, यस्य तद्भावः, तत्ता तया । मेदिनं ति—मेदिन्याः, पृथिव्याः, विदलनं, विदारगां तस्मात् यत् भयं तेन भारमिव लघयन्तम्।

मिव कग्इयमानम्, त्राहवायोदस्तहस्ततया दिग्वारणानि-वाह्वयमानम्, ब्रह्मस्तम्भमिव स्थूलिनिशितदन्तेन करपत्रेण पाटयन्तम्, श्रमान्तं भुवनाभ्यन्तरं बहिरिव निर्गन्तुमीहमानम्, सर्वतः सरस्रकिसलयलतालासिभिल्लिशकैश्चिरपरिचयोपचितै-घंनैरिव विविष्ठसशैवलविस्विसरशवलसलिलैः सरोभिरिव चाधोरणैराधीयमाननिदाघसमयसमुचितोपचारानन्दम्, अपि च प्रतिगजदानपवनादानदृरोत्विष्तेनानेकसमरविजयगणना-

दिगिति—दिगेव, भित्तः, तस्याः, तटाः, त्राभोगाः, तेषु । कायमिव, श्रङ्गमिव कराङ्क्यमानम् । श्राह्वाय, संप्रामाय । उदस्तः, उत्विन्नः, हस्तः, शुरुडः येन तस्य भावः तत्ता तया । दिग्वारणान्, दिग्गजान् त्राह्वयमानमिव, स्पर्द्धया त्राकारयन्नमिव। ब्रह्मस्तम्भमिव, ब्रह्माएड-मिव, स्थलः, निशितः, तिच्णः, दन्तः, तेन करपत्रेण, ककचेन, पाटयन्तमित्र, त्रिदारयन्तमित्र । भुवनाभ्यन्तरं, ऋमान्तं, पर्य्याप्तु-मलभमानम्, त्र्यतएव, वहिः भुवनाद् वाह्यदेशे निर्गन्तुं, ईहमानम्, चेष्टमानम् । सरसा, रसयुताः, किसलयाः, पत्नवाः, यासां तथाविधाः याः लताः, त्रतत्यः, ताभिः लसन्ति, राजन्ति तथोक्तेः, लेशिकेः, घासिकैः, चिरपरिचयेन, चिरानुगत्या, उपचितैः, समाहूतैः, घनैरिव, मेघेरिव । विद्यिप्तेति—विद्यिप्तानि, विकीर्णानि, सरीवलानां, विसानां, मृग्गालानां, विसरेगा, विस्तरंगा, शवलानि, मिश्राणि, सलिलानि यै:, तथाभूतै:। श्राधोरगौ:, हस्तिपालै:, श्रधीयमानः, उत्पाद्यमानः, निदायसमयस्य, प्रीष्मकालस्य, समुचितेन, उपयुक्तेन, उपचारगोन, सेवया, त्र्यानन्दः, यस्य तम् । प्रतिगजेति - प्रतिगजानां, प्रतिद्वन्द्विहस्तिनां, दानपवनस्य, मद्सौरभवाहिनोमरुत-इत्यर्थः। श्रादानेन, प्रहर्गेन, दूरं, उत्चिप्तः, उद्धृतः तेन । श्रनेकेति - श्रने-

लेखामिरिव बिलवलयराजिमिस्तनीयसामिस्तरङ्गितोदरेणाति-स्थवीयसा हस्तार्गलद्गडेनार्गलयन्तिमव सकलं सकुलशैल-समुद्रद्वीपकाननं ककुभां चक्रवालम्, एकं करान्तरापितेनोत्प-लाशेन कदलीदगडेनान्तर्गतशीकरसिच्यमानमृलम्, मुक्तपल्लव-मिवापरं लीलावलम्बिना मृणालजालकेन समररसोचरोमाञ्च-कगटकितमिवदन्तकाडं वहन्तम्, विसर्पन्या च दन्तकाग्डयुग-लकस्य कान्या सर:कीडास्वादितानीव कुमुद्वनानि बहुधा वमन्तम्, निजयशोराशिमिव दिशामर्पयन्तम्, कुकरिकीटपाट-

केषां, समराणां, युद्धानां, विजयाः, तेषां गणना संख्यानं तस्याः लेखाभिरिव, लिपिभिरिव, बलिवलयराजिभिः, बलयाकारविलिश्रे-गिभिः, तनीयसीभिः, श्रतिचुद्राभिः । तरङ्गितं, भङ्गिमन् , उदरं यस्य ▼तथोक्तेन । त्र्रातिस्थवीयसा, त्र्रातिस्थृलेन, हस्तार्गलद्र्यडेन, त्र्र्यर्गल-यन्तमिव, निरुत्धन्तमिव, ककुभां, चक्रवालम्, दिङमण्डलम्। एकं दन्तकारुडमित्यर्थः न्वयः । करान्तरार्पितेन, करस्य शुरुडस्य श्रन्तरे, मध्ये, श्रर्पितेन । उत्पलाशेन, उद्गतपत्रेगा, कदलीदराडेन, रम्भास्तम्भेन, श्रन्तगतैः, शीकरैः, जलकर्णैः, सिच्यमानं मूलं यस्य तथोक्तम् । मुक्तापल्लवमिव, मुक्ताफलिक्सलयमिव । परं, अन्यम्, लीलावलम्बिना, लीलयावलम्बते इति तथोक्तेन । मृग्गालजालकेन, कमलसमृहेन । समरेति समरे, युद्धे, यो रसः, तेन उचाः, उद्गताः, रोमाञ्चा एव कण्टकाः श्रस्येति तथोक्तम्, दन्तकाण्डं, दशनस्तम्भम्, वहन्तं, द्धानम् । विसर्पन्त्या,विसरन्त्या, दन्तकाण्डयुगलस्य कान्त्या, प्रभया। सर:क्रीडेति—सरसि या कीडा, विहारः, तत्र श्रास्वादि-र्तानि, भुक्तानि तानीव कुमुदवनानि, कैरववृन्दानि, बहुधा, अनेकधा, वमन्तं उद्गिरन्तम् । निजयशोराशिभिरिव, स्वकीर्त्तं समृहमिव, दिशां,

नदुर्लिल्तान्सिहानिवोपहसन्तम्, कल्पद्रमदुक्त्लमुखपष्टमिव चान्मनः कलयन्तम्, हस्तकाग्डदग्डोद्धरण्लीलासु च ल्दय-माणेन रक्तांशुकसुकुमारतलेन तालुनाकविल्तानि रक्तपद्मवना-नीव वर्षन्तम्, श्राभेनविकसलयराशिमिवोद्रिरन्तम्, कमलकव-लपीतं मधुरसमिव स्वभाविष्गलेन वमन्तं चत्तुषा, चूतचम्प-कलवलीलवंग कक्कोलवन्त्येलालतामिश्रितानि ससहकाराणि कर्पूरपूरपूरितानि पारिजातकवनानीवोपभुक्तानि पुरः करटा-

श्रर्पयन्तम्, ज्ञिपन्तं । कुकरोति – कुत्सिताः, करि**गाः, हस्तिनः**, ते एवकीटाः, चुद्रप्राणिभेदाः, तेपां पाटनेन संहननेन, दुर्लेलिताः दप्ताः तान् । करुपद्रुमेति - करुपद्रुमस्य दुकूलं, श्वेतपट्टवसनं, तदेव मुख-पटः, तमिव, श्रात्मनः, स्वस्य धारयन्तं, कलयन्तम्। हस्तेति— हस्तः, शुरुडः एव कारुडद्रुडः, स्तम्भयष्टिः, तस्य उद्धरगानि नान्येव लीलाः तासुलच्यमाग्रोन दश्यमानेन, रक्तांशुकसुकुमारतलेन, रक्त-वसनकोमलतलेन, तालुना, तालुदेशेन, रक्तपद्मवनानि, रक्तकमल-वृन्दानि, कवितानि, भिच्चतानि, वर्षन्तं, वमन्तं । श्रमिनविकस-लयराशिमिव, नृतनपञ्चवसमूहमिव, स्वभावपिङ्गलेन, सहजदीपशिखा-तुल्यवर्गोन, चज्जुपा, कमलानां कवलेन, प्रासेन पीतं मधुरसिमव, मकरन्दमिव, वमन्तं, वर्षन्तं । पुरः, अष्ठे, करटाभ्यां, गण्डाभ्याम्, (करटः स्यात् कटोगएड:-इत्यमरः) बहलमदाऽऽमोदव्याजेन, प्रभूत-दानवारिगन्धच्छलेन, चूतेति— चृतं, रसालं, चम्पकं, चम्पकपुष्पं, लवली, एतन्नामवृत्तविशेषपुप्पम्, लवंगं, लवङ्गकलिका, कक्कोलं, इत्याख्य तरोःफलम्, तद्वन्ति, एलालतामिश्रितानि, सफलैलावल्ली-युक्तानि, ससहकाराणि श्रतिसोरभाम्रसहितानि । (श्राम्नः चूतो रसा-लोऽसौसहकारोऽति सौरभ -इत्यमर:) कपूरपूरपूरितानि, कपूरा-

भ्यां बहलमदामोद्याजेन विस्जन्तम्, स्रह्निशं विभ्रमस्तह-स्तिस्थितिमिर्ध्यखिण्डतपुण्ड्रे जुकाण्डकण्ड्रयनिलिखितैरिलिकुल-वाचालितैर्दानपृटकैर्विलभमानिम्व सर्वकाननानि करिपतीनाम् स्रविरलोद्विन्दुस्यन्दिना हिमशिलाशकलमयेन विभ्रमनचत्रमा-लागुणेन शिशिरोकियमाणम्, सकलवारेणन्द्राधिपत्यपृट्टबन्ध-बन्दुरिम्बोबैस्तरां शिरो द्धानम्, महुर्मुहुः स्थिगतापानृतदि-ङ्मुखाभ्यां कर्णतालवृन्ताभ्यां वीजयन्तिम्व भर्तृभक्त्या दन्त-पर्यक्किकास्थितां राजलदमीम्, स्रायतवंशकमागतेन गजाधिप-

च्यवृत्तस्यसुगन्धिमयानि, पारिजातकवनानि, पारिजाताच्यपुष्पागाां काननानि विसृजन्तमिव। विभ्रमेति विभ्रमेण कृता हस्ते, शुण्डे, स्थितः, यैः तादशैः । स्रति—श्रर्द्धेद्धरिष्टतः, भुग्नः, पुरुङ्गेचुकारण्डः 🔻 (गन्ना) तेन यत् करुट्टयनं,खर्जनं,तेन लिखितानि तै: । त्र्यलिकुलैः,मधु-करसमूहै:,वाचालितानि, मुखरितानि तै: । दानपट्टकै:, दानसनन्दपत्रै:, करिपतीनां, गजपतीनां, सर्वकाननानि, विलभमानमिव, स्ववशी-क्रियमाग्मित्र । ऋविरलेति---ऋविरलं, निरन्तरं, उद्विन्दुस्यन्दिना, जलकराम्बाविगा, हिमशिलाशकलमयेन, तुहिनशिलाखण्डमयेन, विभ्रमेति-विभ्रमाय, शोभार्थ, या नत्त्रत्रमाला, सप्तविंशन्ति मौक्ति-कमाला, तस्याः, गर्गोन । शिशिरीकियमाण्म, शीतलीकियमाण्म्। सकलेति सकलानां वारगेन्द्राणां, गजेन्द्राणां, श्रिधिपत्यं, प्रभुत्वं, तस्य पट्टवन्धः, तेन वन्धुरं, रम्यं, उच्चेस्तरां, ऋत्युचं, शिरः, मस्तकं, द्धानं, धारयन्तं । स्थगितेति—स्थगितं, स्राच्छादितं, स्रपावतं, प्रकटितं, दिङ्मुखं याभ्यां तथ।विधाभ्यां, कर्णावेव तालवृन्ते ताभ्याम् [']दन्तेति—दन्ते एव पर्येङ्किका, चुद्रपर्येङ्कः, राजलच्मीं, नृपश्चियं बीजयन्तमिवेति-श्रन्वयः । श्रायतेति - श्रायतः, दीर्घः, वंशः पृष्ठ-

त्यचिन्हेन चामरेणेव चलता बालिधना विराजमानम्, स्वच्छ-शिशिरशोकरच्छलेन दिग्विजयपीताः सरित इव पुनःपुनर्मुखेन मुञ्चन्तम्, चणमवधानदानिस्पन्दोकृतसकलावयवानामन्यद्वि-रदिणिडमाकर्णनबलनानामन्ते दोर्घशीत्कारैः परिभवदुःख-मिवावेदयन्तम्, अलब्धयुद्धमिवात्मानमनुशोचन्तम्, आरोहा-धिक्रिदिपरिभवेन लज्जमानिमवाङ्गुलीलिखितमहीतलम् मदं मुञ्चन्तम्, अवद्यागृहीतमुक्तकवलकुपितारोहारटनानुगोधन मद-

द्ग्डः, कुलब्र्वतस्यक्रमेण त्रागतः, परम्परयात्राप्तः, गजाधिपत्यं तस्य चिहनं, लज्ञगां, तन, वालधिना, पुच्छेन, विराजमानं, शोभमानम्। स्वच्छेति स्वच्छानां, विमलानां, शिशिरागां, शीतलानां, शीक-रागां, श्रम्बुकगानां, छलं तेन, दिशां विजये, पीनाः नाः सरितः,नदीः, मुख्जन्तं, त्यजन्तं । ऋवधानेति - ऋवधानस्य, मनोनिवेशस्य, दानेन, निष्पंदीकृताः, निश्चलीकृताः, सकलाः, त्र्ववयवाः यामु तासाम्। श्रन्येषां, द्विरदानां, गजानां, डिण्डिमाकर्णने, पट्टहनाद्श्रवणे या बलनाः, चालनाः, तासाम् । अन्ते, अवसाने, दीर्घशूतकारैः, दीर्घकालं व्याप्य निर्गतैः, ''शीत्'' इत्याकारकाव्यक्तशब्द्विशेषैः । परिभवदुःख-मिव पराभवखंदमिव, त्रावंदयन्तम् , प्रकटयन्तम् । त्र्रलब्धयुद्धमिव, त्रप्राप्तररामिव त्रात्मानं, स्वं, त्रानुशोचयन्तं, चिन्तयन्तम्। आरोहेति - आरोहस्य, अधिकृढिः, अधिरोह्गां, सैवपरिभवः, तेन लज्जमानमिव श्रङ्गलीभि:, करिकराय्रावयवैः, (पत्ते) करशाखाभिः लिखितं, खरिडतं, महीतलं, भूतलं येन तथोक्तम् ,(लिजितानां भूलेखनं स्वभाव इतिभावः) मदं दानवारि, गर्वञ्च, मुञ्जन्तं, त्यजन्तं । श्रब-क्रेति—श्रवज्ञया, श्रवहेलया, श्रादौगृहीता पख्चात् मुक्ताः ये कवलाः तैः कुपितः, रुष्टः यः त्रारोहः, हस्तिपालः तस्य त्रारटना त्रानुरोधेन। तन्द्रीनिमीलितनेत्रत्रिभागम्, कथं कथमपि मन्दमन्दमनादरा-दाददानं कवलान्, श्रवजग्धतमालपल्लवस्नुतश्यामलरसेन प्रभू-तत्या मद्प्रवाहमिय मुखेनाप्युत्परजन्तम्, दलन्तमिय द्पेण, श्रसन्तमिय शौयण, मूर्च्छन्तमिय मदेन, त्रुट्यन्तमिय तारुग्येन, द्रवन्तमिय दानेन, वलान्तमिय वलेन, माद्यन्तमिय मानेन, उद्यन्तमियोत्साहेन, ताम्यन्तमिय तेजसा, लिम्पन्तमिय लाव-ग्येन, सिञ्चन्तमिय सौभाग्येन, स्निग्धं नखेषु, परुषं गोमियय्ये, गुरुं मुखे, सर्च्छप्यं विनये, मृदुं शिगिसि, दृढं परिचयेषु,

मदेति—मदेन या तन्द्रा, निन्द्रा तया निमीलितः, नेत्रयोः त्रिभागः यस्मिन् तद् यथा तथा, कवलान् , श्रासान , श्राददानं गृह्नन्तं । श्रव-जन्धेति—अवजन्धानां, स्वादितानां, तमालपल्लवानां स्वताः, निर्ग-लिता:, श्यामला: रसा: यस्मात् तथोक्तेन, मुखंन, वदनेन प्रभूततया, प्राचुर्येगा, मदप्रवाहमिव, दानवारिश्रोत इव उत्मृजन्तं, मुख्रन्तं, दलन्तमिव, स्वयंभिद्यमानभिव, श्वसन्तमिव, जीवन्तमिव, बुट्यन्त-मित्र, स्खलन्तमित्र, द्रवन्तमित्र, स्रवन्तमित्र । दानेन, मदेन । वल्गन्त-मिव, विचेष्टमानमिव । माद्यन्तमिव, मत्ततां प्रकटन्तमिव । उद्यन्त-मिव, उद्यमानमिव, ताम्यन्तमिव, क्रिश्यन्तमिव। लिम्पन्तमिव, संयोजयन्तमिव। सिद्धन्तमिव, वर्षन्तमिव। नखंपु, स्निग्धं, प्रीतिवान्, रोमविषये, परुषं, प्रीतिशून्यः, यः, स्निग्यः, कथं, परुषः, इतिविरोधः । स्निग्धं, चिक्कणः, परुषं, कठोरः, इति परिहारः । मुखंगुरुः, विनये शिष्यम् ,यः,गुरुः, सकथं शिष्यः,इतिरोधः ।गुरुः विस्तीर्गः, सन्छिष्यः, सुशीलः, इति परिहारः । शिरसिमृदुं , परिचयेषु दृढं, यः कोमलः कथं स कठोरः, इति विरोधः, मृदुः, नम्रः । महन्तं जनं वीच्यशिरसा-नतो भवति, इति परिहारः । स्कन्धवन्धे, प्रीवामूले हस्वं, लघु ऋायुपि हस्वं स्कन्धवन्धे, दीर्घमायुषि, दिरद्रमुदरे, सततप्रवृत्तं दाने, बलमदं मदलीलासु, कुलकलत्रमायत्ततासु, जिनं लमासु, विह-वर्षे कोधमोत्तेषु, गरुडं नागोद्धृतिषु, नारदं कलहकुतृहलेषु, शुष्काशनिपातमवस्कन्देषु, मकरं वाहिनीलोभेषु, श्राशीविषं दशनकर्मसु, वरुणं हस्तपाशास्त्रिषु, यमवागुरामरातिसंवेष्टनेषु, कालं परिणतिषु, राहुं तीक्णकरग्रहेषु, लोहिताङ्गं वकचारेषु,

दीर्घः,यो लघुः कथं सदीर्घः,इति विरोयः। दीर्घः चिरञ्जीवीतिपरिहारः। उद्रे द्रिद्रं दाने सततप्रवृत्तं, यः द्ररिद्रः कथं स दानकर्त्ता,इति विरोधः । दरिद्रं, कृशं दाने मदवारिगाि इति परिहारः। बलभद्रं, बलरामं, मद्लीलासु मदः, दानवारि, सुरामत्तता च तल्लीलासु । कुलकलत्रं, कुलाङ्गना, त्र्यायत्तासु, वाध्यतासु, बलभद्रकुलकलत्रयोः मदमत्तता-वाध्यतयाचिवरोधः । जिनं, बुद्धदेवम् , बिह्नवर्षम् , ऋग्निवृष्टिम् , क्रोध-मोत्तेषु, कोपप्रसरेषु (त्रात्र शमप्रधानजिनवह्निवर्षयोः ज्ञमाकोधमोत्त-योश्चविरोधः) नागोद्धृतिषु, नागानां, प्रतिपत्तहस्तिनां, सर्पागां, च उद्घतिपु, निपातनेषु । नारदं देविषे नारं जलं ददानीति तथोकं च कलहकुनुहलेषु, विवाद कौतुकेषु, युद्धच्यापारेषु च शुष्काशनिपानं, वृष्टिं विना वज्रपतनं, श्रवस्कन्देषु, शत्रृगां त्राक्रमगोषु । मकरं, जलजन्तुभेदं वाहिनीक्तोभेषु, शत्रुसंनादलनेषु, नसुद्वेलकरगोषु च। त्र्याशीविषं, सर्पे दशनकर्मसु, दन्तव्यापारेषु । वक्षां, जलाधिपतिं, हस्त एव पाशः हस्तपाशः तेन त्र्याकृष्टयः, त्र्याकर्षगानि तासु । यम-वागुराम् , यमस्य वागुरा, प्रागाबन्धनजलं, ताम् । ऋरातिसंवेष्टनेषु, शत्रुसमाक्रमगोषु । कालं, यमं कृष्णावर्णेख्य परिगातिषु, श्रन्तकर्मसु, निर्यग्दन्तप्रहारकर्मसु, शुभाशुभक्तमीविपाकेषु च। तीच्याकरप्रहरोषु, तीच्योन, तीव्रेया, करेया, शुण्डेन प्रह्मानि, श्राक्रमणानि, (पन्ने)

श्रलातचकं मराडलभ्रान्तिविज्ञानेषु, मनोरथसंपादकं चिन्तामिए-पर्वतकं विकमस्य, दन्तमुक्ताशैलस्तम्भनिवासप्रासादमभिमान-स्य,घरटाचामरमराडनमनोहरमिच्छासंचरियमानं मनस्वितायाः, मद्धारादुर्दिनान्धकारं गन्धोदकधारागृहं कोधस्य, सकाञ्चन-प्रतिमंमहानिकेतनमहंकारस्य, सगराडशैलप्रस्रवणं कीडापर्वतम-वलेपस्य, सदन्ततोरणं वज्रमन्दिरं दर्पस्य, उज्जब्रुम्भकृटाद्यल-

तीच्याकरः, सूर्यः, तस्य प्रह्गानि, प्रासाः, तेषु । लोहिनाङ्गं, मङ्गल-प्रहं, वक्रचारेषु, कुटिलगतिषु । ऋलातचक्रं, तदाख्य काव्यवन्धविशे-पम्, उल्मुकमण्डलं च, मण्डलभ्रान्तिविज्ञानेषु, मण्डलाकारेण् भ्रान्ति, भ्रमगां तस्यां विज्ञानानि, विशिष्टानि ज्ञानानि परिचयाः, इत्यर्थः, तेषु । मनोरथसम्पादकम्, त्र्यभिमनसिद्धिदम् । चिन्तामगाः, चिन्तितवस्तु-प्रद्रत्नविशेषः तस्थपर्वतम्। दन्तेति-दन्तावेव मुक्ताशैलस्तम्भो, मौक्तिकपाषाग्यस्तम्मौ यत्र नादृशम्, निवासप्रासादम्, निवासभवनम् श्रभिमानस्य । घर्यदेति—घरटाश्च, चामरागि च तेपां मरहनेन मनोहरं, मनोज्ञम् । इच्छया यत् संचरगां, गमनं तदेवविमानं यस्य-तम् । मनस्वितायाः, वीरतायाः । मद्धाराभि , दुर्दिनं, श्रातएव, अन्यकारं, तमसि युक्तं, गन्धोदकथारागृहं, सुवासित जलधारागृहं, कोधस्य, कोपस्य । सकाञ्चनेति-काञ्चनप्रतिमायुक्तम् । महानिक-तनम्, विशालमन्दिरम्, ऋहंकारस्य । सगगडेति-गग्डः, कपोलः एव शैलः तत्र प्रस्रवराम्, निर्भरः तेनसहवर्तमानम्, अवलेपस्य, गर्वस्य । सदन्तेति--दन्तावेव तोरगः, विहर्द्वीरम् (पन्ने) दन्तरचित-तोरणः तेन सहवर्तमानम् । वज्रमन्दिरम् , पापागगृहम् । उच्चेति-उन्नी, उन्नती, कुम्भी एव कूटी यस्य तत् श्रष्टालकम्, हर्म्य तद्वत् विकटं, भयंकरं, संचारि, जङ्गमं, गिरिदुर्गम्, पर्वतरूपम् महागृहम्,

कविकटं संवारि गिरिदुर्गं राज्यस्य, छतानेकबाण्विवरसहस्रं लोहप्राकारं पृथिव्याः शिलीमुखशतभां कारितं पारिजातपादपं भूनन्दनस्य, तथा च संगीतगृहं कर्णतालतागडवानाम्, श्रापा-नमग्डपं मधुपमगडलानाम्, श्रन्तःपुरं श्रक्षाराभरणानाम्, मदनोत्सवं मदलीलालास्यानाम्, श्रज्ञगणप्रदोषं नज्ञमाला-मग्डलानाम्, श्रकालप्रावृट्कालं मदमहानदीपूरप्रवानाम्,

(यत्र शत्रुः गन्तुमसमर्थः) कृतेति —कृतानि, श्रनेकानि, वागाविवर-सहस्रागा, बागाप्रचेपार्थ छिद्रसहस्रागा, यत्र तन् लोहप्राकारम, लोहनिर्मितप्राचीरम् । शिळीति—शिलिमुखानां, मधुकराणां, बागानां वा शतैः, भंकारितः, निनादितः, विद्धो वा, नम्। पारिजातपादपं, देवनरुविशेषः । भूनन्दनस्य, पृथ्वी एव नन्दनवनम् , तस्य, (पत्ते) पृथिवीं नन्द्यति पालनेन प्रीगायति इति भूनन्द्नः, राजा तस्य। कर्गातालतारडवानां, अवग्रातालनतेनानाम्, संगीतगृहम्। स्रापान-मण्डपं, पानगृहं, मधुपमण्डलानां, मधुकरवृन्दानाम् , (पत्ते) मद्यपा-यिनाम् , शृङ्गारामरग्गानाम् , शृङ्गाराः, सिन्दृरादिभिः, रचनाविशेषाः, एवाभरगानि तेपाम् (पन्) शृङ्गाररसभूषगानाम्। श्रन्तःपुरम्। मदेति – मदयतीति, मदनः, मदकरः, तस्योत्सवं (पत्ते) कामोत्सवं, मदलीलास्यानाम्। अचुग्गोति अचुण्याः, पृर्गाः, मेघावरण्रहितः, प्रदोषः, निशामुखं (पत्ते) ऋत्तुएगाः, पृर्गाः, प्रदोः प्रकृष्टहस्तः यस्य तथोक्तम् (मुजः बाहूप्रवेष्टोदोः "इत्यमरः) नक्तत्रमालाः, तारकराजयः, मण्डलानि, गोलाकारवेष्ट्रनानि, (पन्ने) नचत्रमालाः, सप्तिवेशति-मौक्तिकहाराः एव मण्डलानि तेषाम् त्रकालप्रविष्टकालं, त्रसमयवर्षा-समयम् । मदेति-मदा एव महानदाः तासांपूराः प्रवाहाः तेषां पल्लवाः, गतिविशेषाः तेषाम् । त्र्रालीकशरत्समयं, मिथ्याशरत्कालं, सप्तच्छद- त्राठीकशरत्समयं सप्तच्छद्वनपिमलानाम्, त्रपूर्वहिमागमं शीकरनीहाराणाम्, मिध्याजलघरं गर्जिताडम्बराणां दर्पशात-मपश्यत्।

श्रासीचास्य चेतिस—'नृनमस्य निर्माणे गिरयो प्राहिताः परमाणुताम् कृतोऽन्यथा गौरविमदम् । श्राश्चर्यमेतत् । विन्ध्य-स्यदन्तावादिवराहस्य करः' इतिविस्मयमानमेनं दौवारिको-ऽत्रवीत्—'पश्य ।

मिथ्यैवालिखितां मनोरथश्तैर्निःशेषनष्टां श्रियं चिन्तासाधनकल्पनाकुलिधयां भूयो वने विद्विपाम्। आयातः कथमण्ययं स्मृतिपथं श्रुस्यीभवचेतसां नागेन्द्रः सहते न मानसगतानाशागजेन्द्रानिष्॥४॥

वनस्य, सप्तपर्णवनस्य, परिमलाः, गन्धाः,मद्जलानिमतिभावः, तेषाम्। श्रपूर्वेहिमागमं, नूतनहेमन्तं, शीकरिनहाराणां, जलकग्ररूपशिशिरा-णाम्। मिथ्याजलधरं, श्रालीकपयोदं, गर्जिताऽम्बराणां, गर्जितान्येव श्राडम्बराः तेषाम् दूर्पशातमपश्यत्।

निर्मागो, सृष्टौ, प्राहिताः, प्रापिताः, गौरवं, गुरुत्वं, स्राश्चर्यं, चमत्कृतिः, स्रादिवराहस्य, वराहरूपेग्गावतीर्ग्यस्य विष्णोरित्यर्थः । विस्मयमानं, चमत्कुर्वागाम् ।

मिथ्येति—निःशेपेगा, नष्टा, तां । श्रियं, राजलच्मीं । मनो-रथेति—मनोरथानां, मनोकामनानां, शतेः । मिथ्येव, मृषेव, आलि-खिताम्, चित्रितां मनिससोचितामित्यर्थः । भूयः, पुनः । चिन्तेति— चिन्तया, (पुनः निजश्रीप्राप्त्यर्थं कमुयायं करिष्यामः) इति सोचनेन, साधनानां, युद्धसामप्रीगां, कल्पनया आकुला धीर्येषां तथाविधानाम् । अतएव शून्यीभवच्चेतसाम्, शून्यीभवत्, (निराशीभवदित्यर्थः) चेतो तदेहि । पुनरप्रेनं द्रद्यसि । पश्य ताबद्देवम्' इत्यभिधीयमानश्च तेन मद्जलपङ्किलकपोलपट्टपतितां मत्तामिव मद्परिमलेन मुकुलितां कथमपि तस्माद्दिष्टिमारुष्य तेनैव दौविशकेणोपदि-श्यमानवर्त्मा समितिकम्य भूपालसहस्रसंकुलानि त्रीणि कद्या न्तराणि चतुर्थं मुक्तास्थानमगडपस्य पुरस्तादिजरे स्थितम्, दूरादृर्ध्वस्थितेन प्रांगुना कणिकारगौरेण व्यायामव्यायतवपुषा

येषां तादृशानाम् । वने द्विपां, वनवासिनां, शत्रुगाम् । कथमपि, मइना कष्टेन, स्पृति पथम् त्रायातः, (त्र्रहो तेनेवाररणपतिना पराजिताः वयमितिभावः) स्मर्गोगतः तथाविधः श्रयं नागेन्द्रः, गजपतिः, मानसं चित्तं, सरोवरविशेषश्चगताः तान्, त्र्याशाः, तृष्णाः, श्रभिलाषः, इत्यर्थः । ता एव गजेन्द्राः, त्र्याशाः, दिशः, दिग्गजाश्च तान् न सहते न चमते (एतस्यस्मरगेऽरीगां पुनरुद्वारस्य त्राशाऽपिनोद्यति इतिभावः) स्रत्र स्राशासु गजेन्द्रागामभेदारोपात् रूपकालङ्कारः, शार्वृत्तविक्रीडित वृत्तम् ॥४॥ मदेति न्मद्जलेन, पङ्किलः, मिलनः, कपोलपट्टः, मण्डतट, तत्र पतिताम्। मदेति - मरपरिमलेन, मर-गन्धेन, मुकुलितां, मत्तामित्र, चीवामित्र, दृष्टिं, लोचनम्, आकृष्य, निर्वर्त्य । भूपालेति—भूपालसहस्राणि, नृपसहस्राणि, तैः संकुलानि, व्याप्तानि कज्ञान्तराणि। चतुर्थे इत्यारभ्य चक्रवर्त्तनं हर्षम् अद्राज्ञीत् , इत्यनेनान्वयः । सत्येति सत्यस्य, सत्यनिरूपणस्य, यत् श्रास्थान-मण्डपं, सभागृहं, तस्य विचारालयस्येतिभावः । पुरस्तात् , ऋप्रतः, श्रजिरे, श्रंगने, स्थितं, तिष्ठन्तं, दूरात्, ऊर्द्वस्थितेन, दण्डायमानेन, प्रांशुना, उन्नतकायेन, कर्शिकारः, पुष्पभेदः, तद्वत् गौरेगा, शुश्रेगा । व्यायामेति—व्यायामेन, व्यायतं विभक्तावयवं, वपुः शरीरं यस्य तेन । शिक्षणा, शस्त्रपिणा। शरीरपरिचारकः, शरीरसेवकः, तादृशः

शिक्षणा मौलेन शरीरपिश्चारकलोकेन पिङ्क्तिस्थितेन कार्त-स्वरस्तम्भमण्डलेनेव पिरवृतम्, श्रासन्नोपिविष्टविशिष्टेष्टलोकम्, हिर्चन्दनरसप्रवालिते तुपारशीकरशीतलतले दन्तपाण्डुरपादे शिशमये इव मुक्ताशैलिशलाप्ट्रशयने समुपिविष्टम्, शयनीय-पर्यन्तिविन्यस्ते समर्पितसकलविग्रहभारं भुजे, दिङ्मुखविस-पिणि देहप्रभाविताने विततमिणमययूखे धर्मसमयसुभगे सर-सीव मृदुमृणालजालजटिलजले सराजकं रममाणम्, तेजसः

लोकस्तेन । कार्तेति कार्त्तस्वरं, स्ववर्गी, तस्यस्तम्भमण्डलेन, स्तम्भनिवहेन, (स्वर्गी सुवर्गी रुक्मं कार्त्तस्वरम् "इत्यमरः) परिवृतं, परिच्छादितम् । आसन्नोते आसन्ने समीपं, उपविष्टाः, स्थिताः, विशिष्टाः, सम्भ्रान्ताः, इष्टाः, श्रमिलपिताः लोकाः यस्य तम् । हरिचन्दनेति हरिचन्दनस्य, मलयजस्य, यः, रसः, द्रवः, तेन, प्रज्ञालिते, विधौते । तुपारंति तुपारशीकरवत् शीतलं, तलं यस्य तथोक्ते। दन्तेति-दन्तवन्, पाग्डुरौ, श्वेतौ, पादौ, चरग्गौ यस्य तथाविधे । शशिमये इव, चन्द्रमये इव, मुक्ताशैलस्य, मैक्तिकपर्वतस्य, शिलापट्ट एव शयनं, शय्या तस्मिन् । समुपविष्टम् । शयनीयेति— शयनीयस्य, शय्यातस्रस्य, पर्यस्तं, प्रान्तभागे, विन्यस्तः, निहितः, तस्मिन्। भुजे, करे। समर्पितेति--समर्पितः, निहितः, सकलस्य, विमह्स्य, शरीरस्य, भारं येन तम्। दिङ्मुखेति—दिशां, मुखानि, विसर्पति, व्याप्रोति तथाविधे, देहप्रभाविताने, श्रङ्गकान्तिविस्तारे। विततेति—वितताः, विस्तृताः, मग्गीनां, मयूरवाः, किरगाः, यत्र तस्मिन् , घर्मसमयसुभगे, श्रीष्मकालरमणीये । मृद्विति मृदुभिः, कोमलैः, मृगालजालैः, विससञ्जयैः, जटिलानि, जालानि यत्र तिसन्। सराजकं, राजगणसहितम्, रममाणं, विहरन्तं, केवलैः, तेजसः,

परमाणुभिरिव केवलैनिर्मितम्, श्रानिच्छन्तमि बलादारोप-यितुमिव सिंहासनम्, सर्वावयवेषु सर्वलचणैर्गृहीतम्, गृही-तब्रह्मचर्यमालिङ्गितं राजलद्या, प्रतिपन्नासिधाराधारण-वतम-विसंवादिनं राजिष्म्, विषमराजमार्गविनिहितपदरख-लनभियेव सुलग्नं धर्मे, सकलभूपालपरित्यक्तेन भीतेनेव लब्ध-वाचा सर्वात्मना सत्येन संव्यमानम्, श्रासन्नवारविलासिनी-प्रतियातनाभिश्चरण्नखपातिनीभिदिग्भिरिव दशिभः प्रणम्य-

प्रतापस्य, प्रमासुभिः, निर्मितं, सृष्टम् । ऋनिच्छन्तं, इच्छारहितम्, सर्वावयवेषु, हस्तपादादिषु, सर्वलक्ष्णैः, शुभ चिह्नैः, गृहीतं, युक्तम्। गृहीतं, अवलम्बितं, ब्रह्मचर्ये येन तम्। राजलच्म्याः, नृपश्चियाः, त्रालिङ्गितम् । प्रतिपन्नेति प्रतिपन्नं, त्रवलम्बितम्, त्रसिधारा-धारण्यतं, खङ्गप्रहण्यतं, विसंवादी,विरुद्धवक्ता सन तं । विपमेति— विषमं, दारुणे, नतोन्नतरूपं च, राजमार्गे, राजनीतौ, राजपथं च विनिहितस्य, ऋर्पितस्य,पादस्य, स्खलनभियेव,धर्मेसुलग्नम्। सकलेति -सकलैं:, भूपालैं:, परित्यक्तः, तेन भीतेनेव लब्धा, गृहीता वाकृ तेन । सर्वात्मना, सर्वस्वरूपेण, सत्येन, संवमानं, परिचर्यमाण्म । श्रास-न्नेति—त्र्यासन्नानां, निकटस्थितानां, वारविलासिनीनां, वेश्यानां, प्रतियातनाभिः, प्रतिच्छायाभिः, चरणनखपातिनीभिः, दशभिः, दिग्भिरिव, प्रग्राम्यमानं, ऋभिवन्द्यमानम्, दीर्घैः, ऋायतैः, दिगन्त-पातिभिः, दिगन्तगामिभिः, लोकपालानां, इन्द्रादीनां, कृताकृतमिव, कार्याकार्यमिव प्रत्यत्तवेत्तमाण्यम्, परिपश्यन्तम्। मणीति—मणि-पादपीठस्य, पृष्ठे, उपरि, प्रतिष्ठिताः पतिताः रचिताश्च कराः, किरणाः, हस्तश्च यस्य तेन, दिवसकरेण, सूर्येण, उपरीति—उपरि-गमने, ऊर्द्धगमने, या अभ्यनुज्ञा, अनुमतिः, तां मृग्यम।गामिव, प्रार्थ-

- मानम्, दीर्घेदिंगन्तपातिभिर्दष्टिपातैलेंकपालानां कृताकृतिमिव प्रत्यवेद्यमाण्म्, मिण्पादपीठपृष्ठप्रतिष्ठितकरेणोपरिगमनाभ्य-नुज्ञां मृग्यमाण्मिव दिवसकरेण्, भूषणप्रभासमुत्सारणबद्धपर्य-न्तमण्डलेन प्रदक्षिणोक्रियमाण्मिय दिवसेन, अप्रणमद्भिर्गिरि-भिरिष दूयमानं, शौर्योप्मणा फेनायमानिमय चन्दनधवलं लावण्यजलिश्मुद्धहन्तमेकराज्योर्जितेन, निजप्रतिबिम्बान्यिष नृपचक्रच्युडामणिधृतान्यसहमानिमव दर्पदुःखासिकया चामरा-निलिनिभेन वहुधेव श्रसन्तीं राजलक्ष्मीं द्धानम्, सकलिमव चतुःसमुद्गलावण्यमादायोत्थितया श्रिया समुपिश्लिप्टम्, आभ-रण्प्रभाजालजायमानानीन्द्रधनुःसहस्राणीन्द्रप्राभृतप्रहितानि
- मानमिव । भूषणेति भूषणानाम् , अलंकाराणां, प्रभाभिः, किरणेः, समुत्सारणेन, सन्ताडनेन, वहं, भृतं, पर्यन्तेषु, मण्डलं, गोलं, येन तथोक्तेन । प्रदक्षिणीिक्रयमाणम् , वेष्ट्यमानम् । दिवसेन, दिनेन । अप्रणमिकः, प्रणितमकुर्विकः, गिरिभिः, पर्वतेरिपः, दृयमानिमव, सन्तष्यमानिमव । रार्थेपेष्मणा, बलोष्मणा, फनायमानिमव । रकेति एकराज्येन, क्रितः, तस्य, भावः, एकराज्योिकतंतन । लावण्यजलिं, सौन्दर्याव्धि, उद्धहन्तम् । नृपचकः, राजमण्डलः, चूड़ामणिभः, शिरोरत्नेः, धृतानि, गृहीतानि, निजप्रतिविक्वानि, असहमानिमव, अस्तमानिमव । दर्पदुःखासिकया, अहंकारजशोककृपाणेन, चामरानिलिनिमेन, चामरमक्तव्याजेन, बहुधा श्वसन्तीं, राजलक्तीं, द्धानम् । सकलं । चतुरिति चतुर्णों, समुद्राणां समाहारः चतुस्समुद्रम् तस्यलावण्यं तत् । आद्राय, गृहीत्वा, उत्थितया, आविभूतया, श्रियाः, लच्याः, समुपसृष्टमिव, समालिङ्गितमिव । आभरणेति आभरणानां प्रभाजालेन, दिप्तिसमृहेन, जायमानािन, उत्पद्ममानािन, इन्द्रधनुषां,

विलभमानिमव राज्ञां संभाषणेषु परित्यक्तमिप मधु वर्षन्तम् काव्य-कथास्वपीतमप्यमृतमुद्धमन्तम्, विस्नम्भभाषितेष्वनाकृष्टमिषि हृद्यं दर्शयन्तम्, प्रसादेषु निश्चलामिपि श्रियं स्थाने स्थाने स्थापयन्तम्, वीरगोष्ठीषु पुलकितेन कपोलस्थलेनानुरागसंदे-शमिवोपांशु रणश्चियः श्रग्वन्तम्, त्रातिकान्तसुभटकलहालापेषु स्नेहवृष्टिमिव दृष्टिमिष्टे कृपाणे पातयन्तम्, परिहासस्मितेषु गुरुष्ठतापभीतस्य राजकस्य स्वच्छमाशयमिव दशनांश्चिमः

इन्द्रचापानाम्, सहस्राणि, इन्द्रप्रभृतप्रहित।नि, इन्द्रेण, प्राभृतेन, उपोढकत्वेन, प्रहितानि, प्रेषितानि । विलभमानिमव, प्रापमाण्मिव । राज्ञां, सम्भाषगोपु, समालपनेषु परित्यक्तम्। मधुवर्षन्तम् ,मधुरसवमन्तं काव्यकथासु, श्रपीतमपि, श्रनास्वादितं, श्रमृतं, पीयूषं, उद्वमन्तम् । विस्नम्भभाषितेषु विश्वस्ताऽलापेषु, त्र्यनाकृष्टमपि, त्र्यगृहीतमपि, हृद्यं, मनोऽभिप्रायं, दर्शयन्तं, प्रकटयन्तम् , प्रसादेषु, प्रसन्नतासु, निश्चला-मपि, स्थिरामपि, श्रियं, लच्मीं, स्थाने, योग्ये, स्थापयन्तम्। वीर-गोष्ठीषु, वीरसमाजेषु, पुलिकतेन, रोमाञ्जितेन, कपोलस्थलेन, गण्डदेशेन, उपांशु, रहसि रण्श्रियाः, संप्रामलच्म्याः श्रनुरागसंदेश-मिव शृरवन्तम् ,त्राकर्णयन्तम् । स्रतिकान्तेति-स्रतिकान्ताः,स्रतीताः, सुभटानां सुयोद्धृयां,कलहाः तेषां त्र्यालापाः कथा तेषु, इष्टेक्टपायो, स्नेहृत्रष्टिमिव, स्नेहवर्षगामिव, दृष्टिं, लोचनं पातयन्तम् । परिहासस-म्मितेषु, नम्मेहासेषु, गुरुणा,महता, प्रतापेन, तेजसां, भीतस्य, त्रस्तस्य, राजकस्य, राजचकस्य, दशनांशुभिः, दन्तकिरगोः, स्वच्छं, निर्मलं, श्रारायं श्रभिप्रायं कथयन्तम्। सकलेति—सकलानां;लोकानां,जनानां, हृद्येषु स्थितमपि न्याये,नीतिमार्गे तिष्ठन्तं, वर्तमानम् ,यः सर्वलोकहृदि- 👨 स्थः कथं स एकत्रतिष्ठतीति विरोधः । नहि स्रन्याय्यमाचरतीतिपरिहारः ।

कथयन्तम्, सकललोकहृदयस्थितमपि न्यायं तिष्ठन्तम्, ऋगो-चरे गुणानामभूमो सौभाग्यानामविषये वरप्रदानानामशक्ये आशिषाममार्गे मनोरथानामितदृरे दैवस्यादिस्युपमानानाम-साध्ये धर्मस्यादृष्टपूर्वे लद्दम्या महत्वे स्थितम्, ऋरुणपाद्प-लवेन सुगतमन्थरोरुणा वज्रायुधनिष्ठरप्रकोष्ठपृष्ठेन दृषस्कन्धेन भास्वद्विम्बाधरेण प्रसन्नावलोकितेन चन्द्रमुखेन कृष्णकेशेन वपुषा सर्वदेवतावतारमिवैकत्र दर्शयन्तम्, ऋपि च मांसलमयू-

गुणानां, विद्याविनयादीनां, ऋगोचरं, ऋविषये। सौभाग्यानां, ऋभूमौ, अस्थानं, वरप्रदानानां, ऋविषये, ऋगोचरं, ऋशिषां, ऋशक्ये, त्र्यसाध्ये, मनोरथानां, त्र्यतिदृरं, उपदिश्यमानानां, सादृश्य, बोधका-नाम् , श्रसाध्ये, साधयितुमशक्ये, धर्मस्य, (कर्त्तरिषष्ठी) श्रदृष्टपूर्वे, प्रागदृष्टे, लच्म्यामहत्वे, उत्कर्षे । अरुणति- अरुण:, रक्तः, पाद-पल्लवः, चरणिकसलय, यस्य तेन (पत्ते) ऋरुणस्य, सूर्यसारथः, पाद-पल्लवेन । सुगतेति सुष्ठु, गतं, गमनं, ययोः तथाभूतौ मन्थरौ, मृदुगामिनो, उरू यस्य तेन (पत्ते) सुगतः, बुद्धः तस्य मन्थरः, मन्द-गामी उरुः तेन । वज्रोति—वज्रं, कुलिशमेव त्रायुधं, श्रस्नविशेषः तद्वत् निष्ठुरं, कठिनं, प्रकोष्ठः, करस्यमिाबन्धभागः, पृष्ठं च यस्य तेन (पत्ते) बज्रायुधः, इन्द्रः तस्य निष्टुरं प्रकोष्टः, पृष्ठं तेन । वृष-स्कन्धेन, बलिवदंसिन (पन्ने) वृषस्य, धर्मस्य स्कन्धस्तेन । भास्व-दिति-भास्वान्, दिप्यमानः, बिम्बमिवाधरो यस्य (पन्ने) भास्वतः, सूर्यस्य विम्बमिवाधरः तेन । प्रसन्नेति-प्रसन्नं, निर्मेलं, श्रवलोकितं, ष्ट्रशनं यस्य तेन, (पत्ते) प्रसन्नः, ऋाशुतोषः (शिवः) तस्य ऋवलोकितं, दर्शनमिव तेन । चन्द्रमुखेन, कृष्णकेशेन, कृष्णबालेन (पत्ते) श्रीहरेः केरोन, वपुषा, शरीरेण, सर्वदेवतावतारमिव । मांसलेति-- मांस- खमालामिलिनितमहीतले महित महि माणिक्यमालामिण्डत-मेखले महानीलमये पादपीठे कलिकालिशिरसीव सलीलं विन्य-स्तवामचरणम्, आकान्तकालियफणाचकवालं बालिमव पुण्ड-रोकान्तम्, नौमपाण्डुरेण चरणनखदीधितिप्रतानेन प्रसरता महीं महादेवीपट्टबन्धेनेव महिमानमारोपयन्तम्, अप्रणतलोकपा-लकोपेनेवातिलोहितौ सकलन्यितमौलिमालास्वतिपीतं पद्म-

लाभिः, महतीभिः, मयूरवानां, किरणानां मालाभिः, समूहैः, मलि-नितम्, मलयुक्तम्, महीतलं येन तथोक्ते । महतीति - महति, महार्हे, महामूल्ये, माणिक्येति- माणिक्यमालया, मणिडता, त्रालङ्कृता, मेखलां, नितम्बभागः, (मध्यभागः, इत्यर्थः) यस्य तादृशे । महानील-मये, महानीलमणिनिर्मितं, कलिकालशिरसि इव, कलिमूर्द्धनि इव, सलीलं, सविलासं, विन्यस्तेति-विन्यस्तः, निहितः, वामचरणः, येन तथोक्तम् । त्राकान्तेति —त्राकान्तं, व्याप्तं, कालियस्य, नाग-विशेषस्य, फगाचकवालं, फगामण्डलं येन तथोक्तम, बालं, शिशुं-पुरुडरीकात्तम् , श्रीकृष्णमिव, (पत्ते) पुरुडरीके, श्वेतपद्मे इव श्रक्तिणी यस्य तथोक्तम्। चौमपारुडुरेगा, चौमं, श्वेतपट्टम् , तद्वत् पारुडुरः, धवलः तेन । चरणेति चरणानखानां, दीधितिप्रतानेन, मयूरव-विस्तारेगा, महीं, पृथ्वीं, प्रसरता, व्याप्नुवता । महादेवीति—महा-देवी, तस्याः पट्टबन्धः, चौमाच्छादनविशेषः, तेनेव महिमानं, महत्वं, श्रारोपयन्तम् । श्रप्रणतेति--नप्रणताः, श्रप्रणताः ते च ते लोक-पालाश्चेति श्रप्रगातलोकपालाः तेषु कोपः, क्रोधस्तेनेव, श्रातिलोहितौ, त्रातिरक्तो त्रातएव। सकलेति सकलानां, समन्राणां, नृपतीनां, राज्ञां मौलिमालासु, मुकुटराजिषु, श्रतिपीतम्, श्रतिशयेन, गृहीतं, पद्मरागरतानां, तदाख्यमण्गीनां, स्रातपिमव, वमन्तौ, उद्गिरन्तौ।

रागरत्नातपिमव वमन्तौ सर्वतेजस्विमएडलास्तमयसंभ्यामिव धारयन्तावशेषराजककुसुमशेखरमधुरसस्रोतांसीव स्नवन्तौ समस्तमामन्तसीमन्तोत्तंसस्रवसौरभभ्रान्तैर्भ्रमरमएडलैरिमत्रोत्त-माङ्गेरिव मुहूर्तमप्यविरहितौ संवाहनतत्परायाः श्रियो विकचर-कपङ्कजवनवासभवनानीव कल्पयन्तौ जलजशङ्कमीनमकरसना-थतलतया कथितचतुरम्भोधिभोगचिहाविव चरणौ दधानम्,

सर्वेति --सर्वेषां तेजस्विमण्डलानां, वीरसमूहानां, (सूर्योदीनामिति-भावः) श्रस्तमयसन्ध्यामिव, नाशप्राप्तिम्हपसायंकालमिव, श्रस्तगमन सन्ध्याकालमिव च धारयन्ती द्धानी । अशेषिति-अशेषाणां, समस्तानां, राज्ञां कुसमानि पुष्परचितानि इति भावः, यानि शेख-राणि, शिरोभूपणानि, तेषां मधुरसाः, मकरन्दरसाः तेषां श्रोतांसीव प्रवाहानिव, स्ववन्ती, वर्षन्ती । समस्तेति—समस्तानां, सामन्तानां, त्र्रधीश्वरागाम् (सामन्तः स्यादधीश्वरः--इत्यमरः) सीमन्ताः, संयताः, केशाः तेषां, उत्तासाः, मण्डनानि याः स्त्रजः, मालाः, तासां सौरभेगा, सुगन्धेन, भ्रान्तानि, घूर्णमानानि तैः । भ्रमरमण्डलैः, मधुकरवृन्दैः, त्र्यमित्रोत्तमांगैः, शत्रशिरोभिः, त्र्यविरहितौ, युक्तौ । संवाहनेति— संवाहनं, शरीरमईनरूपासेवा तस्मिन् तत्परा, रता, तस्याः श्रियः, लच्म्याः । विकचेति विकचानि, प्रफुल्लानि, रक्तपङ्कजवनानि, रक्तकमलकाननानि, एव वासभवनानि नानीव कल्पयन्तौ, रचयन्तौ । जलजंति--जलजं, कमलं, शङ्खः, कम्बुः, मीनः, मत्स्यः, मकरः, जलजीवभेदः, तैः, सनाथं, युक्तम्, तलं ययोः तयोभीवः तत्ता तया । कथितेति-कथितं, प्रकटितं, चतुर्गाम्, श्रम्भोधीनां, साग-राणां, भोगचिन्हं, भोगलत्त्रणं याभ्यां तथाभूतामिव चरणों, पादौ, द्धानं, धारयन्तम् । दिङ्नागेति —दिङ्नागस्य, दिग्गजस्य, दन्तौ,

दिङ्नागदन्तमुसलाभ्यामिव विकटमकरमुखप्रतिबन्धबन्धुरा-भ्यामुद्वेललावण्यपयोनिधिप्रवाहाभ्यामिव फेनाहितशोभाभ्यां कल्पचन्दनद्रुमाभ्यामिव भोगिमण्डलशिरोरत्नरिष्ठमरज्यमानम्-लाभ्यां हृदयारोपितभूभारधारणमाणिक्यस्तम्भाभ्याम् रुद्रण्डाभ्यां विराजमानम् , अमृतफेनपिण्डपाण्डुना, मेखलामणिमयूखख-चितेन, नितम्बबिम्बव्यासङ्गिना, विमलपयोधौतेन, नेत्रसूत्रनिवे-

मुसलो, ताभ्यामित्र । विकटेति—विकटः, उत्कटः, यो मकरस्य, जलजीवभेदस्य, मुखमिव प्रतिबन्धः, तेन बन्धुरौ, उन्नतानतौ ताभ्यां (बन्धुरस्तूत्रतानतम् -इत्यमरः) (पत्ते) विकटः, यो मकरमुखः, मकरमुखाकृति भूषगाविरोपः, स एव प्रतिबन्धः तेन बन्धुरौ, रम्यौ ताभ्याम् । उद्वेलेति-उद्वेलः, उच्छलन् , वेलातिक्रान्तश्च यः लावण्य-पयोधिः, लावण्यसागरः, तस्य प्रवाहाविव स्रोतसीव, ताभ्याम्। फंनेति-फेनै:, त्र्याहिता, जनिता, ययोः, ताभ्याम्। भोगीति--भोगीनां, नृपागाम्, सर्पागां च (भोगी भुजङ्गमेऽपिस्यात् प्रामपात्रे-नृपेपुमान् इत्यमरः) मण्डलस्य, वृन्दस्य, शिरोरत्नानि, तेषां रिश्मिभः, मयूरवैः, रज्यमाने, ऋलङ्क्रियमाणे, मूले, पादमूले, वृत्तमूलं च ययोः ताभ्याम् । हृदयेति—हृदयं, चित्तं, तत्र, त्रारोपितः, यो भूभारः, तस्य धारगो, मिणक्यस्तम्भौ ताभ्याम्। उरुर्ण्डाभ्यां विराजमानम् । अमृतेति अमृतस्य, फनपिण्डः, फनराशिः तद्वत् (पत्ते) फेनपिएडै:, पाएडु:, धवलः, तेन । मेखलेति - मेखला, काञ्ची, तत्र ये मरायः, रत्नानि (पत्ते) मेखलासु, नितम्बेषु । मन्दरस्येति— मन्दरस्य ये मण्यः, तेषां मयूरवैः, किरणैः, खचितं, तेन नितम्ब-विम्बसङ्गिना, नितम्बमण्डलसंसक्तेन, (पन्ने) कटितटब्यापिना । विमलेति—विमत्तैः, स्वच्छैः, पयोभिः, जत्तैः, (पत्ते) दुग्यैः, धौतेन,

 शशोभिनाधरवाससा वासुिकनिमोंकेणेव मन्दरं द्योतमानम् , श्रधनेन, सतारागणेनोपरिकतेन द्वितीयाम्बरेण भुवनाभोगिमव भासमानम् , इभपितदशनमुसलसहस्रोल्लेखकठिनमस्रणेनापर्या-साम्बरप्रथिम्ना विविधवाहिनीसंत्तोभकलकलसंमर्दसहिष्णुना कैलासिमव महता स्फटिककतटेनोरुणोरः कपाटेन राजमानम् ,

त्तालितेन । नेत्रेति—नेत्रस्य, वस्त्रविशेषस्य (नेत्रं मथिगर्गे वस्त्रभेदे मूले द्रमस्य च इति मेदिनी) सूत्राणां, तन्तूनां, निवेशेन, रचनया, (१क्ते) नेत्रं, मन्थनरज्जुः, तस्य सूत्राणां, निवेशेन, त्र्राधानेन, शोभते इति तथोक्तेन । त्र्रधरवाससा, परिधानवस्त्रेग् । वासुकिनिर्मोकेग्रोव, वासुकेः, नागराजस्य, निर्मीकेरोव, कञ्चुकेनेव। मन्दरं, तदाख्यं पर्वतं, द्योतमानं, राजमानं, अवनेन, सूच्मेरा, घनः, मेघः, तहहितेन च। सतारागर्णन, ताराः, सूत्रविन्दवः, नज्ञत्राणि च तेषां गणः, समुहः तत्सहितेन । उपरिकृतेन, उपरिधृतेन, (पन्ने) ऊर्द्धवर्त्तिना । द्वितीयेति—द्वितीयेन, श्रम्बरेगा, वसनेन, गगनेन च । भुवनाऽऽभो-गमिव, भुवनाऽऽयामामिव, भासमानं, विराजमानम्। इभपतीति — इभपते:, गजपतेः, दशना एव मुसलानि, तेषां सहस्राणां, उल्लेखेन, निरवननेन, कठिनं टढं मसृगां, कोमलं च (पत्ते) चिकागं तेन। अपर्याप्तेति - अपर्याप्तं, यत् अम्बरं, आकाशं, तस्येव प्रथिमा तेन (पत्ते) ऋपर्याप्ते ऋम्बरे प्रथिमा, विस्तारो यस्य तेन । विविधेति --विविधानां, बहुविधानां, वाहिनीनां, चमूनां, संत्रोभे, समवाये, यः कलकलः, कोलाहलः, तेन संमर्दः, संक्लेशः (पत्ते) वाहिनीनां, नदीनां, संज्ञोभं, यः कलकलः, तेन सम्मर्दः, तं सिह्तुं शीलमस्येति तथोक्तेन । उरुगा, महता, उरः कपाटेन, वत्तस्थलरूप कपाटेन । महता, स्फटिकतटेन कैलासमिव, एतदाख्यपर्वतमिव विराधिमानम्। श्रीसरस्वत्योरुरोवद्नोपभोगविभागसूत्रेणेव पातितेन शेषेणेव च तङ्गुजस्तम्भविन्यस्तसमस्तभूभाररुष्धविश्रान्तिसुखप्रसुप्तेन हारदण्डेन परिवेधितकंधरम्, जीवितावधिगृहीतसर्वस्वमहा-दानदीचाचीरेणेव हारमुक्ताफर्छानां किरणिनकरेण प्रावृतवचः-स्थरुम्, अजिगीषया बार्लेर्भुजैरिवापरैः प्ररोहद्भिर्बाहूपधान-शायिन्याः श्रियाः कर्णोत्परुमधुरसधारासंतानैरिव गरुद्धिर्भुज-

श्रीसरस्वत्योगिति- श्रीसरस्वत्योः, लच्मीवाग्देव्योः, उरोवदनयोः, यथा क्रमेगा लच्म्या उरसः वाग्देव्या वदनस्येतिभावः, उपभोगः, सम्भोगः तस्य विभागसूत्रं, सीमावन्धनसूत्रम्, तेनेव पातितेन, परा-जयेनेतिभावः । तद्भुजेति —तस्य, हर्षस्य भुजः, एवस्तम्भः, तस्मिन् विन्यस्तः, यः समस्तः, भूभारः, पृथ्वीभारः, तेन लब्धा, प्राप्ता, या विश्रान्तिः, विश्रामः, तया सुखं यथा तथा प्रसुप्तः, निद्रितः तेन शेपेगा, श्रनन्तनागनेव। हारदण्डेन, हारयष्टिना, प्ररिवेष्टिता, श्रालिङ्गिता, कन्द्रा, ग्रीवा यस्य तं । जीवितेति - जीवितं, जीवनं, श्रविधः, शेषो येषां तानि, गृहीतानि, यानि, सर्वाणि स्वानि, धनानि, तेषां महादानं, तस्मिन् या दीचा, व्रतधारणनियमविशेषः, तस्याः चीरं, कोपीनम्, तंनेव। हारेति—हारस्य, जालमालायाः, मुक्तानां, मौक्तिकानां, किरणाः, मयूरवाः तेषां निकरेण, समूहेन । प्रावृतेति प्रावृत्तं, त्राच्छादितं, वज्ञःस्थलं, येन यस्य वा तम् । **श्रजेति** न जायते इति श्रजः, विष्णुः, जिगीषा, जयेच्छा तया (श्रजाविष्णु हरच्छागाः इत्य-मरः) वालैः, नवैः, प्ररोहद्भिः, जायमानैः, भुजैरिव। वाह्नप्रधानेति— बाहूरंव, उपधानं, उपवर्ह: तत्र शायिन्या:, श्रिय:, लच्च्या: । कर्णोत्प-लेति-कर्णोत्पलस्य, श्रवतंसभूतकमलस्य, मधुरसधाराणां, मक-रन्दप्रवाहार्याः, सन्तानैरिव, समृहैरिव, गलद्भिः, चरद्भिः, भुजजन्मनः, जन्मनः प्रतापस्य निर्गमनमागैरिवाविर्भवद्विरहणैः केयूररतन-किरण्दएडँरुभयतः प्रसारितमणिमयपत्तवितानमिव माणिक्य-महीधरम् , सकललोकालोकमार्गागैलेन चतुरुद्दिदिद्देषणा-तिरालाप्राकारेण सर्वराजहंसवन्ध्रयज्ञपञ्जरेण भुवनलद्दमीप्रवेश-यङ्गलमहामणितोरणेनातिदीर्घदोर्दएडयुगलेन दिशां दिक्पालानां च युगपदायतिमपहरन्तम् , सोदर्यल्दमीचुम्बनलोभेन कौस्तु-भमणेरिव मुखावयवतां गतस्याधरस्य गलता रागेण पारिजात-

बाहुजनितस्य, प्रनापस्य, तंजमः, निर्गमनमार्गेरिव। स्राविभेवद्भिः, प्रकटयद्भिः, ऋरुणैः, रक्तेः । केयुरेति – केयुररत्नानां,ऋङ्गदस्थमणीनां, किरणा एव दण्डा स्तैः । प्रसारितेति -प्रसारितौ, मण्रिमयौ, पत्तवितानो, विस्तृतपत्तो, यस्य तथोक्तम् । माणिक्यमहीधरं, माणि- क्यरत्निर्मितपर्वतम् । सकलेति — सकलानां, लोकानां, त्रालोकः, उद्योत:, तस्य मार्ग:, पन्था, तस्य ऋर्गलः तेन । चतुरिति-चतुर्गा, उद्धीनां, समुद्रागां, सम्बन्धी, परिक्षेपः, परिवेष्टनमेव, स्वातानि, परिरवाः, तेषां शिलाप्राकारः पापागानिर्मितं (प्राचीरमित्यर्थः) तेत । सर्वेति—सर्वेषां, राजदंसानां, नृपश्रेष्ठानां, बन्धे, वन्धने, वज्रपिखरं, (पाषाग् निर्मितपिञ्जरमित्यर्थः) तेन । भुवनेति भुवनानां, लच्म्याः, प्रवेशस्य मंगलं, महामिण्तिरेगं, अनर्घ्यमिणिनिर्मितविहद्वीरं तेन । अति दीघेति - अतिदीघे, अत्यायनं, दोर्दण्डयुगलं, भुजदण्डद्वयं तेन युगपत्, समकालं, त्रायतिं, दैर्ध्ये, प्रभावञ्च त्रपद्रस्तं, नाशयन्तम्। सौद्यंति—सौद्यां, सहोद्रा, या लच्मीः, श्रीः तस्याः चुम्बनाय, लोभः तेन । कौस्तुभमगोरिव, (चीरसागरोत्पन्नतया सहोदरस्येवेत्यर्थः) 🕈 मुखावयवतां, वदनाङ्गतां, गतस्य, प्राप्तस्य, ऋधरस्य, गलना, स्रवता, रागेगा, लौहित्येन, पारिजातपल्लवरसेनेव, पारिजातदेवतरुकिसलय

पत्नवरसेनेव सिश्चन्तं दिङ्मुखानि, श्रन्तरान्तरा सुहृत्परिहास-स्मितैः प्रकीर्यमाण्विमलदशनशिखाप्रतानैः प्रकृतिमृदाया राज-श्रियाः प्रज्ञालोकिमव दर्शयन्तम्, मुखजनितेन्दुसंदोहागतानि कुमुदिनीवनानीव प्रेषयन्तम्, स्फुटधवलदशनपिङ्कतकृतकुमु-दवनशङ्काप्रविष्टां शरज्ज्योत्स्नामिव विसर्जयन्तम्, मदिरामृत-पारिजातगन्धगभंण भरितसकलककुभा मुखामोदेनामृतमथन दिवसमिव सजन्तम्, विकचमुखकमलकिणकाकोशेनानवरत-मापीयमानश्वाससौरभमिवाधोमुखेन नासावंशेन, चत्नुषः ज्ञीर

द्रवेगोव, दिङ्मुरवानि, सिञ्चन्तं, ज्ञालयन्तम्। त्र्यन्तरान्तरा,मध्येमध्ये। सुहृदिति सुहृद्धिः, सह ये परिहासाः, तेषु स्मितानि, मन्दहासाः तैः । प्रकीर्यमार्गति—प्रकीर्यमागाः, विच्चिप्यमागाः, विमलाः, दशनिकरणानां, दन्तमयूरवानां, शिखावतानाः, श्रिचिनचयाः, येषु तथोक्तैः । प्रकृतिमूढायाः, स्वभावमुग्धायाः, राजश्रियः, नृपलच्म्याः । प्रज्ञाप्रलोकमिव, ज्ञानयुतिमिव दर्शयन्तम् । मुखेति मुखं, जनितः यः इन्दुसन्देहः तेन त्र्यागतानि, कुमुदिनीवनानीव, प्रेषयन्तं, इन्दुरयं नेति कृत्वा विसर्जयन्तम् । स्फुटेति—स्फुटधवला, या दशनपङ्क्तिः, तया कृता, जनिता, या कुमुद्वनशङ्का, तया प्रविष्टां, (मुखाभ्यन्तर-मितिभावः) शरज्ज्योत्स्नां, शरत्कालिककौमुदीमिव, विसर्जयन्तं, (नैतानि कुमुद्वनानीति कृत्वा त्यजन्तम्) मदिरेति मदिराऽमृत-वत् यः पारिजातगन्धः, सगर्भे यस्य तेन । भरितसकलककुभाः, सर्व-दिक्षप्रसारिगोति यावत् , मुखामोदेन, वदनसौरभेगा, अमृतमथनदिवस-मिव, पियूषमन्थनदिनमिव, सृजन्तं, जनयन्तम्। विकचेति विकचं, प्रफुल्लं, मुखं, कमलमिव तस्य कर्णिकाकोशः, बीजकोशस्तेन (कर्णिका करिहस्ताप्रे उज्वराटे कर्णभूषणे इति मेदिनी) श्रधोमुखेन,

🛾 स्निग्धस्य धवलिम्ना दिङ्मुखान्यपूर्ववदनचन्द्रोदयोद्वेलज्ञीरो-द्याचितानीच कुर्वाणम्, विमलकपोलफलकप्रतिबिम्बतां चामरत्राहिणीं वित्रहिणीमिव मुखनिवासिनीं सरस्वतीं दधानम् , श्ररुणेन चूणामणिशोचिषा सरस्वतीर्ध्याकुपितलद्दमीप्रसादनल-म्नेन चरणालक्तकेनेव लोहिताथितललाटतटम्, श्रापाटलांशुत-न्त्रीसंतानवलयिनीं कुण्डलमणिकुटिलकोटिबालवीणामनवरत-चिंठतचरणानां वादयतामुपवीणयतामिव स्वरव्याकरणविवेक-नताननेन, नासिकारूपवेग्रुना, श्रमवरतं निरंतरम्, श्रापीयमानम्, त्राघायमार्गा श्वासस्य, सोरभं, येन तथोक्तम्। क्तीरंति—क्वीरवत् स्निग्धं तस्य चत्तुषः धवलिम्ना, श्वैत्येन,दि ङ्मुखानि, श्रपूर्वः, वदन-मेव चन्द्रः तस्य उद्येन उद्वेलः, वेलायामुच्छलितः, यः चीरोदः, तेन सावितानीव । विमलेति विमले, कपोलफलके, गण्डनटे, प्रति-🍍 विम्विता, प्रतिफलिता ताम् । विप्रह्गाीमिव, मूर्तिमनीमिव । सरस्वतीं, वारदेवीं, द्धानम् धारयन्तम् । अरुणेन, रक्तेन । चूडेित चूडामणेः, शिरोरत्नस्य, शोचिषा, ऋर्त्विषा। सरस्वतं।ति सरस्वत्यां. ईर्प्या. द्वेषः, तया कुपिता या लच्मीः, तस्याः प्रसादनं, चरणप्रिणिपातेन सान्त्वनं, तेन लग्नं, संसक्तं, तेन चरणालक्तकंन । छोहितेति- लोहि-तायितः, श्रम्णितः, ललाटः, यस्य तथोक्तम् । श्रापाटलेति - श्रापा-टलाः, ईषद्रक्ताः, त्र्यंशवः, मयूरवाः एव तन्त्रीसन्तानाः, तन्त्रीसङ्घाः, तेषां वलयः, मण्डलं विद्यतेऽस्याः ताम्। कुण्डलेति —कुण्डलयोः, कर्णभूषगायोः, ये मगायः तेषां कुटिलाः, भङ्गीमती, कोटिः, शिखा, सा एव बालवीग्गा, सप्ततन्त्री ताम्। ग्रनवरतेति—श्रनवरतं, निर-न्तरं, चिलताः, चरणाः, येषां तथोक्तानां । उपवीणयतां, वीणया . उपगायतां तेषामिव । स्वरेति—स्वराः, निषादादयः, व्याकियन्ते, विशारदम्, श्रवणावतंसमधुकरकुलानां कलकिणितमाकर्ण-यन्तम्, प्रत्फुल्लमालतीमयेन राजलब्म्याः कचप्रहलीलाल्यनेन नख्ज्योत्स्नावलयेनेव मुखशशिपरिवेशमगडलेन मुग्डमालागुणेन परिकलितकेशान्तम्, शिखग्डाभरणभुवा मुक्ताफलालोकेन मरकतमणिकिरणकलापेन चान्योन्यसंवलनवृज्ञिनेन प्रयाग-प्रवाहवेणिकावारिणेवागत्य स्वयमभिषिच्यमानम्, श्रम-जलविलीनबहलकुष्णागुरुपङ्कातिलककलङ्ककिष्तेन कालिका

प्रकाश्यन्ते श्रानेनेति स्वरव्याकरणः स चासौ विवेकः, स्वरव्याकरण्-ज्ञानं तेन विशारदं चतुरं, यथा तथा । श्रवणिति— श्रवणयोः, कर्णयोः, यो अवतंसो तयोः मधुकरकुलानि, भृङ्गसमूहाः, तेपां कलकणितं, मधुररिणतम्, त्र्याकर्णयतम् । उत्फुल्लेति —उत्फुल्लमालतीमयेन, विकसितमालतीगुम्फितेन, राजलच्म्याः, नृपश्चियः, कचप्रहः, कंशा-कर्पणं तस्य या लीला, विलासः तया त्र्यालग्नं, संसक्तं तेन। नखाते— नखानां, ज्योत्स्नाः, प्रभाः, नासां वलयं, मण्डलं तेनेव । मुखेति-मुखं, शशीव, चन्द्र इव तस्य परिवेशमण्डलं, परिधिमण्डलं तेन । मुण्डमालागुगोन, शिरोमालया, परिकल्पितः, परिग्द्धः, केशान्तः यस्य तथोक्तम् । शिखरङिति- -शिखरङाभरगां, चूडालंकारः तस्माद् भवतीति तथोक्तेन । मुक्तेति - मुक्ताफलानां, त्र्यालोकेन, प्रभया । मरकतमणीनां, किरणकलापेन, प्रभाजालेन । अन्योऽन्यस्य, संवलनं, मिश्रग्ं तेन वृज्ञिनं, कलुपम्, तेन । प्रयागेति— प्रयागे, गङ्गायमुनासरस्वतीसंगमे, या प्रवाहवेशिका, तिस्रणां, स्रोतोरुपावेगाी तस्याः वारि तेनव । श्रभिसिञ्च-मानं, क्रियमाण्भिपेकमित्यर्थः । श्रमेति—श्रम जल इत्यारभ्य वारविलासिनीभिः, विलुप्यमान सौभाग्यमिव सर्वतः इत्यनेनान्वयः।

प्रार्थनाचाटुचतुरचरणपतनशतश्यामिकाकिणेनेव नीलायमान-ललाटलेखाभिः चुभितमानसो द्गतैक्टकलिकाकलापैरिव हारै-कलसङ्गिरवप्टभ्यमानाभिविलासवल्गनचटुलैर्भूलताकल्पैरीर्ध्यया श्रियमिव तर्जयन्तीभिरायामिभिः श्वसितैरविरलपरिमलैर्मलय-माक्तमयैः पाशैरिवाकर्पन्तीभिविकटवकुलावलीवराटकवेष्टित-मुखैर्भुहांद्रेःस्तनकल्शैः, स्वदारसंतोपरसमिवाशेषमुद्धरन्तीभिः,

अमजलेन, घर्मेगा, विलीनं लुप्तं, वहलं, घनं, यत् कृप्णागुरुपङ्कतिलकं, कालागुरुद्रवरचितं तिलकं तस्य कलङ्कं, चिह्नम् तेन कल्पितः रचितः, तेन । कालिम्ना, श्यामलत्वेन । प्रार्थनेति प्रार्थनायां, चाद्चतुरं, सविलासं यानि चरण्पतनानि, तेषां शतेन, या श्याभिका, कालिमा, तस्याः किंगाः चिह्नविशेषः तेन । नीलेति नीलायमाना, नीले-वाचरन्तीः, ललाटलेखाः, भाललेखाः, यासां ताभिः । च्रीभेतेति --चुभितानि, इष्टलाभविरहात् चोभंगतानि यानि मानसानि, चेयोसि, तेभ्यः उद्गताः, उत्त्थिताः तैः, चुभितं, वातांवशातः चंललं यतः मानसं, तदाख्यं सरः,नस्मात् उद्गतैः-इति च । उत्कलिकाकलापैरिव,रण्ररण्-कासमूहैरिव वीचिसमूहैरिव च, उल्लसद्भिः राजमानेः हारैः, अवष्टभ्य-मानाभिः,स्तब्धीक्रियमाणाभिः, । विळासेति-विलासेन, विश्रमेण,यद् वल्गनं, चलनं तत्र चटुलाः, पटवः तैः । भूलताकल्पैः, लतासदृशीभिः (भ्रभिरित्यर्थः) श्रियमिव राजलच्मीमिव। तर्जयन्तीभिः। श्रायामिभिः, दीर्घै:, श्वसितै:, निश्वासै: श्रविरतः, सान्द्रः, परिमतः, सुगन्वः येषां तैः, मलयमारुतमयैः, दृज्ञ्णानिलनिर्मितैः, पाशेरिव, रज्जुभिरिव, श्राकर्षयन्तीभिः, वशीकुर्वतीभिः विकटेति—विकटा स्थूला या वकुला-वली, वकुलमाला सेव वराटकः, रज्जुः (वराटकः पद्मवीनकोप रज्जोकपर्वके इति मेदिनी) तेन वेष्टितं, मुखं येषां तैः । बृहद्भिः, कुचोत्किम्पिकाविचारप्रेङ्कितानां हारतरस्त्रमणीनां रिश्मिभराकृष्य हृदयिमव हठात्प्रवेशयन्तीभिः, प्रभामुचामाभरणमणीनां मयूखैः प्रसारितैर्वहिभिरिव बाहुभिरालिङ्गन्तीभिर्जृम्भानुबन्धबन्धुरवद्-नारविन्दावरणीकृतैरुचानैः करिकसल्यैः सरभसप्रधावितानि मानसानीव निरुन्धतीभिर्मदान्धमधुकरकुलकीर्यमाणकर्णकुसुमर-जःकणकृणितकोणानि कुसुमशरशरनिकरप्रहारमूच्छांमुकुलिता-

महद्भिः, स्तनकलसैः, पयोधरकुम्भैः । स्वदारेति—स्वस्य दाराः, पन्नयः, ताषु सन्तोषः, एव रसः, रागः तमिव । श्रशेषं, समग्रं, उद्ध-रन्तीभिः, उत्तोलयन्तीभिः, रक्तीकुर्वन्तीभिरितिभावः। कुचेति-कुचानां, स्तनानां, उत्क्रिमिकां, (क्रम्पविशेषः) एव विकारः, श्रान्यथा-भावः, तेन प्रेङ्कितानां, चालितानाम् । हारनरलमग्गीनां, हारेषु तरलाः, भास्वराः, ये मण्यः, रत्नानि तेषां, रश्मिभः, किरणैः । प्रभामुचां, कान्तिवर्षिणां, त्राभरणमणीनां, भूषण्रत्रानाम्, मयूरवैः, किरणैः। त्रालिङ्गन्तीभिः, त्राश्लिष्यन्तीभिः । जुम्भेति – जुम्भाणां, कामजनि-तानुभावविशेषाणां, ऋनुबन्धेन, सातत्येन, बन्धुराणि, रम्याणि, बदनानि, मुखानि, ऋरविन्दानीव, पद्मानीव, तेषां श्रावरग्गीकृताः, श्रावर्णत्वेनोद्धृताः तैः । उत्तानैः, उद्धवीकृतैः, करिक्सलयैः, सरभ-सप्रधाविनानि, सवेगप्रचलितानि, निरुत्धंतीभिः, श्रवरोधं कुर्वतीभिः। मदेति मदेन, श्रन्थानि यानि, मधुकरकुलानि तैः क्रियमाणानि, चिप्यमाणानि, यानि, कर्णकुसुमानां, रजांसि, परागाः, तेषां कर्णैः, लेशै:, कृियाताः, संकोचिताः, कोयाः, एकदेशाः येषां तानि । स्रत-एव-कुसुमेति कुसुमशरस्य, कामस्य, शरनिकराणां, बाणसमू-हानां, प्रहारै: या मूर्च्छां, मोहः तया, मुकुलितानि इव, लोचनानि, नयनानि, चतुरं । संचारयन्तीभिः, प्रसारयन्तीभिः, श्रन्योऽन्य-

नीव छोचनानि चतुरं संचारयन्तीभिरन्योन्यमत्सरादाविर्भ-चद्गङ्गरभुकुटिविभ्रमित्तप्तैः कटात्तैः कर्णेन्दीवराणीव ताडयन्ती-भिरिनमेषदर्शनसुखरसराशि मन्थिरितपद्मणा चत्तुषा पीतिमिव कोमलकपोलपालीप्रतिविम्बितं वहन्तीभिरभिलाषलीलानिर्नि-मित्तिस्मितैश्चन्द्रोद्यानिव मदनसाहायकाय संपादयन्तीमिरङ्ग-भद्भवलनान्योन्यघटितोत्तानकरवेणिकाभिः स्फुटनमुखराङ्गलीका-एडकुएडलीकियमाणनखदीधितिनिभेनाकिचित्करकार्मुकाणीव

मत्सरादिव, परस्परेर्घ्यादिव । ऋाविर्भवदिति ऋाविर्भवन्तः, उत्पद्यमानाः, भंगुराः, कुटिलाः, ये भ्रुकुटिविश्रमाः तैः ज्ञिप्ताः तैः। कर्गोन्दीवराग्गीव, अवण्नीलोत्पलानीव, ताडयन्तीभिः । अनिमे-पेति-त्रानिमेपं, निर्निमेषं, दर्शनं, त्रावलोकनं, तेन सुखरसानां, मुखस्वादानां, रसः, जलं तस्य राशिः यस्मिन् तं । मन्थरेति— मन्थरितानि, निश्चलानि, पच्माणि, लोमानि यस्य तेन चत्तुषा, नेत्रेगा, पीतमिव। कोमलेति कोमलायां, कपोलपाल्यां, कपोलतले, प्रतिबिन्बितं, प्रतिफलितं, वहन्तीभिः, धारयन्तीभिः। श्रभिलापेति— श्रभिलाषस्य, कामतृष्यायाः, लीलया, विलासेन, निर्निमित्तानि, हेतुरहितानि, स्मितानि, मृदुहसितानि तैः। मदनसहायकाय, काम-सहायकाय, सम्पादयन्तीभिः, कुर्वन्तीभिः। अंगेति अङ्गानां, भङ्ग-वलनेन, जुम्भादिजनितभिङ्गविशेषेगा, श्रन्योऽन्येन, परस्परेगा, घटिताः, कृताः, उत्तानाः या करवेणिकाः, परस्परानुबन्धेन स्थितयोः, करयोः श्रंगुलिविन्यासविशेषाः, ताभिः । स्फुटनेन, त्रुटनेन, मुखराः, सशब्दाः, ये, ऋंगुलयः, एव कारुडाः, शाखाविशेषाः, तैः कुरुडलीक्रिय-[¶]माणानां, नखानां, दीधितिनिवहाः, मयूरविनचयाः तेषां, निभः, तेन । श्रकिञ्चित्कराणि, कामस्य, मदनस्य, कार्मुकाणि, धन्षि तानीव, रुषा भञ्जतीभिर्वारिवलासिनीभिर्बिलुप्यमानसौभाग्यमिव सर्व-तः स्पर्शस्वित्रवेपमानकरिक्सलयगलितचरणारिविन्दां चरण्या-हिणीं विहस्य कोणेन लोलालसं शिरिस ताडयन्तम्, अनवर-तकरकितकोणतया चात्मनः प्रियां वीणामिव श्रियमपि शिच्च-यन्तम्, निःस्नेह इति धनैरनाश्रयणीय इति दोषैनिंश्रहहचिरि-तोन्द्रियेंदुरुपसर्प इति कलिना नीसर इति व्यसनैर्मीहरित्यय-शसा दुर्महचिच्चवृचिरितिचिच्तभुवास्त्रीपर इति सरस्वत्या, पण्ढ इति परकलत्रैः काष्टामुनिरित यतिभिर्धूर्त इति वेश्याभि-

रुपा, कोपंन, भञ्जतीभिः, खरुडयन्तीभिः। चित्तुप्यमानेति-वितु-प्यमानं, ह्रियमागां, सोभाग्यं, वाल्लभ्यं, यस्य तथाक्तमिव । स्पराति— स्परींन, स्वित्र , घर्माक्तः, वेपमानः, कर्म्पमानश्च, यः करिक्सलयः, तस्मात् गलितं, च्यतं, चरणारविन्दं, पादपदां, यस्याः, तथोक्ताम्। चरणवाहिंग्यों, चरणसंविनीम, कोगोन, वीगावादनदण्डेन। लीला-ऽत्तसं, विलासमन्थरम् । ताडयन्तं, प्रह्रन्तम् । स्ननवरतेति-स्नन-वरतं, निरंतरं, करकलितः, हस्तगृहीतः, कोग्गो येन तथाविधः तस्य-भावः तत्ता तया, प्रियां, शिच्चयन्तं, श्रभ्यस्यन्तं, निःस्नेहः, स्नेह-शून्यः। श्रनाश्रयणीयः, श्रमंवनीयः, निग्रहे, वशीकरणे, रुचिः, त्र्यभिलाषो यस्य सः। दुरुपसर्पः, दुर्द्धर्षः। कलिना, चतुर्थयुगेन। नीररसः, निरनुरागः । व्यसनैः, मृगयादिभिः, भीरः भयशीलः, अपयशसा, अपकीर्त्याः । दुर्ब्रहेति-दुर्घहा, दुराकर्षा, चित्तवृ-त्तिर्यस्य तथोक्तः । चित्तभुवा, कामेन स्त्रीपरः, स्त्रेणः । शठः, धूर्त्तः, (वञ्चक इत्यर्थः) काष्टामुनिः, उत्कर्षवान् तपसः, (काष्टोत्कर्षे स्थितौ दिशि इत्यमरः) नेयः, परवशः, कम्मेकरः, भृत्यः । सुसह्।यः, सुष्टु-सहायसम्पन्नः, शत्रुयोधैः, शत्रुवीरैः, श्रनेकधा, बहुधा, गृद्यमार्गा, नेय इति सुष्टद्धिः कर्मकर इति विष्ठैः सुसहाय इति शत्रुयोधैरेक-मप्यनेकधा गृद्यमाणम् , शन्तनोर्महावाहिनीपतिम् , भीष्माज्ञि-तकाशिनम् , द्रोणाच्चापलालसम् , गुरुपुत्रादमोघमार्गणम् , कर्णान्मित्रप्रियम् ,युधिष्ठिराद्वहुत्तमम् ,भीमादनेकनागायुतबलम् , धनंजयान्महाभारतरणयोग्यम् ,कारणमिव कृतयुगस्य, बीजमिव

ज्ञायमानम् । शन्तनोः, तदाख्यात् कुरुवंशीयराजात् । महेति — महत्यः, वाहिन्यः, चम्वः, तासां, पतिः, तम्, (पत्ते) शन्तनुस्तु महती एकैव बाहिनी, गङ्गा, तस्याः पतिरिति व्यतिरेकः । भीष्मात् , भीष्म-मपंच्यजितकाशी, जितेन, जयेन, काशते, राजतं, इति तथोकं तं भीष्मेनाऽपि काशिराजदृहितृस्वयंवरे काशीजिता । द्रोगात्, धनुर्वे-दाचार्यात्, चापं, धनुषि लालसा, यस्य तम्। वा च इति समुचये, अपगता लालसा यस्य तम्। वा चापले, चपल कर्मिण, अलसः, मन्द्व्यापारः तं, द्रोगास्तु द्रव्यलोभताया द्रपदेन सह विरोधं कृतवान् पुनरयं न इति व्यतिरेकः । गुरुपुत्रात् , द्रोगाचार्यतनयात् , (श्रश्वस्था-मात्) स्रमोघाः, स्रव्यर्थाः, मार्गगाः, शराः यस्य तथोक्तम् । कर्गात् , राधेयात् , मित्रप्रियं, मित्रस्य, सूर्यस्य, सुदृदाञ्च, प्रियः, तम् । युधिष्ठि-रात्, धर्मराजात्, बहुत्तमं, त्रमागुणबहुलं (पत्ते) बह्वी, त्रमा, पृथ्वी यस्य तथोक्तम्। भीमात् । अनेकेति---श्रनेकनागायुतवत्, नास्ति एकः श्रेष्टः येभ्यः ते च ते नागाः, हस्तिनः तेषा मायुतवत् महाबल हस्तिसमूहवत् बलं सामर्थ्यम्। (पत्ते) अनेकानि, बहूनि नागानां, हस्तिनां त्रायुतानि, दशसहस्राणि, बलानि सैन्यानि यस्य तथोक्तम् । थनञ्जयात् , श्रर्जुनात् । महाभारते यो रणः, संप्रामः (पत्ते) 🕈 महान् भारः (पृथिव्या इति भावः) तस्य तरगां वहनम्। बीजम्, श्रंकुरोत्पादकचुद्रवस्तुविशेषः । विबुधसर्गस्य, देवसृष्टेः । उत्पत्ति-

विवुधसर्गस्य,उत्पत्तिद्वीपिमव दर्पस्य, एकागारिमव करुणायाः, प्रातिवेशिकमिव पुरुषोत्तमस्य, खनिपर्वतिमव पराक्रमस्य, सर्वविद्यासंगीतग्रहमिव सरस्वत्याः,द्वितीयामृतमथनिवसमिव लक्ष्मीसमुत्थानस्य बलदर्शनिव वैद्यस्यस्य,एकस्थानिमव स्थितीनाम्, सर्वस्वकथनिमव कान्तेः, अपवर्गमिव क्षपरमाणुसर्गस्य, सकलदुश्चरितप्रायश्चित्तमिव राज्यस्य, सर्वबलसंदोहावस्कन्दमिव कन्दर्पस्य,उपायमिव पुरंदरदर्शनस्य, आवर्तनिमव धर्मस्य, कन्यान्तःपुरिमव कलानाम्, परमप्राणमिव सौभाग्यस्य, राजसर्गसमाप्त्यवभृथस्नानिद्वसमिव सर्वप्रजापतीनाम्, गम्भीरं च, प्रसन्नं च, वासजननं च, रमणीयं च, कौतुकजननं च, पुर्णयं च, चक्रवर्तिनं हर्षमद्रात्तीत्।

द्वीपिमव, प्रभवस्थानिमव । एकागारिमव, श्रद्वितीयं गृह्मिव । प्रातिवेशकिमव, प्रतिविश्वमिव, पुरुषोत्तमस्य, विप्याः । खनि-पर्वतिमव, श्राकरिगिरिमिव, सर्वविद्यासंगीतगृह्भिव, सर्वशास्त्र-संगीतालयिमव; द्वितीयासृतमथनिद्वसिमव, श्रपरपीयूषोत्तलनवासरिमव । वलदर्शिमव, शक्त्युत्कर्षप्रदर्शनिमव, एकस्थानिमव, श्रद्वितीयगृह्मिव, सर्वस्वकथनिमव, निधिभूतत्विविद्यापनिमव, साफल्यिमव सर्वति—सर्वेषां, बलानां, सेन्यानां सामर्थ्यानां वा, सन्दोहः, सङ्घः तस्य, श्रवस्कन्दः, समावेशः,तिमव । पुरन्दर दर्शनस्य,इन्द्रसाचात्का-रस्य, श्रावर्त्तनिव, श्रावर्त्तमिव, कलानां, नृत्यगीतानां चतुःषष्टि विधानां कामविद्यानां, परमप्रायमिव, परमं बलिमव । राजसर्गेति—राज्ञां सर्गः-सृष्टिः, तस्य समाप्तिः, श्रवसानं सेव श्रव-भृतस्नानं, दिचान्तस्नानं, तस्य दिवसः, तिमव । सर्वप्रजापतीनां, गम्भोरेति—गम्भोरक्च प्रसन्नं, च श्रासजननक्च रमणीयं, कौतुक-

द्यु चातुगृहीत इव निगृहीत इव साभिलाप इव, तृप्त इव, रोमाञ्चमुचा मुखेन मुञ्जानन्दवाष्पवारिबिन्दून्दूरादेव विस्म-यस्मेरः समचिन्तयत् 'सोऽयं सुजन्मा, सुगृहीतनामा, तेजसां राशिः, चतुरुद्धिकेदारकुटुम्बी, भोक्ता ब्रह्मस्तम्भफलस्य, सकलादिराजचरितजयज्येष्ठमल्लो देवः परमेश्वरो हर्षः । पतेन च खलु राजन्वती पृथ्वी । नास्य हरेरिव वृष्विरोधीनि, बालच-रितानि, न पशुपतेरिव द्त्तोद्वेगकार्राग्यैश्वर्यविलसितानि,

जननं, त्राश्चर्योत्पादकञ्च चकवर्तिनं, सार्वभौमम्।

त्रानुगृहीत इव, त्रानुकम्पित इवं, निगृहीत इव, त्राभिभूत इव, (तेजसेतिभावः) साभिलाष इव, समुत्सुक इव, तृष्त इव,चरितार्थ इव, द्रष्टव्यवस्तुदर्शनेन इति हृद्यम् , अथ च यः अनुगृहीत, स एव निगृ-हीतः यः साभिलाषः सः कथं तप्तः-इति विरोधोऽपि अत्रप्रगटः। रोमाञ्चमुचा, पुलकितेन, मुञ्चन् , त्यजन् , विस्मयस्मेरः विस्मयेन, चमत्कारंगा, स्मेरः (विकसितचित्त इत्यर्थः) चतुरुदर्धाति चतुर्गां, उद्धीनां, सागराणां, यत्केदारं, चंत्रम्, तदेव कुटुम्बं, पोप्यवर्गः, त्र्रस्येति तथोक्तः, भोक्ता, ऋधिकारी, ब्रह्मस्तम्भफलस्य, ब्रह्माएडवर्त्त-सर्वरत्नजातस्य । सकलोति-सकलाः, समस्ताः, त्रादिराजानः, मन्वा-द्यः,तेषां, चरितानि, तेषां जये, पराभवविषये, जेष्ठमल्लः, प्रधानवीरः । परमेश्वर,, सम्राट् । इराजन्वती, प्रशस्तराजशालिनी । अस्य, हर्षस्य, हरेद्भिन, ऋज्यास्योव, वृषविरोधीनि, वृषः,धर्मः, (पत्ते) वृषरूपोऽष्टासुरः, तस्य विरोधीनि । बालचरितानि, शैशवकीडितानि । पशुपतेरिव, हरस्येव । दत्त्वेति-दत्ताणां, कुशलानां, जनानामितिभावः । (पत्ते) ं दत्तस्य प्रजापतेः, (स्वश्वशुरस्येतिभावः) उद्वेगकारीणि, भीषणानि, ऐश्वर्यविलासितानि, ऋधिपत्यचेष्टितानि, (पत्ते) ईश्वरधर्माः (ऋग्गिमा-

न शतकतोरिव गोत्रविनाशिपशुनाः प्रवादाः, न यमस्येवातिब-ल्लभानि दग्डग्रहणानि, न वरुणस्येव निस्त्रिश्रग्राहसहस्ररित्ता रत्नालयाः,न धनदस्येव निष्फलाः सिन्निधिलाभाः,न जिनस्येवा-र्थवादश्र्स्यानि दर्शनानि, न चन्द्रमस इव बहुलदोषोपहृताः श्रियः । चित्रमिदमत्यमरं राजत्वम् । श्रिप चास्य त्यागस्यार्थेनः,

दय इत्यर्थः) तेषां विलासितानि, विजृम्भितानि । शतकतोरिव, इन्द्र-स्येव, गोत्रविनाशिपशुना। गोत्रार्गां, वंशानां (पन्ते) पर्वतानां, विनाशपिशुनाः, विध्वंससृचकाः । प्रवादाः, जनश्रुतयः । यमस्येव, श्रातिबल्लभानि, श्रातित्रियाणि, दण्डम्रह्णानि, करमह्णानि, (पत्ते) शासनयप्टेः प्रह्णानि । वरुणस्येव, निस्त्रिशेति—निस्त्रिशप्रहाणां, खङ्गधारिणां सहस्रैः (पत्ते) निस्त्रिशाः, निष्टुराः, श्राहाः, जलजीवभेदाः तेषां सहस्रैः रचिताः, पालिताः, रत्नालयाः, रत्नभारुडागाराणि (पच्चे) समुद्रा:-इत्यर्थः । धनद्स्येव, कुवेरस्येव । न निष्फलाः, न ऋर्थाद्-फलप्राप्तिविरहिताः (पन्ते) दानादिव्ययाभावात् , निष्प्रयोजनाः । सन्निधिलाभाः, समीपप्राप्तयः (पत्ते) सन्तः, उत्कृष्टाः, निधयः, पद्म-शङ्काद्यः, तेषां लाभाः । जिनस्येव, बुद्धदेवस्येव । अर्थवादेति— श्रर्थीनां, धनानां, वादः, मयेदं (लब्धमिति) तेन शून्यानि, रहितानि दर्शनानि, अवलोकनानि, (पत्ते) अर्थवादः, श्रुतिवादः, तेन शून्यानि दर्शनानि, महायानादीनि (तदीयशास्त्रागीतिभावः) चन्द्रमसः-इव, चन्द्रस्येव । बहुत्तेति - बहुलाः, श्रनेके, दोषाः (रागादय इत्यर्थः) तैरुपहताः, मलिनीकृता (पत्ते) बहुलस्य, कृष्णपत्तस्य, दोषाभिः, रजनीभिः, उपहताः, नाशिताः, श्रियः, समृद्धयः (पत्ते) शोभाः। श्रत्यमरं, श्रतीवविनश्वरम्। त्यागस्य, दानस्य, प्राप्तो विषयः, (प्रचुरं-स्थानमित्यर्थः) ऋर्थिनः, याचकाः न इति-श्रन्वयः। प्रज्ञायाः, प्रकृष्ट-

प्रश्नायाः शास्त्राणि, कवित्वस्य वाचः, सत्त्वस्य साहसस्थानानि, उत्साहस्य व्यापाराः, कीर्तेदिंङ्मुखानि, श्रनुरागस्य छोकहद्यानि, गुणगणस्य संख्या, कौशलस्य कलाः, न पर्याप्तो विषयः। श्रिस्मश्च राजनि यतीनां योगपट्टकाः, पुस्तकर्मणां पार्थिवविन्त्रहाः, पट्पदानां दानप्रहणकलहाः, वृत्तानां पाद्च्छेदाः, श्रष्टापदानां चतुरङ्गकलपना, पन्नगानां द्विजगुरुद्धेषाः, वाक्यविदाम-धिकरणविचाराः, इति समुपस्त्य चोपवीती स्वस्तिशब्द-मकरोत्।

श्रथोत्तरेण नातिदृरे राजधिष्ययस्य गजपरिचारको मधुरम-परवक्रमुद्यैरगायत्—

युद्धेः, कवित्वस्य, काव्यरचियृत्वस्य, सत्वस्य, वलस्य, उत्साहस्य, वलप्रकटनस्य, कीर्तेः, यशसः, श्रनुरागस्य, प्रीतेः, एवं सर्वेः सह प्राप्तोयं विषयः-इति श्रन्वयः । यतीनां, परमहंसानां, (चतुर्थाश्रिमिणा-मितिभावः) योगपट्टकाः । पुस्तकर्मणां, लेप्यकर्मणां । पार्थिवविष्रहाः, मृण्मयशरीराणा नतु राजविरोधाः । षट्पदानः, मधुकराणां, दानं तस्य प्रह्णो कलहाः नतु दत्तधनस्य । वृत्तानां, छन्दसां, पादमेदाः, चरणविरामाः । न पापविशेषे । श्रष्टापदानां, चतुरङ्गफलकानां, चतु-रङ्गकल्पनाः, चत्वारि, श्रङ्गानि तेषां कल्पनाः, पन्नगानां, सर्पाणां, द्विजागुरुद्धेषाः, द्विजानां, पित्त्यां, गुरुः, गरुड, तस्मिन् द्वेषाः न श्राह्मणेषु, गुरुषु च । वाक्यविदां, वाक्यज्ञानां, श्रिधिकरणविचाराः, श्रिधिकारं, प्रजानां परस्परविरोधे धर्मनिर्णयस्थानं, तत्र विचारो न न प्रजाः (सततं कलहायन्तेस्मेतिभावः) श्रत्र परिसंख्याऽलंकारः । समु-पद्धत्य, उपगम्य, उपवीती, (उद्धृतदिच्चिणकर इत्यर्थः) उत्तरेगा, उत्तरस्यां दिशि, राजधिष्ण्यस्य, राजमण्डलस्य, गजपरिचारकः,

'करिकलभ! विमुश्च लोलतां चर विनयव्रतमानताननः । मृगपितनखकोटिभङ्गरो गुरुरुपरि समते न तेऽङ्कुशः'॥॥॥ राजा तु तच्छ्रस्त्वा द्य्या च तं गिरिगुहागर्तासहवृंहितगम्भीरेण स्वरेण पूरयन्निव नभोभागमपृच्छत्—'पष स बाणः' इति । 'यथाक्षापयति देवः । सोऽयम्' इति विक्वापितो दौवारिकेण । 'न तावदेनमकृतप्रसादः पश्यामि' इति तिर्यङ्नोलध्वलांशुकर्मारां तिरस्कारिणोमिव भ्रमयन्नपाङ्गनीयमानतरलतारकस्याया-मिनीं चत्तुषः प्रभां परिवृत्य प्रेष्टस्य पृष्ठतो निष्ण्णस्य मालवरा-

हस्तिपालकः. अपरवकं, तद्यख्यं वृत्तं । करिकलभेति करिकलभं !, हस्तिशावक !, लोलतां, चंचलतां, विमुक्च, त्यज । आततं, नम्रम्, आनतं, मुखं, यस्य तथाविधःसन् । विनयत्रतं, शिष्टाचारं, चर, कुरु । मृगपतः, सिंहस्य, नत्वकोटिः, नखात्रः, तद्वत् भंगुरः कुटिलः, गुरुः, महान् , अंकुशः, करिनाडनदण्डः, ते उपरि न चमते, तव दोषं न सहतं (अनेन अशिष्टानां दण्डयिता राजा इति व्यज्यते) अत्र हि करिकलभमप्रस्तुत विपयमादाय अशिष्टान् जनान् दण्डयिता राजा इति प्रस्तुतविषयः प्रतीयते अतः अप्रस्तुतप्रशंसाऽलंकारः ।

गिरीति—गिरिगुहां, पर्वतकन्दरां गतः सिंहः, तस्य वृहितं, गिर्जितं तद्वत् गम्भीरः तेन । नभोभागं, गगनम् । अकृतप्रसादः, नकृतः, प्रसादः, प्रसन्नता येन सः (अप्रसन्न इत्यर्थः) नोलेति—नीलाः, धवलाः, अंशव एव अंशुकाः (स्वार्थेकन्) (पत्ते) तथा विश्वानि, वस्त्रागि, तैः शारा, शवला, ताम् । तिरस्करिग्णोमिव, जवनिकामिव । अपांगिति—आपाइं, नेत्रपान्तं, नीयमाना, प्रचाल्यमाना, तरला, चपला, तारका, कनीनिका, यस्य तथाविधस्य, चत्नुषः, आयामिनीं, प्रसारिग्णीं, प्रभां, कान्ति अमयन, परिवृत्य प्राङ्मुखीभूय । प्रेष्टस्य,

जस्नोरकथयत्—'महानयं भुजङ्गः' इति । तूण्णींभावेन त्वग-मितनरेन्द्रवचित तिस्मन्मृके च राजलोके, मुद्दुर्तामेव तूण्णीं स्थित्वा बाणो व्यज्ञापयत्—'देव, श्रविज्ञाततत्त्व इव, श्रश्रद-धान इव, नेय इव, श्रविदितलोकवृत्तान्त इव, च कस्मादेवमा-ज्ञापयित । स्वैरिणो विचित्राश्च लोकस्य स्वभावाः प्रवादाश्च । महद्भिभ्तु यथार्थदिशिभिभीवितव्यम् । नार्हसि मामन्यथा संभा-वितुमविशिष्टमिव । ब्राह्मणोऽस्मि जातः सोमपायिनां वंशे वातस्यायनानाम् । यथाकालमुपनयनाद्यः कृताः संस्काराः । सम्यक्पठितः साङ्गो वेदः । श्रुतानि यथाशक्ति शास्त्राणि । दार-परिष्रहादभ्यागारिकोऽस्मि । का मे भुजङ्गता । लोकद्वयाविरो-

श्रतिप्रियस्य, पृष्ठतः, निषरणस्य, उपविष्टस्य, मालवराजसूनोः, मालवराजपुत्रस्य, भुजङ्ग, विटः, धूर्तः लम्पटो वा (भुजङ्गो विटः सर्पयोः "इत्यमरः) तूष्णींभावेन, मौनभावेन । श्रगमितेति—श्रगमिनतम्, श्रबुद्धम्, नरेन्द्रस्य वचः तिसम् श्रविज्ञाततत्व इव, श्रनवगमितयथार्थ इव, श्रश्रद्धान इव, श्रविश्वसन्निव, श्रविदितलोकवृन्तान्त-इव, श्रजानितजनचरित इव । स्वैरिणः—स्वेच्छाचारिणः, लोकस्य, स्वभावाः, मनोवृत्तयः, प्रवादाश्च, विचित्राः, विपमाः । यथार्थदर्शिभः, तत्वज्ञैः, महद्भिः, गुरुभः, भवितव्यम् । श्रविशिष्टं, साधारणं, सोमपायिनां, सोमरसपानकर्तृणाम्, वात्स्यायनानाम्, वत्समुनिसन्तती नाम् । यथाकालं, समयानुसारं , उपनयनादयः, उपनयनं, यज्ञोपवीत श्रादि, मुख्यं येषां ते संस्काराः । श्रंगेनसहितः सांगः, व्याकरणादीनि वेदस्य पडङ्गानि तैः सहितः वेदः । श्रभ्यगारिकः, गृहस्थी । का मे भुजङ्गता, भुजंगता, लम्पटता, विसता वा मे सम का । केचित्तु का मे,मदने भुजंगता,श्रङ्गारित्वं, श्रपरे, मे मम,का (वासा) भुजं, बाहं

धि भिस्तु चापलैः शैशवमश्रन्यमासीत् । स्रत्रामपलापोऽस्मि । स्रनेनैव च गृहोतविप्रतीसारमिव मे हृद्यम् । इदानीं तु सुगत इव शान्तमनसि, मनाविव कर्तारे वर्णाश्रमव्यवस्थानां समवित-नीव च सात्ताहण्डभृति देवे शासित सप्ताम्बुराशिरशनामशेष-द्वीपमालिनीं महीं क इवाविशङ्कः सर्वव्यसनबन्धोरिवनयस्य मनसाप्यभिनयं कल्पयिष्यति । स्रासतां तावन्मानुष्यकोपेताः । त्वत्प्रभावादलयोऽपि भीता इव मधु पिबन्ति । रथाङ्गनामानो-ऽपि लज्जन्त इवाभ्युनुवृत्तव्यसनैः प्रियाणाम् । कपयोऽपि चिकता इव चपलायन्ते । शरारवोऽपि सानुकोशा इव श्वाप-

गता प्राप्तेति (विक्रोक्तिः) स्रोक्तेति-लोकयोः, स्वर्गमर्थयोः, तस्य स्रविरोधिनी, स्रविरोधकराणि तैः। चापलैः, चपलकर्मभिः, शेशवं, वाल्यं, स्रशून्यं, स्रारहितम्। स्रानप्तापः, निरपह्नवः। गृहीनेति—गृहीनः, विप्रतीसारः, स्रानुतापो येन तथा भूतिमव। सुगत इव बुद्धदेव इव। मनाविव, वेवश्वते इव। वर्णति—वर्णानां, ब्राह्मण्यत्रीयवैश्यशूद्राण्णाम्, स्राश्रमाणाम्, ब्रह्मचर्यगृहस्थवानप्रस्थसंन्यासाणाम्। व्यवस्थानां कर्तरि। समोति— समंवर्तते इति समवर्तीं, यमः, तस्मिन्निव। दण्डशृति, दण्डधरे। सप्ताम्बुराशीनां, सप्त सम्बुराशयः, सागराः रशना, मेखला यस्याः ताम्। स्रशेषेति—स्रशेषाणां, समस्तानां, द्विपानां, मालिनीं, महीं, पृथ्वीं, शासयति, पालयति, स्रविशंकः, निर्मोकः। सर्वति—सर्वेषां व्यसनानां, दुश्चरितानां, बन्धोः, मित्रस्य, स्रविनयस्य, स्रभिनयं, कल्पयिष्यन्ति, करिष्यति। मानुष्यकोपेताः, मनुष्यस्यभावः, मानुष्यकस्तेनोपेताः। स्रलयः, स्रमराः, स्रभ्यनुवृत्ति-व्यसनैः, स्रतिशया शक्तिभः, प्रियाणां, चक्रवाकीणाम्। कपयः, वानराः, चिकता इव, शिद्धता इव, चापलायन्ते, चपलाइवाचरन्ति।

दगणाः पिशितानि भुञ्जते । सर्वथा कालेन मां क्वास्यति स्वामी स्वयमेष । श्रनपाचीनचित्तवृत्तिग्राहिएयो हि भवन्ति प्रक्षावतां प्रकृतयः' इत्यभिधाय तृष्णीमभृत् ।

भूपतिरिप 'एवमस्मामिः श्रुतम्' इत्यभिधाय तूष्णीमेवाभ-वत् । संभाषणासनदानादिना तु प्रसादेन नैनमन्वप्रहीत् । केवलममृतवृष्टिभिः स्नपयिन्नव स्नेहगर्भेण दृष्टिपातमात्रेणान्त-र्गतां प्रोतिमकथयत् । श्रस्ताभिलापिणि च लम्बमाने सवितिरि विसर्जितराजलोकोऽभ्यन्तरं प्राविशत् । बाणोऽपि निर्गत्य धौतारकृटकोमलातपित्विपि निर्वाति वासरे, श्रस्ताचलकृटिक-रोटे निचुलमञ्जरीभांसि तेजांसि मुञ्जति वियन्मुचि मरीविमा-

शराखः, हिंत्राः, श्वापर्गणाः, व्याव्रसम्हाः, सर्याः, पिशितानि, मांसानि । सानुकोशाः । अनपाचनेति — अनपाचिनां, अविपरीताम्, चित्तर्ह्वति, गृह्णन्ति इति तथाभूता । सम्भाषणिति — संभाषणां, संलापः, आसनदानञ्ज आदिर्यस्य तथोकेन, प्रसादेन, अनुप्रहेणा, अन्वप्रहीत्, अनुचक्रमं, स्नप्यत्रिव, अभिषिञ्जन्तिव । अस्ताभिलापिणि, अस्ताचल गमनोद्यते, लम्बमाने, पश्चिमां दिशमवतरित, विसर्जितराजलोकः, स्वस्थानगमनाय, त्यक्तनृपमण्डलः । बाणोऽपि निवासस्थानमगादिति दृरेणान्वयः । धौतेति — धौतं, निर्मलं, यत् आरक्टं, पित्तलं तद्वत् कोमलाः, आतपस्य, त्विषः, प्रभाः, यस्य तादृशे । निर्वाति — अस्ति। त्रंत् सानं प्राप्ते दिवसं, दिने । अस्ताचलेति — अस्ताचलस्य, अस्तिगरेः, कूटं, शृङ्गं (कूटोऽस्त्री शिखरं शृङ्गं "इत्यमरः) तस्यिकरीटं, मुङ्गं तिस्मन् । निचुलेति — निचुलस्य, स्थलवेतस्य, इज्जलवृत्तस्य (निच-लोऽम्बुजइज्जलः "इत्यमरः) मञ्जरी, नृतनवल्लरी तस्याः भास इव भासः, कान्त्यः येषां तथावियानि तेजांसि, किरणान्, मुञ्जति, विक-

लिनि रोमन्थमन्थरकुरङ्गकुटम्बाध्यास्यमानम्रदिष्टगौष्टीन पृष्टास्वरएयस्थलीषु, शोकाकुलकोककामिनीकृजितकरुणासु, तरंगिणीतटीषु, वासविटपोपविष्टवाचाटचटकचक्रवालेष्वाल-वालावर्जितसेकजलकुटेषु निष्कुटेषु, दिवसविद्वतिप्रत्यागतं प्रस्नुतस्तनं स्तनं यये धयति धेनुवर्गमुद्रतत्तीरं च्िततर्णिकवाते, कमणे चास्तधराधरधातुषुनीपूरम्राचित इव लोहितायमानम-

रति । वियन्मुञ्जति, गगनपरित्यागिनि । मरीचिमालिनि सूर्ये । रोमन्थेति रोमन्थेन, उद्दीर्यचर्वगोन मन्थराः, अलसाः, कुरङ्गागाां, हरिगानां, कुटुम्बाः, वर्गाः, तैः अध्यास्यमानम्, अधिष्ठीयमानम्, ञ्चतएव म्रदिष्टम्, ञ्चितिमृदुकोमलं वा, गौष्टीनं, कृतगोष्ठं, तस्य पृष्ठं, उपरिभागम्, यासां नासु, अरण्यस्थलीषु, वनभूमियु । शोकेति-शोकाकुलानां, कोककामिनीनां, चक्रवाकीगां कृजितैः, करुगाः काम्रस्यजनन्यः, तासु तरङ्गिगीतटीषु, नदीतीरेषु । वासेति – वास विटपेषु, त्राश्रयवृत्तशाखासु, उपविष्टं वाचाटानां, रवतां चटकानां, पचिगाम, चक्रवालं, मण्डलं येषु ताहरोपु। ऋालेति— श्रालवालानि, तस्तलेषु, मण्डलाकारेगा रचिना जलाधारविशेषाः तेषु, त्र्रावर्जितानि, रचितानि, सेकजलकुटानि, सेचनार्थे जलघटाः येषु तथा भूतंषु, निष्कुटंषु गृहारामेषु । दिवसेति—दिवसे विहृतिः, विहारः तस्याप्रत्यागतं, प्रतिनिवृत्तं, प्रस्तुतस्तनं, प्रस्तुताः, ज्ञरिताः, स्तनाः यस्य तथोक्तम् । धेनुवर्ग, गोयृथं स्तनंधये, स्तनपायिनि । उद्गतेति - उद्गतेन, उच्छिलितेन, चीरेगा, दुग्धेन, चुिभतं, व्यस्तं, तर्गाकानां, वत्सानां (सद्योजातस्तुतर्गाकः'' इति 'श्रमरः') ब्रातं, समृहः, तस्मिन् । धयति, पित्रति । श्रस्तेति —श्रस्तधराधरः, श्रम्ताचलः, तत्र ये धातवः, गैरिक मनः शिलादयः तेषु या धुन्यः,

तस्संसृष्टा निर्भरिण्यः नासां परैः,प्रवाहैः सावितं सिकं इव। स्रोहितेति — लोहितायमानानि, रक्तायमानानि, महांसि, तेजांनि यस्य तथोकं। मजाति, तिरोभवति । सन्ध्येति—सन्ध्या एव सिन्धुः, नदी तस्याः पानपात्रं, जलपात्रं, तस्मिन् । पानंगं, पतंगः सूर्यः तस्य इदं तस्मिन् । कमग्डिंखाते - कमग्डलुः, यतीनां जलपात्रं, तस्य जलेन शुचयः, पवित्राः, शयाः, कराः, चरगाश्च येषां तेषु । चैत्यति—चैत्यं, स्त्राय-🔻 तनविशेषः, तस्य प्रगातिः, ऋभिवन्दनं तत्र पराः तेषु । पाराशरिपु, भिचुपु पराशरमनानुवर्त्तपु द्विजेषु वा। यञ्जेनि यज्ञपात्रैः, स्त्रक् स्त्रवादिभिः, पवित्राः, पारायो यस्य तथोक्ते, प्रकीर्गावर्हिषि, प्रकीरााः, विकीर्गाः वर्हिपः, कुशाः येन नस्मिन्। स्रोजसि, ज्वलनीत्यर्थः, जानवेद्सि ऋग्नौ ह्वींपि ह्वनीय द्रव्यागि, वपट् कुर्वति । यायज्कजने श्रत्यर्थे यजनशीललोके । निद्रोति—निद्रया, स्वप्नेन, विद्राणानि, श्राकुलानि, द्रोगाकुलानि, काकवृन्दानि तैः कलिलाः, व्याप्ताः, कुलायाः, नीडाः, येषां तेषु । कापेयेति कपीनामिदं कापेयं तेन विकलानि, कपिकुलानि, वानरवृन्दानि येषु तादशेषु । त्र्यारामतरुषु, उपवनवृत्तेषु निर्जिगमिपति, गन्तुमिच्छति । जरदिति जरन्तः, जीर्गाः, ये तरवः, वृज्ञाः तेषां कोटराणि एव गह्नराणि तान्येव कुट्यः 🕈 ज्ञुद्रगृहाग्रि, तत्र कुटुम्बी, परिवारवान् तस्मिन् । कौशिककुत्ते, बुलूकवर्गे । मुनि-इति —मुनीनां, करसहस्त्रेः, प्रकीर्याः, प्रचिप्ताः, कौशिककुले, मुनिकरसहस्त्रप्रकीर्णसंध्यावन्दनोद्द्यिन्दुनिकरे इव दन्तुरयित तारापथस्थली स्थवीयसि तारकानिकुरम्बे, श्रम्ब-राश्रियिण शर्वरीशवरीशिखएडे, खएडपरशुक्रएटकाले कवलयित बाले ज्योतिःशेषं सांध्यमन्धकारावतारे, तिमिरतर्जननिर्गतासु, दहनप्रविष्टदिनकरकरशाखास्विच स्फुरन्तीषु दीपलेखासु, श्रर-रसंपुटसंकीडनकथितावृत्तिष्विच गोपुरेषु, शयनोपजोषज्जिष जरतीकथितकथे शिश्यियमाणे शिशुजने, जरन्महिषमसीमली-

सन्ध्यावंदनस्य ये उद्विन्दवः, जलविन्द्वः, तेषां निकरेइव दन्तुरयति, दन्तुरां कुर्वति । नारापथस्थलीं, नारापथं, ऋन्तरीचमेव स्थली तां, स्थवीयसि, स्थृलतरं । तारकानिकुरम्बे, नारागगो । अम्बराश्रियिगि, त्राकाशसंचारिणि । शर्वरीति—शर्वरी, रात्रिः एव शवरी, शवर-नारी, तस्याः शिखण्डः चृडा तस्मिन्। खगडेति —खण्डपरशुः, शिवः, तस्य कण्ठ इव कालः, श्यामः तस्मिन् कवलयति, ग्रसित । वाले, ऋभिनवे, ज्योतिः शेषं, कान्तिमात्रावशिष्टम्, सान्ध्यं, सन्ध्या-कालीनम्, अन्धकारावनारं, निमिरोद्गमे। तिमिरेति—निमिराणां तमसां तर्जनाय, श्रपसारणाय, निर्गताः, प्रसृताः तासु । दहनेति — दहनम्, विह्नं, प्रविष्टाः, गताः, दिनकरस्य, सूर्यस्य, करशाखाः, कराः, किरगाः एव शाखा करांगुल्यः तासु इव । स्कुरन्तीपु, ज्वल्लन्तीपु, दीपलेखासु, दीपराजिषु । ऋररेति—श्ररराः, कवाटाः, (कवाटमररं तुल्ये इत्यमरः) तेषां सम्पुटस्य, युगलस्य, संक्रीडनेन, शब्देन, कथिता सूचिता त्रावृत्तिः, स्रवरोधनं येषां तथा भूतेषु गोपुरेषु, पुर-द्वारेषु (पुरद्वारं तु गोपुरम् इत्यमरः) शयनेति-शयने यः, उपजोषः, मौनभावः, तज्जुषि, तच्छालिनी । जरतीति—जरतीभि , वृद्धाभिः, कथिता, उक्ता, कथा, यस्य यस्मै वा तादशे शिशयिषमिशा, शयित-

मसतमिस जनितपुर्यजनप्रजागरे विजृम्भमार्ग भीषण्तमे तमी-मुखे, मुखरितविततज्यघनुषि वर्षति शरिनकरमनवरतमशेषसं-सारशेमुपीमुपि मकरभ्वजे,रताकल्पारम्भशोभिनि शम्भलीभाषि-तमाजि भजति भूपां भुजिष्याजने,सैरिन्ध्रीबभ्यमानरशनाजालज-ल्पाकजघनासु जनीपु, वशिकविशिखाविहारिगीष्वनन्यजानु-

मिच्छतीत्यर्थः । जरदिति— जरन्तः, महिपा एव मस्यः, लेखनसाध-नानि द्रवद्रव्याणि तद्वत् मलीमसानि, मलिनानि, तमांसि, तिमिराणि यस्मिन् तथोकं । जनितंति— जनिताः, प्रस्ताः, पुण्यजनानां, यज्ञाणां (पुरुयजनो यज्ञे राज्ञसं सज्जनेऽपिच इत्यमरः) प्रजागरः, प्रकर्पेण जागरणं, यस्मिन् तथोक्ते । विजुम्भमाणे, त्राविर्भूते, तमी-मुखं, रजनीमुखं (रजनीयामिनीतमी "इत्यमरः) मुखरितेति— 🔻 मुखरिता, शब्दिता, वितता, विस्तृता, ज्यायस्य तादृशं धनुः यस्य तथा भूतं । वर्षति, मुद्धति । शरनिकरं, शरवृन्दम् । अशोषेति-त्र्रशेषाग्गां, समस्तानां, संसारागाम्, शेमुषी, बुद्धिः (धीः प्रज्ञा रोमुषीमतिः इत्यमरः) तां मुज्याति, ऋपहरति तस्मिन् मकरध्वजे, कामे । रतेति - रतस्य, निधुवनस्य, श्राकल्पाः, वेशरचनाः, तेषां, त्रारम्भेगा, समुद्योगेन, शोभते इति तथोक्ते । शम्भलीति— शम्भल्याः, कुहिन्याः (कुहिनी शम्भली समे इत्यमरः) भाषितं, वचनं, भजते तथा भूते। भुजिप्याजने, दासीजने। सैरिन्ध्रीति—सैरि-न्ध्रीभिः, प्रसाधनोपचाराभिः, नारीभिः । बध्यमानानां, परिधीयमा-नानां, रशनानां, कांञ्चीनां जालै:, संघै:, जल्पाकं, मुखरं जघनं, कटिपुरोभागो यासां तथा विधासु, जनीषु, वधुषु, (जनीसीमन्तनी-🎙 वध्वोः—इति मेदिनी) वशिकेति—वशिकाजनशृन्या (शन्यन्तु वशिकं इत्यमरः) या विशिखा, रथ्या, तासु विहरन्तीति तथोक्तासु ।

सवासु प्रचित्तास्वभिसारिकासु, विरलीभवित वरटानां वेश-न्तशायिनीनां मञ्जुनि मञ्जोरिशिञ्जतजडे जिल्पते, निद्राविद्रा-णद्राघीयसि द्रावयतीव च विरिहृहृदयानि सारसरिसते, भावि वासरबीजाङ्कुरनिकर इव च विकीर्यमाणे जगित प्रदीपप्रकरे निवासस्थानमगात् । श्रकरोच्च चेतसि —'श्रितिदक्तिणः खलु देवो हर्षः,यदेवमनेकबाललरितचापलोचितकौलीनकोपितोऽपि मनसा स्निह्यत्येव मिय । यद्यहमज्ञिगतः स्याम् , न मे दर्शनेन प्रसादं कुर्यात् । इच्छिति तु मां गुणवन्तम् । उपिदशन्ति हि विनयमनु-

अनन्यजेति— अनन्यजः, मनसिजः, अनुस्रवः, अनुचरः यासां तथा विधासु । प्रचलित।सु, प्रस्थितासु, त्रभिसारिकासु, (कान्तार्थिनीतु या पति संकतं साऽभिसारिका) तासु नारीषु, (विरत्तीभवतीत्यर्थः) वरटानां, हंसीनां (हंसस्य योपित वरटा इत्यमरः) वेशन्तशायिनां, पत्वल शायिनाम्, (वंशन्तः पत्वलश्चाल्पसरः इत्यमरः) मञ्जुनि, मनोज्ञे । मर्आरेति मञ्जीरस्य, नूपुरस्य, शिञ्जितं, रिण्तं तद्वत् जडं, गम्भीरं मन्थरं वा तस्मिन् जल्पितं, रवे। निद्रेति—निद्रया, स्वपनेन, विद्राराम, श्रलसं, द्राधीयः, श्रतिदीर्घं च तस्मिन्। द्राव-यति, द्रवीकुर्वति इव । सारसरसिते—सारसानां, पत्तिविशेषाग्णाम्, रसितं, रुतं तस्मिन्। भावीति—भाविनः, भविष्यतः, वासरस्य, दिवसस्य बीजांकुरागाां निकर इव सञ्चय इव । विकीर्यमागो, प्रसार्य-मागो । श्रतिदत्तिगाः, श्रत्युदारः । श्रनेकेति श्रनेकेषां, बहूनां, बालचरितानां, चापलं, तस्य उचितं यत् कौलीनम्, ऋपवादः, (स्यात्कौलीनं लोकवादं इत्यमरः) तेन कोपितोऽपि अज्ञित्तगतः, द्वेष्यः (द्वेप्येत्वाच्चिगतः-इत्यमरः) उपदिशन्ति, शिच्चयन्ति, विनयं, शिष्टाचारं । ऋनुरूपेति—ऋनुरूपा, योग्या, प्रतिपत्तिः, सम्भावना

* रूपप्रतिपत्त्युपपादनेन वाचं विनापि भर्तव्यानां स्वामिनः । अपि च धिङ्मां स्वदोषान्धमानसमनादरपीडितमेवमितगुण्वित राजन्यथा चान्यथा च चिन्तयन्तम् । सर्वथा करोमि तथा, यथा यथावस्थितं जानाति मामयं कालेन' इत्येषमवधार्य चापरे चुनिष्कम्य कटकात्सुहृदां बान्धवानां च भवनेषु तावद्विष्ठत् , यावदस्य स्वयमेव गृहीतस्वभावः पृथिवीपितः प्रसाद्वानभूत् । अविश्व पुनरिष नरपितभवनम् । स्वल्पैरेव चाहोभिः परमप्रीतेन प्रसादजन्मनो मानस्य प्रेम्णो विस्नम्भस्य, द्रविण्यस्य, नर्मणः प्रभावस्य च परां कोटिमानीयत नरेन्द्रेणेति ।

इति श्रीवाणभद्दक्ते हर्षचरिते राजदर्शनं नाम द्वितीय उच्छवासः ।

तस्या उपपादनं, योजनं तेन वाचं विनाऽपि भत्ते व्यानां, प्रतिपाल्यानां, स्वाप्तिनः, प्रभवः । स्वदोषेति—स्वदोषेगा, अन्धं मानसं यस्य तथोक्तम् । अनाद्रपीडितम् । अनाद्रेगा, अवज्ञया, पीडितं, अभिभूतं राजनि, नृषे । निर्गत्य, निष्कम्य, कटकात्, शिविरात् । गृहीत-स्वभावः, विदितचरितः, अहोभिः, दिवसेः, प्रसादजन्मनः, प्रसाद्जनस्य, विश्वमस्य, विश्वासस्य, द्रविगास्य, धनस्य, प्रभावस्य, प्रतापस्य, परां कोटिं, परमोत्कर्षम् ।

इति श्रीबाणभट्टकृत हर्षचरित व्याख्यायां "आञ्जतोषिण्यां" द्वितीय उच्छवासः ।

श्रीहर्षचितम् श्र तृतीय उच्छ्वासः

निजवर्णाहितस्नेहा बहुभक्तजनान्विताः।
सुकाला इव जायन्ते प्रजापुरुयेन भूभुजः॥१॥
साधूनामुपकर्तुं लक्ष्मीं द्रष्टुं विहायसा गन्तुम्।
न कुतृहलि कस्य मनश्चरितं च महात्मनां श्रोतुम्॥२॥

निजेति—निजम्, स्वकीयम्, वर्षम्, जम्बुद्वीपदेशः, तस्मिन् आहितः, स्थापितः, स्नेह, प्रेम, यैः ते । जम्बुद्वीपः, सर्ववस्तुसिद्धिद् , (अतःनृपास्तत्र स्नेहं प्रकुर्वन्ति-इति भावः) (पत्ते) वर्षम्, वृष्टिः तेन आहितः, उत्पादितः, स्नेहः,आर्द्रता, यैस्तथा विधाः (सुकालाःहि वर्षया स्नेहं जनयन्ति) बह्वीति—बह्वः ये भक्तजना आमात्यप्रभृतयः, तैः, अन्विताः, युक्ताः, (पत्ते) बहूनि, अनन्तानि, भक्तानि शालीगोधूमा-दीनि अन्नानि तेपाम्, जननेन, उत्पादनेन, अन्विता इति भूभुजः, महीपालाः, सुकाला इव सुसमया इव प्रजेति—प्रजाः, प्रकृतयः, तासां पुरुयेन शुभकार्यकर्णोन (प्रजायाः पुरुयेनैव सौराज्यं सुकालश्च भवनितिभावः) जायन्ते, प्रादुर्भवन्ति "जनिप्रादुर्भावे धातोः, लिट, भि, "ज्ञाजनोर्जा" इत्यनेन जादेशः।" अत्र हि ऋष्टार्थत्वात् ऋषः, सुकालैः, सह नृपां साधभ्यद्विपमालंकारश्च ॥१॥

साधूनामिति—कस्य, मनुष्यस्य इति रोषः। मनः, चित्तम्, साधवः, सज्जनास्तेषामुपकर्नुमनुकूलम् वियातुम्, लच्मीं, श्रियम्, द्रष्टुम्, साचात् कर्नुम्, (लब्धुमिति भावः) विहायसा गगनमार्गेण् गन्तुं चिततुम् महात्मनां महांश्चासौ श्रातमा येषाम्, तेषाम्। महारायानां चिरतं, चरित्रम्, योतुम्। कुतृह्लि कुतृह्लं कौतुकं तद्स्ति यस्यतत् न उत्किण्ठतम् (श्रर्थात् सर्वेषां जनानां मनः महाशयानां-

अथ कदाचिद्विरस्रितबस्राहके, चातकातङ्ककारिणि,कणत्का-

दम्बे, दर्दुरद्विषि,मयूरमद्मुषि,हंसपिथकसार्थसर्वातिथौ, धौता-सिनिभनभसि, भास्वरभास्वति, श्रुचिशशिनि, तरुणतारागण, गळत्सुनासीरशरासने, सीदत्सौदामनीदाम्नि, दामोदरनिद्रा-दृहि, दृतवैदूर्यवर्णार्णसि, घूर्णमानमिहिकालघुमेघमोघमघवति, चरितम, श्रोतुम भवतीति रोषः) त्रात्र एकस्य मनसः, उपकर्तुम् गन्तुं श्रोतुम् त्रादिभिः, क्रियाभिः, सह सम्बंधत्वात् कारकदीपकालं-कारः।।२।। ऋथेतिक-दाचित् बागो वन्धून् द्रष्टुम् पुनरपि ब्राह्मगाधि-वासमगादिति दूरेगान्वयः । किट्टशेशरत्समयारम्भे विरलिताः, श्रनि-विड़ाः, बलाहकाः, जलदाः, यस्मिन्, तथा विधे । चातकेति — चातकाः, पित्तविशेषाः तेषाम् त्रातङ्कः तापः तं करोति, तस्मिन्। कणदिति कण्नतः, नदन्तः, कादम्बाः हंसविशेषाः, यस्मिन् तस्मिन्। दुर्दुरेति -- दुर्दुराः, मण्डूकाः, तान् द्वेष्टीति तस्मिन्। मयूरेति — मयूराः, वर्हिगास्तेषाम् मदम्, गर्व, मुष्णाति अपनयति तस्मिन् । हंसेति हंसाः पित्तविशेषा त एव पिथकाः, पान्थाः, तेषां सार्थाः, समूहाः, त एव सर्वे अतिथयः यस्य तथा विधे । घौतेति--धौतः, निर्मलीकृतः, यः श्रमः, खङ्गः तन्निमं तत् सदृशं, नभः, त्र्याकारां, यस्मिन् तथोक्ते । भास्वरेति—भास्वरः, प्रोज्वलः, भास्वान् , सूर्यः यस्मिन् । शुर्चोति—शुन्तिः, विमलः शशी, चन्द्रः, यस्मिन् । तरुणेति—तरुणः, वृद्धिगतः तारागणः, उडुसमूहः, यस्मिन्। गळिदिति--गलत्, चयंगतं, सुनासीरस्य, धनुः, चापं यस्मिन्। सीददिति सीदन्ती, नश्यन्ती सौदामनी, विद्युदेव, दाम स्रकृ यस्मिन् । दामोदरेति दामोदरः, विष्णुः, तस्य निद्रा, शयनं, तां दुइ।ति हरति यः तस्मिन्। दुतेति--दूतं, गलितं यद् वैदूर्यं, रत्नं

निमीलन्नीपे, निष्कुसुमकुटजे, निर्मुकुलकन्दले, कोमलकमले, मधुस्यन्दीन्दीवरे, कह्नाराह्वादिनि, शेफालिकाशीतलीकृतनिशे, यूथिकामोदिनि, मोदमानकुमुदावदातदशदिशि, सप्तच्छदधूलि-धूसरितसमीरे, स्तबिकतबन्धुरबन्धूकबध्यमान।काग्रडसंध्ये,

तस्य वर्णो इव वर्णो यस्य तथाविधः, ऋर्णः, जलं यस्मिन् तथाविधे । धूर्णमानेति-- घूर्णमानाः, सर्वतो वर्षिताः, याः मिहिकाः, अवश्यायाः, तद्वल्लघवः, जलाभावात्, त्र्यल्पीभूताः, यं मेघाः, पयोमुचः, तैः, मोघः, निष्फलः, मधवा, इन्द्रः, यस्मिन्। निर्माछदिति निर्मीलन्तः, विकसनाभावात्, संकुचन्तः, ये, नीपाः, बालबकुलाः, यस्मिन् । निष्कुसुमेति--निष्कुसुमाः, पुष्परहिताः, कुटजाः, वृत्तविशेपाः, यस्मिन्। निर्मुकुलेति—निर्मुकुलाः, कुसुमरहिताः, कन्दलाः, तरु-विशेषाः, यस्मिन्। कोमलेति-कोमलानि, मृदृनि, कमलानि, पद्मानि, यस्मिन् । मध्विति सधुस्यन्दीति, मकरन्दवर्षीिण्, इन्दी-वराणि, नीलोत्पलानि, यस्मिन्। कल्हाराल्हादिनि, सौगन्धिकाप-राख्यश्वेतोत्पलविकासिनी । शेफालिकेति-शेफालिकाभि. तदाख्य पुष्पविशेषैः, शीतलीकृता, शीरारीकृता, निशारात्रि, यस्मिन् । यृथिकामोदिनी, यृथिकापुष्पोट्भेदंन,त्र्यानन्दकारिगाी । **मोदमानेति**— मोदमानैः, विकसद्भिः, कुमुदैः, कैरवैः, त्र्यवदाताः, सिताः, दशदिशः, यस्मिन् । सप्तच्छेदति सप्तच्छदाः, तरुविशेषाः, तेषां धूलयः परागाः, तैः धूसरिताः, पाण्डुराः, समीराः, स्रानिलाः, यस्मिन्। स्तबकेति - स्तबिकताः, पुञ्जभूताः, ये वन्धुराः, मनोहराः, बन्धूकाः, तरुविशेषाः, तैः, वध्यमानाः, क्रियमाग्गाः, श्रकाण्डे, श्रनवसरे, सन्ध्याः, निशामुखाः, यस्मिन् । नीराजितेति—नीराजिताः, स्मर-यात्रायै सम्पादितनीराजननाम्नीशान्तिः, यैः, तथाविधाः, वाजिनः,

गे नीराजितवाजिनि, उदामदन्तिनि, दर्पचीबैचिके, चीयमाणपङ्क-चक्रवाले, वालपुलिनपल्लवितिसिन्धुरोधिस, परिणामाश्यानश्या माके, जितिप्रियङ्गमञ्जरीरजिस, कठोरित्रपुषत्विच, कुसुमस्मेर शरे, शरत्समयारम्भे राज्ञः समीपाद्वाणो बन्धून्द्रष्टुं पुनरि तं ब्राह्मणाधिवासमगात्।

समुपलन्धभूपालसंमानातिशयपरितुष्टास्तस्य ज्ञातयः क्रा-घमाना निर्ययुः । क्रमेण च कांश्चिद्भिवादयमानः, कैश्चिद्भिवा-

तुरगाः, यस्मिन् । उद्दामेति—उत्, उत्कटं, दाम, मदं येषां, तं (ज्ञीवा इत्यर्थ:) दन्तिनः, करिगाः, यस्मिन । दर्पेति दर्पः, श्रहं-कारः, तेन, चीवाणि, उन्मत्तानि, ख्रौत्तकाणि, उत्ताः, विलवर्दाः, तेषां समूहाः त्रोचित्राणि, (वृपभवृन्दानीतिभावः) यस्मिन् । र्त्ताय-माण्दित -पङ्काः, कर्दमाः, तेषां, चकवालं, समूहः, तत्, चीयमाण्ं, नश्यमानं, यस्मिन् । वालेति - वालपुलिनं, नृतनसैकतं, तत्र पल्लवि-तानि, प्रवाहरूपेण प्रसृतानि, यानि, सिन्धुनां, सरितां, रोधांसि. तटानि, यस्मिन् । जनितेति जनितानि, उत्पन्नानि, प्रियंगूनां, तृगा-भेदानां, मंजर्यः, तासां, रजांसि, परागाः, यस्मिन्। कठोरेति--कडोरिताः, कठिनाः, त्रपूषां, कर्कटीनां, त्वचः, वल्कलानि यस्मिन् । कुसुमेति कुसुमानि, पुष्पारिंग, तैः, स्मेरा, विकासंगताः, शराः, यस्मिन् । शरत्समयारम्भे, शरत्काले, इति पूर्वेग्गान्वयः । समुप-ळब्घेति सम्, सम्यक्, उपलब्धः, प्राप्तः, भूपालात्, महीपालात्, सम्मानातिशयः, श्रादरविशेषः, तेन परितुष्टाः, प्रसन्नाः । तस्य श्रीहर्ष-राज्ञ:, ज्ञातयः, बान्धवाः, ऋाघमानाः, ऋाघनीयाः, निर्ययः, निर्ज-ं'ग्मुः । क्रमेण च कांचित् श्रभिवाद्यमानः प्रणामं कुर्वन् । कैश्चि-दिति कैश्चित्, पृजनीयैः, पिताप्रपितामह प्रभृतिभिः, शिरसि,

द्यमानः, कैश्चिच्छिरसि चुम्ब्यमानः, कांश्चिन्मूर्ध्न समाजिन्नन्, कैश्चिदालिङ्गयमानः, कांश्चिदालिङ्गन्, ग्रन्थैराशिषानुगृह्यमाणः, पराननुगृह्णन्, बहुबन्धुमध्यवर्ती परं मुमुदे। संभ्रान्तपरिजनोपनीतं चासनमासीनेषु भेजे। भजमानश्चार्चादिसत्कारं नितरां ननन्द। प्रीयमाणेन च मनसा सर्वांस्तान्पर्यपृच्छत्—'कचिन्देतावतो दिवसान्सुखिनो यूयम्। श्रप्रत्यूहा वा सम्यक्करणपरिन्तोषितद्विजचका कातवी कियते किया। यथावद्विकलमन्त्र-

मस्तके, चुम्बमानः, कृतचुम्बनः, कांश्चित्, बान्धवपुत्राद्दीन्, समा-जिञ्चन्, शिरसि चुम्बयन्, कैश्चित् पूजनीयैः, श्रालिङ्गथमानः, स्पर्शतांगतः, कांचित्, लघुवान्धवान्, त्र्यालिङ्गयन्,स्पर्शयन्, त्र्यन्यः, त्राशिषा, त्राशीर्वादेन, त्रनुगृह्यमागाः, त्रनुगृहीतः । परान् , लघून् , श्रनुगृहीतान्, कुर्वन् । वह्वीति—वहवः, श्रनेकाः, वान्धवः, ज्ञातयः, तेपां मध्यवतीं, मध्येस्थितः, परमत्यन्तं, मुमुदं, पिप्रिये । सम्भ्रा-न्तेति सम्भ्रान्तः, त्वरायुक्तः, परिजनः, परिवारः, तेन, उपनीतं, समीपे त्रानितं, यत् , त्रासनम् , विष्टरं, समासीनेषु, त्रासनान्युप-स्थितेषु, गुरुषु, पुज्येषु, भेजे, सिपेवे, उपविष्टवान् । भजमानेति— त्रर्ज्ञाद्रशतयः, तैः, यत् सत्कारं श्रादरम् तद् भजमानः, सेवमानः, नितरां श्रत्यर्थे, ननन्द । प्रीयमागोन, प्रसन्नभूतेन, मनसा, तान्, ज्ञातिवर्गान्, सर्वान्, समस्तान्, पर्यप्रच्छत्। कञ्चिदिति— इष्टप्रश्ने, एतावतोऽद्यावधीन्, दिवसान्, दिनान्, यूयं, सुखिनः, सुखोपेताः । श्रप्रत्यूहाः, निर्विन्नाः । सम्यगिति सम्यकरगोन, शास्त्रविहितेन, परितोषितानि, परितुष्टानि द्विजचकािया, ब्राह्मया-समृहाः, यस्यां, सा. क्रातवी, यागसम्बन्धिनी क्रिया, क्रियते । यथा-वदिति—श्रविकलानि, वैकल्यरहितानि, मन्त्राणि, भजन्ते, येषु,

भाक्षि भुक्षते हर्वाषि हुतंभुजः। यथाकालमधीयते वा बटवः। प्रतिदिनमविच्छिक्ष्रो वा वेदाभ्यासः। किच्चत्स एव चिरंतनो-यक्षविद्याकर्मण्यभियोगः,तान्येव व्याकरणे परस्परस्पर्धानुबन्धा-वन्ध्यदिवसद्शितानि व्याख्यानमण्डलानि, सैव वा पुरा-तनी परित्यक्तान्यकर्तव्या प्रमाणगोष्ठी, स एव वा मन्दीकृतेतर-शास्त्ररसो मीमांसायामतिरसः। किच्चत्ते एव वाभिनवसुभाषि-तसुधावर्षिणः काव्यालापाः' इति।

तादृशानि, ह्वींपि, ह्व्यानि, हुतभुजः, श्रम्नयः, भुञ्जते । यथेति— वटवः, विगार्थिनः, यथाकालं, निश्चितसमयं, त्र्यधीयते, त्र्रध्ययनं. कुर्वते । प्रतिदिनं, नित्यं, वेदाभ्यासः, श्रुतेरध्ययनम्, श्रुविच्छिन्नाः, विच्छित्तिरहितः । (भवतीतिशेषः) कश्चित्, स एव, चिरन्तनः, पूर्व-कालिनः, श्रभियोगः, यत्रविशेषः । तानि एव व्याकरग्रो, शब्दशास्त्रे । परस्परेति परस्परं, मिथः, तस्य, स्पर्धा, जिगीषा, तस्याः, अनु-बन्धेन, निबन्धेन, श्रबन्ध्याः, फलदातारः, (सर्वदा शास्त्रपठनेन ज्ञान-वर्धिनः-इति भावः) दिवसाः, दिनाः, तेषु, दर्शितानि, प्रकटिकृतानि, व्याख्यानानां, मण्डलानि, समूहाः, स एव, पूर्वसिद्ध एव, पुरातनी, पराचीनानि, परित्यक्तानि, विमुंचितानि, (उपेज्ञितानीत्यर्थः) अकर्त-व्यानि, यस्यां तथाविधा, प्रमाणगोष्ठी, प्रमाणसभा, (इतिभावः) स एव, पूर्वसिद्धएव । मन्दीकृतेति—मन्दीकृतः, इतरेषु, शास्त्रेषु, रसो, रागो येन, मिमांसायाम्, स्रातिरसः, श्रनन्तरागः। कचिदिति— प्रश्ने त एव वा । श्रभिनवेति--श्रभिनवानि, नूतनानि, यानि सुभा-षितानि, तेषां सुधा, श्रमृतं तद्, वर्षिगाः, निष्यन्दिनः, काव्यकलापाः, सिन्ति न वा (इति शेषः)।

अथेति - अथ उक्तप्रश्न करगानन्तरम्, ते ज्ञातयः तं बागाम्,

ग्रथ ते तम् चुः—'तात, संतोषजुषां सततसंनिहितविद्या-विनोदानां वैतानविद्यात्रसहायानां कियन्मात्रं नः कृत्यं सुखि-तया सकलभुवनभुजि भुजङ्गराजदेहदीधें रज्ञति ज्ञिति ज्ञितिभुजो भुजे। सर्वथा सुखिन एव वयम्, विशेषेण तु त्वयि विमुक्त्कौ सीद्ये परमेश्वरपार्श्ववर्तिनि वेत्रासनमधितिष्ठति। सर्वे च यथाशक्ति यथाविभवं यथाकालं च संपाद्यन्ते विप्रजनोचिताः क्रियाकलापाः' इत्येवमादिभिरालापैः स्कन्धावारवार्ताभिश्च शैशवातिकान्तकीडानुस्मरणैः पूर्वजकथाभिश्च विनोदितमनास्तैः

अचुः । नान, (इति त्र्याद्रसम्बकम्) सननेति सननं, निरन्तरम्, सन्निहिता, कएठस्थिता, या, विद्या. तया, विनोदः, येपां ते । वैता-नेति—वितानः, यागः, तस्यायं वैतानः, यज्ञसम्बन्धी, स चासौवह्निः, श्रिप्तिः । तन्मात्रमेव, सहायः, सहायकः, येषां तेषाम् , सन्तोषज्ञुषाम् , सन्तोषधनानाम् , नः, श्रस्माकम् , कियन् , मात्रम् , श्रतिलघुः, कृत्यं, कर्नव्यम् त्र्यस्तीतिराषः । सुखितया सुखेन । सकलेति सकलानि, समप्राणि, भुवनानि, लोकाः । भुञ्जते, यः, तस्मिन् । भुजंगेति— भुजङ्गाः, सर्पाः, तेषां, राजा, नृपः, तस्य, देहवन्, कायावन्, दीर्घे, गुरो, चितिः, पृथ्वी, तां, भुनिक्त, इति तस्य, राज्ञः, श्रीहर्षस्य, भुजे, करे, चितिं, भूमिं, रचति, श्रवतिसति । विशेषेगा, प्रायेगा । विमु-क्तेति- विमुक्तं, कौसीराम् , त्रालस्यं, येन नस्मिन् । परमेश्वरः, सार्व-भौमः, तस्य पार्श्ववर्तिनि, समीपवर्तिनि, वेत्रासनम्, वेत्रविष्टरम्, श्रिधितिष्ठति, त्विय, सित, वयम् , सुखिन, एव । सर्वे, सकलाः, यथा-शक्तिः, यथा सामर्थ्यम् , यथाविभवं, यथाधनं, यथाकालं, यथा समयम् च विप्रजनोचिताः, ब्राह्मगोचिताः क्रियाकलापाः, सम्पाद्यन्ते इत्येवं मादिभिः, त्र्रालापैः, स्कन्धावारवार्ताभिः । शैशवाति कान्तेति—

सह सुचिरमतिष्ठत् । उत्थाय च मध्यंदिने यथाकियमाणाः
 स्थितीरकरोत् । भुक्तवन्तं च तं सर्वं ज्ञातयः पर्यवारयन् ।

श्रत्रान्तरे दुक्लणप्टप्रभवे सिखण्डयपाङ्गपाण्डुनी पौण्ड्रे वाससी वसानः स्नानावसानसमये बन्दितया तीर्थमृदा गोरोच-नया च रचिततिलकः, तैलामलकमस्यणितमौलिः, श्रनुचचूडा-चुम्बिना निबिड़ेन कुसुमापीड़केन समुद्रासमनः, श्रससृदुप-युक्तताम्बूलविमलाधरकान्तिः,पकशलाकाञ्जनजनितलोचनस्चिः,

शेशवं, वालभावः, तेनानिक्रान्तः, अनिक्रमितः या कीडा, केली, तामनु स्मर्गौः । पूर्वेति- पूर्वजनातां, वृद्धानां कथाभिः, च, विनो-दितं मतः,यस्य,सः, तैः, ज्ञातिभिः, सह सुचिरं, बहुकालम्, त्र्यतिष्ठत् । उत्तथाय च यथा कियमागां, यथा सम्पाद्यमानं, स्थितं, वासं, स्रकरोत्, भुक्तवन्तं, खादयन्तं, तं,सर्वे, सक्ताः, ज्ञातयः,पर्यवारयन्, न्यवारयन्, श्रजान्तरेति—इत्यादो पुस्तकवाचकः, सुदृष्टिः, त्राजगाम इत्यनेना न्वयः । दुक्लपट्टः चोमतन्तुः तस्मात् प्रभवे, जाते शिखण्डी, मयूरः, तस्य ऋपाङ्गः, नयनप्रान्तः, तद्वत् , पाण्डुनी, श्वेते,पौण्ड्रे, पुण्ड्दंशो-द्भवे, वाससी, वस्त्रे वसानः परिधारयन् । स्नानं, मज्जनं तद्वसान-समये, अन्तकालं, तीर्थमृदा, पुरुयत्तेत्रमृतिकया, गोरोचना, तन्नाम द्रव्यम्, तया रचितम्, तिलकं येन । तन, त्रामलकेन, तच्चूर्णनेन, मसृणितः, चिकणीकृतः मौतिः येन सः अनुच्चेति-अनुचा, निम्ना, या चूडा, शिखा, तांचुम्बती, निविडे़न, सघनेन, कुसुमानाम् । ऋापीड-केन समूहेन समुद्रासमानः, प्रदीप्यमानः, श्रसकृदिति—त्र्यसकृत्, वारंबारं, उपयुक्तम्, चर्वितं, यत्ताम्बूलं, तेन, विमला, श्रधरस्य, म् कान्तिः, यस्य सः । **पके**ति—एकं यत् शलाकाञ्जनं तेन जनिता, लोचनयोः, रुचिः यस्य, सः, श्रचिरभुक्तः, सद्यः भोजनकृतः। नाति

अविरभुक्तः, विनीतामार्यं च वेषं दधानः, पुस्तकवाचकः सुद्द-ष्टिराजगाम । नातिदृरवर्तिन्यां चासन्द्यां निषसाद । स्थित्वा च मुहूर्तिमेव तत्कालापनीतसूत्रवेष्टनमपि नखिकरणैर्मृदुमृणाल-सूत्रैरिव वेष्टितं पुस्तकं पुरोनिहितशरशलाकायन्त्रके निधाय, पृष्टतः सनीडसंनिविष्टाभ्यां मधुकरपारावताभ्यां दत्ते स्थानके प्रामातिकप्रपाठकच्छेदचिह्नीकृतमन्तरपत्रमुत्त्विष्य, गृहीत्वा च कतिपयपत्रलच्वीं कपाटिकाम्, चालयित्रव मसीमलिनान्यच-राणि दन्तकान्तिभः, अर्चयित्रव सितकुसुममुक्तिभिर्यन्थम्, मुखसंन्निहितसरस्वतीनृपुररवैरिव गमकैर्मधुरैराचिपन्मनांसि

दूरवर्त्तन्यां, श्रासन्यां, वंत्रनिर्मितासने । ततिति— 'तत्काले श्रध्य-यनकाले, श्रपनीतं, दृरीकृतं, सूत्रवेष्टनमिष, नख किरगुः, करामभा-गमयूखेः मृदुमृगालसूत्रेरिव, कोमलकमलतन्तुभिरिव । पुर-इति— पुरः, श्रयं, निहितं, स्थापितं यन् शरशलाकायन्त्रकम् (पुस्तकारोप-गाय शाक्रागाविशेषागां निर्मितयंत्रकम्) तस्मिन् ,पुस्तकं,निधाय,स्थाप्य सनीडसन्, समीपं, निविष्टाभ्याम्, उपविष्टाभ्याम्, मधुकरपारावता-भ्याम्, भ्रमरकपोताभ्याम् । प्रभातिकेति— प्रभातः, प्रभातकालः, तस्यायं प्राभातिकः, यः प्रपाठः, तस्यच्छेदः, विरामः, तस्य, चिह्नीकृतं, दत्तचिह्नम् । (इयन्मात्रं पठितं नान्यदिति सूचकं पत्रम्) श्रन्तर-पत्रम्, उत्चिष्य । कित्ययेति— कतिपयः, पत्रेः, लघ्वी, स्वल्पतरा तां कपाटिकां, पुस्तकावरणपट्टकम् । चालयन्निव, मसीमिलिनानि, लेखनद्रव्यरसः, मसी, तया मिलनानि, श्रचराणि, दन्तकान्तिभः, दशनज्योतस्नाभः, श्रच्चंयन्निव । सितेति— सितानां, धवलानां, कुसुमानां, मुक्तिभः, वृष्टिभिः । मुखेति— मुखे, संनिहिता, स्थिता या सरस्वती तस्याः नूपुरागांरवैरिव शब्देरिव । गमकैः, श्रथंबोधकैः, श्रोतृणां गीत्या पवमानप्रोक्तं पुराणं पपाठ ।

तिस्मश्च तथा श्रुतिसुभगगीतिगर्भं पठित सुदृष्टौ नातिदूर वर्ती बन्दीसूचीबाणस्तारमधुरेण गीतिध्वनिमनुवर्तमानः स्वरे-णेदमार्यायुगलमपठत्—

'तद्दिष मुनिर्गातमतिषृथु तद्दाषे जगद्वधाषि पावनं तद्दि । हर्षचरिताद्भिन्नं प्रतिभाति हि मे पुराणमिद्म् ॥ ३ ॥ वंशानुगमविवादि स्फुटकरणं भरतमार्गभजनगुरु । श्रीकग्ठविनिर्यातं गातमिदं हर्षराज्यमिव ॥ ४ ॥

मधुरै:, मधुरसस्यिन्दिभिः, श्रोतृग्गां मनांसि, चित्तानि, श्राचिपन्, श्राकर्षयन्। श्रुतिः, वेदः, तया सुभगा या, गीतिः, सा गर्भे यस्य तं पठित सित । नातिदृश्वतीं, समीपस्थायी यः, वन्दी, चारगाः सृचिवागः, तदाख्यः चारगाः। गीतीति—गीत्याः, गीतिकायाः, ध्वितं शब्दमनुवर्तमानः, सन, स्वरेग् उच्चेः, इदमार्यायुगलमपठत्। तद्पीति—तन्मुनिना, द्वेपायनेन, गीतं, कीर्तितमिप, तत् श्रितृष्यः, श्रुतिबस्तृतमिप (पृथुः—श्रादिराजोवेनपुत्रश्च तमितकाननं तदितिशायीत्यर्थः) तत् जगद्ज्यापि, जगत्प्रसिद्धम्, पावनं, पवित्रमिप, इदं पुरागां, वाक्यमितिशेषः, हि, निश्चितम्, हर्षचिरतान् श्रमिन्नं, मेदहीनम् मे मनः, प्रतिभाति। श्रुत्र ताहशात्, पुरागात् हर्षचिरतस्य भेदेऽपि श्रभेदकथनं भेदेऽप्यभेद प्रतिपत्तिरूपा श्रितश्योक्तिः, स्रार्यावृत्तम्॥३॥

घंशानुगमेति—वंशं, वेगुवाद्यं तदनुगच्छतीति तं (पत्ते) वंशं, कुलं तदनुगच्छतीति तम् । ऋविवादीति—न भवतः विवादिनौ, विरुद्धवक्तारौ स्वरौ यस्मिन् (पत्ते) न सन्ति विवादिनः, द्वेष्टारः यस्य तत् । स्फुटेति-स्फुटं, स्पब्टं, करगां, लयं (स्वरागामारोहावरोहगाम्) तच्छ्रव्त्वा बाणस्य चत्वारः पितामहमुखपद्मा इव वेदाभ्यासप-वित्रितमूर्तयः, उपाया इव सामप्रयोगललितमुखाः, गणपितः, श्रिधिपितः, तारापितः, श्यामल इति पितृव्यपुत्रा भ्रातरः, प्रस-ष्रवृत्तयः, गृहीतवाक्याः, कृतगुरुपदन्यासाः, न्यायवादिनः,

यस्मिन् तन् (पन्ने) स्फुटानि, प्रकटीकृतानि, कारगानि, धर्मविद्या-दीनि, प्रजासुखार्थमुपायाः, यस्मिन् तन् । भरतेति— भरतः, संगीत-शास्त्रकारः, मुनिः, तस्य मार्गः, पन्था, तद्नुशरगोन, गुरुः, महन् , (पन्ने) भरतः, पूर्वभूतनृपः तस्य मार्गः, नीतिः, तद्भजनेन, श्रनु-चलनेन गुरुः । श्रीनीलकग्ठेति—श्रीनीलकग्ठः, महादेवः, तस्माद् विनिर्यानं, विशेषेगा निःसृतम् (पन्ने) श्रीनीलकग्ठः, देशविशेषः, तस्मान्, निःसृतम् । हपेति—हपेस्य, प्रमोदस्य, राज्यभिव (पन्ने) एतन्न सः, श्रीहपेस्य राज्यम् । श्रव हि हपेगीतयोर्थिशिष्टत्वात् ,श्रेषः, तद्वाच्यत्वाद-उपमा ॥ ४॥

तन् त्रार्यायुगलं श्रुत्वा वाणस्य, तन्नामकवेः, चत्वारः, पितामहमुख-पद्मा इव परस्परस्य, मुखानि, व्यलोक्यन इति दृरेगान्वयः । पितामहः, ब्रह्मा, तस्य मुखानि पद्म इव, पितामहमुखपद्माः, तं इव । वेदेति—वेदानाम्, श्रभ्यासेन, पुनः, पुनः, श्रनुशीलनेन, पवित्रिता, पूता, मूर्तिः, येषां, ते, उपाया इव, सामाद्यः, इव । सामेति—साम्नां, सामवेदानां, प्रयोगेगा, लिलतानि, सुन्दराणि, मुखानि, श्रारम्भाश्च येषां ते । प्रसन्नेति—प्रसन्नाः, विशुद्धाः, सुवोधाः, च, वृत्तयः, जीविकाः, सुत्रविवरगाश्च, येषां ते । गृहीति —गृहीतानि, वाक्यानि, येषां ते (पत्ते) गृहीतं, ज्ञातं वाक्यविवरणां येः ते । गृहीति—कृतः, गृहीतः, पूर्वजानां, पित्रादीनां, पदे न्यासः, येः, (श्रर्थात् महाशयानां पद्धित मनुसरन्तः) (पत्ते) कृताः, सम्पादिताः, गुरवः, वहवः, पदानां,

सुकृतसंत्रहाभ्यासगुरवो लब्धसाधुशब्दाः,लोक इव व्याकरणेऽपि, सकलपुराण्राजिबचिरताभिक्षाः, महाभागतभावितात्मानः, वि-दितसकलेतिहासाः, महाविद्वांसः, महाकवयः,महापुरुपवृत्तान्त-कुतृहिलनः, सुभाषितश्रवण्रस्यसायनाः, वितृष्णाः, वयसि वचसि यशसि तपसि सदिस महिस वपुषि यज्जपि च प्रथमाः, पूर्वमेव कृतसंगराः, विवत्तवः, स्मितसुधाधविलतकपोलोदराः, परस्परस्य मुखानि व्यलोकयन्।

सुप्तिङ्तानाम् न्यासः यः । न्यायेति-- न्यायम् , उपपत्तिमद्वचनं, न्यायशास्त्रं वा तद्वादिनः । सुकृतेति—सुकृतानां, पुग्यानां, संप्रहः, समूहः, नद्भ्यासेन (पत्ते) सुप्ठुकृतः, यः, संप्रहः, व्याकरणसन्दर्भः तस्याभ्यासेन गुरवः, महान्तः, उपाध्यायाः, च । लब्धेति-व्याकरणे लब्यः, स्वीकृतः साधुशब्दानां, त्र्यालोकः यः ते। सकलेति-सकलाः, समग्रा:, पुरागाराजर्पय:, पूर्वकालिकमन्वाद्यः, तेषां चरितानि, श्राचरगानि तत्र श्रभिज्ञाः, ज्ञातारः। महाभारतेति-महाभारते भावितः, त्र्रजुशीलितः, त्र्रातम यः, तथोक्ताः । विदिनेति – विदिताः, विज्ञाताः, सकलाः, समस्ताः, इतिहासाः, यैः तथोक्ताः । महाविद्वांसः, प्रख्यातमतयः। महोति-महापुरुपाणां, गुरुजनानां, वृत्तान्तानि, उदन्तानि, तत्र कुतुहलिनः । सुभाषितेनि —सुभाषितानां, काञ्यानां, श्रालापानां च श्रवणे श्राकर्णने, यो, रसः, तस्य रसायनाः, निकपाः । वितृष्गा, विगतयानाभिलाषः । वयसि, त्र्यवस्थायाम् । कृतसङ्गराः (श्रीहर्षचरितं कथयितुं वाग्मनुरून्ध्य इति श्रन्योऽन्यं कृताङ्गीकाराः। विवत्तवः, वक्तुमिच्छवः । स्मितेति—स्मितं, ईषद् हसनं, तदेवसुधा श्रमृतं, तया, धत्रलितं, यत्, कपोलं, गण्डस्थलम्, तस्य उदरं, मध्यभागः, येषां ते । कमलेति-कमलदलवत्, पद्मपत्रवत्, दीर्घ-

श्रथ तेषां कनीयान्कमलदलदीर्घलोचनः श्यामलो नाम बाणस्य प्रेयान्प्राणानामिप वश्योता दत्तसंक्षस्तैः सप्रणयं दशन-ज्योत्स्नास्निपितककुभा मुखेन्द्रना बभाषे-'तात !, बाण !, द्विजानां राजा गुरुदारप्रहण्मकार्णीत् । पुरूरवा ब्राह्मण्धनतृष्ण्या दयि-तेनायुषा व्ययुज्यत । नहुषः परकलत्राभिलाषी महाभुजङ्ग श्रासीत् । ययातिराहितब्राह्मणीपाणिप्रहणः पपात । सुचुमः स्त्रीमय पवाभवत् । सोमकस्य प्रख्याता जन्तुवधनिर्घृण्ता । मांधाता मार्गण्व्यसनेन सपुत्रपौत्रो रसातलमगात् । पुरुकुत्सः कुत्सितं कर्म तपस्यन्नपि मेकलकन्यकायामकरोत् । कुवलयाश्रो

लोचनः, श्रायतनेत्रः । प्रेयान् श्रिविकप्रियः, वशियता, वशीकर्तुं ममर्थः, दत्तमंज्ञः, कृतमंकतः । दशनेति—दशनानां, दन्तानां, या ज्योत्स्ना, कान्तिः, तया, स्नापिनाः, प्रचालिताः, ककुभाः, दिशाः येन तत् मुखेन्दुना, वभाषे । द्विज्ञानां राजा, चन्द्रः, गुरोः, वृहस्पतेः, दारप्रहणं, स्त्रीहरणम् । पुरुरवा, एतन्नाम राजा, ब्राह्मणस्य, धनानि, द्रव्याणि, तेषु, तृष्णा, प्रहणेच्छा, द्यितंन, प्रियेण, श्रायुषा, जीवितेन, तन्नामपुत्रेण च । नहुषः, श्रायुषो तनयः, परस्य, श्रन्यस्य, कलन्नाभिलापी, नारीच्छुकः, महाभुजङ्गः, महासपः, । ययातिः, एतन्नामराजा, श्रिहितिः—श्रिहितः, कृतः, ब्राह्मण्याः, श्राह्मणकन्यायाः, पाणिप्रहणः, येन तथोक्तः । सुयुष्रः,सुष्टु, युन्नं धनं वलं च यस्य सः, स्त्रीमयः, स्त्रीरूपः, सोमकस्य, तन्नानृपस्य प्रख्याता, प्रसिद्धा, जन्तुः, जन्तुनाम तत्पुत्रः, प्राणिः च तस्य वधेन, हत्यया, निर्धृणता, निष्ठुरता । मान्धाता, नृपः, मार्गणेति—मार्गणेषु, शरेषु, व्यसनं,समासक्तिः, यांचा सातत्यं च तेन रसातलं, पातालं, श्रगात्, गतवान् , पुरुकुत्सः, तन्नामराजा तपस्यन् , तपस्यांकुर्वन्, मेकलकन्यकायां, नर्मदायां , नर्मदायां

 भुजङ्गलोकपरिष्रहादश्वतरकन्यामि न परिजहार । पृथः प्रथम-पुरुषकः परिभृतवानपृथिवीम् । नगस्य क्रकलासभावे वर्णसंकरः समदृश्यत । सौदासेन नरिचता पर्याकुलीकृता चितिः । नलम-वशाचहृद्यं कलिरिभभूतवान् । संवरणो मित्रदुहितरि विक्क-वतामगात् । दशरथ इष्टरामोन्मादेन मृत्युमवाप । कार्तवीयों गोबाह्मणातिपीडनेन निधनमयासीत् । मस्त इष्टबहुसुवर्णको-ऽपि देवद्विजबहुमतो न बभूव । शंतनुरपिव्यसनादेकाकी

(रेवा तु नर्मदा सोमोद्भवा मेकल कन्या "इत्यमरः) कुत्सितं कर्म श्रकरोत् । कुवलयाश्वः,राजा,भुजङ्गलोकः परिग्रहात्,नागलोकगमनात् , त्रश्वतरकन्या, त्रश्वतरः, कश्चिन्नागः, तस्यकन्यां न परिजहारः, न तत्याजः । पृथुः त्रादिराजः, वेगा तनयः, प्रथमेति-प्रथमः त्राद्यः , मुख्यश्च, पुरुष एव पुरुषकः कद्रर्थ्यपुरुषश्च, पृथ्वीं, परिभूतवान् । नृगस्य, एतदारूयस्य नृपस्य, कृकलासभावे कृकलासः (सरटः जुद्रप्रा-ग्यिभेदः)तद्भावे तत्स्वरूपे वर्णेति-वर्णानां शुक्रादीनां संकरः संमिश्रणम्, समदृश्यत, सौदानेन, एतन्नाम्नाराज्ञा, नरिचता, नपालिता, पर्याकुलीकृता, समन्तात्, ऋाकुलतां, प्राप्ता, चितिः, पृथ्वी । ऋवशाच्रहृद्यं, नवशं, त्रानायतम्, श्रज्ञाणि, इन्द्रियाणि, हृद्यं, मनश्च, त्रज्ञहृद्यं, त्रज्ञ-ज्ञानश्च यस्य तथा भूतम् नलम् । सवरगाः, नामनृपः, मित्रस्य, सुहृदः, दुहितरि, कन्यायां, विक्तवतां, विद्वलतां, अगात्, कार्तवीर्यः, नाम-गोब्राह्मणेति—गवे, गोनिमित्तम् ब्राह्मणस्य, जमदग्नेः, गवां ब्राह्मग्यानां च ब्रातिपीडनेन, वधेन, निधनं, नाशं, ब्रायासीत्, श्रगात्, मस्तः, इप्टेति—इष्टः, श्रनुष्ठितः, बहूनि, सुवर्णानि यस्मिन् ं तथाभूतः, इष्टः, श्रभिमतः, बहु, श्रितशयेन, सु-शोभनं, वर्णः, गौर-स्वरूपः यस्य तथाभूतः, देवद्विजः, वृहस्पतिः, देवाः, द्विजाः, विप्राश्च वियुक्तो वाहिन्या विपिने विल्लाप। पाग्डुर्वनमध्यगतो मत्स्य इव मदन रसाविष्टः प्राग्णान्मुमोच। युधिष्ठिरो गुरुभयविषग्ण-हृद्यः समरशिरसि सत्यमुत्सृष्टवान्। इत्थं नास्ति राजत्वमप-कलङ्कमृते देवदेवादमुतः सर्वद्वीपभुजो हर्पात्। श्रस्य हि बहू-न्याश्चर्याणि श्रूयन्ते। तथा हि—श्रत्र बलजिता निश्चलीकृता-श्चलन्तः कृतपत्ताः चितिभृतः। स्रत्र प्रजापतिना शेषभोगिमग्ड-लस्योपरि त्तमा कृता। स्रत्र पुरुषोत्तमेन सिन्धुराजं प्रमथ्य

तेषां वह्मतः, वह्वादृतः। त्र्रातिव्यसनात्, त्र्रात्यासंगात्, वाहिन्या, नद्या, गङ्गादृत्र्या, संनया च, वियुक्तः, एकाकी,विपिने, वने विललाप। पाएडुः, नामराजा, वनमध्यगतः, श्ररएयगतः, जलमध्यगश्च, मदनः, कामः, फलभेदश्च तस्य रसाविष्टः मत्स्य इव, मीन इव, प्राग्णान् मुमाच । युविष्ठिरः, पाएडोः ज्येष्टतनयः । गुर्वाति-गुरोः, महतः, त्र्याचार्यात् च भयः तेन विषए**णं, खिन्नं हृद्यं यस्य** तथोक्तः, समर-शिरसि सत्यं ऋतं, उत्मृष्टवान् , ऋत्यजत् । इत्त्यं, एवम्प्रकारं, ऋप-कलङ्कं, निर्दोषं, देवदेवात , राजाविराजात्। सर्वद्वीपभुजः, सर्वान्, समग्रान्, द्वीपान् भुनक्ति इति तस्मात् हर्पात्, एतन्नाम नृपात्। श्रत्र, जगति, बलं, शत्रुसैन्यं, बलाख्यं श्रसुरं च, जितवान् तेन (हपेंग्रेतिरोपः) चलन्त , विरोधितया व्यवहरन्तः, (पत्ते) शालितया उड्डीयमानाश्च, ऋताः, पत्ताः, सहायाः यैः (पत्ते) घृताः, पत्ताः, पत्राणि, यै:, तथोक्ताः । चितिभृतः, राजानः, पर्वताश्च निश्चलीकृताः, निजि-तत्वान् , वशीकृताः, पत्तछेद्नान् स्थावरतां नीताश्च । प्रजापतिना, राज्ञा, ब्रह्मणा च। शेषेति-शेषस्य, निहृतावशिष्टस्य, भोगिनां, नानाभोगरतां (राज्ञामितिभावः) मण्डलस्य, चक्रस्य (पन्ने) शेषस्य, भोगिनः, नागस्य मण्डलस्य फणस्य च उपरि त्तमा, शान्तिः, पृथ्वी,

लक्ष्मीरात्मीकृता । अत्र बलिना मोचितभूभृद्वेष्टनो मुक्तो महा-नागः । अत्र देवेनाभिषिकः कुमारः । अत्र स्वामिनैकप्रहारपाति-तारातिना प्रख्यापिता शक्तिः । अत्र नरसिंहेन स्वहस्तविशसि-तारातिना प्रकटीकृतो विक्रमः । अत्र परमेश्वरेण तुषारशैलभुवो दुर्गाया गृहीतः करः । अत्र लोकनाथेन दिशां मुखेषु परिकल्पिता

च कृता, विहिता, निहिता, च । पुरुपेति -पुरुपेषु, उत्तमः, श्रेष्ठः तेन राज्ञा नारायगान च सिन्धुराजं, सिन्धुदंशाधिपति ज्ञीरसागरख्च प्रमथ्य, निर्जित्य, विलोड्य च लच्मी:, राजश्री:, कमला च, त्रात्मी-कृता, स्वीकृता । बलिना, बलवता, श्रमुरराजेन, च महानागः, महान् रणहस्ती, वासुकिश्च । मोचितंति—मोचितम् , दूरीकृतम् भूभृद्भिः, श्ररिनृषैः, वेष्टनम्, श्रवरोधनम्, यस्य सः (पत्ते) भूभृतः, मन्दरस्य वेष्टतं, यस्य, सः, मुक्तः, परित्रातः, सागरमन्थनात् त्यक्तश्च । देवेन, राज्ञा, देवराजेन, च कुमारः, निजतनयः, गुड्श्च, त्र्राभिषक्तः, प्रतिष्ठा-पितः, योवराज्ये, संनापत्ये च, (इति शेषः) स्वामिना, प्रभुग्णा संना-पतिना गुहेन च । एकेति-एकेन प्रहारेण, शरावातेन, प्रकर्पेण च पातिता त्र्यरातयः, शत्रवः राजानः तारकादयोऽसुराश्च येन तथा भूतेन । शक्तिः, सामर्थ्यं, तदाख्यमस्त्रं च, नरसिंहेन, राज्ञा नृहरिगा च। स्वहस्तेति—स्वहस्तेन न तु सैन्यसहायेन, चक्रादिनिजास्त्रेण च, विशसिताः, निहताः, विदारिताश्च श्ररातयः, शत्रवः, हिरएय-कशिपुप्रभृतयश्च । येन तथोक्तेन । परमेश्वरेण, सार्वभौमेन, हरेण च, तुषारशैलभुवः, हिमालयप्रदेशभूमेः, हिमगिरिजातायाश्च, दुर्गायाः, दुर्गमायाः, गौर्य्याश्च, गृहीतः करः, बलिः, पाणिश्च। लोकनाथन, नरपतिना, विधात्रा, च, दिशां मुखेषु, दिशि दिशि इति यावत् (पत्ते) दिशां मुखेषु नि:सरग्रमार्गेषु च (सीमान्तदेशेषु इति यावत्) परि-

लोकपालाः सकलभुवनकोशश्चाग्यजन्मनां विभक्तः, इत्येवमा-दयः प्रथमकृतयुगस्येव दृश्यन्ते महासमारम्भाः। श्रतोऽस्य सुगृ-होतनाम्नः पुर्यराशेः पूर्वपुरुपवंशानुक्रमेणादितः प्रभृति चरि-तमिच्छामः श्रोतुम्। सुमहान्कालो नः शुश्रूषमाणानाम्। श्रय-स्कान्तमण्य इव लोहानि नीरसनिष्ठुराणि जुल्लकानामप्याक-र्षन्ति मनांसि महतां गुणाः, किमृत स्वभावसरसमृदृनीतरेषाम्। कस्य न द्वितीयमहाभारते भवेदस्य चरिते कुत्हलम्। श्राचणं भवान्। भवपु भागवोऽयं वंशः शुचिनानेन राजर्षिचरितश्रवणेन सुतरां शुचितरः' इत्येवमभिधाय तृष्णीमभूत्।

बागस्तु विहस्याव्रवीत्—'श्रार्य, न युक्त्यनुरूपमभिहितम्। श्रघटमानमनोरथमिव भवतां कुतृहलमवकल्पयामि। शक्याश-

कल्पिताः, नियोजिताः, लोकपालाः, प्रजापालाः, इन्द्राद्यश्च । सकल-मुवनकोशः, सर्वजगतां धनं, सकलभुवनमेवकोशः, धनभण्डारश्च अप्रजन्मनां, ब्राह्मणानां, आदिनृपाणां, अमणानाञ्च विभक्तः, विभ-ज्यद्त्तः । प्रथमयुगस्येव, सत्ययुगस्येव, महारम्भाः, महान्ति कार्याणि अचलपचच्छेदनाद्य व्यापारा इति यावत्, तेषामारम्भाः । शुश्रुषमा-णानां, श्रोतुमिच्छताम् । आयस्कान्तमण्यः, लोह्कान्तमण्यः । नीरसनिष्ठुराणि, नीरसात्, रसश्न्यत्वात्, निष्ठुराणि, कठोराणि, जुल्लकानां, खलानां, (जुल्लकिषु नीचेऽल्पं इति मेदिनी) द्वितीय-महाभारते, द्वितीयमहाभारत सदृशे, आच्छां, कथयतु । भार्गवः, भृगु-गोत्रजातः । सुतराम्, अतिशयेन, शुच्तितरः, पूत्ततरः ।

युक्त्यनुरूपं, युक्त्यनुकूलं, श्रिभिहितम्, कथितम्। श्रघटमा-नेति—श्रघटमानः, श्रसम्पन्नतां गच्छन्, मनोरथः, यस्य तथाभूतम्, श्रवकल्पयामि, श्रवधारयामि । शक्येति—शक्यं, साध्यं, श्रशक्यं, क्यपिरसंख्यानग्रन्थाः प्रायेण स्वार्थतृषः । परगुणानुरागिणी प्रियजनकथाश्रवणरस्तरभस्मोहिता च मन्ये महतामि मितर-पहरित प्रविवेकम् । पश्यत्वार्यः क परमाणुपिरमाणं वटुहृदयम् , क समस्तब्रह्मस्तम्भव्यापि देवस्य चिरतम् । क परिमितवर्ण-वृत्तयः कतिपये शब्दाः, क संख्यातिगास्तद्गुणाः। सर्वक्रस्याप्य-यमविषयः, वाचस्पतेरप्यगोचरः, सरस्वत्या अप्यतिभारः, किमु-तास्मद्विधस्य । कः खलु पुरुषायुषशतेनापि शक्नुयाद्विकल-मस्य चिरतं वर्णयितुम् । पकदेशे तु यदि कुत्हलं वः, सज्जा वयम् । इयमधिगतकतिपयात्तरस्वल्यीयसी जिह्ना कोपयोगं

श्रसाध्यम्, तयोः, परिसंख्यानं, परिगणनं, तेन शून्याः, रहिताः। स्त्रार्थनृषः, स्वार्थकार्यनृषिताः। प्रियेति—प्रियजनस्य कथाश्रवणे यो रसः रागः तस्य रभसेन, श्रतिशयेन, मोहिता। प्रविवेकम्, प्रकृष्ट-ज्ञानम्। परमाणुपरिमाणम्, श्रतिज्ञुत्रम्। वटुहृद्यम्, द्विज्ञशिशु-मानसम्। समस्तेति—समस्तः, सकलः, ब्रह्मस्तम्भः, ब्रह्मखण्डं तद्व्यापि, देवस्य, हर्षस्य। परिमितिति—परिमितानां, परिगणितानां, वर्णानां, श्रज्ञराणां, वृत्तयः रचनानि यत्र तथा भूणः। संख्यातिगाः, संख्याः, एकादिपरार्द्धपर्यन्ताः, ताः, श्रतिगच्छन्ति, श्रतिशेरते इति तथोक्ताः, तद्गुणाः देवस्य, हर्षस्य, गुणाः। श्रयं, हर्षचरितस्पः, सर्वज्ञस्य, परमेश्वरस्य, श्रविषयः, वृहस्पतेः, देवगुरोः, श्रपि, श्रगोचरः, सरस्वत्या, भारत्या, वाण्या श्रपि श्रतिभारः। पुरुपति—पुरुषस्य, श्रायुः,जीवितकालः, तस्य शतं, (शतवर्षाणीत्यर्थः) तेषां शतेन। श्रविकलं, सम्यक्। वर्णयितुं, कथितुं। सज्ञाः, प्रस्तुताः। श्रविगतेति— 'श्रिधगतः, ज्ञातः, कतिपयानां, श्रज्ञराणां, लवः, लेशः, तेन, लघी-यसी, (यत्किश्चत् वर्ण्यितुं ज्ञमा-इति भावः) जिह्वा, रसना, कः,

गिमिष्यति । भवन्तः श्रोतारः, वर्ण्यते हर्षचरितम् , किमन्यत् । श्रयः तु परिण्तप्रायो दिवसः । पश्चान्नम्बमानकपिलकिरण्जटा-भार भास्वरो भगवान्भार्गवो राम इव समन्तपञ्चकरुधिरमहा-हदे निमज्जति संध्यारागपटले पूषा । श्रो निवेद्यितास्मि' इति । सर्वे च ते 'तथा' इति प्रत्यपद्यन्त । नातिचिरादुत्थाय संध्यामु-पासितुं शोण्मयासीत् ।

त्रथ मधुमद्रपल्लिवतमालवीकपोलकोमलातपे मुकुलितेऽहि, कमलिनोमलनादिव लोहिततमे तमोलिहि रवौ लम्बमाने, रवि-रथतुरगमार्गानुसारेण यममहिष इव धावति नमसि तमसि,

उपयोगं, उपकारितां गिमिण्यति । न कुत्रापि इति भावः । परिणातप्रायः, प्रायेण परिणातः, अवसितः । पश्चादिति—पश्चान्, पश्चिमायां दिशि, पृष्टदेशं च । लम्बमानेति—लम्बमानः, पतन्, किपलः,
पिङ्गलः, किरणः, मयूरवः, एव जटाभारः, इव, केशसमूह इव, तेन
भास्वरः, दीप्यमानः, राम इव, परशुराम इव । समन्तेति—समन्तपश्चकं, कुरुत्तेत्रं, तत्र यन् रुधिरं (कौरवादीनां रक्तम्) तेन यः महान्
हदः तस्मिन् । सन्ध्येति—सन्ध्यायाः, रागाः, लौहित्यानि, तेणां
पटलं, समूहः तस्मिन् , पूषा, सूर्यः (विकर्त्तनार्कमार्तण्डमिहिरारुणपूषणः "इत्यमरः) प्रत्यपद्यन्तः, स्वीकृतवन्तः । अथेत्यारम्भ गोष्ट्या
तस्थौ इत्यनेनान्वयः । मिध्यति— मधुमदेन, मद्यपानजनितेन,
उल्लासन, पङ्गवितः, प्रकुल्लः, मालव्याः, मालवदेशीयनार्याः, कपोलः,
गण्डः, तद्वत् कोमलः, त्रातपः, प्रभा यस्य तथाभूते । मुकुलिते, स्रविकसिते, कमलिनी, मलनादिव, पद्मनीमालिन्यदर्शनादिव, लोहिततमे,
श्रातिरक्ते, तमोलिहि, तिमिरध्वंसिनि, रवौ, सूर्ये लम्बमाने। रवीति—
रविरथः, सूर्यरथः, तस्य, गुरुशाः तेषां मार्गानुसारेण, यममहिष इव

क्रमेण च गृहतापसकुटीरकपटलावलिख्यु रक्तातपच्छेदैः सह संहतेषु वल्कलेषु, कलिकल्मपमुषि पुष्णित गगनमग्निहोत्रधाम-धूमे, सनियमे यजमानजने मौनव्रतिनि, विहारवेलाविलोले पर्यटित पत्नीजने, विकीर्यमाणहरितश्यामाकशालिपूलिकासु दुग्धासु होमकपिलासु, हूयमाने वैतानतनूनपाति, पूतविष्टरोप-विष्टे कृष्णाजिनजटिले जटिनि जपित घटुजने, ब्रह्मासनाध्या-सिनि ध्यायित योगिगणे, तालध्वनिधावमानानन्तान्तेवासिनि

नभिस, त्राकाशे, तमिस, त्रान्धकारे, धावति, सित । गृह-इति-गृह-तापसानां, गृहस्थतपस्थिनां, कुटीरंकाणां, ज्ञुद्रगृहाणां, पटलानि, छदींषि, (त्राथ पटलं छदिः "इत्यमरः) त्र्यालम्बन्ते इति तथोक्तेषु । रक्तातपञ्जेदैः, रक्तवर्णसूर्यमयूरवखरडैः, सह संहतेषु, त्राकृष्यनीतेषु, वल्कलेषु, तरुत्वचु । कलिकल्मपमुषि, कलिकालजनिनपापहारिणि, पुष्णाति, व्याप्नुवति, त्राग्निहोत्रधामधूमे, होमगृहधूमे, सनियमे, सुसं-यते. यजमानजने, याज्ञिकवर्गे, मौनत्रतिनि, तुष्णित्रतधारिणि। विहारेति विहारस्य, वेला तेन विलोसे,चंचले । विकीर्यमाऐति— विकीर्यमागाः, प्रचिप्यमागाः, हरिताः, श्यामलाः श्यामाकशालीनां, श्यामाख्यत्रीहिभेदानां, पूलिकाः, गुच्छाः, याभ्यः, तासु, दोहनकाले, होमकपिलास, यज्ञधेनुषु, दुग्धासु, कृतदोहासु, हूयमाने, हविषा-सन्तर्प्यमार्गो, वैतानतनूनपाति,यज्ञीयाम्रो, (जातवेदास्तनूनपात् "इत्य-मरः) पूर्तेति—पूर्ते, पवित्रे, विष्टरे, त्र्यासने, उपविष्टः तस्मिन् । कृष्णाजिनजटिले, कृष्णमृगचर्मावृते, जटिनि, जटाधारिणि, जपित, वद्रजने, द्विजजने । ब्रह्मोति-ब्रह्मासनं, श्रासनविशेषः, तत् श्रध्यासते 🕯 इति तथोक्ते । ध्यायति, चिन्तयति । तालेति—तालध्वनिः, संकेतार्थ-मंगुलिशब्द्विशेषः, तेन धावमानाः, सत्वरमापतन्तः, श्रनन्ताः,

त्रलसबृद्धश्रोत्रियानुमतेन गलद्मन्थद्गडकोद्गारिणि संध्यां समवधारयित वठरविटवदुसमाजे, समुन्मज्जित च ज्योतिषि तारकाख्ये खे, प्राप्ते प्रदोषारम्भे भवनमागत्योपविष्टः स्निग्धैर्व-न्धुभिश्च सार्धं तयैव गोष्ठचा तस्थौ। नीतप्रथमयामश्च गणपते-भवने परिकल्पितं शयनीयमसेवत। इतरेषां तु सर्वेषां निमीलि तदशामप्यनुपजातिनद्राणां कमलवनानामिव सूर्योद्यं प्रतिपा-लयतां कुतृहलेन कथमपि सा चपा चयमगच्छत्।

त्रथ यामिन्यास्तुर्ये यामे प्रतिबुद्धः स एव वन्दी श्लोकद्वय-मगायत्—

'पश्चाद्ङ्घ प्रसार्य त्रिकनतिविततं द्राघियत्वाङ्गमुचै-

श्रशेषाः, सर्वे, श्रन्तेवासिनः, छ।त्राः, यस्य तथाभूतं । श्राळसंति—
श्रलसः, मन्थरः, वृद्धः, स्थविरः, श्रोत्रियः, छान्दसः, वेदोपाध्यायः,
इत्यर्थः, तस्यानुमतं तंन । गळिदिति—गलतः, स्खलतः, प्रन्थदण्डकान्, ऋग्विशेषान्, उद्गिरित, उचारयित, इति तथोके, सन्ध्यां,
सन्ध्याकालिकोपासनः।विशेषं, समवधारयित, समालोचयित, वटरेति—
वठराः, श्रवोधाः, विटाः, दुर्वृत्ताः ये वटवः, द्विजिशिशवः, तेषां समाजः,
सङ्घः तिस्मन् । समुन्मज्ञित, समुन्मीलित, तारकारव्ये, नच्चत्रनािन्न,
त्वं, श्राकाशे, प्राप्ते, उपस्थिते, प्रदोषारम्भे, गोष्ट्या, समाजेन, तस्थो ।
नीतप्रथमयामः, श्रवतीतपूर्वप्रहरः, परिकल्पितं, रचितम् । निमोलितेति—निमीलिता, दक्, लोचनं येः, तेषाम् । श्रनुपजाता,
नपादुर्भूता, निद्रा, येषां, तेषाम्, प्रतिपालयतां, प्रतीचांकुर्वताम्, चपा,
रात्रिः, चयं, नाशम् । तुर्ये, चतुर्थे, यामे, प्रहरे, प्रबुद्धः, त्यक्तिद्रः ।
पश्चादिति—शयनादुत्त्थितः, प्रबुद्धः, तुरङ्गः, श्रश्वः, पश्चादंदिं,
प्रप्रभागस्थितपदद्वयम्, त्रिकस्य, पृष्ठवंशधरस्य, (पृष्ठवंशधरेत्रिकम्,

रासज्याभुग्नकगरो मुखमुरसि सटा धूलिधूम्रा विधूय। घासग्रासाभिलापादनवरतचलत्प्रोथतुन्डस्तुरंगो मन्दं शब्दायमानो विलिखति शयनादुत्थितः दमां खुरेण ॥४॥ कुर्वन्नाभुग्नगृण्टो मुखनिकटकटिः कंघरामातिरश्चीं लोलेनाहन्यमानं तुहिनकणमुचा चञ्चता केसरेण। निद्राकण्डूकपायं कपति निविडितश्चोत्रशुक्तिस्तुरङ्गः त्वङ्गत्पदमाग्रलग्नप्रततुतुसकणं कोण्मच्णः खुरेण॥६॥

इत्यमरः) नत्या विननं, विस्तृनं, यथा नथा प्रसार्य, विस्तार्य, अंगं, अवयवम्, उम्रेः, द्रावियत्वा, दीर्घोकृत्य, आसुम्रकण्ठः, निमनगलः, सन्, मुखं, उरसि, वृत्तसि, आसज्य, स्पर्श्य, धूलिभिः, रजोभिः, धूम्राः, धूसराः, सटाः, जटाः, विथूय, प्रकम्प्य, घासानां, शप्पाणां, मासे, कवलने, आभिलापः, तस्मान्, आनवरतं, निरन्तरं, चलत्, स्फुरत्, प्रोथं नासिका यस्य तादृशम् (प्रोथोऽस्त्री ह्यघोणायां "इतिमेदिनी" घोणानासा च नासिका "इत्यमरः) तुण्डं, वद्मं यस्य तथोक्तः (तुण्डमाननंलपनंमुखम् "इत्यमरः) मन्दं, शब्दायमानः, शब्दं कुर्वन् खुरेण चमां, भुवं, विलिखति, कुट्टयति, अत्र प्रातक्तियतस्याधस्य-स्वभावकथनात् स्वभावोक्तः, स्राधरा वृत्तं ॥ ४॥

कुर्विति तुरङ्गः, ऋश्वः, निविडिते, कुञ्चितं, श्रोत्रे, कर्गां, शुक्ती इव मुक्तास्फोट।विव येन यस्य वा तथोक्तः, तथा, आभुमं, आकुञ्चितं पृष्ठं येन तथोक्तः, मुखस्य निकटे, सिन्निगे, किटः, मध्य-भागः, यस्य तथाभूतः, कन्थरां, मीवां, आतिरश्चीम्, आभंगुरां, कुर्वन्, लोलेन, चपलेन, तुहिनकरामुचा, शिशिरविन्दुवर्षिणा, चञ्च-स्तता, स्फुरता, केसरेण, जटाजालेन, आहिन्यमानं, सन्ताङ्यमानं, निद्राक्रएड्रः, निद्राऽऽवेशावशेषः, तया, कपायः, आवितः, तम्, अच्णाः,

बाण्स्तु तच्छ्रत्वा समुत्ख्ज्य निद्रामुत्थाय प्रचाल्य वदनमुपा- ' स्य भगवतीं संध्यामुदिते भगवति सवितरि गृहीतताम्बूलस्तत्रै-वातिष्ठत् । श्रत्रान्तरे सर्वेऽस्य क्षातयः समाजग्मुः, परिवार्य चासांचक्रुः। श्रसावपि पूर्वोद्धातेन विदिताभिप्रायस्तेषां पुरो हर्पचरितं कथयितुमारेभे—

श्रूयताम्—ग्रस्ति पुर्यकृतामाधिवासो वासवावास इव वसुधामवतीर्णः सततमसंकीर्णवर्णव्यवहारस्थितिः, कृतयुग-व्यवस्थः, स्थळकमळवहळतया पोत्रोन्मूल्यमानमृर्णाळैरुद्गीत-

नेत्रस्य, कोर्गा, प्रान्तं त्वङ्गत्सु, पच्माप्रेषु, लोमाप्रेषु, लग्नाः, संसक्ताः, प्रतनवः,स्वल्पाः,वुसकगाः,कडङ्गरांशाः,(सारहीनचुगाधान्यानीइत्यर्थः) यत्र तत् यथा तथा खुरेगा कषति, घर्षयति (ऋलङ्कारवृत्ते पूर्वे) ॥६॥ समुत्सृच्य, त्यक्त्वा, प्रचाल्य, निर्मलीकृत्य । गृहीतेति-गृहीतं,नीतंः, ताम्यूलं येन सः। विदितेति – विदितः, विज्ञातः, त्र्यभिप्रायः, त्र्याशयः, येन सः । पूर्यत्यारभ्य श्रीकरुठोनाम जनपदः,इत्यनेनान्वयः । पुर्यकृतां, सुकृतचरतां, देवानां, च, श्रिधिवासः, गृहम् ,वासवावास, इव, इन्द्रालय इव, वसुधां, भूमिं, श्रवतीर्गाःं, श्रवतरितः । सततं, निरन्तरं । श्रसं-कांगिति--श्रमंकीर्णाः, सङ्करदोषरहिताः, वर्णानां, ब्राह्मण्चत्रियवैश्य-शुद्राणां, व्यवहाराः, श्राचाराः, स्थितयः, मर्यादाश्च यत्र तथोक्तः। क्रनेति- कृतयुगस्येव, सत्ययुगस्येव, व्यवस्था, नियमः, यत्र तथोकः । स्थलकमलबहलतया, स्थलपद्मप्राचुर्येगा । पोत्रेति—पोत्रेगा, मुखा-प्रेगा (पोत्रं वर्त्र**े मुखाप्रे च शूकरस्य हयस्य च ''इति मेदि**नी) उन्मूल्य-मानानि, विकाश्यमानानि, मृग्णालानि, कमलानि, यैः तथोक्तैः । उद्गीतेति---उद्गीताः, उचैः, कीर्तिताः, मेदिन्याः, सराः, उत्कृष्टाः र गुणाः यैः तथाभूतैः । कृतेति —कृताः, मधुकराणां, कोलाहलाः, यैः,

ः मेदिनीसारगुणैरिव कृतमधुकरकोलाहलैईलैक्टिल्यमानसेत्रः, चीरोद्दपयः पायिपयोदसिक्तामिरिव पुग्ड्रेसुवाटसंतिमिनिर-न्तरः, प्रतिदिशमपूर्वपर्वतकैरिव खलधानधामिमिविभज्यमानैः सस्यकृटैः संकटसीमान्तः, समन्तादुद्धातधटीसिच्यमानैर्जारक-जूटैर्जटिलितभूमिः, उर्वरावरीयोभिः शालीयैरलंकतः, पाकवि-शराक्राजमाषनिकरिकमीरितैश्च स्फुटितमुद्दफलकोशीकिपिश-तैगीधूमधामिः स्थलीपृष्टैरिधितः, महिषपृष्ठप्रतिष्ठितगायद्रो-

तादृशैः । हतैः, लाङ्गतैः, उल्लिख्यमानानि, उत्खन्यमानानि, चेत्राशि यस्य तथोकः। चीरोदेति चीरोदस्य, चीरसागरस्य, पयांसि, जलानि, पिवन्तीति तथाविधाः, पयोदाः, मेघाः, तैः, सिकाः, श्रमिसिश्चिताः, ताभिरिव । पुराङ्गेति—पुराङ्गेत्तृगाां, इत्तुविशेषागाः, ,वाटसन्ततयः, वृत्तिनिचयाः, (वेष्टनसमूहा ''इत्यर्थः) ताभिः (वाटोमार्गे वृत्तिस्थाने स्यात् कुटीवास्तुनोः स्त्रियाम् "इत्यमरः) निरन्तरः, श्रवि-च्छिन्नः । ऋपूर्वेपर्वतकैरिव, श्रभिनवलघुगिरिभिरिव । खलेति— खतेषु, सस्यसमाहरगाभूमिषु, धानस्थापनाय, धाम, स्थानं येषां तैः । विभज्यमानैः विभागेन स्थाप्यमानैः, शस्यकूटैः, धान्यादितृग्-राशिभिः, संकटसीमन्तः, व्याप्तसीमाभागः । उद्घानेति—उद्घात घटिभिः, यन्त्रकलशैः, सीच्यमानानि, त्रार्द्रीकियमागानि तैः, जीरक-जूटै:, जटिलिता, समाकीर्गा, भूमिः, यत्र तथोक्तः। उर्घरेति - उर्वरा, सर्वसस्याढ्या भूः तथा वरीयांसि श्रेष्ठानि तैः, शालियैः, धान्यविशेष-संघैः शालिचेत्रैः, अलंकृतः, परिशोभितः । पाकेति—पाकेन, विशरा-रुगां, स्फुरतां, राजमाषागां, निकरैः, संघैः, किर्मीरितानि, शवलि-ेतानि तै: । स्फुटितेति—स्फुटितानां, पकानां, मुद्गफलानां, तदाख्य-कलायभेदानां, कोशीभिः, शिम्बिकाभिः, कपिशितानि, पिङ्गलानि पालपालितेश्च कीटपटललम्पटचटकानुस्तैरवटुघटितघरटाघटी-रिटतरमणीथैरटिद्धरटवीं हरवृषभषीतमामयशङ्कया बहुविभक्तं सोरोदिमिव सीरं करिद्धवाष्पच्लेचतृणतृष्तैर्गोधनैर्धवलितविपिनः, विविधमखहोमधूमान्धशतमन्युमुक्तैलेचिनैरिव सहस्रसंख्यैः कृष्णशारैः शारीकृतोद्देशः, धवलधूलीमुचां केतकीवनानां रजोभिः

तैः । गोधूमधामाभिः, गोधूमशालिभिः, स्थलीपृष्ठैः, अकृत्रिमभूतलैः, श्रिधिष्ठतः, स्थितः । महिषेति – महिषागाां, पृष्ठेषु, प्रतिष्ठिताः, श्रारूढाः, गायन्तः, गोपालाः, तैः, पालितानि, रिव्वतानि तैः। कीटेति—कीटानां, चुद्रप्राग्यिभेदानां, पटलेषु, वृन्देषु, गोधनानां, श्रङ्गलग्नेषु इति भावः, लम्पटाः, लुब्धाः, ये चटकाः, चुद्र पित्तभेदाः, तैः, अनुसृतानि, अनुगतानि तैः । अवटिवति—अवटः, घटा (अवटु-र्घाटा कुकाटिका इत्यमरः) तत्र घटिता, संयोजिता, या घण्टाघटी, घण्टारूपः, चुद्रघण्टः, तस्याः रितेन, निनादेन रमणीयानि, मनो-ज्ञानि तै:, अरङ्गि, चरङ्गि, अरबीं, बनम् । हरेति—हरस्य, शिवस्य, वृपमेगा, पीतम् , त्रामयशंकया, त्रजीर्गारोगसम्भावनया, चीरोदमिव, चीरसागरमिव, बहुविभक्तम् , बहुधा विभज्यस्थापितम् । वाण्पेति— वाष्पेरा, उप्मराा, छेद्यानि, नाश्यानि, यानि तराानि, तैः त्रप्नानि, सन्तुष्टानि तै: । गोधनै:, गाव एव धनानि येपां तै: । धविहतेति— धवलितानि, श्वेतानि, विपिनानि यस्य तथोकः । विविधेति-विवि-धानां, नानाप्रकाराणां, मखानां, यागानां, होमधूमै:, ऋन्धानि, ऋत-एव शतमन्युना, इन्द्रेगा, मुक्तानि, परित्यकानि तैः लोचनैः, नयनैरिव, सहस्रसंख्ये, (पत्ते) सहस्रसंख्येः, प्रभूतेः, कृष्यासारेः, शवलवर्गाव-चित्रैः, शारीकृतोदेशः, विचित्रितप्रदेशः । धवलधूलिमुचां, खेतरजो-मुवां, केतकीवनानां रजोभिः, परागैः, पांग्ड्रीकृतैः, पाग्ड्रतांनीतैः,

त्र्यागडुरीकृतैः प्रथमोद्ध् लनधूसरैः शिवपुरस्येव प्रवेशैः प्रदेशैरुपशो-भितः,शाककन्दलश्यामलितग्रामोपकण्ठकाश्यपी पृष्ठः,पदे पदे कर-भपालीभिः पीलुपल्लवप्रस्पोटितैः करपुटपीडितमातुलुंगीदलरसो-पलिप्तैः स्वेच्छाविचितकुङ्कुमकेसरकृतपुष्पप्रकरैः प्रत्यप्रपल-रसपानसुखसुप्तपथिकैर्वनदेवतादीयमानामृतरसप्रपागृहैरिव द्रात्तामण्डपैः स्फुरत्फलानां च बीजलग्नशुकचञ्चरागाणामिव समाहृदकपिकुलकपोलसंदिश्चमानकुसुमानां दाडिमीनां वनैविं-

त्र्यतएव प्रमथानां, शिवपारिषदां, भूतवर्गाग्गाम, उद्धूलनेन, लुग्ठनेन, भूसराः, ईवत्पाण्डुवर्गाः तैः शिवपुरस्येव, शिवालयस्येव, प्रवेशाः, मार्गाः तैः। शाकेति –शाकानां, कन्दलेन, श्रमिनवेन, श्रंकुरेगा श्यामितता, प्रामाणां, उपकरठाः, प्रान्तभागाः यस्य तथोक्तम्, काश्यपीपृष्ठं, भूतलं यस्य तथाभूतः । करभपालिभिः, उष्ट्रशिशुतृन्दैः, पीलुपल्लवेन, पीलूबिः, (श्रखरोट) तेषां पल्लवेन, किसलयेन, तैः स्फोटितैः, सुशोभितैः । करपुटेति करपुटैः, पीडितानां, मर्दितानां, मातुलुङ्गीदलानां, एतदाख्यस्य वृत्तस्य पत्राणां रसैः, द्रवैः, उपलि-प्तानि तै:। स्वेच्छ्रेति स्वेच्छया, विचिताः, उचिताः, कुंकुमानां केसराः, किञ्चलकाः, तैः कृतः, रचितः, पुष्पाग्गां, प्रकरः, माल्यं येपां तैः । प्रत्यम्रेति-प्रत्यप्राणि, त्रभिनवानि, यानि, फलानि, तेषां रस-पानेन, सुखसुप्ताः, पथिकाः, ऋध्वगाः, येषु तथोक्तैः । वनेति-वन-देवताभिः, दीयमानानि, श्रमृतरसानां, प्रपागृहागि, पानीयशालाः, तैरिव । द्राचामण्डपैः, द्राचालतानिकुञ्जैः । स्फुरन्ति, विकसन्ति, फलानि यासां तासाम्। घोजेति —वीजेषु, लग्नाः, संसक्ताः, शुकानां, (तोता) पत्तिगां, चञ्चुरागाः, चञ्चुलौहित्यानि येषां तथा भूताना-मिव । समारूढेति—समारूढानां, कपिकुलानां, वानरवृन्दानां,

लोभनीयोपनिर्गमः, वनपालपीयमाननारिकेलरसासवैश्व पथि-कलोकलुष्यमानपिएडखर्जूरैगोंलांगूललिह्यमानमधुरामोदपिएडी-रसैश्वकोरचञ्चुजर्जरितारुकैरुपवनैरभिरामः, तुङ्गार्जुनपालोप-रिवृतैश्व गोकुलावतारकलुषितकूलकोलालैरध्वगशतशरएथैर-रएयधराबन्धैरवन्ध्यवनरन्धः, करभीयकुमारकपाल्यमानैरीष्ट्रकै-

कपोलैः, गण्डस्थलैः, सन्दिद्यमानानि, संशयमानानि, कुसुमानि यासां तथोक्तानाम्। विलोभनीयोपनिर्गमः, विलोभनीयाः, विशेपेण दर्शनीयाः, उपनिर्गमाः, निर्गमन मार्गाः यस्य तथाभूतः । वनेति - वनपालैः, वन-रिचिभिः, पीयमानाः, ऋस्वाद्यमानाः, नारिकेलानां रसाः, जलान्येव, श्रासवाः, मद्यानि, येपु तथोक्तैः। पथिकेति – पथिकलोकैः, पान्थ-समूहै:, लुप्यमानानि, भत्तगोन, श्रदृश्यतांगतानि, पिण्डखर्ज्रागि येभ्यः तथोक्तैः । गोळांगूलेति—गोलांगृलैः, कृष्णामुखकपिभिः (लंगूर) लिह्यमानः, श्रास्त्राद्यमानः, मधुरः, स्वादुः, श्रामोदपिगडी-रसः, सुरभिषिण्डीखर्जूररसः येषु तैः । चकोरेति—चकोराणां, पिन-भेदानां, चञ्चुभिः, जर्जरितानि, त्रारुकाणि, त्रारुकनामवृत्तफलानि, येपु तथोक्तेः, उपवनैः, उद्यानैः, श्रमिरामः, मनोहरः। तुङ्गेति-तुङ्गाभिः, उन्नताभिः, ऋर्जुनपालिभिः, कुकुभारव्य वृत्तश्रेगिभिः, परि-वृताः, परिवेष्टिताः तै: । गोकुलेति-गोकुलानां, गोसमूहानां, अव-तारेगा, त्रवतरगोन, कलुषितानि, त्रविलीकृतानि, कूलकीलालानि, तीरस्थितजलानि, येषां तैः। (सलिलं कमलं जलं। पयः कोलालम् "इत्यमरः) श्रध्वगशतशर्एयैः,पथिकशतपरित्रायिभिः,श्ररस्यधराबन्धैः, वनजलाशयैः। श्रवन्ध्यानि, फलवन्ति, वनरन्ध्राणि, वनाभ्यन्तर-भागाः यस्य तथाभृतः । करभीयेति करभेभ्यः, उष्ट्रशावकेभ्यः हिताः, करभीयाः, ये कुमाराः, पशुपालशिशवः तैः पाल्यमानाः, रज्ञ-

• रौरश्रेश्च कृतसंबाधः,दिशि दिशि रिचरथतुरगिवलोभनायैच वि-लोडनमृदितकुङ्कुमस्थलोरससमालब्धानामुत्प्रोथपुटैरुन्मुलैरुद्-रशायिकिशोरकजवजननाय प्रभञ्जनिमव चापिबन्तीनां वातहरि-णीनामिव स्वच्छन्दचारिणीनां वडवानां वृन्दैविंचरिद्धराचितः, श्रनवरतकतुधूमान्धकारप्रवृत्तैर्दसयूथैरिव बाणौर्धवलितभुवनः, संगीगतमुरजरवमत्तैर्मयूरैरिव विभवैर्मुखरितजीवलोकः,

मागाः, तैः । ऋौष्ट्रकैः, उष्ट्रगां समृहैः । ऋौरभ्रैः, मेपनिचयैः, कृत-सम्बाधः, समाकीर्गः। रवीति—रवेः, सूर्यस्य, रथे ये तुरगाः, ऋश्वाः, तेपां विलोभनम्, ऋनुरागप्रकटनेन, लोभप्रदर्शनम् तस्मै इव । विळोडनेति --विलोडनेन, विलोठनेन, दलनेन, मृदिता, मर्दनंनीता, या कुंकुमस्थली, कुंकुमोत्पत्तिभूमिः, तस्याः, रसेन, द्रवेगा, समालब्धाः, त्र्यनुलिप्ताः, तासाम्। उत्प्रोथपुटैः, उत्, उद्गतानि, प्रोथपुटानि, नासा-पुटानि, येपां तादृशानि तैः, उन्मुखैः, ऊर्द्धमुखैः। उद्दरशायीति— उदरशायिनां, गर्भस्थितानां, किशोरकाणां, शावकानां, जवजननाय, वेगवर्द्धनाय, प्रभञ्जनमिव, वायुमिव, त्र्यापिवन्तीनां, भन्नयन्तीनां, (संपीतवतीनामिति यावत्) वातहरिग्गीनामिव, वातमृगीग्गामिव, समीराभिमुखधाविनीनां, स्वच्छन्दचारिग्गीनां, स्वेच्छयाचरन्तीनां, वडवानां, ऋश्वानां, ऋाचितः, ऋाकीर्गाः। ऋनवरतेति-अनवरताः, श्रविरताः, कत्नां, यज्ञानां,धूमा एव श्रन्धकाराः, तेषु प्रवृत्ताः, जाताः, तैः, (पत्ते) धूमेन ऋन्धकारः, तस्मात् , प्रवृत्तेः, पलायितैः, बार्गेः, शरैः । धविकतिति-धविततानि, श्वेतीकृतानि, भुवनानि, श्रवयवाः । संगीतेति सङ्गीतेषु, निषादादि सप्तस्वरालपनेषु, गतानां, स्थितानां, मुरजानां, वाद्यानां, रवेगा, नादेन, मत्ताः, मादकजनकाः, उल्लासिताश्च तै: । विभवै:, सम्पद्भिः, मुखरितः, शब्दितः, जीवलोकः यस्य । शशि- शशिकरावदातवृत्तेर्मुकाफलैरिव गुणिभिः प्रसाधितः, पथिकशत-विलुप्यमानस्फीतफलैर्महातरुभिरिव सर्वातिथिभिरभिगमनीयः, मृगमद्परिमलवाहिसृगरोमाच्छादितैर्हिमवत्पादैरिव महत्तरैः स्थिरीकृतः, प्रोद्दण्डसहस्रपत्रोपविष्टद्विजोत्तमैर्नारायणनाभिम-एडलैरिव तोयाशयैर्मणिडतः, मथितपयः प्रवाहप्रज्ञालितिवितिभिः

करेति- शशिनः, चन्द्रस्य, कराः, किरणाः, तद्वत्, श्रवदातानि, विशदानि, वृत्तानि, चरितानि, येषाम् , (पत्ते) शशिकरवत् श्रवदातानि, स्वच्छानि, वृत्तानि, वर्तुलानि, तैः, गुणिभिः, विद्याविनयशालिभिः, सुत्रवद्भिश्च, प्रसाधितः, त्र्रालंकृतः । पथिकेति पथिकशतैः, पान्धैः, विलुष्कमानानि, चौर्य्यमाणानि, स्फीतानि फलानि, धनानि येषां, (पत्ते) पथिकानां, ऋध्वगानां, शतेः, विलुप्यमानानि, गृह्यमागानि, भन्नग्रीन, स्फीतानि, प्रभूतानि, फलानि येषां तैः, त्र्राभिगमनीयः, त्राश्रथणीयः । मृगेति-मृगमद्स्य, कस्तूरिकायाः, परिमल-वाहिभिः, सौरभशालिभिः, मृगरोमभिः, राङ्कवितसंज्ञान्तरैः, (राङ्कवं मृगरोमजम्) स्त्राच्छादितैः, कृतगात्रावरगैः, (पत्ते) तथाविधमृगरोमावृतैः, हिमपाद्पैरिव, हिमाद्रेः प्रत्यन्तपर्वतैरिव, मह-त्तरै:, त्र्रातिमहद्भिः, लोकैः, वृद्धेर्वा (पत्ते) प्रकाएडैः, स्थिरीकृतः, त्रावासितः । **प्रोद्द**रण्डेति—प्रकर्षेगा, उद्गताः, दण्डाः, नालाः, येषां तानि सहस्रपत्राणि कमलानि तेषु उपविष्टा द्विजोत्तमाः, उत्कृष्टा, पित्तगाः, ब्राह्मग्रश्च, येषु, तथाभूतैः, तोयाशयैः, जलाशयैः, (पत्ते) तोयमेव, श्राशयः, श्राधारः (स्थानमित्यर्थः) येषां तैः नार।यगामण्डलै-रिव, मिंडतः, सुशोभितः। मिंथतेति— मथितानां, निर्जेलतकाणां, पयसां, दुग्धानां च, प्रवाहेन, निवहेन, (पत्ते) मथितेन, विलोडितेन, पयसां दुग्धानां, प्रवाहेगा, स्रोतसा, प्रज्ञालिता, धौता, ज्ञिति:, भूभागो,

त्तीरोदमथनारम्भैरिव महाघोपैः पूरिताशः श्रीकराठो नाम जनपदः।

यत्र त्रेताग्निधूमाश्रुपातजलज्ञालिता इवाज्ञीयन्त कुदृएयः।
पच्यमानचयनेएकादहनदग्धानीव नादृश्यन्त दुरितानि। छिचमानयूपदारुपरशुपाटित इव व्यदीर्घताधर्मः। मखशिखिधूमजलधरधाराधीत इव ननाश वर्णसंकरः । दीयमानानेकगोसहस्रश्टङ्गखएडयमान इवापलायत कलिः। सुरालयशिलाधृदृनटङ्कानिकरिनेरुत्ता इव व्यदीर्यन्त विपदः। महादानविधानकलकलाभि-

र्यः, तथोक्तः । महाघोषः, महद्भिः, घोषः, गोपपल्लीभिः, (घोषः ऋभीर-पल्लीस्यात् "इत्यमरः) (पत्ते) महाघोपैः, महारावैश्च पूरिताः, व्याप्ताः, त्राशाः, त्राकांत्ताः, दिशश्च यत्र तथोक्तः । त्रेता, त्राग्नित्रयम् , प्रच-एडाग्निबोधाय त्रेताशब्दः प्रयुक्तः तस्य, धूमेन योऽश्रुपातः तस्य, जलेन, चालिता इव, धौता इव, कुट्टप्रयः, अचीयन्तः, चयमगच्छन्। पच्यमानेति-पच्यमानं, दह्यमानं, चमनं, चित्या यासां तथा भूतानां, इष्टकानां, दहनेन, सन्तापेन, दग्धानीव भस्मीकृतानीव, दुरितानि' पापानि, न श्रदृश्यन्तः । छिद्यमानेति—छिद्यमानानि, कृत्यमानानि, यूपायदारुगि, यैः तथाभूतैः, परशुभिः, कुठारैः, पाटित इव, कित्तत इव, अधर्मः, पापं, व्यदीर्यत, विदीर्गः, अभूत्। मखेति-मखानां, यागानां,शिखिनः,ऋग्नयः,तेषां धूमाः, तैः ये जलधराः, मेघाः, तेषां धाराभिः,वर्षाभिः, धौत इव, ज्ञालिल इव वर्णसंकरः (प्रातिलोम्येन संतानोत्पादनम्) ननाश । दीयमानेति—दीयमानानां, श्रनेकेषां, गोसहस्राणां, श्रङ्गेः, खण्डयमान इव कलिः। सुरेति—सुरालयेषु, देवमन्दिरेषु, याः, शिलाः, तासां घटने, योजने ये टङ्कनिकराः, शिला-विदारणास्त्रसमृहाः, तैः निकृत्ता इव व्यदीर्यन्त, व्यचूर्णयन्त । महा-

दुता इव प्राद्रवन्तुपद्रवाः। दीप्यमानसत्रमहानससहस्रसंतापिता इव व्यलीयन्त व्याधयः । वृपविवाहप्रहतपुर्यपटहपदुरवत्रा-सिता इव नोपासपेन्नपमृत्यवः। सतत्रह्मघोषवधिरीकृता इवा-पजग्मुरीतयः। धर्माधिकारपरिभूतमिव न प्राभवदुर्दैवम्।

तत्र चैवंविधे नानारामाभिरामकुसुमगन्धपरिमळाभोगसुभगो यौवनारम्भ इव भुवनस्य, कुङ्कुममलनपिअरितबहुमहिपीसह-स्त्रशोभितोऽन्तःपुरनिवेश इव धर्मस्य,महहुद्भूयमानचमरीबालव्य-

दानेति—महादानानां, विधानं, यः कलकलः, तेन अभिद्रुता इव, ताडिता इव, उपद्रवाः, अनिष्टपाताः, प्रादुवन्, पलायन्तः। दीप्य-मानेति—दीप्यमानानां, राजमानानां, सत्राणां, महानसानां, रन्धन-शालानां, सहस्रोः, सन्तापिता इव, अभिभूता इव, व्याधयः, रोगाः। वृषेति—वृषस्य विवाहः तत्र प्रहतस्य, वादिनस्य, पुण्यपटहस्य, पदुना, तारंगा, रवेगा, नादेन, त्रासिता इव, भीषिता इव, अपमृत्यवः, न उपा-सर्पन्, नापतन्। सततेति—सततेन, अविरतेन, ब्रह्मघोषेगा, वेद्ध्विनना,विधरीकृता इव,अवग्णशक्तिरहिता इव, ईतयः, सस्योपघातकराः जन्तवः, अपजग्मः। धमेति—धमिधिकारः, धमेविचारालयः, तेन परिभृतम् इव निराकृतम् इव दुंदैंवं न प्राभवत्।

तत्र इत्यादो स्थाण्वीश्वराख्यो जननिवेशः-इत्युत्तरेणान्वयः । नानेनि-नाना, त्रारामाणां, वहूनां उद्यानानां, त्रभिरामाणि, मनोहराणि, कुसुमानि, (पत्ते) नाना रामाः, महिलाः, त्रभिरामकुसुमानि, इव, तेषां गन्धस्य, सौरभस्य, परिमलः, सम्मर्दनामोदः,तस्य त्राभोगः, त्रजुभवः, तेन सुभगः रम्यः । कुंकुमेति—कुंकुमानां, मलनेन, कर्दमेन, पिञ्जरिता, रिञ्जता, वहवः, महिष्यः कुताभिषेकाः, राजभार्याः, उत्तमाः, महिलाश्च तासां सहस्रेण शोभितः। मरुदिति—मरुतः,वायवः,

जनधवित्रप्रान्तः, एकदेश इव सुरराज्यस्य, ज्वलन्मखिशिखिसहस्नदीण्यमानदशिदगन्तः शिविरसंनिवेश इव कृतयुगस्य, पद्मा
सनस्थितब्रह्मिषध्यानाधीयमानसकलाकुशलप्रश्मः प्रथमोऽवतार इव ब्रह्मलोकस्य, कलकलमुख्रमहावाहिनीशतसंकुलो
विपन्न इवोत्तरकुरूणाम्, ईश्वरमार्गणसंतापानभिक्षसकलजनो
विजिगीषुरिव त्रिपुरस्य, सुधारसिक्ष्यवलगृहपंकिपाग्डुरः
प्रतिनिधिरिव चन्द्रलोकस्य, मधुरमत्तमन्तकाशिनीभूषण्रवमरि-

देवाश्च तैः उद्ध्यमानाः, संचाल्यमानाः, चमरीग्गां वालाः, पुच्छलो-मानि, नै धवलिनाः, प्रान्ताः यस्य तथोक्तः । ज्वलदिति - ज्वलनां, मुखशिखिनां, यज्ञाग्रीनां सहस्त्रेः, दीप्यमानाः, दशानांदिशामन्ताः, यस्य तथा भूत: । शिविर सन्निवेश इव कटक वन्ध इव कृतयुग-स्य, सत्ययुगस्य । पद्मेति—पद्मासनेषु स्थिताः ये ब्रह्मर्पयः,तैः,ध्यानेन, श्राधीयमानः, सकलानां,समप्राग्गं, श्रकुशलानां, श्रमङ्गलानां,प्रशमः, शान्तिः यस्मिन् तथा भूतः । कलकलेति - कलकलेः मुखराः, नदन्त्यः, महत्यः,वाहिन्यः नद्यः,सेनाश्च तासां शतेन संकलः,त्र्याकीर्गाः, उत्तरकुरूगां, उत्तराः कुरवः मेरुसमीप देशवासिनः तेषां, विद्येष, इव । **ई**श्वरेति—ईश्वरस्य, हरस्य, राज्ञश्च मार्गणैः, शरैः, बहुधाछलेनार्थ-प्रार्थनैश्च यः सन्तापः, क्लेशः तस्य, त्र्यनभिज्ञाः, सकलाः, जनाः, यस्मिन् तथाभूतः । त्रिपुरस्य तिसृगाां पुरां समाहारः त्रिपुरं, मयदा-नवनिर्मितम् तस्य । सुधेति —सुधारसैः, लेपनद्रवैः, श्रमृतैश्च,सिक्तानां, लिप्तानां, धवलगृहागाां, पङ्क्तिभिः, राजिभिः पा**र**ङ्करः, धत्रलः । प्रति-निधिरिव, प्रतिकृतिरिव, चन्द्रलोकस्य। मध्विति-मधुमदेन, मद्य-पानजनितेनोल्लासेन, मत्ताः, याः, मत्तकाशिन्यः, उत्तमाङ्गनाः, यद्गि-ण्यश्च, तासां भूषगारवैः, भरितं, ऋ।पूरितम्, भुवनं यत्र तथाभूतः ।

तभुवनो नामाभिहार इव कुवेरनगरस्य, स्थाग्वीश्वराख्यो जननिवेशः।

यस्तपोवनमिति मुनिभिः, कामायतनमिति वेश्याभिः, संगीतशालेति छासकैः, यमनगरमिति शत्रुभिः, चिन्तामणिभूमि
रित्यधिभिः, वीरचेत्रमिति शस्त्रोपजीविभिः, गुरुकुछमिति
विद्याधिभिः, गन्धर्वनगरमिति गायनैः, विश्वकर्ममन्दिरमिति
विक्वानिभिः,छाभभूमिरिति वैदेहकैः,यूतस्थानमिति भागाधिभिः,
साधुसमागम इति सद्भिः, वज्रपञ्जरमिति शरणागतैः, विटगोछीति विद्रग्धैः, सुकृतपरिणाम इति पथिकैः, श्रसुरविवरमिति
वातिकैः, शावयाश्रम इति शमिभिः, श्रम्सरःपुरमिति कामिभिः,

स्थाएवीश्वराख्यः (थानेसर) जनितंशः । देशः, मुनिभः,तपोवनं, तपः कर्तुं,गृहं, वेश्याभिः,वारिवलासिनीभिः,कामस्य,श्वायतनं गृहम् । लासकैः, नर्तकैः, संगीतशाला, शत्रुभिः, श्रारिभः, यमनगरम्, प्रायाहन्तृपुरम् । श्रार्थिभः, याचकैः, चिन्तामिणः, विचारितवस्तुरस्त्रविशेषः, तस्याः, भूमिः, चेत्रम् । शस्त्रोपनीविभः, वीरसैनिकैः, वीरचेत्रम्, वीरोत्पत्ति-भूमिः । विद्यार्थिभः, श्रन्तेवासिभः, गुरुकुलम् । गायनैः, गायनाचार्यः, गन्धवनगरम् । विद्यार्थिभः, श्रन्तेवासिभः, गुरुकुलम् । गायनैः, गायनाचार्यः, गन्धवनगरम् । विद्यार्थिभः, श्राल्पादिकलाज्ञातृभः, विश्वकर्मामिन्दिरम्, शिल्पविद्यानिधिगृहम् । वैदेहिकैः, बिणिगः, लाभभूमिः, धनोप्भः, गृरुकुलम् । गायनैः, नद्भिलाप्पिभः, गृरुकुलम् । गायनैः, वद्भिलाप्पिभः, श्राण्यविद्यानिधिगृहम् । वैदेहिकैः, बिणिगः, लद्भिन्।, तद्भिलाप्पिभः, श्रूतस्थानम्, ग्रूतं, देवतं, क्रीडेति यावत्, तत्स्थानम् । शरणागतैः, शरणप्राप्तैः, वन्नपंत्रसम्, वन्ननिर्मितपंत्रसं विद्रग्धेः, विलासिभः, विद्योष्ठी, विलाससमाजः । पथिकैः, श्रध्वगैः सुकुतानां, पुण्यानां, परिणामः, परिणतिः । वातिकैः, वायुरोगिभः, श्रसुरविवरं, पानालम् । शमिभः, बेहैः, शाक्याश्रमः, बुद्धसन्यासिमठः । कामिभः,

🤈 महोत्सवसमाज इति चारणैः, वासुधारेति विप्रैरगृह्यत ।

यत्र च मातंगगामिन्यः शीलवत्यश्च, गौर्यो विभवरताश्च, श्यामाः पद्मरागिण्यश्च, धवलद्भिजशुचिवद्दनाः मदिरामोदिश्वस-नाश्च, चन्द्रकान्तवपुषः शिरीपकोमलाङ्गयश्च, श्रभुजंगगम्याः कञ्चुकिन्यश्च, पृथुकलत्रश्चियो दिनद्रमध्यकलिताश्च, लावण्य-

विलासिभिः,ऋप्सरःपुरम् । चारणैः,स्तुतिगायकैः, महोत्सवस्य,समाजः, गोष्टी । विष्टेः, त्राह्मगौः, वसुधारा, धनप्रवाहः, मानङ्गगामिन्यः, श्वपच-गामिन्यः, शीलवत्यः, सुशीलाः, याः चएडालान गच्छन्ति कथं सा शीलवती इति विरोधः गजवत्, गामिन्य इति परिहारः। गौर्याः, पार्वत्याः, विभवरताः, विगतः, भवे, हरे, रतः यासां ताः, इति विरोधः, गोर्यः, गौराङ्गयः, विभवे, धने एताः, इति परिहारः । श्यामाः, रात्रयः, ्पञ्चरागिन्यः, पद्मेषु, कमलेषु रागवत्यः, इति विरोधः। पद्मानां निर्मलनान् श्यामाः, श्यामलाङ्गयः, पद्मरागिण्यः, पद्मरागरवालंकृताः। थवलेति--धवलानि, विशदानि, द्विजस्येव शुचीनि, पवित्राणि, वद-नानि यासां ताः। मदिरंति- मदिरया, सुरया, आमोदिनः, शौरभ-वन्तः, श्रमनाः, श्रामवायवः, यासां ताः, याः पवित्र त्राह्मगावन् पवित्र-वदनाः तासां मद्यपानेन कथं मुखपवित्रता, इति विरोधः। धवलैः स्वच्छैः, द्विजैः, दन्तैः, शुचिनि, उज्वलानि वदनानि, यासां ताः। चन्द्रकान्तेति—चन्द्रकान्तः, मिणिविशेषः, तद्वत् वषुः यासां ताः, श्रथ च शिरीपकोमलाङ्गय , शिरीषपुष्पवन् , कोमलं , सुकुमारं श्रङ्गं यासां ताः। याः चन्द्रकान्तप्रस्तरविशेषवत् कठिनाङ्गयः कथं ताः कोमलाङ्गयः-इति विरोधः । चन्द्रकान्तमिणवत् रमणीयं वपुः यासां ्ता:-इतिपरिहार: । ऋभुजंगेति—भुजङ्गेः, सर्पैः, नगम्या श्रभुङ्ग-गम्याः, कंचुकिन्यः, भुजंग्यः, इति विरोधः, भुजंगैः, विटैः, न गम्याः वत्यो मधुरभाषिगयश्च, स्रप्रमत्ताः प्रसन्नोज्ज्वलरागाश्च, स्रकौतु-काः प्रौढाश्च प्रमदाः ।

यत्र च प्रमदानां चत्तुरेव सहजं मुग्डमालामग्डनं, भारः कुवलयदलदामानि । श्रलकप्रतिबिम्बान्येव कपोलतलगतान्यक्कि-ष्टाः श्रवणावतंसाः,पुनरुक्तानि तमालकिसलयानि । प्रियजनकथा

कंचुकं स्त्रीणां स्तनावरण चोलकं तद्वत्यः। पृथ्विति-पृथुः, त्रादि-राजः, वेरापुत्रः, तस्य कलत्राराां, श्रियः, इव, सम्पदः, यासां ताः, श्रथ च, दरिद्रमध्यकलिताः, दरिद्रागां, मध्ये, कलिताः, संख्याताः, याः खलुराजमहिष्य इव संपच्छालिन्यः कथं ताः द्ररिद्राः इति विरोधः पृथवी महती कलत्रस्य, ओंगे: (जघनस्येत्यर्थ:) श्री: शोभा यामां ताः द्ररिद्रं, ज्ञीगां मध्यः, कटिदेशः तेन कलिताः, इति परिहारः। लावएयवत्यः, लावएयरसशालिन्यः, श्रथ च, मधुरभाषिएयः मधुरा उक्ति यासां ताः याः लावण्यरमवहालाः कथं ताः मधुरोक्तिवत्यः-इति विरोधः, लावण्यवत्यः, सौन्द्र्यवत्यः, मधुरभाषिण्यः, प्रियवादिन्यः इति परिहारः । प्रसन्ना, सुराभेदः तया उज्वतः रागः ऋनुरागः यासां ताः, त्रथ च, त्रप्रमत्ताः त्रज्ञीवाः याः मद्यपायिन्यः कथं सा त्रप्रमत्ताः, प्रसन्नः, सौम्यः उज्वलः, विशदः, रागः वर्गः, यासां ताः, इति परि-परिहारः । त्र्यकौतुकाः, विवाह कालिकहस्तसूत्रं तद्रहिताः स्रथ च प्रोढाः, पूर्णयोवनाः, याहि पूर्णयोवना कथं त्र्यविवाहिताः, इति विरोधः कौतुकं, त्र्योत्सुक्यं तद्रहिताः, इति परिहारः। सहजं, त्रकृत्रिमम्। मुण्डमालामण्डनं, मुण्डमाला, नीलोत्पलमाला एव मण्डनं भूषणां। कुवलयद्लदामानिनीलोत्पलपत्रमालिकाः भारः (वाह्यवस्तुमात्रम् , इत्यर्थः) अञ्चलकेति अलकानां, चूर्गकुन्तलानां, प्रतिबिम्बानि, छाया एव, त्रक्तिष्टाः, अवणावतन्साः, श्रोत्रभूषणानि । तमालिकस-

एक सुभगाः कर्णालंकाराः, ब्राडम्बरः कुग्डलादिः । कपोला एव सततमालोककारकाः, विभवो निशासु मिणप्रदीपाः । निःश्वासा-रूप्टमधुकरकुलान्येव रमणीयं मुखावरणं, कुलस्त्रीजनाचारो जालिका । वागयेव मधुरा वीणा, बाह्यविज्ञानं तन्त्रीताष्डनम् । हासा पवातिशयसुरभयः पटवासाः, निरर्थकाः कर्पूरपांशवः । ब्रधरकान्तिविसर पवोज्ज्वलतगोऽङ्ग रागो निर्गुणो लावगयक-लङ्कः कुङ्कुमपङ्कः । बाह्य एव कोमलतमाः परिहासप्रहारवेत्र-लताः, निष्पयोजनानि मृणालानि । योवनोष्मस्वेदविन्द्व एव विद्यथाः कुचालंकृतयो हारास्तु भाराः । श्रोगय एव वि-

लयानि, तन्नामवृत्तपत्राणि पुनरुक्तानि (निरर्थकानि इति भावः) प्रियजनकथा, कान्तासम्बन्द्रालापाः, सुभगाः, रमणीयाः, श्राडम्बरः, संरम्भः, श्रालोककारकाः, कान्तिकर्तारः, विभवाः, ऐश्वर्यम् । निश्वा-सिति—निश्वासंन, श्राक्षप्रानां, मधुकराणां, श्रमराणां, कुलानि, सङ्घाः । मुखावरणाम्, मुखाच्छादनम् । जालिका, श्रवगुण्ठनपटम्, तन्त्रीताडनम्, वीणागुणाघातम् । वाद्यविज्ञानम्, वाद्यं, विर्श्गतं, विज्ञानं, विशेषण् वादित्रवादनवोधः । पटवासाः, सुगन्धचूर्णविशेषाः, निर्थकाः, निष्प्रयोजनाः, कर्भरपांसवः, कर्परज्ञासि, श्रधरस्य, श्रोप्टस्य, कान्तिविस्तारः, लावण्यविस्तारः, निर्गुणः, निष्प्रतः । कोमलतमाः, श्रातिकोमलाः । परिद्वासिति—परिहासे, क्रीडाकाले, यः प्रहारः ताडनं, तद्र्थं वेत्रलताः, वेत्राणि । निष्प्रयोजनानि, प्रयोजनरित् मुणालानि, कमलानि । यौवनेति—यौवनेन, तारुण्येन, यः, उप्मा, उप्मता, तेन ये स्वेदिवन्दवः, धर्मजलकणाः, विद्रधाः, मनोज्ञाः । श्रोण्यः, नितम्बाः । विशालेति—विशालं, वृहन्, यत्

शालस्पाटिकशिलातलचतुरस्रा रागिणां विश्रामकारणमनिमित्तं भवनमिण्वेदिकाः। कमललोभनिलीनान्यलिकुलान्येच मुखराणि पद्मिरणकानि, निष्फलानीन्द्रनीलनुपुराणि । नृपुररवाहृता भवनकलहंसा एव समुचिताः संचरणसहायाः, ऐश्वर्यप्रपञ्चाः परिजनाः।

तत्र च साज्ञात्सहस्राज्ञ इव सर्ववर्णधरं धनुर्दधानः, मेरु-मय इव कल्याण्यकृतित्वे, मन्दरमय इव छन्न्मीसमाकर्षेणे, जल-निधिमय इव मर्यादायाम्, आकाशमय इव शब्दपादुर्भावे,

स्फटिकशिलानलं, स्फटिकमिगामयशिलापरम, तद्वन चतुरस्राः, चतृष्कोराः:, रागिरग्ं, विलासिनां, विश्रामकारगं, विश्रान्तिस्थानम्, श्रनिमित्तं, श्रकारणम् । कमलेति -कमललोभेन, निलीनानि, संल-य्नानि । मुखरागाि, निस्वनन्ति, इन्द्रनीलनृपुरागाि, नीलका<mark>न्तम</mark>गाि-निर्मितानि, मञ्जीराणि । सञ्चरणमहायः विचरणसङ्गिन्यः, ऐश्वर्य-प्रपद्धाः, विभवविस्तराः । तत्र इत्यादावारभ्य, पृष्पभूतिरितिनाम्नावभूव इत्येननान्वयः । सर्वेति सर्वे, वर्गाः, त्राह्मग्रादयः, शुक्राद्यश्च तान् धरनीति, धारयति, पालयति, वा तथोक्तम, धनुः कामुर्के, दधानः, धारयन । कल्यागाप्रकृतित्वे, कल्यागां, मङ्गलं, स्वर्गाञ्च प्रकृतिः यस्य तथात्वे । मन्दरमयः, नदाख्यपर्वनकः, चीरोदमन्थने, मन्दराचलस्य, मन्थनदण्डरूपतया, तेनैव तत्र स्थितायाः, लच्म्याः, समुद्धरग्म्। मर्यादायां, स्थितौ, सदाचाररचगे, सीमायां च जलनिधिः, श्रसीमा, तथा ऽयमपि अविचलितसदाचारः, शब्दप्रादुर्भावे, शब्दानां, यशो-विनयादिरूपाणां, घटपटादिरूपाणां च, प्रादुर्भावः, प्रकाशनं, यस्मिन् श्राकामय इव । कलासंप्रहे, कलाः, चतुषष्टिप्रकाराः विद्या षोडश-भागाश्च, तासां, संप्रहः, तस्मिन, शशिमय इव । त्रकृत्रिमालापत्वे,

शशिमय इव कलासंप्रहे, वेदमय इवाक्तत्रिमालापत्वे, घरिणमय इव लोकधृतिकरणे, पवनमय इव सर्वपार्थिवरजोविकारहरणे, गुरुर्वचित्ति, पृथुनरित्त, विशालो मनित्त, जनकस्तपित्त, सुया-त्रस्तंजित्त, सुमन्त्रो रहित्त, तुधः सदित्त, अर्जुनो यशित्त,भीष्मो घनुषि, निषधो चपुषि,शत्रुघः समरे,श्रूरः श्रूर्त्सनाऽऽक्रमणे, द्वः प्रजाकर्मणि, सर्वादिराजतंजः पुञ्जनिर्मित इव राजा पुष्पभूति-रिति नाम्ना वभूव।

पृथुना गाँरियं कृतंति यः स्पर्धमान इच महीं महिषीं चकार।

अकृतिमः, अकपटः, सत्यमित्यर्थः, अपोक्षंयरच आलापः वचनं यस्य तथात्वे वेद्मय इव। लोकपृतिकरंगे, लोकानां, जनानां, जगतांश्च घृति:, धारगां, धेर्यश्च तस्याः करगां, सम्पाद्ने धरिगामय इव । सर्विति - सर्वेषां, पार्थिवानां, राज्ञां, रजाविकारस्य, रजागुण्-विकृतः (पत्ते) पार्थिवानां, १थिवीसम्बन्धिनां रजसां, घूलीनां विका-रस्य हरगा, अपनयनं । वचिस गुरुः, महान् , उरिस, वचिस, पृथुः, विशालः, मनसि, हृद्ये, विशालः, विस्तीर्गः, तपिस, तपस्यायां, जनकः, उत्पादकः, तंजसि, मुयात्रः, सुशोभना यात्रा यस्यसः रहसि एकान्ते, सुमन्त्रः, सुशोभनः मन्त्रः यस्य तथोकः, सद्सि, सभायां, बुधः, पण्डितः । धनुषि, कार्मुकं, भीष्मः, कठिनः, वपुषि, निषधः, कठिनः । समरे, युद्धे, शत्रुत्रः, शत्रुन् हन्तीति सः । शूरः, वीरः । शूरेति शूरागां, शौर्यशालिनीनां, सनानां, शूरसनस्य, देशविशे-पस्य त्राक्रमणं तस्मिन् । प्रजाकर्मणि, प्रजापालनं, द्वः, चतुरः । सर्वेति सर्वेषां त्रादिराजानां तेजसः, पुञ्जेन निर्मितः, रचित इव 🌯 राजा, नृपतिः, पुष्पभूतिः नाम्नाबभूव । पृथुनेत्यादि इयं, मही, गौः । कृतेति . स्पर्धमान इव, इर्प्यमागा इव महीं, महिषीं, कृताभिपेकां, निसर्गस्वैरिण्। स्वरुच्यनुरोधिनी च भवति हि महतां मितः । यतस्तरम् केनिवदनुपदिष्टा सहजैव शेशवादारस्यान्यदेवतावि-मुखी भगवति, भक्तिमुळसे, भुवनभृति, भूतभावने, भवच्छिदि, भवे भूयसी भक्तिमूत्। अकृतवृषभध्वजपूजाविधिनं स्वप्नेऽप्या हारमकरोत्। अजम्, अजरम्, अमरगुरुम्, असुरपुरिपुम्, अपरिमितगण्पतिम्, अचलदुहित्पतिम्, अखिलभुवनकृतचर-णनतिम्, पशुपति प्रपन्नोऽन्यदेवताश्च्यममन्यत त्रैलोक्यम्। भर्तृचित्तानुवित्वधानुजीविनां प्रकृतयः। तथा हि। गृहे गृहे भगवानपूज्यत खर्डपरशः। वद्युरस्य होमानलज्वालाविलीयमान-बहलगुग्गुलुगन्धगर्भाः स्नपनद्यीरशीकरद्योद्यारिणो विल्वप-

प्रधानपत्रिं चकार । निसर्गस्वैरिग्णी, स्वभावतः स्वेच्छाचारिग्णी, स्वरूच्यानुरोधिनी, स्वाभिमतानुवर्तिनी, श्रनुपदिष्टा, श्रिशिक्ता । भुवनेति सुवनानि, जगन्ति, विश्रिति, धारयित तस्मिन् । भूतेति स्मृतान्, प्राणानः भावयित मनः, स्थितत्वेन, विषयेषु, प्रवन्यिति यः तस्मिन् । भवच्छिदि, संसारध्वंसिनि । भवे, हरे । श्रजं, जन्मरिहतं, श्रजरं, जराशृत्यम्, श्रमरगुरुम्, देवदेवम्, श्रमुर पुरिषुम्, त्रिषु-राग्मि, श्रपरिमितगगपितम्, श्रपरिमितानां, श्रसंख्यकानां, गणानां, प्रमथानां, पितः, तम् । श्रचलेति श्रचलस्य, नगस्य, हिमवतः, दुहितुः, कन्यायाः, पितः, तम् । श्रिखलेति श्रिष्वलेते समग्रेः, भवनैः, कृता, चरण्योः, नितः, प्रणामः,यस्य तम् । प्रपन्नः, श्राश्रितः । खण्डपरशुः, शिवः, (शंकरश्चन्द्रशेखरः,भूतंशः खण्डपरशुः "इत्यमरः) ववुः, वहितस्म । होमेति होमानलज्वालायां, होमकुण्डाग्निशिखायाम्, विलीयमानानां, द्रवतां, वहलानां, वहूनां, गुगगुलानां, गन्धोन् गर्भे, मध्ये येषां ते । स्नपनेति स्तपनं, स्नानोपकरण्म्, यन् चीरं,

त्तवद्दामदलोद्वाहिनः पुर्वालयेषु वायवः । शिवसवर्यासमुचितै-रुपायनैः प्राभृतैश्च पौराः,पादोवजीविनः सचिवाः,भुजबलिर्जि-ताश्च करदीछता महासान्तास्तं सिपेविरे । तथा हि । कैलास-कृटश्रवलैः कनकपत्रलतालंकतिवपाणकोटिभिर्महाप्रमाणैः सं-ध्वावलिवृषैः सौवर्णैश्च स्नपनकलशैर्ष्यभाजनैश्च, धूपपात्रैश्च, पुष्पपटैश्च, मिण्यिष्टप्रदीपैश्च,ब्रह्मसूत्रैश्च, महाईमाणिक्यखर्ड-खचितैश्च मुखकोषैः परितोषमस्य मनसि चकुः । श्चन्तःपुरा-रुपपि स्वयमारब्धवालेयतरहुलकरडनानि, देवगृहोपलेपनलोहि-

दुग्धम् , तस्य शीकराः, विन्दवः एव चोदाः, चूर्णमदृशाः, तान् ज्ञरन्तीति तथोकाः । विल्वेति -विल्वपल्लवानां, दामानि, माल्यानि, तेषां दलानि, निचयानि, उद्वह्न्तीनि तथाविधाः, पुरुयालयेषु, पुरुय-स्थानेषु । शिवेति-शिवस्य, सपर्या, पूजा, तत्समुचितानि, तैः, उपायनैः, उपढोकनैः, प्राभृतकैः, सुहत्प्रेषितैः, करदीकृताः, द्राडजाः कृताः, महासामन्ताः, श्रेष्ठनृपतयः । कैलासस्य, रज्ञतगिरः, कूटानि, शिखराणि तद्वन् धवलाः तैः । कनकति - कनकपत्रलताभिः, स्वर्ण-रचितपत्रभंगै:, त्र्रालंकताः, विपाणकोटयः, शृङ्गाग्राणि, येषां तैः । महाप्रमागौ:, बृहदाकारैं:, सन्ध्यावलिवृषेः, सन्ध्याकालिकपूजार्थवृषभैः, सोवर्गोः, काञ्चनमयेः, स्नपनकलसैः, स्नानकुम्भैः, श्रर्ध्यभाजनैः, ऋर्घ्यपात्रेः, पुष्पपट्टेः, कुसुमवसनैः । मिण्यष्टिप्रदीपाः, ज्वलन्मिण-शिखा तै:, ब्रह्मपुत्रै:, यज्ञोपवीतै:। महाहंति - महाहेंगा, महामूल्येन, माणिक्यखण्डेन, स्त्रशकलेन, खिनतैः, निवद्धेः, मुखकोषैः, मुख-युकाः कोषाः तैः, शिवलिङ्गाच्छादनैः, अस्य पुष्पभूतेः। अन्तः पुराणि श्रवरोधवर्गाः । श्रारब्धेति - श्रारब्धानि, वालेयानां, तएडु-लानां, कण्डनानि, यैः तथा भूतानि । देवेति —देवगृहस्य, शिव- ततरकरिक्सलयानि,कुसुमप्रथनव्यप्रसमस्तपरिजनानि तस्यान् भिलिषितमन्ववर्तन्त । तथा च । परममाहेश्वरः स भूपालो लोकतः शुश्राव, भृति भगवन्तमपर्गमय साद्वादद्यमखमथनं दाद्विणात्यं बहुविश्रविद्याप्रभावप्रख्यात्रेगुंगैः शिष्यैरिवानेकसह-स्रसंख्यैर्व्याप्तमन्वलोकं भैरवाचार्यनामानं महाशैवम् । उपनयन्ति हि हृद्यमहृष्टमपि जनं शीलसंवादाः । यतः स राजा श्रवणसम-शालमेव तस्मिन्भैरवाचार्यं भगवति द्वितीय इव कपर्दिनि दृरगतेऽपि गरीयसी ववन्धं भनिम् । श्राचकाङ्व च मनोरथै-रायस्य सर्वथा दर्शनम् ।

श्रथ कदाचित्पर्यस्तेऽस्ताचलचुम्बिनि वासरेऽन्तः पुरवर्तिनं राज्ञानमुपस्त्य प्रतीहारी विज्ञापितवती—'देव, द्वारि परिवा-डास्ते कथयति च भैरवाचार्यवचनाद्दवमनुप्राप्तोऽस्मि' इति ।

मित्रस्य, उपनेपनेन, गोमयादिनां अंशोधनेन लोहितनराः, ऋति-लोहिताः, करिमलयाः, येपां तथोकानि । कुसुमोति -कुसुमानां, प्रथने, गुम्कने, व्यथाः, लग्नाः, परिवाराः, येपां तानि, ऋत्ववर्त्तन्तः, ऋत्वस्यन् । परममाहेश्वरः, महेश्वरस्य परमभकः, भुवि वसुधायाम् । दत्तम्यमथनम्, दत्तप्रजापतेः (यज्ञध्वंसनमित्यर्थः) दात्तिग्यात्यम्, दत्तिगादेशप्रभवम् । चिद्विति वहुविधा, या विद्या, तस्याः, प्रभावेन, प्रस्थातैः, प्रसिद्धे , उपनयन्ति, उपस्थापयन्ति, शीलसंवादाः, चारित्र-सादृश्यानि । कपर्दिनि, शिवि, गरीयसीं, गुक्तराम्, आचकांत्त, इच्छ्यामास ।

पर्यस्ते, श्रवसिते, वासरं, दिवसे, परित्राट्, सन्न्यासी, श्रनुप्राप्तः, समागतः । अथ न चिरात् इत्यादौ मस्करिणमद्राचीत् इत्यनेनान्वयः। प्रांशु, उन्नतकायं, श्राजानु, उरुपर्यन्तं, लम्बौ, भुजौ यस्य तम्। राजा तु तच्छुत्वा सादरम्—'कासौ आनयात्रैव। प्रवेशयैनम्' इति चाव्रवीत्। तथा चाकरोत्प्रतीहारी। निचराच प्रविशन्तं प्रांशुम्, आजानुरुम्बभुजम् भेज्ञज्ञाममपि स्थूरुास्थिभिरवथवैः पीवरमिवोपरुद्यमाण्म्, पृथ्वतमाङ्गम्, उत्तुङ्गबिरुभङ्गस्थपुट-रुरुातमाँसगण्डकृपम्, मधुविन्दुपिङ्गरुपिमण्डरुज्ञम्, ईपदावक्रघोण्म्, अतिप्ररुम्वैककर्णपाशम्, अलावुबीजविकटो-भतदन्तपिङ्कम्, तुरगानुकरुश्याधरलेखम्, रुम्बचिवुकायत-तररुरुपम्, स्रंसावरुम्बिना कापायेण् योगपद्दकेन विरचित-वैकज्ञकम्, हृद्यमध्यनिबद्धप्रन्थिना च रागेण्व खण्डशः कृतेन

भेत्तंति —भित्ता, एव भेत्तं तंन कामं, क्षीणम्। स्थूलेति —स्थूलाः, याः, अस्थयः, येवां, तः, अवययः, पीवरम्, स्थूलं। पृथृत्तमांगम्, वृहन्मस्तकम्। उत्तुंगिति उत्तुङ्गा, दीर्घा, विल्मंगा यत्र तादशं, स्थपुटं, निम्नोन्नतं, ललाटं, भालं, यस्य तथेक्तम्। निर्मासेति — निर्मासो, मांसगून्यो गण्डो, कपोलो, कृपाविव, यस्य तथेक्तम्। मिचिति —मधुविन्दुवन्, पिंगलं, पिंगण्डलं, गोलकं, ययोः तथा भूते, अक्तिगीयस्य तथा भूतम्। ईपदिति —ईपन्, आवका, घोगा। नासिकायस्यतम् (घोगा।नासा च नासिका इत्यमरः) अर्ताति — अत्रात्त, अत्राव्यन्, एकः कर्णपाशः यस्य तथोनकम्। अलाविवित —अलावुवीजवन्, तुम्बीवीज इव विकटा, कराला, उन्नता च दन्तपंकिः, दशनावलीयस्य तम्। तुरगेति — तुरगस्य, अन्तरः, अधोगतः, अष्टः, तद्दत अथा, शिथिला, अधरलेखा यस्य तम्। उर्म्वेति —लम्बेन, चिवुकेन, अधराधोभागेन, मायतत्रम्, अतिदीर्घे, लपनं, मुखं यस्य तथोक्तम्। अंसावलिन्वना, स्कन्धावलिन्वना, काषायेगा, काषायरिक्तंन, योगपट्टकेन, योग-

धातुरसारुणेन कर्पटेन इतोत्तरासङ्गम् । पुनरुक्तबालप्रग्रह्वेष्ट निश्चलमूलेन वद्धमृत्परिशोधनवंशत्विततउनाकोपोनसनाथ-शिखरेण खर्जूरपुटसमुद्धकगर्मीकृतभित्ताकपालकेन दारवफलक-त्रयत्रिकोणत्रियप्रिनिविष्टकमण्डलुना बहिरुपपादितपादुकाय-स्थानेन स्थूलदशास्त्रनियन्त्रितपुस्तिकापूलिकेन वामकरधृतेन योगभारकेणाध्यासितस्कन्त्रम्, इतरकरगृहीतवेत्रासनं मस्करि-

साधनेन पट्टबसनखण्डेन विरचितं, वैकचकम् । हृद्येति हृद्यस्य, वत्तसः, मध्ये, निबद्धः, रचितः, प्रन्थिः, यस्य तथोक्तेन, रागेगीव, धातुरसारुग्वेन, गैरिकरकंन, कर्पटेन, नककेन, कृतोत्तरासंगक्रतः, उत्तरासंगः, उत्तरीयं येन नथोक्तम् । पुनस्कतेति — पुनस्केन, बालेन, नूतनेन, प्रश्रहेगा, रज्वा, यद्वेष्टनं, तेन निश्चलं, स्थिरं मूलं यस्य तेन । बद्धेति वद्धः, मृदां, मृतकानां, परिशोधनाय, परिमार्जनाय, वंश-त्वचा, वेगुवलकलेन, निनयः चालनी यत्र तेन (चालनीनिनयः पुमान-इत्यमरः) कांपीनेति कोपीनेन, चीरवस्त्रेण, सनार्थ, युक्तम् , शिखरं, अप्रभागं, यस्य तेन । खर्जूरेति – खर्ज्स्य, वृत्त-भेदस्य, पुटै:, ऋष्टे:, समुद्रकः, सम्पुटकः तस्य गर्भीकृतं गर्भेस्थापितं, भिजाकवालकं, (भिज्ञापात्रमित्यर्थः) यस्य तथोक्तेत । दारवेति-दारवं, काष्ट्रसम्बन्धी यत् फलकत्रयम्, पट्टकत्रयम्, तस्मिन्, ये, त्रयः कोगाः तेषु याः, तिस्नो, यष्टयः, द्रहाः, तासु, निविष्टः,कमण्डलुः यस्य तथाविधेन । बहिरिति - बहिः,बाह्यदेशे, उपपादितं, सम्पादितं, पादुक्रयोः, उपानहोः, श्रवस्थानं, स्थापनं यस्य तथाविधे । स्थूलेति-स्थूलेः वृद्धेः, पीवरैः, वा, दशसूत्रेः, वसना-ब्बल तन्तुभिः, नियन्त्रितं, निवद्धं, पुस्तिका पूलकं चुद्रपुस्तकसमूहः, यत्र तेन । वाम करवृतेन, वामहस्तगृहोतेन योगमारकेण, योगसाधन णमद्राचीत्। चितिपितिरप्युपगतमुचितेन चैनमादरेणान्यग्रहीत् श्रासीनं च पप्रच्छ—'क भैरवाचार्यः' इति । सादरनरपितवच-नमुदितमनास्तु परिवाट् तमुपनगरं सरस्वतीतटवनावलिम्बिनि शृन्यायतने स्थितमाचचचे । भूयश्चाबभापे—'श्चर्चयित हि महा-भागं भगवानाशीर्वचसा' इत्युत्क्वा चोपिनन्ये योगभारकादा-रुष्य भैरवाचार्यप्रहितानि रत्नवन्ति बहलालोकलिप्तान्तःपुराणि पञ्च राजतानि पुण्डरीकाणि ।

नरपतिस्तु प्रियजनप्रणयभङ्गकातरो दाचिण्यमनुरुध्यमानो त्रहण्ळाघवं च छङ्घयितुमसमर्थो दोळायमानेन मनसा स्थित्वा चिरं कथं कथमप्यतिसोजन्यनिष्नस्तानि जन्नाह । जगाद च

द्रव्यसञ्चयस्थाल्या, अध्यामितः, संनिवंशितः स्कन्धः यस्य तम् । इतरेति इतरेण, द्विणेन, करेण, हस्तेन, गृहीनं, वेत्रासनम् । सस्करिणं सन्यासिनम्, अद्राचीन् । चितिपतिः, राजा, उपगतम्, उपस्थितम् । उचितेन, अनुकूलेन । उपनगरम्, नगरसमीपम् । मुदितमनाः, प्रसन्नचित्तः । सरस्वतीति सरस्वत्या, तन्नामनद्याः तेटे, तीरे यद्वनं तद्वलम्बतं इति तथोके सरस्वतीतीरस्थवनान्तं, शृन्यायतने, शृन्यमिन्दरे । स्थिति, वासं, आचचत्ते, आवभास । भूयः, पुनः, अर्चयित, पूजयित, महाभागं, भाग्यवन्तम्, उपनिन्ये, समर्पितवान् । बहलेति बहलेन, प्रभूतेन, आलोकेन, कान्त्याः, लिप्तम्, अन्तपुरं, यैः तानि, रन्नवन्ति, मिण्यिवचितानि, राजतानि, रोप्यमयानि, पुण्डरीकाणि, कमलानि । प्रियेति प्रियजनस्य, प्रीतिपात्रस्य, प्रण्यभङ्गः तेन कातरः, दाचिण्यं, चातुर्यं, अनुरुध्यमानः, अनुसरन्, प्रह्णालाघवम्, प्रह्णे, लाघवम्, दोलायमानेन, (किंकर्त्वत्र्यविमूहतया गृहामि नवेति संशयितेनेत्वर्थः) अतिसन्नौत्य-

'सर्वफळप्रसवहेतुः शिवभक्तिरियं नः,यया मनोग्थदुर्लभानि फळ-न्ति फळानि। येनैवमस्मासु प्रीयते भगवान्भुवनगुरुर्गेरवाचार्यः । श्रो द्रष्टास्मि भगवन्तम्' इत्युक्त्वा च मस्करिणं व्यसर्जयस् । स्रानया च वार्तया परां मुद्मवाप ।

अपरेयुश्च प्रातरेवोत्थाय वाजिनमधिरुद्य समुच्छितरवेतात-पत्रः समुद्धृयमानधवलचामरयुगलः कतिपयेरेव राजपुत्रैः परि-वृतो भेरवाचार्यं सवितारमिव शशी द्रष्टुं प्रतस्थे। गत्वा च किंचिद्न्तरं तदीयमेवाभिमुखमापतन्तमन्यतमं शिष्यमद्राचीत्। अप्रार्चाच —'क भगवानास्ते' इति । सोऽकथयत्—'श्रस्य जीर्ण-

नित्र , श्रतिसो जत्यवंशवरः । सर्वेति संत्रेपां, समधाणां, फलानां प्रस्तवहतुः, उत्पत्तिकारणाम् , नः श्रम्भाकम् । मनारथातः मनारथन् नाऽपि, दुर्लभानि, दुष्प्राप्याणि । भुवनगुरुः, जनद्यार्थः, श्वः, परिते, महरुरिणां, परित्राजम् , वार्त्तया, वृत्तात्तेन, वाजिनम् , श्रश्वम् । समुच्छितेति समुच्छितं, समुद्धृतम् , श्वेतं, धश्लं, श्रातपत्रं, छतं येन सः । समुद्ध्यमानंति समुद्ध्यमानं, संत्रीज्यमानं, ध्वलं, श्वेतं, चामरयुगलं, येन सः । सवितारमित्र, सूर्यमित्र, शशी, चन्द्रः, द्रप्टुम् , श्रवलोकियतुम् , श्राभिग्यम् , सम्मुखम् , श्रापतन्तं, श्रागच्छन्तम् , श्रव्यतमम् , श्रपरम् , शिष्यम् , श्रन्तवासिनं, श्रद्राचीत् , दद्शं । जीर्गामातृगृहस्य, पुरातनदेवीमन्दिरस्य, उत्तरेणा, उत्तरस्यां दिशि, विल्ववादिकाम् , विल्ववृत्तशोभितोद्यानम् । श्रथंत्यादे भैरवाचार्यं दद्शे इत्युत्तरेणान्वयः । कार्पाटेकवृन्दस्य, कपर्टं, चीरवस्त्रम् , परिधारयन्ति इति कापिटेकाः, को गीनधारिणः, तेषां, वृन्दस्य, समृहस्य । दत्ति — दत्ताः, इष्टरेवायेतिभावः, श्रष्टो पुष्पिकाः, पद्माद्यः येन तम् । श्रविति — दत्ताः, इष्टरेवायेतिभावः, श्रष्टो पुष्पिकाः, पद्माद्यः येन तम् । श्रविति — कृतः, सस्मचय-

मातृगृहस्योत्तरेण बिल्यवाटिकामध्यास्तं' इति । गत्वा च तं प्रदेशमवततार तुरङ्गमात् । प्रविवेश च बिल्यवाटिकाम् ।

श्रथ महतः कार्पटिकवृन्दस्य मध्ये प्रातरंव स्नातम् ,दत्ताष्ट-पुष्पिकम् , श्रनुष्टिताग्निकार्यम् , कृतभरमचयपरिहारपरिकरे हरितगोमयोपलिप्तत्तितितलविततं व्यावचर्मग्युपविष्टम् , कृष्ण-कम्बलप्रावरण्निभेनासुरविवरप्रवेशाशङ्कया पातालान्धकारा-वासमिवाभ्यस्यन्तम् , उन्मिषता विद्युक्तपिलेनात्मतेजसा महा-मांसविकयकीतेन मनः शिलापङ्केनेव शिष्यलोकं लिम्पन्तम् , जटीकृतेकदेशलम्बमानस्द्रात्तशङ्कगुटिकेनोध्वयद्वेन शिष्यापा-शंन वधनन्तमिव विद्यावलेपद्विद्य्यानुपरिसंचरतः सिद्धान्ध-

परिहारस्य, भूतिसमृहसम्मार्जनस्य, परिकरः, प्रक्रिया यस्य तस्मिन । हिनितित हिनिति, स्यामजेन, गोमयेन, उपलिप्तं, सोभिनं, हिनितलं, भूतलं तस्मिन विततं, विस्तृतं, तस्मिन । रूपण्कस्वलेति कुण्णवर्णकस्वलेति अवस्यायम्, एव प्रावरण्यम्, गात्राछादनम्, तस्य निभः, छलं, तेन । असुरति असुरविवरम्, पातालं, तत्र प्रवेशः तस्य आशंका, वितर्काः, तया । पातालेति पातालं यः अस्थकारः, तत्र आवास-मित्र, स्थितिमित्र, अस्यस्यन्तं, शित्तमाण्म् । उन्मिपता, स्पुरता, विद्युत किपलेन, तद्दित्पङ्गलेन, आत्मतंज्ञसा, निजतंज्ञसा । महामासंति महामासं, नरमांनं, तस्य, विकयः, तेन कीतः, तेन । मन-इति मनः शिला, (मैनशिल) धातुविशेषः तस्य पंकः, द्रवः, तेन, शिष्यलोकम्, अन्तेवासिजनम् । जटीति अजन्य पंकः, द्रवः, तेन, शिष्यलोकम्, अन्तेवासिजनम् । जटीति अजन्य जटासम्पाद्यमानः, जटीकृतः, एकदेशः, एकांशः, तस्मिन्लस्वमानाः, रद्राज्ञाः, जपमालाः, शंखगुटिकाः, (शंखनिर्मितजपसाधना इत्यर्थः) यस्मिन् तथोकेन, अर्ज्वद्धेन, उक्रम्य नियमितेन, शिखापाशेन वञ्चन्तमित्र।

वलकतिपयशिरोरुहेण वयसा पञ्चपञ्चाशतं वर्षाणयितकामन्तम् , खालित्यक्तांयमाणशङ्खलोमलेखम् , लोमशकर्णशष्कुलीप्रदेशम् , पृकुललाटतरम् , तिरश्च्या भस्मललाटिकया बहुशः शिरोर्धधृ-तद्ग्धगुगुलुसंतापस्फुटितकपालास्थिपाण्डुरराजिशङ्कामिव जन्यन्तम् , सहजललाटवलिभङ्गसंकोचितकुर्चभागं बभ्रूभासं भ्रूसंगत्या निरन्तरामायामिनीमेकामिव भ्रूलेखां बिभ्राणम् , ईषत्काचरकनीनिकेन रक्तापाङ्गिनिर्गतांशुप्रतानेन मध्यध्वल-

विद्योति—विद्ययायोऽवलेपः, ऋहंकारः तेन दुर्विद्वधाः, दुर्विनीताः तान । उपरि, त्राकारी, संचरतः, परिश्रमतः, सिद्धान देवयोनिविशे-पान्। धवलंति धवलाः, श्वेताः, शिरोम्हाः, वेशाः यस्मिन, तथोक्तेन, शिरसा, उत्तमांगेन । खालित्येति खलतिः, खल्वाटः तस्य भावः खालित्यम् तेन चीयमागाा, शङ्कस्य, लोमलेखा, केश-निचयो यस्य तथोक्तम् । छोमशेति लोमशः, लोमाकीर्गा, कर्ग-शष्कुली, कर्माकुहरं तस्या प्रदेशः, यस्य तम् । पृथुलल टनटम्, विशालभालम् । तिरश्च्या, तिर्यर्वार्तन्या ललाटिकया, मस्तकभूपगोन । शिर इति - शिरसः, अदुर्ध्व, शिरोदर्ध्व, तस्मिन् धृतानां दरधानां, गुग्गुलानां, गन्ध्रद्रव्यभेदानां, सन्तापेन, उत्तापेन, स्फुटितानि यानि कपालाम्थीनि, मस्तकास्थीनि तेषां पाण्डुरा, धवला राजिः, पंङ्किः, तस्याः, शङ्का, तामिव, जनयन्तम्, उत्पादयन्तम्। सहजेति सहजेनः स्वाभाविकेन, ललाटे यो वलिभङ्गः, तेन संकोचितः, लघुनां प्रापितः, कूर्चभागः, भ्रमध्यभागः, यस्य तथोक्तम्, (कूर्चमस्त्री भ्रवोः, मध्यम् "इत्यमरः") वश्रुभासं, पिङ्गलकान्तिम् । भ्रुसंगत्वेति 🦠 भ्रवोः, संगतिः, सम्मेलनं तया, निरन्तरां, श्रविरलाम्, त्रायामिनीम, त्र्यायतां । भ्रानेखाम् । ईषदिति—ईषत् , काचरा, पीतवर्गाः, कनी-

भासेन्द्रायुधेनेवातिदीर्घेण लोचनयुगलेन परितो महामगडलमि-वानेकवर्णरागमाछिखन्तम्,सितपीतछोहितपताकावछीशवलम्, शिवबलिमिव दिचु विचिपन्तम् ,तार्च्यतुगडकोटिकुञ्जाप्रघोणम् , दूरविदीर्णसृक्कसंचिप्तकपोलम् , किचिद्दन्तुरतया सदाहृदयसं-क्रिहितहरमौिलचन्द्रातपेनेव निर्गच्छता दन्तालेकेन धवलयन्तं दिशां चक्रवालं, जिह्वाग्रस्थितसर्वशैवसंहितातिभारेणेव मनावप्र-निका, मध्यतारा यस्य तेन । रक्तापांगेन, नेत्रप्रान्तदेशेन । निर्गतेति— निर्गता, ऋंशनां, किरगानां प्रतानाः, प्रमराः यस्मात्तेन, रक्तात्, रक्तवर्गात्, त्रपाङ्गात्, नेत्रप्रान्तदेशान्, निर्गताः, त्रंशुप्रतानाः यस्य तेन । मध्येति - मध्ये, धवला, भासा, प्रभा, यस्य तेन इन्द्राय्धेन, शक्रधनुप इव, ऋतिदीर्घेगा, ऋाकर्गाविस्तृतेन, परितः, महामण्डलं, (सर्वतो भद्रादिक्षपं यन्त्रमित्यर्थः) अनेकाते – अनेकैः, विविधैः, वर्गोः, रागैः, रञ्जनं यत्रतं । सितेति—सिनाः,धेनाः,पीनाः,पीनवर्णाः, लोहिता:, रक्ता:, च या: पताका:, वैजयन्त्य: तासां त्रावल्य:, श्रेण्य:, नाभिः शवलं, विविधवर्गारञ्जिनम् शिववर्लि, शिवपूजाविधिम्। तार्च्यति - तार्च्यः, गरुडः (गुरुत्मान् गरुडस्तार्च्यः "इत्यमरः) तस्य तुरुडकोटिः, चञ्च्वाप्रम् तद्वत् कुञ्जम् , अप्रयोगाम् , अप्रनासि-कम् यस्य तथोक्तम् । दूरेति--दृरं, त्रात्यन्तं, विदीर्णाभ्याम् , विस्तृ-ताभ्याम्, सृकाभ्यां, ऋोष्टाभ्याम्। संज्ञिप्तो, संकोचितो, कपोलो, गरडो यस्य तम्। किंचिद्दन्तुरतया, ईपद्दीर्घदन्तत्वेत, सरा, हृद्ये, चित्तं, सन्निहितस्य, अवस्थितस्य, हरस्य मौलौ, शिरसि यः चन्द्रः तस्य त्रातपः त्रालोकः तेन इव, निर्गच्छता, वहिर्गच्छता, दन्तालोकेन, दशनप्रभया, दिशां चक्रवालं, मण्डलम्, धवलयन्त्रम् । जिह्नेति -्जिह्वायाः, रसनायाः, श्रय्रेस्थिताः । याः, सर्वाः, शैवसंहिताः, शिव-संहिताः, शिवचरितगाथाः, तासां, त्र्यतिभारेगोव, मनाक्, ईपत्,

लिम्बतोष्ठम् , प्रलम्बश्रवणपालीप्रेह्निताभ्यां स्फाटिककुण्डलाभ्यां शुक्रबृहस्पतिभ्यामिव सुरासुरविजयविद्यासिद्धिश्रद्धयानुबध्य-मानम् ,बद्ध विविधापिश्रमन्त्रस्त्रपंक्तिना सलोहवलयेनैकप्रको-ष्टेन शङ्ख्यां पूष्णो दन्तिमिव भगवता भवेन भग्नं भक्त्या भूपणीकृतं कलयन्तम् , अस्तिलरसकृपोदश्चनधर्टायन्त्रमालामिव खद्राज्ञमालां दिविणेन पाणिना भ्रमयन्तम् , उरसि दोलायमाने-नापिङ्गलाग्रेण् कृर्चकलापेन संमार्जयन्तिमवान्तर्गतं निजरजो-

प्रलम्बितः, छोष्टः, यस्य तथोक्तम् । प्रलम्बेति प्रलम्बयोः, प्रकर्पेग् लम्बर्गानयोः, अवग्पाल्योः, कर्मारंखयोः, प्रेङ्किते, खान्द्रेशीलते, ताभ्याम् । स्फटिककुण्डलाभ्यां, स्वच्छकर्णभूषणाभ्याम्, शुक्रवृह्-स्पतिभ्यामित्र । सुरेति – सुरासुरागाां, देवदैत्यानां, या विजयित्रया, तस्याः, सिद्धिः, तस्याः श्रद्धया, श्रनुवध्यमानम्, श्रनुगम्यमानम्, बद्धेति बद्घा विविधानां, श्रोपबीनां, मन्त्रत्गांच सृत्रपंक्तिः, यस्मिन् तथोक्तेन सलोहबलयेन, लोहबलयालंकृतेन, एकप्रकोप्टेन, एकेन, कर्परमिण्यन्थयोः अन्तरप्रदेशेन (प्रकोष्ठो मिण्यन्थस्य कर्प्रस्यान्तरे ऽपि च इति मेदिनी) शंखायण्डम् ,कम्बुशकलम् । पृष्णाः ,सूर्यस्य,दन्त-मित्र, भवेन, हरेगा, भरनं, पाटितं, भक्त्या, भूषगाीकृतम् , कलयन्तं, धारयन्तम् । त्राखिलंति त्राखिलम्य, समग्रस्य, रसस्य, जलस्य, श्रनुरागस्य च कूपान, जलाधारान, (संसारकूपाच हरंप्रति-इति भावः) उद्ब्रनाय, उद्धरगाय, घटियंत्रमालामिव, घटियंत्रराजिमिव (त्ररहाट) रुद्राच्नमालां, जपमालां द्त्रिगानपाणिना करंगा भ्रम-यन्तम् । उरिस, वत्तिम, अपिङ्गलाप्रेगा, ईवन् कपिशाप्रेगा, कूर्चकला-पेन, रमश्रुनिचयेन, सम्मार्जयन्तं, संशोधयन्तम्, श्रन्तर्गतं, (हदिस्थ-मित्यर्थः) निजरजोनिकरम् , स्वं रजोगुगाविकारम् । अतीति— , निकरम्, स्रितिनिविडनीळळोममण्डळिविचितं च ध्यानळ्छेन ज्योतिषा दग्धिमेव हृदयदेशं दधानम्, ईपत्प्रशिथिळविछ्यल्य-बध्यमानतुन्दम्, उपचीयमानस्पिङ्मांसिपण्डकम्, पाण्डुरपिव-त्रत्तौमावृतकौपीनम्,सावष्टम्भपर्यङ्कबन्धमण्डळितेनामृतफेनश्वे-तरुचा योगपट्टकेन वासुिकनेवाप्रतिहृतानेकमन्त्रप्रभाधाविर्मूतेन-प्रदित्तिणीकियमाणम्, स्ररुणतामरससुकुम।रतळस्य पादयुगळस्य निर्मळैर्नेखमगृखजाळकैर्जर्जरयन्तिम्य महानिधानोद्धरण्यसेन

ऋतिनिविडेत, ऋतिवर्तेन, नीतेन, ऋष्णेन, लोममण्डजेन, <mark>रोमसम</mark>ू-हेन, निचितं व्याप्तम, ज्योतिपा, प्रभया, (ज्ञानरूपंगोतिभावः)। ईषदिति ईपन् प्रशिथिलेन, बिलवलयेन, बिलव्रयेग्, बध्यमानं. वेष्टमानं, तुन्दं, उद्दरं, यस्य तथोक्तम् (पिचिएडकुक्तिचठरोद्दं तुन्द्म् "इत्यमरः) उपचीयमानेति उपचीयमानम्, त्र्राप्यायमानं, स्फि-चयो:, नितम्बयो: (स्वियां स्फिचों कटिप्रोक्त्थों इत्यमरः) मांसपिएड-कम यस्य तम । पाग्डुरेति—पाग्डुरेगा, धवलेन, पवित्रेगा, शुद्धेन, चौमेरा, पट्टवसनेन, श्रावृतम् , श्राच्छादितं, कौपीनं, श्रन्तर्वस्त्रं यस्य तथा भूतम् । सावष्टम्भेति सावष्टम्भं, सगर्वे यः पर्यङ्कवन्धः, स्रासन-विशेषः, तेन मण्डलितं, वलयीकृतं, तेन । अमृतेति अमृतफनवत्, श्वेता, धवला, रुक्, कान्ति यस्य तेन योगपट्टकेन । अप्रतिहतेति— अप्रतिहतानां, प्रतिरोद्ध मशक्तानां, अनेकेषां, मन्त्राणां, प्रभावेण, सामर्थ्येन, श्राविर्भृतः तेन, प्रदक्षिणीिकयमाण्म, समन्तात वेष्ट्रमान-मित्यर्थः । ऋरुणिति-श्ररुणं, रक्तम्, यत् तामरसम्, पद्मं, तद्वत् सुकुमारम्, सुकोमलं तलं यस्य तथाभृतस्य । नखेति—तखानां, ्मयूरवाः, किरणाः, तेषां, जालकैः, जर्जयन्तमिव, विदारयन्तमिव। महानिधानेति महानिधानस्य, महतो निधः, उद्धरणम्, उत्तोलनम् रसातलम्, तोयद्गालितशुचिना श्रोतपादुकायुगलेन हंसमिथु-नेनेव भागीरश्रीतीर्थयात्रापरिचयागतेनामुच्यमानचरणान्तिकम्, शिखरिनखातकुञ्जकालायसकग्रदकेन वैणवेन विशाखिकादग्रडेन सर्वविद्यासिद्धिविद्मविनायकापनथनाङ्कुशेनेव सततपार्श्ववर्ति-नाविराजमानम्, अवहुभापिणं मन्दहासिनं सर्वोपकारिणं कुमा-रब्रह्मचारिणम्, अतितपस्विनम्, महामनस्विनं कृशकोधम्, अकृशानुरोधम्, महानगरमिवाद्गिकृतिशोभितम्, मेरुमिव

तस्मिन या रसः, रागः तेन रमातलं, पानालम् । तोयेति नतायेन, जलेन, चालितं, धोतं अतएव शुचि. पवित्रं, तेन, (पचे) तोथे, चालिनं, (सर्वदाजलेऽऽवसनान् घोतमित्यर्थः) ऋरण्व हाचि, शस्त्रम् तेन । भागारथाति—भागीरथी, गंगा एव तीर्थ, पुरयक्त्रम् , तस्मिन यात्रा, गमनं, तत्र यः परिचयः, संगतिः, तेन, व्यागतं तेन । त्रामुच्यः मानेति - आमुच्यमानं, चरगानितकं यस्य तथाक्तम् । शिखरेति -शिखरे, शृङ्गे, निखात:, प्रोत्थित:, कुब्जः, (कुब्चित इत्यर्थः) कालायस-कण्टकः, कृष्णालाहितकण्टकः, यस्य तेन । वैगावेन, वेगाः, वंशदण्डः, तस्यायं वैगावः तेन,विशिखाद्रण्डेन, खनित्रलगुडेन। सर्वेति - सर्वासां, विद्यानां, सिद्धो विद्रः, श्रन्तरायः यो विनायकः, गरापितः, तस्य, अपनयनाय, अपसारगाय, अंकुशः, अस्त्रविशेषः, तेन इव । सर्वोप-कारिगां, समस्तापकारपरायगाम् । कुमारत्रहाचारिगाम्, नैष्टिकब्रहा-चारिग्म । महामतस्त्रनं, प्रशस्तचित्तम् । कृशकोधम् , ब्राल्पकोधम् , श्रकुशानुरोधम् , श्रकुशः, श्रनल्पः, श्रनुरोधः, श्राप्रहः यस्य तथोक्तम् (पत्ते) ऋग्रशानां, म्थृलानां, ऋनुरोधः, ऋनुसरगां, यत्र, तथोक्तम्। <mark>ऋदीनेति</mark>─ऋदीना, दैन्यरहिता, या प्रकृतिः, स्वभावः तया शोभितः तम (पत्तं) अदीनाभिः, दारिष्ट्रयविहीनाभिः प्रकृतिभिः, प्रजाभिः,

क्ष्यतरुपत्तवराशिसुकुमारच्छायम् ,कैलासिम वपशुपतिवरण् रजःपवित्रितशिरसम् , शिवलोकिमिव माहेश्वरगण्यसुयातम् , जलिधिमिवानेकनद्नद्यंसहस्त्रप्रचालितशरीरम् , जाह्नवीप्रवा-हिमव बहुपुग्यतीर्थस्थानशुचिम्, धाम धर्मस्य, तीर्थं तथ्यस्य, कोशं कुशलस्य, पत्तनं पूततायाः, शाला शीलस्य, द्वेतं द्वमायाः, शालेयं शालीनतायाः, स्थानं स्थितः, आधारं धृतेः, आकरं करुणायाः, निवेशनं कातुकस्य, आरामं रामणीयकस्य, प्रासादं

प्रधानपुरुषे:. वा शोधितम् । करुपेति - कल्पतस्याां, कल्पवृक्षामाम्, पत्नवराशयः, किसलयनिचयाः, तद्वन् तैश्च सकुमारा, कामला. विशद् च छाया । कान्तिः, अनातपश्च यम्य तथोक्तम् (छायाम्यपिया कान्तिः इत्यमरः) पशुपतीति पशुपतेः, हरस्य, चरगारजोभिः, पवित्रितम्, पावितम् , शिरः, सस्तकम् (पद्ये) पवित्रितानिः, शिरांमि, शृङ्गागि यस्य तथोक्तः. तम् । साहेश्वरेति । सहेश्वरो देवता येपां ते साहेश्वराः. (शैवा:-इत्यर्थः) तेषां गगाः, समृहाः (पन्ने) महेश्वरस्य इमे. माहेश्वराः, ये गर्गाः, प्रथमकर्गः (गर्गः प्रथम सहोघे-इति सेदिनी) तैः, अन्-यातः, अनुगतः, तम् । अनेकेति अनेकेषु, नद्नदीनांसहस्रेषु, प्रचालितं, स्नातं शरीरं बस्य (पचे) व्यनेकैः, नद्नदीसहस्रेः, प्रचा-लितं, शरीरं यत्र तथोक्तः, तम् । चहितिं –वहुपु, पुण्येपु, तीर्थेषु, (हरिद्वारादिपत्रित्रक्षेत्रेषु-इत्यर्थः) स्थानेन, स्थित्या, शुचिः, पवित्रः तम, उभयं, तुल्यम्। धाम, आश्रयम्, तीर्थ, चंत्रम्। तथ्यस्य, मत्यस्य । कोशं भारडागारम, कुशलस्य, मंगलस्य पत्तनं, नगरम, पृत्वायाः, पवित्रतायाः । शालाः गृहम् , शीलस्य, सुचरितस्य, चेत्रं, भ्भूमिम् , चमायाः, शान्तः, शालेयं, शाला एव शालेयं, गृहं, स्थानं, स्थितः, वासस्य, धृतः, धैर्यस्य, आधारं, आध्यः, करुणायाः, दयायाः, प्रसादस्य, त्रागारं गौरवस्य,समाजं सौजनस्य,संभवं सद्भावस्य, कालं कलेः, भगवन्तं साज्ञादिच विरूपाज्ञं भैरवाचार्यं ददर्श ।

भैरवाचार्यस्तु दृरादेव राजानं दृष्ट्या शशिनमिव जलनिधि-श्रवाल । प्रथमतरोत्थितशिष्यलोकश्चोत्थाय प्रत्युज्जगाम सम-पितश्चोफलोपायनश्च जह्नुकर्णसमुद्रीर्यमाणगङ्गाप्रवाहहादग-म्भीरया गिरा स्वस्तिशब्दमकरोत् ।

नरपतिरपि प्रीतिविस्तार्यमाणधविस्ना चत्तुषा प्रत्यर्पय-न्निवबहुतराणि पुगडरीकवनानि स्रसाटपट्टपर्यस्तेन चोदंशुनां

त्राकारम्, मूर्तिः, कोतुकस्य, त्राश्चर्यस्य, निकेतनं, गृहम्, रामग्गिय-कस्य, सुन्दरतायाः, त्रारामम्, उपवनम्। प्रसादस्य, प्रसन्नतायाः, प्रासादं, हर्म्य, गोरवस्य, त्रागारम्, गृहम्, सोजन्यस्य, सुजनतायाः, समाजं, गोष्टीम्, सद्भावस्य, सदाचारस्य, सम्भवम्, उत्पत्तिम्। कलः, चतुर्थयुगस्य, कालं, त्रान्तसमयम्, विरूपाचं, त्रिलोचनं भैरवाचार्य ददर्श।

शशिनमिवः चन्द्रमिवः जलनिधिः समुद्रः । प्रथमतरेति—
प्रथमतरः, पूर्वतरः, उत्त्थितः, उद्गतः, शिष्यलोकः, छात्रसमूहः यस्य
तथाविधः । समिपितेति समिपितानिः प्रदृत्तःनिः श्रीफलान्येवः
विल्वफलान्येवः उपायनानिः उपहाराः यस्य तथोक्तः । जहन्विति—
जहनुः, नाम ऋषिः तस्य कर्णात् समुद्रीर्यमाणः, उद्वमनिकयमाणः,
यः, गङ्गाप्रवाहः गङ्गास्रोतः, तस्य हादः, श्रम्फुटनादः तद्वत् गम्भीरया
गिरा वाण्या, स्वस्तिशब्दं श्रकरोत् । नरपितः, राजा । प्रीतीति—
प्रीत्या, विस्तार्यमाणः, प्रसार्यमाणः, धविलमा, यस्य तथा भूतेन,
चच्चुषा, लोचनेन, प्रत्यर्पयित्रव प्रतिदद्दिव, पुण्डरीकवनानि, श्वेतकमलकाननानि । छछाटेति—ललाटपट्टे, मस्तकदेशे, पर्यस्तः,

शिखामणिना महेश्वरप्रसादिमिव तृतीयनयनोद्गमेन प्रकाश-यन्नावर्जितकर्णपत्नवपलायमानमधुकरः शिवसेवासमुन्मूलिता-शेषपापलवमुच्यमान इव दृरावनतः प्रणाममभिनवं चकार। आचायोऽपि—'आगच्छ अत्रोपविश' इति शार्दृलचर्मार्गायमद-श्रीयत्। उपदर्शितप्रथयस्तु राजा मत्तहंसकलगद्गद्स्वरसुभगां मधुरसमयीं महानदीमिव प्रवर्तयन्वाचं व्याजहार—'भगवन, नार्हिस मामन्यनुपस्खलितैः खलीकर्तुम्। अशेपराजकोपेनि-नाया हतलक्ष्याः खल्वयं शीलापराधो द्रविण्दौरात्म्यं वा यदेवमाचरित मिथ गुरुः। अभूमिरयमुपचाराणाम्। अलमित

यन्त्रण्या । दूरस्थितोऽपि मनोरधिशप्योऽयं जनो भवताम् । माननीयं च गुरुवन्नोल्लङ्खनमर्हति गुरोरासनम् । श्रासतां च भवन्त एवात्र' इति व्याहृत्य परिजनोपनीते वाससि निष-साद । भैरवाचार्योऽपि प्रीत्यानतिकमणीयं नृपवचनमनुवर्तमानः पूर्ववच्चेव व्याघाजिनमभजत ।

श्रासीने च सराजके परिजने शिष्यजने च समुचितमध्यी-दिकं चके। क्रमेण च नृपमाधुर्यहतान्तःकरणः शशिकरनिकर विमला दशनदीधितीः स्फुरन्तीः शिवभक्तीरिव सालादर्शयन्तु-वाच--'तात, श्रतिनम्रतेव ते कथयति गुणानां गौरवम्। सक-लसंपत्पात्रमसि। विभवानुरूपास्तु प्रतिपत्तयः। जन्मनः प्रभु-त्यदत्तदृष्टिरसिम स्वापतेयेषु। यतः सकलदोषकलापानलेन्थनैः-

मित्यर्थः) उपचारागां, सेवानाम, अतियन्त्रगाया, अतिवलेशेन, मनोरथिशिष्यः (मनोरथेन शिष्यतां रात इत्यर्थः) माननीयम, सम्भानिधिम् । अतिवतं पादेनाक्रमगां, सर्यादातिक्रमगाम् वा आसतां, तिप्रनतु । अनुवर्तमानः, अनुमोदमानः, ज्याद्यातिनम्, ज्याद्यम्यः सिहस्य, अतिनं, चर्म यस्य तथोक्तः, तम् महादेवम् । समुचितम्, युक्तम्, अध्यादिकम्, पृजाविधानम्, चक्रं, कृतवान् । समुचितम्, युक्तम्, अध्यादिकम्, पृजाविधानम्, चक्रं, कृतवान् । स्प्राति—नृपस्य माध्येगा, रमगीयतायाः, गुगोनः, हतम्, आकृष्टम्, अन्तकरगां मनः, यस्य तथा भृतः । शशीति—शशिनः, चन्प्रस्यः करागाां, मयुवानां, निकरवत् , समृह्वत् , विमला, विश्वादा दशन-दीधितः, दन्तमयूरवान् । स्पुरन्तीः, गुगानां, विद्याविनयादीनां रज्जनां च । गौरवम्, उत्कर्षम्, भारवत्वन्त्रः । सकलेति—सकलानां, सम्पदां, ऐश्वर्यागां, पात्रं, भाजनम्, असि, भवसि, प्रतिपत्तयः, ज्ञानानि, विभवानां, सम्पदां, अनुम्पास्तु, शादश्य एव यथात्वं

र्घनैरिविकीतं कचिच्छरीरकमस्ति । भैत्तरित्तताः सन्ति प्राणाः । दुर्गृहीतानि किनिविद्विद्यन्ते विद्यात्तराणि । भगविच्छवभद्दारक-पादसवया समुपाजिता कियत्यपि संनिहिता पुण्यकणिका । स्वीकियतां यदत्रोपयोगार्हम् । प्रतनुगुण्याद्याणि कुसुमानीव हि सवन्ति सतां मनांसि । ऋषि च । विद्वत्संमताः श्रुयमाण् अपि साधवः शब्दा इव सुर्धारेऽपि हि मनसि यशांसि कुर्वन्ति । विवरं विशतः कुत्हरुस्य फंनधवर्तः स्रोतोभिविचापिहयमाणो सुण्गण्यानीतोऽस्मि कर्व्याणिनां इति ।

राजा तु तं प्रत्यवादीत् - 'भगवन्, अनुरवतंष्विष शरीरा-दिषु साधूनां स्वामिन एव प्रणयिनः । युष्मदर्शनादुपार्जितमेव

सर्वसम्पृणीः । स्वापतंयेषु, धनेषु, छद्तन्दष्टिरस्मि । सकलेति — सकला, समधाः, दोपकलापाः, दोपित्वदाः, एव. छत्रतलाः, छप्रयः, इत्यतानि, काष्टानि, ते. शरीरकं, तुच्छदेहं कचित्, छिविकितम्, विकितं नास्ति । भेजिति-भिक्तयालव्यम् , भेत्रं तेन रिक्षताः, पालिताः । दुर्गृहीतानि, दुःखेनगृहीतानि । सगवदिति — सगवतः, शिवभहारकस्य, शिवस्वामिनः, पादसंक्या, चरगोशुध्रस्य पुण्य किंगाका, पुस्यविन्दुः प्रतन्विति — प्रतनुता, स्कल्पन, गुणोन, उपकारादिना तन्तुना च प्राद्यागि, गृहीतुं शक्यानि । विद्वदिति विद्वद्धिः, सम्मताः, छभिमताः, स्वीकृताश्च साध्यः, सन्ताः, विशुद्धाश्च, शब्दा इव यशांसि कुर्वन्ति (प्रतिपत्ति विस्तार्यन्तीत्यर्थः) विवसं गहरम् । बिशतः, गच्छतः । फंतथवलेः फंतवत् श्वेतेः स्रोते।भिरिवः प्रवाहेरिवः छप्पित्रमाणः स्वाकृत्यस्य साध्यः, सत्वान्ति स्वान्ते।

अनुरक्तपु, अनुरागभाजनेषु, स्वामिनः,प्रभवः,प्रगायिनः,प्रगायन्तः उपार्जितम् , एकत्रीकृतम् , अपरिमितम् , प्रमागगरिहतम् , कुशलजातम् , चापिरिमितं कुशलजातम् । अनेनैवागमनेन स्पृहणीर्यं पदमारी-पितोऽस्मि गुरुणा।' इति विविधाभिश्च कथाभिश्चिरं स्थित्वा गृहमगात्।

श्रन्यस्मिन्दिवसे भैरवाचार्योऽपि राजानं द्रष्टुं ययौ । तस्मै च राजा सान्तःपुरं सपरिजनं सकोपमात्मानं निवेदितवान् । स च विहस्योवाच—'तात, क विभवः, क च वयं वनविधताः । धनोपमणा म्हायत्यहं हतेव मनस्विता। खद्योतानामिवास्माक-मियमपरोपतापिनी राजते तेजस्विता। भवादृशा एव भाजनं भूतेः, इति स्थित्वा च कंचित्काहं जगाम।

परिवार् तेनैव क्रमेण पश्च पश्च राजतानि पुराडरीकारगुपा-यनीचकार । एकदा तु श्वेतकर्पटावृतं किमण्यादाय प्राविशत् । उपविश्य च पूर्ववित्स्थत्वा मुहूर्तमव्रवीत्-'महाभाग! भवन्तमाह भगवान्यथास्मिच्छिप्यः पातालस्वामिनामा ब्राह्मणः। तेन ब्रह्म-राचसहस्तादपहृतो सहासिरहृहासनामा। सोऽयं भवद्भजयोग्यो

मंगलसमृहः, स्वृह्ग्गीयम्, श्रिभिलपग्गीयम्, पदं, स्थानं, सान्तःपुर, स्त्रीजनानावासेन सहितं, सपरिजनं, परिवारसहितम्, सकोषम्, सधन-भण्डारम्, निवेदितवान , समर्पयामास् । विभवः, धनानि । वनवर्धिताः, वने, श्ररण्ये, वर्धिताः, वृद्धिगताः, धनोध्मग्गा, द्रव्यद्पेंगा, म्लायित, म्लानि प्राप्नोति, श्रलमत्यर्थम्, मनस्विता, प्रशस्तमनस्कृता । स्वान्तानामिव, कीटमिगाविशेपागामिव, (जुगनं) श्रपरोपतापिनी, न परान उपतापयतीति नथोक्ता । भूतेः, सम्पदः । परित्राड् , भिचुः । उपायनीचकार, उपहारीकृतवान् । श्वेतकर्पटावृत्तम् , धवलक्सनाच्छा-दितम् । श्रपहृति—श्रपहृता, दूरीकृता, महाऽसि, खङ्गः, (तलवार) येन सः श्रदृहासनामा । श्रपहृतम् , दूरीकृतम् , कपर्टच्छादनं, वस्नाव-

गृह्यताम्' इत्यिभधायापहृतकर्परावच्छादनात्परिवारादाचकर्प शरद्गगनिमव पिएडतां नीतम्, कालिन्दीप्रवाहिमव स्तिम्भित-जलम्, नन्दकिजगीपया इष्णकोपितं कालियमिव छपाणतां गतम्, लोकविनाशाय प्रकाशितधारासारम्, प्रलयकालमेध-खग्डिमिव नभस्तलात्पितम्,दश्यमानिवकटदन्तमगडलं हासमिव हिसायाः, हिवाहुदग्डिमिव छतद्ददमुष्टिप्रहम्, सकलभुवनजी-वितापहरण चमेण् कालकृटेनेव निर्मितम्, छतान्तकोपानलत-प्तेनेवायसा घटितम्, अतिर्ताह्णतया प्रवनस्पर्शनापि रुपेव

रगां येन, तथोक्तात् , शरद्वगनिमव, शरत्कालिकाकाशिमव, पिएडनां नीतम्, घनत्वं प्रापितम्। कालिन्दीप्रवाहमिव, यमुनाश्रोतमिव. स्तम्भितजलम् , स्थिरीकृततायम् । नन्द्वति नन्द्कस्य, विष्णां, खङ्गस्य, जिगीपया, जंतुमिच्छया, कृष्णकोपितम्, कृष्णान कोपितम् (दमनादितिभावः) कालीयम् , तदाख्यं यमुनावासिनं, नागविशेपम् । लोकविनाशनाय, जगन्नाशाय, प्रकाशितः, प्रकटितः, धारासारः, धारा-सम्पातः, धारायां, निशिताप्रस्य, सारः, तत्वं यस्य तथेक्स्थ प्रलय-कालमेघखण्डमिव, लुयकालिकजलदांशमिव । दृश्यमानेति - दृश्य-मानानि, विकटानि, करालानि, दुन्तभण्डलानि, दुशनराजयः, यस्मिन, तथा भूतम् । हिंसाया हासमिव । छतिति कृतः, रचितः हढः, कठिनः, मुष्टिप्रहः, मुष्टिवन्धः, यस्मिन्, तम् (पत्ते) कृतः, दृढं यथा तथा पुष्टः मुष्टिकनामासुरस्य श्रहः श्रह्मां येन तथा भूतम् । कृता-न्तेति कृतान्तस्य, यमस्य कोपानलः, क्रोधाग्निः, तन तप्तं गलितं तेन, श्रयसालोहेन । श्रतिनिज्ञगुतया, श्रतिनिशितत्वेन, तैज्ञण्यं च तनुत्वाजायते तनु, श्रान्योऽन्यसङ्घर्षेण कण्ति इति हृद्यं, रुपेव, कोपेनेव, कण्नतं, रग्यन्तम् । मणीति - मग्यिसभ कुट्टिमेषु, मग्यिमय-

कणन्तम् , मिण्सभाकुटिमपतत्प्रतिबिम्बच्छक्कनात्मानमपि हि-धेव पाटयन्तम् , अगिशिरश्छेदलम्तैः कचौरिव किरणैः करालित-धारम् ,मुमुर्मुहुस्तिडिदुन्मेपतरलेः प्रभाचकच्छुरितैर्जितितातपम् , खगडशश्छिन्दन्तिमेव दिवसम् ,कटालिमव कालरात्रेः, कर्णोत्प-लिमव कालस्य, श्रोंकारिमव कौर्यस्य, श्रलंकारमहंकारस्य, कुलिमत्रं कोपस्य,देहंदर्पस्य, सुस्रहायं साहसस्य,श्रपत्यं मृत्योः, श्रागमनमागै लदम्याः, निर्गमनमागै कीर्तः, कृपाणम् ।

त्रवनिपतिस्तु तं गृहीत्वा करेणायुध्धात्या प्रतिमानिभेना-लिङ्गन्निव सुचिरं ददर्श । संदिदेश च - 'वक्तव्यो भगवान्परद्र-व्यवहणावज्ञाद्विदग्धमपि हि मे मनो सुष्मद्विपये न शक्तोति

सभातलेषु, पतत , यत् प्रतिविभ्यम् तस्य छद्यः, छलं तेन । पाटयन्तं, खण्डयन्तम् , (अतितेष्ट्य दिनि भाषा) अर्थाति । अर्थगां, रात्रृगां, शिरांमि, तेषां छेदंतः, लग्नाः तेः, क्येदिव, केशेपित छ्रण्यायांस्य तस्य किराएः, मयुर्वः, करालितयारं, करालिताः, व्याप्नाः धाराः, यस्य तथोक्तम् । तिष्टिति । तिष्टितां, विद्युतां, उत्मेषाः, विकासाः तद्वत् तरलानि, चंचलानि तेः, प्रभाचकागाम् , किर्णमण्डलानाम् , छुरितेः, खिचतः, जर्भितः, ग्वर्डस्वर्ण्डीकृतः, स्नात्यः, सूर्यकान्तिः, यन तथोक्तम् , छिद्नतिम्व, धाटयन्तिमव । अर्थकारं, प्रगावं, कार्यस्य, निष्ठुरतायाः, कुलमित्रम् , कुतंन, वंश्वरस्परायः, मित्रम् , सृद्धत्म । सृत्याः, स्वप्द्यः, सन्तानम् , लक्ष्याः, सम्बद्धः, राजशोभायाः वा स्नागमनमार्गम् , कुपागम, स्रासिम् ।

त्र्यायुधिप्रत्या, त्र्यायुधे, त्र्यस्त्रे, या प्रीतिः प्रमनया प्रतिमानिभेन प्रतिदिम्बळ्लेन (स्वस्येति शेषः) सुचिरं, बहुकालम् ।

संदिदेश, वाचिकं, कथयामास । परेति—परेषां, शत्रगाां,

वचनव्यतिक्रमव्यभिचारमाचिरतुम्' इति । परिवाट् तु गृहीते तस्मिन्परितुष्टः 'स्वस्ति भवते । साध्यामः' इत्युक्त्वा निरया-सीत् । नृपश्च प्रकृत्या वीररसानुरागी तेन कृपाणेनामन्यत करतळवित्नीं मेदिनीम् ।

श्रथ वज्ञत्सु दिवसेष्वेकद् भैरवाचार्यो राजानमुपह्वरे सोप-श्रहमवादीत् 'तात, स्वार्थाळसाः परोपकारद्त्ताश्च प्रकृतयो भवन्ति भव्यानाम् । भवादशां चार्थिदर्शनं महोत्सवः प्रण्यन-माराधनमर्थग्रहणमुपकारः । भूमिरसि सर्वळामनोरथानाम् । यनाभिधीयसे । श्रुयताम् । भगवतो महाकाळहृद्यनाम्रो महा-मन्त्रस्य कृष्णस्वगम्बरानुलेपनाकल्पेन कल्पकथितेन महाश्म-

द्रव्यासि तेनां बहुगान या खबजाः पृताः तया दुर्वि स्वम् । दुर्वितीतम् । अस्तेनित - बचनस्यः । खाजावाययस्यः । व्यतिक्रमः । द्वंतनिभवः व्यभिचारः, दोषः । तम् । परितुष्टः । प्रसन्नः, साधवामः । गच्छामः । निर्यासीत् , ययो । प्रकृत्या । स्वभावन । वीररसस्य । खनुरागा । प्रेमी । कर्तलबर्तनी । वशीभृता । मेदिनीम् । पृथ्वीम् ।

उपहरं,रहित (रहोऽन्तिकप्रुपहरं "इत्यमरः) सोपक्ष्यं, सास्यर्थनम् । स्वार्थालमाः, स्वकार्यपराङ्मुखाः, परापकारद्वाः, श्रव्यम्य कार्यकर्गा चतुराः, भव्यानां, सज्जनानां प्रकृतयः, स्वभावाः, भवन्ति । श्रार्थदर्शनम्, भिचुकद्र्शनम्, महोत्सवः, श्रानन्द्रजननम् । प्रयाचनं, याख्या श्राराधनं, पृज्ञनम् । सर्वति सर्वेपां, समप्राणां लोकानां मनोरथाः, मनसंप्तिवानि, तेषां, भूमिः, पात्रमित । महाकालेति — महाकालस्य, हरस्य, हद्यं, हद्यनिहितं, वस्तिवित, महाकालहृद्यं नन्नाम यस्य तथाक्तस्य । कृष्णिति — कृष्णानि, कृष्णावर्णानि, सृजः, माल्यानि, श्रम्यराणि, वस्त्राणि, श्रमुजेपः, विलेपनप्रव्याणि यस्मिन

शाने जपकोट्या कृतपूर्वसेवोऽस्मि । तस्य वेतालसाधनावसाना सिद्धिः । असहायैश्च सा दुरवापा । त्वं चालमस्मै कर्मणे । त्विथ च गृहीतभरे भविष्यन्त्यपरे सहायास्त्रयः । एकः स एवास्माकं टीटिभनामा वालमित्रं मस्करी यो भवन्तमुपतिष्ठते । क्वितीयः स पातालस्वामी । अपरो माच्छिष्य एव कर्णतालनामा द्राविडः । यदि साधु मन्यसे ततो नीयतामयं दिङ्नागहस्तर्वाघों गृहीताट्टहासो निशामेकामेकदिङ्मुखार्गलतां बाहुः ।' इति कृतवचिस च तस्मिन्नन्थकारं प्रविष्ट इव दृष्टप्रकाशः प्राप्तोप-कारावकाशः प्रमुदितेनान्तरात्मना नरेन्द्रः समभापत—'भगवन्, प्रमनुगृहीतोऽस्म्यनेन शिष्यजनसामान्येन निदेशेन कृतपरि-ग्रहमिवात्मानमवैमि' इति । ननन्द च तेन नरेन्द्रव्याहतेन

नथा भूतंत, त्राकल्पेन, परिच्छदेन (वेरोनंत्यर्थः) (त्राकल्पेवेरो नैपथ्यं, इत्यमरः) कल्पकथितेन, कल्पः, शास्त्रम्, नत्कथितेन। छतिति छतापूर्वं सेवायेन तथा भूतः। वेतालेति चेतालस्य, शिवानुचरस्यस्यनं, वशीकरणम्, श्रवस्तानं, श्रन्तं यस्याः, तथा विधा सिद्धिः। स्रस्यय्यः, सहायशून्यः, दुरापा, दुर्लभः। गृहीतभरं, भारं गृह्णाति सिति। वालिमत्रं, शेशवसुहत्, मस्करी, परित्राट्। द्रविदः, विद्वदेशीयः। दिङ्गागेति दिङ्नागः, ऐरावतः, तद्वत् द्रीर्घः, श्रायतः। ऐकिति एका दिक्, तस्याः, सुवस्य, श्रीलतां, श्रवरोधकद्गडन्ताम्। द्रष्टेति हृष्टः, श्रवलोकितः, दीपस्य, प्रकाशः, श्रालोकः, येन सः। प्राप्तेति प्राप्तः, लब्धः, उपकाराय, श्रवकाशः, समयः, येन सः। प्रदितंन, प्रसन्नेन, श्रन्तरात्मना, मनसा। शिष्येति शिष्यः जनाः, विद्यार्थिसङ्घाः तैः सह सामान्यं, समानस्य भावं सामान्यं तुल्यम्। निदेशेन श्राह्मया । कृतेति हृतः, परिष्रदः ग्रह्माम् यस्य

्भैरवाचार्यः । चकार च संकेतम् --'श्रस्यामेवागामिन्यामसित-पत्तचतुर्दशीत्तपायामियत्यां वेळायाममुष्मिन्महाश्मशानसमी-पभाजि शून्यायतनेशस्त्रद्वितीयेनायुष्मता द्रष्टव्या वयम्' इति ।

अथातिकान्तेष्वहःसु प्राप्तायां च तस्यामेव रूष्णचतुर्दश्यां शैवेन विधिना दीचितः चितिषो नियमवानभूत् । रुताधिवासं च संपादितगन्धधूपमाल्यादिपूजं खङ्गमष्टहासमकरोत् । ततः परिण्ते दिवसे केनापि कर्मसाधनाय रुतरुधिरबलिविधाना-स्विव लोहितायमानासु दिच्च, रुधिरवलिलम्पटासु च वेताल-जिह्वास्विव लम्बमानासु च रविदीधितिषु,नरेन्द्रानुरागेण गृही-

तथोक्तम् । नग्द्रव्याहतेन, राजवचनेन । संकतं, इङ्गितम् । ऋसितेति -ऋसितः, कृष्णः, यः, पद्यः तस्य चतुर्दशी, चपायां, रात्रों, इयत्यां, एतावत्परिमितं, वेलायां, समये, महाश्मशानस्य, समीपं, भजतं इति तथोकं, (श्मशाननिकटवर्तिनि-इत्यर्थः) शृन्यायतेन, विजनमन्दिरं ।

त्रातिक्रान्तेषु, त्रावनोतेषु, त्राहःमु, दिवसंषु, शैवेन विधिना, शिव-पृज्ञनप्रकारंगा। दीचितः, संयतः, चितिपः, राजा, नियमवान, व्रत-निष्ठः, कृतः, त्राधिवासः, व्रतदिनात् पृवदिने गन्धादिना संस्कारः, यस्य तथोक्तम्। सम्पादितेति —सम्पादिता, कारिता गन्धपुष्पमाल्या-दिभिः, पूजा यस्य तथोक्तम्। परिगाते त्रावसानं गतं, दिवसं, दिने। कृतेति —कृतम्, त्रानुष्ठितम्, क्षिरंगा, रक्तेन, विविधानं, पृजा-प्रकारः, यासां तथोक्तासु, लोहितायमानासु, सन्ध्यारागरिक्षतासु, कृषिरविलिषु, रक्तोपहारेषु, लम्पटाः, लुब्धाः, तासु वेतालजिह्वासु इव भूतरसनासु इव, रविदीधितिषु, सूर्यकिरगोषु, नरेन्द्रानुरागेगा, राजानु-रक्त्या। गृहीतेति —गृहीता, त्रापरा, पश्चिमा दिक्, येन तथोकं, तापरांद्शि स्वयांमेव दिक्पालतां चिकापिते सवितार, यातुधा-नीष्वित्र वर्धमानासु तरुच्छायासु. पातालवासिपु विद्वाय दानवेष्विवोत्तिष्ठत्सु तमोमगडलेषु, नभसि पुञ्जोभवति, रोद्रं कर्म दिहत्तमाणे इव नत्त्रत्रगणे. विगाढायां शर्वर्थाम्, सुप्तजनिः-शब्दे स्तिमितं निशीथे. राजा सान्तःपुरं परिजनं वञ्चयित्वा वामकरस्फुरत्सर्व्दिणकरेणोत्खातं खङ्गमाहृहासमादाय विस-र्पता च खङ्गप्रभाष्टलेन नीलांशुकपटेनेव दर्शनभयाद्वगुगिठत-निखिलगावयष्टिरनादिष्ट्याष्यसुगम्यमानो राजलक्ष्याः पृष्ठतः

सवितरि, सुर्थे, यातुधानीप्, निशाचरीपु इव (राच्स: कीपगा कव्यात् यातुवानः, पुग्यजनः "इत्यमरः) वर्द्धमानास्, वृद्धिं गच्छन्तीषु । पातालतल्वासिष्, रसातलास्यन्तरक्थितेषु, विद्याय, कार्यव्याघाताय, तमोमण्डलेषु, ब्यन्यकारसम्डेषु । तमिम, ब्याकाणे, पुञ्जीभवति, एकत्रीभवति, रोद्रं, दाकलं, दिहज्साणे इव, द्रष्ट्रीमच्छतीव । विगा-हायां, घनीभृतायां, शर्बेच्यों, रजस्याम् । सुष्वेति । सुप्ताः, निद्रिताः, जनाः, यस्मिन तथोकः। अतएय निःशब्दः नस्मिन स्तिमितं, निशीये. श्रद्धरात्रो (श्रद्धरात्रनिशोधोद्धो इत्यमरः) वामिति वामे, मध्ये करं हस्तं स्फुरन , दीप्यमानः, त्सरः, खङ्गमुष्टिः, यस्य तथा भूतः । उत्म्वातम् , निष्कोषितम् । विसर्पता, प्रसरता, म्बङ्गप्रभाषटलेन, स्त्रसि-कान्तिसमृहेन, नीलांशुकपटेन इव, नीलांशुकं, नीलवस्त्रं, एव, पटः, तिरस्करिसो, तेन इव । अवगुरिक्तिति । अवगुरिक्ता, आच्छादिना, निखिला, सकला, गात्रयष्टिः, शरीरं, येन यस्य वा तथा भूतः। त्र्यनादिष्टयाऽपि, त्र्यनुक्तयाऽपि । राजलच्न्या, राजश्रिया, त्र्यनुगम्य-मानः, अनुस्त्रियभागः, (सूचितः-लच्मीलाभः) परिमलेति-परि-मलेन, सुगन्विना, लग्नानां, सक्तानां, मधुकराणां, द्विरंफानां, वेगिः,

.परिमठलद्ममधुकरवेणिव्याजेन केशेष्विव कर्मसिद्धिमाकर्षन्ने-काकी नगरात्रिरगात् । अगाच तमुद्देशम् ।

अथ प्रत्युज्ञग्मुस्ते त्रयोऽपि द्राँगिष्ठपद्यतवर्माण् इत्र सौप्तिके संनद्धाः स्नाताः स्वभ्विणो गृहीतविकटवेशाः, कुमुमशेख्य-संचारिभिः कियमाणमन्त्रशिखावन्धा इत्र गुञ्जद्धिः पट्चरणै-रुण्णीपपट्टकांत्रलाटमध्यघटितविकटस्वस्तिकाग्रन्थीन्महामुद्रा-वन्धानिय धारयन्त सूर्धभिः, एकथ्रवर्णविवरविततविमल-दन्तपत्रप्रभालेपयविलतकपोलेर्मुखंगाधिवन्त इव निशा-

राजि , नम्याः, सेव वा व्याजः, छलं, तेन । कमेसिद्धि, कार्यसिद्धि । एकाकी, अमहायः । देशं, स्थानं । अयेति । प्रत्युज्ञरमुः, गतवन्तः, त्रयः (टिटिभकर्गातालपातालस्त्राभिनः) द्वीर्गाति द्वीगिगः, स्रश्च-त्थामा, कृषः, कृषाचार्यः, कृष्यमी, याद्वः, तं इव । सौक्षिकंति — मुष्तेपुभवं, सौविकं तिस्मनः, (महाभारतीयसौविकं पर्विणः भन्नोरी दुर्योबने समरपतितं अधत्यामा स्यस्त्रयः, प्रभो प्रीत्यै बौधिष्टिरंशि-विरं घृष्टसुम्राधिष्टिते सुष्तेषु सर्वेषु अवशिष्टेषु सैनिकेषु कथमपि प्रवि-श्यह्नाः सर्वसेनिकाः,) संनद्धाः, सज्जाः, स्नानाः, कृतस्नानाः, स्रग्विगाः, मालाधारिगः। कुसुमेति--कुसुमशेखरेषु, शिरोभूपग्-भृतपुष्पमालामु, सञ्चरन्तीति तैः । पट् चरगोः, भ्रमरैः, कियमागाः, मन्त्रेसा शिखावन्थाः, चूडाः, येषां ते इव । उष्णीषेति—उष्णीषपट्ट-कान , शीर्पावरगाकर्पटान् । ललाटस्य, मस्तकस्य, मध्ये घटितः, रचितः, विकटः, हढः, स्वस्तिकाम्रन्थिः, वन्यविशेषः, येषु तान्। महामुद्रावन्धानिव, महान्तः, मुद्रावन्धाः, वीराचारानुष्ठयवन्धनाः, ज्ञान इव । मृद्धाभिः, शिरोभिः । एकेति—एकस्मिन् , अवस्विवरं, श्रोत्ररन्ध्रे, वितना, विस्तृता, विमलस्य, स्वच्छस्य, दन्तपत्रस्य, गज-

चरापचयचिकीर्षया शार्वरमन्ध्रकारम्, इतरकर्णावल-म्बिनां रत्नकुण्डलानामच्छाच्छ्या रुचा गोरोचनयेवमन्त्रपरि-जप्तया समालब्धाः, स्वप्रतिबिम्बगर्भान्कर्मसिद्धये दत्तपुरुषोप-हारानिवोत्तासयन्तो निशिताचिक्षितान्, निशित निर्ह्मिशांशुसं-तानसीमन्तितितिमिरामार्ग्मीयदिग्भागसंरक्त्णाय त्रिधेव त्रि-यामां पाटयन्तः, सार्थचद्रे कलधौतबुद्बुद्दावलितरलतारागणै-

दन्तर्निर्भतपत्राकारस्य, (कर्गाभूषगास्य) या प्रभा, कान्तिः, तस्याः, लेप:, लेपनं, तैः, यद्वा, सा एव लेप:, लेपनसुधा, ताभि:, धवलिताः, शभीकृताः, कपोलाः, गरडदेशाः, येपां तेः, ऋापिवंत इव, पानंकृत-वन्त इव। निशाचरेति - निशाचरागाां, पिशाचानां, ऋपचयचिकीर्पां, श्रपकारेच्छा, तया । शार्वरं, शर्वरी, रात्रिः, तत्र भवः शार्वरः तम्, निशाचराः, निशास्, अन्धकारं एव प्रभवन्ति, (नर्गतेनमसि तेपा प्रभावाभावेन तर्पकारस्य सोक्योदित्यर्थः) इतरकर्णावलस्विनां, अपर्कर्णलम्बमानानां, श्रच्छाच्छया, अतिनिर्मलया, रुचा, प्रभया, गोरोचनयेव, गोरोचना, मांगलिकद्रव्यम् , तया (पीतप्रभयेति यावन्) मन्त्रपरिजन्नया, मन्त्रेगपपरिजन्ना, विशोधिना, नया। समालब्धाः, लिप्ताः । स्वप्रतिविम्बरार्भान , स्वस्यप्रतिविम्बं, छाया, रार्भे, मध्ये येषां तान्। दत्तेति --दत्तः, श्रतुष्ठितः, पुरुषोपहारः, नरवलिः, येभ्यः, तानिव । उल्लासयन्तः, सञ्चालयन्तः, निशितान्, तीचगान्, निस्नि-शान, खङ्गान । निशितेति —निशितनिस्त्रिशानां, शोगितखडगा-नाम्, त्र्यंशुसन्तानैः, प्रभापटतैः, सीमन्तितानि, विभक्तानि, तिमि-राणि, अन्धकाराणि, यस्याः, ताम्। आतमीयेति अातमीयः, स्वीयः, दिशांभागः, (रच्नग्रीयादिगितिभावः) तस्य संरच्नग्, तस्मै । त्रियामां, रात्रिं, पाटयन्तः, खण्डयन्तः । सार्धचन्द्रेः, ऋर्धचन्द्रालंकृतैः,

' निशाया इय परुषाभिष्वारानिकक्तैः खग्डेंर्यृहीतैश्चर्यकळकैरका-गडशर्वरीमपरां घटयन्तः, काञ्चनश्टक्षळाकळापनियमितनिचिड-निष्यवाण्यः बद्धासिघेनवः, टीटिभकर्णताळपाताळस्वामिनो निवेदितवन्तश्चारमानम् ।

श्रवनिपतिस्तु—'कोऽत्र कः', इति त्रीनपुच्छत् । श्राचच-विरे च स्वं स्वं नाम त्रयोऽपि ते। तेरेव चानुगम्यमानो जगाम तां बिट्दीपालोकजर्जरितगुग्गुलुधूपधूमगृद्यमाणदिग्भागतया विद्धिप्यसास्पर्तासर्पपार्थदण्यात्धकरग्यटायमाननिशामिव समुः

रात्रो खड्गेषु च व्यर्धचनद्रस्य संभाव्यमानत्वादुकप्रेवंः नतु वास्तव-न्वंन) कृष्ण चतुर्रशी रात्राँ चन्द्रः सम्भवनीति। कत्वधाँतंति । कल्धौतं, रोव्यं, तस्य बुद्बुदावितः, बुद्बुदाः, जलस्कोदाः, वदाकारवित्दवः, ्तेपासाविलः, संघः, तद्वत् तरलः, तारागगगः, येपु, तैः (परुषेति 🦠 प्रशासिः, निशिताभिः, श्रमिधाराभिः, निकृत्ताः, छिन्नाः, तैः । चर्म-फलकै: (ढाल) अकाण्डशर्वशी. अकालर ननीं, अपरां, दिनीयां. वटयन्तः, जनयन्तः । काञ्चनेति काञ्चनशृह्वलाकलापेन, स्वर्गा-मंग्वलाहारंगा, नियमितं निवहं, निविदं, घनं, निष्प्रवागा, नवंबस्वं, यैं:. तं (स्त्रनाहतं निष्प्रवासिः तन्त्रकं च नवास्वरं ''इत्यसरः) बद्धेति बद्धाः, गृहीनाः, असिधेनवः, छुरिकाः, येः, तथा भृताः । निवंदितवन्तः, (भेरवाचार्याद्यया भवन्तंप्रतीचामः-इति उचुः) वस्टिद्रापेति विलि दीपस्यः पुजाप्रदीपस्यः ऋालाकानः प्रभयाः जज्जीरतानां, नष्टप्रायागां, (मन्द्रभागामित्यर्थः) गुरगुलुध्वानां, (गुरगुलुध्वदानार्थरित्वाना-मित्यर्थः) धूमेः, गृह्यमाराः, ज्ञायमानः, दिग्भागा यस्याः, तया । भेनेचिप्यमरग्रेति --विचिप्यमार्गः, प्रसार्यमार्गः, (वित्रदृरीकरगाये-रयर्थः) रज्ञासर्पपैः, रज्ञार्थः, विष्नेभ्यः, पूजाद्यनुष्ठानरज्ञास्य्यः, सर्पपाः, पकितप्यसर्वोपकरणां निःशब्दां च गर्म्भोरां च भीषणां च साधनभृमिम्।

तस्यां च कुमुद्धृलिधवलेन भस्मना लिखितस्य महतो मगड-लस्य मध्ये स्थितं दीप्ततरतंजः प्रसरम्, पृथुपरिवेशपरित्तिप्तमिव शरत्सवितारम् मध्यमानद्गीरोदावर्तमध्यवितनिमव मन्द्रम् . रक्तचन्दनानुलेपिनो रक्तस्रगम्बराभरणस्योत्तानशयस्य शवस्यो-रस्युपविश्यजातजातवेद्सि मुखकुहरे प्रारब्धाग्निकार्यम् ,छण्णो-

गोरसिद्धार्थाः, (मन्त्रपुता इति यावत्) तेः, ऋद्वित्यं, ऋन्धकारं, यस्या तथोक्ता, व्यतएव पलायमाना निशा यस्याः यस्यां वा तथा भृताम् । समुपकलिपतिति समुपकलिपतानिः त्रायोजितानिः मर्वाणि, उपकरणानि, साधनद्रव्याणि यस्यां नाम्। साधनभूमि, मन्त्रसाधनस्थानम् । तस्याञ्च इत्यतः "भैरवाचार्यमपश्यतः इत्यनेना-न्वयः । कुमुदेति- कुमुदानां श्वेताप्रलानां, श्रुलिः, परागः, तद्वन धवलुः तेन । लिखितस्य, रचितस्य, मण्डलस्य, मण्डलाकाररंखायाः। द्राप्तेति - दीप्रतरः, दीष्यमानः, तेजसां प्रसरः, विस्तारः, यस्य तादृशम् । पृथ्विति -पृथ्ना, विशालेन, परिवेशेन, परिधिना. (मण्डलविशेषेगोतिभावः) परिचिन्नः, वेष्टितः, तं, शरत्सवितारं, स्यं इव (स्थितमितिशेपः) मध्यमानेति मध्यमानस्य, विलो इयमानस्य, चीरोदस्य, चीरसागरस्य, त्रावर्ते, जलश्रमे, वर्तते इति तादृशं, मंद्रं, मंदराचलम् । रक्तेति -रक्तचन्द्नं एव ऋनुलेपः, लेपनं, तस्य । रकं, रक्तवर्गी, स्रगंवरं, माल्यवसनम् , त्राभरगां, यस्य, तथोकस्य । उत्तानशयस्य, उत्तानशायिनः, (ऊर्द्धमुखशयनशीलस्येत्यर्थः) शवस्य, मृतशरीरस्य । जातेति – जातः, प्रादुर्भृतः, (मन्त्रवलेनेत्यर्थः) जात-' वेदाः, ऋग्निः, यस्मान् तथोक्ते । मुखकुहरं, वदनगह्नरं । प्रारब्धेति—

र्णापम्, कृष्णाङ्गरागम्, कृष्णप्रतिसगम्, कृष्णवाससम्, कृष्णितलाहुतिनिभेन विद्याधरत्वतृष्णया मानुपनिर्माणकारण् कालुष्यपरमाण्यितव चयमुपनयन्तम्, आहुतिदानपर्यस्ताभिः, प्रतमुखस्पर्शदृपितम्, प्रचालयन्तिमवाश्रशुच्चिणि करनस्वदीधि-तिभिः, धूमालोहितेन चच्चपा चतजाहुतिमिव हुतभुजि पात-यन्तम्, ईपद्विवृताधगपुटप्रकटिनसितदशनशिखरेण दृश्यमान-

प्रारब्धं, त्र्यमिकार्यः होमः, येन, तथा भृतं । रूप्णेति । कृष्णं, कृष्णा-वर्गा, उपगोपं, शिरोवेष्टनवसनं यस्य, तथोक्तम् । कृष्गाङ्गरागं, कृष्मा-वर्गाविलेपनम् । कृष्गाप्रतिसरं, कृष्गावर्गाहस्तसत्रम्, कृष्गावाससं, कृष्णावसनपरिधायिनम् । कृष्णाति कृष्णातिलानां, आहुतिनिभेन, श्राहृतिच्छलेन, विद्याधरत्वतृष्गाया, स्पृह्या, (त्रात्मनोविद्याधरत्वला-भेच्छ्यंतिभावः) मानुपंति मानुपस्य, निर्मागां, स्वजनं, तस्य कारगानि, उपादानसामप्रयः, कालुष्यपरमागावः, मालिन्यपरमागावः, तानिव, (तिलानांकप्रणत्वात परमारगुनामपिकालुप्योत्येचा) चयं, नाशं, उपनयन्तं. प्रापयन्तम् । ऋाहुर्ताति - ऋाहृतिदानं, हवनीय-द्रव्यनिच्चंपसमये, पर्यस्ताः, पतिताः, ताभिः, करनस्वदीधितिभिः, हस्त-नखिकरणैः । प्रेतिति प्रेतस्य, मृतस्य, मुखरपशेन, इपितं, अपिव-त्रितं, त्राशुशुक्तगिम् , त्राग्निम् (त्राग्निर्वेश्वानगविहः, शिष्वावानाशु-शुचिषाः, इत्यमरः) प्रचालयन्तं, शोधयन्तं इव । धूमेति - धूमेन, श्रालोहितं,रक्तं,तंन.चचुपा,नेत्रेगा,हुनभुजि,श्रयो,चनजाहुति, रक्ताहृति. इव,पानयन्तं,सिपन्तम् । ईपदिति । ईपदिवृतेन,जपानुरोधाद्लपन्यात्तेन, अधरपुटेन, प्रकटिनानि, प्रकाशिनानि, सिनानां, शुभ्राणां, दशनानां, कृत्तानां, शिखरागि, अप्रागि, यस्य तथा भूतेन । **दश्यमाने**ति — मृती, मृतिमती, मन्त्राणां. प्रणवादीनां, ऋत्तर पंक्तिः, वर्णाविलिः, मूर्तमन्त्रात्तरपङ्किनेव मुखेन किमिष जपन्तम् , होमश्रमस्वेद-सिळिलप्रतिविम्बताभिरासन्नदीपिकाभिर्दहन्तिमव सिद्धये सर्वा-वयवान् , श्रंसावलिभ्वना बहुगुणेन विद्याधरराज्येनेव ब्रह्मसूत्रेण परिगृहीतं महाभैरवं भैरवाचार्यमपश्यत् । उपसृत्य चाकरोन्नम-स्कारम् । श्रभिनन्दिनश्चतेन स्वव्यापारमन्वतिष्ठत् ।

अवान्तरे पातालस्वामी शातकतवीमाशामङ्गीचकार । कर्ण ताल: कोवेरीम् । परिवाट् प्राचेतसीम् । राजाः तुः वेशद्भवेन ज्योतिपाङ्कितां ककुभमलंकृतवान् ।

एवं चावस्थितेषु प्रतिदिशं दिक्पालेषु,दिक्पालभुजपञ्जरप्रविष्टे विस्रव्धं कर्म साध्यति भैरवं भैरवाचार्येऽतिचिरं कृतकोलाहलेषु

यत्र तथोकेत । होमेति होमेन, यः, श्रमः श्रान्तः, तेन, स्वेद्सिल-लानि, वर्मोदकानि, तेषु प्रतिविभिन्नताः, प्रतिफिलिताः, ताभिः, श्रामत्र-दीपिकाभिः, पार्श्वप्रदीवः, सिद्ध्ये, विद्याधरत्वलाभाय, श्रंसावलिभेवनाः स्कन्धलिन्नताः, वहुगुगोन, वहुतन्तुना, उत्कर्षातिशयेन च । विद्याधर-राज्येन, इव. ब्रह्मसृत्रंगः, यहाप्वीतेन । श्राभिनन्दितः, श्रनुमतः । स्वव्यापारं, (भेग्वाचार्योक्तिमितियावत्) श्रन्वित्रप्ततः, स्वीचकार । शानकत्वीं, ऐंद्रों, (पृत्रं) श्राशां, दिशं, श्रंगीचकार, स्वीचकार । शानकत्वीं, ऐंद्रों, (पृत्रं) श्राशां, दिशं, श्रंगीचकार, स्वीचकार । क्रोवेरों, उदीचीं, प्राचित्रमीं, प्रतीचीं । त्रेशङ्कवेन, त्रिशंकुनीमराजाः तस्य इदं, त्रेशङ्कवं, तेन, ज्योतिषा, तंत्रसा, श्रङ्किता, चिह्निता, नां (दिख्णां) ककुमं, दिशम्, (पुरागावोध्याचपावानीत्रिशंकोः) प्रविमाति—प्रतिदिशं, सर्वामु, दिख्न, दिक्पालेषु, दिशांरचकेषुः (पातालस्वामित्रभृतिध्वीतिभावः) । दिक्पालेति— दिक्पालानां (एपां) मुजाः, बाह्वः, एव, पञ्चरं, तस्मिन, प्रविष्टः, तस्मिन्, (श्रक्कतोभये इत्यर्थः) विस्वस्यं, निःशङ्कः, यथा तथा, साध्यति, श्रनुतिप्रति ।

निष्फलप्रयत्नेषु प्रत्यूहकारिषु शान्तेषु काँग्पेषु, गलस्यर्धरात्र-समयं मगडलस्य नातिद्वीयस्युत्तरेगाकस्मात्प्रलयमहावराह-दंष्ट्राविवरमिव द्र्शयन्ती चितिरदीर्यत । सहसँव च तस्माद्विव-रादाशावारगोत्चिप्त इवालानलोहस्तम्भः, महावराहपीवरस्क-स्थपीठो नरकासुर इव भुवो गर्भादुङ्गतः, बलिदानव इव भित्त्वो-स्थितः पातालम् , इन्द्रनीलप्रासाद इवोपरि ज्वलितरत्नप्रदीपः, स्निग्धनीलघननिविडक्रिटलकुन्तलकान्तमालिकन्मालनी-

श्रातिचिरं, समयं, प्रत्यृहकारिषु, विव्रकारिषु, शान्तेषु, शान्तिगतेषु, कोगापेषु, राचमेषु, (राचम: कोगाप: कव्यादित्यमर:) गलति, द्याति-क्रासति । सण्डलस्य (प्रागुक्तस्य) नातिइबीयसी, नातिदुरबतिनी. उत्तरंगा, उत्तरस्यां, दिशि । प्रस्तयेति- प्रलये, प्रलयसमये, महा-वगहः, शुकरावनारः, जलमग्रायाः, पृथिग्याः, उद्घारकः (नागयगाव-तार इति यावत्) तस्य दंष्ट्रा, दशनः, तस्याः, विवरं, दर्शयन्ती, प्रकट-यन्ती । ष्रादीर्यत, (म्बयमेबंडियाभवदितिभावः) विवरात , रन्धात , पुरुष:, उज्जगाम इत्यनेनान्वय: । ऋशावरग्एः, दिगान:, (पानालस्थ इतिभावः) नेन उत्चित्र इव, उपरिचित्र इव, त्र्यालानलाहस्तम्भः, श्रालानं, गजवत्यनं, तद्र्थे लोहम्तम्भः, कीलः । महाबगहेति-महावराहस्य इव पीवरं, स्थलं, स्कन्यपीठं, खंसपीठं, नरकासुर इव, गर्भान् , उदरात् , (त्र्रभ्यन्तरादितिभावः) इन्द्रनील प्रासाद इव, मिर्गा हर्म्यम् इत्र । उपरीक्ति –उपरि, ऊर्व्यभागे, ज्वलिती, प्रदीप्ती, रत्नप्रदीपौ. मिण्मियदीपौ, (नेत्रे इति भावः) यस्य तथा भृतः। स्तिग्घेति स्त्रिग्यैः, चिक्कणैः, नीलैः, कृष्णवर्षेः, चनैः, श्रविरलैः, निविडै:, संकीर्गें:, कुटिलें:, भिक्तमिद्धः, कुन्तलें:, केशें:, कान्तः, मनोज्ञः, मोलिः, किरीटं, यस्य तादृशः। उन्मालदिति उन्मीलन्ती, मुग्डमालः, गद्गद्त्या स्वरस्य स्वभावपाटलतया च चन्नुपः, न्नीव इच योवनमदंन चलगद्दलदामकः करसंपुटमृद्गिया मृदा दिङ्नागकुम्भाभावंसकृटौ पुनः पुनः पङ्कयन्सान्द्रचन्दनकर्दमद्नौ ग्व्यवस्थास्थासकैगतिसिनजलध्यरशकलशारित इय शारदाका-शौकदंशः, केतकोगर्भपत्रपागुरस्य चग्डातकस्योपि न्नामनगी-कृतकुन्निःकन्यावन्धं विधाय विलासविन्तित्तेन ध्वयलव्याया-

स्पुर्न्तीः माल्तीमुण्डमालाः माल्तीः पुष्पहारः, यस्य तथाभृतः। गइद्तया, अर्द्धस्फटतया, स्वभावपाटल्तया, सङ्जर्क्तया, जीव इव, मत्त इव । चल्गदिति वलात , चलत , गले, कण्ठं, दास, माल्यं, यस्य, नाहशस्य । करेति करयोः, हस्तयोः, सम्पृटंन, योगेनः (सम्मेलनेनेत्यर्थः) मृदिना, दलिना, तथा, मृदा, मृत्तिकया । दिङ्नागेति - दिङ्नागकुस्भाभो, एगवनकुस्भनिभो, ऋमकृटो,स्कन्ध-शृङ्गे, पङ्कयन , कर्दमयन , (मलिनयब्रितिभावः) सान्द्रेति । मान्द्रेगाः घनेन, चन्द्नपङ्केन, (घृष्टचन्द्नेनेत्यर्थः) दत्तानि मचिनानि. तेः, श्रव्यवस्थास्थासकै:, श्रयथाव्यवस्थया इतियावत् , स्थासकाः, चन्द्रका. (बुद्वृदाकागविन्द्व:-इतिभाव:) त्र्यथवा, स्थासकै:, चार्चिक्यै:. (अचातुर्यानुनिप चन्दनादिभिरितियावन) स्थासकः पुंसि चार्चिवये जलादेरपि बुद्बदे इति मेदिनी । अतीति अतिमितन, विमलेन, जलधारागाां, मेघानां, शकलेन, खण्डंन, शारित इव, चित्रित इव। शारदा काशंकदेशः, शरत्कालिक गरानेकभागः । केनकानि-केनक्याः, गर्भपत्रं, श्रभ्यन्तरच्छदः, तद्वत् पारुड्रं, श्वेतं, तस्य, चराडातकस्य, षरिधानवस्त्रस्य ! ज्ञामतरीकृतकुज्ञिः, त्र्यतितरेगा्ज्ञीरग्तांनीतोद्रः ! कच्यावन्धं, कटिवन्धं । विलासविज्ञिप्तंन, लीलानिज्ञिप्तेन । घवलेति धवल:. १वेत: व्यायाम:, (विशेषेगा स्नायत- मफाळाँपटान्तेन घरणितलगतेन धार्यमाण इव पृष्ठतः शेषेण स्थिरस्थूलोकदण्डः, भूमिमङ्गभयेनेव मन्थराणि स्थापयन्पदानि निर्भरगर्वगुरु कथमपि शैलमिव गात्रमुद्धहन्दपें मुहुर्मुहुरुरसि द्विगुणिते दोष्णि वामे निर्यगुन्तिप्ते च दक्तिणे जङ्घाकाण्डे कुण्डलिते चण्डस्फोटनटांकारैः कर्मविद्यनिर्घातानिव पातयन्ने-केन्द्रियविकलमिव जोवलोकं कुर्वन्कुवलयश्यामलः पुरुष उज्ज-गाम। जगाद च विहस्य नरसिंहनादनिर्घोषधोरया भारत्या-

इति भावः) दीर्घोवा, फालीफ्टान्तः, कटिवन्धवस्त्रान्तः, तेन । थरमितलगतेन. भूतललुण्डितेन । धार्यमागा:, गृह्यमागा इव शेषेगा, त्र्यनन्त, नारोन (शेषस्य ध्वल्यान व्यायनत्वाच्चोरंशेचिनम्) स्थिरेति स्थिरो, हढो, स्थलो, उक्रुएडो. यस्य, ताहशः । भूमीतिः भूमः, पृथिव्याः, भङ्गभयेन, नाशभयेन, ः रसातलगमनाः शङ्कया इति यावत्) मन्थरासि, सन्दर्भचारासीतिभावः । स्थापयन , व्यर्पयन । निर्भरेति निर्भरेगा, निरनिशयन, गर्वेगा, व्यहङ्कारेगा, गुरुः, (भारवदित्यर्थः) दर्पेगा. ऋभिमानेन, द्विगुग्गितं, द्विरावृत्ते, वामे, सन्यं, दोष्गि, भुजं। विर्यक्, बक्रं, यथा, तथा, उतिज्ञात, ऊर्ड स्थापितं । जङ्घाकाण्डं, जङ्घाकपेस्तस्से । कुण्डलितं, कुञ्चितं । चग्डेति चगडम् , उत्कटं यन् . श्रास्फोटनं, श्राघातः (बाह्रोरिति भावः) येन, ये टाङ्काराः, शब्द्विशेषाः तेः। कर्मेनि कर्मणि, भैरवाचार्यसिद्धिकार्ये, विब्राय, (अन्तरायार्थमित्यर्थः) निर्घाताः, वायु-जनिनाः, शब्दाः, तानिव । एकंन्द्रियबिकल्मिव, एकेन, इन्द्रियेगा (श्रवगोनंतियावन्) विकलः, शक्तिहीनः, तमिव, (वधिरमिवेत्यर्थः) कुवजयद्लश्यामलः, (नीलपद्म) तद्वच्छ्यामलः, उज्जगाम, उद्तिष्ठत् । नरेति - नरसिंह:, नृसिंह।वतार:, तस्य नाद: शब्द:, निर्धोष:, हृद्धार:,

भो विद्याधर्गश्रद्धाकामुक !, किमयं विद्यावलेपः सहायमदा वा यदस्मे जनायाविश्राय बिल बालिश इव सिद्धिमभिलपसि । का ते दुर्वृद्धिरियम् । एतावता कालेन संवाधिपनिरस्य मन्नाम्नेव लब्धव्यपदृशस्य दृशस्य नागतस्ते श्रोत्रोपकगृठं श्रीकगृठनामा नागोऽहम् । श्रानिच्छनि मिष्य का शक्तिर्प्रहगणस्यापि मन्तुं गमने । भूनाथोऽप्ययमनाथस्तपस्वी यस्त्वादशैः शैवापसदृष्ट्य करणीकियते । सहस्वेदानीं सहामुना दुन्गेन्द्रेण दुन्यस्यफलम् इत्यभिधाय च निष्ठुगैः प्रकोष्ठप्रहार्ग्श्वानिष द्रोटिनप्रभूतीनिम मुद्धं प्रशावितानस्वश्वीनायरणकृपाणानपातयत् ।

तहन . योगाः गम्भीभ तथाः भारत्याः साचा । ज्यादः, द्याच । विद्याधर्गाति विद्याधर्याः, द्यस्त्रियाः श्रह्याः, गगेगाः, कामुकः इच्छुकः । विद्याद्यनेषः विद्यानितः, श्रह्याः महायमदः, महकारि सज्ञाव जनितौद्धत्यमः। श्रम्मे (मह्मितिभावः) वित्तं पृत्तमः, श्रिविधायः, श्रद्धत्वा ज्ञानिशः इवः मृश्वे इवः । मन्नाम्नेवः, मदीयेननाम्नेवः लब्धव्यपदेशस्य , प्राप्ताभिधानस्यः (सङ्कृतिनम्येतियावन्) श्रस्यः देशस्यः (श्रीकण्टास्यस्यः) चृत्राधिपतिः, चन्नस्यामीः। श्रोत्रोपकण्ठं, श्रोत्रयोः, द्यगतः कण्ठं, उपकण्ठं, (श्रव्यापनावताऽपि समयेन न श्रुतः ?) श्रद्धगणस्यापि, श्रद्धाः, स्व्याद्यः, तेषां गराः, तम्यः, (नकोन्ध्यत्र उत्पतिनुंशन्तः नदिन्यः) भृनाथः, भूपतिः, (श्रयंपुष्पभूतिः) श्रताथः, श्रम्वामिकः (भिवता) तपस्वी, वराकः, त्यादशैः, त्वत्स-दृशैः। श्रेवापनदैः, श्रेवतीचैः, उपकरणीक्रियते, प्रलोभ्यसहायीक्रियते । दुर्नरेन्द्रेणः, कुराज्ञाः, दुर्नयस्यः दुश्चिष्टितस्यः, निष्ठुरैः, निर्देषैः, प्रकोप्रारः, प्रकोष्टस्य, हस्तावयवस्य, प्रहारैः, मृष्टिकावातैः । श्रभिमुखं,

अथापूर्वाधित्तेपश्रवणादशस्त्रवर्णेरप्यमर्पस्वेदच्छलेनानेकसमरपीतमसिधाराजलिमय वमद्भिग्वयवेरिष रोमाञ्चनिमेन मुक्तशरशतशल्यनिकरभरलघुमिवात्मानं रणाय कुर्वद्भिग्दृहासेनािष
प्रतिविभिवततागगणेन स्पष्टदृष्ट्धचलद्ग्तमालमवज्ञया हसतेवकथ्यमानस्त्रवावटम्भः,परिकरबन्धविभ्रमिभ्रमितकरनखिकरण्चक्रवालेन व्यपगमनाशङ्कया नागद्मनमन्त्रमग्डलबन्धेनेव रुन्ध-

सम्मुखं, प्रवावितान् , प्रचलितान् । स्मर्शारीरेति - शरीरावरगां, वर्म्म, कृपास्तः, खङ्गः, ताभ्यां, सह, वर्त्तमानान्। ऋषेति – ऋष इत्यतः ''नरनाथः, साबज्ञमवादीतः' इत्यनेन,न्बयः । ऋ**पूर्वा**ते ऋपूर्वः, नवः, यः, त्र्यविज्ञेषः. निर्भर्त्सनं, तस्य अवर्षा, त्र्याकर्णनं, तस्मानः, श्रशस्त्रत्रणैः, न शस्त्रेण त्रणं, चतं, येषां तैः । श्रमपेण, कोपेन, यः, स्वेदः, धर्मजलं, तस्य, छलेन, ज्याजेन । ऋनेकेति - ऋनेकेषु, सम-रेषु, युद्धेषु, पीतम् , अरबादिनं, असिधाराजलं, खड्गजलं, इब, (बहुशत्र हननात्) वमद्भिः, उद्गिरक्षिः, अवयवैः, स्रङ्गः, रोमाख्न-निभेन, लोमच्छलेन, मुक्तः, निःसारितः, शर शतानि, वाण्समृहानि, शल्यनिकराः, शल्यसमृहाः, एव भारोयेन, तथाकः। ऋतः, लघः, भाररहित:, तमिव। रगाय, युद्धाय। श्रद्धहासेन, तन्नाम खङ्गन. प्रतिविभिन्नतः, प्रतिफलितः, तारायगः, नचत्रवृत्दं, यस्मिन् , तेन । रपण्टेति—स्पप्टं, स्फुटं, दृष्टा, धवला, शुभ्रा, दन्तमाला, दशनश्रंगी यत्र, तद् यथा तथा, हमतेव, हामं, कुर्वतव । कश्यमानेति— कथ्य-मानः, त्राभियीयमानः, सत्वस्य, उद्योगस्य, त्रवष्टम्भः, वंगः यस्य, तथोक्तः। परिकरेति-परिकरबन्धः, कटिबन्धः, तस्य, विभ्रांगण, चेष्ट्रया, भ्रमितयो, चलितयोः, करयोः, हस्तयोः, नखिकरणानां, चक्रवालं, मण्डलं, तेन । व्यपगमनाशङ्ख्या, (शत्रोः पलायनाशङ्ख-

न्दश दिशो नरनाथः सावश्वमवादीत् 'श्ररे काकोदर! काकः, मिथ स्थितं राजहंसे न जिहेषि बिल याचितुम्। श्रमीभिः किं वा परुपभाषितैः। भुजे वीर्यं निवसति, न वाचि। प्रतिपद्यस्व शस्त्रम्। श्रयं न भवसि। श्रगृहीतहितिष्वाशिक्षितो मे भुजः प्रहर्नुम्' इति। नागस्त्वनादततरम् 'एहि। किं शस्त्रेण्। भुजा-भ्यामेव भनिजमभवतो दर्पम्' इत्यभिधायास्कोटयामास । नर-पितरिप निरायुधमायुधेन युधि रुजमानो जेतुमुत्सुज्य सर्चर्मप्रस्क्रममसिमधौरकस्थोपरि ववन्ध वाहुयुद्धाय कत्त्याम्। युयुधातं च निर्दयास्कोटनस्फुटितभुजरुधिरशांकरसिज्यमानो

यतिभावः) नागेति—नागानां, सपांगां, दमनमन्त्रः, शायनमन्त्रः, (गारुडादीनियावन्) तेन, यः, मण्डलवन्धः, मण्डलाकारः, तेनेवः रन्धनः, अवरोध्यनः । सावज्ञं, सावहेलमः। काकोदरः ! भुजङ्गः 'काकस्य, वायसस्य, उद्गं, अथवा, काकं, ईपृत्तिमदुद्गं यस्य। काकः ! निर्ले ! राजहंसे, राजधेष्ठे, मराले च, न जिहेपि, लज्जसः । र्वाल, पृज्ञां, याचितुं । पर्वपापितैः, कृतिकिः। । प्रतिपद्यस्य, नयः। अयमः (ईदृशः-इतिभावः) अगृहीनहिनिषु, अगृहीनशस्त्रेषु, अशिन्तिः, अनभ्यस्तः । अनाहत्तरं, सावज्ञं । एहि, आगच्छः । किश्रम्येणः शिक्षमपे प्रयोजनं शस्त्रस्येतिभावः) भनिम्म, नाशयामि । आस्कोटयामास, आस्फःलयामास । (वाहोकराधानमकरोदिनिभावः) निरायुधम्, अशस्त्रम् । आयुपेन, शस्त्रेणः, उत्पृत्य, परित्यज्य । अष्टृहासं, भैरवाचार्यदत्तस्य । अद्धीकरस्य, उवीरधरपर्यन्ताङ्गाच्छा-दनवस्य । कच्यां, किटवन्धं । निर्देशिन निर्देशं, निष्ठुरं, यन्, आस्कोटनम्, प्रहर्गं, (तालिका शब्दकरग्रामितिभावः) तेन, स्फुटिनस्य, विच्तस्य, भूजस्य राधिराग्रां, रक्तानां, शीकरैः, विन्दुरिनः,

शिलास्तम्भैरिव पतिद्धर्बाहुदगडें शब्दमयिमव कुर्वाणौ भुवनं तो । न चिराच पातथामास भृतले भुजंगं भूपितः । जन्नाह च केशेषु । उच्चखान च शिरश्लेसुमद्वहासम् । अपश्यच वैकत्तकमा-लान्तरेणास्य यक्षोपवीतम् । उपसंहतशस्त्रव्यापारश्चावादीत्— 'दुर्विनीत !, अस्ति ते दुर्नयनिर्वाहवीजमिदम् । यतो विश्रव्यमे-वाचरिस चापलानि' इत्युक्त्वोत्ससर्जतम् । अनन्तरं च सह-सेवातिबहलां ज्योतस्नां दृद्शं । शरिद विकस्पतां कमलवनाना-मिव च व्याणावलेपिनमामोदमितव्यत् । स्रिटित च नृपुरशब्दम-श्वरणोत् । व्यापायसास च शब्दानुसारेण दृष्टम् ।

अथ करतलस्थितस्यादृहासस्य मध्ये तडितमिव नीलज-धरोद्रे स्फुरन्तीं प्रभया पिवन्तीमिव त्रियामाम् तामरसह-स्ताम्, कोमलाङ्गलिरागराजिजालकानि च चरणलग्नानि वेला-

सिच्यमानो, कृतमंचन हो। उच्चयान, उत्तोलयामास, वेकत्कमालां, तियंक्वत्तावलांम्यहार, श्रन्तरंग, मध्ये। दुर्नयति - दुर्नयस्य, दुर्चे- छितस्य, निर्वाहः, सम्पादनं, तस्यवी मं, कारगां (ब्रह्महत्याभयान्नद्गन्ध्यमं इतिभावः) विश्वव्यं, निःशङ्कम् । चापलानि, चाञ्चल्यानि । उत्मर्जः त्यत्याम । श्रानिवहलां, श्रातिप्रमृताम् । ब्रागाविलेपिनं (नामारन्ध्रपृरक-मितियावत्) श्रामोदम्, सोरमं । व्यापारयःमाम, प्रसारितवान । दृष्टि, नेत्रं । श्रथ इत्यतः "श्रियमपश्यत्" इत्यनेनान्वयः । श्रद्धद्वानस्य, तन्नामखङ्गस्य । तद्दिनं, दामिनीं इव, स्कुरन्तों, शोभमानाम् । पिवन्तीं, पानंकुर्वन्तीं, इव । त्रियामां, रात्रि । तामरसहस्तां, पद्मकराम् । कोमलेति कोमलानां, श्रंगुलीनां, रागराजिः, लोहित्यधारा । तस्या, जालकानि, समृहानि । वेलेति वेलायां, तटभूमो, वालानि, नृतनानि, यानि, विद्रमलतावनानि, प्रवाललना उद्यानानि ।

वालांबद्धमलतावनानावाकपंन्ताम्, करपङ्कासकाचाशङ्कया शशाङ्कमण्डलिमव खण्डशः कृतं निर्मलचरण्नखनिवहनिभेन विभ्रताम्, गुल्फावलिभ्वनृपुरपुटतया स्थितनिविङ्कटकावलि-बन्धनादिव पिन्ध्रश्यागताम्। बहुविध्रकुग्तमशकुनिशतशोभि-तालप्यनचलिततनुतर्भाद्तिस्वच्छादंशुकादुद्धिसलिलादिवो-चरन्तीम्, उद्धिजन्मप्रमणा त्रिवलिच्छलेन त्रिपथगयेव परि-ष्वक्तमध्याम्, अल्युन्नतस्तनमण्डलाम्, दश्यमानदिङ्गागकुम्भा-मिय ककुभम्, मदलग्तरावतकरशीकरनिकरमिय शरक्ताग-

तानि, इव । करें ति--कर एव, पङ्कनं, कमलं, तस्य, सङ्कोचः, निर्मा-लनं, (चन्द्रोदयादितियावत्) तस्य त्र्याशङ्काः, भयं, तथा शशाङ्क-मण्डलं, चन्द्रमण्डलं, इव । खण्डशः, कृतं, शकलीकृतम् । निर्म-लेति निर्मलानां, स्वच्छानां, चरगानखानां, निवहः, समूहः, नीवन भेनः तत्सदृरोन**ः गुल्फे**ति गुल्फंः पाद्यन्थिः श्रवलम्बते, तं, नुपुरपुटं, नुपुरमन्धिः, यस्याः, तया । स्थितंतिः स्थितं, निविदं, हृद्दं, कटकावल्यां, सेनिकसमृद्दं, बन्धनं, तस्मात्, परिश्रश्य, सिर्गत्य, त्रागतां, प्राप्ताम् । बह्निति बहुवियैः, नानाप्रकारैः, कुसुमानां, पुष्पानां, शक्कतीनां, पित्तर्सां, च शतैः, तन्तुनिर्मितैः (पद्मे) उपरि-पनिते:। शोभितं, तस्मात्। पवनेति पवनेन, वायुना, चलिनाः, चिप्राः, तनवः, सृद्धमाः, तरङ्गाः, यस्यः तस्मात्, त्रातस्वच्छात्, निर्मेलान , श्रशुकान , वसनान , उत्तरन्तीं, उत्तिष्ठन्तीम । उर्धिजन्म-प्रेम्गा, मागरोप्तत्तिस्तंहंन, त्रिवलिच्छलेन, त्रिवलिव्याजेन । त्रिपथ-गयेव, त्रिधारयागङ्गयेव, परिष्वक्तमध्यां, त्र्रालिङ्गितमध्यभागाम्। दृश्यमानेति -दृश्यमानो, दिङ्नागस्य, ऐरावतस्य, कुम्भो यस्यां, तथा भूतां, इव । ककुमं, दिशम् । मदेति—मदे, दानवारिणि, लग्नः, गणतारं हारमुरसा दधानाम्, धवलचामरैग्वि च मन्दमन्दिनः श्वासदोलाश्विहीरिकरणेरुपबीज्यमानम्,स्वभावलोहितन मदान्धगन्धेमकुम्भास्फालनमंक्रान्तसिन्दृरंणेव करद्वयेन द्योतमान्नाम्, हरशिखण्डेन्दुद्वितीयखण्डेनेव कुण्डलीकृतेन ज्योत्स्नान्मुचा दन्तपत्रेण् विश्वाजमानाम्, कौस्तुभगभस्तिस्तवकेनेव च श्रवण्लग्नेनाशोकिकम्लयेनालंकृताम्, महता मातङ्गमदमयेन तिलकेनादृश्यच्छ्वच्छायामग्डलेनेवाविरहितललादाम्,श्रा पाद-

संसकः, यः, ऐरावतः, तस्य, करः, शुल्डः, तस्य, शीकरःगां, जल-विन्दृनोः निकरः, समुहः, तमित्र । शरुद्धिति—शरदि, यः, तारागगाः, नज्ञबृन्दं, तद्वत् नारः, उज्बलः, तम् , उरमा, वज्ञमा । मन्दंति — मन्दमन्देन. ईवन्मन्देन, निश्चामन, दोलायिताः, चब्बलिताः, नैः, उपवीज्यमानाः संवीज्यमाना ताम् । स्वभावलाहितनः सहजरकेन । मदान्धेति मदान्यः, मद्मन्तः, य , गन्धेमः, गन्धहस्तां, (स्वेदं मूत्रं पुरीपं च मजाब्रचैव मनङ्गजाः, यस्याब्राय विभाद्यन्ति तं विद्याद्वस्य हम्तिनम्) तस्य. कुम्मास्कालनं, व्यवमर्शः, तेन, संक्रान्तं, संसक्तं, सित्द्रं, यक्ष्मिन् , नेत्, इव । लद्भ्याः, कर्द्रयेत्, ह्म्तयुग-लेन, दोलमानां, शोधमानाम् । हरेति हरस्य, शिखएड , चृडा. तत्र, यः, इन्द्द्वितीयस्वरुडः, त्र्यद्भवन्द्रः, तन इव. कुरुडलीकृतेन, वर्तुलाकारेगा, ज्योतस्नामुचा, कान्तिवर्षिगा, दन्तपत्रेगा, गजदन्त-रचितकर्णभूषणेन, विश्राजमानां, द्यांतमानाम् । कौस्तुभेति - कोस्तु-भस्य, मगोः, गभस्तीनां, किरणानां, स्तवकः, गुच्छः, तेन, इव, श्रवगालुग्नेतः श्रोत्रगतेन । मातङ्गमर्मयेतः गजराननिर्मितेन । ग्रदृश्येति - श्रदृश्यस्य, तिरोहितस्य, छत्रस्य, छायामण्डलं, छाया-वक्रं तेन, इव। ऋविरहिनः, ऋशन्यः, ललःटः, यस्याः, नाम्। तलादासीमन्ताच चन्द्रातपथवलेन चन्द्रनेनादिराजयशसेव थवलीकृताम् ,थरणितलचुम्बिनीभिः कर्ण्डकुमुममालाभिः सरि-द्विरिव सागराधिष्ठात्रीभिरिधष्ठिताम् , मृणालकोमलैरवयवैः कमलसंभवत्वमनचरमाचचाणां स्त्रियमपश्यत् । असंभ्रान्तश्च प्रपच्छ—'भद्रे, कासि । किमर्थं वा दर्शनपथमागतासि' इति । सा तु खीजनविरुद्धेनावरम्भेनाभिभवन्तीवाभापत तम्— 'वीर,सिद्धि मां नारायणोरःस्थलीलीलाविहारहरिणीम् ,पृथुभर-तभगीरथादिराजवंशपताकाम् , सुभद्रभुजजयस्तम्भविलासशा-

त्रापादनलान् , त्रामीमन्तान् , मीमन्तपर्यन्तं, चन्द्रातपथवलन्, कोमुदीवत् रवेतेन. स्वभावशुभ्रेण वा । ऋदिराजयशसा, ऋदिरा-जस्य, मनोः वैवस्वतस्य, पृथुनुपतेर्वा, यशः तेन, इव । धराणि-तलेति धरगितलं, भृतलं, चुम्बन्ति सपृशन्ति, इति नादृशाभिः। सागराधिष्ठाभिः, सागरं ऋधि, ऋधिकृत्य निष्ठन्ति, याः, नाभिः। कमलसम्भवत्वं, कमलादृत्पत्तिम् , अथवा, समभूयतं, स्थीयतं, अस्मि-न्निति, त्र्यिष्टानस्थानं, यस्याः (कमलवासिन्यालच्म्याः-इतिभावः) अनजरं. अज्ञर्गहितं, (तृष्णामितियावत्) आचज्ञाणां, कथयन्तीं, त्रमम्भ्रान्तः, त्रचिकतः, (त्र्यत्वरण्वेतिभावः) त्र्यवष्टमभेन, गर्वेगा । श्रभिभवन्तीव, तिरम्कुर्वन्तीव, (श्रवरूत्धनीव तद्वाक्यमितिभाव:) नारायणेति - नारायणस्य, विष्णोः, उरः, वत्तःस्थलम् , एव, स्थली, अकृत्रिमाभृः, (वनिमितियावत्) तत्र, लीलया, स्वेच्छया, यः, विहारः, विहरगां, क्रीडनं वा तत्र हरिगाि, मृगी, ताम् (स्वेच्छयारण्य-स्थल्यां हरिएया विहारः प्रसिद्धः) पृथ्विति पृथुप्रभृतीनां, राज्ञां, वंशस्य, कुलस्य, वंगाुद्गडस्य च, पताकां, ध्वजां, ऋौज्वल्यकारिग्गिं, कीर्तिविस्तारात्, (पन्ने) वेगाुद्गडस्योपरि श्रवस्थानात् । सुभटेति-

'लभिक्षेत्राम् , रण्रुष्धिरतरिङ्गणीतरङ्गकीडादोहददुर्ललितराज-हंसीम् , सितनृपच्छत्रपण्डशिखणिडनीम् , अतिनिशितशस्त्रधा-रावनभ्रमणविभ्रमसिंहीम् , असिधाराजलकमिलनी श्रियम् । अपहतास्मि तवामुना शौर्यरसेन । याचस्व, ददामि ते वरम-भिलपितम्' इति ।

वीराणां त्वपुनस्वताः परोपकाराः । यतो राजा तां प्रणम्य स्वार्थविमुखोभैरवाचार्यस्य सिद्धिं ययाचे । ठक्ष्मीस्तु देवी प्रीततरहृद्या विस्तीर्यमाणेन चत्त्वपा त्तीरोदेनेवोपरि पर्यस्तेना

सुभटानां, सुवीराणां, भूजाः, बाह्वः, एव, जयस्तम्भाः, तेषु, विलास-शालभञ्जिका शोभार्थनिहितपुत्तलिका. ताम् (सुभटपदेनास्याः वीरानु-रागित्वं, सृचितं) रेणाति रागेषु, युद्धेषु, या, मविरतरङ्गिण्यः, रकनद्यः, नासां, नरंगेषु, उस्मिषु, क्रीडा, केली, नत्र दोहदेन, स्त्रभि-लापेगा, दुर्लिलना, दुर्विनीता, राजहंमी नाम । सितंति सिनानि, शुश्राणि, नृपाणां, राज्ञां, छत्रवण्डानि, स्रातपत्रममृहानि, तत्र शिख-रिडनी, मयूरी, ताम, (त्र्यनानपेसञ्चरग्रशीलत्वाद मयूरीगाां) <mark>ऋतीति</mark> — ऋतिनिशितानां, सुतीचणानां, शस्त्राणां, धारा एव, वनानि. तेषु, भ्रमणं एव, विभ्रमः, विलामः, तत्र, सिंही, नाम् । ऋसाति---श्रमीनां, खङ्गानां, धारा एव, जलानि, (तनुत्वादितिभावः) तत्र कम-लिनी, पिद्मनी ताम । अपहतेति - अपहता, आकृष्टा, शौर्ध्यरसंन, उत्साहेन । अभिलपितं, इच्छितम्। **अपुनरुक्तेति** अपुनरुकाः, पुनरुक्तिदोपरहिताः, परोपकाराः, परषामुपकृतयः, अथवा, अपुनरुक्ताः, त्र्यनिषकाः । तां, लच्मीम् । स्वार्थविमुखः, निःस्वार्थः । सिद्धिः, इच्छतसाफल्यं । प्रीततरेति प्रीतनरं, ऋतिशयेन, प्रीतं, (राज्ञः, स्वार्थनिःस्पृहत्वेनेति यावन्) हृद्यं, यस्याः, सा । विस्तीर्थमःग्रेन,

भिषिञ्चन्ती भूपालम् 'पवमस्तु' इत्यव्रवीत् । अवाद् । अवाद । अवाद

मृमिपालस्तु तदाकर्ण्य हृद्येनातिमात्रमधीयत । भैरवाचा-योऽपि तस्या देव्यास्तेन वचसा कर्मणा च सम्यगुपपादितेन सद्य एव कुन्तली किरीटी कुण्डली हारी केयूरी मेखली मुद्ररी

विस्फार्यमागोनः (निःस्युद्दवर्शनेन विस्मयागमादिनि यावत्) चीरो-देनंव, दुग्धसमुद्रेगेव (प्रसन्नद्दादित्यर्थः) उपिष्पर्यस्तेनः पितेन । एवं, श्रस्तु (पृगा ते प्राथना) सत्वोत्कपेगाः साहमानिशयेनः श्रसाधागण्याः निरूपस्य । स्येचन्द्रसस्योः, रिविनशाकरयोः तृतीय इवः (तेनस्त्वात्) श्रविद्धिन्नस्य, अत्रुद्धिनस्य, उपचीयमानवृद्धः, िरन्तरवर्द्धमानाभ्युद्यस्य । (समयप्रभावेण उन्नितं, श्रवनितं च गच्छतः, प्रतिमत्मं, एवं वृद्धिमद्वंशस्य नृपस्यत्वर्धः 'च्यतिरंकः) शुर्चाति शुचिः, पृनं शुद्धाचरणं वा सुभगं, सु-शोभनं, भगं, वीर्यं, यशो वा, सत्यं, यथार्थकथनं,त्यागः, दानं, वैर्यं, धीरत्वं, तेषु, शोरुद्धाः, द्वाः (सर्वगुगासम्पन्नाः-इत्यर्थः) पुरुपप्रकारद्धाः पुरुषश्चेष्टाः, प्रायेगाः, वाहुत्येन, यत्र, तथा भूतस्य, कर्ताः जनकः । यस्मिन (राजवंशे-इति यावत्) द्वितीयः, श्रपणः, मान्धातेव, नृप इव । कर्मणाः, (शव-स्थितस्पन्नां वितीयः, श्रपणः, मान्धातेव, नृप इव । कर्मणाः, (शव-स्थितस्पन्नां वितीयः) सम्यक् उपपादिनेन, सम्यगनुष्ठितेन ।

खड़ी च भूत्वावाप विद्याधरत्वम् । प्रोवाच च - 'राजन् , श्रदू-रव्यापिनः फल्गुचेतसामलसानां मनोरधाः । सतां तु भुवि विस्तारवृत्यः स्वभावेनैवोपकृतयः । स्वप्नेऽप्यसंभावितां दातु-मिमां द्विणां चमः कोऽन्यो भवन्तमपहाय । संप्रकणिकामपि प्राप्य तुलेव लघुप्रकृतिरुन्नतिमायाति । स्वदीयेर्गुणैरुपकरणीकृत-स्य स्वच्त एव च लब्धात्मलाभस्य निर्लज्जतेयमस्य मूढहृद्ययस्य । निद्वामि येन केनचित्कार्यल्वोपपादनोपयोगेन स्मारियतुमा-त्मानम्' इति प्रत्युपकारदुष्प्रवेशास्तु भवन्ति धीराणां हृदया-

सद्य एव, तत्व्यगमेव, कुन्तली, सुकेशः, किरीटी, मुकुधारी, कुण्डली, कुण्डलयुकः। हारी, हारवान । कंयूरी, ऋद्भदी, मेखली, तद्यागीधारी। मुद्ररी, मुद्ररः, द्राडः, तहान् । विद्याधरत्वं, विद्याधरभावम् । ऋदर-ञ्यापिनः, समीपप्रसारिगाः, फल्गुचंतसाम्, असारहृदयानाम्। श्रल-सानां, उद्यमरहितानां, मनोरथाः, इष्सितानि । विस्तारवत्यः, प्रसर्गा-शीलाः । उपकृतयः, उपकाराः । इमां, द्वित्याः, (विद्याधरत्वलाभ-रूपाम) ज्ञमः, समर्थः । त्रपहाय, त्यवत्त्वा । सम्पदिति --सम्पदः, धनस्य, करिएकां, करामात्रं, (लेशमपीतिभावः) लघुप्रकृतिः, नीच-स्वभावः । उन्नतिम् । स्रोन्नत्यं, विपथ्यमनं च । उपकरणीकृतस्य, कृतउपकारस्य । स्वन्धेति लब्धः, प्राप्तः, त्रात्मनो, लाभः, त्रभीष्टरूपः, येन तथा भूतस्य, ऋस्य (मदीयस्येति यावत्) कार्येति कार्यस्य, लव , लेशः, (किञ्चिन्मात्रमितिभावः) तस्य उपपा ,दनं, करगां, तेन, यः, उपयोगः, (उपकाररूपः) तेन । स्मारयितुं, स्मरणतां नेतुं। प्रस्युपकारंति प्रत्युपकारेण, उपकारप्रतिदानेन, वप्टम्भाः, त्र्यतस्तं राजा 'भवत्सिद्धयैव परिसमाप्तकृत्योऽस्मि । साधयतु मान्यो यथासमीहितं स्थानम्' इति प्रत्याचचचे ।

तथोक्तश्च भूभुजा जिगमिषुः सुदृढं समालिङ्गय टीटिभादी-न्कुवलयवनेनेवावश्यायशीकरस्राविणा सास्रेण चक्तृषा वीक्त-माणः क्तितिपति पुनरुवाच--'तात, व्रवीमि यामीति न स्नेह-सदृशम्। त्वदीयाः प्राणा इति पुनरुक्तम्। गृह्यतामिदं शरीर-कमिति व्यतिरेकेणार्थकरणम्। तिलशः क्रीता वयमिति नोप-

दुष्प्रवेशाः, प्रवेष्टुमशक्याः, हृदयावष्टम्भाः, हृदयगाम्भीयांगिः, (निह् धीराः प्रत्युपकारं ऋर्थयन्ते) भवित्सध्या, इष्मिनपूर्गोनेतिभावः । परिसमाप्तं, पूर्गातांनीतम् । कृत्यं, कर्म. यस्य, तथोक्तः । साध्यतु-व्रजतु, मान्यः । (भवानितियावत्) यथा समीहितं, चेष्टितानुरूपं, (यथेष्सितमितिभावः) स्थानं, (विद्याधरलोकं) इति, एवं प्रत्याचचने. ऋकथयत् ।

भूभुना, राज्ञा, जिगमिपु:, गन्तुमिच्छु:, (भैरवाचायें-इतिभावः) वकुलयवनेन नीलोत्पलकाननेन, इव। अवश्यायति—अवश्यायानां तुपाराणां, शीकरान, विन्दृन् स्रवित इति ताहरान। सास्त्रेण, सन्नलेन। स्रेहशहरां, स्रेहसमुचितम्। प्राणाः, (मदीया इत्यर्थः) त्वदीयाः, (त्वं मत्तः अभिन्न इत्यर्थः) पुनस्कं, (कथितपूर्वमितिभावः) व्यतिरंकेण, पृथमभावेन, अर्थकरणं, अर्थसाधनम् (आवांखलु अभिन्नो, कथने तु विपर्ययः-एवेति भावः) तिलशः, खण्डशः, क्रीता वयमिति (वह उपकार करणात्) निहं प्रत्युपकार कर्तुं समर्थाः वयमितिभावः) द्रीकरणं, दूरे निचेप, इव। अप्रत्यचं, वचनमात्रं (हष्टेरविषयत्वाद्धृ

कारानुरूपम् । बान्धवोऽसीति दृरीकरणमिव । त्विथ स्थितं हृद्यमित्यप्रत्यक्तम् । त्विद्वरहकारिणी कारणेयं न सिद्धरित्यश्रद्धे-यम् । निष्कारणस्तवोपकार इत्यनुवादः । स्मर्तव्या वयमित्याक्षा । सर्वथा कृतन्नालापेष्वसज्जनकथासु च चेतिस कर्तव्योऽयं स्वार्थ-निष्ठरो जनः ' इत्यमिधाय वेगच्छिन्नहारोच्छिलतमुक्ताफलिन-करताडिततारागणं गगनतलमुत्पपात । यथौ च सीमन्तितम्रह-

द्यस्येतिभावः) त्वद्विरह कारिगाी, तवविच्छेद्जननी, श्रतएव नः, त्रस्माकं, इयं सिद्धिः, कारगा, यातना, (क्रंश एवेतियावत्) (कारगातुयातना तीत्रवेदना ''इत्यमरः'') श्रश्रद्धेयं, श्रविश्वास्यम् , निष्कारगाः, कारगारहितः, निरर्थको वा) इति, एतत्कथनं, स्रानुवादः, कथितस्यार्थस्य प्रकारान्तरंगा्कथनम्। स्राज्ञाः, स्रादेशः। कृतन्नाला-पंपु, कृतं, (कार्यं) ब्रन्ति-इति कृतव्राः, तेपां, श्रालापाः, भाषणानि, तेषु, ऋसज्जनकथासु, दुर्जनविषयकालापप्रम्नावेषु, भवतां प्रत्युपकारा-करगात्, त्र्यहमपिकृतन्नः, त्र्यतः, स्वार्थनिष्टुरः स्वकार्यसाधनपरायगः, श्रतएव निर्देयः। वेगेति—वेगेन, रंहस्रा, छिन्नान् , त्रुटितान् , हारान् , उच्छलितानां, निर्गलितानां, मुक्ताफलानां, मौक्तिकानां, निकरैं:, समृहै:,नाडित:, त्राहत:, तारागग्:,नचत्रवृन्दं, यस्य, यत्र वा, तन् (विष-यागां मौक्तिकानां,निगरगोन श्रसंख्यतारागगाताडनम् ,श्रतः, श्रसम्बन्धे सम्बन्धम्पा त्रातिशयोक्तिः) सीमन्तितंति—सीमन्तितः, द्विधाकृतः, ब्रहाणां, दिग्चारिणां, सूर्यादीनां, ब्रामः, समृहः, येन. तथोक्तः। े सिध्युचितं, (विद्याधरत्वा योग्यं) धाम, स्थानम् । श्रीकरठोऽपि, तन्नामनागोऽपि । पराक्रमक्रीतः, बलक्रीतः । कर्तव्येषु, कार्येषु, (भवतः, य्रामः सिद्धघुचितं धाम । श्रीकरठोऽपि—'राजन्, पराक्रमक्रीतः कर्तव्येषु नियोगेनानुत्राह्यो ब्राहितविनयोऽयं जनः' इत्यभिधाय राजानुमोदितस्तदेव भूयो भूषिवरं विवेश ।

नरपतिस्तु चीणभूयिष्ठायां चपायां, प्रवातुमारब्धे प्रवुष्य-मानकमिलनीनिःश्वाससुरभौ, वददेवताकुचांशुकापहरणपरिहा-सस्वेदिनीव सावश्यायशीकरे, परिमलाकृष्टमधुकृति कुमुदनिद्रा-वाहिनि निशापरिणतिजडे तुपारलेशिनि वनानिले, विरहिवधु-

इतियावत्) नियोगंन, आदेशंन । ब्राहितविनयः, शिक्तिविनयः, (पराजयेनेत्यर्थः) भूविवरं, पातालम्। नरपितः ''इत्यतः नगरं विवेश" इत्यनेनान्वयः । चीसाभूयिष्ठायां, (प्रायेगाव्यतीतायामिति-भावः) चपायां, रजन्याम् । प्रवातुं, सञ्चरितुम् । प्रवुद्ध्यमानेति— प्रबुद्धथमानानां, (सूर्योदयान्) विकाशं गतानां, कमलिनीनां, निश्चा-सेन (तत्स्पर्शवायुनेनिभावः) सुरभिः, सुगन्यः, तस्मिन । वनेति— वनदेवनानां, कुचयोः, स्तनयोः, ऋंशुकस्य, वस्त्रस्य, ऋपह्ररणमेव परिहासः, हास्यं, (क्रीडनमितियावत्) तेन यः, स्वेदः, धर्मजलं, तद्वति इव, सावश्यायशीकरे, तुषारिवन्दुयुक्तं (समासोक्तिः) परि-मलेति- परिमलः, पुष्पविमद्दिन्धः, तन, त्राकृष्टाः, त्राकिषिताः, मधुकृतः, द्विरेफाः (पत्ते) (तदाबायोन्मादिताः-विटाः-इति यावत्) येन ताहरो । कुमुदेति कुमुदानां, निद्रानिमीलनं, तां वाहयति, उत्पादयति, इति तस्मिन् (दिच्यानायकत्वंव्यज्यतेऽत्रप्रेमगर्भव्यव-हारेगोतिभावः) निशेति—निशायाः, रात्रेः, परिणितः, परिणामः, तया जडः, मन्थरः, शिशिरभारेगा, (पत्ते) सर्वासां निशां, विलासात्,

रचकवाकचकनिःश्रसितसंतापितायामिवापरजलनिधिमवतर-न्त्यां त्रियामायां, साज्ञादागतलदमीविलोकनकुतृहलिनीिष्वव समुन्मीलन्तीषु नलिनीषु, उन्निद्रपिचिणि चरति कुसुमविसर-मिव तुहिनकणनिकरं मृदुपवनलासितलते कानने, कमललक्सी प्रबोधमंलशंखेष्विव रसत्स्वन्तर्वद्धध्वनन्मधुक्ररेषु मुकुलायमा-प्रजागरालसः, इत्यर्थः-तस्मिन् । तुपारलेशिनि, शिशिरविन्दु वाहिनि, (ईपत्शीतलेतियावन्) (पत्ते) रितश्रमस्वेदवतीतिभावः । विरहेति— विरहेगा, वियोगेन, विधुरागाां, व्याकुलानां, चक्रवाकागाां, रथाङ्ग-पित्रगां, चक्रस्य, समूहस्य, निश्वसितन, निश्वासमहता (उप्योनेनि-यावन्) सन्तापितायां, इव, (उत्प्रेचा) स्रपरजलनिधि, श्रपरं समुद्रं, त्रियामायां, रजन्यां । साद्धादिति—साद्धादागुनायाः, प्राप्तायाः, लच्म्याः, श्रियाः, विलोकने, दर्शने, कुनृहुलिन्यः, कौनुकवत्यः, तास-इव । समुन्मीलन्तीषु, विकसन्तीषु, निलनीषु, पश्चिनीषु, (मुग्धनायि-कात्वं, व्यज्यते एतेन कमिलनीनां) । उन्निद्देति उन्निद्राः, विगत-निद्राः, (प्रातः पत्तिगां, जागरग्रस्वभावः) पत्तिगः, यत्र, तस्मिन् (शृङ्गारसहायाः पन्निग्:-विटानां ध्वन्यते त्र्यनेन) चरति, वर्षति । कुसुमविसरमिव, पुष्पनिकरमिव, (पत्ते) विरहतापोपशान्तये रति-सुखोपभुक्तये वा । मृद्विति मृदुना त्रिविधेन, पवनेन, वायुना, लासिताः, नर्त्तिताः, (कम्पिताः-इतिभावः) लताः, त्रतत्यः, यत्र तादृशे । कमलेति कमलानां, पद्मानां, लच्मीः, श्रीः, तस्याः, प्रबोधाय, जागरणाय, मङ्गलशङ्खाः, तेषु इव, (उत्प्रेचा) रसत्सु, ध्वनत्सु । श्रन्तरिति श्रन्तः, श्रभ्यन्तरं, बद्धाः, रुद्धाः, (पद्मनिमीलनादित्यर्थः)

नेषु कुमुदेषु, उज्जिहानरविरथवाजिविस्रष्टैः प्रोथपवनैः प्रोत्सा- ['] र्यमाणास्विव वारुण्यां कक्मि पुञ्जीभवन्तीषु श्यामालताकलि-कास तारकास, मन्दरशिखराश्रयिणि मन्दानिललुलितकल्पल-तावनकुसुमधूलिविच्छुरित इव धूसरीभवति सप्तर्षिमग्डले,सुर-वारणाङ्कुश ६व च्युते गलति तारामये मृगे, त्रीनपिटीटिभादी-न्ग्रहीत्वा नागयुद्धव्यतिकरमछीमसानि श्रुचिनि वनवापीपयसि ध्वनन्तः, गुञ्जन्तः, मधुकराः, भ्रमराः, येषां, तेषु । मुकुलायमानेषु, मुकुलभावंगच्छत्सु । उज्जिहानेति – उज्जिहानैः, उद्गच्छद्भिः, प्रबुद्धैः, वा, रवे:, सूर्यस्य, रथवाजिभि:, रथाश्वै:, विसृष्टा:, त्यक्ताः, तै:। प्रोथपवनैः, नासामारुतैः। प्रोत्सार्यमागासु, त्र्रपसार्यमागासु, इव। वारुण्यां ककुभि, पश्चिमायांदिशि पुञ्जीभवन्तीपु, संह्ती भवन्तिषु। श्यामेति--श्यामा, रात्रिः, एव लता, व्रतिः, त्र्रथवा, श्यामालता, प्रियंगुलतिका, मकरिका वा नस्याः, कलिकाः, कुमुममुकुलानि, नासु । तारकासु, नक्तत्रेषु (रूपकम्) मन्दरेति मन्द्रस्य, पर्वतस्य, शिखरं, शृङ्गम्, त्राश्रयनीति तथा भूते । मन्दानिलेति – मन्देन, श्रल्पेन. (मृदुप्रवाह्वतेतिभावः) श्रनिलेन, वायुना, लुलितं, ईपदान्दो-लितम्। यत्, कल्पलतावनं, देवतरु काननं, तस्य, कुसुमानां, पुष्पासां, धूलिभिः, परागैः, विच्छुरितं इव, विलिप्तं इव, धूसरा, भवति, धूसरवर्णतांगच्छति । सप्तर्षिमण्डले, मरीच्यादिमहर्षिसमूहे । सुरेति—सुरवारणस्य, ऐरावतस्य, त्रांकुरा इव। च्युते, स्वस्थानात् भ्रष्ट, गलति, सरित । तारामये, नत्तत्रमये, मृगे, मृगशीर्पनामनत्त्रत्रे, स हि, श्रंकुशाकारः, (श्रतः) कोगात्रय युक्तेनांकुशेन, (उपमा) टीटि-

्प्रचाल्याङ्गानि नगरं विवेश । श्रन्यस्मिन्नहनि तेषामात्मशरीरा-नन्तरं स्नानभोजनाच्छादनादिना प्रीतिमकरोत् ।

कतिपयदिवसापगमे च परिवाट भूभुजा वार्यमाणोऽपि वनं ययौ । पातालस्वामिकर्णतालौ तु शौर्यानुरक्तौ तमेव सिषे-वाते । संपादितमनोरथातिरिक्तविभवौ च सुभटमण्डलमध्ये निष्कृष्टमण्डलाग्रौ समरमुखेषु प्रथममुपयुज्यमानौ कथान्तरेषु

भादीन् । नागेति – नागेन, (श्रीकण्ठेन) सह, यन् , युद्धं, नस्य. व्यतिकरः, सम्पर्कः, तंन, मलीमसानि, म्लानानि । शुचिनि, पवित्रे, वनवापीपयसि, ऋरण्यसरसीजले । ऋन्यस्मिन् ऋहिन, ऋपरिदने । तेषां (टीटिभादीनां) श्रात्मेति श्रात्मशरीरं, स्वदेहं । श्रनन्तरं, पश्चात् (पूर्वे समाधाय स्नानादि व्यापारं तेषां, पश्चात्स्वयमपि कृतवा-नितिभावः) परित्राट् , परित्राजकः, (टीटिभः) भूभुजा, राज्ञा, वार्य-मार्गा:, निपंधित:, वनं, ऋरण्यं, ययौ, ऋगमत् (वानप्रस्थमवललम्ब-तिभावः)। शौर्येति –शोर्येग्, पराक्रमेग्ग, अनुरक्तो, जातस्नेहो, (न भोगाकांच्रयेत्यर्थः) सम्पादितेति सम्पादितः, जनितः, मनो-रथस्य, त्राशायाः, त्रातिरिक्तः, त्राधिकः, विभवः, सम्पद्, ययो तो । सुभट मण्डलमध्ये, सुवीरसंघे । निष्कुष्टेति निष्कुष्टं, उत्कृष्टम । मण्डलाप्रं, खड्गः, (खड्गं तु निश्चिशचन्द्रहासासिरिष्ट्यः। कोन्नेयको मण्डलाग्रः ''इत्यमरः'') ययोः, तो, श्रथवा निष्कृष्टं, प्रसिद्धं, यन्, मण्डलं, वीरसमूहः, तस्य, श्रयों, श्रयगण्नीयों, श्रतःव, समरमुखंपु, ्युढॅपु, प्रथमम्, पूर्वे, (सेनापत्यत्वेनेतिभावः) उपयुज्यमानौ, नियुक्तौ । कथाऽन्तरेषु, त्र्याजापप्रसंगेषु । त्र्यन्तरान्तरा, मध्ये मध्ये ।

चान्तरान्तरा समादिष्टौ विचित्राणि भैरवाचार्यचरितानि शैशव-वृत्तान्तांश्च कथयन्तौ तेनैव सार्थं जराामजग्मतुरिति।

इति श्राबाणभदृक्ठते हर्षचरिते भैरवाचार्यसिद्धिमाधनं नाम तृतीय उच्छवासः ।

समादिष्टों, श्राज्ञप्तों, (राज्ञा इति यावन्) शैशववृत्तान्तान्, वाल्य-क्रीड़ादिव्यापारान् (भैरवाचार्यस्यैवेत्यर्थः) कथयन्तो । जरां, वृद्धत्वम्। इति श्रावाणभद्कतहर्षवरितव्याख्यायां "आधुतोषिण्यां"

नृतीय उच्छवायः।

पं॰ रघुनाथचन्द्र शास्त्री के प्रबन्ध से द्वितीय, तृतीय उच्छवास ची॰ घी॰ आर॰ आई॰ प्रेस लाहीर में छपा ।

श्रीहर्षचरितम् ।

चतुर्थ उच्छासः।

योगं स्वप्नेऽपि नेच्छन्ति कुर्वते त करग्रहम् । महान्तो नाममात्रेण भवन्ति पतयो भुवः॥१॥ सकलमहीभृत्कम्पकृदुत्पद्यत एक एव नृपर्वशे । विपुलेऽपि वृथुप्रतिमो दन्त इव गणाधिपम्प मुखे ॥२॥

त्र्यथं कविवरो भट्टवागश्चिरित्रनायकजनमङ्गान्तप्रस्तावपुपक्रम-साम त्रादो महतां भुवः पनित्वमिनरवंज्ञच्छयेन वर्ग्ययित ।

योगिसिति । रहान्तो नाममात्रेण नाम्नैव भुवः पतयो भवन्ति । नामैव महतां भुवः पतित्वे अयोजकं नत्वन्ये पराक्रमादयो गुणाः । योगं संबधं युवितं वा स्वप्निपि नेच्छन्ति । भूपतीनां युक्त्यपेचिन्द्रमेतेषां तु नेत्यर्थः । करगृह्णां पाणिपीडनं बिलस्वीकारं वा न कुर्वते । पतित्वे हि पाणिपीडनमपेचितं नृपत्वे च बिलस्वीकारस्त- दुभयमप्येते नाचरन्त्यतो बेलच्चर्यम् । अत्र प्रतिपाद्येन वस्तुना साधारस्यात्पत्युभूपतेश्च महत् मुत्वर्षस्य द्यातनाच्छद्वशक्तिमूलानु-सर्याद्भपो व्यतिरेकःलंकारः ॥ १ ॥

वर्ण्य श्रीहर्ष सकलनृपवंशललासभूतं मनसिकृत्य नाहशस्य महतो जनेदु ह्वाप्यत्वं वर्ण्यति—सकलेति । विवृत्तेषि विशालेषि नृपवशे पृथुप्रतिमः पृथुन मकराजसहशः सकलानां महीभृतां नृपाणां कपकृद् भीतिद एक एव विरत्त इति तात्पर्याः उत्पद्धते प्रादुर्भवति । गणाधिरस्य गजाननस्य भुखे पृथुर्महती प्रतिमा स्वाकारो यस्य ताहश एको दन्त इव । यथा गजाननमुखस्य एको दन्तः सर्वेषां भूधरःणां भीतिद्स्तहद्यमप्यखिलानां नृपाणां कम्प

१ अय तस्मात्युष्पभूनिईजवरस्येच्छागृहीतकोषो नाभि-पद्म इव पुण्डरीकेक्षणात्, लक्ष्मीपुरःसरो रत्नसंचय इव रत्ना-करात्, गुरुवुधकविकळावत्तेजस्विभूतन्दनप्रायो ग्रहगण इवो-

कृत् । स्रतया चोषमय।ऽशतेनसहश एव गणाधियो देवतात्वेन तदास्वीकृत स्रासीदिनि गम्यते । स्रिष च कुलस्थोत्रमक एक एव भवति वंश इति प्रतिद्वमेव । गणाधियो हि परिण्णगजली तामतुकु-वन् पीडयामास निज्ञिलान् भूषरानिति पौराणि शें सिटिमनुस्त्रेये यमुषमा । पृथुनीम सकजन्यत्रे घडो मध्यम नाद्वनानशरी राज्ञात स्रा दिनृगो सुवःसमीकरण् काले पर्वतानक प्यामासेति विष्णुपुर। गो ।। रा।

अयेति । अथेत्यादौ राजवंशो नृपान्वयो निर्जगाम इति अंबंधः कस्मात, पुष्प भूतेस्तन्नामकान्तृपात् । पुंडरीके इव कमले इवेच्छां नयने यस्य तस्मात् । द्विजवरैत्रीद्धाणश्रोध्ठेः स्वेच्छया गृशीनः स्वीक्टन तः कोषोऽर्थसंचयो यस्य सनृपवंशः । पुंडरी ह्वाणाद्विष्णार्दि नवरेण ब्रह्मगा स्वेच्छया गृहीतः कोपः कुडमला यस्य स नाभिपदा इव । सर्ववेद- प्रवर्तकत्वाद् द्विजश्रेष्ठत्वं ब्रह्मगाः । 'कोषोऽस्त्री कुडमले । जातिकोशेऽथैसंघाते, इति मेर्निनी । साधारग्यपर्मरच द्विजवरस्वे-च्छागृहोतकोपत्वम् । रत्नानां स्वनातिकोष्ठानामाकरात्वनेन्ने-पात् (पद्ये) रत्नाकरात्सागरात् लक्ष्मीः पुरः सराग्रगामिना यस्य स नुपान्वयो लच्न्यालंकृत इत्यर्थः (पच्ने) लच्मीः पुरःसरा प्रथममुत्यन्ता यस्य सः । त्र्राहिताग्न्यादित्वात्परिनपातः । गत्नानां स्वजाति-श्रेष्टानां संचयः (पच्चे) रत्नसंचयश्चतुर्देश रत्नानीव । 'रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेऽपि' इति मेदिनी। 'पुरःसर' इति रूपं पुरःपूर्वकात्सरते:, 'पुरोमेतोयेषु सर्तेः' इत्यनेन टप्रयये निष्पन्नम् । 'संचय' इति सपूर्व का**च** एरउइत्यननाच् देवाशसुरैमध्यमानातसागर। बहुर्दश

द्यस्थानात्, महाभारवाइनयोग्यः सागरः इव सगरप्रमावा तृ, दुर्जयवलसनाथो हरिवंश इव शुरुव्रिर्जगाम राजवँसः । यष्माद्विनष्टधर्मधवलाः प्रजासर्गाडव कृतमुखात् प्रतापाकान्त-

रत्नानि प्रादुर्वभृतुरिति भागवते । उद्यस्थानात्समुन्नते: स्थानात्यु-ब्पमृते: (पन्ने) पूर्वपर्वताद् । 'उदयस्तु पुमानपूवपवते च समुन्नतो' इति मेदिनी । गुरव उपदेष्टारः दुधा विद्वांसः व वयः काव्यतिमीतारः कलावन्तोः नृत्यादिकलाप्रवीगाम्तेजस्विनः शुराः भूनन्दना राजानः प्राया बहुला यस्मिन स नृपवंशः । (पत्ते) गुर्फ्वेद्स्पतिः बुधः सौन्यः कविः शुक्तः कलावंश्चन्द्रो तेजस्वी सूर्यः मृनन्यः संगलः शया बहुला यम्हिन् 🕣 घ्राग्गा इव तारका समूह इव । सागर इव प्रभा-े वःसामर्थ्यं यस्य तस्मात्पुष्पभूतेः (पत्ते) सगरस्यापत्यानि पुमांसः सगराः तेषां प्रभावात्सामर्थ्यात् । सगरशहात् "जनपदशहात्त्त्रत्रि-यादञ्' ऋनेन सृवेगााञ्चि" तद्राजकत्वाद्रहत्वे लुक । ऋस्य जनपद-वाचकन्वं कल्प्यमन्यथा सगरेगा सागरस्यानिर्मितत्वादसंगतेयमुपमा स्यादः। कपिलाभ्रहतःश्वैः सगरपृत्रैकत्यातः सागर इति महाभारते वनपविशा । महाभारते भुवः पालनमुद्यमार्थं गतागतं विद्धतीनांनावां भारश्च तस्थवःहनस्य धारसम्ययोग्यः।शूराद्वीरात्(पत्तेः तन्नामकासदु र्दशपृर्वजात् । दुर्जयं जेतुमशक्यमक्रय्यं यहुलं सामर्थ्ये तेन युक्तः (पत्ते) दुर्जयेन दुर भभवेनाथाद्भगवना श्रीकृष्णेन बलेन वलरामेगा च सनाथो हरिवंशो यादववंश इव । यस्मादिति । यस्मादाजानोऽजा-, यन्तेत्यन्वयः । ऋतमुखात्कुशलाद्यम्मान् । ऋतुखः ऋती कुशल इत्यपि' इत्यमरः । अविनष्टो धर्मीयेषां तादृशान् धव न् धूर्तान् लान्ति स्वीकुविन्ति ते धर्मनिरतधूर्तप्रहण बद्धाद्रा इत्यर्थः । धरा जीर्गापुमान्तरे धूर्ते इति मेदिनी । अथवाऽ वनष्टधर्मेगा धवलाः

भुवनाः किरगा इव तेजोनियः विष्रहत्याप्तदिङ्भुषा गिरय इव भृभृत्प्रभवात्, धरणिधारणज्ञमा दिग्गना इव ब्रह्मकरान्, उद्धीन्पातुमुद्यना जलधरा इव धनागमात्, इच्छाफल्दायिनः कल्पनरव इव नन्द्नात्, सर्वभूताश्रया विश्वरूपप्रकारा इव श्रीवरादजायन्त राजानः।

शुभाः यशस्वन्त इतियावन् । कृतमुःबात्कृतयुगारंभाद्विनष्टेन पूर्णेन धर्मेगा धवताः प्रजासर्गा इव। धर्मो हि चतुष्पात् स च कृतयुगे परिपूर्ण आ गीत्तद्नुरोधनाविनष्टति विशेषणाम् । अत्र च प्रतिग्रं तस्यैकेकः पादो नष्टः। धर्मस्य च्हब्पात्वं श्रीहर्पेग्। नलवगाने प्रदर्शिःम् । 'पदैश्चतुर्भिः सुकृते स्थिरीकृते कृतेऽमुना के न तपः प्रपेद्रें इति । तेजमां निधेर्यस्माद्राज्ञः (पन्ते) तेजोनिधेः सूर्यात् । प्रनापेन तेजसा (पराक्रमेग्गेत्यर्थः) आक्रान्तभुत्रवत्तं येस्ते राजानः (पद्मे) प्रतापेन वापेनाकान्तं भुवनवलं येस्ते किरगाः। 'व्रतापस्तापतेजसोः'इति मेदिनी । मृभुनारःज्ञां मूषरायाः च प्रभवा-ज्जनममूलाद् । विष्रहेण समरंगा देहन च व्याधानि दिङ्गुखानि यैस्ते राजानो गिरयश्च । ब्रह्मकरात्परब्रह्मचिन्तकात्(पद्मे प्रजापतेः । धरएया: पृथ्व्या धारगो वहने चमा: समर्थाः दिग्गजा इव । नृप-पत्तेप्येवमेव । 'सूर्यस्याएडकपाजे हे समानीय प्रजापतिः । हम्ताभ्यां परिगृह्याथ सप्त सामान्यगायत । गायतो ब्रह्मणस्तरमात्समुत्पेतुर्भतं-गजाः' इति पालकाव्यः । घनो दृढ् श्रागमः शास्त्रं यस्य तस्माद्य-स्मात्पचे वषाकालात् । उदधीन् पातुं आरचितुः पाशितुः च । वर्षा काले हि भेघाः समुद्रोपरि लंबमाना जलपानायागता इति तकयित्वेयमुपमा नन्दयति सन्तोषयति सुदृद्ः स नन्दनस्तम्मान्(पन्ते) तन्नामका त्स्वर्गीद्यानात् । नन्द्नेत्यत्र 'नन्दि पहिपचादिभ्य०' इत्यनेनल्युः ।

२ तेषु चैत्रमुत्यच्यानेषु क्रमेणोइ सिंद् ह गहरिणकेसरी सिन्दुराजज्ञरो सुर्वरप्रजागरी सान्धाराधियमन्धिह्न-पक्त्रद्याक्यो लाट सट स्पाटचरी माल्य रह रोलना पर शु:-प्रतापशील इति प्रथितामरना श्रा प्रभाकरवर्धतो नाम राजाधिराजः । यो राज्याङ्गसङ्गीन्यभिष्टियमान एव

इच्छाय फलं द्रात ते कल्पतस्य इव । सुप्यज्ञाना स्मिनिस्ताच्छील्य' इत्यनेन स्मिन्। श्रीधरा अजलद्रस्य स्मिनारात् (पद्ये: विष्यो: । सर्वेषां भृतानां प्रास्मिनामाश्या अथवा सर्वेषां भृतानां पंचमहाभृतानामा-अया विश्वक्षपत्रकारा इव । सीतायां हि विश्वक्षपद्रशनवेतायामजुनेन सवभृतानि तत्र दृष्टानि तदनुरोधन,

तः प्रवितः। हुणा र ज वशेषा एव हरिणा गृगास्तेषां केसरी
तद्भातको मृगराजः सिधुराजस्य जवरः संतापकः गुन्राणां तद्दश
सृपाणां प्रजागरो निद्रानाशः। गान्धारा ग्रामधुना 'कं शहार' इति
प्रसिद्धानां देशानामधिय एव गंधिंद्वपो मक्तगणस्तस्य कूटप्रकलः,
बिद्रोषजो जवरः। पित्तज्वरः पाकलोऽस्य कूटप्रवेखिद्रोषज्ञ'
इति त्रिकारण्डरोषः। यद्यपि कूटपाकलशब्दो हस्तिज्वरवाची तथापि गन्धिद्वपपदसंनिधानःज्ज्वर मात्रवाच्येव। 'विशिष्टवाचकानां सित पृथरः विशेषणत्व विशिष्टमात्रपरत्वम् इति न्यायात्।
ल'टानां पाटवस्य कौशलस्य पाटच्चरश्चोरः। पाटवशब्दः पटुशब्दाद्
गन्ताच्च लघुपूर्वाद् ' इत्यनेन भावेऽिण निष्पन्तः । पाटच्चर
इति पाटयन् नाशयंश्चोरयतीति पाटच्चर इति पृष्पोदगदित्वात्साधुः
मालवस्य भाजवाधिपस्य लच्मीरेव लता तस्याः परशः कुटारः।
थितं प्रसिद्धमपरमन्यन्नाम यस्य सः। राज्यांगस्य राज्यशरीरस्य
संगः संबन्धो विद्यते येषां तानि धनानि मलानीव सुभीव । स्नानेन

मलानीय मुमोच धनानि । यः परवीयक्वीपि कत्र्यः लुभेन रणमुखे तृणेनेव धृतेनालज्जत जीवितन । यः कर-धृतधातासित्रतिविभिवतेतात्मनाप्यदृयत समितिषु सहायेन, रिपूणा पुरः प्रधनेषु धनुदापि नमता । यो मानी मानसेना-खिद्यतः । यश्चान्तर्गनापरिभिनरिपुराज्यशङ्कुकीलितामिव निश्चलामुबाह राजलक्सीम । यश्च सर्वामु दिन्नु समीकृतत-मलनाशो भवति तद्वदनेनापि राज्याभिषेक वेलायां मलभूतानि येगा शत्रुसंबंधिना रगामुखे समराधभागे घृतेन कातरत्य भीरोर्वेल-भेन तृगोनेव जीवितेनालज्जत । रणे भीरु, शभ्यां गच्छंस्तृयां मुख धत्ते । श्रस्य तु तृराम्बीकारेगा सहैव नाहशं जीवितं लजाकरमा-भात् । करं हस्ते भूते धौते सुभ्रोऽसौ एक्के शतिविविदेनातमना स्व-प्रतिबिबेनापि प्रथनेषु युद्धेषु सहायेन । समितिषु स्वप्रतिबिदमीप सहायं नैच्छदित्यर्थः । मानी सगर्वो मानसेऽन्त करणे नाखिद्यतः खिन्नो न बभूव। अथवा मानी यो मानसेन उच्चपदाकांकारूप-मनोविकारेगान्विद्यत । यथा राज्याः कर्नव्याभावं पश्यननिवद्यन तद्वदिति वा । तथा च प्रसन्नराघेव 'लंबे श्वरः खिद्यते' इति । अथ वा "समितिषु सहायेन" इत्यतः "अखियत" इत्यंतमेकं वाक्यम्। यो मानी सगर्वो रिपूणां पुरो नमता सहायेन धदुषापि करणन मानसेन 'अधिकरगो'तृतीया मनस्यिखदात । अन्तर्गतान्यपरिमितानि श्रसंख्येकानि विपुशल्यानि शहबाणा एव कीलिकास्तैः कीलतामिव रुद्धामिव राज्यलद्दमीम् । शत्रुवागाा अस्योपकार हा आसन् येन चांचल्यचंचू राज्यलद्मीस्तस्मिन्दहास्थतासीदिति भावः । संख्या-कीलकयोःशंकुः इति शाश्वतः कादं वर्षा तु राज्यलद्म्याः शुद्रके

टावटविटपाटवीतकतृषगुरुभवीक्रिगिर्साहर्नेर्गडय।त्रापर्यःपृथु-े भिर्मृत्योपयोगाय व्यमजतेच वसुघां वहुघा । यं. चालव्ययुद्ध दोहद्मारमीयोऽपिसकलरिषुसमुरसारकःपरकीयइवततापप्रतापः प्रतापः । यस्य च वह्निमयो दद्येषु, जलमयो लोचनपुरेषु, मा-रुतमयो निः श्वसिनेषु, क्षमामयोऽङ्गेषु, आकाशमयः गून्यतायां, पञ्चमहाभूतमयो मूर्त इवारण्यत निहतवतिमामन्तान्तः पुरेषु चिरस्थितरनेनेत्यं वर्णिता । ' त्र्यतिचिरकाललप्रमनेककु-नृपतिसहस्र अंपर्क कर्तं किया चालयन्ती यस्य कृपागा धाराजन चिरमुवाम राज्यलच्मीः' पुनश्च राजानं विशिनष्टि। यश्चेति । समीकृतानि, समस्थलीकृतानि, तटानि, ीराणि, त्रावटा गर्ना विटपाः शाखा ऋटवीतरवा वनवृत्ता तृर्णा गुरुमानि चुद्रवृत्ता बल्मीकानि मृत्कृटा - गिरयःपर्वता गहनानि वनानि च येषु तै: । ः गमनिबन्नकारिया विध्वंसकेन कृता मार्गा इति तात्पर्यम् । विभन्न-नाय सर्वेषां पदार्थानां समीकरगामावश्यकम् । यं वेति । ऋलव्घोऽ त्राप्तो युद्धस्य रगास्य दोइदोऽभिजाषो येन सः । 'दोइदो गर्भलच्यो । त्र्याभलापे तथा गर्भे, इति हैमः । सकालानां रिपूणां समत्वारको नाशकः । 'शेषे' षष्ठी । श्रन्यथा तृजकाभ्यां कर्तरीति समासनिषेवः स्यात् । याजकादिगर्यो च समुत्सारकशब्दाभावात् । यस्य चेति-हद्यपु बन्हिमया वन्हिल्पः संताप हत्त्रात, लोचन-पुटेपु, नेत्रयुगेपु, जलमयो रोदनाश्ववर्तकत्वात्, निःश्वसितेषु, दुः-खतेषु दीर्घेषु श्वार पु मारुतमयः, त्र गेषु त्रवयवेषु त्तमामयः पृथ्व्या उपरीतस्ततो लुएटनेन धूलिव्याप्तत्वात्प्रस्तरकठिन कायत्वाद्रा, ्शून्य तायामाकाशमयः ऋन्यकार्याभावाच्छून्यत्वम्, पंचमहाभूतमयः पृथ्वयप्येजोवाय्याकाशमयः । मूर्तिमानिव । प्रतिसामन्तानां

प्रतापः। यस्य चामन्नेषु भृत्यरतेषु प्रतिविभिन्नतेव तुल्यरूपा समलक्ष्यत लद्मीः। तथा च यस्य प्रतापाग्निना भूतिः शौर्यो-भणा सिद्धिरसिधाराजलेन वंशवृद्धिः शस्त्रवणमुखः पुरुष कारोक्तिर्धनुगुणिकाग्नेन करगृहीतिरभवत्। यश्च वेरमुपायनं वि-श्रहमनुत्रहं समरागमं महोत्सवं शत्रु निधिद्शीनमरिवाहुल्यम-भ्युद्यमाहवाहानं वरप्रदानमवस्कन्द्रपातं दिष्वृद्धिशस्त्रप्रहार-

शत्रुपचीयामां नृपागामन्तः पुरंष्ववरोधेषु । यस्य चेति-स्रासन्तेषु समीपस्थेषु भृत्यरत्नेषु सेवकश्रष्टेषु प्रतिबिम्बितेव संजातप्रितिबम्बेव तुल्यानि सदृशानि रूपाणि यस्याः का लच्मीः समलच्यत । श्रत्रासन्नपदेन विस्वग्रहण्योग्यत्वं रत्नपदेन योग्यानामेव सत्कारश्र व्यञ्येते । तथेति । प्रवापः पराक्रम एवाग्निस्तेन भृतिः कल्या**गां** भस्म वा । शौर्योद्य ग्रासि योग निव्पन्ति: । उपम्या च पाकृतिद्धि:-'सिद्धिः स्त्री योगनिष्पत्तिः' इति मेदिनी । ऋसिधाराजलेन खडग-धारोदकेन वंशस्य कुलस्यः वृद्धिरभ्युद्यः। जलेन च वंशानां वर्गानां वृद्धिः । खडगारं गा हि स्वान्वयस्य संपद्नेन संपादितेति भ.वः । 'वृद्धिग्युवजने । कालांतरे चाभ्युदयेस्त्रियामुत्तमयोषिति' इति मेदिन। । शस्त्रत्रणानां, शस्त्रत्तनानां मुखैरप्रभागैः पुरुषकारस्य पराक्रमस्योक्तिभापितम् । पराक्रनकथनेनान्य।पेत्ता त्रणा एव तत्कथ का इत्यर्थः । भाषितमपि मुखैर्भवति । धनुर्गुग्रस्य धनुष्यज्यायाः कि गोन प्रथितेन त्रगानचिन्हेन करगृहीतिईस्तरवीकार: । अनेन हि तस्य धनुर्विद्यातत्परत्वं अद्यते । तदासक्तस्य हि हस्ते कियो भवउति (पत्ते) करगृहीतिर्ण्डमहण्म् । यश्चेति । वैरं विरोधम् । 'वीर' शब्दाद्यवादित्वाद्ग् कर्मार्थे । उपायनम्पहारम् । विमहं समरम् । समस्य युद्धस्यारमं प्राप्तिम् निधिदशं नंद्रव्यसंग्रहदर्शनम्। श्रशीगां

्पतंन वसुधारारसममन्यत । यस्मिश्च राजनि निरन्तरर्यूपनि-करेरङ्करितमिव कृतयुगेन, दिङ्मुखविसर्पिभिरध्वरधृप्तैः पलायितमित्र कलिना संसुधः सुरालयैरवर्तार्शमित स्वर्गेण सुरालयशिखरोद्ध्यमानर्थवलध्यज्ञः पञ्चवितमित्र धर्मण, वहिरुपर चतविकटसमासत्रप्रपापाग्वंशमगडपः प्रसूतमिय शत्रृणां वाहुरुयमाधिक्यमभ्युद्यमुरु ६पेम् । आह्वाय समरायाव्हा-नंबरप्रदानम् । अबस्कन्द्पातमज्ञाताभिगमनं दिष्टस्य भाग्यस्य वृद्धिम्। शस्त्रप्रहारस्य पतनं वसुवारायाः सुवर्ण्यवाहस्य रसमनन्यत । यस्मित्रिति । निरंतरर्घनर्यू पनिकरेर्य झस्तंभेः करणेः कृत्युगेन सत्ययुगेनांकु रतिमव । यूपा भूमेर्निर्गताः कदल्यंकुरा इव सत्ययु-गांकुरा इति कल्पनययमुक्तिः । अतो यूपस्य पञ्चवरूपत्वाभावादसं-गतमिद्भिति करुपता परास्ता । यथा कद्ल्यंकुरा भूमिमुद्भिद्य बहिरागच्छन्ति तद्वदिमे कृतयुगांकुरा इति भावः । दिशां हरितां मुखंषु विसर्पन्ति प्रसरन्ति तच्द्रीलंरधूमें: करणे: कलिना। कलियुगेन पलायितमित्र । यथा पिशाचादयो मन्त्रपृतधूमसंपर्कभीत्या पलायन्ते तद्वदयमि यज्ञश्रूमभीत्या पलायितः। अथवा कृष्णवर्णा दिग्वसर्पिणो धूमा एव पलायमानानि कलिस्बरूपाणीति कल्पना सुवायाऽम्तेन शुभ्रवण्चूर्णेन 'चुना' इति प्रसिद्धेन वा सहितेः सुरालयेर्देत्रगृहैः स्वर्गेण स्वर्लोकेनावतीर्णमिवाध आगतमिव । स्वर्ग ससुधानि सामृतानि देवगृहाएयत्रापि शुभ्रनूर्णापरपर्यायसुधालिप्ता-न्यतः स्वर्गो महीमागतन्वितिकल्पना । सुराखयाना देवगृहाएगां शिखरेपूर्ध्वभागेपूद्धूयमानै:कम्पमानेर्धवलै:गुर्श्नेध्वजै:पताकाभिधर्मेण ेपल्लवितमिव । पल्लवितेत्ययं शब्दोंऽक्चरितवज्ज्ञातव्यः । वहिर्व हिर्माग उपरचिताः कृता विकटाविशाला सभाधर्मशाला सत्रंसदानं सदेवान्नदानं

ब्राहैः, काञ्चनमयसर्वोपकरणैर्विभवैर्विशीर्णमिव मेरुणा, द्विज-दीयमोनर्थकल्थैःफलितमिव भाग्यसपदा

तस्य चजन्मःन्तरेऽपि सती पार्वतीव शंकरस्यः ग्रहीतपरह-द्या लक्ष्मीरिव लोकगुरोः स्फुरत्तरलतारका रोहिणीव कलावतः सर्वजनजननी बुद्धिरिव प्रजापतेः महाभूभृत्कुलोद्गता गङ्गेव वार्हि नीनायकस्य,मानसानुवर्तनचतुरा हंसीव राजहंमस्य सकल्लोक

त्रपा पानीयशाला त्राग्वंशमंडपो हिवःशालायाः पूर्वभागे यजमानादोनां निवासार्थं निर्मितो मण्डपस्तैः करणेर्यामेः त्रमृतमिव।
एतेषां बाहुल्याद्विभागेऽन्ये त्रामा उत्पन्नान्विति कल्पना ।
काञ्चनमयानि सुवर्णमयानि सर्वोपकरणानि येषां निर्विभवेः संपद्भिः
करणेर्मकणा विशीर्णमिव विदीर्णिमव । द्विजेभ्यो त्राह्मणेभ्यो
दीयमानैरर्थकलशोर्धनपूर्णघटेः फलितमिव । घटाकाराणि नारिकेलसदृशानि फलानि भाग्यसंप्रः संनातानाति तात्पर्यार्थः।

तस्येति । जन्मान्तरं प्यन्यिस्मञ्जन्मन्यिप सतीव पार्वतीव । द्वस्य प्रजापतेर्दु हिता सती पितृभवने यज्ञावलोकनायागता । तत्राव-मानिताऽऽत्मानमिसाचकारपावनीरूपेगोदियायशंकरं वत्रे (पचे) सती पितृत्राव । गृहीतमाकपितं परहृदयमन्यमानसं वत्सलतया यया सा । लद्मीपचे गृहीतपरहृद्येति सुलभम् । लोकगुरोलोकाधिपस्यविष्णो-गोश्च स्फुरन्त्यौ तरले तारके कनीनिके यस्याः । (पक्षे)म्फुरन्ती तरला चंचला तारका नच्चत्रं यस्याः सा रोहिग्गीव । कलावतः कलानि-पुग्गस्य (पचे) चन्द्रस्य । सर्वलोकजननी सर्वा तां प्रजानां वात्सल्यान्माता । (पचे) जन्यतेऽनया जननी उत्पादनसाधनं करगो ल्युट् सर्वलोकानां जनन्युत्पादिका । वाहिनीनायकस्य सेनाध्यच्चस्य समुद्रस्य च । महासूख्द महानृपो हिमालयश्च तस्य कुल खद्गतोत्प-

चितचरणा त्रयीव धर्मस्य, दिवानिशममुक्तपार्श्वस्थितिरहृन्ध तीव महामुनेः, हसमयीव गतिषु, परपुष्टमयीवालापेषुचकवा-कीमयीव पनिप्रेम्णि, प्रावृत्यमयीव पयोधरोन्नतौ, मदिरामयीव विलासप् निधिमयीवार्थसंचयेषु, वसुधारामयीव प्रसादेषु, कमलमयीव कोषमंत्रेहपु, कुसुममयीव फलदानेपु, सध्याम-यीव वन्चत्वे, चन्द्रमयीव निरुष्मत्वे, दर्पणमयीव प्रतिप्राणि-न्ना । मानसमन्तः करणां तदारुयं सरश्च तस्यानुवर्तने श्चनुकूला-चरणे तत्र स्थितो च चतुरा कुशला राजहं धस्य नृपश्रेष्टस्य पद्मिण्ध त्रयीव वेदत्रयीव । 'श्रुतिः स्त्री वेद् श्राम्नायस्त्रयी' इत्यमरः। सकलैलोंकैरर्चितौ पूजितो चरणो पादौ (पन्न) चरणाःशाखा यस्याः सा। दिवानिशं रात्रिदिवममुक्ता पार्श्वे समीपे स्थितियेया सा। महामुनेमननान्मुनिर्विचारवांस्तस्याथवा राजर्षः (पत्ते) बशिष्ठस्य। श्राकाशे हि वांशप्तमपरित्यजन्त्यरून्धती तिष्ठति तद्तुरोधत इदम् । हंसमयीव हंसीव। त्रालापेषु भाषाग्रोषु। प्रावृष्मयीव वर्षाकालमिव पर्योधरयोः स्तनयोः पर्योधराणां मेघानां चोन्नतौ । मदिरामयीव मद्यमिव विलासेषु शृंगारजेषु विकारेषु । 'यानस्थानासनादीनां मुखनेत्रादिकर्भणाम् । विशेषस्तु विलासः स्यादिष्टसंदर्शनादिना' इति विश्वनाथः। मदिरा चाकस्मात्क्रोधादीन् विकाराञ्जनयतीति प्रसिद्धमेव, ष्ट्रार्थानां धनानां संचयेषु संब्रहेषु । वसुधारामयीव सुवर्षाधारेव प्रसादेष्वनुद्रहेषु । कोषाग्यामर्थसंचयानां कुडमलानां वा । ुष्पकलिकासु स्वाभाविकी प्रीतिस्ते . युज्यत इदं वर्णा नम् । कुसुममयीव पुष्पायाीव फलानां दानेषु । कुसुमेभ्यो यथा ें फलानि जायन्ते तद्वदस्याः सकाशद्भत्यानां सेवाफललाभः । वनद्यत्वे नमस्कार्यत्वे । निरुष्मत्वे उष्मा गर्वे श्रीष्एयं च । दर्पणमयीव

ब्रह्णेषु, सामुद्रमयीव परिचित्तज्ञानेषु, परमात्ममयीव व्याप्तिषु, ममृतिमयीव पुग्यवृत्तिषु, मधुमयीव सम्भाषणेषु अमृतमयी-वतृष्यत्यु वृष्टिमयीवभृत्येषु, निवृतिमयीव सखीषु वेतसमयीव गुरुषु, गोववृद्धिरेव विलास नाम, प्रायिश्च तद्युद्धिरिव स्त्री-व्यस्य, आज्ञासिद्धिरिव मकरभ्यजस्य, व्युत्थानवुद्धिरिव रूपस्य दिष्टवृद्धिरिव रतेः, मनोरथिसिद्धिरिव रामणीयकस्य, देव-संपत्तिरिव लावण्यस्य, वंदोत्पत्तिरिवानुरागस्य, वरप्राप्तिरिव

मुकुर इव प्राणिनि प्राणिनीति प्रतिप्राणि प्रतिप्राणिकहणा स्वीकारः प्रतिविस्वोत्पादनं च । सामुद्रमयीव सामुद्रशास्त्रमिव परेषां चित्तस्य मनसो ज्ञानेषु । सामुद्रविद्यातोऽन्यदीयस्वभावज्ञानं जाय : इति प्रथितम् । 'वेत्ता स्त्रीपुं सर्वाधिन्हं सामुद्रिक उदाहृतः' इति हारावली । परमात्मसयीव ब्रह्मव व्याविषु ब्रह्मसर्वव्यापीति वेदान्तराक्षान्तः । अस्या अपि कायर्थि सर्वत्र रमनेन सर्वत्र व्याप्तिः तृष्यत्स तृष्यापीडितेषु श्रमृतमयीव स्थेव । जलादिदानेन तेषां तृष्णाशमकत्वात् । वृष्टिमयीव वृष्टिस्वि सेवः पु सद्देव धनवषेणात् । निर्दृतिमत्रीव चित्तस्थास्थमिव सर्खाषु वयस्यासु तन्मानसमोदजन-कःवात् । वेतसमयीव नम्रत्वाद् गुरुषु श्वश्त्रादिवृहेषु । विलासानां गोत्रस्य कुलस्य वृद्धिरिव । प्रायश्चित्तशुद्धिरिव पवित्रीकरगामिव स्वीत्वस्य स्वीकाते: । अनया निम्बला स्त्रीजाति: पवित्रिता । आज्ञा-सिद्धिरिव । अभोघमस्त्रं नु मदनस्येति तःत्पर्यार्थः । व्यृत्थान्युद्धि-रिवेति । व्येयुत्थानं समाधेश्रलनम् । खाधिक्यसंपादनाय समाधि-माश्रितस्य रूपस्य समाधेरवनरगावेजायां जायमानं ज्ञानित्यर्थः। रतेर्मदनभार्यायाः, दिष्टस्य भागधेयस्य वृद्धिरिव । सूतो मदनः कदाचिद्नया साधनभृतयोज्जीवेतेति रतेर्भाग्यवृद्धिः। रामग्री-

े कान्तेः, सगैसमाप्तिरिव सौन्दर्यस्य, ग्रायितरिव योवनस्य, अनभ्रवृष्टिरिव वेदम्ध्यस्य, ग्रयदाः प्रमृष्टिरिव लक्ष्म्याः, यदाः पुष्टिरिव चारित्रस्य हृद्यपुष्टिरिव धर्मस्य, सौभाग्यपरमाणु- सृष्टिरिव प्रजापतेः, श्रमस्यापि शान्तिरिव, विनयस्यापि विनीतिरिव, आभिजात्यस्याप्यभिजातिरिव, स्यमस्यापि संयितिरिव, धर्यस्यापि प्रृतिरिवः विभ्रमस्यापि विभ्रान्ति- रिव यशोधती नाम महादेवी प्राणानां प्रणयस्य विस्नम्भस्य धर्मस्य सुखस्य च भूमिरभूत् । यस्य वक्षसि नरकजितो लह्मीरिव ललास ।

यक्षस्य रभगीयशहाद् 'योपधादु स्पोत्तमाहुक्' इत्यनेन भावे वुक् । अनुगगस्य प्रेम्गो वंशोत्पत्तिरन्वयसं मृतिः । सर्ग समाप्तिः, उत्पत्तेः समाप्तिः पराकाष्ठेत्यर्थः आयितस्य रकाल इव यौवनस्य तारुण्यस्य । युवादित्वादण् भारं' । अनभ्रवृष्टिः अभ्रेष् सहिता वृष्टिरभ्रवृष्टिने तथाऽनभ्रवृष्टिः सा वाश्चयंजिनका पुण्यवल्लभ्या च । वृद्ग्ध्येनेयं पुण्यतो लब्धाश्चर्यकारिग्यो । वृद्ग्ध्यं तस्यामतीवेति तात्पर्यम् । लद्ग्म्या अयशसः 'यः सुन्द्रस्तद्वनिता अपकीर्तेः पृष्टिः शाधिका नाशिका । अनुस्त्पभर्तृगामिन्यि लद्ग्मीयुतेत्यर्थः । चारित्र्यं पातित्रत्यम् । सौभाग्यस्य परमाण्नां सूद्मावयवानां सृष्टिरुत्पत्तिः (प्रथमतो ब्रह्मणा सौभाग्यस्य विश्वमस्य दिश्वमस्य विश्वमस्य । नरकान् कुंभीनकादोन् जयित सः । 'किष् प्रथमेव किष् । (पत्ते) नरकासुरं जितवत्रो नारायणस्य । ललास सुरुभे आलिलिंग वा ।

निर्सगत एव च स नृपतिरादित्यभक्तो वभूव। प्रतिदिनमु-दंय दिनकृतः स्नातः सितदुक्कलधारी धवलकर्षट्याञ्चतिश्रराः-प्राङ्मुखः क्षितौ जानुभ्यां स्थित्व। कुङ्कुमपङ्कानुलिप्ते मगडलके पवित्रपद्मरागपात्रीनिहितेन स्वहृद्येनेव सूर्यानुरक्तेन रक्तक मलपगडेनार्चा ददौ। अजपच्च जप्यं सुचितः प्रत्युपिस मध्यदिने दिनान्ते चापत्यहेतोःप्राध्वं प्रयतेन मनसा जञ्जपूको मत्रमादित्यहृद्यम्।

भक्तजनानुरोधविधेयानि तु भवन्ति देवनानां मनांसि । यतः । स राजा कदाचिग्द्रीष्मसमये यदच्छया सितकरकरसि-तसुधाधवछस्य हर्म्यस्य पृष्ठे सुष्वाप । पार्श्वे चाम्य द्विती-

निर्साग इति । निर्सागत एव । दिनकृतः सूर्यस्योदये सिते शुभ्रे दुकूले चौमजे वसने धरित सः । धवलेन शुभ्रेण कर्पटेन शिरोवेष्टनवस्त्रेण प्रावृतं शिरो येन सः । रागाणां माणिक्यानां पात्र्यां भाजने निहितेन स्थापितेन स्वमानसेनेव यथा मनः सूर्यानुरक्तं तद्वदनुरक्तेन रक्तकमलसमूहेनाचीं पूजां ददौ । प्रत्यृपसि प्रभाते मध्यंदिने मध्यानहे दिनानते सायंकाळे। एतेन तदा त्रिः संध्या वंदनपद्धतिरासीदिति ज्ञायते । प्राध्वं सनम्रं प्रयतेन पवित्रेण मनसा स्त्रादित्यहृद्यमिति मंत्रनाम ।

भक्तेति । अर्थान्तरन्यासः श्रीष्मसमय इत्यनेन बहिः स्वाप-कारग्रामूष्मातिशयरूपं व्यंजितम् यदच्छया । 'यदच्छा स्वेरिता ' इत्यमरः । सितकरस्य चंद्रस्य करें: किरगों: सुधया चूर्णविशेषेग् च धवतः शुश्रः । स्वयं शुश्रोपि चद्र किरगोंविशेषतो धवत इत्यर्थः । पार्श्वे च समीपे द्वितीयशय्यायां पृथक् शय्या हि नारीग्रां स्वापे योग्या । नाश्नीयाद्वार्यया सार्धे न च स्वप्यात्तया सह' इतिवच- े यशयने देवी यशोवती शिश्ये । परिणतप्रायां तु श्यामाया-म, आसन्नप्रभातवेलाविलुप्यमानलावण्ये लिलम्बिषमाणे सी-दत्तेजसि तारकेश्वरे, कराग्रस्षृष्टकुमुदिनीप्रमोदजन्मिन शश-धरस्वद इव गलत्यितशीतलेऽवश्यायपयमि, मधुमदमत्तप्रसु-प्रसीमन्तिनीनि :श्वासाहतेषु संकान्तमदेष्विव धूर्णमाने-ष्वन्तः पुरप्रदीपेषु, राजिन च विमलनखप्रतिबिम्बिताभिः स्वाह्य मानचर्णा इव तारकाभिः, विस्नब्धप्रसारितैर्दिगङ्ग-

नान् । श्यामायां रात्रौ । 'श्यामा स्थाच्छारिवा निशा ' इत्यमरः । श्रासन्नया समीपागतया प्रभातवेलया विलुप्यमानं नाशितं लाव-एयं कान्तियंस्य तिसमन् लिलिम्बपमाणे दूरं जिगिमषौ सीद्न-स्यत्तेजो यस्य तस्मिस्तारकेश्वरे चन्द्रे सति । राज्यास्तुरीययामा-्वसान इति ताप्रयार्थः । कराग्रैः किरणामैः स्पृष्टायाः कुमिदिन्याः प्रमोदस्यानंदस्य जन्मयस्मादितिचन्द्र विशेणं, अथवा कराग्रस्षृष्टायाः क्रमुदिन्याः प्रमोदाजनम यस्य तस्मिन्नेवायपयसीत्यर्थः। परं चद गन्तकामे कुमुदिन्याः प्रमोदवर्णनमसंगतमतः पूर्वोक्तार्थे एव पुन रुक्त:। शशघरस्य चप्रमसः स्वेद इव श्रवश्यायपयसि नीहारोदके गलति सति। शिशिरखेद इतिपाठःनमनोरमः । गीष्मतौ रवेदोत्पत्यो-प्माधिकयस्येवानुभवसिद्धत्वात् । मधुनो मद्यस्य मदेन मत्तानां प्रसु-प्तानां निद्रितानां सीमन्तिनीनां प्रमदानां निश्वासेराहतेषु ताडितेष्वत एव संक्रान्तः समागतो मदो येषां तेषु । मद्यमत्तकामिनीश्वास-संपर्कान्मदोपि दीपेष्वागत इति भावः । घूर्णमानेषु भ्रममागतेषु । प्रदीपा अपि मद्ममत्तचिन्हानि प्रकटयामासुरिति तात्पर्यार्थः । . थैमछेपु स्वच्छेपु नखेपु प्रतिविम्बिताभिस्तारकाभिर्न चलेः संवाह्य-मानौ चरगो यस्य तस्मिन्। विस्नब्धं निर्भयं प्रसारितैविंस्तारितैः,

नानामिवार्षितेरङ्गम्शुसुगन्धिभः स्वहस्तकमलतालवृन्तवा-तेरिव श्वसितमुंखिश्रया वीज्यमाने, विमलकपोलस्थलस्थितेन सितकुसुमशेखरेणेव रतिकेलिकचश्रदल्यितेन प्रतिमाशिश-विम्वन विराजिते स्वपति, देवी यशोवती सहस्तव 'आर्यपुत्र, परिलायस्व परिजायस्य इति अत्यभाणा सूरणर्थण व्याहर-न्तीव परिजनमुक्तमपमानाङ्गयष्टिन्दतिष्ठत् ।

श्रथ तेन सर्वस्यामि पृथिव्यामश्रुतपूर्वेण किमृत देवीमुखं परि दिगंगनानामिव दिग्नायोभ्य इवार्षित देत्तरंगैरवय वैहप ति । इत्थं भृतलक्षों लेतीया । मुखिश्या मुखकान्या कत् भृतया मधुना सर्वेन सुरिमिनः, सुनियमिः, श्वसितः, श्वासः, स्वस्यातमना हस्तकमलं इस्तिस्थतमरिवन्द्रमेव व्यवनं तस्य वातेरिव वीज्यमाना विमले स्वच्छे कपोलस्थले गण्डस्थिते स्वित्तमश्रीता श्रीमाशितः प्रतिविम्बर्शाशितो विम्वेन । विमलपदं विम्वप्रदृश् नामर्थ्यं द्यातयि कथं भूतेन रितकेतिः सुरतकोडा तन्यां कचप्रदृश् लिम्बतो गण्ड-ग्योपर्यागतस्तेन कुसुमशेखरेग्येव पुष्पगुच्छेनेव विराजन्ती शोभ-माना । विराजित इति-राज्ञो विशेषणां वा । सहस्य वातर्कितमेव । परित्रायस्य रच । भूषणारवेगालंकारशब्देन संभ्रमचलनादलंकार-रब्दः व्याहरन्तीवाव्हयन्तीव । उत्क्रम्यमाना वेपमाना श्रांगयिष्टिः शरीरयर्थष्टिर्ययाः सा ।

श्रथ नेनेति । पूर्व श्रुतः श्रुतपूर्वो न तथा श्रुतपूर्वस्तेन । 'सुप्सुपा' इत्यनेन समासः । दग्ध इव ज्वलित इव । एकपदे भटिति गार्डानद्रः केनचिदंगारादिना दह्येत चेत्तूर्णे भुत्तिष्ठति । कोपेन कोधेन कम्पमानेन वेपमानेन दित्त्याकरेणापसन्यहस्तेनाक्रप्टेन कर्णोतः - केनेव कर्णोपरिस्थापितेन कमलेनेव । एतेन तस्य खड्गिनिष्कोपणे

त्रायस्वेति ध्वनिना दग्ध इवश्रवणयोरेकपद एव निद्रां तत्याज राजा। शिरोभागाच्च कोपकम्पमानदक्षिणकराकुष्टेन कर्णोत्प-लेनेव निर्गच्छताच्छधारेण धौतासिना सीमन्तयित्रय निशाम्, अन्तरालव्यवधायकमाकाद्यामिवोत्तरीयांशुकं विक्षिपन्वामकर-पल्लवेन करिबक्षेपवेगगलितेन हृद्येनेव भयनिमित्तान्वेषिणा भ्रमता दिश्च कनकवल्लयेन विराजमानः, सत्वरावतारितवाम-चरणाकान्तिकम्पितप्रासादः, पुरुपितिनेनासिधारागोचरगतेन शशिमयूखखण्डेनेव खिडतेन हारेण राजमानः, लक्ष्मीचुम्बन-लग्नताम्बूलरसरिक्षताभ्यामिवनिद्याकोपेन चातिलोहिताभ्यां

निरायासत्वं दर्शितम् । अच्छा स्वच्छा धारा निशिताप्रभागो यस्य तेन । 'धारा० । खड्गादेर्निशिते मुखे' इति मेदिनी । सीमन्तयन् द्विधा हुर्वन् । खड्गचालनेन तत्ते जता तमो द्विधा भूतिमवाभान् , अन्तरालेऽभ्यन्तरे व्यवधायकमपवारकमाकाश्वामिव । एतेन बस्नस्य सीद्मयं द्योतितम् । वामेति । दिल्लाहस्ते खड्गस्य सत्वाद्यामेन वस्त्रस्येणाम् । करस्य वित्तेपस्य प्रेरणाया वेगाद् गलितेन पतितेन हृदयेनेव भयस्य, भीतेर्निमित्तानि, कारणान्यन्विध्यति मार्गयति तेन दिल्ल, आशासु, अमता, कनकवलयेन सुवर्णक कर्णन विराजमानः शोभमानः । वर्जुलो भूमी पदार्थः पतित इतस्ततो अमतीति हि प्रत्यत्तम् । सत्वरं तृणं मवतारित याद्योनिवेशितस्य वामचरणस्य सव्यपादस्याकान्त्या कम्पितः, प्रासादो, राजगृदं, येन सः । असिधारायाः खड्गाप्रभागस्य गोत्तरं वशं गतेन खिरङ्गतेन सृदितेन हारेणा सुक्ताहारेणा शिमयूखमण्डलेन चंद्रकिरणासमूहेनेव राजमानः । लद्दम्यारचुम्बनं तया, कृतं चुम्बनं तेन लग्नः, संलग्नस्वान्यूलरसस्तेन रिश्वताभ्यामिव रक्ताभ्यामिव । चुम्बनस्थानेषु नेत्रस्य

लोचनाभ्यां पाटलयन्पर्यन्तानाशानाम्, बद्धान्धकारया त्रिपता-कया भ्रकुट्या पुनरिव त्रियामः परिवर्तयन्, 'देवि, न भेतव्यं न भेतव्यम्' इत्यभिद्भानो वेगेनोत्पपात । सर्वासु च दिश्च विक्षि-मचश्चर्यद्म नाद्राक्षीरिकचिद्दिष तद्म प्रव्छ तां भयकारणम् ।

अथ गृहदेवतास्विव प्रधावितासु यामिकितीषु प्रवुद्धे च समीपशायित परिजंन,शान्ते च हृदयांत्कम्पकारिण साध्वसे सा समभापत—'आर्यपुत्र, जानामि स्वप्ने भगवतः सवितुर्मण्ड लाम्निर्गत्य द्वौ कुमारकौ, तेजोमयौ, बालातपेनेव पूरयन्तौ दिग्भागान, वैद्युतमिव जीवलोकं कुर्वाणौ, मुकुटिनौ, कुण्डलिनौ अङ्गदिनौ, कविचनौ, गृहीतशस्त्रौ, इन्द्रगोपकरुचा रुधिरेण स्नातौ, उन्मुखेनोत्तमाङ्गघटमानाञ्जलिना जगता निखिलेन प्रणम्यमानौ, कन्ययैकया च चन्द्रमृत्येव सुपुम्णरिहमित्गित-

द्यथेति । यामिकिनीपु जागरिकासु । रात्रौ नृपप्रासादे जाप्रतो जनाः संरत्त्रण्।य नियुक्ताः सन्ति । सभीपं निकटत्र्यर्थादन्तःपुरस्य बहिद्वरि शेते तस्मिन् प्रबुद्धे जागरिते । हृद्यस्य मनस उत्करः वेपनं करोति तच्छीले साध्वसं भये शान्ते नष्टे सित । सिवतुः सूर्यस्य मण्डलात्परिधेर्निगेत्य बहिरागत्य । बालातपेन कोमल-किरगौदिरभागान्दिशां प्रदेशान् पूरयन्तौ व्याप्नुवन्तौ वैद्युतिमव विद्युत्संबंधिनिमव । श्रंगदिनौ केयूरवन्तौ । इन्द्रगोपक इव तास्रवर्ण मृगकीटक इव रुक् कान्तिर्यस्य तेनोन्मुखेनोध्विवलोकिना । सुपुम्याररमेरमृतमयकिरणान्निगेतया बहिरागतया। विलपन्त्याः

ब्रह्यां प्रसिद्धमेव । तिस्रः पताकाः ध्वजाः यस्यास्तया । श्रुकुटेस्निधा परिवर्तनेन त्रियामां रात्रि पुनरिव परिवर्तयन् श्रानयन् ।

यानुगम्यमानौ, क्षितितलमवतीणौ । तौ च मे विलपन्त्याः
 शस्त्रेणोदरं विदार्य प्रवेण्टुमारब्धौ । प्रतिबुद्धास्मि चायपुत्रं
 विकोशयन्ती वेपमानहृद्या' इति ।

एतस्मिन्नेव च कालक्रमे राजलक्ष्म्याः प्रथमालापः प्रथयित्रव स्वप्नकलमुपतोरणं रराण प्रभातराङ्कः। भाविनीं भ्िनवाभिद्वाना द्ध्वनुरमन्दं दृन्दुभयः। चकाण कोणाह-तानन्दादिव प्रत्यूपनान्दी। जयजयेति प्रबोधमणलपाठकाना मुद्देवाचोऽश्रूयन्त, पुरुपश्च वल्लभनुरङ्गमन्दुरामन्दिरेमन्दमन्दं

मे विजयन्तीं (मामनादृत्येत्यर्थः) 'षष्ठी चानाद्रे' इत्यनेनानाद्रे षष्टी । विदार्थे भित्वा ।

एतिस्त्रित्रेवित स्वप्रफलं प्रथयित्र स्वप्नोऽवश्वं भावीति सूचयन्तित्व उपतारण् बिहर्न्नारोपिर । विभन्त्यनेनाव्ययीभावः । प्रात्र्ष्टः स्वप्नः सद्यः फजर इति धर्म शास्त्रमतश्च स्वप्नोऽयमवश्य सफज भवेदित सूचियतुभिदं वर्णानम् । अमन्दमुचः । कोग्णो वादनदण्डस्तेन आहतं ताद्वनं तस्यानन्दात् । प्रत्यूषनान्दी प्राभातिको भेरी । प्रबोधमां गलपाठकाः प्रातर्नरपतिप्रबोधनार्थं गायन्तो बन्दिनः । वल्लभः, प्रियो, यश्तुरंगस्तस्य मन्दुरामंदिरं शाला । मन्दुराशब्दः एव वाजिशालावाच्यिष तुरंगपदसान्निध्याच्छाला मात्रवाचकः । वाचकानां पदानां सति पृथिवशेष्यतिन्वश्वाच्यात् । सुप्तं निद्रा । 'नंपुसकेभावेक्तः । तस्मादुत्थितः । अथवादौ सुप्तः पश्चादुत्थितः । अस्मिन्पचऽकमकत्वात्कर्तरि कः स्वर्भानां ह्यानाम् , च्योतचुषाराणां पतिद्वमानां मितिलैः शीकर्मार्दं मरकतिमव गारुत्मतिमव हरितं हरिद्वर्णं यवसं तृण्ं किरन । वक्त्रापरवक्ते । वक्त्रं भाव्यर्थसूचकः छंदोविशेषः

सुप्तोत्थितः सप्तानां कृतमधुरहेषारवाणां पुरश्च्योतसुषार-सिललशीकरं किरन्मरकतहरितं यवसं वक्तापरवक्त्रेपपाठ—

> निधिस्तरुविकारेण सन्मणिः स्फुरता धास्ना । जुभागमो निमित्तेन स्पष्टमाख्यायते लोके ॥३॥

श्चरण इव पुरःसरो रिवं पवन इवातिज्ञवो जलागमम्। शुभमशुभमथापि वा नृगां कथयति पूर्वनिद्द्यांनोदयः'॥॥ नरपतिस्तु तच्च्छुत्वा प्रीयमाणेनान्तःकरणेन तामवादीत्— 'देवि, मुदोऽत्रसरे विषीद्सि । समृद्धास्ते गुरुज्जनाशिषः । पूर्णा नो मनोरथाः । परिगृहीतासि कुलदेवताभिः । प्रसन्नस्ते भगवानेशुक्षाली ।

त्रपरवक्त्रम् तन्नामकं मात्रावृत्तम् । 'वक्त्रमास्ये छंदसि च' हेमचंद्रः । उभयोरारुपायिकायामत्यावश्यकत्वम् । तथा वाप्निपुराणे, उच्छुासैश्च परिच्छेदो यत्र सा चूर्गिकोत्तरा । वक्त्रं चापरवक्त्रं च यत्र साऽऽख्यायिका मृता' ।

निधिरिनि । निधिर्भूमिगतो धनसंचयस्तरविकारेण वृत्तस्य विशिष्टावस्थानेन सन्मणिः समीचीनं रत्नं स्फुरता विकसता धास्रा तेजसा शुभणमः शुभस्य प्राप्तिनिमित्तेन शकुनेन लोके जने स्पष्टमाख्याते कथ्यते । दीपकालंकारः॥३॥

अरुण इति । पुरःसरोऽययायी श्रारुणो रिविमवातिजवो वेगवान् पवनो वायुर्जलागमं वर्षाकाल्मिव पूर्व प्राग् निद्रश्निस्य दृष्टांतस्योद्यः प्राप्तिन गां शुभमशुभं वा कल्याग्यमकल्याग्यम् वा कथयति । भाविनावर्थानयौ पृवमेव शकुनादिना ज्ञायेते इति तात्पर्यार्थः ॥४॥

नरपतिरिति । प्रीयमारोन संतुब्टेन । स्वमनोरथसृचकवाक्य-

ंतिचिरेर्गांवातिगुणवद्पत्यत्रयलाभेनानन्दयिष्यति भवतीम्' इति । द्यवतीर्यं च यथाकियमाणाः कियाश्चकार । यशोवत्यपि तुतोष तेन पत्युर्भाषितेन ।

ततः समितिकान्ते किस्मिश्चित्कः छांगे देव्यां च यशोवत्यां देवो राज्यवर्धनः प्रथममेव संबभूव गर्भे । गर्भस्थितस्यव च यस्य यशमेव पाण्डुतामादत्त जननी । गुणगौरवक्कान्तेव गात्रमुद्वोद्धं न शशाक । कान्तिविसरामृतरसतृप्तेवाहारं प्रति पराङमुखीवभूव । शनैः शनैकप्रवीयमानगर्भभराछसा च अवगात्तस्यानंदः । मुद्दोऽवसरे त्रानन्दस्य समये विषीद्ति खिद्यसे त्रांशूनां किरगानां माला पंक्ति विद्यते यस्य स भगवान् सुर्यः । 'ब्रह्माद्भियश्च' इत्यनेन मत्वर्थीय इतिः । अवनीर्य चन्द्रशालाया, इति शेपः

तत इति । क'लांशे स्वलंगे काले । स्वप्नः सफत इति सूचियतुमिदम । गर्भे स्थितस्य विद्यमानस्य यस्य राज्यवर्धनस्य । यशसा
कीर्त्येव । यशमः पाण्डुत्ववर्णनं किवसंप्रदायानुरूपम् । अतएव
विश्वनाथेनोक्तं किवसमय 'यशिस धवनता' इति । गुणाना
गौरवेण जाड्येन क्लान्ता पीडितेव गात्रं शरीरमुद्रोद्धं धारियतुम् ।
भारेण पीडितः स्वशरीरधारणेऽप्यसमर्थो भविते । कान्तीना
तेजसां विसरः समूद् एवामृतरसस्तेन तृप्तेव । तृप्ताय च पानादि न
रोचते । उक्तं च श्रीहर्षेण 'अपां हि तृप्ताय न वारिधारा स्वादुः
सुगंधिः स्वदते तृपारा' । उपचीयमानस्य वधमानस्य गर्भस्य भरेण
भारेणालसामन्दा गुरुभिर्नृद्ध जनेवीरितापि निषिद्धापि।कथमिपकष्टेन
पतेन तस्या जनेष्वादरातिशयो व्यज्यते । विश्वास्यन्ती श्रान्ता
विश्रमाय यत्रकुत्रापि तिप्रन्ती सालभिद्धाकेव पुत्तिकवेव कमस्ति ।

गुरुभिर्वारितापि वन्दनायकथमपिसखीभिर्हस्तावलम्बेनानीयतः। विश्राम्यन्ती सालभिक्षकेव समीपगतस्तमभित्तिष्वलक्ष्यतः। कमललोमनिलीनरिजिभिरिव वृतावुद्धतुं नाशकचरणौ । सृणाललोमन च चरणनखमयू बलग्नेभवनहंसैरिव संवार्यमाणा मन्दमन्दंबभ्रामः मिलिभित्तिपातिनीपु प्रतिमास्त्रपि हस्तावल-म्बनलोमन प्रसारयामास करकमलम्, किमुत सखीपु । माणिक्यस्तमभ रीधितीरप्यालम्बितुमाचकाङ्क्ष. कि पुनर्भवन-लताः । समादेषुमप्यसमर्थासीद्गृहकार्याण केव कथाकर्तुम् । ग्रास्तां नूपुरभारखेदितं चरणायुगलं मनसापि नोदसहत

 सौधमारोदुम् । अङ्गान्यि नाशकोद्धारियतु दूरे भूषणानि । चिन्तियत्वापि कोडापर्वताधिरोहणमुरुक्षिपतस्तनी तस्तान । प्रत्युत्थानेपृभय बानुशिखरिवनिहितकरिकसलयापि गर्वादिव गर्भेणाधार्यत । दिवसं चाधोमुखी स्तनपृष्ठसंकान्तेनापत्यदर्श-नौत्सुक्यादन्तः प्रविष्टेनेव मुखकमलेनेवं प्रीयमाणा ददर्श गर्भम् । उदरेतनयन हद्ये च भर्जा तिष्ठता द्विगुणितामिवलच्मीमुवाह। सख्युत्सङ्गमुक्तशरीराचशरीरपरिवारिकाणामङ्केषुसपत्नीनान्तु श्विरःसु पादौ चकार। अवतीर्णो च द्र्यमे मासि सर्वोर्बी-भृत्पक्षपाताय वज्रपरमाणुभिरिव निर्मितम्, त्रिभुवनभारधार-

धिक्यात्म्ब्युक्यामस्थितिस्तेन च तत्र प्रतिविक्यं युज्यते । अन्यथा साप्तमीकृत चालिकेति तक्यं स्यात् । सखानां सहचरीणामुत्संगेष्वं कृषु मुक्तं त्यक्तं शरीरं यया सा सपत्नीनां समानपतीनां शिरः-सृत्तमांगेषु । अवतीणं इति । अर्वेष मुर्वभृतां नृपाणां पर्वतानां च पत्तपाय नृपाणां सहायनाशाय पर्वतानां पतत्रान्मूलनाय च । बलं सिखसहाययोः । चृलिरन्ध्रे पतत्रे च इति मेदिनी । वज्रस्येन्द्रायुधस्य परमाणुभिः सूद्मेरवयवेरिव । इन्द्रे णोत्पातिनां पर्वतानां पत्ताः स्ववज्रेण ब्रिज्ञास्तद्वयमप्युर्वीभृतां पत्तपाताय वज्रमय इव निर्मित इति तात्पर्यम् । त्रिभुवनस्य त्रिलोक्या धारणं वहने समर्थं शेषस्य तन्नःमकस्य सर्पराजस्य फणामण्डलस्य फणासमूहस्योपकरयौः साधनैरिव किपतम् । सकलानां भूभृतां राज्ञां पर्वतानां च कम्पं करोति तच्छीलमतएव दिग्गजानामवयवै-रिव विहतं कृतम् दिग्गजाः स्वदन्तैः पर्वतानकम्पयन्ति तद्दनु-रेधिनेनम् । नृत्वमय्यः । पूरितेति । पूरितानां शंखाना शद्धै-र्विनिभर्मखरम् । प्रहतानां ताडितानां पटहशतानां ढकाशतानां पटुः

णसमर्थं शेषफणामण्डलोपकरणेरिव किएतम्, सकलभूभृत्क-म्पकारिणं दिग्गजावयवंरिव विहितमसूत देवं राजवधनम्। यस्मिञ्जाते जातप्रमोदा नृत्यमय्यद्दवाजायन्त प्रजाः। पूरितासं-ख्यशङ्खण्डद्मुखरं प्रहतण्टहशतपटुरवं गम्भीरभेरीनिनाद-निर्भरभरितभुवनं प्रमोदोन्मत्तमर्थलोकमनोहरं मासमेकं दिवसमिव महोत्सवमकरोन्नरपतिः।

ग्रथान्यस्मिन्नतिकान्ते किस्मिश्चित्काले कन्द्लिनि कुड्मिलिनकद्म्यत्रौ तोक्मतृणस्तम्ये स्तम्भिततामरमे विक-सितचातकचेतसि म्कमानसौकिस नभिस देव्या देवक्या इच चक्रपाणियशोवत्या हृद्ये गर्भे च संबभूव हर्षः । शनैः शनैश्चास्या सर्वप्रजा पुण्येरिव परिगृहीता भूयोऽप्यापाण्डुता-मङ्गयष्टिजंगाम । गर्भारम्भेण इयामायमानचारुच्चकच्चिकौ चक्रवर्तिनः पातुं मुद्धिताविय पयोधरकलशौ बभार । स्तन्या-

सम्यग् रवो ध्वनिर्यस्मिस्तम् । गं नीरेण दुंदुर्भानां भेरीणां निनादेन शद्वेन निर्भरमत्यंतं भरितं व्याप्तं भुवन येन तम् । प्रमोदेनानं-देनोन्मत्तेन मत्तेन मर्त्यतोकेन मनुज लोकेन मनोहरस्तम् । मासम् त्रिंशदहोरात्रम् । अत्यन्तसंयोगे द्वितोया । एक दिवसमिवनि । इत्सवनिमग्रानामचेतितः का नो यात इति ज्ञायतेऽनेन ।

अथित । कस्मिश्चिन्काले द्वित्रवर्षात्मक इत्यर्थः । कन्द्लिनि नवांकुरवित कुद्मलितः संज्ञातकारकः कदंवनक्येस्मिस्तस्मिन् । तोक्मा हरितारतृणस्तम्बा यवससमृहा यस्मिन् । स्तम्भितानि कद्मानि (नष्टानीत्यर्थः) तामरसानि कमलानि यस्मिन् । पजेन्याधि-क्येन कमलध्वंसः । विकसितं प्रफुल्लं चातकचेतश्चातकमानमं यस्मिन्। एतादृशे नभसि श्रावणे मासि । मेघागमनेन चातकानंदः । ेर्थमाननिहिता दुग्धनदीव दीर्घिस्निग्धधवला माधुर्यमधत्त इष्टिः । सक्तलबङ्गलगणाधिष्ठितगालगरिम्गोव गतिरमन्दा-यत । मन्दंमन्दं संचरन्त्या निर्मलकुः हिमनिमग्नप्रतिश्विम्बनिभेन गृहीनपाइपलुवा पूर्वसेवामिवारेभे पृथिव्यस्याः। दिवसमधि शयानायाः शयनीयमपाश्रयपत्रभङ्गपुत्रिकाप्रतिमा विमलकपो-मुका अशद्भा मानसौ रुसो हंसाः यस्मिन् । हंसानं। तदाऽत्रास्थित्या म्र्कत्वम् । तथा च विश्वनाथः 'जलधरसमये मानसं यान्ति हंसाः, इति । देव्या देवक्याः कृष्णमातुः तस्या ऋषि भगवतंष्यायन्त्या-हृद्ये गर्भे च सममेव हरिः प्रादुरासीत् । भगवद्धयाननिमग्ना सा गः भेवत्यासीदि ितात्पर्यार्थः,नभसीत्यस्योपमा गां न संबन्धः, देव की गर्भस्य श्रावगोऽ वंभवादिति दिक प्रजापुण्यैरिव परिगृहीता स्वीकृता श्रापा-यडुतां पायडुरत्वम् ।श्यामायमा ।। कृष्णाश्याां चृत्विके हस्तिनः कर्या-मूले इव चूचुको स्तनात्री यस्याः सा चूचुकस्य चूलिकोपमा काठिन्य-कार्ष्य मृत्तिवं त्यवधेवम् रचाणार्थभुद्रांविधाय किमपि स्थाप्यते तद्वदिद्-मि । गर्भकाने च कुचाम्रयोः श्यामत्वं वर्णितं वाग्भटेन अस्नेष्टता म्तनौ भीनौ' श्रेतान्तौ कृष्याचूचुकौ' इति । चक्रवर्तिनो भाविनः पाना-येत्यर्थः, स्तन्यार्थे दुग्धार्थे स्तने भद्दं स्तन्यं दिगादित्वाद्भवार्थे यत् । अकलनंगलगर्गानार्था दिक्पालसमूहेनाधिष्ठितानां गात्न।गामवयवानां गरिम्या गौरत्रेण गतिगैमनममदायत । नृपश्च देवतांशोभवति। मन्द्रमन्दं शनैः शनैः संचरंत्या श्रस्या निर्मले हीरकादिरत्नमयेऽ-तएत स्वच्छे कृट्टिमे निबद्धायां सुवि निमग्नस्य पतितस्य प्रति-बिबस्य, निमेन, मिषेण, पूर्वसवां प्रथमधेवामिव । दिवसम् ेशयनं शच्यामधिशयानाया अधितिष्ठंत्याः । 'ऋषाश्रयः शच्यास्त-रएां तस्य पत्रगर्भपुत्रिका तदुपरि लिखिता पुत्रिका तस्याः प्रतिमा।

लोद्रगता प्रसवसमयं प्रतिपालयन्ती लक्ष्मीरिवालक्ष्यत। क्षपा-सु सौधिशिखरामगताया गर्भोन्माथमुक्तांशुक्ते स्तनमण्डे के संक्रान्तमुदुपतिमगडलमुपरि गर्भस्य वितासपत्रिमिव केनापि धार्यमाणमदृश्यत । सुप्तया वासभवने चित्रभित्तिचामग्राहि-ग्योऽपि चामगणि चालयांचकुः स्वप्नेषु करविधृतकमलिनीपला-शपुटसलिलेश्चर्तुभरिपि दिक्करिभिरिक्तयताभिषेकः। प्रतिबुध्यमा-नायाश्च चन्द्रशालिकासालभिक्तकापरिजनो जयशब्दमसकृदज-नयत्। परिजनाह्नानष्यादिकोत्यशरीरा वाचो निश्चेकः। क्रीडाया मिषनासहताज्ञाभक्षम्। श्रिप च चतुर्णामिष महार्णवानामेकी

विमले स्वच्छे कपोलोदरे गल्लमध्ये गता, विमलेत्यनेन बिंबमहण्णसामर्थ्यम् । प्रस्वसमयं प्रसृतिकालं प्रतिपालयंती प्रत्यवेस्वमाणां लद्दमीरिव जीवन्ती' इति प्रतिद्धाः प्रसृतिदेवनेव ।
स्पासु रात्रिपु सौधशिखरं चं शालां गताया गर्भस्य अर्भकस्योसमायेन परिकृरणेन मुक्तं त्यक्तमंशुकं वसनं यस्य तिस्मन् ।
संकांतं प्रतिबिंक्तिमुद्धपतिमंद्दलं चद्रमंद्दलं गर्भस्योद्रस्थितार्भकस्योपि केनापि धार्यमाण् श्वेतं शुभ्रमातपत्रं छत्रमिव । अत्र
सौधाप्रगमनं तु लघुना शिविकादिना, वःसभवने, शय्यागृहे ।
स्वप्नेष्विति । चतुर्मिरि दिक्तिनिर्दिगाजेः करे शुंडादंडे
विधृतस्य कमिलन्याः, पत्नाशस्य, पत्रस्य, पुटस्य, पर्णपात्रस्य,
सिललेक्द्करभिषेको मंत्रपूतं जलमिचनम् । सालभंजिकापिरजनः सौधे स्थापिताःमृत्यः। अशरीग वाचः अमानुष्यो वाचः।
चतुर्णामिति । चतुः समुद्रोदकानि सम्राद्धभिषेकोपयुक्तानि तत्र
वाञ्छा भाविनीं साम्राज्यसिद्धि शशंस । वेलालता समुद्रतीरस्था
लता तस्या गृहोदरस्य गृहमध्यस्य पुलिनपरिसरेषु वालुकाप्रदेशेषु,

कृतेनाम्मसास्नातुं वाञ्चा वभूव । वेलालतागृहोदरपुलिन-परिसरेषु पर्यटितुं हृद्यमभिललाप । आत्यियिकेष्विप कार्येषु-स्विभ्रमं भूलता चवाल संनिहितेष्विप मणिद्पंणेषु मुखमु-स्वाते खड्मपट्टं वीक्षितुं व्यसनमासीत् । उत्सारितवीणाः स्त्रीजनविरुद्धा धनुर्ध्वनयः श्रुनावसुखायन्त । पञ्चरकेसरिषु चत्तुररमत । गुरुवणामेष्विप स्तम्मतिमव शिरः कथमपि ननाम । सख्यश्चाम्याः अमोद्विस्फारितेर्लोचनपुटेरासन्न-प्रस्वमहोत्सवधियेव घवलयन्त्यो भवनं विकचकुमुद्कमल-कुवलयपलाशवृष्टिमयं रक्षाविविविमिवानवरतं विद्धाना दित्तु क्षणमिप न मुमुद्धः पार्थ्वम ।

पतेनापः स्याससुद्र चितिशाः सूचितम् । त्रात्ययिकेष्ववश्यकते व्यंप्विषि । संहितेष्विति मिण्दपेणेषु रत्नमुकरेषु । उत्लाते विकापे, एतेन गर्भस्य वीरत्वं ज्ञतम् । उत्सारिता नि.सारिता वीणा येस्तेस्त्रीजनविरुद्धाः युवतिजनानुचिता, धनुष्वं नयश्चापशब्दाः, श्रुतो कर्णेऽपुलायन्त सुखं व्यद्धः । साख्य इति । सख्योऽस्याः पाश्वेन मुचुमुरित्यन्वयः । तान विश्वनष्टि । प्रमोदेनानंदेन विन्द्धान्तस्य समीपागतस्य प्रस्वमहोत्सवस्य धियेव बुव्येव । भवनं गृहं धवलयन्त्यः श्रुतोक्तं चत्रतः । महोत्सवेषु गृहशुश्चीकरणं प्रसिद्धमेव, त्रान्वरतं, सतनं, विकचानां, विश्वतानां, कमलकुमुद्दुन्वन्वत्र वित्यपालाशानां, वृष्टिमयं वृष्टिप्रचुरं, रच्चावितं रच्चणार्थं क्रियमाणां पृत्रामिव दिच्चस्वत्र विद्धानाः कुर्वाणाः । श्रात्मनः स्वस्योचितेषु योग्येषु स्थानेषु निष्णणा स्थिताः । विविधानामोषधीनां धरा धराका

जो भूधरा इव भुवो धृति चकुः । पयोतिधीनां हृदयानीव लच्यासहागतानि ग्रीवा पूत्रग्रनिषषु प्रशस्तरत्रान्यवध्यन्त ।

नतश्च प्राप्ते ज्येष्ठामृहाये मास्ति, बहुहासु बहुहरास्त् द्वर्या, व्यतीने प्रदोषसमये, समारुष्ट्वित क्षपायौवने, सहसं वान्तःपुरे समुद्रपादि कोह्याहृहः स्त्रीजनस्य । निर्मत्य च ससंभ्रमं यशोवत्याः स्त्रयमेत्र हृद्यनिर्विशेषा धाद्र्याः सुन्य सुयात्रीति नाम्ना राज्ञः पाद्योर्निपत्य 'देव' दिष्ट्या वर्धते द्वितीयसुतजनमना' 'इति व्याहरन्ती पूर्णपातं जहार ।

श्रस्मिन्नेव च काले राक्षः परमसंग्रतः, श्रतशः संवादि-इत्युभयन्नापि समानम् । श्रयश विविधा श्रीषध्यो चासु तथाभूता धरा भूमयी येषां ते । भिषजो वैद्याः । धृति धैर्ये धारणां च । प्रशस्तानि च तानि रत्नानि (पद्यो प्रशस्तानि रत्नानि येषु तथा-भूतानि हृदयानि ।

ततश्चेति ज्येष्टामृतीय ज्येष्टे 'ज्रेष्टामृतीयमिच्छिति मासमाषाढपूर्वजम्' इति हारावली । बहुलासु कृत्तिकासु । 'बहुलाः कृत्तिका' इत्यमरः। लहुलपत्तद्वादश्यां, कृष्णपत्तद्वादश्यां, प्रदोषसमयो रजनीमुखे व्यतीतेऽत्तकान्ते, त्वपाया, रात्रेयाँवने, प्रारंभादुत्तरे भागे, समाम्रुक्तत्यागते सित। स्त्रीजनस्या, युवतिवर्गस्या, कोलाहलः कलकल उदपादि समभूत् । निर्गर्त्योति । यशोवत्या धाञ्या उपमातः सुत्ता हदयात्रिर्गतो विशेषो यस्यां सा सुयात्रेति नाम्ना स्वयमेव निर्गत्यात्रे च्छ्या बहिरागत्या इति व्याहरन्ती इति निवेदयन्ती गुर्णपातं पूर्णानकम्।

अस्मिन्निति । परमसंमतोऽत्यंतमान्यः संवादितः प्रत्यचीकृतो-ऽतीद्वियादेशो भविष्यकथनं यस्य सः। संकतितं गणनं विद्यते तानीन्द्रियादेशो, द्शित्यमावः संकलिती ज्योतिषि, सर्वासां प्रहमंहितानां पारदृथ्यः, सकलगणकमध्ये महितो हितश्च विकालकानभाग्योजकस्तारको नाम गणकः समुपस्त्य विकाषितवान्—'देव, श्रूयताम् । मांधाता किलंबंविधे व्यतीपानादिम्बद्दोषाभिषङ्गरहितेऽइति सर्वेषूचस्थानस्थितेष्वेवं ग्रहेप्बीद्दशि लग्ने भेजे जन्म । श्रविक्ततोऽस्मिन्नन्तराले पुनरेवंविधे योगे चक्रवर्तिजनने नाजिन जगित कश्चिद्दपरः । सप्तानां चक्रवर्तिनामग्रणीश्चक्रवर्ति चहानां महारतानां च भाजनं सप्तानां मागराणां पालियता सप्ततन्त्वां सर्वेषां प्रवर्तयता सप्तस्तिसमः सुनोऽयं देवस्य जातः' इति ।

अज्ञान्तरे स्वयमेवा गध्माता ऋषि तारमधुरं शङ्काविरेसुः।

यस्य सः। ज्यातिषि ज्योतिःशास्त्रे पारदृश्वा पारंगतः। दृशेः कित् । मिह्तः पूज्यो भोजकः सूर्याराधको गणकविशेषो भागवत, इति प्रथितो वा। मांधाता सूर्यवंशस्यो युवनाश्वस्य पुत्रों ऽवरोषारुश्वस्य नृपतः पिता । न्यतीपातादिदोषाणामिषंगेन संबंधन रहिते वर्जिते। सर्वेपूचस्थानस्थितेषु प्रहेषु । सर्वेषां प्रहाणामेकदैवोचस्थानत्वमशक्यमिति ज्योतिर्विदोऽतोऽत्र शुभेषु प्रहेष्वित्यर्थो प्राह्यः। चकवर्तिनः सम्प्रामो जननमुत्पत्तिर्यस्मिस्तादृशे योगे सुमुहूर्ते नाजिन। दीपजनेत्यनेन वैकल्पिकः कतेरिचिण्। श्रमणीः श्रेष्ठः। भाजनं पात्रम्। परिनायकः सेनापतिः। सप्ततन्तृतां यन्ज्ञानां, प्रवर्तयिता प्रवर्तकः। सप्त सप्तयोऽश्वा यस्य स सुर्यस्तेन समस्तुल्यः।

अत्रान्तरे इति । श्रनाध्माता श्रपूरितास्ता (मधुरमुच्चैर्मनोह-रम्। ज्ञुभितस्य संचलितस्य जलनिषेः, समुद्रस्य, जलस्य, ध्वनिरिव, अताडितोऽपि चुभित तलि चिजलध्वितिधीरं जुगुआभिषेकदु न्दुभिः। अनाहतान्यपि मङ्गलतूर्याणि रेणुः। सर्वभुवनाभयघो-पणापटहइव दिगन्तरेषु बभ्राम, तूर्यप्रतिराब्दः, विधुतकेसरस्र टाश्च साटोपगृहीतहरितदूर्वापल्लवकवलप्रशस्तेमुंखपुटैः समहेषन्त हृष्टा वाजिनः। सलीलमुित्सिप्तेहेस्तपल्लवेनृत्यन्त इव श्रवणसुभगं जगर्जुगंजाः। ववौ चाचिराचकायुधमुतस्रजन्त्या लद्मपा निःश्वास इव सुरामोदसुरिभिद्वित्यानिकः। यज्वनां मन्दिरेषु प्रदक्षिणदिाखाकलापकथितकल्याणागमाः प्रजज्वसुर-

धीरं यथास्यात्तथा जुगुंज द्ध्वान । मंगलतूर्वाणि मंगलवादित्राणि । सर्वम्य, सकलस्य, भुवनस्य जगतोऽभयस्य घोषणाया उच्चेर्घु प्रस्य पटहो, ढक्केब । तूयाणा, वाद्यविशेषाणां, प्रतिराब्दः, प्रतिध्वनिः, । विधूनाः, कंपिताः,केसरसटाः,सटाग्राग्रि,यैस्ते वाजिनो हयाः,बाटोपं सगर्व,गृहीनानां,हरितानां,हरिद्वणीनां,दूर्वाणां कवलैत्री ते: प्रशस्तानि, विस्तृतानि,तेमु खपुटै:,समहेषन्त समहेषन्त ।उत्चिप्तेरूर्ध्व घृतेर्हस्त-पल्लवैः, शुं डादंडेर्नृत्यन्तः इव नर्तका, इव गजा, हस्तिनः,ऋवणसुभगं श्रतिमनोहरं, जगर्जुः शब्दं चकुः, ववाविति । चक्रःयुधं नारःयग्र-मचिरात्त्रणमुत्त्वजत्यास्यजत्या लदम्या (नश्वास इव । नूतनोत्पन्न हर्षमाश्रिवितुं हिन्लिद्म्या त्यक्त इति तात्पर्यम् । सुराया मद्य-स्यामोदेनाति निर्हारिगंधेन, सुरभिः, सुगंधिर्द्व्यानितः, स्वर्गीयो वायुः । यज्ञनां,यज्ञकृतां, मंदिरेषु, गृहेषु, प्रदक्षियोन, वर्तुः लाकारेगा, शिखाकलापेन,ज्वाजा समूहेन कथितः सूचितः कल्याणानां मंगला-नामागम उत्पत्तियेँग्ते वैतानवन्हयो यज्ञान्नयोऽनिधना इंधनरहिता एव । वतानवन्हीनां प्रद्त्तिगाशिखावलयेन ज्वलनं मंगलसृवकमिति कविसंप्रदायः । भुवस्तछादिति । तपनीयशृं खला सुवर्णीन-

निन्धना वतानेवेह्नयः भुवस्तलात्तपनीयशृङ्खलावन्धवन्धुरकल[्] शीकोशाः समुद्गुर्महानिधयः । प्रहतमङ्गलतूर्यप्रतिशब्द्निभेन दिचु दिक्यालैरपि प्रमोदादिकयतेव दिष्टबुद्धि कलकलः तत्क्षण एव च शुक्क वाससी ब्रह्ममुखाः कृतयुग प्रजा-पतय इव प्रजाबृद्धये समुजिस्थिरे द्विजातयः । साक्षाद्धमै इव शान्त्युद्कफलहस्तस्तस्यौ पुरः पुरोधाः। पुरातन्यः स्थितय इवादश्यन्तागता वान्यवदृद्धा । प्रत्रम्वश्मश्रुजालजटिलाननानि बहलमलपङ्ककलङ्ककारकायानि नश्यतः कलिकालस्य चान्ध-वकुळानीवाकुळान्यघावंत मुक्तानि बन्धनवृन्दानि 🦠 तत्काळा-पकान्तस्याधर्मस्य शिविरश्रेणय इवालच्यन्त लोकविलुण्डिता गडस्तस्य बंधेन वंधनेन, बंधुरो, मनोहरः, कलशोकोशी घटावरगां ्रयेषां ते महानिधयो द्रव्यसंचया. भुवस्तलाङ्कृष्ट्रशादुद्गुर्बहिराजग्तुः । प्रहतानां ताडितानां मंगलतृर्याणां प्रतिशब्दस्य निभेन भिषेण दिष्टवृद्धिरानदवर्धनम्, तत्त्र्ण् । ब्रह्मामुखे येषाते (पत्त्)ब्रह्मवेदो मुखे येषां । पुरातन्यः प्राचीनाः । प्रलंबेन लंबमानेन रमश्रुजालेन मुखस्य-केशममूहेनः जटिलानि, व्यःप्तान्याननानि, मुखानि, येषां ते । बहलेन प्रभूतेन मलपंकस्य कलंकन कालाः कृष्णवर्णाः कायाः येषां ते। एतेन तदानीं कारागृहिगां श्मश्रुच्छेदनं स्नानं च प्रतिबद्धमासीदिति गम्यते । त्राकुलान्युत्सुकानि गृहगमनत्वरयौत्सुक्यम् । बंधनवृंदानि बंधनं कारावासो विद्यते येषां ते बंधनाः तेषां वृंदानि, समृहाः। तत्काले-धर्मस्वरूपस्य, हर्षस्योप्तत्तिकाले ऽपकांतस्य पतायितस्या-धर्मरय शिबिरश्रेणयो निवासगृहंपंक्तय इव रिक्ता इत्यर्थः। ें लोकैरानंदमग्नैजंबर्विलुं ठिताश्चोरिता बलाद गृहीता विपणिवीथ्यो बिंगिक्पथसमूहाः । एतेन तदानीं पुत्रोत्पत्याद्यभ्युद्यकाले बिपयो- विपणिवीथ्यः। विलसदुन्मुखवामनकबधिरवृन्दवेष्टिताः साक्षान्यः ज्ञातमातृदेवता इव वहुबालकव्याकुला ननृतृर्द्धधाद्यः। प्रावर्तत च विगतराजकुलस्थितिरधः कृतप्रतीहाराकृतिरपनी-तवेत्रिवेद्यो निर्दोषान्तः पुर प्रवेशः समस्वामिपरिजनो निर्वि-राप्वालवृद्धः समानशिष्टाशिष्ठजनो दुर्बेयमत्तामत्तप्रविभाग-स्तुल्यकुलयुवतिवेश्याविलासः प्रनृत्तसकलकटकलोकः पुत्र-जन्मोसवो महान्।

अपरेद्युरारभव सर्वाभयो दिग्भयः स्त्रीराज्यानीवावर्जि-र्विलुंठनपद्धतिरासीदिति गम्यने । प्राया नृपा विशाजां धनदातार इत्याप कलानीयम् । त्रिलिसतां, शाभमानानां, खर्वाणां, विधराणां, श्रोत्रविहीनानां, वृंदैः, समूहैवेंष्टिता, वृद्धधात्र्या जरत्य उपमातृकां, बहुभिरनेकैबी तकैर्बरसे र्व्याकुना जातमातृदेवता अपत्यरचकदेवता इव ननुतुः । प्रसूतिगृह बहुबाल गिवृता देवी पापाणखंडे तंडुत-मबी रचार्थमधुनापि स्थाप्यते । प्रावर्ततेति-विगता नष्टा राज-क्जन्य नृपगृहस्य स्थितिर्मयादा यस्मिन्सः । अधःकृतः तिरस्कृता-वमानितेत्वर्थः, प्रतीहारस्य दोवारिकस्याकृतिर्यस्मिन्तः । निर्दो-षोऽनिवार्गिताऽन्तःपुर प्रवेशो यस्मिन् सः । समी स्वामिपरिजनौ सेव्यसेवकौ यस्मिन्स: । निर्मतो विशेषा येभ्यस्ते निर्विशेषास्तथा बालवृद्धा यस्मिन् सः दुर्ज्ञीयो ज्ञातुमशक्यो मतामत्तयाः चीवा-त्तीबयोः प्रविभागा यस्मिन् सः । तुल्यः, सभानः, कूलय्वतीनां, वेश्यानां च विलासो यस्मिन् सः । कुलस्त्रियोपं प्रमोदप्रमता वेश्या इव विलासान प्रकटयामासुरित्वर्थः । प्रनृत्ता, नृत्यासक्तः, सकतः, कटकलाकः, सैनिकवर्गी यस्मिन्सः ।

अपरेचुरिति । नुःयन्ति सामन्तान्तः पुरसङ्काण्यदृश्यन्तेति-

ाति, ग्रसुरविवराणी ग्रापावृतानि नारायणावरोधानीव प्रचितानि, अप्सरसामिव महीमवतीर्णानि कुलानि, परिजनेन पृथुकरण्डपरिगृहीताः स्नानीयचूर्णावकीर्णकुसुमाः सुमनः स्रजः, स्कटिकशिलाशकलशुक्क कर्पूरलगडपूरिताः पात्रीः, कुङ्कुमाधि-वासमाञ्जि भाजनानि च मिणामयानि, सहकारतैलिनयत्तनु-खिर्रकेसरजालजटिलानि चन्दनधवलपूगफलफालीद्नतुरद्दन्त-शफरुकाणि, गुञ्जनमधुकरकुलपीयमानपारिजातपरिमलानि पाट

संबंधः सर्वाभ्यो दिग्भ्यो निश्चिताभ्य आशाभ्य आवर्जितान्या-नीतानि स्त्रीराज्यानीव । श्रायावृतानि विमुक्तान्यसुरविवराणीव । पातालविवरात्रागकन्यान्त्रागता इमा इति कल्पना । नारायणस्य श्रीकृष्णस्यात्ररोधान्यन्तः पुराणि बहु संख्याकत्वात् । परिजनेनेत्यस्य त्रिभ्राषोनेत्यनेन संयंय, । कि विभ्राषोनेत्याह । पृथुषु महत्सु करंडेषु समद्गेषु परिगृहीताः, स्थापिताः, स्तानीयचूर्णेनावकीर्णानि, व्याप्तानि कुसुमानि यासां ताः सुमनःस्रजः, पुष्पमालाः । स्कटिकस्य शिजाशकलेरिव शिजाखंडेरिव युक्तैः शुभ्रैः कपूरखंडेः, पूरिताः पात्रीभोजनानि । मिणमयानि रत्तमयाति । कुक्मस्य काश्मीरज-स्याधिवासं संस्कारं भजन्ति तानि भाजनानि, पात्राणि । सहकार-तैलेनाम्रतैलेन तिम्यतामार्द्राणां तनूनां, सूदमाणां, खदिरकेसराणां जालेन समूहेन जटिलानि व्याप्तानि । चन्द्रनिमव,धवलानि,शुभ्राणि, पृगीफतानि फाल्यः कार्पासवस्त्राएय।च्छादनार्थं स्थापितानीत्य-र्थंस्ताभिर्देन्तुराणि नतोन्नतानि दन्तश्यफरुकाणि करिदन्तकृता; समुद्रकाः । गुंजता सशब्देन मधुकरकुलेन भ्रमरसमूहेन पीयमानः प्रत्यमानः पारिजातस्य सुगन्धिद्रव्यविशेषस्य परिमलो येषां तानि पाटलानीषदक्तानि पटलकामि पिटकानि ।

लानि पोटलकानि (पटलकानि) च, सिन्दूरपात्राणि च, पिष्टातकपात्राणि च, बाललतालम्बमानिवटकवीटकांश्च नाम्बू-लब्धान्विभ्राणेनानुगम्यमानानि चरणितकुट्ररणितमणिनू-पुरमुखरितदिङ्मुखानि नृत्यन्ति राजकुलमागच्छन्ति समन्ता-त्सामन्तान्तः पुरसहस्त्राण्यददयन्त ।

शनैः शनैव्यंज्ञम्भत च कचिन्नृत्तानुचितचिरंतनशाली नकुलपुत्रकलोकलास्यप्रियतपार्थिवानुरागः, कचिद्नतः
स्मित क्षितिपालोपेक्षितक्षीवश्चद्रदासीसमाकृष्यमाणराजवल्लभः,
'पटलं तिलके नेत्ररोगे छदिपि संचये । पिटके परिवारं च इति'
हैमः। सिन्दूरपात्राणि रक्तचूर्णपात्राणि। पिष्टातकस्य कृष्णवर्णस्य
सुगंधिद्रव्यस्य, पात्राणि । बाललतासु लंबमाना विटकवीटकाः
पंचाशत्पर्णमयास्तांचूला येषां तान् तांचूलवृत्तान् । बिश्राणेन्
धारयता परिजनेन सेवकेनानुगम्यमानान्यनुस्त्रयमाणानि । चरणोः
यन्निकुट्टनं ताडनं तेन रिणतेः शब्दं विद्धद्विन्पुरैर्मुखरितानि
शर्द्वायितानि दिक्षमुखानि यैस्तानि । राजञ्चलं, राजगृहम् ।

रानैरिनि । उत्सवामोद उत्सवस्य हर्षो व्यज्नंभतावर्धत । कचिद्केत्र नृत्तस्य नर्तनस्यायोग्यश्चिरंतनः परंपरागतः शालीनो प्रष्टृष्टः कुलपुत्रकाणां लोकः समृह्स्तस्य लास्येन नृत्येन प्रथितः स्पष्टः पार्थिव्स्य पृथ्वया ईश्वरस्य प्रतापवर्धनस्यानुरागः प्रेम यस्मिन्सः। अन्तः स्मितं हास्यं यस्य तेन चितिपालेन नृपेण उपेचितः श्ववज्ञां प्रापितः चोवया मत्त्या चुद्रदास्या समाकृष्यमाणो राजवञ्जभो राजियजनो यस्मिन्सः। नृपस्मितप्रेरिता चुद्रदासी राजवञ्जभं समाकृष्ट्वतीत्यर्थः। मत्तानां कटककृष्टिनीनां सेनावेश्यानां कंठेषु गलेषु लग्नानां समासक्तानां वृद्धानां जरठानामार्याणां श्रेष्टानां

कचिनमत्तकटककुट्टनीकण्ठलप्रबृद्धायांसामन्तनृत्तनिर्मरहसित-नरपितः, कचित्क्षितिपाक्षिसंक्षादिष्टदुष्टदासेरकगीतसूच्यमान-सचिवचौर्यरतप्रथः, कचिन्मदोत्कटकुटहारिकापरिष्वज्यमा-नजरत्प्रवाजितजनितजनहासः, कचिद्नयोन्यनिर्मरस्पर्धोष्टुर-चेटकपेटकारच्यावाच्यवचनयुद्धः, कचिन्नुपावलाबलात्कारन-त्यमाननृत्यानभिक्षान्तः पुरपालमावितभुजिष्यः, सपर्वत इष कुसुमराशिभिः, स्वारागृह इव सीधुप्रपाभिः, सनन्दनवन इव पारिजातकामोदैः, सनीहार इव कर्पूररेणुभिः, साट्टहास इव

सामन्तानां मंडलाथिपानां नृत्तेन निर्भरमतिराथितं हसितो नरपतिर्थ स्मिन्सः । चितिपालेन नृपेगाचिसं ज्ञया नेवसूचनया आदिष्ट आज्ञा-पितो दुष्टो दासेर को दास्याः पुत्रस्तेन गीतेन गानेन करगोन सुच्य-मानः कथ्यमानः, सचिवस्य, चौर्यरतस्य गुप्रकीडाया अर्थात्पर नारीगमनस्य. यम्मिन्सः, प्रपंचो विस्तारो, उपरितनवर्णनेन तदानीं सचित्रादयो न शुद्धाचाराः सेनायां च वेश्यास्थापनपद्धति रास्रोदिति ज्ञायते । मदेनोत्कटया व्याप्तया कूटहारिकया कुंभदास्या परिष्वज्यमान श्रालिंग्यमानो जरन्बृद्धः प्रव्रजितःसन्यासी तेन जनित उत्पादितो जनहासो लोकहारयं यरिमन्सः । अन्थोऽन्यस्य परस्परस्यनिर्भरयाऽतिशयया रूपर्धया उद्धराउल्लासिताश्चेटका गायक-वेश्याद्गेनांपरिचिताः जनास्तेषां पेटकेन समृहेनारव्धं प्रारधम् अवाच्य वचनैर्गालभिर्यृद्धं बाकलहो यस्मिन्सः। पेटकः पुस्तकादीनांमंजूषायां कदंबक इति मेद्नी । नृपाबलाभिः नृपतिदासीभिः काभिश्चित् वलातकारेषा हठेन नर्ल्यमाना नृत्यानभिज्ञाः नृत्यापरिचिताः र्श्वेन्तःपुरपाता अन्तःपुररच्नकाः तैः भाविताः शेणिताः भुजिष्या दास्यो यश्मिन्सः । सीधुप्रपाभिर्मद्यवानायशालाभिः संधारागृह इव,

पटहरवैः।,सामृतमथन इव कलकलैः, सावर्त इव रासकमण्डलैः सरोमाश्च इव भूषसामिशिकरणैः, सपट्टवत्न्धन इव चन्दन-लहलाटिकाभिः, सप्रसव इव प्रक्षिशब्दकैः; सप्ररोह इव प्रसा-ददानेहत्सवामोदः।

स्कन्धावलम्बमानकेसरमालाः काम्बोजवाजिन इवास्क-न्दन्तः, तरलतारका हरिणा इवोङ्घीयमानाः, सगरसुना इव खनित्रैर्निदेयैश्वरणाभिघातेदारयन्तो भुत्रम्,अनेकसहस्रसंख्या-

धारागृ हैर्यंत्रगृहैः सहित इव कर्पूररेगुिभः कर्पूरपरागैः सनीहार इव हिममय इव। शैत्यशुश्र-युतत्वात क्ष्यूं स्योभयधर्मत्वात । पटहानामानकानां रवेः, शद्धेः श्रष्टहासेनोश्चेहीस्येन सहित इव कलकलेः कोलाहलेरमृतः मथनेन सहित इव । उच्चेः शद्ववत्वात । रासकं गोपानां वतुं लाकारां नृत्यविशेषः श्रावर्तेश्चेमिभः सहित इव भूषणमणीनामलं काररत्नानां किरणेम्पूर्येः सरोमाञ्च इव रोमांचे रोमोद्रमैः सहित इव। दन्तुराकारत्वादिति भावः । चंदनस्य मलयजस्य ललाटिकाभिर्ललाटालंकारेः पट्टबंधेन शिरोवेष्टनेन सहित इव। चंदनेन शुश्रत्वाङ्खलाटस्य। प्रतिशद्धकैः प्रतिध्वनिभिः । प्रमाददानैरनुप्रहदानैः सप्ररोह इव सांकुर इव । श्रनुप्रहेण दत्ताः पदार्था उत्सवामोदस्यांकुरा इति कल्पना ।

स्कन्धेति—युवानश्चिक्रीडुरित्यन्वयः । तान्यूनो विशिनष्टि । स्कन्धेष्ववलंग्मानाः केसरमालाः, वकुलस्रज्ञः, स्कन्धस्थाः केशा वा येषां ते । श्चास्कन्दन्त, उड्डीयमानाः, कांबोजवाजिनः, कांबोजाख्यस्य हिमवदुत्तरस्य काशमीरात्प्राचीनस्य, देशस्याश्वा इव । 'श्चास्कन्दित-कमित्यपि । उत्प्जुत्योत्प्लुत्य गमनं कोपादेवाखिलैः पदैः ' इति हैममाला । सगरपुत्राः खिनत्रेरिव निद् यैद्यारहितैश्च रणाभिघातेः,

श्चिकी हुयुवानः। कथमपि तालावचरचारणचरणक्षोभंचन्नमे क्ष-मा,श्चितिपाल कुमारकाणां खेलतामन्योन्यास्कालेराभरणेषु,मुक्ता-फलानि फेलुः। सिन्दूरेरेणुना पुनरुत्पन्नहिरगयगर्भगर्भशोणित शोणाशमिव ब्रह्मांडकपालमभवत्। पटवासपांग्रपटलेन प्रकटित-मन्दाकिनीसेकत सहस्रभिव शुशुभे नभस्तलम्। विप्रकीर्यमाण-पिष्टातकपरागपिञ्चरितातता भुवनश्चोभविशीर्णपितामहकमल-किञ्चलकरजोराजिरञ्जिता इव रेजुदिवसाः। संघट्टविघटितहार-पतितमुक्ताफलपटलेषु चस्खाल लोकः।

स्थानस्थानेषु च मंद्रमंद्रमास्काल्यमानालिङ्गचकेन शिञ्जान-

पादताड नैर्भुवं वसुधां दारयन्त इव खनन्त इव । अनेक सहस्र संख्या ध्यसंख्याता इत्यर्थः । समा पृथ्वी ताल रवचरन्ति भ्रमन्ति ते च ते चारणा बंदिनस्तेषां चरणा होभं च समे विषे हे । आमरे गोष्व लंकारेषु, अन्योन्यास्फाल नैः परस्पर संघर्षणोः । पुनरु त्पन्नः पुनर्नाता हिरण्य गर्भो ब्रह्मा तम्य गर्भस्य भ्रूणस्य शोणिते रक्तैः शोणास्तान्ना आशा दिशा यस्य तत् पटवासस्य पिष्टातस्य पास्त् रजसां पटले न समूहेन प्रकटितं व्यक्तत्यया दिशतं मन्दाकिन्याः स्वर्गगाया सैकत-सहस्रं पुनिन्द्रव्यविशेषस्य 'अर्गना' इति भाषायां प्रसिद्धस्य परागेर्घू लिभिः पित्र रितः पीत्र वर्णो कृत आतपः प्रकाशो येषां ते दिवसा सुवनस्य नगतः स्वर्भेन सम्बन्तने विश्वार्णस्य विद्रार्थः पितामहक्त्रम्य मगतः स्वर्भेन सम्बन्नने विश्वार्थास्य विद्रार्थः पितामहक्त्रम्य मगतः स्वर्भेन सम्बन्नने विश्वार्थास्य विद्रार्थः पितामहक्त्रम्य मगतः स्वर्भेन सम्बन्नने विश्वार्थिस्य विद्रार्थः पितामहक्ष्मलस्य ब्रह्मकृतस्य कि । स्वर्भेन विघटिते स्यस्य हिते स्यो स्रार्थे सुक्तामालाभ्यः पिततेषु मुक्ताफलपटलेषु मौक्तिकसमृहेषु । स्थानस्थानेष्वेवविधेनातो द्यो विद्रार्थानात्राम्य-

मंजुवेगुना झणझणायमानझल्छरीकेग्रा ताड्यमानतंत्री परिहकेन, वाद्यमानानुत्तालालाबुवीग्रान कलकांस्यकोशीकणितकाहलेन समकालदीयमानानुतालनान केनानोद्यवाद्यनानुगम्यमानाः, पदे पदे झणझणितभूषणरेयरपि सहद्यैरिवानुवर्तमानताललयाः, कोकिला इव मदकलकाकबीकोमलालापित्यो. विट नां कर्णा-मृतान्यदलीलरासकादानि गायन्त्यः, समुग्रडमालिकाः, स-कर्ण पल्छवाः, सवन्दननिलकाः, समुग्रिकृताभिर्वलयावली-वाचालाभिर्वाहुलतिकाभिः सविनारमिवालिङ्गयन्त्यः, मकुंकु-

मानाः पण्यविज्ञासिन्यः प्रानृत्यित्रिति संबन्धः । मन्दं मन्दं शनैः शनैरास्फाल्यमानास्ताड्यमाना श्रालिंग्या लघुमृदङ्गाः (तवला) प्रसिद्धा यस्मिरतेन । शिमाना मधुरं नदन्तः मनजवो मनाज्ञा वेगावो मुरल्यो यस्मिस्तेन । ऋगुऋगु।यमाना ऋगुऋरोति शहुं विद्धत्यो मल्जयो (मांत्र) इति भाषायां प्रसिद्धा यहिंगस्तेन । ताङ्यमाना-म्तंत्रयो बीसाः पटहिका लघ्या भेयों यस्मिस्तेन । बाखमाना अनु-त्ताला मधुरशद्रा अताबुबीए। यर्टिमस्तेत । कतं मब्दं कांस्यकोश्यां कांस्यमये वाद्यपृष्ठभागे किंग्यतः सराद्रः फाहलः 'कर्णा' इति भाषायां प्रसिद्धो यहिंगस्तेन । समकालं दीयमाना अनुत्ताला त्रजुत्कटा ताना यस्मितेन । त्रातोद्येवाद्येन चतुर्विधवाद्येनानुगम्य-मानाः। पदे पदे इति । भयाभियातानां तथा शब्दं विद्धतां भूषयानामलंकारायां रवैः शद्वैरि सहृद्यैर्गानाभिज्ञैरनुवर्तमानौ ताललयौ यासां ताः । मदेन कला मधुरा का इली कोमलध्वनिस्तया मधुरमाज्ञपन्ति गायन्ति ताः । विटानां स्वाश्रितानां नीचानां कर्गा-मृताति कर्णयोः श्रोत्रयोरमृतसदृशान्यश्लीलान्यवाच्यानि रास-कपदानि गोपनृत्यपदानि । समु एडमालिका मुख्डे शिरसि पुष्प-

प्रमृष्टिरु जिरकायाः काश्मीरिक शोर्य इव वल्गन्त्यः, नितम्बविम्बलिम्बिकिट हरण्टकेशं लराः प्रदीप्ता इव रागाग्निना सिंदृरच्छटाच्छुरितमुखमुद्धाः शासनपट्टपङ्कय इवाप्रतिहत-शासनस्य कंदर्पस्य, मुण्डिकीर्यमाणकपूरपट्यासपांसुला मनो-रथसंचरणरथ्या इव यौवनस्य, उद्दामकुसुमदामताडिततरुण जनाः प्रतीहार्य इव तरणमहोत्सवस्य, प्रचलत्वकुण्डला

मालिकास्ताभिः सहिताः । समुद्धिताभिरूर्घ्वे विधृताभि-कंकगानामवलीभिः , पंक्तिभवीचालाभिवीचा-टाभिबाहिल्तिकाभिर्हम्तैः । लतिकाशब्दीबाहकोमल्तां व्यं-जयित । कुङ्कमेन प्रमृष्टिः परिमःजेनं विलेपनिमिति यावत् तया रुचिरः सुन्दरः कायः शरीरं यासां ताः। वल्गन्त्यो मनोहराः काश्मीरेषु बालिकाः कुट्कमस्थलीषु लुंठन त्सुन्दरकाया दृश्यन्ते तद्दिमा इति भावः । नितम्बविवेषु लंबते ते तदृशा विकटा विशालाः कुरण्टकशेखरा श्रम्लातपुष्पगुच्छा यासां ताः । रागाग्निनाऽनुरागवन्हिना प्रदीप्ता इव । ऋम्लातपुष्पाणां रक्त-वर्णत्वान् । सिन्दूरछटाभी रक्तवर्णचूर्णसमृहैश्छुरिता व्याप्ता मुखमुद्रा यासां ताः । श्रतएव प्रतिहतमनिरोधं शासनमाज्ञा यस्य तस्य कन्दर्पस्य मदनस्य शासनपत्रस्याज्ञापत्रस्य पंकत्र इव । मुद्रितमुखत्वमुभयोः साधारण्यमिति भावः । अञ्जलिभिः-हस्तसंपुटैः प्रकीर्यमायोन चिप्यमायोन कर्पूरपटवासेन कर्पूरमिश्रि-तेन सुगन्धिचूरोंन पांसुला धृलिव्याप्ताः कर्पूरचूर्णपांसुयुक्ता इत्यर्थः, यौवनस्य ताहरप्यस्य मनोरथस्य स्पृहायाः संचरणस्य गमनस्य ^च वीथ्यो मार्गा इव । मार्गा यथा वालुकाकण्**व्याप्नास्तद्रदि**माः कर्पूरक्यान्याप्ता इत्यर्थः ! उद्दामं सातिशयं कुसुमदामभिः,

ल्लान्त्यो लता इव मदनचंद्रनद्रमस्य.लिलिपद्हंसकरवमुग्वराः समुल्लसन्त्यो वीचय इव श्टङ्काररसस्य, वाच्यावाच्यविवेक-गृन्या बालकीडा इव सौभाग्यस्य, घनपटहरवोत्कण्टिकतगात्रय-ष्टयः केतक्य इव कुसुमधूलिमुद्भिरन्त्यः, कमिलन्य इव दिवसमुत्फुल्लाननाः, कुमुदिन्य इव रात्रावनुप-जातनिद्राः, भ्राविष्टा इव नरेन्द्रवृन्द्परिवृत्ताः प्रीतय इव हृद्यमपहरन्त्यः, गीत्य इव रागमुद्दीपयन्त्यः, पुष्टय इवानन्दमुत्पादयन्त्यः, मदमपि मद्यन्त्य इव. रागमिप

पुष्पस्रियमताडितास्तरुणाजनः याभिस्त स्तरुणामहोत् नवस्य तरुण-स्य नूननस्य यूनां वा महोत्सव य प्रतोहार्य इत्र । प्रतीहार्यो-ऽपि स्वयष्टिभिर्जनांस्ताडयन्ति । प्रचलन्ति नृतय वशाच्य-चलान पत्राकाराणि कुण्डलानि कर्णभूषाणानि यासां ताः । (पत्ते) प्रचलन्ति पत्राएयेव कुएडलानि पल्लवरू गणि कर्णभूषणानि यासां ताः । ललितेषु रमगीयपु पदेषु चरगोषु ये इंसकाः नृषुरास्तेषां रवेगा शद्वेन मुखराः सशब्दाः । यद्वा ललितानि पदानि यासां ताश्च ता हंसकरवमुखराश्च । (पन्ने) ललितपदानां हसकानां **इंसानां रवेगा मुखराः ।** सौभारपस्य सुभगताया व च्या<mark>वाच्य-</mark> यार्विकं को विचारस्तेन शून्या बालकीडा इव । घनेन दढेन पटहरवेगा भेरीनिनादेन उत्कंटिकता समुद्ग तरोभांचो गात्रयष्ट्रयो यासां ताः। दिवसम उत्फुल्लं प्रफुल्लमानन मुखं यासा ताः । कमलिनीनां कमलरूपाणि मुखानि दिवसं विकसितानि भवन्ति कुमुदिन्य इ। कैरविएय इव रात्रावनुपज्ञाता व्यनागता निद्रा यासां ताः। कैरविष्य श्रासुर्योदयमसंकुचिता एत।सामपि क्री**डासक्ततया** निशायां निद्राभाव इति भावः। अ।विष्टा इव पिशाचग्रस्ता इव।

रञ्जयन्त्य इव, आनंदमिष ग्रानंदयंत्य इव, नृत्यमिष नर्नयमाना इव, उत्सवमण्युत्सुक्तयंत्य इव, कटाचितेषु पिवंत्य इवाषाङ्गशुक्तिभिः, तर्जमेषु संयमयंत्य इव नखमत्रूख-पारोः कोषाभिनयेषु ताष्ठयंत्य इव भ्रूळताविभागैः, प्रणय-संभाषणेषु वर्षत्य इव सर्वरसान्, चतुरचङ्क्रमणेषु विकिरंत्य इव विकारान्, पणयविळासिन्यः प्रानृत्यन् ।

अन्यत्र वेतिवेत्रवित्रासितजनदत्तान्तरालाः, ध्रियसाण-धत्रलातपत्रवना वनदेवता इव कल्पत्तरुतलवि चारिएयः, काश्चि-त्स्कन्धोभयपालीलम्बमानलम्बोत्तरीयलग्ना लीलादोलाधिरूढा इव प्रेह्नन्त्यः, केश्चित्कनककेयुरकोटिपाट्यमानपट्टांगुकोत्तरङ्गा-

नरेन्द्रवृत्देन भूपसमूहेन मांत्रिकसमूहेन वा परिवृता वेष्टिताः । मदमपि मदयन्त्य इव । मदेनान्या मत्तो भवति स तु इमा ऋाश्चिः त्योनमत्तः । रागोऽतुरागो हिंगुलादिश्च । रोगाऽन्यान् रंजयति । इमास्तु तमपि रंजयन्ति । चतुरेषु मनोहरेषु चंक्रमसेषु वक्रगमनेषु ।

अन्यत्रेति प्रारब्धं समारब्धं नृत्यं नर्तनं याभिस्ता राजमहिष्यो विलेसुश्चिक्रीडुः । कथंभूता इत्याह । वित्रिभिः कञ्चुिक्रिभिः कर्यौवित्रासिताः पोडिताननास्तेर्दे तोऽन्तरालोऽत्रकाशो यासां ताः । त्रियमाण्यमुद्यमानं धवलानां ग्रुश्राणामातः पत्राणां छत्राणां वनं समूरो यासां ताः (वनशब्दो लत्त्रण्या समूहवाची) कल्पतृरूणां देववृत्तःणां तलेषु विचरन्ति तच्छीला वनदेवता इव । ग्रुश्रपण् त्वात्करूनत्र हृणां छत्रसाम्यम् । स्कन्धानामुभयपालीषु क्रोटिइयेषु लम्बमानानि लम्बानि दीर्घाण्युत्तरीयाणि प्रभ्वारकास्तेषु लग्नाः संसक्ताः । लीलायाः क्रीडायाः दोलायामधिरूढा इव । प्रेखंत्य इतस्ततो गच्छंत्यः । कनकस्य सुवर्णस्य

स्तरङ्गिण्य इव तरचक्रवाकसीमन्त्यम।नस्त्रोतसः,काश्चिदुध्दुय-मानधवलवामरसटालग्नविकण्टकवलितविकटकटाचाः सरस्य इव हंसाकृष्यमाणतीष्ठोत्परुवनाः काश्चिचष्रज्ञाणचपुनारुक्त-कारुणस्वेदशीकरसिच्यमानभवनहंसाः, संघ्यारागरज्यमाने-न्द्विम्बा इवकौमुदीरजन्यः काश्चित्कण्ठनिहिनकाञ्चनकाञ्चो-कोटिभिरत्रमागैः पाट्यमानाः केयुरायामङ्गदानां 💎 पट्टांशुकतरङ्गाः तरङ्ग सदशानि पट्टांशुकानि श्रेष्टवस्त्रांगा यास्रां ताः । तरद्भिश्चकवार्कः सीमंत्यभानानि विभज्य-मानानि,स्रोतांसि यासां, तास्तरंगिएया नद्य इत्र । कनकांगदा ां चक्र पाट्यमानवस्त्राणां द्विचा क्रियमाण्यप्रवहसाम्यम् । डध्दूयमानासु वार्यमागाञ्ज धवलासु शुभ्रासु चामःसटासुचामरापेषु लग्नेन संसक्तेन त्रिकंटकेन कर्गाभिग्णन वलिता वक्रीकृता विकटाः, विशालाः, कटाचाः, यासां ताः। 'त्रिकटकस्तु त्रयश्रः स्यात्त्रिभी रत्नेश्च भूषणम्'। हं मेराकृष्यमाणानि, नीकोत्पलवनानि, यासां ताः सरस्य इव । यथः सरसीपु इंसाः कमलान्याकर्षन्ततद्वत्त सत्दृशीपु युवतिषु इंसप्टशाश्चामरसटाः कमलसदृशानि नयनान्य।कपति । रत्नमयत्रिकटकपदोपादानेन इंसचं वुर्व्यज्यते रक्तवर्णात्वादिति दिक्। चलद्रवश्चरण्भवश्चवृतैगीलतैरलक्तरेनामग्रीस्तान्त्रेः स्वेदशी-करेंचेर्मबिन्दुभिः सिच्यमाना भवनहंसाः, याभिस्ताः। संध्यारागेगा रज्यमानमिदुर्विवं याभिस्ता रजन्यो रात्रय इव । चन्द्रसहशान श्वेतीन गृहहंसान् संध्यारक्तिमनेवारुणितवर्मविदुभिज्यौतस्न्य इवेमा रंजयन्तीत्यर्थः । कामत्रागुरा मदनजालानीव । प्रसारितबाहुपा*स*स्य वागुरासाम्यम् । कं ठेषु निहितेः स्थापितैः कांचनकांचीगुगोः सुवर्णमेखजादामभिरंचितानां नम्राणां कंचुकिनां कंचुकानि चूलिका गुगाश्चितकञ्चुकिविकाराकुश्चितभुःः, कामवागुरा इव प्रसा-रितबाहुपाषा राजमहिष्यः प्रारब्धनृत्या विलेखः ।

सर्वतश्च नृत्यतः स्त्रणस्य गलद्भिः पादालक्तकेररुणिता रागमयीव सुबोणक्षीणी।समुख्यद्भिःस्तनमण्डलैमङ्गलकलशमय इव वभूव महोत्सवः । भुजलताविक्षेपेमृणालवलयमय इव रराजजीवङोकः।समुछसद्भिर्विद्यासस्मितैस्तडिन्मय इवाकियत कालः । चञ्चलानां चत्तुषामंशुभिः कृष्णशारमदा इवासन्वा-सराः । समुछमद्भिः शिरीवकुसुमस्तवककर्णपूरैः शुकपिच्छमय इव हरितच्छायोऽभृदातपः । विस्नंसमानेर्धम्मिछनमालपछ्वैः कज्जलमयमिवालच्यवान्तरित्तम् । उत्त्विनैर्हस्तिकशलयैः कमलिनीमय्य इव बभासिरे सृष्टयः। माग्निक्येन्द्रायुधाना-मर्चिषा चाषपत्नमया इव चकाशिरे रविमरीचयः । रणनामा-भरणगणानां प्रतिशब्दकैः किङ्किणीमय्य इव शिशिञ्जिर दिशः। जरत्योऽज्युनमादिन्य इव रमगयो रेगुः । वर्षीयांसोऽपि ब्रह-गृहीता इव नापत्रेपिरे । विद्वांसोऽपि मत्ता इवात्मानं विद्यन्ते यषा तेषांस्तनानां विकारेराकुं चिताः संकुचिता अवो अकृट्या यासां ताः । वस्त्रधारणवेलाशां कांचीगुणस्य कंठे धारणं स्त्रीसंप्र-दाय:। यद्वा कंचुकिनां प्रतिहारिग्णामित्यर्थो प्राह्यः।

सर्वतश्चित । स्रेयास्य स्त्रीसमूहस्य । स्त्राया, पृथ्वी, शुशोया, रक्तवर्णा वभूव । वित्तासिसतेर्नीलाहास्यैः कातः समयः कृष्ण-वर्णश्च । तिडन्मयइव विद्युन्मय इव । हास्यस्य शुश्चत्वं कविसमया-नुरूपमतः शुश्चविहन्मयत्वसुत्सवकालस्य विद्यातमनुचितिमवाव-भाति । सितायास्तिडवो दुर्भित्तत्वसूत्त्वकत्वात् । 'दुर्भित्ताय सिता भवेत् ' इत् महाभाष्यवत्त्वनात् । विस्नंसमानैर्गलद्भिन्त्यवेशादिति

विसस्मरः । निनर्तिषया मुनीनामि मनांसि विपुस्फुलुः। सर्वस्वं च द्दौ नरपितः। दिशि दिशि कुवेरकोपा इवालुप्यन्त लोकेन द्रविणराशयः।

पवं च वृत्ते तस्मिन्महोत्सवे शनैःशनैः पुनरप्यतिक्रामित काले.
देवे चोत्तमाङ्गिनिहितरत्तासर्षपे, समुन्मिषत्वतापाग्निस्पुलिङ्ग इवःगोराचनापिञ्जरितवपुषिसम्भिव्यज्यमानसहजत्तात्रतेजसी-वःहाटकवद्धविकटव्याव्यनखपङ्किमण्डितश्रीवकेहद्योद्धिद्यमा नद्पाङ्कर इवः प्रथमाव्यकजिल्पतेन सत्यस्य शनैरोंकारिभव कुवाणं, मुग्धस्मितैः कुसुमैरिव मधुकरकुलानि बन्धुहृद्या-न्याकर्षति, जननीपयोधरकलशपयःशोकरसेकादिव जायमा-नैर्विलासहसिताङ्कर्रदर्शनकरलंडितयमाणमुखकमलके, चारि-

भावः । धर्मिमलस्य संयतः शानाम् । माग्रिक्येन्द्रायुधानां शरीरे धृतरत्ने द्वृतेंद्रधनुषाम् श्राचिपा प्रभया । किकिग्गीमध्यः चुद्रघंटाप्र-चुराः । शिशिजिरे मधुरं राज्दमकुर्वन् । निनर्तिषया नृत्येच्छया । नृत्यतेः सनि ।

एविमिति । यशोवती राज्यिश्रयं नारायणमूर्तिवसुधामिव गर्भेण् श्राधत्तेति संबंधः । देवे चेत्यादीनां हुपं इत्यनेन संबंधः । उत्तमांगे मूर्धनि निहिता रचायेसप्पायस्यतस्मिन् । श्रधुनापि शेत्यादि-वातिवकारपिरहरस्याय सप्पापयागः कियते । समुन्मिषतः प्रज्वित-ष्यतः प्रतापाग्ने येशोवन्हेर्तिम्फुल्गिइव । सप्पास्य विम्फुल्गिसाम्यम्। गोरोचनया, गोपित्तेन, पिजरितं, पिशंगीकृतं, वपुः, शरीरं, यस्य, तास्मन् गोराचनायाः चात्रतेजःसाम्यम् । पीतवर्णत्वान् । हाटके सुवर्गे,बद्धानां,खचितानां,विकटानां वक्रास्यां व्याव्यनखानां पंक्त्या रा-ज्या मंडिता,भूषिता,ग्रीवा दंधरा यस्य तिस्मन् । व्याव्यनखानां वक्र- त्र इवान्तःपुरस्क कदम्बकेन पाल्यमाने, मन्त्र इव सचिवमण्डतेन रक्ष्यमाणे, बृत्त इव कुलपुत्रकलोकेनामुच्यमाने, यशामीवात्मवंशेन, संवर्ध्यमाने, सृगपितपोत इव रक्षिपुरुषशस्त्रपञ्जरमध्यगते, धात्रीकराङ्गुलिलक्षे पञ्चषाणि पदानि प्रयच्छिति
हर्षे, षष्ठं वर्षमवतरित च राज्यवर्धने देवी यशोवती गर्भेणाधत्त नारायणमूर्तिरिव वसुधां देवीं राज्यश्रियम् ।

पूणिं च प्रसविद्यसेषु दीर्घरक्तनालनेत्रामुत्पिलनीमिव सरसी, हंसप्रधुरस्वरां शरदामिव प्रावृट्, कुसुमसुकुमारा-वयवां वनरााजीमिव मधुश्रीः महाक्रनकावदानां वसुधारामित्र चौः, प्रभाविषणीं रत्नजाातीमिव वेला, सक्तजननयनानन्दका त्वाद्दपीं कुरसाम्यं, युक्तमेव । मुग्धेः सुंद्रैः स्मितेहास्यः कुषुमैमेषुक-रकुलानीव श्रम्रसमूहा इव बंधुहृद्रयानि त्राप्तनांस्याकर्पति । जन-न्याः कलशावित्र पयोधरी,स्तनो, तयोः,पयसा दुग्धस्य शीकरैः,कर्णैः, सकादिव सिचनादिव, उदकसेचनादंकुरोप्तत्तिः दंतानां शुश्रत्वाद्धांस् तां कुरत्वसाम्यवस्यान युक्तमेवः चारित्र पातित्रत्य इव । मृगपतिपोत इव सिहशिशावित्र रिचपुरुषाणां शस्त्राण्येत्र पजरस्तम्य मञ्दं गते । धात्रपुषमाता ।

पूर्गोषित्र ति देवो दुहितरं प्रसृतवतीति संबंधः । नानानि ना-ङ्योनेत्रे च नालनेत्रं प्रार्थंगत्वादे कवद्भावः । दीर्घं महद् रक्तं ताम्रं नालनेत्रं यस्याः सा दुद्दिता ताम् (पच्ते) दीर्घाणि रक्तानि नालानि पद्मदंडा नेत्राणि मूलानि यस्यास्तामुत्पिलनीं कमिलनीम् । हंस इव हंसैर्गं मधुरः स्वरो यस्यास्ताम् । कुसुमानीव कु ुमान्येव षा गात्राणि यस्यास्तां वनशर्जि वनपंक्तिम् । महाकनकं तिल-सुवर्णमिति शंकरः तदिवावदाता शुभ्रा । (पच्ते) महाकनकेनावदाता रिणीं चन्द्रलेखामिव प्रोतपत्, सहस्रतेत्रदर्शनयोग्यां ज-यन्तीमिवशची, सर्वभूभृद्रभ्यर्थितां गौरीमिव मेना, प्रमृतवती दृहिरितम् यया द्वयोः सुतयोरुपरि स्तनयोरिवैकावलीलतया नितरामराजत ।

अस्मित्रेय तु काले देव्या यशोवत्या भ्राता सुतमष्ट्यपंदेशीयमुद्ध्यमानकृष्टिलकाकपक्षकिशिवण्डं खगडगरशुहुंकाराग्निधूयलेखानुबद्धमूर्यातं मकरध्यज्ञीमय पुनर्जातम्, एकेनेन्द्रनील
कुगडलांग्रियामिलतेन गरीराधेनेतरण च त्रिकण्टकमुक्ताफलालोकधविलतेन संपृक्तावतारामिय हार्रहरयोदंशीयन्तम, पीनप्रकोष्ठप्रतिष्ठित पुष्पलोहवलयं, प्रशुरामिय च्वत्रक्षपणक्षीण-

वसुधारा धनवृष्टिः । भाग्याधिक्यसृचनाय दिवः सुवर्णवृष्टिः, पततीति हि प्रसिद्धिः । वेला समुद्र विकृतिः । शवी इंद्राणी । भूभुद्धी राजिभिः पर्वतेश्व । गोरीमित्र पावतीमित्र । एकावजीलता एकयष्टिका मौक्तिकमाला ।

अस्मिनिति । देव्या यशोतत्या भ्राता स्वतनयं भंडिनामानं कुमारयोरनुचरमिवित्वानिति सत्रंयः । श्राष्ट्रवर्षदेशीयम् ईपन्त्य्यान्यस्वयतम् । उद्धृयमानः, कंपमानः, काकपत्तकः, शिखा एव शिखंडो बर्शे यस्य तम् । खण्डपरशोः शिवस्य हुंकाराग्नेधूम-लेखया धूमराज्याऽनुबद्धाऽनुगतो मूर्धी मस्तकं यस्य ते पुनर्जातं पुनरुद्धृतं मकर्ष्य मिव मदनमिव । कुमारस्य मदनसाम्यं शिखाया धूमलेखासाम्यम् । इंद्रनीलकुडलस्यांश्चिमः किरणेः, श्यामिलितेन, इष्णाभूतेन। त्रिकंटकस्य कर्माभूषणस्य मुक्ताभनानामालोकेन कान्त्या धवलितं शुश्रीकृतं तेन, संपृक्तावतारमेकीभूतावतारम्, एतेन तन्दा हरिहरयारेकावतारकलपत्ताऽऽसीदिति गम्यतं । पीने पुष्टे प्रकोष्ठे

परग्रुपाशिचिद्वितं वालतां गतम्, कगठसूत्रश्रयितभङ्गुरप्रवाला-ङ्करं हिरगयकाशिपुमिवोरः, काठिन्यखारिडतनरसिंहनखर-खगडम् गृहीतजन्मान्तरं, शेशवेंऽपि सावष्टम्भं वीजमिव वीर्यद्वमस्य, भण्डिनामानमनुचरं कुमारयोरिषेतवान् ।

ग्रवनिपतेस्तु तस्योपरि पुत्रयोस्तृतीयस्य नेत्नयोरिवेश्व-रस्य तुल्यं दर्शनमासीत् । राजपुत्राविष सकलजीवलोक-हृद्यानन्ददायिनौ तेन प्रकृतिदक्षिगोन मधुमाधवावित्र म्रलय-मारुतेनोपेतौ नितरांरेजतुः। क्रमेण चापरेगोव भ्रात्रा प्रजानन्देन

कूपराद्धः प्रदेशे प्रतिष्ठितं पुष्पलोहस्य मिणावशेषस्य वल्यं कटकं यस्य तम् । स्त्रस्य स्त्रियकातेः स्पर्णन नाशेन स्रोगस्य परशोरायुधिवशेषस्य पाशो धारणाग्डस्तेन चिन्हितो युक्तस्तम् । पुष्पलोहवल्यं परशुधारणपाशेनोत्प्रीस्त्रतम् । कण्ठसृत्रेप्रथितो मंगुरो वक्र
प्रवालस्य रत्निवशेषस्यांकुरो यस्य तम् । उरःकाठिन्यन बन्नादाह्येन
स्वंडितं नरसिक्ष्स्य नखराणां नखानांख्डयेन तम् । गृहीतं जनमान्तरमन्यज्ञनम् यन तं हिर्रायकशिषुमित्र प्रल्हाद्पितरमित्र । वक्राणां
प्रवालांकुराणां नृसिहनखिन्दसाम्यम् । शंशवेषि बाल्येप सावष्टमं
सगर्वम् । श्रतप्रव वीर्यद्रमस्य पराक्रमवृत्तस्य बीर्जमित्र ।

अवनीति । श्रवनिपतेस्तु तस्योपिर पुत्रयोस्तुल्यं दशेनमालो-कनमासीदिति संवेदः । कथिमव । ईश्वरस्य शंकरस्य तृतोयस्याः परि भालस्थलोचनोपिर दशेनं दृष्टिरिव । ईश्वरस्यित नृपिवशेपणं च । राजपुत्राविप राज्य वर्धन्हर्षाविप प्रकृतिदित्तिणेन निसर्गश्च जुना तेन मंडिना रेजतुः शुशुभातं । सकलजीवलोकस्य हृदयस्यानंदं दत्तस्तौ प्रकृतिदित्तिणेन स्वभावसरस्रेन निसर्गतो दान्तिणाःयेन च मलयमारुतेन वासंतानिलेनोपेबो मधुमाधवौ चेत्रवैशाखाविव । सह वर्धमानो यौवनमवतेरतुः । स्थिरोरुस्तम्मौ च पृथुप्रकोष्ठौ दीर्घभुजार्गलौ विकटोरःकवाटौ प्रांशुसालाभिरामौ महानगर-सनिवेशाविव सर्वलोकाश्रयक्षमौ बभूवतुः ।

अथ चन्द्रसूर्याविव स्फुरज्ज्योत्क्षायशः प्रतापाक्तान्तभुव-नावभिरामदुर्निरीक्ष्यौ. अग्निमारुताविव समिभव्यक्ततेजोवलाः वकीभूतौ, शिलाकठिनकायबन्धौ हिमवद्विन्ध्याविवाचलौ, महावृषाविव कृतयुगयोग्यौ, अरुणगरुडाविव हरिवादनिव-मक्तरारीरौ, इन्द्रांपेन्द्राविव नामन्द्रगतौ, कर्णार्जुनाविव

महतानगरवाः सिन्नवेशाविव स्थाने इव सर्वलाकानामाश्रयस्थाधार-स्य चमौ समर्थो । स्थिरो स्वस्माविवोस्य ययोस्तौ (पेच्) स्थिरा उरवो महान्तः स्तंभा ययोस्तो । पृथू महान्तो प्रकोष्ठौ कूर्पू राधा-भागौ ययोस्तौ (पच्) पृथवो महान्तः प्रकोष्ठः कच्या ययोस्तौ । विकटं विशालमुरःकवाटं वदःफलिका ययोस्तौ (पच्चे) विकटान्युर इव कवाटानि द्वाराणि ययोस्तौ । प्रांशु सालौ वृच्चविशेपाविवा-मिरामौ सुन्दरौ (पच्चे) प्रांशुनोन्नतेन सालेन वशेणःभिरामो ।

श्रथित । तो स्वल्शीयमापि कालेन द्वीपांतरेष्वष्यः यद्वीपेष्वपि रूपाति प्रसिद्धि जग्मनुरिति संबंधः। स्फुरन्ती उयोह्न्स्नेव चिन्द्रिकेव, यशः, कोतिः, प्रतापः, पराक्रमश्च ताभ्यामाकान्तं भुवनतलं याभ्यां तो । श्रतप्वाभिगमौ सुन्दरौ दुर्निरीच्यो दुग्वलाकनीयो । यशसा सुन्दरौ (प्रतापन दुर्निरीच्यावित्यर्थः) (पचे । स्फुरज्जोह्स्नैव यशः प्रताप श्रातपश्च ताभ्यामान्नान्तं भुवनतलं याभ्यां तो । चन्द्रमसो ज्योत्स्नयाभिरामस्व सूर्यस्यातपन दुर्निरीच्तवं च । समिभव्यक्ते तेजस्तैच्एयं प्रकाशश्च बलं सामध्ये च ययोस्तो । श्रिप्रमाक्तावव बन्हिसमीरणाविवेकाभूतौ परस्परानुवर्तिनौ मिलिन

कुगडलिकरोटघरौ. पूर्वापरिद्यमागाविव सर्वतेजिक्विनामुद्र-यास्तमयसंपादनसमर्थो, ध्रमान्ताविवातिमानेनासन्नवेलागे-लिनरोधसंकटे कुकुटीरके, तेजः पराङमुखीं लायामि जुगुप्स-मानौ, स्वारमप्रतिबिम्बेनापि पादनखल्यमेन लज्जमानौ, शिरोकहाणामिप भङ्गेन दुःखमवितिष्ठमानौ, चूडामणिसंकान्ते-नापि द्वितीयेनातपत्रेणापत्रपमाणौ, भगवित षण्मुखेऽपि स्वामिशब्देनासुखायमानश्रवस्मौ, द्पणहर्ष्टनापि प्रतिपुरुषेण दूयमाननयनौ, संध्याञ्जलिघटनेष्विप स्लायमानोत्तमाङ्गौ,

तौ च । शिलेव शिलाभिनी कठिनः कायबधी देहबधी ययोस्ता । अचलौ रढा पर्वतौ वा । हिमवान् हिमानयो विध्याचलो विध्या-द्रिस्ताविव । महावृपाविव महान्तो बलोवदीविव कृतयुगस्य योग्यो . (पत्ते) कृता युगस्य धुरो योग्याऽब्ययनं याभ्यां तौ । ऋथवा चृषपचे कृते परिकल्पिते युगे धुरि योग्यावुं चताबित्यथः । हरिवाह-नेनाश्वाराहणन विभक्तं सुबद्धं सुपारमाणं शरार यथोस्तौ । (पत्ते) हरिश्च हरिश्च हरी कृष्णदिनकरी तयार्बाहन याने विभन्तं योजित शरीरं देहो ययोस्ता । 'हरिवातार्कचंद्रोद्रयमोपेंद्रमरीचिषु । सिंहाश्व-कापभेकाहिशुकलोलांतरपु च' इति विश्वः। बागेन्द्र इव गजराज इव गतं गमनं ययोस्तौ । (पत्ते) नागेन्द्र ऐरावतः शेषराजश्च ता गता प्राप्तो । कर्णाय कुन्डलं सूर्येण दत्त । अर्जुनस्य शिरसि ।करीटो वृत्रन्ना वद्धः । सर्वतेजस्विनां वीराश्वामादित्यादीनां चादयोऽभ्युदय उद्गमनं चास्तो नाशस्तिरोभवनं च तल समर्थौ। अतिमानेनात्यंताभिमानेन महाप्रमाण्तया चासन्नयाः समीपस्थाया वैलायाः समुद्रभर्यादाया श्रर्गालरूपाया निरोधेन प्रतिबंधेन संकटे सहन । कुरेवपृथ्वयंव कुटीरकं छरदुगृहंतस्मिन् श्रमान्ताविवावर्तमा-

जलधरधृतेनापि धनुषा दोदूयमानहृदयौ, ग्रालेख्य क्षि-

तिपतिभिरप्यप्रणमद्भिः संतप्यमानचरगाौ, परिमि तमण्डलसंतुष्टं तेजः सवितुरप्यबहुमन्यमानी, भूभृदपहः-तल्दमीकं सागरमप्युपहसन्तौ, बलवन्तमकृतविष्रहं निन्दन्तौ, हिमवतोऽपि चमरीबालव्यजन-वीजितेन दह्यमानी, जलधीनामपि शङ्कीः खिद्यमानी चतुः-समुद्राभिपतिमपरं प्रचेतसमप्यसहमानी, ग्रनपहृतच्छत्रानिप बिच्छायानवनिपालान्कुर्वाणी, साधुप्वप्यसेवितप्रसन्नी मुखेन नाविव (समुद्रमर्यादितायां भुवि महामान्दत्वेनातिष्ठन्ताविवेति तात्पर्यार्थः) शिरोरुहाणां केशानामपि भंगन (कर्तनादाविति भावः चूढामणी शिरोभूषणे संकाःतेनापि पिततेनापि आत-पत्रेग छत्रेग लज्जमानौ (चूडामिणिपु प्रतिविधितमि द्विती-यमातपत्रमसह्मानावित्यर्थः) षरमुखेपि, कातिकेयेपि, स्वामिशद्भ-भाजमभ्वीकुर्वन्तावित्यर्थः । संध्यायां संध्योपासने । त्रांजलिघट-नेष्वपि, नमस्कारेष्वपि । दोद्यमानमतिशयेन पीड्यमानं हृद्यं ययोस्तौ । त्रालेख्यनृपातिभिश्चित्रस्थगात्रभिरप्रणमद्भिरकृतनमस्कारैः संतप्यमानी कुप्यन्ती चरगाी पादी ययोस्ती, परिमितेन परिगणि-तैनाल्पेनेत्यर्थः, मंडलेन विषयेगा बिबेन च संतुष्टं सवितुः सूर्य-स्यापि तेजोऽबहुमन्यमानौ भूभृतामं रिगापहृता लद्दमीर्यस्य तं सागरमपि समुद्रमपि ऋकृतो विषद्:तमरः। कायश्च येन तम् । मारुतस्य शरीराभावाद्रपरहितस्पर्शवत्वरूपतल्लच्चादशरीरत्वस्य प्रतीते: । अनपहृतमगृगीतमातपत्रं छत्रं येषां तानपि विच्छाया-न्मिलिनान् । पराजयेनेति भावः । गृहीतातपत्रा अपि विच्छाया इति विरोधः । साधुब्वपि सदाचारेष्वप्यसेवितेन सेवया विना

मघु श्लरन्तौ. दुष्टराजवंशानूष्मणा दूरस्थितानिप म्लानिमा नयन्तौ, अनुदिवसं शस्त्राभ्यासम्यामिकाकलङ्कित्तमशेषरा-जकप्रतापाग्निनिर्वपणमिलनिमे करतलमुद्धहन्तौ, योग्या कालेषु धीरैर्घनुष्वेनिभिरभ्यणीपभोगाद्दिग्वधूभिरिवालप-न्तौ, राज्यवर्धन इति हर्ष इति सर्वस्थामेव पृथिव्यामावि-भूतशब्दप्रादुभावौ, स्वल्पीयसेव कालेन द्वीपान्तरेष्विप प्रकाशनां जग्मतुः।

पकदा च नावाह्य भुक्तवानभ्यन्तरगतः पिता सस्तेहमवादीत्—'वत्सौ, प्रथमं राज्याङ्गं दुर्लभाः सङ्ग्रत्याः। प्रायेण
परमाणव इव समवायेष्वनुगुणीभूय द्रव्यं कुर्वन्ति पार्थिव
प्रसन्नौ मुखेन मधुन्तरन्तौ मधुरं भाषमायौ । साधुषूत्सवकालेष्वप्यसेविता प्रसन्ना मद्यं याभ्यां तथाभूताविष मुखेन मधु
न्तरन्ताविति विरोधः । श्रथवा साधुषु सतामुपि श्रसेवितप्रस
न्नाविष श्रपीतमद्याविष मुखेन मधु न्तरन्ताविति विरोधो ज्ञेयः,

दुष्टेति । उष्मिणा दाहशक्त्या । तया समीपस्थो म्लानो भवति न तु दूग्स्थ इति विरोधः । शस्त्राणाः मन्यासस्य श्याम लक्ष्या कियोन प्रथितेन कलंकितं मिलनम् श्रशेषस्य सकलस्य राजकस्य राजसमूहस्य प्रतापाग्नेः शौर्वाग्रेर्निर्वपयोन शमनेन मिलनिमव । वन्हेः शमनेन शांतांगारेण हस्तो मिलनो भवति योग्याया श्रध्ययनस्य कालेषु । धीरैर्गभीरैर्धनुर्ध्वनिभिर्धनुः ह्रे श्रभ्ययोपिभोगात्समीपागतो य उपभोगः सेवारूपस्तस्मात् । श्रावि भूतः शह्राष्ठदुर्भावो नामप्रसिद्धिर्ययोस्तौ ।

े एकदेति । प्रायेण चुद्रा नीचा समवायेषु समृहेषु श्रर्था-नमंत्रिसभायामनुगुणीभूय प्रविश्य पार्थिवं नृपं द्रव्यं स्व हरकी तुदाः । क्रीडारसेन नर्तयन्तो मयूरतां नयन्ति बालिशाः । दर्पणिमवानुप्रविश्याद्भीयां प्रकृति संकामयन्ति पल्लिकाः । स्वप्ना इव मिथ्याद्शीनरसद्वृद्धि जनयन्ति विप्रलम्भकाः । गीतनृत्यहसितैरुन्मत्ततामावहन्त्युपेक्षिता विकारा इव वाति-काः । चातका इव तृष्णावन्तो न शक्यन्ते प्रहोतुमकुलीनाः, मानसे मीनिमव स्पुरन्तमेवािभशयं गृह्वन्तिं जालिकाः । यमपिष्टका इवाम्बरे चित्रमालिखन्त्युद्गीतकाः । शल्यं हृद्ये निक्षिपन्त्येतिमार्भणाः । यतः सर्वद्गिंशिभवद्गिरसंगती बहुधोप-धािभः परीक्षितौशुची विनीतौविकान्ताविभक्षपौ मालवराजपुन्त्रोभातरौ भुजाविव मे शरीराद्व्यतिरिक्तौ कुमारगुप्तमाधवगुप्ता-

दनकं कुर्वन्ति (तन्मंत्रिषु स्वप्रवेशं कृत्वा नृपाद्धनं हरन्तीत्यर्थः।
यथा परमाणवः सृद्धमाः श्रवयवाः समवायेषु तादृशसंवंयव्वनुगुणीभूय घटकीभूय पार्थिवं पृथ्वीसंबंधि द्रव्यं कुर्वन्ति तद्दत् ।
वालिशा धूर्ताः कुमाराश्च । क्रीद्धारसेन नर्तयन्त्रो मयूरतां हास्यत्वम्,
कुमाराश्च क्रीडायां मयूरान्नर्त्यन्ति । पङ्कावका विटाः किसलयानि
च । श्रनुप्रविश्य चित्तं रजयित्वा श्राक्तम्य च । श्रात्मीयां प्रकृति
स्वीयं दौरात्म्यं शरीरं च,विप्रलंभका प्रतारका श्रसच्छाक्षनितारो
वा वातिका धूर्ता वातजा विकारा वा । तृष्णावतोऽकुलीना प्रहीतुं न
शक्यन्ते तेषां तृष्णायाः कदापि शमनासंभवात् । चातका श्रपि
कौ पृथ्व्यां लीना न भवन्ति खेचरत्वात्तेषाम् । जालिका मायाविनः
कैवर्ताश्च । मानसेऽन्तःकरण सरोविशेषे च । म्फुरत्मुत्पद्यमानमेवाभिप्रायं स्फुरन्तं चलन्तं मीनं मत्स्यमिव । यमपट्टो धर्मराजप्रकृतियुतः पट्टो विद्यते येषां ते । उद्गीतका इच्चीर्गीतं गानं येषां ते ।
श्चांच्यं श्चाकाशे चित्रमालिखन्त्यसंभाव्यानर्थानार्यनार्यते । वस्ने च

वस्माभिभेवतोरनुवरत्वार्थमिमौनिर्दिष्टौ, अनयोरुपरि भवद्भया-मपि नान्यपरिजन समद्वत्तिभ्यां भवितव्यमः इत्युक्त्वा तयोराह्वानाय प्रतीहारमादिवेश ।

नविराद्द्वारदेशितिहितलोचनौ राज्यवर्धनहर्षौ प्रतीहा-रण सह प्रविद्यान्तम् स्रप्नतो ज्येष्ठमष्टाद्शवर्षवयस् नात्युसं नातिर्खवमितिगृहिभः पदन्यासरैनेकनरपितसंचरणचलां निश्च-खीकुर्वाणिमिवोर्वीम्, अनवरताभ्यस्तलङ्घनघनोपचयकिन मांसमेदुराद्रुरुद्वयाचिष्यततेवानुरुवणजानुश्रंथिप्रसूतेनतनुतरज-ङ्घाकाग्र ड्युगलेन भासमानम्, उल्लिखितपार्श्वप्रकाशितकशिद्मा मन्द्रमिव सुरासुररभसभ्रमितवासुिककषणज्ञीयोन मध्येन लक्ष्यमाणम्, अतिविस्तीर्णेनोरसा स्वामिसंभावनानामपरि-मितानामवकाशिमव प्रयच्छन्तम्, अलम्बमानस्य सुजयुगलस्य

चित्रकर्मा वरन्ति । अतिमार्गणा अत्यन्तं याचकाः हदाः शराश्च । शल्यं विषादं शंकुं च । सर्वे र्रोषाभिषंगे देषिसंपर्केः । उपधाभिर्भृत्य- । परीच्चणोपायैः । अन्यपरिजनसमा इत्रमेव ब्रुट्या वृत्तिवर्तं नेतया ।

न चिरादिति राज्यवर्धनहर्षौ प्रतिहारें ए सह प्रविशंतमप्रतो ज्येष्ठं कुमारगुप्त पृष्टतश्च तस्य कनीयांसं माधवगुप्तं दशतुरिति संबंधः। श्रष्टादश वर्षीणि वयो यस्य तं नातिवर्वं नातिवामनं पादन्यासेश्चरणसंक्र नणेरनेकेषां नरपतीनां संचरणेन गमनेन चलामुर्वी पृथ्वीं निश्चलीकुर्वाणं स्थिरोकुर्वाणमिव । श्चनवरतं सततमभ्यस्तेन कृतेन लंघनेनोड्डानेन गमनेन वा घनो दृढं उपचयो वृद्धिर्यस्य तस्मादूरुद्धयादंकद्वयाद् । श्रनुल्वणाया श्रनुद्धताया जानुप्रथः। प्रसृतेन जातेन । तनुतरेण सृद्धमेण जंवाकांडद्वयेन प्रस्तायुगलेन भासमानं शोभमानम् । दिल्लाखिताम्यां तन्भूताम्यां

निभृतलिलैविचेपैरितिदुस्तरं तरन्तमिम् यौवनोद्धिम, वाम करकटकमाणिक्यमरीचिमञ्जरीजालिन्या समुद्धिद्यमानप्रतापान-लशिरवापल्लवयेव चापिकणलेखयाङ्किनपीवरप्रकोष्ठम, आलो-हिनोमुच्चांसनटावलिवनीमस्त्रप्रहणवनिश्चृतां रौरवीमिव त्वचं कर्णामरणमणेः प्रमां बिम्नाणम् उत्कोटिकेयूरपत्रमङ्ग-पुत्रिकापति म्वगर्भकपोलं मुखं चन्द्रमस्भिव इदयस्थित-रोहिणीकमुद्धहन्तम्, ग्रचपलस्तिमिनतारकेणाधोमुखंन चक्षुषा शिक्षयन्तमिव लद्द्योलाभोतानित्रमुखानि पङ्कत्रवनानि विनयम् स्वाम्यनुरागमिवामलातकमुत्तंसीकृतं सिरसा धार-यन्तम्, निद्याकर्षणभङ्गभीततया सकलकार्मुकार्पितामिव नम्नतां । प्रकाशयन्तम्, शेशव एव निर्जितैरिन्द्रियेररिभिरिव सयतैः शोभमानम्, प्रणयिनीमिव विश्वासभूमि कुलपुत्रतामनु-

पार्श्वाभ्यां कत्ताधाभागाभ्यां प्रकाशितः प्रकटितः क्रशिमा क्शता यस्य तेन मध्येन क्रिना । सुरासुरैः, रभसेन वेगेन श्रिभितो वासुिक राषराजस्तेन कषणं घषण तेन त्तीयोन मध्येनोपलत्त्यपाणं मेदार-मिन महार पर्वतिभव । श्रवकाश स्थलिन प्रयन्त्रःतं ददानम् । निभृतल्लितर्गभीरमनाहरैः वामकरस्य सन्यहस्तस्य माणिक्यकटकस्य माणिक्यवलयस्य मरोचिमंजरीणां किरणानां जालं समूहो विद्यते यस्यास्त्रया चापिकणलेख्या चापित्रणचिन्हराज्या समुद्धिद्यमान-स्योद्धच्छतः प्रतापानलस्य सिखापञ्चवया शिखाश्चवेनेन । श्रक्ष-प्रहेष्टं श्रक्षत्वीकारस्तस्य वते विधृतां शस्त्राध्ययन कालेंऽगीकृताम् रोरवीं मृगसंबंधिनीम् । उत्कोटिकस्योधवीमभागस्य केयूरस्यागदस्य पत्रभंगपुत्रिका रचनाविशेष उद्घितिता धालभंजिका तस्याः विविक्तं स्वस्थान स्याद्धाः द्वर्यस्थात

वर्तमानम्, तेजस्विनमिष शीलेनाह्यादकेन सवितारिमव ग्रशिनान्नगतेन विराजमानम् अचलानामिष कायकार्कश्येन गन्धन मिवचारन्तम्,दर्शनकीत मानन्दहस्त विक्रीणानिमव जनं सौभाग्येन, कुमारगुप्तम्,पृष्ठतस्तस्य कनीयांसमितिष्रांशुतया गौरतया च मनःशिलाग्रेलमिव सञ्चरंतम्, अनुल्वणमालतीकुसुमशेखर निमेननिर्जिगमिषता गुरुणा शिरिम चुम्बितमिव यशसा, परस्परिकद्वयोर्विनपर्योवनयोशिवरात्प्रथमसङ्गमिचहमिव भूस-क्कान कथयन्तम्,अतिधीरतया हृदयनिहिनां स्वामिमिक-मिव निश्चलां दृष्टि धारयन्तम् , अच्छाच्छचन्दनरसानु-

रोहिग्गी यस्य तादृशं चंद्रममिवोद्वहता । चतुषाजातवकचनम् लद्मय श्रियः, लाभेनोत्तानितान्यपरि कृतानि मुखःनि यैस्तानि । अम्लान ्तकं ताम्रकरंटक पुष्पम् । ऋतएव तस्थानुरागसादृश्यम् । उत्तं-सीकृतं शेखरतां नीतम् । निर्देयं दृढ यदाकर्षणां तन भङ्गो नाशस्तस्य भीतत्या भीत्या सक्तौः कामुकैधनुर्भिरर्पितां दत्तामिव (कायकार्क श्येन देहदार्ह्यानाचलानां पर्वतानां गन्धनं मर्दनिमव । दर्शनेनावलोकनेन क्रीतमाविततं जनं सौभाग्येन तद्रुपमूल्येनानन्द्हस्ते त्रानन्द्रूपकेतुईस्ते विक्रीणानिमव श्रवलोकनेनेव वश्यतां नीतमतए क्रीतं जनमानन्दभाजं विद-धात्यत श्रानन्द इस्ते विक्रीग्गीत इत्युक्तम् । विक्रीग्गान इति रूपं विपूर्व कात्क्रीगातः " परिव्यवेभ्यः क्रियः" इत्यनेनात्मनेपदे शानचि निष्पन्नम् । तस्य कुमारगुप्तस्य । उन्नतत्वादुगौरवर्णत्वाच्च मन शिलाशेल साम्यम् । श्रनुल्बग्गस्याव्यक्तस्य मालती इसुम-शैखग्स्य निभेन मिषेगा निर्जिगमिषता बहिरागन्तुमिच्छना गुरुणा महता यशसा शिवसि चुन्बितमिव । यशसः शुभ्रत्वाच्छे-

लेपशीतलं संनिहितहारोपधानं वक्षःस्थलमनन्तसामन्त-संकांतिश्रान्तायाः श्रियो विशालं शशिमणिशिलापदृशयनिव विभ्राणम् , चक्षुः कुरङ्गकेघोणावंशं वराहेः स्कन्धपीठं महिषेः प्रकोष्ठवन्धं व्यावैः पराक्षमं केस्निरिभिर्गमनं मतङ्गर्जेमृगयाश्चितिशेषभीतिस्तको चिमव दत्तं दर्शयन्तं माधवन गुप्तं दहशतुः।

प्रविदय च दूरादेव चतुर्भिरङ्गिरुत्तमाङ्गन च गां स्पृद्रान्तौ नमश्चकतुः । स्निग्वनरेन्द्रदृष्टिनिर्दिष्टामुचितां भूमि भेजाते । मुहूर्ते च स्थित्वा भूपंतिरादिदेश तौ—अद्ययभृति भवद्भ्यां कुमारावनुवर्तनीयौ ' 'यथाक्षापयित देवः ' इति मेदिनी-दोलायमानमौलिभ्यामुत्याय राज्यपर्यनहर्षी प्रणेमतुः ।

खर साम्यम् (शेखर चानुरुगग्विशेषणेन तस्य विनीतत्वं व्यज्यते)
अपङ्गतकेन विनयेन अवोरन्तराल धृतैः पेशैः । एतेन तदाना
अुद्युट्योरन्तरालवितां केशानामच्छेदनरीतिमन्यिजनेष्वासीदि
ज्ञायते । एच्छाच्छस्यातिष्वच्छस्य चन्द्रनरसम्यानुलेपनेन शीतलं
हिमं सिर्झाहत स्थापितं हार एव मोक्तिकमालेबोपधानमुपवही
यस्य तत् । अनिन्तेष्वसन्छ्येषु; सामन्तेषु, प्रतिभूपेषु, सन्कन्या
सन्क्रमणेन आन्तायाः खिन्नायाः श्रिया राजलच्या विशालं
महत् शशिमणिशिलापट्टमेव चन्द्रकान्तशिलाखण्डमेव शयनम् ।
धोणा नासिकेव वंशो वेणुरुन्नतत्वात्। उत्कोचिमव गुप्तोपहारिभव।

प्रिविद्यति । चतुर्भिरंगै जीतुभ्यां हस्ताभ्यांच । गां पृथ्वीम् । स्निग्धेन प्रेमवता नरेन्द्रगा नृषेगा दृष्ट्या निर्दिष्टा दृशिता-मुचितां सेवकयोग्याम् । मेदिन्यां पृथ्व्यां दृशेलायमानाभ्यां मस्तकाभ्याम् । निमेषोन्मेषाविव संकोचविकासाविव । तौ च पितरम् । ततश्चारम्य झण्मपि निमेषोन्मेषाविव चंभुगोवरादनपयान्तावुच्छ्वासनिःश्वासाविव नंकदिवमभि मुखस्थितौ भुजाविव सततपार्श्ववितनौकुमारयोस्तौबभूवतुः।

अथ राज्यश्रीरिं नृत्यगीतादिषु विदग्धासु सीखपु सकलासु कलासु च प्रतिदिवसमुपचीयमानपरिचया रानै: रानैरवर्धत । परिमितेरेव दिवसैर्यीवनमारुरोह । निपेतु-रेकस्यां तस्यां रारा इव लक्ष्यभुवि भूभुजां सर्वेषां दृष्टयः । दूतप्रेषणादिभिश्च तां ययाचिरे राजानः।

कदाचित्तु राज्ञान्तःपुरप्रासादस्थितो बाह्यकश्याव-स्थितेन पुरुषेगा स्वप्रस्तावगतां गीयमानामार्यामश्रुगोत्।

'उद्वंगमहावर्ते पातयति पयोधरोन्नमनकाले ।

सरिदिव तटमनुवर्ष विवर्धमाना सुता पितरम्' ॥१॥ तां च श्रुत्वा पार्व्वस्थितां महादेवीमुःसारितपरिजनो

श्चिथेति - नृत्वं नर्तनं गीतं गान चादि प्रमुखं यासां तासु विद्ग्धासु पण्डितासु सखीषु मनोहरासु सकतासु कतासु च। उपचीयमानो वर्धमानः यरिचयो यस्याः सा ।

कदाचिदिति—वाह्य कद्यायां प्रासाद्स्य बहिःप्रकोष्ठे।
उद्वेगेति। अनुवर्ष प्रतिहायनं प्रतिवर्षाकालं च। वर्धमाना
सुता कन्या प्रयोधरयोः स्तनयोः पर्योधराणां मेघानां चोन्नमनस्योइसनस्य काले तारुण्ये वर्षाकाले च। पितरं जनकमुद्देगस्य
मानसपीदाया महत्यावर्ते द्यावर्तने (पद्मे) दृद्गा इव महाबर्ते
महत्यंभसां भ्रमे पातयति। कथिमव सरिन्नदी तटं तीरिमव।
'आवतेरिंचतने वारिभ्रमे चावर्तने पुमान्' इति मेदिनी॥५॥
कां चेति। इत्सारिता द्रीकृताः परिजना येन सः। पार्थे

जगाद-'देवि, तरुगीभूता वत्ता राज्यश्रीः । एतदीया गुण वत्तेव क्षणमपि हृदयान्नापयाति मे विन्ता । यौ वनारम्भ एव च कन्यकानामिन्धनीभवन्ति पितरः संतापानलस्य । हृद्य-मन्धकारयति मे दिवसमिव पयोधरोन्नतिरस्याः । केनापि कता धम्या नाभिमता मे स्थितिरियं यदङ्गसंभृतान्यङ्कलालि-तान्यपरित्याज्यान्यपत्यकान्यकागड प्रवागत्यासंस्तुतैनीयन्ते पतानि तानि खल्वङ्कानस्थानानि संसारस्य । सेयं सर्वाभि-भाविनी शोकाग्नेद्दिशक्तियंद्यत्यत्वे समाने जानाया दुहितरि दूयन्ते सन्तः। एतर्द्धं जन्मकाल एव कन्यकाभ्यः प्रयच्छन्ति सिललमञ्जीः साधवः । एतद्भवादकृतदारपरित्रहाः परिद्व-नगृहवसतयः शून्यान्यरगयान्यधिशेरते मुनयः। को हि नाम सहते विरहमपत्यानाम् । यथा यथा समापतन्ति दृता वराण वराकी लज्जमानेव चिन्ता तथा तथा नितरां प्रविशति मे हृदयम्। कि क्रियते। तथापि गृहगर्तरनुगन्तव्या एव लोक-वृत्तयः । प्रायेण च सत्स्बप्यन्येषु वरगुणेष्वभिजनमेवानुरुध्यन्ते धीमन्तः धरणीधराणां च मृधि स्थितो मादेश्वरः पादन्यासद्व सकलभुवननमस्कृतो मौखरीवंशः। तत्रापि तिलकभूतस्याव-

सभीपे स्थिताम् । तरुगीभूता यौवनमारत्राः । एतद्यिति । हृद्यादनपगमन्नेव गुणवत्तायाश्चिन्तापायाश्च साम्यम् । पयोधरयोः स्तनयोर्मेघःनां चोन्नतिः । धर्म्या धर्मण प्राप्या ! इयं स्थितिराचारो नाभिमता, न मान्या, श्रकांड एवाति कतमेष । श्रसंस्कृतैरपरिचितैः । श्रंकनस्थानानि चिन्हस्थानानि । श्रून्यान्यरण्यानीति । वराकी दीना । गृहगतेर्गृहस्थैः । श्रभिक्षनं कुलम् धरणीधराणां नृपाणां पर्वतानां च । सकलेन भुवनेन नमस्कृतो वन्दितः । प्रहपतिरिव सूर्य

नितवमणः सूनुरय्रजो यहवर्मी नाम यहपितिरिव गां गतः पितुरन्यूनो गुणैरेनां प्रार्थयते। यदि भवत्या अपि मितरनुमन्य-ते ततस्तस्मै दातुमिच्छामि' इत्युक्तवित भर्तरि दृहितृस्नेहका-तरतरहृदया साश्रुलोचना महादेवी प्रत्युवाच—'आयंपुत्र, संवर्धनमात्रोपयोगिन्यो धात्रीनिर्विशेषा भवन्ति खलु मातरः कन्यकानाम्। दाने तु प्रमाणमासां पितरः। केवलं कृपाकृत-विशेषः सुदूरेण तनयस्नेहाद्तिरिच्यते दुहितृस्नेहः। यथा यावज्जीवमावयोरार्तिता प्रतिपद्यते तथार्यपुत्र एव जानाति' इति।

राजा तु जातिनश्चयो दुहितुदानं प्रति समाहूय सुताविष विदितार्थावकार्षीत् । शोभने च दिवसे ग्रहवर्मणा कन्यां प्राथयितुं प्रेषतस्य पूर्वागतस्यैव प्रधानदृतपुरुषस्य करे सर्वराजकुलसमक्षं दुहितुदानजलमपातयत् । जातमुदि

इत । दुहितृस्नेहेन कन्याप्रेम्या कातरं भीरु हृद्यं यस्याः सा । धात्रीनिविशेषा धात्र्या निर्गतो विशेषो यस्याः सा । उपमातृसदृश इयथः । 'धात्री जनन्यामज्ञकी वसुमन्युपमातृषु' इति मेदिनी । स्यार्तिता मनःपीढात्वम् ।

राजेति। जातमुद्गिति । एव राजकुलमासीदिति संबंधः। उद्दामं सातिश्वयं दीयमानैस्तां यूलैः यट्यानः सुगंधिचूर्यौः कसुमैः पुष्पेश्च प्रसाधिता त्र्यलंकताः सर्वेलाकाः यस्मिन् । सकल-देशेव्वादिश्यमानमाज्ञाप्यमानंशिलिपसार्थानां कारुसमूहानामागमनं यस्मिस्तत् ब्रबनि गलपुरुषे राजसेवकैर्गृ गैतः स्वीकृतः समग्रेः सक्लैण्मीर्षौ प्राम्यैः जनैरानीयमान उपकरणसंभारः साधनसमूहो यस्मिस्तत् । राज्ञां नृपाणां दौवारिकै द्वरि-

कृतार्थ गते च तस्मिन्नासन्नेषु च विवाहदिवसेपृद्दाम्दीयमानताम्बूलपटवासकुसुमप्रसाधितसर्वलोकमा,स कलदेशादिश्यमानशिल्पिसार्थागमन . अवनिपालपुरुषगृहीतमसमग्रग्रामीणानीयमानोपकरणसम्भारम , राजदौवारिकोपनीयमानानेकनृपोपायनम्, उपनिमन्त्रितागतबन्धुवर्गसंवर्गणव्यग्रराजवल्लभम् , लब्धमधुमद् म्चण्डचर्मकारकरपुटोल्लालितकोणपटुविघट्टनरणनमङ्गलपटहम् , पिष्टपञ्जांगुलमण्यमानोलूखलमुसलशिलाद्यपकरणम्, ग्रशेषाशाखामुखाविभूतचारणपरम्परापूर्यमाणप्रकोष्ठप्रतिष्ठाप्यमानेन्द्राणीदेवनम् . सित-

रचक रेपनीयमानान्यनेकानि नृपाणामुपायनान्युपदारा यहिंमस्तत् वपितमिन्त्रतस्याहूनस्यागतस्य बन्धुवर्गस्याप्तसमृहस्य संवर्गणे स्वागते व्यया राजवल्लना यहिमन , लब्धस्यायि-गतस्य मधुनो मद्यस्य मदेन प्रचण्डा भयंकराश्चर्मकाराः पादूकृतस्तैः करपुटेक्टलालिताः किम्पताः कृतसंस्कारा वाः कोणा भरी इण्डास्तैर्यन्तर् वियट्टनं ताडन तेन रणन्त शब्दं विद्धतो भरीसमृहाः यहिंमस्तत् । पिष्टस्य सुधाचूर्णस्य पञ्चांगुलं पिष्ट पञ्चांगुलम् (सुधालिप्तानामंगुलीनां पंचक-मित्वर्थः) तेनमण्ड्यमानम् उल्लूखलमुसलिशालादि उपकरणं साधनं यहिंमस्तत् । श्रय याबद् उल्लूखलादिचित्रीकरण-पद्धितिर्विवाहे वर्तते । श्रयोषालामुखेभ्योऽलिलाभ्यो दिग्म्य श्राविर्मृतया श्रागतया चारणांनां बन्दिनां परंपरया पूर्यमाणे व्याप्ते प्रकोष्ठेऽलिन्दे प्रतिष्ठाप्यमानम् , इन्द्राणोदेवतं यहिमन् । विवाहे शच्याः पूजनमावस्यकम् । वितैः सुभ्रः कुसुमैः पुष्पैर्विलोपनैः श्रक्करार्गेर्वसनैर्वस्तैर्व सहक्रतेम् वितैः सुभ्रारैः

कुसुमिवळेपनवसनसन्छतेः सूत्रधारराद्यमानविवाहवेदी-मूत्रपत्तम् , उत्कूर्वककरेश्च सुधाकपरस्कन्धेरिधरोहिग्री-समारूढेवंवेर्धवलीकियमाग्राश्माद्यतोलीप्राकारशिखरम् , श्रुण्णश्चाल्यमानकुसुम्मकसम्भाराम्मः प्रवरज्यमानजनपादपल्ल-वम्, निरूप्यमाणयौतकयोग्यमातङ्गतुरङ्गतरङ्गिताङ्गम्, गण् नाभियुक्तगणकगणगृद्यमाणलग्नगुणम् , गन्धोदकवाहिमकर-मुखप्रणालीपूर्यमाणकीडावापीसमृहम् , हेमकारचक्रप्रकान्त-हाटकघटनटाङ्कारवाचालितालिन्दकम् , उत्थापिताभिनवभि-निपाल्यमानवदलवालुकाकण्ठकालेपाकुलालेपकलोकम्, चतुर-

ग्थानिभरादीयानो रच्यमानो विवाहवेद्याः सुत्रस्य परिमाण् रज्वाः पानो रचनारम्मः यस्मिन्। उन्मुखा उर्ध्वमुखाः कूर्षकाः ''कुंचला' इति भाषायां प्रसिद्धाः करेषु येषां तैः सुधायाः कर्पराः कपालाः स्कन्धेषु येषां तैः । श्राधरोहियां सोपनमार्ग (शिढो) इति भाषायां प्रसिद्धामधिकृष्टेर्धवैः पुरुषैधेवलीकिय-माणानि प्रासादस्य राजगृहस्य प्रतोलीप्राकारस्य मार्गवप्रस्य शिखराणि यम्मिस्तन् , जुण्याश्चूर्णीकृतः चाल्यमानः स्वच्छी-क्रियमाणः कुसुभ्भसमभारः काश्मीरजसमूहस्तस्यामः प्लव्नोदक-पूरेण रज्यमाना रक्तीकियमाणा जनानां पादपल्लवा यस्मिन् निरुप्यमाणा यौतकयोग्या दुहिनृद्दानकाले जामात्रे दातुं योग्या मातक्का हस्तिनस्तुरङ्का अश्वाश्च तैस्तरङ्कितमङ्गनं यस्य तत्। गणनायां सम्ख्यानेऽभियुक्तेन नियुक्तेन गणकगणोन मौहूर्तिक-समृहेन गृद्धमाणां लग्नस्य वेषादेगुणा यस्मिन्। गंधोदकं सुगन्धवारि वहन्ति वाभिमकरस्य मुखं यासां ताभिः प्रयालीभिजेलनिःसरणमार्गैः पूर्यमाणः कीद्यापीसमृहः चित्रकरचक्रवाललिख्यमानमंगल्यालेख्यम् . लेप्यकारकदम्ब-कित्रयमाण् १ण्मयमोनकुर्ममकरनारिकेलकद्लीपृगृहृत्तकम् , चितिपालेश्च स्वयमावद्धकक्ष्यैः स्वाम्यपितकर्मशोभासंपादना-कुलैः सिदृरकुष्टिमभूमीश्च मस्णयद्भिर्विनिहितसरसातर्पण-हस्तान्विन्यस्तालककप रलांश्च चृताशोकपल्लवलांखित-शिखरानुद्वाहविनर्दिकास्तम्भानुत्तम्भयद्भिः प्रारच्ध विविध-व्यापारम् , आसूर्योदयाच्च प्रविष्धाभिः सतीभिः सुभगाभिः सुवेशाभिरविधवाभिः सिन्दूररजोराजिराजिनल्याटाभिर्वधूवर-गोत्रप्रहणगर्माणि श्रुति दुभगानि मंगलानि गायन्तीभिषद्द-विधवांगकादिग्यांगुलीभिर्मीवासूत्राणि च चित्रयन्तीभिश्च-

कीडाये निर्मितानां कूपानां समृही यस्तिन् । हेमकारचकेण सुवर्णकारसमृहेन प्रक्रतः प्रारक्यं हाट स्घटनं सौवर्णालंकार- निर्माणं तस्य टांकारण् शहून वाचालितोऽलिन्दः प्रकोष्ठो यस्मिन् । उत्थापिताः समृद्धिताः याः श्रमिनशः नृशनाः भित्तयः तासुपात्यमानः बहुलाः वालुकानां क्रणठकानां क्याः यम्मिन्, एताहशो, य, श्रालेपः, तस्मिन् श्राकुलाः व्यप्नः आनेपकलोकाः, कारवः, यस्मिन् । चतुराणां चित्रकाराणां चक्रशलेन समृहेन लिख्यमानानि मांगल्यानि मङ्गलसम्बन्धीन्यालेक्यानि, चित्राणि, यस्मिन् । छेप्यकारकदम्बेनालेपकवन्योल्याले, चित्राणि, यस्मिन् । छेप्यकारकदम्बेनालेपकवन्योल्यालेक्यानि, चित्राणि, यस्मिन् । छेप्यकारकदम्बेनालेपकवन्योलेषकवन्योलेषकवे । स्वामिन् । स्विपालान्विशिनष्टि । श्राबद्ध-कच्येवेद्धपरिकरेः । स्वामिनाऽपितस्य नृपेणाञ्चापितस्य कर्मणः शोभायाः, सम्पादन श्राकुलैः, सिन्दूरकृदृमभूभीः सिन्दूरप्रस्तर- भुवो मस्रण्याद्धः श्लक्षी इवेद्धिः ।

चतुर्थ उच्छ्वासः

त्रपत्रस्तालेख्यक्वरास्तामः कलशांश्च धवस्तिनञ्जीतस्याराजिर-श्रणाश्च मण्डयन्तीभिराभन्नपुटकर्णसत्स्वस्वांश्च वैवाहिक-कङ्कणोणिस्त्रसंनाहांश्च रञ्जयन्तीभिर्वस्तानाघृतनीकृतकुङ्कम-कल्कमिश्चितांश्चाङ्करागास्त्रावगयविद्यांषकृन्ति च मुखांस्त्रपनानी कल्पन्तीभिः कक्कांस्त्रप्ताः सजातीफलाः स्पुरत्फं तस्फाटिक-कर्पूरशकस्त्रवितान्तरासा स्वज्ञमासा रचयन्तीभिः समन्ता-त्मामन्तसीमन्तिनीभिर्व्याप्तम् बहुविधभक्तिनिर्माणनिपुणपुराण-पौरपुरंधिबध्यमानवर्द्वश्चाचारचतुरान्तःपुरजरतीजनितपूजाराज-मानरजकरज्यमाने रक्तश्चोभयपटान्तस्मप्रिजनप्रङ्कोस्तिद्छा-यासु शोष्यमाणैः शुष्केश्च कुटिस्कमक्षप्रियमाणपस्त्वयपरभा-

विनिहिताः स्थापिताः सरसस्यार्द्रस्यातर्पणस्य चूर्ण्विशेषस्य हस्ता
्येषु तान् । उद्घाहस्य विवाहस्य वेद्याः स्तंभान् उत्तंभयद्विरुष्वीकुवद्विः" उदःस्थास्तंभोः पूर्वस्य इत्यनेन पूर्वसवर्णः । प्रविष्टाभिरित्यादीनां वृतीयान्तानां व्याप्तमित्यनेनान्वयः । सिंदूररजोराजिभिः कश्मीरजधूलिसमृहै राजितं शोभितं ललाट यासां ताभिः । श्रद्य यावद्विवाहादिमंगलेषु' लेपमुत्तमांगेषु नार्यो विद्धाति । बहुविधाभिवर्णकाभिविलेपनैदिंग्धाभिरुपिल्पाभिरंगुलीभिः करसौः । प्रवित्सूत्राणि विवाहे वध्यमानानि मंगलसूत्राणि चित्रयन्तीभिः । तदा शालाया श्राजरश्रेणीरंगपंकीरित्यर्थः । शालाजिराण्ण (शरावानमृत्पावाणीत्यर्थः)
वैवाहिकस्य विवाहसंबंधिनः कंश्णस्योणीसृत्राणां मेषलोमसूत्राणां संनाहान रचनाः बलाशना पुष्पाख्योषधिवशेस्तत्पकं घृतं रचार्थं कियते । तेन घृतेन घनीकृतः कुंकुमकल्यस्नेन मिश्रितान् । स्फुरद्धः प्रकाशमानैः स्फीतैर्ग्वहिद्धः स्फटिककपूरस्य कपूरविशेषस्य शकलैःखडैः खिचतमंतराल यासां ताः । सर्वतो वासोभिर्वसनैः संछादितमिति सं-

गैरपरेगरच्यकुडुमंपकस्थासकच्छुरशैरपरेरुद्धजभुजिष्यभज्य -मानभङ्गरोत्तरीयः श्लौमंश्र वादरेश्चदुकुलेश्च लालातन्तु जैश्चांशु-केश्च नंत्रश्च ।नेमोंकानभेरेकठोररमभागर्भकोमलेनिः श्वासहाँयः स्पर्शानुमेयवासोभिः सर्वतः स्फुरद्धिरिन्द्रायुधसहस्त्ररिय संछा-दितम्,उज्बलनिचोलकावगुग्रुख्यमानोपधानैः हंसत्लशयनीय-स्तारामुक्तफलोपचीयमानेश्च कञ्चुकरनेकोपयोगपाट्यमानेश्चा-परिमितः पट्टपटीसहस्त्रराभिगवरागकोमलदुकुलराः मानेश्च पट-

बं यः । बहुविधानां भक्तीनां रचनानां निर्मागो निपुणाभिः कुशलाभिः पुरातनीभिः पौरपुरंश्रोमिर्नागरिकप्रमदाभिर्वध्यमानैः परागाभिः श्राचारं चतुराभिरन्तः पुरनरतीनिर्वृद्धाभिर्जनितया पूनवा राजमानैः शोभमानै रजकैं निर्णाजकै रज्यमानै: । उभयपटांते पटान्तदये लग्नै: परिजनैः प्रेंखोलितै श्वालितैः । कुटिनः ऋमो येषां तै रूपैः कियमा-गाः, पह्नवानां परभागः शोभा येवां तैः । श्रारब्धं कुंकम<mark>पंक</mark>स्य स्था-सकानां रचनाविशेषायां छुरयां लपनं येपु तेः उद्भूजंरूर्ध्वहस्तर्भूजिष्यै-विटैर्भज्यमानानि मुष्टिदानन समाक्रिश्यमाणानि भंगुराणि वकाण्यु-त्तरीयाश्चि येषु तै: । चानै: जुमाविकीर: । बादरै: कार्पा तै: । लाला-तंतुजैः कौशेयैः । नेत्रैर्वस्त्रविशेषः । निर्मोकाभः सर्पकंचु स्सदृशैः । श्चकठोरः कोमलो रंभायाः कदल्या गर्भ इव मध्य इव कोमलानि तैः मृदुभिः । निश्वासेन इये हरिण्येरतिसूद्दमैरित्यर्थः) उज्बलेः स्वच्छै-र्निचोलिकेरवगुंठयमानानि वष्टयमानान्युपधानान्युपबर्हाग्रि येषां तः हंसतृल यनीयेहें सपत्तशय्याभिः । श्रथका चज्यलेनिचोल कैरवगुंठय-मानानि पराजिताति हंसकलानि येस्तेः । शुश्रत्वाद्धंसा येः पराजिता इत्यर्थः। ताराकारैर्मृकताफलैरुपचीयमानैःशोभमानैः कंचुकेश्चोलैः। स्तवरकनिवह उपि स्थाप्यमानवस्त्रसमृहस्तेन निरंतरं दृढं छाद्यमा-

वितानैः स्तवरकिनवहनिरन्तरच्छाद्यमानसमस्तपटलैश्च मण्डपैकिन्नित्र नेत्रवटवेष्ट्यमानेश्च स्तम्भैकज्ज्वलं रमग्रीयं चौत्मुक्यदं च मङ्गत्यः चासीद्राजकुलम् ।

देवी तु यशोवनी विवाहोत्सवपयांतु लहृद्या हृद्येन भतेरि, कुन्हलेन जामातिर, स्नेहेन दुहितरि, उपचारेगा निमन्त्रितस्त्रीषु, आदेशन परिजने, शरीरेगा संचरगा, चजुषा कृताकृतप्रत्यवेचगांषु, आनन्देन महोत्सवे, एकापि बहुधा विभक्तवाभवत । भूपतिरप्युपयुपरि विम् जिनाष्ट्रवामीजनितजामातृजोषः सत्यप्याज्ञासंपादनद्वे मुखेचगापः परिजने समं पुत्राभ्यां दुहितृस्त्रहविक्रवः सर्व स्वयमकरोत् ।

एवं च तस्मिन्नविधवामय इव भवित राजवुले, मङ्गलमय इव जायमाने जीवलोके, चारणमयेष्विव लच्यमागोपु दिइमुखेषु, पटह-मय इव कृतंऽन्तरिचं, भूषणमय इव भ्रमित परिजनं, बान्धवमय इव दृश्यमाने सर्ग, निर्वृतिमय इवोपलच्यमागो काले, लच्मीमय इट विजृम्भमाणा महोत्सवं, निधान इव मुखस्य, फल इव जन्मनः, पिर णाम इव पुण्यस्य, योवन इव विभृतः, योवराज्य इव प्रीतः, सिद्धि-काल इव मनोरथस्य वर्तमाने, गण्यमान इव जनाङ्गुलीभिः, आलो-क्यमान इव मार्गध्वजैः, प्रत्युद्धम्यमान इव मङ्गल्यवाद्यप्रतिशब्दकैः,

नानि समस्तपटलानि, सकलपरिच्छदा, गृहाच्छादनानि, देरेतेर्मेडपै: । उच्चित्रैर-परिस्थितिचत्रेनेत्रपटै: पटिवशेपैदेष्टमाने:, स्तेमेरुज्वलं, प्रकाशमानं राजकुलं राजप्रासाद: । 'नेत्रं मंथगुरो वस्त्रभेदं मूलं हुमस्य च' इति मेदिनी ।

देवीति—विवाहोत्सवेन पर्याकुलं व्याकुलं हृदयं यस्याः सा । बहुधाऽ नेकप्रकारेसा । उपर्यु परि वारंवारं . विसर्जिताभिः, प्रेषिताभिरुष्ट्वामीभिः कमेल-क्षेत्रद्वाभिर्जनित उत्पादितो जामातुजीष त्रानंदो येन सः ।

एवं चेति-- ऋविधवामयेऽविधवाप्रचुरं । प्राचुर्ये मयट् ! निवृतिमय

श्राहृयमान इत्र मोर्ह्निकें:, श्राकृष्यमाग इव मनोरथें:, परिष्वज्यमान इव षश्रमावीहद्ययेग्जगाम विवाहद्विमः । प्रानरेव प्रतीहारें: समुत्सा-रितनियिलानिवहलोकं विविक्तमिकयन राजकुलम् ।

श्रथ प्रतीहारः प्रविश्य नृपसमीपम् 'देव, जामातुरन्तिकात्तास्यू-जदायकः पारिजातकनामा मंप्राप्तः' इत्यभिधाय स्वाकारं युवानमदर्श-यत् । राजा तु तं दृरादेव जामातृबहुमानादृशितादरः ' बालक, किब-त्कुशली यहवम् इति पप्रच्छ । श्रम्तो तु समाकर्गातनगिधपध्वनिधी-वमानः कितिचित्पशन्युपमृत्य प्रसार्य च वाह् सेवाचतुरिश्चरं वसुंध-रायां निधाय मृथीनमुत्थाय देव. कुशली यथाज्ञापयस्यर्चयित च देवं नमस्कारंगा' इति व्यज्ञापयत् । श्रागतज्ञामातृनिवदनागतं च तं ज्ञात्वा कृतसत्कारं राजा 'यामिन्याः प्रथमे यामे विवाहकालात्ययकृते। यथा न भवति देशः' इति संदिश्य प्रतीपं प्राहिगोत् ।

त्रथं सकलकमलवनलच्मों वयुमुख इव भंचार्य समविमने वासरे विवाहदिवसिश्चयः पादपञ्चव इव रज्यमाने सवितरि, वधूवरानु-रागलघूकृतप्रेमलिजतेष्विव विघटमानेषु चक्रवाकिमधुनेषु, सोभाग्य-

इव व्यानंदमय इव । सुखस्य निधान इक्त्यादीना वर्तमान इत्यनेनान्वयः। समुत्यारिता निःसारिता ब्रानियद्धने का ब्रानिमंत्रिता जना यस्मानत् ।

श्रश्रेति यथा न भवति दोष इत्युक्त्वेव विरमणं तृपस्य विनयाधिक्यं व्यंजयित । श्रन्यथा तथा क यैमित्युक्तों जामाताज्ञापितः स्याद् । प्रतीपं प्राहि-गोत्पुनरिप जामातुः मन्नियौ प्रेषयामास ।

श्रथेति— कमलानि सायं संकृत्यन्ति तेषां श्रीर्वधूमुखे निवेश्य बामरो गतीन्वित कल्पना । वधूवरयोरनुरागेषा श्रेम्णा लघ्कृतं तिरस्कृतं यदश्मे तेन लिजितेष्विव । साथं चक्रवाकमिश्रनानि वियुज्यन्ते वध्वरश्रेमाधिक्येन, जाय-माना, लजा, कारणात्रेन प्रदर्शिता । कपोतस्य पारावतस्य कराट इव कर्वु रे चित्र- ध्वज इव रक्तांशुक सुकु मारवपुषि नमीम स्पुरित संध्यार से, कपोतकगठकर्बुरं वरयात्रागमनरजसीव कलुष्यति दिङ्मुखानि तिसिरं, लक्नसंपादनसज्ज इवोज्जिहाने ज्योतिर्राणो, विवाहमङ्गलकलश इवोदयशिखरिग्णा समुत्विष्यमाणे वर्धमानधवलच्छाये ताराधिपमण्डले, वध्वदनलावण्यज्योत्स्त्रापरिपीतनमीम प्रदोषे, वृथोदितमुषहम्बरिस्वव रजिनकरमुत्तानितमुखेषु कुमुद्वनेष्वाजगाम मृहुर्मुहुरङ्गासितस्कारस्कुरितारगाचामरेमनोरथेरिवोत्थितरागायपञ्जवः पुरो धादमानः पादातिस्तकर्णाकटकह्यप्रतिहेपितदीयमानस्वागतिरिव वाजिनां वृन्देश्चापृरितिहग्भागः,
चलकर्णचामरागां चामीकरमयसर्वोपकरणानां वर्णकलिक्वां विलनां

यमा तमसि वस्यात्राममनस्य रजसीय धूलाविव दिङ्गुखानि बलुपयति दिशा मंडलानि मलिनीकुर्वेति । त्रात्र तमसः वर्भुरत्वं संध्यारागसंबंधेन । लग्नस्य महर्तस्य विवाहस्य च गंपादने सज्ज इव बद्धपरिकर इव ज्योतिर्गगो नच्चवसमह उजिहान, उहुन्छति । वर्धमाना घवला, छ।या. कान्तिर्थस्य (पन्ने) वर्धमःन इव. शराव इव. छाया यस्य. तेन च मंगलकलशसाम्यम् । स च मगमयघटः संघालिप्तः श्रश्चो भवति । वश्वा वदनस्य सुखस्य लावरायेन कांत्या परिपानं प्राशितं तमोंऽधकारो यस्य तादृशि प्रदोपं रजनीमुखे । वृथोदितं व्यर्भमृहतम् । उद्गमनकार्थस्य तमोनाशनस्य वधुमुखेनैव संपादितत्वात । उन्नासिकैरुपरि धृतैः, म्फारं विशालं महदित्यर्थः स्फ्रॉरतं कम्पनं येषां ते स्क्तेश्वामरं रूपलिच्चता अह-वर्मा त्राजगामेति संवंधः । काम्पतानां, ताम्रचामराणां, मनोरथस्य, नृतनपत्रसा-म्यम् । उत्कर्णानाम् र्वकर्णानां कटकदृयानां सेनाश्वानां प्रतिहेषितेन प्रतिशब्देन दीयमानं स्वागतं येषां तेर्वाजिनामधानां, वृन्देः, समुहैः । श्रापृरितो दिग्मागी यस्य सः । चलन्ति कर्णचामराणि कर्णे भूष्सार्थं स्थापितानि चामराणि येयुहे ्रुगामीकरमयं सुवर्षोमयं सर्वोपकरगां सकलसाहित्यमलंकारा वा येषाम् । वर्ण-कैंगाच्छादनवसनेर्लंबन्ते भमि स्प्रशन्ति ते वर्णकलम्बिन इति यथाकर्याचल्लाप-

घरटाटाङ्कारियां करियां घटाभिः घटयन्नित्र पुनरिन्दृद्यविलीनमन्थ-कारं, नचन्नमालामिरिडतमुखीं करियां निशाकर इव पौरंदरों शिशमा-कटः प्रकटिनविवियविहगविकनैस्नालावचरचारणेः पुरः सर्ग्वालो वमन्न इवोपवनैः क्रियमायाकोकाहलो, गन्धनैलावसेकसुगन्धिना दोपिकाचक-वालस्यालोकेन कुंकुमपटवास्य्लिपटनेनेव पिञ्जरीकुर्वन्सकलं लोकम् । उत्कृञ्जमिञ्जकामुरुडमालामध्याध्यामितकुपुमशेखरेया शिरसा हसन्नित्र मपरिवेशच्याकरं कौमुदोप्रदोषम्, स्नात्मकपनिर्जितमकरकेतुक-रापहनेन कार्मुकेणेव कौमुमेन दान्ना विरचितवैकच्यकविलासः, कृसुमसौरभगर्वश्रान्नश्रमरकुत्तकलप्रलापसुभगः पारिजान इव जानः श्रिया सह पुनरवनारिनो मेदिनीं, नववय्वदनावलोकनकुनूहलेनेव

नीयम् । घंटानां टांकारो विद्यते येषां तः । घटयिक्त बेत्पादयिक्तव । नक्त तमालया, भृषणिविरोषेण, यस्याम्ताम् (पक्ते) नक्त त्राणां, तारकाणां, मालया, पंकर्या, मंडितं, मुखं, यम्याः । पंगंदरां, पूर्वो, दिशाम् । प्रकटितानि, विविधानि, विह्यानां, विक्तानि, शब्दाः, यें तंस्तालावचरें स्तालेष्वत्रचरित, कृत्यित्ति, तेर्बिधानि, विद्यानां, विद्याविरुतिभिरुपत्रनंबांलो वसन्तोः वसन्तारंभः, कोलाहलं, जनयित, तद्धव्यंतस्य, सहशोयं पिक्तशब्दं विद्याद्धिर्वन्दिभिरुत्पादितकोलाहल इत्यर्थः । गम्ध्ययुतस्य, सुगंधिनस्तेलस्यावरोकेन, सिंचनेन, सुगंधिना, सुरभिणा । चक्रवालं, समृदः । कुंकुमपटवासः, उत्पुद्धानां, विकसितानां मिक्किकानां, पुष्पविरोपाणां, सुंडमालाया, भालस्र को मध्यं मध्यभागमन्यासितोऽधिष्ठितः, कुसुमरोखरो, यस्य, तेन शिरसा सपरिवेशः. समंडलश्चंद्रो यस्मिस्तं कोमुदीप्रशेषं चंद्रिकायुतं प्रशेषकालं हमिक्कित्र मालायाः परिवेशसाम्यं चंद्रस्य च शेखरसाम्यम् । विरचितो वैकद्धपकस्य तिर्यगुरिम क्तिस्योपवीतादेविलासः शोभा येन सः । कुसुमानां, सौरभस्य सुगंधस्य गर्वेण श्रातानां, मूद्धानां, श्रमराणां, कुलस्य, कलप्रसापेन, मधुरश्विनाः, सुभगो, मनोहरः । श्रिया सह जातो लक्त्यासममुत्यनः परिजातस्तरसंकः

कृष्यमागाहृद्यः पतन्निव मुखंन प्रत्यासन्नलग्नो प्रह्वमा ।

राजा तु तमुपद्वारम गतं चरणाभ्यामेव राजचकानुगम्यमानः ससुनः प्रत्युज्ञगाम । श्रवनीर्गो च तं कृतनमस्कारं मन्मथमिव माधवः प्रमारितमुजो गाढमालिलिङ्ग । यथाक्रमं परिष्वक्तराज्यवर्थनहर्षे च हस्ते गृहोत्वाभ्यन्तरं निन्ये । व्वनिर्विशेषासनदानादिना चैनमुपचारेगोपचचार ।

न चिराच गम्भोरनामा नृपतः प्रगायी विद्वान्द्विजनमा प्रह्वर्मा-गामुवाच — नात, त्वां प्राप्य चिरात्खनु राज्यश्चिया घटितौ तेजोमयौ सकलजगद्गीयमानबुधकर्गानन्दकारिगुर्गागर्गौ सोमसूर्यवंशाविव पुष्प-भूतिमुख्यवंशौ । प्रथमभेव कौ नुभमिग्गिरिव गुर्गोः स्थितोऽसि हृदये देवस्य । इदानों तु शशीव शिरमा परनेश्वरेगासि वोढव्यो जातः इति ।

एवं वर्द्यव तस्मिन्नृपमुपसृत्य मौर्द्गिकाः 'देव, समासीदिति लम्रवेला । त्रजतु जामाता कौतुकगृहम् द्रस्यूचुः । स्रथ नरेन्द्रगः 'उतिष्ठ गच्छ' इति गदिनो प्रहवर्मा प्रविश्यान्तः पुरं जामानृदर्शनकूतू- हिलिनीनां स्रोग्गां पितनिति लोचनसहस्राणि विकचनीलकुवलयवना- नीव लङ्घयत्राससाद कौतुकगृहद्वारम् । निवारिनपरिजनश्च प्रविवेश ।

श्रथ तत्र कतिपयाप्रप्रियसर्खास्वजनप्रमद्।प्रायपरिवाराम् , श्रुर-

कवृत्तः, श्रिया राज्यश्रिया, राज्यलद्यस्या पुनर्मेदिनी पृथ्वोमवतारित श्रानीतः ।

नातेनि स्वरूपका जगता गीयमानी बुधानां विदुष्तं कर्णयोः श्रोत्रयोर्बु धर्थं-द्रपुत्रः कर्णः स्योत्मजस्तयोर्वा, श्रानंदकारी गुणगणो ययोस्ते । हदये, मनसि, बद्धांस च । देवस्य च्यतिर्विष्णार्वा । परमेश्वरेण च्येश हरेण च । एतेन जामातुः पूजनीयत्वं व्यज्यते । एवसिनि --लंब्यज्ञाकममाणः । कौतुकगृहद्वारमुत्यवगृहस्य विवाहास्मवगृहस्य द्वारम् ।

अर्थित- तत्र वधूमपश्यदिति संबंधः । श्रहणांशुकेन लोहितवस्त्रेणाव-

णांसुकावगुण्ठितसुखीं प्रभातसंध्यामिव स्वप्रभया निष्प्रभानप्रदीपकान्छवांणाम्, स्रातसोकुमार्यशङ्कितेनेव योवनेन नातिनिर्भरसुपगृहाम् , साध्वसितिरुध्यमानहृद्यदेशदुःखमुक्तेनिधृतायतैः श्वसितैरपयान्तं कुमारभाविमवानुशोचन्तीम् , स्रत्युत्किम्पनीं पतनभियेव त्रपया निष्पन्दं धार्यमाणाम् , हम्तं तामरसप्रतिपच्नामस्त्रप्रह्मां शशिनिमिव रोहिगीं भयवेपमानमानसामवलोकयन्तीम् चन्दनधवलतनुलताच्योत्स्रादानसंचितलावण्यात्कुमुद्गिगभोदिव प्रसृताम् कुसुमामोदिनिह्गिगों वसन्तहृद्यादिव निर्गताम् , निःश्वासपिरमलाकृष्टमधुकरकुलां मलयमारुतादिवोत्पन्नाम् , कृतकंद्पीनुसरणां रितिमव पुनर्जाताम् , प्रभालावण्यमद्सौरभमाधुर्यैः कोस्तुभशिमदिरापारिजानामृतप्रभवेः सर्वन

गुंठितमाच्छादितं मुखं यस्यास्ताम् । प्रमातसंत्र्या चारुणस्यान्सेरत्येरं शुभिगंशुकेरवगुंठितमुखां भवित । नातिनिर्भरं नातिदृहमुपगृहामालिगिताम । श्रप्राप्तपूर्णयोवनां वयः संधा वर्तमानामिल्ययः । साध्वसन भयेन कंपेन वा निरुत्यमानन हृदयदेशेन दुःखारमुक्तिनिर्मृतेषु प्ररायनेद्वाघः । श्रप्यमन्तं नश्यन्तं कुमारभावं बाल्यम् । तामरसप्रतिपत्तं, कमलसदशमासकं प्राप्तं प्रह्णां, स्वाकारो, यस्य
तं हस्तं करमवलोकयन्तिम् । भयेन, वेपमानं, मानसं, मनो, यस्यास्ताम् । श्राप्तश्रप्रह्णां प्राप्तोपरागं, शशिनं, चंद्रमसमवलोकयन्ति रोहिणीं चन्द्रभार्थामिव । भर्तर्मह्णां दृष्ट्वा रोहिणी वेपते । विवाहे च कुमार्यो भर्तृभीत्या लजाधिक्येन वा वेपन्त
इति हि प्रत्यत्तम् । वर्णितं चीतत् चन्दनेन धवला श्रुश्चा तनुलता, यस्या स्ताम् ।
ज्योत्स्नायाश्चीदकाया, श्रादानेन, प्रह्णोन, संचितं, वर्द्धिनं, लावग्यं, कान्तिर्यस्य
तस्मात्कुमुदिनीगभीत् । श्रुश्चा, तनुलता, कमलिन्याः, संजातान्वित्युत्येन्त्रो ।
कृतकंदर्शनुसरणामुद्भृतमदनविकाराम् (पत्ते) मदनमनुयान्तीम् । प्रभादीनां
कौस्तुभादिभिर्याथासंख्येनान्वयः । सर्वरत्वगुणेः, कौस्तुभादीनां प्रभादिभिर्णुणेः,
उपलित्रां, सुरामुरस्या, देवासुरयोह्यरि, कोपेन, लद्मीहर्रणाजेनेत्यर्थः, रत्नाकन

रत्रगुर्गारपरामित सुरासुरस्या रत्नाकरेगा कल्पितां श्रियं, स्निग्धेन वालिकालोकेन सितसिन्धुवारकुमुममञ्जरीभिरिव मुकादीधितिभिः कल्पितकगाविनंसाम्, कर्गाभरगामरकतप्रभाहरितशाद्वलेन कपोलस्थ-लीतजेन विनोदयन्तीमित्र हारिगीं लोचनच्छायाम्, अधोमुखं वर-कौतुकालोकनाकुलं मुहुर्मुहुः कृतमुखोन्नमनप्रयत्नं सखीजनं हृद्यं च निर्भरस्यन्तीं वधूमपश्यन्।

प्रविशन्तमेव नं हृदयचौरं वध्वा समर्पितं जप्राह् कंद्र्पः । परि-हासस्मेरमुखीभिश्च नारीभिः कौतुकगृष्ट्रे यद्यत्कार्यते जामाता तत्तत्स-वमितिपेशलं चकार । कृतपरिशायानुरूपवेशपरिप्रहां गृहीत्वा करे वध् निर्जगाम । जगाम च नवसुधाधवलां निमन्त्रितागतेस्तुपारशै-लोपत्यकामिव त्र्यम्बकाम्बिकाविवाहाहतैर्भृभृद्धिः परिवृत्ताम् , संकसु-कुमारयवाङ्कुरदन्तुरेः पञ्चास्यैः कलशैः कोमलवर्शिकाविचित्रैरमित्र-

रेगा सागरेगा, कल्पितां, श्रियं लच्मामिव । स्निग्धेन वत्यतेन बालिकाजनेन कत्यकाजनेन । सिताभिः, सिंदुबारस्य, निर्णु ड्याः, कुसुममजरीभिः । हारिणीं मनोहरां हरिगासंबंधिनीं च । कैतुकालाकन त्याकुलमुत्मुकं हृद्यं सर्वाजनं च निर्भासीयन्तीं तज्यमानाभिव । त्रथवा हेतुमएयंते हेतोरविवज्ञयेति बोध्यम् ।

प्रविशन्तिमिति हृदयचारं हृदयहारकम् कंद्र्षां जयाह् । यथा कंचि-त्स्तेनं कोपि राजपुरुषादेईस्ते द्दाति तहृदिमं, वध्वापितं कंद्र्षों जयाहेर्छ्यः । अतिपेशलमितमनोहरम् । कृतः परिणयस्य विवाहस्यानुरूषो योग्यो वेशपरिग्रहो नेपथ्यस्वाकारो ग्रया ताम् वदां जगामिति-संबंधः, वदी विशिनष्टि।नवया नृतनया सु-धया धवलाम् । भूसद्भी राजिमः, पर्वतेश्व । तुषारशैलस्य हिमालयस्योपत्यकां समी पस्यभूमिम् । गुश्रवर्णत्वं भूमुद्देष्टित्त्वं च तत्साम्यम् । सेकेन, सुकुमाराः, कोमला, यवांकुरास्तेईतुर्ररुचनीचैः, पंचास्यः विस्तृतमुखैः कोमलयाव र्णिकया, शुश्ररंगेण विचित्रैरमि रमुवैः शत्रुवदनेश्व, शत्रुमुखाकाराणि (पात्रार्य्यासिन्नर्व्यः) मंगल्य- मुखेश्च मङ्गल्यफलहस्ताभिरञ्जलिकारिकाभिरद्धामितपर्यन्ताम्, उपा-ध्यायोपधीयमानन्धनध्मायमानाप्तिसंधुच्याचिर्याकोपद्रष्टृद्विज्ञाम्, उप-कृशानुनिहितानुपहतहरितकुशाम्, संनिहितदृषद्जिनाज्यस्रुक्समित्पृ-लीनिवहाम्, नूतनसूर्पापितश्यामलशमीपलाशमिश्रलाजहासिनीं वे-दोम्। श्रारुरोह् च तां दिवमिव सज्योतस्तः शशी। समुत्मपं च वेल्लितामग्रशिखापल्लवस्य शिखिनः वुसुमायुध इव रिनिद्विनीयो रका-शोकस्य समीपम्। हुतं च हुतभुजि दिच्यावर्वश्रृत्ताभिर्वध्वदनवि-लोकनकुतृह्लिनीभिरिव ज्वालाभिरेव सह प्रदृक्तिग् बश्चाम। पात्य-माने च लाजाञ्जलो नखमयुद्धध्वलितहनुरदृष्टृपृवद्ध्यूवरम्पविस्मय-स्मेर इवादृश्यत विभादमुः।

फलं हस्ते यासां ताभिः । श्रंजांलकारिकार्भि मृगमयप्रतिमाभिः, उद्घासिः शोभितः, पर्यन्तो यस्यास्ताम् । उपाध्यायेन गुरुगोपधायमानैः, स्थाप्यभानेरिकिः समिद्धिर्भू मायमानस्यामेः, संधुत्तगे प्रज्वलनेऽत्तिणिका व्यश्च उपद्रष्टारः, सात्तिगः, छात्रा वा द्विजा बाद्धाणाः यस्यां ताम् । उपष्टशानु, वन्हेः समीपे नाहताः स्थापिताः, श्रनुपद्रताः, श्रनुपद्रकाः, (प्रत्यका इत्यर्थः) हरितवुशाः, हरिद्धर्णा दभी यस्यास्ताम् । दशदश्मा, श्राजनं मृगचर्भ श्राज्यं, धृतं, सुक्, पात्रविशेषः, समित्पृली एकत्र बद्धाः, सिम्धः । नृतनसृपं नवे प्रस्कोटनेऽपिताभिः श्यामलैः, कृष्णेः शर्मापलाशेः शर्मापणेंमिश्रिताभिलीजाभिर्हसित ताम् । लाजानां शुभ्यत्याद-स्यसाम्यम् । वेक्किताश्रतिला-श्ररुणाः, ताम्राः, शिखापक्कवाः, ज्वालाधाणि, यग्य तस्य. शिखिनो, वन्हेः, (पन्ने) वेक्किता-श्ररुणाः, शिखापक्कवाः, श्रप्रपर्णानि, यस्य तस्य रक्काशेकस्य शिखिनो वृत्तस्य । दिन्तगिविनापस्यवर्णुलेन प्रवृत्ताभिः । नस्तमयुर्केनेखिकरगोर्धविलता तनुर्थस्य सः । श्रदृष्टपृर्वेणानवले कित-पूर्वेणा बधूवरयो हपेणा जातो यो विस्मयः तेनाश्चर्येण स्मेरश्रकित इत्र । विभावसुर्वेन्दिः ।

श्रत्रान्तर स्वच्छकपोलोद्रसंकान्तमनलप्रतिविम्बमिव निर्वाप्यन्ती स्थूलमुक्ताफलविमलबाष्पविन्दुसंदोहद्शिंतदुर्दिना निर्वदनविकारं रुरोद वध्ः। उद्धृविलोचनानां च बान्धववध्नामुद्पादि महानाकन्दः। परिसमापितवैवाहिकक्रियाकलापस्तु जामाता बध्वा समं प्रयानाम श्रमुरो। प्रविवेश च द्वारपचलिखितरितप्रीतिदेवनं प्रयायिभिरिव प्रथमप्रविष्टेरितकुलैः कृतकोलाह्लम्, श्रालकुलपचप्यनिप्रेह्वति कर्योत्पलप्रहारभयप्रकिरिव मङ्गलप्रदीपैः प्रकाशितम्, एकदेशिलिखितस्त्विकिरस्ताशोकतरुतलभाजाधिज्यचापेन ति-र्यक्रूिश्वितम्तवित्रभागेया शरमुजुकुर्वता कामदेवनाधिष्ठितम्, एकपार्श्वन्यस्तेन काञ्चनाचामनकनेतरपार्श्ववर्तिन्या च दान्तशफरुकधारिण्या कनकपुत्रिकया साचाल्लच्न्यवोद्दर्द्यपुरुरीकहस्त्वया सनार्थन सोपधानम् स्वास्तीर्योन शयनेन शोभमानम्, शयनशिरोभागस्थितेन च कृतकुमुद्शोभेन कुसुमायुधसाहायकायागतेन शश्चितेव निद्राकलशेन राजतेन विराजमानं वासगृहम्।

श्रत्रान्तरे इति—स्वच्छकपोलोदरे स्वच्छे कपोलमध्ये, संकान्तं पितनमनलस्यामेः प्रतिविवम् । स्वच्छेत्यनेन विवमहण्योग्यत्वम् । निर्वापयन्ता शम्यन्ता । स्थलमुक्ताफलानाव विमलाः स्वच्छा बाष्पिबन्दवस्तेषां संदोहेन समृहेन दिशतं दुर्दिनं यया सा । निर्गता विकारा यस्मात्तादशं वदनं यस्मिन्यथा तथा । वदनविकारदर्शनाभावस्तु भर्तृसांनिष्यात् । प्रविवेशोति—जामाता वासगृहं प्रविवेशोति संवंघः । द्वारपच्चे द्वारपार्थे लिखितं रतेर्मदनभार्यायाः, प्रीतिदेवतमर्था नमदनो यस्मिन् । एकदेशे, लिखितस्य, स्तबिकतस्य, गुच्छयुतस्य, स्वताशोकस्य, तलं क्षजितं तेन ज्यामधिगतं चापं यस्यतेन । कृणितः, संकुचितो, नेत्रत्रिभागो, नेत्रापांगो यस्य तेन । एतेन लच्यबद्धदृष्टित्वं दर्शितम् । कांचनाचामनकेन, सौवर्णाध्यीवनपारेण, दन्तशफरुकं, हस्तिदंतमर्था, पेटिकां, धारयित, तथा ।

नव च होताया नववयूकायाः पराङ्मुखप्रसुप्राया मणिभित्ति-दर्पणेषु मुखप्रतिबिम्बानि प्रथमालापाकर्णनकौतुकागतगृहेदेवताऽऽनना-नोव मणिगवात्तकेषु वोत्तमाणः त्रण्यां निन्ये। स्थित्वा च श्रशुर-कुन शोलेनामृतमिव श्रश्रुहृद्ये वर्षन्नभिनवाभिनवोपचारेरपुनक्का-न्यानन्द्मयानि दशदिनानिस्थित्वा दत्वा राज दौवारिकमिव राजकुने रणरणकं यौतुकनिवेदितानीव शम्बलान्यादाय हृदयानि सर्वलोकस्य कथं कथमपि विसर्जितो नृपेगुवध्वा सहस्वदेशमगमदिति।

> इति श्रीबाणभट्टक्रने हर्बचरिते चक्रवितंजन्मवर्णनं नाम चतुर्थ उच्छवासः ।

तत्रेति — प्रथमालापस्य प्रथमभाषितस्याकर्णनस्य, श्रवणस्य, कौतुकादाग-तानां गृहदेवतानामानवानीव मुखानीव (श्रधुनापि गर्भाधानसंस्कारवेलायां वयू-वरालापकुन्हिल्यः प्रमद्गः निगुद्यात्मानं तिष्ठन्तीति प्रसिद्धमेव) श्रपुनरुकानि निविद्यानीव । रणरणकं, मनस्तापम् । यौतके, कन्यादानकाले, दीयमानधने निवेदि-तानाव, समर्पितानीव, सर्वलकस्य, हदयानि, चेतांसि, कर्यक्यमपि, कप्रेन । श्रगमत्, गतवान् ।

> इति श्रीबाराभक्कतहर्षचरितव्याख्यायां ''त्राशुतीषिरयां'' चतुर्थ उच्छ्वासः ।

लाल बहादुर शास्त्री राष्ट्रीय प्रणासन अकादमी, पुरुवकालय Lal Bahadur Shastri National Academy of Administration Libra

ज्नसूरी MUSSOORIE

अवाष्ति सं**०** Acc. No.....

कृपया इस पुस्तक को निम्न लिखित दिनांक या उससे पहले वाफ कर दें।

Please return this book on or before the date last stampebelow.

दिनांक Date	उधारकर्ता की संख्या Borrower's No.	दिनांक Date	उधारकर्ता की सख्या ^{Borrower} 's No
Name - 122 14 Name 122 122 122 122 122 122 122 122 122 122 122			<u>-</u>
*MANAGEMENT A MOTOR *M. AMAZEM ** - AMAZEM MATERIAL AND			1000 100 100 Audit 100

Sam	
Sam OFF.	1
वर्ग स. Class No	ACC. No
लखक Author	Book No
शीपंक Title	C
Title	Carlotte - I was a state
निर्गम दिनाँक। उ	धारकर्ता की म हरताक्षर Borrower's No. Signature
	Borrower's No. Signature
20.0	

Sans

891.21 LIBRARY

অ(তা LAL BAHADUR SHASTRI

National Academy of Administration

MUSSOORIE

Accession No. 125555

- Books are issued for 15 days only but may have to be recalled earlier if urgently required.
- An over-due charge of 25 Paise per day per volume will be charged.
- Books may be renewed on request, at the discretion of the Librarian.
- Periodicals, Rare and Reference books may not be issued and may be consulted only in the Library.
- Books lost, defaced or injured in any way shall have to be replaced or its double price shall be paid by the borrower.

Help to keep this book fresh, clean & moving